

**ΣΥΝΤΑΓΜΑ
ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ**

ΤΩΝ ΤΕ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ,

ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ

ΣΥΝΟΔΩΝ,

ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ΑΓΙΩΝ

ΠΑΤΕΡΩΝ,

E KΛ O Θ E N ,

*Σὺν πλεισταις ἀλλαις τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν
διεπούσαις διατάξεσι,*

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΞΗΓΗΤΩΝ,

Καὶ διαφόρων ἀραγρωσμάτων,

ΥΠΟ

Γ. Α. ΡΑΛΛΗ ΚΑΙ Μ. ΠΟΤΛΗ,

*Εγχρισει τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,
Καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.*

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΡΗΓΟΡΗ[®]
ΜΙΧΑΗΛ ΠΕΤΡΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
ΣΟΛΩΝΟΣ 102 • 106 80 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. - ΦΑΞ 3626646

GRIGORIS PUBLICATIONS[®]
MIHAEL PETROU GRIGORIS
102 SOLONOS Str. • 106 80 ATHENS
TEL. - FAX 0030 1 3626646

Φωτοτυπική Ανατύπωσις
Réimpression Anastatische
Photomechanischer Nachdruck
Reprint
1992

ISBN Σειρά Α' - ΣΤ' 960 - 333 - 030 - 2
Α' τόμος 960 - 333 - 031 - 0

Copyright © 1966. Γιά τήν Έλλάδα και διό τόν κόσμο.
ΜΙΧΑΗΛ Π. ΓΡΗΓΟΡΗΣ, Σόλωνος 102, 106 80 Αθήνα, τηλ. - φάξ: 36.26.646

Άπαγορεύεται ή άναδημοσίευση και γενικά ή αναπαραγωγή έν διώ η έν μέρει έστω και μᾶς σελίδας η και περιληπτικά, κατά παράφραση η διασκευή, του παρόντος έργου μέ διοιδήποτε τρόπο, μηχανικό, ήλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ήχουγραφήσεως η άλλως πώς σύμφωνα μέ τούς N. 2387/1920, 4301/1929, τά Ν.Δ. 3565/56, 4264/62 και N. 100/75 και λοιπούς έν γένει κανόνες Διεθνούς Δικαίου, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια τού Έκδότη, δύ όποιος παραχρατεῖ άποκλειστικά και μόνον γιά τόν έαντό του τήν κυριότητα, τή νομή και κατοχή. Παραχρατεῖ άκόμα και τό άστικό δικαίωμα τού παραγωγού πού μέ δαπάνες του μετέτρεψε τή μή έμπορείσιμη και σέ χειρόγραφο πνευματική δημιουργία σέ συγκεκριμένο έμπορειματικό άγαθό, δηλαδή αντό τό βιβλίο, και τήν κατά τή μετατροπή αντή συγκεκριμένη σχηματοποίηση, μορφολογία και αισθητική πού έκφραζε τήν προσωπικότητά του.

**ΦΩΤΙΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΝΟΜΟΚΑΝΩΝ,**

ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΒΑΛΣΑΜΩΝΟΣ.

Τούτοις προσετέθησαν

ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ

ΣΥΝΟΔΩΝ,

ΥΠΟ ΤΕ

ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΚΑΙ ΦΩΤΙΟΥ,

ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,

ΚΑΙ ΝΕΙΛΟΥ,

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΡΟΔΟΥ, κτλ.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΩΣ ΙΣΤΟΡΟΥΜΕΝΑ.

ΑΘΗΝΗΣΙΝ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Γ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΟΣ.

1852.

« Τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς εἴρημα μὲν καὶ δῶρον εἶναι
» Θεοῦ, δόγμα δὲ γεωρίων τε καὶ θεοφύρων ἀνθρώπων,
» ἐπανδρθῶμα δὲ τῶν τε ἑκουσίων, καὶ παρὰ βούλησιν
» ἀμαρτημάτων, καὶ πολιτείας εὐσεβεῖς τε καὶ πρός αὐτε-
» λεντητορ ζωὴν ἀγούσης καιρόν — πέπεισμι. »

(Φωτίου Προβλογος εἰς τὸν Νομοκάνονα).

Περὶ τῆς παρούσης ἐκδόσεως.

ΜΟΛΟΝΟΤΙ τὸ Σύνταγμα τοῦ Πατριάρχου Φωτίου, ὃπερ ἀπαρτίζει τὸ κυριώτατον τῆς παρούσης ἐκδόσεως μέρος, καὶ περὶ οὗ πλατύτερον ἐν τοῖς Προλεγομένοις πραγματευόμεθα 1), ἔσχεν ἀποκλειστικὸν σχεδὸν κῦρος ὡς Συλλογὴ τῶν Ἱερῶν κανόνων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, κατὰ προτίμησιν τῶν λοιπῶν προγενεστέρων αὐτοῦ συλλογῶν, διά τε τὴν μείζονα τοῦ συγγράμματος ἀκρίβειαν, καὶ τὴν ποικίλην ἐσωτερικήν τε καὶ ἔξωτερικήν παιδείαν τοῦ συγγραφέως, οὐ τὴν ὑπόληψιν καὶ ὡς θεολόγου, καὶ ὡς φιλοσόφου, καὶ ὡς μαθηματικοῦ, καὶ ὡς ῥήτορος, καὶ ὡς πολιτικοῦ, οὐδὲ οἱ ἔχθιστοι αὐτῷ ἀντίπαλοι ἐτόλμησαν νὰ διαμφισθῆσον 2). μολαταῦτα ἢ πλείστου λόγου αὕτη Συλλογὴ διέμεινεν, ὁμοῦ μὲ τὰς εἰς αὐτὴν ἐξηγήσεις Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ, καὶ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος, ἕως αὐτοῦ τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος, ἄγνωστος σχεδὸν εἰς τὴν δυτικὴν Εὐρώπην. Κατὰ πρῶτον δὲ, ἐπὶ τῆς ἐν Τριδέντῳ συνόδου, Ἰωάννης ὁ Τίλιος, ἐπίσκοπος Βριόκου τῆς Γαλλίας,

1) Περιστάσεις ἀνεξάρτητοι τῆς θελησεις ἡμῶν, ίδιως δὲ ἢ ἐφεσις τοῦ νὰ ἐπισκεφθῶμεν καὶ τινὰ τῶν ἐν ταῖς πρωτίσταις τῆς Εὐρώπης βιβλιοθήκαις σωζόμενοι ἀρχαίων χειρογράφων τοῦ Συντάγματος τοῦ Φωτίου, μᾶς ἀναγκάζουσι σήμερον ν' ἀναβάλλωμεν τὴν δημοσίευσιν τῶν εἰς τὸν παρότα τομον ἀνηκόντων Προλεγομένων, ἐν οἷς ἐκθέτομεν ἐν ἔκτασει τὸ ιστορικὸν τῶν πηγῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ίδιως δὲ τοῦ Συντάγματος τοῦ Φωτίου. Άλλὰ ταῦτα θέλουσι διανεμηθῆ πρὸς τοὺς φιλομούσους ἡμῶν συνδρομητὰς μετὰ τοῦ τρίτου τέμου, ἀν καὶ, ὡς ἀνήκεντα εἰς τὸν πρῶτον, διφείλευσι μετ' αὐτοῦ νὰ βιβλιοδετηθῶσι.

2) Εἰς τῶν μᾶλλον δυσμενῶς περὶ Φωτίου συγγραψάντων, Νικήτας, ὁ Παφλαγονίας; ἐπίσκοπος, ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ἰγνατίου, λέγει πρὸς τοῖς ἀλλοις τὰ ἔξη: «Ἔν δὲ οὖτος ὁ Φωτίος οὐ τῶν ἀγενῶν τε καὶ ἀνωμαλῶν, ἀλλὰ τῶν εὔγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ περιφράνων, ὥστε καὶ πρὸς τοὺς παλαιοὺς αὐτὸν διαμιλλᾶσθαι. Πάντα γάρ συνέτρεχεν ἐπ' αὐτῷ, οὐ ἐπιτηδείστης τῆς φύσεως, οὐ σπουδὴ, οὐ πλοῦτος, δι' ὃν καὶ βίβλος ἐπ' αὐτὸν ἐρέει πᾶσαν πλέον δὲ πάντων ὁ τῆς δόξης ἔρως, δι' ἓν αὐτῷ καὶ νύκτες δύπναι [ῆγοντο], περὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἡμετέλω; ἐσχολακότες. Όπρε καὶ ιστορίαν τοῦ Φωτίου ὑπὸ τοῦ Ἀσσᾶ Ἰαγήρου (Histoire de Photius par l' Abbé Jager), ίδιως τὰ. 394 κτλ.

προέτρεψε τὸν κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον παρευρεθέντα Γενικὸν τὸν Ἐρβετόν, ἀνδρα διασῆμου ἐκκλησιαστικῆς παιδείας, νὰ μεταφράσῃ λατινιστὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ Φωτίου μετὰ τῆς ἑρμηνείας τοῦ Βαλσαμῶνος, ἐκ χειρογράφου ἀνήκοντος εἰς αὐτὸν τὸν Ἰωάννην Τίλιον· τὴν δὲ μετάφρασιν ταύτην ἔξεδωκε κατὰ τὸ ἔτος 1561 ἐν Παρισίοις ὁ Οὐρλέλιος Μορέλλιος. Κατὰ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ἐποχὴν Ἐρβίκος ὁ Ἀγυλαῖος μετέφρασεν ἐν Γερμανίᾳ Λατινιστὶ τὸν Νομοκάνονα τοῦ Φωτίου, ἀπὸ χειρογράφου ἀνήκοντος εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Βονιφατίου Ἀμερβαχίου, ὃμοῦ μὲ τὰ ἐπ' αὐτοῦ σχόλια τοῦ Βαλσαμῶνος, ἀλλ' ἀνευ τῆς Συλλογῆς τῶν κανόνων, ἐκδοὺς αὐτὸν μόνον λατινιστὶ, ἐν Βασιλείᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1561 παρὰ Ἰωάννη τῷ Ὀπωρινῷ. Κατὰ τὸ ἔτος 1615 ὁ σοφὸς Χριστόφορος Ἰουστέλλος, εὑρὼν Ἑλληνικὸν χειρόγραφον τοῦ Νομοκάνονος ἐν τῇ Παλατινῇ βιβλιοθήκῃ, ἔξεδωκεν αὐτὸν ἐλληνιστὶ μετὰ τῆς διαληφθείσης Λατινικῆς τοῦ Ἀγυλαίου μεταφράσεως, παρὰ τῷ Ἀδραὰμ Πακάρδῳ ἐν Παρισίοις, ὡς ταῦτα δηλοῦνται ἐκ τῆς πρὸς Φρεδερίκον τὸν πέμπτον, Κόμητα Παλατίνου, Δοῦκα τῆς Βαυαρίας, ἀφιερωτικῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1620, ἔξεδόθη ἐν Παρισίοις ὀλόκληρον τὸ Σύνταγμα τοῦ Φωτίου, ἵτοι δὲ Νομοκάνων καὶ ἡ συναγωγὴ τῶν κανόνων, μετὰ τῆς ἑρμηνείας τοῦ Βαλσαμῶνος, ἐκ χειρογράφου ἀγνώστου σήμερον, τοῦ ὅποιου αἱ παρ' αὐτῶν τῶν ἐκδοτῶν δύο λογούμεναι ἐλλείψεις ἀνεπληρώθησαν ὥπωσοῦν ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς Οὐκτικανῆς βιβλιοθήκης, καὶ τίνος μικρὸν πληρεστέρου χειρογράφου ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐνδόξου προέδρου τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς Γαλλίας Ἀχιλλέως Ἀρλαίου. Ἀλλὰ μὲ δῆλα ταῦτα τὰ ἐπίσημα βοηθήματα, οἱ Γάλλοι ἐκδόται συνομολογοῦσιν ὅτι δὲν ἐπέτυχον πληρεῖς καὶ ἀκριβεῖς χειρόγραφον, ὅπερ νὰ ἀντιστοιχῇ εἰς τὴν πληρεστέραν Λατινικὴν τοῦ Ἐρβέτου μετάφρασιν 1). Τοῦτ' αὐτὸ

1) Et tamen, ut ingenua rem fateamur, vix industria et labore omni consequi potimus, ut lacunas omnes, et quæ deerant in exemplari Graeco suppleremus. Neque enim in perfectum ullum et expletum incidimus, quod Herveti latinam versionem aequaret. Qui in Italia, cum Tridentino Concilio adfuisse, ad quod ex omni orbe terrarum Praesu-

βενθαῖοι καὶ ὁ Κύριος Βερνάρδος Μορτρέλιος, ὅστις, ἐν τῇ περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Βυζαντινοῦ δικαίου σοφωτάτη αὐτοῦ συγγραφῇ ἐπιφέρει· « Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἐρβετος εἶχεν ὑπ' ὄψιν χειρόγραφον πολλῷ ἐντελέστερον τῶν εἰς τοὺς Γάλλους ἐκδότας χρησιμευσάντων, πλεῖστα τῆς Λατινικῆς μεταφράσεως χωρία ἐλλείπουσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου· καὶ ἔζητο θητεῖς μάτην χειρόγραφον δυνάμενον νὰ συμπληρώσῃ τὰ κενὰ ταῦτα (1). Ὁ Νομοκάνων τοῦ Φωτίου, μετὰ τῆς ἑρμηνείας τοῦ Βαλσαμῶνος, ἔξεδόθη τὸ δεύτερον κατὰ τὸ ἔτος 1661 ἐν Παρισίοις, ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ ἀρχαίου κανονικοῦ δικαίου, ὑπὸ Οὐιλέλμου Βοέλλου καὶ Ἐρβίκου Ίουστέλλου, σελ. 787—1140 (2).

Τὴν τετάρτην καὶ τελευταίαν τοῦ Φωτιανοῦ Νομοκάνονος ἔκδοσιν ὀφείλομεν εἰς τὸν ἀκάματον ὑπὲρ τῆς παιδείας ζῆλον τοῦ κλεινοῦ Καρδιναλίου Κ. Ἀγγέλου τοῦ Μαΐου, τοῦ ἀληθοῦς τούτου εὑεργέτου τῶν γραμμάτων, ὅστις δὲν ἀπηύδησεν ἀνακαλύπτων πρὸ ἐτῶν, εἰς τὸ ἀχανὲς πέλαγος τῆς παρ' αὐτοῦ ἐφορευομένης Οὐατικανῆς βιβλιοθήκης, ἀξιολογώτατα ἀνέκδοτα συγγράμματα, καὶ καταπλουτίζων διὰ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν τὴν φιλολογίαν καὶ τὰς ἐπιστήμας. Τὸν Νομοκάνονα τοῦ Φωτίου ἔξεδωκεν οὗτος ἐν Ρώμῃ κατὰ τὸ ἔτος 1842 ἐν τῷ Ζ'. τόμῳ τῆς οὗτω παρ' αὐτοῦ καλεσθείσης Ρωμαϊκῆς Σταχυολογίας (*Spicilegium Romanum*). Ἀλλ' ἡ ἔκδοσις αὕτη δὲν διακρίνεται τῶν προηγουμένων διὰ μόνης τῆς μείζονος τῶν κειμένων ἀκριβείας· τὸ μέγιστον αὐτῆς πλεονέκτημα είναι, ὅτι ὁ ἀναγνώ-

les vita et sapientia facile omnium clarissimi accesserant, exemplar est nactus amplissimum. In hoc tamen omnia deficiunt, quod non semper Photii in Nomoeanone verba à Theodori scholiis et commentatore distinguant.

(1) Mais comme Hervet avait fait usage d'un manuscrit beaucoup plus complet que ceux dont se servirent pour le texte grec les libraires de Paris, plusieurs parties de la traduction latine manquèrent du texte grec correspondant, et on chercha vainement un manuscrit pour combler ces lacunes.

(2) Bibliotheca iuris canonici veteris insigniores antiquorum Canorum collectores Gracos complectens, qui nunc primum in lucem eduuntur ex Bibliotheca Christophori Justelli, opera et studio Gulielmi Voelli, theologi ac Socii Sorbonici et Henrici Justelli, Christophori F.

στης εύρίσκει ἐν αὐτῇ τοὺς Ἱεροὺς κανόνας ὄλοσχερῶς ἐκτεθεῖ. μένους, ἐνῷ ἐν ταῖς λοιπαῖς τοῦ Νομοκάνονος ἐκδόσεοιν ἀπαντᾷ τις μόνον τοὺς ἐνδεικνύοντας αὐτοὺς ἀριθμοὺς, ὅφελων νὰ ἀναζητήσῃ τὰ κείμενα αὐτῶν ἐντὸς τῆς ἐν τοῖς χειρογράφοις, συνήθως μετὰ τὸν Νομοκάνονα, ἐνίστε δὲ πρὸ αὐτοῦ εὑρισκομένης συναγωγῆς τῶν κανόνων. Ὁ Νομοκάνων τοῦ Φωτίου μετὰ τοῦ προλόγου αὐτοῦ ἐξεδόθη, ἀλλὰ μόνον Ρωσσιστὶ, καὶ ἐντὸς τοῦ Κώδικος τῶν Κανόνων τῆς Ρωσσικῆς ἐκκλησίας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1558, ὁ Ἰωάννης Κονstantīνος, καθηγητὴς τοῦ κανονικοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ τῶν Παρισίων, ἐξέδοτο τοὺς ὄγδοηκοντα πέντε Ἀποστολικοὺς κανόνας μετὰ μόνης τῆς Λατινικῆς μεταφράσεως τῆς εἰς αὐτοὺς ἐρμηνείας Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ 1). (Ολόκληρον δὲ τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν τῆς εἰς τοὺς συνοδικοὺς κανόνας ἐρμηνείας τοῦ Ζωναρᾶ μετὰ τῶν κανόνων, ἐξέδοτο ὁ Ἄντωνιος Σαλμάτιος ἐν Μεδιολάνοις, κατὰ τὸ 1613 ἔτος 2). Τέλος οἱ τε Ἀποστολικοὶ κανόνες, καὶ οἱ συνδικοὶ, μετὰ τῆς ἐρμηνείας τοῦ Ζωναρᾶ, ἐξεδόθησαν Ἑλληνιστὶ καὶ Λατινιστὶ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ ἔτος 1618, ἔκ τινος χειρογράφου τῆς Βασιλικῆς βιβλιοθήκης 3). Προσέθεντο δὲ οἱ ἐκδόται καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπὶ τοῦ οίκουμενικοῦ πατριάρχου Μηνᾶ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθούσης συνόδου, καὶ τὰς

1) Octoginta quinque regulae seu Canones Apostolorum graece et latine, cum vetustis Joannis moqachi Zonarae in eosdem commentariis latine; ex editione Joannis Quintini, Parisiis, Andreas Wechelus, 1558, 4ov.

2) Joannis Zonarae commentarii in Canones veterum conciliorum, numquam antea editi, nunc primo de graeco in latinum translati, ex interpretatione et cum annotationibus Antonii Salmatiæ; adjectus est Canonum contextus ex Gentiani Herveti editione. Mediolani, Melchior Tradatus, 1613, 4ov.

3) Canones SS. Apostolorum et SS. Conciliorum, cum commentariis Joannis Zonarae, a viris doctissimis latinitate donati et annotationibus illustrati, nunc primum graece et latine conjunctim editi; adiectum est Concilium Constantinopolis sub Menna patriarcha, una cum Constitutionibus Apostolorum utraque lingua pariter erutum ex regis christianissimi et aliarum Bibliothecarum codicibus, studio et labore Joannis Quintini Haedui Lucretiae Parisiorum. Typis regiis, 1618, iu fol.

ἀποστολικὰς διαταγὰς μετά τινων ἐκκλησιαστικῶν ἐπιστόλῶν. Ἀλλ' ἡ ἐρμηνεία τοῦ Ζωναρᾶ εἰς τὰς κανονικὰς ἐπιστολὰς τῶν ἀγίων Πατέρων δὲν συμπεριελήφθη ἐν τῇ προκειμένῃ ἐκδόσει, δημοσιευθεῖσα κατὰ πρῶτον Ἑλληνιστὶ τε καὶ Λατινιστὶ κατόπιν τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Νεοκαισαρέας, ἢ Θαυματουργοῦ, Μακαρίου τοῦ Αἴγυπτίου καὶ Βασιλείου τοῦ Σελευκείας, κατὰ τὸ ἔτος 1621 καὶ 1622 ἐν Παρισίοις 1).

Τὰς τῇδε κάκεῖσε ἐσκορπισμένας ταύτας πηγὰς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, μετὰ τῆς εἰς αὐτὰς ὄλοσχεροῦς ἐρμηνείας τῶν δύο ἀρχαίων Ἐξηγητῶν, Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ καὶ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος, συνῆψε πρῶτος εἰς ἐν ὁ Οὐιλέλμος Βενερήγιος, πρεσβύτερος τῆς Ἀγγλικανῆς ἐκκλησίας, ἐπεξεργασθεὶς ἐξ ὑπαρχῆς καὶ τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν συμφωνότερον πρὸς τὸ σωζόμενον Ἑλληνικὸν κείμενον, διπερ ἐν γένει κατέστησεν ἐντελέστερον διὰ τῆς προσθήκης πλειστῶν ἕως τότε ἀνεκδότων μερῶν τῆς ἐρμηνείας τοῦ τε Ζωναρᾶ καὶ ἰδίως τοῦ Βαλσαμῶνος. Ὁ κυριώτατος χειρόγραφος κώδιξ, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ἡ ἐργασία τοῦ Βενερήγιου, ὑπῆρξεν ὁ ἐν τῇ Ὁξωνείᾳ βιβλιοθήκῃ Βοδληϊάνειος, ὑπ' ἀριθ. μὲν 194 ὡς πρὸς τὴν εἰς τοὺς ἀποστολικοὺς κανόνας ἐρμηνείαν τοῦ Ζωναρᾶ καὶ τοῦ Βαλσαμῶνος, ὑπ' ἀριθ. δὲ 208 ὡς πρὸς τὴν εἰς τὸ σύνολον τοῦ Συντάγματος ἐξήγησιν. ‘Ο κώδιξ οὗτος, θν., ὡς ἐκ τοῦ χάρτου, τῆς γραφῆς, τῆς βιβλιοδετήσεως καὶ ἀλλων παρομοίων τῆς ἀρχαιότητος σημείων, τεκμαίρεται γραφέντα ὁ Βενερήγιος κατὰ τὴν ιγ'. ἑκατονταετηρίδα, καὶ τὸν ὅποιον ὄνομάζει τιμώτατον τοῦ κανονικοῦ δικαίου κειμήλιον, δὲν ἥτον θεμιτὸν, λέγει, νὰ διαμένῃ εἰσέτι κεκρυμμένος ἐν μιᾷ βιβλιοθήκῃ 2).

1) S. Gregorii Thaumaturgi sive Neocæsar ; Macarii Aegyptii et Basilii Seleuciæ opera omnia, nunc primum graece et latine conjunctim edita (a Ger. Vossio); acc J. Zonarae expositio canonistarum epistolarum, Paris. 1621 (et 1622) seu 1626, in fol.

2) Neque enim fas erat, ut tam preciosum iuris canonici κειμήλιον in una Bibliotheca diutius lateret; quo non modo omnes, quæ in priori fuerunt editione, lacunæ suppletæ sunt; yetum etiam alia quamplurimæ ibi desiderata, hic interseruntut, et omnia serè usque adeo emen-

Έκτὸς δὲ τῶν κωδίκων τούτων, ὁ Βευερήγιος ἔκαμε χρῆσιν καὶ δύο ἑτέρων, ὡν ὁ μὲν ἀνῆκεν εἰς τὸν Πάχαρδον Ἀλλέστρην, καθηγητὴν τῆς Θεολογίας ἐν τῇ Ὁξωνείᾳ Ἀκαδημίᾳ, καὶ διευθυντὴν τοῦ Αἴτωνείου γυμνασίου, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐν Βασιλείᾳ τῆς Ἑλευθερίας βιβλιοθήκην, κληροδοτηθεὶς ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Ἀμερόβαχίου, κατὰ τὸ 1593 ἔτος. Ἀλλὰ τὰ ἐκ τοῦ τελευταίου χειρογράφου πηγάζοντα διάφορα ἀναγνώσματα δὲν ἐπρόφθασαν νὰ τυπωθῶσιν εἰμὴ εἰς τὸ τέλος τοῦ 6'. τόμου, ἐν παραρτήματι, ὅπερ καθίστησιν οὐκ ὀλίγον δυσχερῆ τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ὡς ἐξ οἰκείας πείρας τὸ ἔβεβαιάθημεν. Ιδίως δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Ζωναρᾶ, ἐγένετο χρῆσις τοῦ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων ὑπ' ἀριθ. 1322 Κώδικος, φέροντος τὰ παράσημα Ἐρρίκου τοῦ Β', καὶ ἑτέρου ἀνήκοντος εἰς τὸν ἐν Παρισίοις δικηγόρον Αὔγουστον Γαλλάνδην, γῦν δὲ εἰς τὴν Κοισλιανὴν βιβλιοθήκην ὑπ' ἀριθ. 39. Μολονότι ἐν γένει ὁ Νομοκάνιον εὑρίσκεται ἐν τοῖς χειρογράφοις κώδιξι, μετὰ τῆς συναγωγῆς τῶν κανόνων, συνήθως μὲν προηγούμενος αὐτῆς, δῆμεν καὶ ὡς ἐκ τούτου παρά τισι καλούμενος προκάνων, ἐνίστε δὲ ἐπέμενος μετὰ τοὺς κανόνας, ὁ Βευερήγιος δὲν περιέλαχεν αὐτὸν ἐν τῷ Συνοδικῷ. Ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ἐπλούτισε τὴν ἔκδοσίν του διὰ τῆς καὶ ἐν τῷ Β'. τόμῳ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἀρχαίου κανονικοῦ δικαίου τοῦ Βοέλλου καὶ Ίουστέλλου προεκδόθείσης Ἐπιτομῆς τῶν κανόνων, γνωστῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα, Σύνοψις Ἀλεξίου τοῦ Ἀριστηνοῦ, σελ. 673—709, ἡ Ἐπιτομὴ αὐτῶν ὑπὸ Συμεὼνος τοῦ Μαγίστρου καὶ Λογοθέτου, σελ. 710—748, κατατάξας αὐτὴν, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Ζωναρᾶ, ὡφ' ἔκαστον τῶν ἀντιτοιχούντων κανόνων, καὶ διατηρήσας τὸ ὄνομα τοῦ Ἀριστηνοῦ, οὐχὶ, ὡς ὁ ἴδιος λέγει, καθὸ συγγραφέως τῆς διαλιψίσης Ἐπιτομῆς, ἀλλ' ὡς σχολιαστοῦ αὐτῆς, προσθεῖς καὶ τὴν μέχρι τότε ἀνέκδοτον εἰσέτι ταύτην ἐρμηνείαν τοῦ Αριστηνοῦ. Ἐχρήσατο δὲ πρὸς ταῦτο τέσσαροι κώδιξι χειρογράφοις, ὡν ὁ μὲν, ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Κανταβριγίας ὑπαγομένου γυμνασίου τῆς ἀγίας Τριάδος· ὁ δὲ

dantur, ut vera Balsamonis Antiocheni in canones Commentaria nunc primum in lucem emissā videantur. Bever. Prolegomena, σελ. XIV.

ἐκ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ τῆς Οξφορίας Βοδληϊανῆς βιβλιοθήκης ὑπ' ἀριθ. 221, οὗπερ ἀντίγραφόν ἔστι ὁ προηγούμενος, διάτοιος, ἐκ τῆς ἴδιαιτέρας βιβλιοθήκης τοῦ Θωμᾶ Βράσονος, καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, καὶ ὁ τέταρτος πάλιν ἐκ τῆς Βοδληϊανῆς βιβλιοθήκης ὑπ' ἀριθ. 716, τοῦ ὄποιου ὅμως, ὡς ἀργότερον εὑρεθέντος, ἀν καὶ τῶν λοιπῶν πλουσιωτέρου, δὲν ἥδυνθη νὰ κάμη χρῆσιν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔργου του, εἰμὴ μόνον ὡς πρὸς τὰς κανονικὰς τῶν Πατέρων ἐπιστολάς.

‘Ο Βενερήγιος δὲν διετήρησεν ἀκριβῶς τὴν ἐν τοῖς χειρογράφοις παραδεδεγμένην κατάταξιν τῆς ὕλης, ἀλλ’ ἐπενεγκὼν μικράς τινας εἰς αὐτὴν τροποποιήσεις, ἐξέδωτο κατόπιν ἐκάτου τῶν κανόνων τὴν ἔρμηνείαν τοῦ Βαλισάμωνος, εἶτα τὴν τοῦ Ζωνχρᾶ, καὶ τέλος τὸ ἀντιστοιχῶν μέρος τῆς Ἰπιτομῆς τῶν κανόνων, μετὰ τῶν σημειώσεων τοῦ Ἀριστονοῦ 1). Ἐπιθυμῶν δὲ νὰ καταστήσῃ τὴν ὥραίαν ταύτην ἔκδοσιν ἀληθῆ, ὡς καὶ ὧνόμασεν αὐτὴν, Πανδέκτην τοῦ κανονικοῦ δικαίου, καὶ νὰ μὴ παραλείψῃ οὐδὲν λόγου ἀξιού μνημεῖον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς νομολογίας, ἐξέδωτο ἐν τῷ δευτέρῳ τοῦ Συνοδικοῦ τόμῳ καὶ τὸ κατὰ στοιχείον Σύνταγμα Ματθαίου τοῦ Βλάσταρη.

Τὸ κανονικὸν τοῦτο εὑρετήριον εἴχε καταστῆ, διὰ τὸ εὔμεθοδον καὶ εὐτύνοπτον αὐτοῦ, γενικωτάτης μεταξὺ τῶν διδασκάλων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας χρήσεως, ὅπως τὸ πρόχειρον τῆς ἑξαδιθλου τοῦ Ἀρμενοπούλου, μεταξὺ τῶν νομοδιδασκάλων τοῦ πολιτικοῦ δικαίου· ἡ δὲ καθημερινὴ αὐτοῦ χρῆσις βεβαιοῦται καὶ ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν σωζομένων αὐτοῦ ἀντιγράφων ιδίως δὲ καὶ ἐκ τῆς περιστάσεως,

1) Συνοδικὸν sive Pandectæ Canonum SS. Apostolorum et Conciliorum ab Ecclesia Græca receptorum, nec non Canonicarum SS. Patrum Epistolarum: una cum scholiis antiquorum singulis eorum annexis, et scriptis aliis hic spectantibus; quorum plurima e Bibliothecæ Bodleianæ aliarumque MSS. Codicibus nunc primum edita; reliqua cum iisdem MSS. summa fide et diligentia collata. Totum opus in duos tomos divisum, Gulielmus Beveregius. Ecclesie Anglicanae Presbyter, recensuit, Prolegomenis munivit, et annotationibus auxit Oxonii, e Theatro Sheldoniano, sumptibus Gulielmi Wells et Roberti Scott Bibliop. Lond. MDCLXXII.

ότι κατα τὸ ἔτος 1198 μετεφράσθη καὶ εἰς τὴν καθομιλουμένην γλῶσσαν, ὑπό τινος Νικολάου Κουνάλη, ἡ Κρητοπούλου τῆς δὲ μεταφράσεως ταῦτης σώζονται διάφορα ἀντίγραφα ἢ ἐπιτυμαῖ. Κατὰ τὸ ἔτος 1567 ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ τύπου ἀπόσπασμά τῆς ιστορικῆς αὕτου εἰσαγωγῆς παρὰ τοῦ Ἀντωνίου Λύγουστίνου, ἐν τῇ Συλλογῇ τῶν Ἑλληνικῶν Διατάξεων⁽¹⁾. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1596, ἡ Φρέερος ἐξέδωκεν ἐν τῇ Συλλογῇ τοῦ Πλληνο-Πωμακοῦ δικαίου τοῦ Λευγκλαβίου τὰ κεφάλαια 8 καὶ 9 ἐκ τοῦ στοιχείου Β, περὶ τῶν βαθμῶν, καὶ τὰ κεφ. 2, 4, 9, 11, 13, 15, 19, ἐκ τοῦ στοιχείου Γ, ἐκ τῶν περὶ τοῦ γάμου, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ματθίασου τοῦ Μοναχοῦ ζητήματα καὶ ὑπούρεσσις γχρυπᾶ⁽²⁾.

Οσαύτως μικρὸν μέρος αὐτοῦ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ακενάκιου⁽³⁾. Καὶ τέλος ἡ ιστορία τῶν πολιτικῶν νόμων, τὸ δεύτερον δηλονότι μέρος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Βλάστη, εὑρίσκεται δημοσιευμένον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Φανερωμένου, τὸ δὲ ἀψορῶν τὰ Βασιλικὰ μέρος τῆς ιστορίας ταύτης, ἐν ἀρχῇ τῆς ἐδόσεως τοῦ Φανερώτου.

Διάφοροι σοφοὶ τῆς Βυζάντης προέμεντο κατὰ τὴν ιζ'. ἐκπονηταςτηρίδα ωὲ ἐκδόσωσι τὸ Σύνταγμα τοῦ Θλασταρη. Ιδίως μεταξὺ τῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων χειρογράφων, σώζεται ἀντίγραφον τοῦ Συντάγματος ὑπ' ἀριθ. 406, περὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρεσκευασμένον διὰ χειρὸς Ἰακώβου τοῦ Γοάρου, μετὰ μεταφράσεως Λατινικῆς καὶ σημειώσεων ἀγνοεῖται δὲ ὁ λόγος τῆς μὴ ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τούτου. Όμοίαν ἔργατίαν ὑπ' ἀριθ. 1340 ἐν τῇ αὐτῇ Βιβλιοθήκῃ εὑρίσκομεν γενομένην ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Κοτελέρου καὶ Κλαυδίου τοῦ Ἰολίου.

Πρῶτος δὲ Βευερήγιος ἐξέδωκε πλήρεις τὸ Σύνταγμα τοῦτο ἐν τῷ δευτέρῳ τόμῳ τοῦ Συνοδικοῦ σελ. 1—272. Η ἐκδοσις αὕτη ἐνεργήθη ἐπὶ τῇ βάσει δύο Κωδίκων χειρογράφων, τοῦ

(1) *Collectio Constitutionum Graecarum.*

(2) *Ὀρα Λευγκλ. Τόμ. I. Σελ. 478—490,*

(3) *Observationes in Synopsis Σελ. 200—207.*

μὲν ἐκ τῆς Βοδλικανέσιου Βιβλιοθήκης ὑπ' ἀρ. 158, τοῦ δὲ, ἐκ τῆς Ἰδιωτέρας Βιβλιοθήκης Ἰσακίου τοῦ Ούσσος, μετὰ μεταφράσεως Λατινικῆς, περασκευασθείσης ὑπό τινων σοφῶν τῆς Ὑζωνίας. Ως παράρτημα δὲ τοῦ Συντάγματος ἔξεδοτο πραγματεῖαν τινὰ τοῦ αὐτοῦ Ελάστηχη «Περὶ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ἡτις ἀπεχατέστησε Φώτιον τὸν Πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διέλυσε τὰ σκάνδαλα τῶν δύο Ἐκκλησιῶν τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Φώμης, ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ Βέρκου, οὗ ἡ ἀρχὴ, Ἡν ἀν μακάριον, πρὸς τούτοις καὶ τὰ πρακτικὰ αὐτῆς ταῦτης τῆς Συνόδου.»

Εἶναι ἀδύνατον εἰς δοντινὰ ἀνερευνῷ τοὺς ἀτρύτους πόνους, μεθ' ὃν δὲ Βευερήγιος ἀνήγειρε τὸ περικαλλὲς τοῦτο εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ κανονικοῦ δικαίου τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μνημεῖον, νὰ μὴ κυριευθῇ ὑπὸ κισθήματος βαθυτάτης πρὸς τὴν μνήμην τοῦ σοφοῦ τούτου ἀνδρὸς εὐγνωμοσύνης. Θεολόγος ἄριστος, κάτοχος βαθυτάτων περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχαιολογίαν γνώσεων, Ἑλληνιστὴ; διακερδιμένος δύμως πάσης ἀδίκου πρὸς τὴν μητέρα τῶν Χριστινιῶν Ἐκκλησιῶν προλήψεως, φλεγόμενος ὑπὸ θείου πρὸς τὴν ἐπιστήμην ζήλου, ζῶν ἐν ἐνὶ λόγῳ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων, δτε ἀπάντων τῶν ἔθνῶν οἱ πεπαιδευμένοι: ἡμιλλῶντο νὰ κορεσθῶσιν ἀπὸ τὰ νάματα τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας, τίς ἄλλος παρὰ τὸν Βευερήγιον ἡδύνατο ἐπιτυχέστερον νὰ ἀγιλήσῃ εἰς τὰς περὶ αὐτὸν πλουσίας πηγὰς τῶν πρωτίστων τῆς Εὐρώπης βιβλιοθηκῶν, πρὸς Διός, διὰ νὰ εἴπω κατὰ Νικητῶν, βιβλίος ἔρρεε πᾶσα; Τὸ λέγω δὲ θαρράλεως, εἰς τὸ ὡραῖον καὶ δίκαιον τοῦτο αἰσθηματικὴ τῆς εὐγνωμοσύνης οὐδεὶς φίλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς πατιθείας, οὐδεμίᾳ ἀληθῶς Ἑλληνικὴ ψυχὴ ὑπάρχει ἀλλοτρία. Τὸ Συνοδικὸν τοῦ Βευερηγίου εὑρίσκεται, καθόσον ἡ σπάνις τοῦ βιβλίου τὸ ἐπιτρέπει, εἰς τὰς χειραρχίας ἀπάντων τῶν ποιμεναρχῶν καὶ διδασκάλων τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, θεωρούμενον παρ' αὐτῶν ὡς θησαυρὸς πολύτιμος. Ἄλλ' εἰς ἐποχὴν, καθ' ἓν ἡ ἐκκλησιαστικὴ παιδεία ἀναζωπυρεῖται ἐπὶ μᾶλλον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ αὐτῇς ἐξίᾳ, πόσον ἐπικισθητή, η μᾶλλον ἐπιζήμιος εἰς τὴν σπουδὴν

τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου ἀποθαίνει ἡ σπάνις, η ἀληθέρων, η παντελής ἥδη ἐν τῇ βιβλιεμπορίᾳ ἔλλειψις τοῦ προκειμένου βιβλίου! Τοῦτο πρὸ πολλοῦ συνησθάνετο ὁ Ἀνατολικὸς κλῆρος, καὶ ἐν γένει ὅσαι καλῶς γνωρίζουσι τὸν μεταξὺ τῆς μελέτης τῶν θεῶν καὶ τῆς τῶν πολιτικῶν νόμων ὑφιστάμενον στενὸν σύνδεσμον, καὶ ὡς ἀφ' ἐνὸς στόματος ἀπαντεῖς συνομολογοῦντες τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην, ἐπεκαλοῦντο νέχιν τοῦ Συνοδικοῦ ἔκδοσιν. Ἀλλ' ἀπαντεῖς οὗτοι οἱ λόγοι δὲν ἦσαν ίκανοι νὰ μᾶς πείσωσι· ν' ἀναδεχθῶμεν τὸν κατὰ πολὺ τὰς προσωπικὰς ἡμῶν δυνάμεις ὑπερτεροῦντα ἀγῶνα τῆς ἐκτελέσεως τηλικούτου ἔργου, δπερ πολὺ ἐπιτυχέσθων ἥδυναντο βεβαίως νὰ καταρτίσωσιν ἀνδρες; εἰδικώτεροι, καὶ ἡμῶν πολλῷ κάρρονες, (τοιούτων δὲ οὐκ ἀμοιρεῖ τὸ ἔθνος μας). ἐὰν ιδιάζουσά τις περίστασις, εὔτυχέστατος διὸ τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου οἰωνὸς, δὲν μᾶς ἐπέβαλλε τὴν ἡθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ τρέξωμεν τοῦτο τὸ στάδιον. Εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἐν μικαρίᾳ τῇ λίξει μητροπολίτου Ἀργολίδος, πρώην Αἰγίνης, Κυρίου Γερασίμου (1), ἀνεύρομεν κειμήλιον ὅντως, ὡς ἐκφράζεται ὁ Βευερήγιος, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, Κώδικα χειρόγραφον, περιέχοντα ὄλοσχερὲς τὸ Σύνταγμα τοῦ Πατριάρχου Φωτίου μετὰ τοῦ Νομοκάνονος, καὶ τῶν ἐξηγήσεων Ἰωάννου τοῦ Ζωναρχῆ καὶ Θεοδώρου τοῦ Βαλσαρίωνος. Ο Κώδιξ οὗτος, συγκείμενος ἐκ 490 φύλλων ὥραίου χάρτου, καθηρώτατα καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας τε καὶ κομψότητος γεγραμμένος, καταρτίσθη ἐν Τραπεζοῦντι κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος αὐτοῦ. τὴν 21 τοῦ Ιουνίου, διὸ χειρὸς τοῦ ἀκολούθως διευθύναντος τὴν τῆς πόλεως ταύτης Ἑλληνικὴν σχολὴν Ἡλίου τοῦ Νικολάου Καντίλογλη, κατὰ διαταγὴν τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Τραπεζοῦντος Κ. Δωροθέου(2), ἀπὸ

(1) Πρὸς μητρὸς θείου τοῦ ἐτέρου τῶν ἑκατὸν Κ. Γ. Α. Ράλλη.

(2) Ἐκ τῆς ἐν τῷ τέλει τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος, Κώδικος ἐξῆς στιλειώσεως, ἡρύσμην τὰς ἀνωτέρω πληρωφορίας· «Δεπάνη καὶ εὐγῆ τοῦ πανιερωτάτου μου αὐθίντου καὶ δεσπότου, μητροπολίτου Τραπεζοῦντος καὶ ὑπερτίμου Κ. Δωροθέου, εἶληψε τέρμα τὸ παρὸν Νομοκάνισσον, κατὰ τὸ αὐτοῦ. σωτήριον ἔτες. Ιουνίου κάτιον, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τηλπαθοῦς Ἡλία τοῦ Νικολάου Καντίλογλη, Τραπεζοῦντίου. » Ότι δὲ ὁ Ἡλίας τοῦ Νικολάου Καντίλογλης ἐγρημάτισε διδόσκαλος τῆς ἐν Τραπεζοῦντι Ἑλληνικῆς Σχολῆς.

τοῦ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Μητροπόλεως ἔκείνης σωζόμενου ἀρχαίου Κώδικος τοῦ ἔτους 1311, ὃς τοῦτο βεβαιοῦται ἐκ τῆς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου εύρισκομένης προσφωνητικῆς πρὸς τὸν ἥδη μνησθέντα μητροπολίτην Τραπεζοῦντος Κ. Δωρούθεον ἐπιστολῆς τοῦ Σουμελίτου Χ. Ιωάννου (1). Τὸν Κώ-

τὸ ἐπληρωθεῖται ὑπὸ δύο νέων Τραπεζούντιον, φαίνεται τῷ παρόντι τῷ θέμανει φανεπιστημένῳ περὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου παραδίσεις φου, τῶν Κυρίων Πλάτωνος Περατικεῦ, λέγω, καὶ Γ. Παρηγόρη, γνωσκότων αὐτὸν ἐκ παραδόσεως, καθὼς συμπολίτην, καὶ μάλιστα συγγενῆ τῶν γνέων τοῦ ἑτέρου αὐτῶν.

(1) Ιδοὺ πῶς περὶ τούτου ἐνθάδεται ἡ διαλογισθεῖσα προσφωνητικὴ ἐπιστολὴ, τὴν ὁποίαν ἔθεωράταμεν καθῆκον τύμων νὰ δημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα, καθὼς βεβαιοῦσαν τὴν ἐπισγμότητα τῆς ἀντιγραφῆς τοῦ παρ' ἡμῖν χειρογράφου.

«Πρὸς τὸν Κυριάρχην τῆς παρούσης Ἱερᾶς Βίβλου Μητροπολίτην Τραπεζοῦντος Κ.Κ. Διορύθεον.»

Πόθεν ἄρξασθαι τῶν σῶν πλεονεκτημάτων τὸ πέλαγος, ὃ ἵστα κεφαλὴ, διεξίνεις ἀμυγανῶ, ὃν ἔνεκα οὐδὲνειψα; εἰς πέρας ἀγαγέσθαι σύπερ ἥψιν θείου ἐπιχειρήματος, ταύτην τὴν ἱερὸν Βίβλον τῶν Νομοκανόνων, ἐκ τοῦ παλαιοῦ ὑπολειφθέντος τῇ σῇ Μητροπολεὶ βίβλου, ἀντιγράφου δι' ἴδιου αὐτῆς παιδὸς καλογράφου ποιήσασθαι, καὶ τοῖς βιολομένοις ῥῷδιοις ὑπεξελθεῖν, καὶ ἀνάγνωσιν ποιήσασθαι πρύχειρον. Καίπερ οὖσα ἡ ὑμετέρα θεοφρύρτος πανιερότης πιεζομένη ὑπὸ νέφους διαφόρων μεριμνῶν, ὅπως κατατρίσαι τὰ λογικά αὐτῆς ποιμνιαὶ δυνηθείην, οὓς μὲν τῇ πνευματικῇ σου διδασκαλίᾳ ἀρδευμένη, οὓς δὲ καὶ εἰς βέλτιον ἀπεκαταστῆσαι τῇ των ἥψιν κασμοτοτι, ὅπερ ὃν ἔνεκα σύκησθε, καὶ τὸ Κυριακὸν ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγελίοις ἀρτὸν, τεθῆναι τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα λάμπῃ καὶ δαδουγῇ τὰς ψυχὰς τῶν μιτερχομένων ταύτην τὴν ἱερᾶς βίβλουν, καὶ τοῦτο δαπάνη καὶ ἀναλώματιν σύκησθε, τῆς αὐτῆς πανιερότητος.

Ἐν γὰρ τῇ ἱερᾷ ταύτῃ βίβλῳ, πρεστροπῇ τε καὶ ἀξιώσει τοῦ ἐν τοῖς παρωχηκόσιν εὐδαιμόσιν αἰώσιν ἀναδειχθέντος ἀσιδίμου τε καὶ φιλοχρίστου βασιλέως κυροῦ Ἐμμανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, καὶ συνοδικῇ ἀποράσι, δάγιώτατος τῶν Θεούπολιτῶν πρόσδρος Κ.Κ. Θεόδωρος ὁ Βαλσαμών, ὃς ἄλλος ὑπόπτερος ἦτος, πάντας τοὺς κατὰ πάροδον ἱερούς τε καὶ θείους κανόνας ἐκτεθειμένους τῶν τε πανσέπτων Ἀποστόλων, καὶ πνευματερφόρων διδασκαλῶν, τοὺς παρὰ τῶν ἀγίων ἐπτεκά οἰκουμενικῶν συνδῶν, καὶ τῶν κατὰ μέρος τοπικῶν Κανόνας, καθ' ἓντα ἔκαστον, συνῳδὴ τῷ Ιωάννῃ Ζωναρῷ, ἀνδρὶ ἐλλογέῳ, καὶ πρωτοαποκρήτῃ τῇς εὐχαριστίᾳ βασιλίδος τῶν πόλεων διεξῆλθεν, ἐκδίκης τῇ τοιαύτῃ ἐρμηνείᾳ. Ἐμπηκτὸς τοιούτου σῶν πλεονεκτημάτων τῇ λίθῃ παραδραμένην μὴ ἀνεχόμενος, διεξέρχεται. Άφ' οὐ τούτου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἐγκρατῆς διεγένου, οὐδὲνὸς ἥψιν πράγματος, ἀλλὰ πάσῃ σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τὴν τῶν Ελληνικῶν μαθημάτων σχολὴν τῇ σῇ ἐπαρχίᾳ ἥψεις, ὃντος οἱ πλείστες τῶν εἰς τοῦ ποιμνίου σου παίδων τῇ ἐπιδόσει τῶν Ελληνικῶν μαθημάτων ἐφωτισθοσαν τε καὶ ἐπὶ τὸ βίβλον καὶ κόσμιον τῶν ἥψῶν μετηνόμησαν, ὡρῶν εἰς ὑπέρχει καὶ ὁ ταύτην τὴν βίβλον καλῶς ἀντιγραψάμενος. Όθεν

δικα τούτον ἐπεσκέψθη, κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπιστημονικὴν περιοδείαν του, ὁ κλεινὸς τῆς Γερμανίας Νομοδιδάσκαλος Κύριος Ζαχαρίας, εἰς δν ἡ ἐπιστήμη τοῦ δικχίου ἐν γένει, καὶ ἡ Ἑλλὰς Ἰδίως, πλείστην ὀφείλουσιν εἰγνωμοσύνην, διὰ τὰς περὶ τὸ Βυζαντινὸν δίκαιον ἀτρύτους αὐτοῦ ἐξεύνας, καὶ πλείστου λόγου ἀξίας ἀνακαλύψεις (1). Ὅτι δὲ ὁ Λώδιξ οὗτος εἶναι τοῦ ἔτους 1311, βεβιοῦται ὑπὸ τοῦ Κ. Νοστρελίου, ἐν τῷ περὶ τοῦ Βυζαντινοῦ δίκαιου ἀξιολόγῳ αὐτοῦ συγγράμματι (2).

Μετὰ τὴν προμηθεῖσαν προσφωνητικὴν ἐπιστολὴν, ἐν ἀρχῇ τοῦ Κώδικος τούτου, εὑρίσκεται ἡ διὰ στίχων πολιτικῶν πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν πατριάρχην Γεωργίου τὸν Ξιφιλινὸν προσφώνησις τοῦ Βαλσαμῶνος, ἵνα τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Ἐρυηνείας τοῦ Βαλσαμῶνος ὑπὸ τοῦ Γεντιανοῦ Ἐρβέτου, τοῦ ἔτους 1620, καὶ ἐν τοῖς Ηριολεγομένοις τοῦ Βευερηγίου σελ. XII, γενομένην βεβαίως ἀπὸ τοῦ Τιλικνείου κώδικος, δν εἶχεν ὑπ’ ὅψιν ὁ Ἐρβέτος. Τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τῶν στίχων τούτων, οἵτινες, ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται, δὲν εὑρίσκοντο ἐν τοῖς διεκφόροις χειρογράφοις, ὧν ἕκκαις χρῆσιν ὁ Βευερήγιος, εὑρίσκει ὁ ἀναγνώστης σελ. 3 τοῦ παρόντος τόμου. Μετὰ ταῦτα, ἐπεται ὁ πίναξ, οὐχὶ ἐντελής, τῶν ἐν τῷ χειρογράφῳ περιεχομένων, μεθ’ δν οἱ σελ. 1—3 δημοσιευόμενοι στίχοι

ἡ παντούργικὴ τε καὶ τελεταρχικὴ τοῦ παναγίου Πνεύματος; γάρις ἐπιδραθεύσαι σοι ἀμοιβαίσις τὰς διωρεάς τε καὶ χάριτας, ὑπὲρ εὖ ἡγωνίσω ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς τεύτης βίβλου, ἐν τῷ παρόντι αἰώνι, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι ἀξιώσαι σε τῆς αἰώνιου τε καὶ ἀλήκτου αὐτοῦ βασιλείας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἡμέν.

αψπ'. Νοεμ.

Ο τῶν εἰλικρινεστάτων κατὰ πνεῦμα αὐτῆς; υἱῶν ἐλάχιστος Σουμελίτης Χ. Ἰωάννου,
ὁ Τραπεζούντιος.

(1) C. E. Zachariæ D. Historiae Juris Graeco-Romani delineatio. Ita in Bibliotheca τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Περιστεριώτεω prope Trapezuntum est Codex, Photii Nomocanone et Syntagma cum commentariis Zonarae et Balsamonis continens, jussu metropolitac Trapezuntini ex Codice, qui nunc quoque in bibliotheca metropoleos extat, anno 1774 descriptus. Σελ. 87 σγδ.

(2) Mortreuil, Histoire du droit Byzantin Τόμ. γ'. σελ. 439. Σημειώτεον δτι δ K. Mortreuil μνημονεύει αὐτόν: καὶ ἐτέρου χειρογράφου εὑρισκεμένου ἐν Τραπεζούντῃ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ἀντιγραφέντος, ὡς καὶ τοῦ ἡμετέρου, κατὰ τὴν ἑτοῖς αψοδ'. κατὰ διατάγην τοῦ τόπε Μητροπολίτου Τραπεζούντου

τοῦ Βαλσαμῶνος, περὶ τῆς ἐξηγήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Νομοκάνονα· ἐπέρχεται δὲ, ἀνευ τοῦ ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ ιουστίλλου ἐκδοθέντος προλόγου, ὁ Νομοκάνων μετὰ τῆς τοῦ Βαλσαμῶνος ἐξηγήσεως, καὶ μετ' αὐτὸν αἱ ἑρωτήσεις μονχῶν τινων περὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, καὶ αἱ εἰς αὐτὰς ἀπαντήσεις τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει ἀγίας συνόδου, ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Νικολάου.

Ἐντεῦθεν ἀρχεται ἡ συνχρωγὴ τῶν κανόνων κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· Οἱ κανόνες τῶν ἀγίων Ἀποσόλων, οἱ τῆς ἐν Νικαίᾳ, τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει, τῆς ἐν Ἐφέσῳ, τῆς ἐν Χαλκηδόνε, τῆς ἐν τῷ Γρούλλῳ, καὶ τῆς ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον· εἴτα ἡ ἐπιστολὴ τοῦ πατριάρχου Ταρχσίου πρὸς τὸν Πάπαν Ἀδριανόν· μεθ' ἣν οἱ κανόνες τῆς Α'. καὶ Β'. Συνόδου, τῆς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας Σορίας, οἱ τῆς ἐν Καρχηδόνι ἐπὶ Κυπριανοῦ, οἱ τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ, τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ, τῆς ἐν Γάγγρᾳ, τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ, τῆς ἐν Λαοδικείᾳ, τῆς ἐν Σαρδικῇ, τῆς ἐν Καρθαγένῃ, μετὰ τῆς πρὸς Βονιφάτιον, τὸν Πάπαν Ῥώμης, ἐπιστολῆς τῆς Συνόδου ταύτης, τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἀγιωτάτου Κυρίλλου, ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, πρὸς τὴν ἐν Ἀφρικῇ σύνοδον· ἐτέρας πρὸς τὴν αὐτὴν σύνοδον τοῦ Ἀττικοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινούπολεως· καὶ τῆς πρὸς Κελεσῖνον, τὸν Πάπαν Ῥώμης, 6'. ἐπιστολῆς τῆς ἐν Ἀφρικῇ Συνόδου. Τέλος τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπὶ Νεκταρίου ἐν Κωνσταντινούπολει συνόδου, περὶ Ἀγχπίου καὶ Βαγαδίου, καὶ μετ' αὐτὰς αἱ κανονικαὶ ἐπιστολαὶ μετὰ τῶν κανόνων τῶν ἀγίων Πατέρων. Ἐν τέλει δὲ χρονολογικοὶ τινες πίνακες ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἕως τῆς βασιλείας τοῦ Αὐτοκράτορος Λέοντος· κατάλογος τῶν ἐν Βιζαντίῳ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ιερουσαλήμ καὶ ἐν Ῥώμῃ ἐπισκοπησάντων ὡσαύτως; δὲ καὶ τῶν ἀπὸ Κωνσταντίου τοῦ μεγάλου ἕως Μιχαὴλ Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου Αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινούπολεως· εἴτα κατάλογος τῶν ἀπὸ Ἀαρὼν ἕως τῆς ἀλώτεως τῆς Ιερουσαλήμ ἀρχιερέων τε καὶ βισιλέων τοῦ Ἰσραήλ· καὶ μετὰ τοῦτα, τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης μέχρι τοῦ Κώνσταντος. Ἐπὶ τέλους δὲ, ἡ κατὰ τὴν ιεραρχικὴν τάξιν ἀποχριθμησις τῶν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινούπολεως ὑποκειμένων μητροπόλεων, ἀρχιεπισκοπῶν καὶ ἐπισκοπῶν.

Καθόσον δ' ἀφορᾶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἡμετέρου Κώδικος, παρεκτὸς ὄλιγων μεταθέσεων, αἵτινες ἀπαντῶνται εἰς τὰ πρῶτα μέρη τοῦ Νομοκάνονος, σύγχυσις ἥτις φαίνεται κοινὴ εἰς τὰ πλεῖς αχειρόγραφα, κατὰ τὴν μαρτυρίαν καὶ αὐτῶν τῶν ἐκδοτῶν τῆς καθ' Ἔρβετον ἔξηγήσεως τοῦ Βαλσαμῶνος, ἡ ἐπιμελής παραχθολὴ αὐτοῦ πρὸς τὰς ὑφισαμένας ἐκδόσεις τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἔξηγήσεων τοῦ Ζωναρχῆ τοῦ Βαλσαμῶνος μᾶς ἔπεισε τάχις, ὅτι, ὡς πρός τε τὴν ὁρθότητα τῆς γραφῆς, καὶ ὡς πρὸς τὸ τέλειον τῶν κειμένων, ὁ Τραπεζούντιος Κώδικς ὑπερέχει κατὰ πολὺ ἀπάντων τῶν Ἑλληνικῶν χειρογράφων, δισων ἔκαμπον χρῆσιν ὅτε Βοέλλος καὶ Ἰουστέλλος, εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Νομοκάνονος, οἱ ἐκδόται τῆς ἐρμηνείας τοῦ Βαλσαμῶνος καθ' Ἔρβετον, καὶ τῆς τοῦ Ζωναρχῆ κατὰ Κουντίνον, καὶ τέλος αὐτὸς ὁ Βευερήγιος εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Συνοδικοῦ. Τραντάτη τούτου ἀπόδειξις εἶναι, ὅτι, κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐρμηνείας τοῦ Βαλσαμῶνος, ἐνίστε δὲ καὶ τῆς τοῦ Ζωναρχῆ, ἡ Λατινικὴ μετάφρασις περιέχει περιόδους ὄλοκλήρους μὴ ἀντιστοιχούσας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον, διπερ ἐκ πρώτης ἀναγνώσεως ἀναφράνεται ἐλλιπές. Τοῦτο ὁμολογοῦσιν εἰλικρινῶς αὐτοὶ οἱ ἐκδόται, ὡς εἰδούμεν, δυσανασχετοῦντες διότι δὲν ηὔτυγησαν νὰ εῦρωσι Κώδικα ἀκριβέστερον, οἷος ἦτον ὁ Κώδικς οὗ ἔκαμπον χρῆσιν ὁ Ἀγυλαῖος ἀφ' ἐνὸς, καὶ ὁ Ἔρβετος ἀφ' ἑτέρου, δτε κατὰ πρῶτον μετεφράσθη παρ' αὐτῶν ὁ Νομοκάνων καὶ ἡ ἐρμηνεία τοῦ Βαλσαμῶνος. Μολονότι δὲ οἱ Βοδληριάνειοι Κώδικες καὶ ὁ Ἀμερβάχειος, ὃν ἔκαμε χρῆσιν ὁ Βευερήγιος, ἵσαν προφνῶς πληρεστεροὶ τῶν, ἀφ' ὃν ἐγένοντο οἱ προηγούμεναι ἐκδόσεις τοῦ Βαλσαμῶνος καὶ τοῦ Ζωναρχῆ, οὐχ ἦττον ὅμως τὸ κατ' αὐτοὺς ἐν τῷ Συνοδικῷ Ἑλληνικὸν κείμενον περιέχει, ἐκτὸς πολλῶν προσθηκῶν, οὐκ ὄλιγας ἄλλοθι ἐλλείψεις, παραβαλλόμενον πρὸς τὰς προηγουμένας Λατινικὰς μεταφράσεις τοῦ Ἔρβετου καὶ τοῦ Κουντίνου. Αἱ ἐλλείψεις αὗται δὲν φαίνονται κατὰ πρώτην ἐποψίην εἰς τὸν ἀναγινώσκοντα τὸ Συνοδικόν, χωρὶς νὰ τὸ παραβάλῃ μὲ τὰς προηγουμένας Λατινικὰς μεταφράσεις, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι ὁ Βευερήγιος, θεωρήσκει βεβαίως τὰ χειρόγραφα, δε εἰχει ὑπ' ὅψιν, ὡς ἀκριβῆ, καὶ ἐπεξεργασθεὶς ἔξι ὑπαρχῆς τὰς προϊφερώσας Λατι-

νικάς μεταρράσσεις, κατέστησε τὴν περ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν σύμφωνον μὲν τὸ ἐν τῷ Συνοδικῷ Ἑλληνικὸν κείμενον, ἀν καὶ ἐνίστε καὶ αὐτὸς βιώζεται νὰ ὑποδειξῃ ἐλλειψεις τινὰς τῶν ὑπ' ὅψιν αὐτοῦ γειρογυρόφων, ἃς δὲν τῷ ἐστάθη δυνατὸν ν' ἀναπληρώσῃ.

'Εκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, γὰς ἀσφαλίζει τὴν ὑπερο. χὴν τοῦ Τραπεζούτιου Κώδικος ἐφ' ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἡμῖν χειρογυρόφων τοῦ Συντάγματος τοῦ Φωτίου, εὑρίσκομεν ἐν αὐτῷ καὶ τεμάχια ὄλον ληρῶν ἐρμηνειῶν εἴτε τοῦ Ζωναρᾶ, εἴτε τοῦ Βαλσαμῶνος, ἐντελῶς μέχρι τοῦδε ἀνέκδοτα, ἀπερ οὔτε εἰς τὴν Λατινικὴν μετάφρασιν τοῦ Ἀγυλαίου, τοῦ Ἐρβέτευ, ή τοῦ Κουΐντινου ἀπαντῶνται.

Τοιοῦτον κεκτημένοι Κώδικα, ἐνομίσαμεν Ἱερὸν ἡμῶν πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τοὺς ὄπαδοὺς αὐτῆς καθῆκον, νὰ μὴ κρύψωμεν τῷ ὄντι τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλὰ νὰ τὸν θέσωμεν ἐπὶ τὴν λυγριὰν τοῦ τύπου, καὶ, ἀναδεχθέντες τὸ πολύμοχθον τῆς προκειμένης ἐκδόσεως ἔργον, τοῦτο ἐπράξαμεν.

Δὲν περιωρίσθημεν μολαταῦτα εἰς τὴν ἐκδόσιν τοῦ Συντάγματος κατὰ τὸν Τραπεζούντιον Κώδικα, ἀλλὰ θεωρήσαντες συντελεστικώτατον εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, νὰ ἔχῃ ὁ ἀναγνώστης συγχρόνως ὑπ' ὅψιν διτι οἱ ἀρχαῖοι Ἐξηγηταὶ συνέγραψαν περὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, ἡκολουθήσαμεν τὸ σύσημα τοῦ Βευεργίου, κατατάξαντες ὑφ' ἔκαστον κανόνα, ἐκτὸς τῶν ἐξηγήσεων τοῦ Βαλσαμῶνος καὶ τοῦ Ζωναρᾶ, καὶ τὸ ἀντιστοιχοῦν μέρος τῆς Ἐπιτομῆς τῶν κανόνων μετὰ τῶν σχολίων τοῦ Ἀριστηνοῦ, ἀν καὶ ἐν τῷ Τραπεζούντιῳ Κώδικι δὲν περιέχωνται.

Μολονότι δὲ ἐπροσπαθήσαμεν πάντοτε νὰ θέσωμεν ἐν τῷ κειμένῳ τὴν ἀρίστην γραφὴν, ἐθεωρήσαμεν χρέος Ἱερὸν νὰ ὑποβάλωμεν τὴν ἐκλογὴν ἡμῶν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐπιστημόνων, σημειώσαντες πάντοτε ἀχρεῶς τὴν πηγὴν ὅθεν ἡρύσθημεν τὴν προτιμήσεισαν γραφὴν, ὡς καὶ τὰς ἀλλοίας γραφὰς τῶν λοιπῶν ἐκδόσεων, ή τοῦ χειρογυρόφου, δισάκις αἱ τοῦ τελευταίου δὲν ἐπροτιμήθησαν.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ κείμενον τῶν κανόνων, ἐπροσπαθήσαμεν δύον ἔνεστι, νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶμεν τῆς γραφῆς τοῦ παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἐν χρήσει Πηδαλίου. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐν

Καθόσον δ' ἀφορᾶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ἡμετέρου Κώδικος, παρεκτὸς ὀλίγων μεταθέσεων, αἵτινες ἀπαντῶνται εἰς τὰ πρῶτα μέρη τοῦ Νομοκάνονος, σύγχυσις ἥτις φαίνεται κοινὴ εἰς τὰ πλεῖστα χειρόγραφα, κατὰ τὴν μαρτυρίαν καὶ αὐτῶν τῶν ἐκδοτῶν τῆς καθ' Ἐρβετον ἔξηγήσεως τοῦ Βαλσαμῶνος, ἡ ἐπιψελὴς παραβολὴ αὐτοῦ πρὸς τὰς ὑφισαμένας ἐκδόσεις τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἔξηγήσεων τοῦ Ζωναρχᾶ καὶ τοῦ Βαλσαμῶνος μᾶς ἐπεισε τάχις, ὅτι, ὡς πρός τε τὴν ὄρθοτητα τῆς γραφῆς, καὶ ὡς πρὸς τὸ τέλειον τῶν κειμένων, ὁ Τραπεζούντιος Κώδιξ ὑπερέχει κατὰ πολὺ ἀπάντων τῶν Ἑλληνικῶν χειρογράφων, ὅσων ἕκκιμον χρῆσιν ὅτε Βοέλλος καὶ Ἰουστέλλος, εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Νομοκάνονος, οἱ ἐκδόται τῆς ἐρμηνείας τοῦ Βαλσαμῶνος καθ' Ἐρβετον, καὶ τῆς τοῦ Ζωναρχᾶ κατὰ Κουΐντινον, καὶ τέλος αὐτὸς ὁ Βευερήγιος εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Συνοδικοῦ. Τρανωτάτη τούτου ἀπόδειξις εἶναι, ὅτι, κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐρμηνείας τοῦ Βαλσαμῶνος, ἐνίστε δὲ καὶ τῆς τοῦ Ζωναρχᾶ, ἡ Λατινικὴ μετάφρασις περιέχει περιόδους ὄλοκλήρους μὴ ἀντιστοιχούσας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον, διπερ ἐκ πρώτης ἀναγνώσεως ἀναφίνεται ἐλλιπές. Τοῦτο ὁμολογοῦσιν εἰλικρινῶς αὐτοὶ οἱ ἐκδόται, ὡς εἴδομεν, δυσανασχετοῦντες διότι δὲν ηὐτύχησαν νὰ εὔρωσι Κώδικα ἀκριβέστερον, οἷος ἦτον ὁ Κώδιξ οὗ ἔκαμον χρῆσιν ὁ Ἀγυλαῖος ἀφ' ἐνδε, καὶ ὁ Ἐρβετος ἀφ' ἑτέρου, ὅτε κατὰ πρῶτον μετεφράσθη παρ' αὐτῶν ὁ Νομοκάνων καὶ ἡ ἐρμηνεία τοῦ Βαλσαμῶνος. Μολονότι δὲ οἱ Βοδληνάνειοι Κώδικες καὶ ὁ Ἀμερβάχειος, ὃν ἔκκιμε χρῆσιν ὁ Βευερήγιος, ἦσαν πρώφανῶς πληρέστεροι τῶν, ἀφ' ὃν ἐγένοντο αἱ προηγούμεναι ἐκδόσεις τοῦ Βαλσαμῶνος καὶ τοῦ Ζωναρχᾶ, οὐχ ἦτον ὅμως τὸ κατ' αὐτοὺς ἐν τῷ Συνοδικῷ Ἑλληνικὸν κείμενον περιέχει, ἐκτὸς πολλῶν προσθηκῶν, οὐκ ὀλίγας ἄλλοθι ἐλλείψεις, παραβαλλόμενον πρὸς τὰς προηγουμένας Λατινικὰς μεταφράσεις τοῦ Ἐρβετού καὶ τοῦ Κουΐντινου. Αἱ ἐλλείψεις αὗται δὲν φαίνονται κατὰ πρώτην ἐποψίν εἰς τὸν ἀναγινώσκοντα τὸ Συνοδικόν, χωρὶς νὰ τὸ παραβάλῃ μὲ τὰς προηγουμένας Λατινικὰς μεταφράσεις, διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, ὅτι ὁ Βευερήγιος, θεωρήσεις βεβαίως τὰ χειρόγραφα, δὲ εἰχεν ὑπ' ὅψιν, ὡς ἀκριβῆ, καὶ ἐπεξεργασθεὶς ἐξ ὑπαρχῆς τὰς προϋφεζόσας Λατι-

νικάς μεταφράσεις, κατέστησε τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν σύμφωνην μὲ τὸ ἐν τῷ Συνοδικῷ Ἑλληνικὸν κείμενον, ἀν καὶ ἐνίστε καὶ αὐτὸς βιάζεται νὰ ὑποδειξῇ ἐλλείψεις τινὰς τῶν ὑπ' ὅψιν αὐτοῦ γειρογράφων, ἃς δὲν τῷ ἐστάθη δυνατὸν ν' ἀναπληρώσῃ.

Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἥτις ἀσφαλίζει τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Τραπεζούτιου Κώδικος ἐφ' διλῶν τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἡμῖν χειρογράφων τοῦ Συντάγματος τοῦ Φωτίου, εὑρίσκομεν ἐν αὐτῷ καὶ τευχίχι ὄλόκληρα ἐρυηνεῖῶν εἴτε τοῦ Ζωναρᾶ, εἴτε τοῦ Βαλσαμῶνος, ἐντελῶς μέχρι τοῦδε ἀνέκδοτα, ἀπερ οὔτε εἰς τὴν Δατινικὴν μετάφρασιν τοῦ Ἀγυλαίου, τοῦ Ἐρβέτου, ἢ τοῦ Κουΐντινου ἀπαντῶντας.

Τοιοῦτον κεκτημένοι Κώδικα, ἐνοψίσαμεν Ἱερὸν ἡμῶν πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τοὺς διπλοὺς αὐτῆς καθῆκον, νὰ μὴ κρύψωμεν τῷ δοντὶ τὸν λόγον ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλὰ νὰ τὸν θέσωμεν ἐπὶ τὴν *λογικὴν* τοῦ τύπου, καὶ, ἀναδεχθέντες τὸ πολύμορφον τῆς προκειμένης ἐκδόσεως ἔργον, τοῦτο ἐπράξαμεν.

Δὲν περιωρίσθημεν μολαταῦτα εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Συντάγματος κατὰ τὸν Τραπεζούντιον Κώδικα, ἀλλὰ θεωρήσαντες συντελεστικώτατον εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, νὰ ἔχῃ ὁ ἀναγνώστης συγχρόνως ὑπ' ὅψιν διτιοῖς ἀρχαῖοι Ἐξηγηταὶ συνέγραψαν περὶ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος, ἡκολουθήσαμεν τὸ σύσημα τοῦ Βενερηγίου, κατατάξαντες ὑφ' ἕκαστον κανόνα, ἐκτὸς τῶν ἐξηγήσεων τοῦ Βαλσαμῶνος καὶ τοῦ Ζωναρᾶ, καὶ τὸ ἀντιστοιχοῦν μέρος τῆς Ἐπιτομῆς τῶν κανόνων μετὰ τῶν σχολίων τοῦ Ἀριστηνοῦ, ἀν καὶ ἐν τῷ Τραπεζούντιῳ Κώδικι δὲν περιέχωνται.

Μολονύτε δὲ ἐπροσπαθήσαμεν πάντοτε νὰ θέσωμεν ἐν τῷ κείμενῷ τὴν ἀρίστην γραφὴν, ἐθεωρήσαμεν χρέος Ἱερὸν νὰ ὑποβάλωμεν τὴν ἐκλογὴν ἡμῶν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἐπιστημόνων, σημειώσαντες πάντοτε ἀχριθῶς τὴν πηγὴν ὅθεν ἡρύσθημεν τὴν προτιμηθεῖσαν γραφὴν, ὡς καὶ τὰς ἀλλοίας γραφὰς τῶν λοιπῶν ἐκδόσεων, ἢ τοῦ χειρογράφου, διάκις αἱ τοῦ τελευταίου δὲν ἐπροτιμήθησαν.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ κείμενον τῶν κανόνων, ἐπροσπαθήσαμεν δύον ἔνεστι, νὰ μὴ ἀπομακρυνθῶμεν τῆς γραφῆς τοῦ παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἐν χρήσει Πηδαλίου. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐν

αὐτῷ παρεισέφρυσάν τινα λόθη, ἀνέζητήσαμεν ἐν γένει τὴν
ἀνδρῶσιν αὐτῶν ἐν τῷ καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ τοσοῦτον ἀκριβεῖ
Τραπεζούντιῳ Κώδικι, καὶ ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν Ἱερῶν κανόνων
τοῦ Βρυνσίου, ἀκολουθήσαντος πάντοτε σχεδὸν τὸν Μάνσην, καὶ
συμπίπτοντος ὡς ἐπιτοπολὺ μετὰ τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου.

Δεν ἐκρίνουμεν δὲ ἀτυπελές νὺν πκραθήσωμεν καὶ τὰ ἐκ τῶν
λοιπῶν ἐκδόσεων διάφορα ἀναγνώσματα, ὅτε ὁ κάτοχος τοῦ
ἡμετέρου βιβλίου θέλει γνωρίζει, διὰ τῶν ὑποσημειώσεων, ἀπασῶν
σχεδὸν τῶν ὑφισταμένων ἐκδόσεων τὰς διττογραφίας, διακρι-
νομένας διὰ τῶν ἐφεζῆς σημείων·

Π. — Πηδάλιον.

Χ. Τρ. — Χειρόγραφος Κώδικς τῆς Τραπεζούντος.

Ἐ. — Ἐκδοσις τῆς ἑρμηνείας τοῦ Βαλσαμῶνος καθ' Ἑρβετον.

Κ. — Ἐκδοσις τῆς ἑρμηνείας τοῦ Ζωναρᾶ κατὰ Κουμτζίνον.

Ι. — Ἐκδοσις τοῦ Νομοκάνονος ὑπὸ Ἰωσήλλου κατὰ τὸ 1615
ἐν Παρισίοις.

Β. — ἡ Ἰουστ. — Βιβλιοθήκη τοῦ ἀρχαίου κανονικοῦ δικαίου
ὑπὸ Βοέλλου καὶ Ἰουστέλλου, τὸ 1661 ἐν Παρισίοις.

Βευερ. — Συνοδικὸν τοῦ Βευερηγίου.

Βρ. — Ἐκδοσις τῶν Κανόνων ὑπὸ Βρυνσίου, τὸ 1839 ἐν
Βερολίνῳ.

Μ. — Ἐκδοσις τῶν Κανόνων ὑπὸ Μάνση.

Μ. ἐν περισελ. — Διττογραφίαι σημειούμεναι ἐν τῷ περισε-
λίδῳ τοῦ Μάνση.

Βίν. — Συλλογὴ τῶν πρακτικῶν τῶν συνόδων ὑπὸ Βινίου.

Συν. Συλλ. — Συνοδικὴ Συλλογὴ ὑπὸ Σ. Μήλια, Βενετίᾳ 1761.

Σ. Ρ. — Ἐκδοσις τοῦ Νομοκάνονος* μετὰ τῶν κανόνων ἐν τῇ
Ρώμαικῇ Σταχυωλογίᾳ τοῦ Κ. Α. Ματέου, ἐν Φώμῃ 1842.

Ἀρδ. — Συλλογὴ τῶν κανόνων ὑπὸ Ἀρδουΐνου.

Λ. ἡ Λεύγκλ. — Λεύγχλασίου Συλλογὴ τοῦ Ελληνο-Ρώμαι-
κοῦ δικαίου.

Ν. — Νεαρὰ ἡ Νεαραῖ.

Βασιλ. — Βασιλικά, (ἐκδοσις τῆς Λειψίας ὑπὸ Λευβαχ).

* — λέξις, ἡ φράσις ἐλλείπουσα ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐκδόσεσι,
καὶ ἐξαχθεῖσα ἐκ τοῦ Τραπεζούντος χειρογράφου.

Μετὰ τὸν Νομοκάνονα τοῦ Φωτίου, ἐξεδώκαμεν ἐν τῷ τέλει τοῦ ἀ. τόμου, ἐν εἰδεις εἰσαγωγῆς εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν τοῖς ἑπομένοις τόμοις συνοδικῶν διατάξεων, πραγματείας τινὰς περὶ τῶν Οἰκουμενικῶν συνόδων, κατὰ τὴν χρονολογικὴν αὐτῶν τάξιν. Καὶ πρῶτον, τὸν περὶ αἱρέσεων καὶ συνόδων πρὸς Ἀνθίμον τὸν Θεοφιλέστατον διέκρινον τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας λόγον τοῦ ἀγίου Γερμανοῦ, τοῦ κατὰ τὰ ἔτη 715—730 ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχεύσαντος. Καὶ ταῦτης δὲ τῆς πραγματείας ἡ εὑρεσις ὅφελεται εἰς τὰς ἐνδελεχεῖς ἐρεύνας τοῦ ἐφόρου τῆς ἐν Ἀώρῃ Οὐατικανῆς βιβλιοθήκης Κυρίου Α. Μαΐου. Σημειωτέον δὲ μετὰ τοῦ Κυρίου Α. Μαΐου, ὅτι αὕτη καὶ μόνη εἶναι ἡ ἀληθὴς τοῦ ἀγίου Γερμανοῦ περὶ συνόδων πραγματεία, καὶ οὐχὶ ἡ ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Ἰουστέλλου τῶν 1615, καὶ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Καγονικοῦ δικαίου τοῦ Βοέλλου καὶ Ἰουστέλλου τῶν 1661, κατόπιν τοῦ Νομοκάνονος ἀνωνύμως ἐκδοθεισα, ὡς κακῶς ὁ Στέφανος Μοῖνος (1) ὑπέλαθε, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Γαλλάνδιος (2), καὶ ὁ Σχέλιος (3) ἐπανέλαθον.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ ἀγίου Γερμανοῦ, ἐπεταὶ ἡ περὶ τῶν ἔξι οἰκουμενικῶν συνόδων ἥδη μνησθεῖσα ἀνώνυμος πραγματεία· εἴτα ἡ ἐν τῇ πρὸς Μιχαὴλον, τὸν ἀρχοντα Βουλγαρίας, ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου Φωτίου περιεχομένη· καὶ τέλος ἡ τοῦ Νείλου, μητροπολίτου Ρόδου κατὰ τὸ ἔτος 1360, περὶ τῶν ἐννέα οἰκουμενικῶν (ώς ὁ Νεῖλος τὰς ὀνομάζει) συνόδων, ὅπως αὗται εὑρηνται ἐκδεδομέναι ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Βοέλλου καὶ Ἰουστέλλου.

Καθόσον ἀφορᾷ τὸ μέρος τῆς ἐκδόσεως ἡμῶν, τὸ ἀφορῶν τὴν ἐξήγησιν τῶν ιερῶν Κανόνων, δὲν ἡκολουθήσαμεν τὴν ὑπὸ τοῦ Βενερηγίου γενομένην μεταρριθμήν τῆς τάξεως τῶν Ἐξηγητῶν, ἀλλ᾽ ἐπροτάξαμεν πάντοτε τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Βαλσαμῶνος τὴν τοῦ Ζωναρχῆ, καὶ ὡς ἀρχιεπίστεραν ἐκείνης, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ὑπὸ τοῦ Βαλσαμῶνος καὶ αὐτολεῖται ἐπαναλαμβανομένην,

(1) S. Le Moine, Varia Sacra, Leida 1685, σ. 4ον Τόμ. 1.

(2) Τόμ. 12 τῆς Βιβλιοθήκης αὐτοῦ.

(3) Istoria della letteratura Greca profana, di F. Shoell, dal dotor Emilio Tipaldo, Venezia, 1829, Τόμ. 5, μέρος 3, σιλ. 38.

καὶ διότι τοιαύτην τάξιν ἀκολουθοῦσιν ἅπαντα τὰ χειρόγραφα,
ώς καὶ ὁ καὶ καθ' δλας τὰς λοιπὰς ἐπόψεις τοσοῦτον ἀκριβῆς
Τραπεζούντιος Κώδιξι.

Ἐν τῷ τέλει παντὸς τόμου ἐτέθη πίναξ ἀναλυτικὸς ἀπάντων
τῶν ἐν ἑκάστῳ περιεχομένων ιερῶν Κανόνων, κατὰ τὴν ἀριθ-
μητικὴν αὐτῶν σειράν· τοῦτον δὲ ἐρανίσθημεν μετ' ὀλιγίστων
τροποποιήσεων ἐκ τοῦ *Karorikou* Χριστοφόρου τοῦ μοναχοῦ,
τοῦ κατὰ τὸ 1800 ἔτος ἐν τῷ τοῦ Πατριαρχεῖου τῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως τυπογραφείῳ ἐκδοθέντος.

Ο δεύτερος τόμος περιέχει τοὺς Κανόνας τῶν ἐπτὰ Οἰκου-
μενικῶν Συνόδων, τοὺς τῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων
Α'. καὶ Β', καὶ τοὺς τῆς ἐν τῷ τῇ ἀγίᾳ Σοφίᾳ, ἃτις ἐπίσης
θεωρεῖται ώς Οἰκουμενική.

Ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ περιλαμβάνονται ἄπασαι αἱ τοπικαὶ
Σύνοδοι· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ οἱ Κανόνες τῶν κατὰ μέρος ἀγίων
Πατέρων, μετὰ τῶν κανονικῶν αὐτῶν ἐπιστολῶν.

Μολονότι δὲ Τραπεζούντιος Κώδιξ δὲν περιέχει τὸ κατὰ
στοιχεῖον Σύνταγμα τοῦ Βλασταρῆ, ἡ καθηγερινὴ αὐτοῦ παρὰ
τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησίᾳ χρῆσις μᾶς ἔπεισε νὰ τὸ περιλαμβανεν
ἐντὸς τοῦ πέμπτου τόμου τῆς παρούσης ἐκδόσεως. Τέλος θέλο-
μεν ἐκδώσει ἐν τῷ ἕκτῳ τόμῳ διαφόρους αὐτοκρατορικὰς καὶ
πατριαρχικὰς διατάξεις, τὴν ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ἀφο-
ρώσας, εἴτε ἐκ τῶν ἐν τῇ Συλλογῇ τοῦ Λευγκλαυίου, εἴτε ἐν
ἄλλαις τοιαύτης φύσεως Συλλογαῖς σωζόμενων. Γενικὸς δὲ ἀνα-
λυτικὸς, καὶ κατὰ ἀλφαριθμητικὴν τάξιν συντεταγμένος ἔλεγχος
ἀπάντων τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει διαλαμβανομένων, θέλει
καθιστᾷ τὴν χρῆσιν αὐτῆς προχειροτάτην, καὶ διευκολύνει τὴν
ἀνεύρεσιν καὶ λύσιν δποιουδήποτε κκνονικοῦ ζητήματος.

Πρὶν θέσωμεν πέρας εἰς τὸν περὶ τῆς παρούσης ἐκδόσεως πρό-
λογον, ιερὸν ἡμῶν καθῆκον θεωροῦμεν, ν' ἀποδώσωμεν ἐνταῦθα
δημοσίως τὸν φόρον τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν κλεινὸν
καὶ ἀρχαῖον τοῦ γένους διδάσκαλον, τὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ πα-
τριαρχικοῦ θρόνου Μέγαν Οἰκονόμον καὶ Ἑξαρχον, Κύριον Κων-
σταντίνον τὸν ἔξ Οἰκονόμων, ἐνεκκ τῶν σοφῶν καὶ εἰς τὴν

ἀκρίβειαν τῆς ἐκδόσεως ταύτης συντελεστικωτάτων διορθώσεων καὶ παρατηρήσεων, δι' ὧν ὀδηγήθημεν πολλάκις εἰς τὴν λύσιν τῶν πχρουσιασθεισῶν ἡμῖν ἀποριῶν, καὶ εἰς τὴν ἀνόρθωσιν ἐλλιπῶν ἢ ἐφθαρρέγων χωρίων, ὅτε τὰ ἑνόντα λοιπὰ βοηθήματα δὲν ἔξηρκουν.

Ἄλλα δὲν ὄφείλομεν νὰ παρασιωπήσωμεν οὐδὲ τὴν ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας γενομένην μητρικὴν ὄντας ἀποδοχὴν καὶ ἐπιδοκιμασίαν τοῦ ἡμετέρου ἔργου· οὐδὲ τὴν γενναίαν καὶ αὐτόχρημα ἡγεμονικὴν προστασίαν, τῆς δποίας ἡ Αὔτου Τψηλότης, ὡς καὶ τὴν καταγωγὴν, καὶ τὴν καρδίαν Ἑλλην, Ἕγεμὸν τῆς Μολδαύιας Κύριος Γρηγόριος ὁ Γκίκας, ἡδίωσε τὴν πχροῦταν ἔχδοσιν, εὐρὼν αὐτὴν σύμφωνον μὲ τὰ χριστιανικάτατα καὶ φιλόμουσα αὐτοῦ αἰσθήματα. Όμοίαν εύνοϊκωτάτην καὶ ἡγεμονικωτάτην ἀποδοχὴν εὗρεν ἡ ἐπιχείρησις ἡμῶν καὶ παρὰ τῷ Γκιλιστάτῳ καὶ μουσιζεφεῖ Ἕγεμόνι τῆς Βλαχίας, Κυρίω Βάρβω Δημητρίου Στιρβέη, ὃς τις ἐν μέσῳ τῶν ὑψηλῶν Αὔτου καὶ ἡγεμονικῶν ἔργων, δὲν εὔρεσκε εὐαρεστοτέραν ἀναψυχὴν, εἰμὴ ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν Μουσῶν. Εἴθε καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλληνικῶν Μουσῶν, καὶ ἰδίως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς πατερεῖας φίλοι, ὑπολογίζοντες ἀφ' ἐνδε; μὲν τὰ ἐκ τῆς προκειμένης ἐκδόσεως προσδοκώμενα διὰ τὸ ἔθνος καὶ τὴν ἐπιστήμην πλεονεκτήματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὰς δυσχερείας, τὴν ἐνδελεχῆ ἔργασίαν, καὶ τὴν δαπάνην, ὃσα ἡ ἔκτασις αὐτῆς προκαταιτεῖ, νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἡ γενναία αὐτῶν σύμπραξις καὶ συνδρομὴ εἶναι στοιχεῖα ἀναπόφευκτα πρὸς τὴν αἰσίαν τῆς ἐργώδους ἡμῶν ἀλλὰ κοινωφελεστάτης ἐπιχειρήσεως ἀποπεράτωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, 6 Αὐγούστου 1852.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἴδιόχειρον ὑπογραφὴν μου
θεωρεῖται κλεψίτυπον, καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Γ. ΑΒΕΡΟΦ".

Ε Π Η

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΘΕΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΗΤΟΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ
ΑΝΑΤΟΛΗΣ,
ΚΥΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΒΑΛΣΑΜΩΝΟΣ,
ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΑΜΦΙ ΤΟΝ ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΑ
ΕΞΗΓΗΣΕΩΣ.

ΑΣΤΕΡΕΣ ώς πολύφωτοι: ἀφεγγοῦς ὅμματα νυκτὸς,
Κανόνες ἔκγεγάσιν ἐρικυδέων Κηρύκων,
Θεσπεσίων Πατέρων τε περικλυτέα θεσπίσματα,
Ἄλλ' οὕτω τελέθοντες ἀπλανεῖς οὐρανοβάται,
Παύροις ἐν πεδίοισιν ἵλαδὸν ἔτελλον φῶτα.
Τοὶ γὰρ ἀντολίηθεν ἑώσφόροι ἀμφανέντες,
Κεῖσε πανημέριοι λάμπον, καὶ κατὰ νύκτα.
Ἄλλο: δ' ἐσπερίοισιν ἐνὶ μερόπεσσιν φύντες,
Τάων κατεσάωσαν (1) ἀμαρτίην ἐρεθεννήν.
Μῆνις γὰρ κρυόεσσε διοτρεφέων βασιλήων,
Καὶ τοὺς γ' εὐδρομέοντας ἐπὶ τόπον ἴσχυνε τυτθὸν,
Ωκεανὸς δ' οὓς γεννατο παγχθονίης συνοδικῆς,
Τούτους ἐν μεμβράναις, ὡς γ' ἐν σήμασι θυητοῦ,
Κατὰ Μωσῆν ἴσόθεον, Φαραοκτόνον ἐσθλὸν,
Μήτηρ κάτθετο κυδρὴ, ὁψιγόνοις μέγ' ὄνειρο.
Αὐτὰρ οὐδὲ μιχεύμενοι ἔσχον ἐτάρων ἴσχύν.
Ἴσχανε γὰρ σύμπνοιαν ἀφιλτέρχ διάστασις.
Ἄναξ εὑρυμέδων δὲ κραταιὸς, πάνσοφος Λέων,
Καὶ Φώτιος τ' ἀγακλυτὸς πατριάρχης,
Τὴν δ' οὐρανίην τετραγωνίσαντες σφαιραν,
Τέτταρα κατὰ κλίματα, ηδὲ μέτρα πάσης γῆς,

(1) Ἱσ. οὐ κατέπαυσαν.

(ΤΟΜ. Α').

Κανόσιν, ώς ἀστράσιν ἀπλανέσιν, ἥδε πλανήταις,
Πρὸς δὲ νόμοις, ἡπείροιο λευκανούσι κελεύθους,
Θεῖα (1) κατηστέρισκν σοφίη τε φραδυοσύνη τε.
Ἐπτάπολον σφαιραν γάρ ἥδ' ὄρίζοντ' ἀγλαὸν (2),
Ἐπτάδα τ' ἀθέσφατον ἀειστρεφέων πλανητῶν,
Ἐπτὰ παγχθονίων συνόδων κανόνας ὄλολαμπεῖς,
Ἐνθάδε προίαψαν ἀειφανῶς ἀνατέλλειν.

Ως δύο καὶ δέκα δὲ ψυχοτροφέας αὖ ἀστέρας (3),
Ζώδια τοὺς καλέουσιν ἀμύμονες οὐρανοφάνται,
Δώδεκα Κηρύκων ζαθέων κανόνας, ἵδ' ἐφετμάς,
Αάμπειν ἐν μερόπεσσι πλανήταις τετάχατον.
Ἴδης, ἦν ἐθέλης, καὶ πληιάδων ἐπτάδα,
Αὔγας ως προχέουσαν ἀειλαμπεῖς ἐνὶ κόσμῳ,
Θεῖα θεοπρόπια ἐπτὰ συνόδων ἀγίων,
Ἄς τοπικας φάσκουσιν ἀληθεῖς Ἱεροφάνται.

Ἄθρει καὶ πόλον αὗτε νότιον, νειλοτροφῆα,
Κύδιμον Ἀθανάσιον, ἐρίηρόν τε Κύριλλον.
Ἀστέρας Ἀλεξανδρεῖης, δύματα λιβύης.
Καὶ πόλον ἴδε βόρειον, Καππαδοκέων πατέρα,
Βασίλειον πάριμεγαν, ἄτριτον ἀσεβοφόντην.
Ναὶ μὴν καὶ θρασυκάρδιον ὄριωνα, κρατερὸν,
Ιωάννην Χρυσόστομον, ἀντιοχέων κρηπῖδα,
Ἄρτεμιν ως, σφάττοντα βασίλειαν Εύδοξίαν (4),
Οῦνεκα χήρας οἰνοτόκον λωβήσατο γαῖαν.

Ἐστιν καὶ λύρα τετράχορδος ταῖς δ' ἐνὶ μολπαῖς,
Θείου πνεύματος αὔρῃ πληττομένη πλησμίως,
Ὕτις ἔσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισιν ἔσται,
Ἀοιδὰς ίάχουσα ἀληθοῦς σωτηρίης.

Ἐστὸν δ' οὗτοι κυδάλιμοι Γρηγόριοι δύο,
Νυσσαέων δ πρόεδρος, καὶ δις ἀνὰ πᾶσαν γῆν
Λάμψε θεηγορίη, διδάγμασι τε Θεοῖ.
Ἄραρεν ἥδε λύρας τετραχόρδοιο φθόγγῳ

(1) Χειρόγραφον Τραπεζοῦντος — Ρέις, Ίουστέλλου καὶ Βοέλλου, Βιβλιοθήκη τοῦ ἀρχαίου κανονικοῦ δικαίου. — (2) Ήσ. ὄριζοντ' ηῦτ' ἐπ' ἀγλαόν. — (3) Ήσ. ἀστέρας αὔτις ψυχοτροφῆας. — (4) Χ. Τρ. — Αδοξίνη Β.

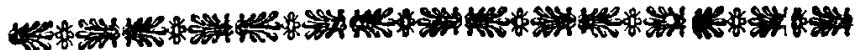
Καὶ Πέτρος, Ἀλεξάνδροι δὲ λάχε πτολεθρον.
 Πρὸς δὲ αὐτὸν Διονύσιος, ἀχαιῶν ὄρχαμος ἱρός.
 Τοίην οὐρανήν κατηστέρισαν πυκτίδα,
 Ἄναξ, ἡδὲ πατριάρχης, Ρώμης συνοχῆς.
 Οσσοι γοῦν δράτε ἀπλανῶς διὰ ταύτης
 Κανονικὰ θεσπίσματα, πιστῶν δεύτερα φῶτα,
 Καὶ νόμιμ' ἐκσφαιρισθέντα τῆς συστοιχίας,
 Λιτάζεσθε Θεοῖο τρισυπόστατον φύσιν,
 Ἡ πόλον ἐστερέωσεν, ἵδ' ἀστρων ἀπλετα φῦλα,
 Εὔσεβέσιν μὲν κείνοις, ἀρχιερεῖ, βασιλεῖ τε,
 Οἱ ταῖς δὲ ἐν μεμβράναισιν πόλον ἔξετάνυσκεν,
 Ήγέτε δέριν, κατὰ Δαΐδι (1) ἀσματογραφῆ,
 Αἰδίην πορσύνας οὐρανῶν βασιλείην.
 Τῷ δὲ αὐτῷ Ἀντιοχείης ταπεινῷ πατριάρχῃ,
 Βαλσαμῶν Θεοδώρῳ, δὲ τῶνδε οὐρανίων,
 Σωμάτων τολύπευσεν ἀπειρεσίους δυνάμεις,
 Πλανήτων τε νόμων ὑποχθονίην κατάδυσιν,
 Πρὶν λάχη θρόνον Ἀντιοχείης πάρος χυδρῆς,
 Σωτηρίην ψυχῆς, ταύτης γάρ πέρι θρηνεῖ.

*Στίχοι (2) τοῦ Πατριάρχου Ἀρτιοχείας Θεοδώρου τοῦ
 Βαλσαμῶνος, πρὸς τὸν ἀγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν
 πατριάρχην Γεώργιο τὸν Σιριλίον.*

ΤΑΣ κανονικὰς εὐσεβεῖς παραδόσεις,
 Τρέμων, καθὰ πέλαγος ἀτλαντοφόρον,
 Διῆλθον, ως χάρυβδιν Ἀσκραῖος ἔνιος,
 Ἡ τὴν Ἐρυθρὰν Ἰσραηλίτης γέρων,
 Σῆς δεξιᾶς χάρισιν ἐστηριγμένος,
 Ὡ πατριαρχῶν εὐσεβέστατον κλέος.
 Ὡθεν καλάμῳ μυστικῆς βακτηρίας,
 Διχῇ τὸ δυσπρόσιτον αὐτῶν κουφίσας,

(1) Χ. Τρ. — κατὰ δάδ'. Β. — (2) Οἱ στίχοι οὗτοι εὑρηται ἐν τῷ Χειρ. Τραπεζ.

Εἰς βιθλία γὰρ συνεγραψάμην δύο,
 Τῶν κανονικῶν τὰς διδαγματουργίας,
 Ζητῶ σε, τὸν λάμποντα ταῖς εὐπραξίαις,
 Καὶ πάντας αὐγάζοντα διδασκαλίαις,
 Στῦλον γεγέσθαι τῆς ὁδοῦ τοῦ βιθλίου,
 Αἴγυπτίους μὲν καταπιμπρῶντα τρόπους,
 Σωτηρίους δὲ φωταγωγοῦντα τρίθους.
 Θεόδωρός τοι Βαλσαμών ταῦτα γράφω,
 Ό πατριάρχης τῆς θεωνυμούμενης
 Άντιόχου γῆς, ἀλλὰ καὶ πάσης ἔω.

ΦΩΤΙΟΥ,

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΑ ΠΡΟΔΟΓΟΣ.

ΤΑ μὲν σώματα καταλλήλως ἐνύλου μεταλχιμβάνοντα τροφῆς, ἀχμάζει τε, καὶ θάλλει, μέχρι τοῦ τεταγμένου ταῖς τοιαύταις αὔξησεσι μέτρου τε καὶ χρόνου. Ή δὲ λογικὴ ψυχὴ τῷ συγγενεῖ καταρδομένη τε καὶ πικινομένη λόγῳ, πνευματικῶς ἐπιδίδωσι· καὶ τοῦ σώματος ἐπὶ γῆς ἀντέχεσθαι δοκοῦσα, τὰ πολλὰ πρὸς ὑψηλοτέρας ἀνάγεται θεωρίας, καὶ τῶν οὐρανίων ἀψίδων ἔνδοθι γίνεται, τὴν ἐκ μέτρου τε καὶ χρόνου μηδαμῶς ὑφισταμένη κώλυσιν ἄνω τε ταῖς φωταγωγοῖς συνομιλεῖ καὶ συμπολιτεύεται δυνάμεσιν, οὐ τῶν ἐν σκιαῖς, ἀλλὰ τῶν ὄντως ἀγαθῶν ἀπολαύσουσα. Ἐπρεπε γάρ ἀναλόγως ἐνθάδε, τὴν μὲν ἀθάνατον ἀπέραντα, τὸ δὲ θυητὸν ἐπίκηρα παρὰ τοῦ δημιουργοῦ κληρώσασθαι. Διὸ προσήκει τούτοις ἐκάστοτε προσεθίζειν τε καὶ συνδεσμεῖν τὸ τῆς ψυχῆς ἀεικίνητον, καὶ μὴ διδόναι καὶ ρὸν αὐτῇ, τῶν γνησίων ἀφεμένη δογμάτων, νόθου τινὸς ἀντιλαμβάνεσθαι· οὕτω γάρ αὐτῇ λόγοις τε καὶ πράγμασιν ἀγαθοῖς ἐνδιατριβούσῃ, καὶ τὰς καθ' ὑπονομὰς καὶ δι ὀνειράτων φαντασίας ἐνθέους ἔχειν συμβάσεται. Ταῦτα κατ' ἐμαυτὸν ἐννοῶν, καὶ τὸ πάλαι τινὶ τῶν ἔξω σοφῶν εἰρημένον ἐπὶ τοὺς ιεροὺς μεταβίβαζαν θεσμοὺς, καὶ πεπεισμένος τούτους εὑρηματικὰ μὲν καὶ δῶρον εἶναι Θεῷ, δόγμα δὲ φρονίμων τε καὶ θεοφόρων ἀνθρώπων, ἐπανόρθωμα δὲ τῶν ἐκουσίων καὶ παρὰ βούλησιν ἀμαρτημάτων, καὶ πολιτείας εὔσεβοῦς τε καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν ἀγούστης ἀσφαλῆ κανόνα, προθύμως ἐνεγκείρησα τοὺς ὑπὸ τῶν ἐν χρόνοις διαφόροις γεγενημένων ἀγίων δέκα συνόδων ἐπὶ βεβηκίσει τοῦ σωτηρίου δόγματος, καὶ χρηστῇ διδασκαλίᾳ πάντων ἀνθρώπων, ἐκτεθέντας θεοπρεπεῖς κανόνας εἰς ταῦτὸν συναγαγεῖν, ἐκάστης συγόδου τῇ προσηγορίᾳ τοὺς αὐτῆς ἔχο-

μένως ὑποτιθείς· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς λεγομένους· τῶν ἀγίων ἀποστόλων· εἰ καὶ τινες αὐτοὺς ἀμφιβόλους· διά τινας αἰτίας ἡγήσαντο. Τὴν δὲ κατὰ τὴν ἐν Λιβύῃ Καρχηδόνα γεγενημένην ἐν χρόνοις Ὀνωρίου, καὶ Ἀρκαδίου, τῶν τῆς εὔσεβοῦς λήξεως, ιερὸν σύνοδον εὑρηκὼς πολλά τε καὶ πολλὴν ὠφέλειαν εἰσάγειν τῷ βίῳ δυνάμενα διαταξμένην, (εἰ καὶ τινα μὲν αὐτῶν πρὸς μόνην τὴν ἐπιχώριον ἀναφέρεται κίνησίν τε καὶ κατάστασιν, τινὰ δὲ πρὸς τὰ κεκανονισμένα κοινῶς τε καὶ ἴδιαζόντως, καὶ τὴν κρατοῦσαν ἐν ταῖς ἄλλαις διοικήσεσιν, ἥγουν ἐπαρχίαις, ἐκκλησιαστικὴν κατάστασιν ἀπεμφάνισε· ὃν ἐν καθέστηκε τὸ παρ' αὐτῶν διοικούσθεν, ὥστε τοὺς ὑπὲρ τοὺς ἀναγνώστας ἐν κλήρῳ καταλεγομένους, ἐκ τρόπου παντὸς τῶν πρὸ τῆς τοιαύτης χειροτονίας συζευχεῖσῶν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι νομίμων γαμετῶν· οὐ γάρ ἐξ ἐπιτάγματος, ἀλλ' αὐθαιρέτῳ γνώμῃ, τῶν τοιούτων πρασώπων ἕκαστον, ἢ τὴν ἀποχὴν διὰ φιλόθεον ἀσκησιν, ἢ τὴν ἀμίαντον συνάφειαν διὰ τὸ τοῦ γάμου τίμιον ἐν ἡμῖν ἐπιτηδεύει, μῶμον οὐδένα δίκαιον ἐκ τοῦ γινομένου παντελῶς ὑφεστάμενον), τῷ παρόντι συνέζευξι σπουδάσματι· καλὸν ἡγησάμενος ἐνταῦτῷ μνημονεῦσαι καὶ τὰ παρά τιναν ἀγίων Πατέρων ἴδιαζόντως ἐν ἐπιστολαῖς, πεύσεσί τε καὶ ἀποκρίσεσιν, εὔσεβῶς εἰρημένα, καὶ τινα τρόπον, κανόνας τύπον παρέχεσθαι δυνάμενα. Οὐκ ἀγνοῶν μὲν, ὡς καὶ τοῖς μεγάλοις Βασιλείοις τε καὶ Γρηγορίῳ δοκεῖ, χρῆναι κανόνας ἐκκλησιαστικοὺς ἔκείνους λέγειν τε καὶ κρίνειν, οὓς οὐ μόνον καθ' ἔκατόν τις, ἀλλὰ πλείους ἄγιοι Πατέρες εἰς ταύτον συνελθόντες, κοινῇ γνώμῃ καὶ μεμεριμνημένῃ βασάνῳ διετάξαντο· λογισάμενος [δὲ] τὰς τοιαύτας τῶν διδασκάλων ἐκθέσεις, ἢ περὶ τῶν ήδη συνοδικῶς εἰρημένων εἶναι, καὶ πάντως χρήσιμόν τι συνεισάγειν ἔκείνοις τῇ σαφηνείᾳ τῶν, ὡς εἰκός, τισὶ δισκαταλήπτων εἶναι δοξάντων, ἢ παντελῶς αὐτὰ περὶ τινῶν ὑπάρχειν καὶνῶν, οὐδαμῶς κατὰ λέξιν, ἢ νοῦν, ἐμφαινομένων ταῖς ἀναγεγραμμέναις συνοδικαῖς ζητήσεσί τε καὶ τομαῖς· καὶ δύνασθαι τοὺς ἐπὶ τισὶ τοιούτοις κρίνειν λαχόντας, ἔκ τε τῆς τῶν προσώπων ἀξιοπιστίας, ἔκ τε τοῦ πνευματικοῦ φωτὸς, τοῦ κατ' ἐνέργειαν Θεοῦ τοῖς εἰρημένοις ἐπαστράπτοντος, οὐ μόνον ἀνεγκλήτους, ἀλλὰ καὶ λίαν

ἐπκινουμένας ποιεῖσθαι τὰς χρίσεις. Πάντων δὲ τῶν συνειλεγμένων τὴν δύναμιν εἰς τίτλους δέκα πρὸς τέτραςι συνελῶν, καὶ τούτων ἔκαστον εἰς διάφορα κεφάλαια διελών, εἴτα τοὺς πρὸς ἔκαστην ζήτησιν ἀρμόζοντας δρους ὑποθεῖς, τὰς τε προσγορίας τῶν αὐτοὺς εὑραμένων δηλώσας, καὶ τὸν ἀριθμὸν διὰ τῶν ἀριθμητικῶν στοιχείων, εὔσύνοπτον, ὡς οἶμαι, κατὰ δύναμιν τὸ σύνταγμα πεποίημαι. Τοῦτο δὲ τὸν τρόπον τυπῶσαι τὴν ἔκθεσιν, φημὶ δὴ διὰ τῶν ἀριθμητικῶν στοιχείων, ἀλλὰ μὴ ῥητῶς ἔκάστῳ κεφαλαίῳ τὴν πρόσφορον ὑποβάλλειν ἀνάγνωσιν, παρέσχετο τὴν αἰτίαν τὸ μὴ βούλεσθαι με πρὸς τὴν χρείαν τῶν διαφόρων ζητήσεων, ἢ πολλάκις τὸν αὐτὸν κανόνα γράφειν, καὶ προσκορῆ φαίνεσθαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἢ τὸν ἐνα περὶ πλειόνων διαλαμβάνοντα κεφαλαίων, ἐξ ἀνάγκης εἰς πολλὰ κατατέμνειν τε καὶ διασπαθίζειν· ὅπερ τισὶ τῶν πρώην γεγένηται, καὶ δικαίαν οὐκ εὐλόγου με τόλμης ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ κατατομῇ παρά τισιν αἰτίαν ἀπενέγκεσθαι. Εἴπου δὲ χρειώδη πρὸς τὰς τοιαύτας κανονικὰς συγγραφὰς τὴν παλιτικὴν νομοθεσίαν ὑπείληφ, ταύτης βραχέα τε καὶ συντετμημένα τοῖς συγγενέσι κεφαλαίοις προσήρμοσα ἐν ίδιάζοντι μέρει τῆς δε τῆς βίβλου, τῶν εἰς ἐκκλησιαστικὴν ἀνηκόντων εὐταξίαν, ἐν τε τοῖς βασιλικοῖς θεσπίμασιν, ἐν τε ταῖς τῶν σοφῶν ἑρμηνείαις, σύντομον ἐν συνχρωγῇ ποιησάμενος ἔκθεσιν, ἀμα μὲν εἰς ἀνάμνησιν, ἄμα δὲ πρὸς τελείαν αὐτῶν τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔρευναν. Γένοιτα δέ με σὺν Θεῷ, ταῖς τῶν ἀγίων εὐχαῖς βοηθούμενον, ἐξανύοντα τὸν σκοπὸν, μάλιστα μὲν ἐμαυτῷ, καὶ ἑτέροις χρήσιμόν τι πορίσασθαι, ἐπὶ [τῷ] τῆς γοῦν σπουδῆς τε καὶ προθυμίας τὸν μισθὸν ἀπενέγκασθαι.

Οἱ μὲν παρὸν πρόλογος, ἀφ' οὗ τὸ Χριστιανῶν δόγμα τοῦς τῶν Ἀποστόλων φθόγγοις εἰς τὴν οἰκουμένην διήπλωται, ἐξ ἐκείνου τοὺς μέχρι τῆς πέμπτης συνόδου κανόνας εἰς ἐν συναγαγεῖν θέμενος σκοπὸν, τὸ πέρας ὃν ὑπέσχετο τῆς ἐπαγγελίας ἐπέθετο οὐκ ἀνάξιον. Καὶ οὖς αὐτὴ τε ἡ πέμπτη, καὶ αἱ προλαθοῦσαι διετύπωσαν, εἰς ἐν τε ἡθροίσατο· καὶ εἴ τινας ἄλλους καθ' ἓν τῶν ιερῶν ἀνδρῶν, τὸ μεταξὺ τοῦ χρόνου διάστημα εἰς τοσοῦτον ὑψος ἀρετῆς ἀναδραμεῖν ἔδειξεν, ὥστε

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

καὶ τὸ ἀξιόπιστον αὐτοὺς λαβεῖν, τούς τε λόγους εἰς κανονικὴν ἐλθεῖν ἴσοτιμίαν καὶ σύνταξιν, οὐδὲ τούτων τοὺς πόνους, τῆς προκειμένης προχρυσατείας τὸ συγγενὲς οὐ νοθεύοντας, οὐκ ἀπεξένωσεν.

Ἐπει δὲ ὁ μετὰ τὴν πέμπτην σύνοδον χρόνος ἄλλα τε κατὰ τὸν βίον οὐκ ὀλίγα ἐνεώχμωσε, καὶ συνόδους Ἱεράς ἐπὶ δικφόροις αἰτίαις τὴν σύστασιν λαβούσας ἀνέδειξε, τῶν μὲν (1) παλαιῶν ἀνδρῶν τοῖς πόνοις οὐ λυμαῖνόμενοι, ὅπερ πολλοὺς πολλάκις ἢ ἀπορία τοῦ ἐξ οἰκείας ἐπιγνωσθῆναι σπουδῆς τολμῆσαι συνήλασε, καὶ κλοπῇ τῶν ἀλλοτρίων ὀφρὺν ἀνασπάσαι σοφίας ἡπάτησεν· ἄλλ' οὖν ἡμεῖς γε τοὺς ἀγαθοῦ τινος ἀρξαντας τῷ βίῳ, εἰς αἰδὼ καὶ ἐπαίνους ἀναφέροντες, καὶ τούτῳ τιμᾶν ἐγινώσκομεν, οἵς ἐπόμεθα. Τοῖς οὖν ἔκεινων κεμάτοις ἀσυλον διατηροῦντες τὸ προνόμιον, μᾶλλον δὲ καὶ συναυξάνοντες, τὰ μετὰ ταῦτα γεγενημένα τοῖς προλαβαῖσι συνάπτομεν καὶ ἦν περ αὐτοῖς ὑστερίζων ὁ χρόνος οὐκ ἔδωκε, ταύτην αὐτοῖς ἡμεῖς τὴν προσθήκην, ὡς ζημίαν, ἀποκαθιστῶντες, ὀλόχληρον αὐτοῖς, ὅσα γε εἰς τὸν παρόντα χρόνον, ἐπιδείχνυμεν τὸ φιλοπόνημα. Διόπερ τὸ παρὸν βιβλίον περιέχει μὲν ἀ προεῖπεν δι πρόλογος· περιέχει δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν εἱρμὸν, καὶ τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν τῆς συντάξεως, ἵνα οἱ πρὸ ἡμῶν ἐφιλοτεχνήσαντο, καὶ οὓς ἡ οἰκουμενικὴ ἔκτη διωρίσατο σύνοδος ναὶ δὴ καὶ οὓς ἡ ἐδόμη τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, τῶν κατὰ Νίκαιαν δὲ συγκροτηθεισῶν τὴν δευτέραν τάξιν ἐπέχουσα· ἥ καὶ τὴν εἰκονομαχικὴν καθελοῦσα λύσσαν, οὐκ ὀλίγους τῶν τὴν ἴερὰν πολιτείαν ἐπανορθούντων θεσμοὺς συνετάξατο. Πρὸς τούτοις δὲ καὶ οὓς μετὰ ταῦτα ἥ ἐν Κωνσταντινούπολει πρώτη καὶ δευτέρα σύνοδος, ἕριδός τινος ἀναρρήπισθείσης, τὸν πάνσεπτον ναὸν τῶν Ἀποστόλων ποιησαμένη τῶν πραττομένων ἀκροατήριον, ἐτυπώσατο· ἄλλα καὶ οὓς ἡ μετὰ ταῦτα σύνοδος, ἐπὶ κοινῇ τῆς ἐκκλησίας ὅμονοίᾳ συστάσα, καὶ τὴν ἐν Νίκαιᾳ σύνοδον ἐπισφραγίσασαί αἱρετικὴν δὲ πᾶσαν καὶ σχισματικὴν ἀποβαλοῦσα πλάνην, καὶ τούτους τοῖς τῶν ἀδελφῶν συνόδων κανόσει συνέταξεν.

Ἐπὶ πᾶσι δὲ καὶ νομικάς τινας ῥήσεις δὲ νῦν εἰρημένος τοῦ

(1) Ἰωας, ἡμεῖς γι τῶν παλαιῶν.

βιβλίου πόνος, αὐτοῖς ιεροῖς συμφέγγονται κανόσιν, οὐδὲ τὴν τούτων παράθεσιν ἀτιμάσσει, ταῖς ιερολογίαις συνέζευξεν. Ήνα δὲ καὶ τὸν χρόνον τις εἰδείη, δις τοῖς φθίσασι τὸν παρόντα συνηρμόσκτο, ἔστι μὲν κατὰ χιλιάδα ἑτῶν μετρούμενος, εἰς τὸ ἔξαπλάσιον ταῦτης ἀναβαίνων, ὑπερβάλλων δὲ καὶ ταῦτα, καὶ μῆδε μέχρι τῶν τριακοσίων ἑτῶν τὸν δρόμον ἴστων, εἰς τὸ ἐννενηκοστὸν πρώτον ἔτος ἐλαύνων, ὑπ' αὐγὰς ἡλίου τὴν προκειμένην πρᾶξιν προήνεγκεν.

ΕΚ ΠΟΙΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΩΝ,

ΚΑΙ ΠΟΣΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΗΘΡΟΙΣΘΗ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.

Οι λεγόμενοι (1) τῶν ἀγίων Ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος κανονές πε'.

Συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ τῶν τιη'. ἀγίων Πατέρων κανόνες κ'.

Συνόδου τῆς ἐν Ἀγχύρᾳ κανόνες κε'.

Συνόδου τῆς ἐν Νεοκαισάρειᾳ κανόνες ιδ'.

Συνόδου τῆς ἐν Γάγγρᾳ κανόνες κ'.

Συνόδου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας κανόνες κε'.

Συνόδου τῆς ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Φρυγίας κανόνες νθ'.

Συνόδου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ρη'. ἀγίων Πατέρων κανόνες ζ'.

Συνόδου τῆς ἐν Ἐφέσῳ τῶν σ'. ἀγίων Πατέρων κανόνες ζ'.

Τῆς αὐτῆς ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Παμφυλίας ἐπισκόπους.

Συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι τῶν χλ'. ἀγίων Πατέρων κανόνες κή.

Συνόδου τῆς ἐν Σχοδικῇ κανόνες κκ'.

Συνόδου τῆς ἐν Καρθαγένῃ κανόνες ρλή.

Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως κανὼν ἄ.

Συνόδου τῆς ἔκτης κανόνες ρβ'.

Συνόδου τῆς ἑβδόμης κανόνες χβ'.

Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως πρώτης καὶ δευτέρας κανόνες ιζ'.

Αιονισίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς Βασιλείδην ἐπιστολῆς, κανόνες δ'.

Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ μάρτυρος ἐκ τοῦ περὶ μετανοίας λόγου κανόνες ιδ'.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ εἰς τὸ Πάσχα κανὼν ἄ.

Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισάρειας τοῦ Θαυματουργοῦ ἐπιστολὴ κανονική.

(1) Βο. — ἐν δὲ Χ. Τρ. οὕτω. Κανόνες τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Βασιλείου ἐπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας ἐκ τῶν πρὸς
Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου κανονικῶν τριῶν ἐπιστο-
λῶν κανόνες πδ'.

Τοῦ αὐτοῦ ἔξι ἐπιστολῆς ἑτέρας πρὸς τὸν αὐτὸν ἐπίσκοπον
Ἀμφιλόχιον κανὼν ἀ.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς Διόδωρον.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς ἀρχιεπισκόπους.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς τοὺς ὑφ' ἔχυτὸν ἐπισκόπους.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν πρὸς Ἀμφιλόχιον περὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος
γεγραμμένων.

Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης ἐκ τῆς πρὸς Λητοῖον, ἐπίσκοπον
Μελιτενῆς, κανονικῆς ἐπιστολῆς κανόνες ἡ.

Τιμοθέου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας τοῦ Παλαιοῦ, ἀπὸ τῶν
γραφεισῶν αὐτῷ πεύσεων καὶ ἀποκρίσεων κανόνες ἡ.

Θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας προσφώνησις περὶ τῶν
ἀγίων Θεοφανείων.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ τοῦ διὰ τὴν Λυκὰ πόλιν τῆς
Αἰγύπτου κανόνες ι'.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἀφύγγιον ἐπίσκοπον.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἀγάθωνα ἐπίσκοπον.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Μηνᾶν ἐπίσκοπον.

Κυρίλλου Αρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον
ἐπιστολῆς κανόνες γ'.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τοὺς κατὰ Λιβύην καὶ Πεντάπολιν
ἐπισκόπους ἐπιστολῆς κανόνες δ'.

Γενναδίου, τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἀγίας συνόδου ἐγκύλιος ἐπιστολὴ
πρὸς ἀπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας.

Πρῶτος Γενναδίος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Ἴστεον, δτι ἡ ἔκθεσις τῶν προκειμένων συνόδων οὐ γέγονε
πρὸς τὴν τάξιν τῶν χρόνων καθὼς (1) συνῆλθον· ἡ μὲν γὰρ ἐν
Νικαίᾳ μεταγενεστέρα κατὰ τὸν χρόνον οὖσα τῇ; τε ἐν Ἀγκύρᾳ

(1) Ισ. καθ' οὓς.

καὶ τῆς ἐν Νεοκαισάρειᾳ, διὰ τὸ τῆς τιμῆς ἐξαίρετον προτέτα-
κται· ἡ δὲ ἐν Σαρδικῇ καὶ ἐν Καρθαγένῃ, τῷ χρόνῳ τινῶν τῶν
λοιπῶν συνόδων προτερεύουσα·, μετ' αὐτὰς ἐτέθησαν, διὰ τὸ
πολλὰ περὶ τινῶν ἐπιχωρίων, ἥγουν τῶν δυτικῶν μερῶν, διορί-
σασθαι. Ὅμοιώς δὲ καὶ ἡ ἐπὶ Αρκαδίου καὶ Ὁνωρίου τῶν Βασι-
λέων ἐν Κωνσταντινουπόλεις συνελθοῦσα πασῶν μεταγενεστέραν
ἔλαχε τάξιν, διὰ τὸ μὴ ζητήσεως ἐκκλησιαστικῆς, ἀλλ' ἐγκατι-
νίων χάριν τοῦ ἐν Φουρινιαναῖς εὐκτηρίου αὐτοὺς συνελθεῖν· οὕτω
τινῶν παρεμπιπτουσῶν ἀμφισβητήσεων τὴν τομὴν ποιή-
σασθαι.

Π Ι Ν Α Ε ,

Σὺν Θεῷ, τοῦ παρόντος βιβλίου, τοῦτ' ἔστι τῶν δέκα πρὸς τοῖς τέσσαρσι τίτλων τῶν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἔχεινου Πατριάρχου χυρίου Φωτίου συγγραφέντων (1).

ΤΙΤΛΟΣ Α'.

Περὶ θεολογίας, καὶ ὄρθοδόξου πίστεως, καὶ κανόνων,
καὶ χειροτονιῶν. σελ. 35.

ΚΕΦΑΛ. Α'. ΠΕΡΙ θεολογίας, καὶ ὄρθοδόξου πίστεως.

- » Β'. Πόσους δεῖ χρατεῖν κανόνας;
- » Γ'. Περὶ τοῦ φυλάττεσθαι τὸ ἄγραφον ἐκκλησιαστικὸν ἔθος ὡς νόμου, καὶ δτὶ οὐκ ἔχομεν ἀνάγκην φυλάττειν τὰ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου.
- » Δ'. ὅτι οὐχ ὑφ' ἐνδὲ ἐπισκόπου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κοινότητος οἱ κανόνες ἐκτίθενται.
- » Ε'. Περὶ πατριαρχῶν, καὶ μητροπολιτῶν, καὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ λεγομένων πριμάτων.
- » Ζ'. Περὶ τοῦ τένας καὶ ποῦ χειροτονοῦσιν ἐπισκόπους, ή κληρικοὺς, καὶ ἐὰν ὁ χειροτονηθεὶς διὰ λιβέλλου παραιτηται τὴν ἐπισκοπήν.
- » Η'. Περὶ τῆς γινομένης ἀντιλογίας ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ ἐπισκόπου.
- » Θ'. Περὶ τοῦ χρόνου, οὗ ἐντὸς δεῖ τοὺς ἐπισκόπους χειροτονεῖσθαι.
- » Ι'. Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖσθαι τινας ἐπίσκοπον, ή πρεσβύτερον, ή διάκονον, πρὶν ή πάντας τοὺς ἐν τῷ οἰκῳ αὐτοῦ ὄρθοδόξους ποιῆσαι.
- » ΙΑ'. Περὶ τῶν ἀπὸ λαϊκῶν γινομένων ἐπισκόπων.
- » ΙΒ'. Πῶς ὁ ἔθνικὸς, ή ὁ ἐν νόσῳ, ή ὁ νεωστὶ βαπτι-

(1) Εν τῷ πίνακι τοῦ Χ. Τρ. ἀναγινώσκονται μόνοι οἱ τίτλοι, ἀνευ τῶν κεφαλαιῶν.

- σθεῖς, καὶ ὁ ἐκ φαύλης διαγωγῆς χειροτονεῖται
ἐπίσκοπος, οὐ κληρικός.
- » ΙΓ'. Πῶς δὲ σχολάζων ἐπίσκοπος γίνεται εἰς σχολάζου-
σαν ἐπισκοπήν.
- » ΙΔ'. Πότε γίνεται ἐπίσκοπος, οὐ κληρικός, εύνοοῦχος, οὐ
ἄλλως ἐμπαθής τὸ σῶμα.
- » ΙΕ'. Περὶ τοῦ τὸν δαιμονιζόμενον μὴ κληροῦσθαι.
- » ΙΖ'. Περὶ τοῦ μὴ πειθαρχοῦντος τῷ ίδιῳ ἐπισκόπῳ,
βουλομένῳ χειροτονεῖν αὐτὸν εἰς μείζονα βαθμόν.
- » ΙΖ'. Περὶ ἐπισκόπου, οὐ κληρικοῦ χειροτονηθέντος καὶ
μὴ δεχθέντος ὑπὸ τῆς παροικίας, οὐ μὴ καταδε-
ξαμένου, οὐ μὴ δυνηθέντος ἀπελθεῖν.
- » ΙΗ'. Περὶ τοῦ μὴ δύνασθαι τὸν τελευτῶντα ἐπίσκοπον
ἕτερον ἀνθ' ἔκυτοῦ χειροτονεῖν.
- » ΙΘ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀπλῶς ἐν πόλει καὶ κώμῃ βραχείᾳ
γίνεσθαι ἐπίσκοπον.
- » Κ'. Περὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν μιᾷ ἐπαρχίᾳ δύο μητροπο-
λίτας, οὐ ἐν μιᾷ πόλει δύο ἐπισκόπους, οὐ ἐν δυσὶ²
πόλεσιν ἕνα κληρικόν.
- » ΚΑ'. Περὶ τῶν χειροτονούντων ἐν ταῖς μὴ οὖσαις ὑπ'
αὐτοὺς πόλεσιν, οὐ ἐπαρχίαις.
- » ΚΒ'. Περὶ τῶν διὰ προστασίας ἀρχόντων γινομένων ἐγ-
κρατῶν ἐκκλησιῶν.
- » ΚΓ'. Περὶ τῶν διὰ γάμου, οὐ παλλακισμὸν, μὴ χειρο-
τονουμένων ἐπισκόπων.
- » ΚΔ'. Περὶ τῶν ἐπὶ χρήμασι χειροτονουμένων, οὐ λαμβα-
γόντων ὄφρίκιον.
- » ΚΕ'. Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι ἀναχειροτονήσεις.
- » ΚΖ'. Περὶ τοῦ ὑποκειμένου ἀμαρτήματι καὶ χειροτο-
νηθέντος.
- » ΚΗ'. Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν χειροτονουμένων ἀρρένων,
καὶ θηλειῶν.

ΚΕΦΑΛ. ΚΘ'. Περὶ ποιήσεως χωρεπισκόπων, καὶ πότε, καὶ πῶς προσφέρουσιν, ἢ μεταδιδόσι, καὶ τίνας χειροτονοῦσιν, ἢ οὕτι.

- » **Λ'**. Περὶ τοῦ ἐπτὰ καὶ μόνους εἶναι διακόνους, καὶν ἡ πόλις μεγάλη ἢ.
 - » **ΛΑ'**. Τίνες εἰσὶ κληρικοὶ, ἢ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως;
 - » **ΛΒ'**. Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖσθαι οὐ τινος ἢ γυνὴ ἐμοιχεύθη, καὶ ἐὰν γυνὴ κληρικοῦ μοιχευθῇ.
 - » **ΛΓ'**. Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖσθαι κληρικὸν ἀπολελυμένως, ἀλλὰ πάντως εἰς ἐκκλησίας, ἢ εἰς μοναστήρια.
 - » **ΛΔ'**. Περὶ περιοδευτῶν, καὶ τῶν ἐν ταῖς κώμαις ἐκκλησιῶν.
 - » **ΛΕ'**. Περὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον τῆς πόλεως εἶναι τοὺς κληρικοὺς τῶν πτωχείων, καὶ μοναστηρίων, καὶ μαρτυρίων.
 - » **ΛΣΤ'**. Περὶ δούλων κληρουμένων.
 - » **ΛΖ'**. Περὶ διακονισσῶν, καὶ ὅτι γυνὴ οὐ γίνεται προσβύτερα.
 - » **ΛΗ'**. Περὶ τῶν διὰ τῆς χειροτονίας λυομένων ἀμαρτημάτων.
-

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ τῆς ποιήσεως ἐκκλησιῶν, καὶ περὶ ἱερῶν σκευῶν, καὶ ἀναθημάτων, καὶ κληρικῶν παρὰ γνώμην ἐπισκόπων ἴστων θυσιαστήρια, καὶ περὶ καθιερώσεως ἐκκλησιῶν, καὶ μαρτυρίων μὴ ἔχοντων λείψανα ἀγίων. σελ. 82.

ΚΕΦΑΛ. Α. Περὶ τῆς ποιήσεως ἐκκλησιῶν, καὶ περὶ καθιερώσεως ἐκκλησιῶν, καὶ μαρτυρίων μὴ ἔχοντων λείψανα ἀγίων.

- » **Β'**. Περὶ ἱερῶν σκευῶν, καὶ ἀναθημάτων.
 - » **Γ'**. Περὶ κληρικῶν ἀποσχιζόντων, καὶ παρὰ γνώμην τῶν ἐπισκόπων ἴστων θυσιαστήρια.
-

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ εὐχῶν, καὶ ψαλμωδίας, καὶ ἀναγνώσεως, καὶ ἀναφορᾶς, καὶ κοινωνίας, καὶ φορεσίας, καὶ ὑπουργίας ἀναγνωστῶν, ψαλτῶν, καὶ ὑπηρετῶν.

σελ. 114.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Ποίων ὁ λαὸς εὐχῶν ἀκροῦται, καὶ διὰ τί πρὸς ἀνατολὰς δρῶντες εὐχόμεθα.

- » Β'. Περὶ τοῦ τίνα, καὶ πῶς, καὶ ποῖα δεῖ ψάλλειν, ἢ εὐχεσθαι, ἢ ἀναγινώσκειν.
- » Γ'. Περὶ τοῦ χρῆναι κατὰ σκέβατον ἀναγινώσκεσθαι εὐαγγέλιον μετὰ ἑτέρων γραφῶν.
- » Δ'. Περὶ τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς, καὶ κοινωνίας.
- » Ε'. Πῶς διδόσαι τὴν εἰρήνην οἱ κληρικοί, καὶ οἱ λαῖκοι.
- » Ζ'. Περὶ τῶν διακρινομένων κοινωνεῖν ἀπὸ πρεσβυτέρου γεγαμηκότος.
- » Ζ'. Περὶ τοῦ μόνοις τοῖς Ἱερατικοῖς ἐξεῖναι κοινωνεῖν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ περὶ τοῦ μὴ εἰσιέναι γυναικαὶ εἰς τὸ θυσιαστήριον.
- » Η'. Πότε προσφέρουσι καὶ διδόσαι κοινωνίαν οἱ χωρεπίσκοποι.
- » Θ'. Περὶ τοῦ μὴ προσφέρειν διάκονον, μήτε διδόναι πρεσβυτέρῳ κοινωνίαν.
- » Ι'. Περὶ φορεσίας, καὶ ὑπουργίας ἀναγνωστῶν, ψαλτῶν, καὶ ὑπηρετῶν, καὶ διὰ τούς δεῖς ὑπηρέτην ἄρτον διδόναι, ἢ ποτήριον εὐλογεῖν.
- » ΙΑ'. Περὶ τῶν διαγόντων ἐν πόλει, καὶ ἐπὶ τρεῖς ἑδομάδας μὴ κοινωνούντων.
- » ΙΒ'. Περὶ τῶν ἀκουούντων τῶν γραφῶν, καὶ μὴ προσκαρτερούντων ἐν τῇ τελευταίᾳ εὐχῇ, καὶ μὴ μεταλαμβανόντων.
- » ΙΓ'. Περὶ δαιμονιζομένων πῶς κοινωνοῦσιν, ἢ οὔ.
- » ΙΔ'. Περὶ τῶν ἔξωθεν ἐκκλησίας προσφερόντων, ἢ ἐκκλησιαζόντων.

ΚΕΦΑΛ. ΙΕ'. Περὶ ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν συγχοινωνούντων, ἢ συνευχομένων αἱρετικοῖς, ἢ Ἰουδαίοις, ἢ ἐπιτρεπόντων αὐτοῖς ἐνεργεῖν, ἢ δεχομένων αὐτῶν θυσίας.

- » ΙΣΤ'. Περὶ τοῦ μὴ δεῖν τὰ ἄγια λόγῳ εὐλογιῶν εἰς τὰς παροικίας πέμπεσθαι.
 - » ΙΖ'. Περὶ τοῦ μὴ διδόναι τοῖς σώμασι τῶν τελευτώντων κοινωνίαν.
 - » ΙΗ'. Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι γυναικα ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς καθάρσεως αὐτῆς κοινωνεῖν.
 - » ΙΘ'. Πῶς δ ὀνειρασθεῖς κοινωνεῖ.
 - » Κ'. Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι ἀναφορὰν παρόντων αἱρετικῶν.
 - » ΚΑ'. Πότε δεῖ τῆς γαμετῆς διὰ τὴν κοινωνίαν ἀπέχεσθαι.
 - » ΚΒ'. Πῶς γίνεται προσφορὰ περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἀνελόντος.
-

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

Περὶ κατηχουμένων, καὶ τοῦ ἄγίου βαπτίσματος.

- ΚΕΦΑΛ. Α'. Περὶ τοῦ μὴ ὄφείλειν μετὰ δύο ἑβδομάδας τῆς τεσσαρακοστῆς δέχεσθαι πρὸς τὸ φῶτισμα.
- » Β'. Περὶ τῶν ἐπιορκιζόντων.
 - » Γ'. Πῶς δεῖ βαπτίζειν.
 - » Δ'. Περὶ τοῦ χρῆναι τοὺς φωτιζομένους ἀπαγγέλλειν τὴν πίστιν.
 - » Ε'. Περὶ τοῦ βαπτίζεσθαι τοὺς ἀγνοοῦντας εἰ ἑβδομήσαν.
 - » ΣΤ'. Περὶ τοῦ μὴ βαπτίζεσθαι τοὺς τελευτήσαντας.
 - » Ζ'. Περὶ τῶν πρὸ τοῦ βαπτίσματος ἀμαρτανόντων, καὶ περὶ κατηχουμένων.
 - » Η'. Περὶ ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν δεχομένων βάπτισμα αἱρετικῶν.
 - » Θ'. Περὶ τῶν ἐν νόσῳ βαπτιζομένων.
 - » Ι'. Περὶ ἐγκύου βαπτιζομένης.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ'. Περὶ τοῦ ὁφελεῖν μετὰ τὸ ἄγιον βάπτισμα
χρίεσθαι.

- » **ΙΒ'.** Περὶ ποιήσεως τοῦ ἀγίου χρίσματος.
 - » **ΙΓ'.** Περὶ τῶν δις, ἢ μὴ δεόντως βαπτιζομένων, καὶ
τῶν τοὺς ἀσθενεῖς μὴ βαπτιζόντων.
 - » **ΙΔ'.** Τίνες ἔξι αἱρετικῶν εἰς τὴν ὄρθοδοξίαν μετιόντες
βαπτίζονται, καὶ τίνες μόνον χρίονται.
 - » **ΙΕ'.** Πῶς ὁ δαιμονιζόμενος, ἢ ἐν νόσῳ παραφρονῶν βα-
πτίζεται.
 - » **ΙΣΤ'.** Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι γυναικας εἰς τὰς ἡμέρας τῆς
καθάρσεως αὐτῶν βαπτισθῆναι.
 - » **ΙΖ'.** Εάν ὁ κατηχούμενος πρὸ τοῦ βαπτίσματος κοινω-
νίσῃ.
-

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

Περὶ τῶν καταφρονούντων τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ συνάξεων,
καὶ μνημῶν, καὶ τῶν ἐσθιόντων ἐν ἐκκλησίαις, καὶ περὶ¹
ἀγαπῶν.

- ΚΕΦΑΛ. Α'.** Περὶ τῶν διδασκόντων τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ
τὰς συνάξεις, καὶ τὰς μνήμας εὐκαταφρονήτους.
- » **Β'.** Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγάπας, καὶ ἐν
αὐτῇ ἐσθίειν.
 - » **Γ'.** Περὶ τῶν εὔτελιζόντων τὰς γινομένας ἀγάπας,
καὶ ὅτι οὐ δεῖ μέρη ἐκλαμβάνειν εἰς ἀγάπην.
-

ΤΙΤΛΟΣ ΣΤ'.

Περὶ καρποφοριῶν.

- ΚΕΦΑΛ. Α'.** Περὶ καρποφοριῶν.
- » **Β'.** Τίνας δεῖ λαμβάνειν καρποφορίαν, ἢ διδόναις καὶ

περὶ τῶν λαμβανόντων ἀπὸ ἐκκλησίας κηρὸν ἢ
ἔλαιον.

ΚΕΦΑΛ. Γ'. Περὶ τῶν προσφερόντων συναγωγαῖς, ἢ ἵεροῖς ἔθνῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Ζ'.

Περὶ νηστείας καὶ τεσσαρακοστῆς, καὶ τοῦ πάσχα, καὶ
τῆς πεντηκοστῆς, καὶ κυριακῆς, καὶ σαββάτου, καὶ γο-
νυκλισίας.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Περὶ νησείκς, καὶ τῶν κεκωλυμένων ἢ ἐπιτετραμμέ-
νων γίνεσθαι ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν νηστειῶν.

» Β'. Περὶ τοῦ μήτε τὴν λεχώ, μήτε τὸν ἐκ νόσου μὴ
δυνάμενον ἀναγκάζεσθαι τὸ πάσχα νηστεύειν.

» Γ'. Περὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τοῦ πασχαλίου καὶ
τῶν θεοφανείων.

» Δ'. Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐν κυριακῇ θεώρια γίνεσθαι,
ἢ γένυ κλίνειν ἐν κυριακῇ, ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
πεντηκοστῆς, καὶ δτὶ κατὰ τὸ ἐγχωροῦν δεῖ σχο-
λάζειν τὴν κυριακὴν, οὐ μὴ τὸ σάββατον, καὶ δτὶ
δεῖ γραφὰς ἀναγινώσκειν τὸ σάββατον.

» Ε'. Τίς ἡ αἰτία τῆς γονυκλισίας, καὶ τοῦ μὴ τοῦτο
γίνεσθαι ἐν κυριακῇ, καὶ ταῖς ἡμέραις τῆς πεντη-
κοστῆς, καὶ διατί πρὸς ἀντολὰς εὐχόμεθα.

ΤΙΤΛΟΣ Η'.

Περὶ παροικιῶν, καὶ πῶς διάγουσιν ἐπίσκοποι, καὶ κληρικοὶ,
καὶ περὶ ἀποδημίας αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν κατ’ ἔτος συνό-
δων, καὶ ξενοδόχων, καὶ διδασκάλων, καὶ συζατικῶν καὶ
εἱρηνικῶν ἐπιτολῶν, καὶ ποῖα πράττουσιν ἴδιωτικὰ, ἢ δη-
μόσια πράγματα, καὶ πῶς οἱ κληρικοὶ ἀλλήλους τιμῶσι.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Περὶ παροικιῶν καὶ τῶν ἀπὸ βασιλικῶν τύπων
γενομένων καινισμῶν.

- ΚΕΦΑΛ. Β'.** Περὶ τοῦ μὴ ἐπίσκοπον, ὡς ἔτυχεν, ἀποδημεῖν, ἢ κληρικὸν ἐν ἑτέρᾳ διάγειν ἐπαρχίᾳ.
- » **Γ'.** Περὶ τοῦ χρῆναι τοὺς ἐπισκόπους τὰς αἰτίας τῆς δόδοιπορίας τῶν δι' αὐτῶν παριόντων ἐπισκόπων πολυπραγμονεῖν.
- » **Δ'.** Περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν ἀπιόντων πρὸς βασιλέα, ἢ τοὺς περὶ αὐτόν.
- » **Ε'.** Περὶ ὑποδοχῆς ξένων, καὶ περὶ εἰρηνικῶν, καὶ συστατικῶν ἐπιστολῶν.
- » **ΣΤ'.** Περὶ διαφορᾶς εἰρηνικῶν καὶ συστατικῶν ἐπιστολῶν.
- » **Ζ'.** Τίσι δεῖ τοὺς ἐπισκόπους βοηθεῖν, καὶ περὶ ἐπισκόπων, καὶ πρεσβυτέρων, καὶ διακόνων, μὴ χρηγούντων τοῖς ἐνδεέσιν ἐκκλησιαστικοῖς.
- » **Η'.** Περὶ συνδόνων, καὶ τῶν εἰς αὐτὰς μὴ ἀπιόντων.
- » **Θ'.** Περὶ τοῦ μὴ ὡς ἔτυχεν ἐπίσκοπον ἢ κληρικὸν ἐμαγκιπατεύειν.
- » **Ι'.** Πῶς ἐκδικοῦσιν οἱ ἐπίσκοποι τοὺς ἀρμόζοντας αὐτοῖς τόπους παρὰ αἵρετικῶν κατεχομένους.
- » **ΙΑ'.** Περὶ τοῦ μὴ ὅφείλειν τοὺς ἀναγνώστας τῷ δῆμῳ προσχυγεῖν.
- » **ΙΒ'.** Περὶ ἐπισκόπων μὴ ἐπιτρεφόντων τοὺς αἵρετικούς, καὶ περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν μὴ διδασκόντων τὸν λαὸν, καὶ ὅτι ἐπίσκοπος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀπολογεῖται τῷ Θεῷ, καὶ πότε τοῦ λαοῦ ἀμαρτήσαντος ὁ κληρος ἀφορίζεται.
- » **ΙΓ'.** Περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν κοσμικόν τι πραττόντων, δημόσιον, ἢ ἴδιωτικόν, ἢ μίσθωσιν, ἢ ἐπιτροπήν.
- » **ΙΔ'.** Περὶ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν συγόντων γυναιξὶ συνεισάκτοις.
- » **ΙΕ'.** Πῶς δεῖ ἐπισκόπους, ἢ κληρικούς, ἢ ἐγκρατευομένους εἰσιέναι πρὸς γυναῖκας.
- » **ΙΣΤ'.** Περὶ τοῦ μὴ ὅφείλειν κληρικὸν συνεστιάσθαι τῷ δευτερογάμῳ, ἢ παρανόμως γεμοῦντι.

ΚΕΦΑΛ. ΙΖ'. Περὶ τοῦ μηδὲν ποιεῖν τοὺς κληρικοὺς ἀγεν τῶν ἐπισκόπων αὐτῶν.

» ΙΙΙ'. Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν τοὺς κληρικοὺς ἐκ συμβολῆς συμπόσια.

» ΙΘ'. Περὶ τῆς ἐκ χρόνου τάξεως τῶν ἐπισκόπων, καὶ πῶς οἱ κληρικοὶ καθέζονται, καὶ τιμῶσιν ἀλλήλους.

ΤΙΤΛΟΣ Θ'.

Περὶ ἀμαρτημάτων, καὶ δικῶν ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν, καὶ ἀφορισμοῦ, καὶ καθαιρέσεως, καὶ ποῖα ἀμαρτήματα ἡ χειροθεσία λύει.

ΚΕΦΑΛ. Α'. Τίνες καὶ παρὰ τίσι κατηγοροῦσιν ἐπισκόπων, η̄ κληρικῶν.

» Β'. Πόσοις καὶ τίνες καταμαρτυροῦσιν ἐπισκόπων η̄ κληρικῶν.

» Γ'. Εάν τις ἐπὶ πολλοῖς ἐγκλήμασι κληρικοῦ κατηγορήσας μὴ ἀποδείξῃ τὸ προτεθὲν πρῶτον κεφάλαιον.

» Δ'. Περὶ τῶν μὴ πειθαρχούντων τοῖς οἰκείοις ἐπισκόποις, καὶ περὶ ἐπισκόπου δεχομένου τὸν ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἐκβληθέντα ἐπίσκοπον, η̄ ἀπὸ κοινωνίας γενόμενον.

» Ε'. Περὶ δικῶν ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.

» ΣΤ'. Περὶ ἀναψηλαφήσεως ψήφων ἐπισκόπων.

» Ζ'. Εάν ἐπίσκοπος ἔχων πρὸς συνεπίσκοπον μὴ δικάσηται, ἀλλὰ χειρὶ πράξῃ.

» Η'. Πότε δύναται ἐπίσκοπος κινεῖν ἐπισκόπῳ παρὰ ἀρχοντες πολιτικῷ.

» Θ'. περὶ τῶν ἀδίκως ἐκβαλλομένων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν.

» Ι'. Περὶ τῶν ἀφορίζομένων, η̄ ἐκβαλλομένων τῆς ἐκκλησίας η̄ τῆς κοινωνίας.

» ΙΑ'. Ἐκ ποίων αἰτιῶν ἀφορίζεται ἐπίσκοπος, η̄ κληρικὸς, η̄ λαϊκὸς, καὶ ἐὰν ἐπίσκοπος κατηγορούμε-

νος διὰ λιθέλλου παραιτεῖται τὴν ἐπίσκοπην, καὶ
ὅτε οὐ δεῖ τὸν ἐπίσκοπον γενόμενον ἐκβαλλό-
μενον εὐλόγως ἢ ἀλόγως εἰς πρεσβυτέρου κατά-
γεσθαι βαθμόν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ'. Ότι ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ ἐπίσκοπος οὐ κοινωνεῖ τῷ
παρ' αὐτοῦ ἀφορισθέντι, οὔτε οἱ ἄλλοι ἐπίσκοποι
κοινωνοῦσι τῷ ἀφορίσαντι.

- » ΙΓ'. Πόσοι ἐπίσκοποι καθαιροῦσιν ἐπίσκοπον.
- » ΙΔ'. Ἐκ ποίων τις αἰτιῶν καθαιρεῖται.
- » ΙΕ'. Ἐκ ποίων τις αἰτιῶν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἀφορίζεται
καὶ καθαιρεῖται, ἢ καθαιρεῖται, καὶ τῆς κοινω-
νίας ἢ τῆς ἐκκλησίας ἐκκύπτεται.
- » ΙΣΤ'. Ἐκ ποίων αἰτιῶν κληρικὸς ἢ λαϊκὸς ἀναθεματίζεται.
- » ΙΖ'. Ότι οὐ χρὴ δις ἐκδικεῖν ἐπὶ τὸ αὐτό.
- » ΙΗ'. Ἐκ ποίων τις αἰτιῶν τελείως ἐκβάλλεται.
- » ΙΘ'. Πότε τις καθέδρας μὲν ἢ στάσεως Ἱερατικῆς
μετέχει, οὐκ ἐνεργεῖ δέ τι τῶν λοιπῶν.
- » Κ'. Περὶ τοῦ μὴ πιστεύεσθαι τὸν ἐπίσκοπον λέγοντα
ἰδιαζόντως αὐτῷ τὸν κληρικὸν συνομολογῆσαι τὸ
ἀμάρτημα.
- » ΚΑ'. Περὶ ἐπισκόπου, ἢ κληρικοῦ ἐσθίοντος κρέα ἐν
αἷματι, ἢ θηριάλωτον, ἢ θυγοιμαῖον.
- » ΚΒ'. Περὶ τοὺς τοὺς ἐπισκόπους, καὶ πρεσβυτέρους, καὶ
διακόνους, καὶ πάντας τοὺς τὰ Ἱερὰ ψηλαφῶντας
ὁφείλειν ἀπέχεσθαι τῶν ιδίων γαμετῶν.
- » ΚΓ'. Περὶ κληρικοῦ χλευαζόντος τοὺς ἀσθενεῖς.
- » ΚΔ'. Περὶ κληρικοῦ ἔαυτὸν ἀκρωτηριάζοντος.
- » ΚΕ'. Περὶ κληρικῶν ἀποστατῶν, καὶ θυτῶν, καὶ μά-
γων, καὶ ἐπαοιδῶν, καὶ ἀξρολόγων, καὶ μαθημα-
τικῶν, καὶ περὶ μαντειῶν, καὶ φαρμακειῶν, καὶ
περιέπτων.
- » ΚΣΤ'. Περὶ ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν τυπτόντων, ἢ φο-
νευόντων.
- » ΚΖ'. Περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν κυβευόντων, ἢ με-
θυσκομένων, ἢ θέατρος παραβάλλοντων, τυμβωρυχούν-

των, κλεπτόντων, ἐπιορκούντων, τοκιζόντων, ἢ λαμβανόντων ἡμιόλια, ἢ ἔτερον αἰσχρὸν ἐαυτοῖς ἐπινοούντων κέρδος.

ΚΕΦΑΛ. ΚΗ'. Περὶ τῶν βδελυσσομένων τὸν γάμον, ἢ τὸν οἶνον, ἢ τὰ κρέα.

- » **ΚΘ'.** Περὶ τῶν ἐπιτετραφμένων ἢ κεκωλυμένων γάμων, καὶ περὶ τοῦ ἐρωτᾶσθαι τοὺς ἀναγνώστας ἐφίβους γενομένους, εἰ βούλονται γαμεῖν, καὶ περὶ παλλακισμοῦ, καὶ μοιχείας, καὶ πορνείας.
 - » **Λ'**. Περὶ τῶν ἐπὶ γάμῳ γυναικας ἀρπαζόντων.
 - » **ΛΑ'**. Περὶ ιερατικῶν συλλογομένων γυναιξί.
 - » **ΛΒ'**. Περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν γενομένων λαϊκῶν, ἢ ἀξιωματικῶν, ἢ στρατευομένων.
 - » **ΛΓ'**. Περὶ τῶν συνεπισταμένων ἀμαρτάνουσι κληρικοῖς, καὶ μὴ φανερούντων.
 - » **ΛΔ'**. Περὶ τοῦ καθηισθεῖσθαι τοὺς κληρικοὺς διδόντας ἐγγύας.
 - » **ΛΕ'**. Περὶ κληρικῶν ἐσθίοντων ἐν καπηλείῳ, ἢ πανδοχείῳ.
 - » **ΛΣΤ'**. Περὶ κληρικῶν ὑδριζόντων βασιλέα, ἢ ἐπίσκοπον, ἢ ἀρχοντα, ἢ πρεσβύτερον.
 - » **ΛΖ'**. Περὶ τῶν ποιούντων συνωμοσίας, ἢ φατρίας.
 - » **ΛΗ'**. Ποῖα ἀμαρτήματα λύει ἢ χειροθεσία.
 - » **ΛΘ'**. Περὶ μετανοίας, καὶ τίνες ἀδειαν ἔχουσι διδόναι μετανοοῦσι καταλλαγὴν, καὶ ὅτι ἔξεστι τῷ ιερεῖ μειοῦν καὶ αὔξειν τὰ ἐπιτίμια.
-

ΤΙΤΛΟΣ. Γ.

Περὶ διοικήσεως ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, καὶ περὶ τῶν ἰδικῶν τοῦ ἐπισκόπου.

- ΚΕΦΑΛ. Α'. Περὶ τοῦ χρῆναι τὸν οἰκονόμον ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐκκλησίας εἶναι.
- » Β'. Περὶ διοικήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων.
- » Γ'. Περὶ πραγμάτων καὶ προσδότων τῶν ἀνεπισκόπων ἐκκλησιῶν.
- » Δ'. Περὶ ἐκποιήσεως πραγμάτων ἐκκλησιαστικῶν.
- » Ε'. Περὶ τῶν μετὰ τὴν χειροτονίαν κτωμένων ἐπισκόπῳ ή κληρικῷ.
- » ΣΤ'. Περὶ τῶν ἰδικῶν τοῦ ἐπισκόπου πραγμάτων, καὶ ὅτι οὐκ ὡφειλεν ἀδιάθετος τελευτᾶν.
- » Ζ'. Περὶ τοῦ τὰς ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἔθνεσιν οὖσας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας κατὰ τὴν κρατήσασαν διοικεῖσθαι συνίθειαν.
- » Η'. Περὶ τοῦ μήτε ἐπίσκοπου, μήτε κληρικὸν διδόναις διὰ δωρεᾶς ή διὰ διαθήκης αἱρετικῷ, καὶ εἴη συγγενὴς αὐτοῦ.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΑ'.

Περὶ μοναστηρίων καὶ μοναχῶν.

- ΚΕΦΑΛ. Α'. Περὶ ποιήσεως μοναστηρίων, καὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι αὐτὰ ἰδιωτικὰ, καὶ πραγμάτων τῶν μοναζόντων.
- » Β'. Περὶ τῶν ἐξ ἑτέρων μοναστηρίων γινομένων ἥγουμένων ή κληρικῶν.
- » Γ'. Περὶ δούλων μοναζόντων, ή προφάσει εὐλαβείας καταφρονούντων καὶ μὴ δουλευόντων τοῖς δεσπόταις.

ΚΕΦΑΛ. Δ'. Περὶ τοῦ μὴ ὡς ἔτυχε μοναχὸν ἔξιέναι τοῦ μοναστηρίου, καὶ πράγματα πράττειν, καὶ δτὶ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπόν εἰσι.

- » **Ε'.** Περὶ τοῦ μὴ γαμεῖν μοναχούς, ἢ τισιν ὡς ἀδελφαῖς συνεῖναι, μήτε τὰς ἐπαγγελλομένας παρθενίαν ἐτέροις συνοικεῖν.
 - » **ΣΤ'.** Περὶ μοναχῶν ποιούντων φατρίας ἢ συνωμοσίας.
 - » **Ζ'.** Περὶ τοῦ μὴ συλλούεσθαι ἀσκητὰς γυναιξίν.
 - » **Η'.** Περὶ φυλακῆς Ἱερῶν παρθένων.
 - » **Θ'.** Περὶ φθορᾶς Ἱερῶν παρθένων.
 - » **Ι'.** Περὶ χρόνου τῆς ἥλικίας τῶν λαμβανουσῶν τὸ σχῆμα, καὶ ποία λέγεται παρθένος.
 - » **ΙΑ'.** Περὶ μοναχῶν, γινομένων κληρικῶν, ἢ λαϊκῶν ἢ ἀξιωματικῶν, ἢ στρατευομένων.
 - » **ΙΒ'.** Περὶ τῶν χρωμένων σχῆματι μοναχικῷ, καὶ καταψηφίζομένων τῶν κοινῇ χρωμένων ἐσθῆτι.
 - » **ΙΓ'.** Περὶ γυναικὸς φορούστης ἀνδρῶν.
 - » **ΙΔ'.** Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι γυναικας ἀποκείρεσθαι δι' ἀσκησιν.
 - » **ΙΕ'.** Περὶ τοῦ προφάσει ἀσκήσεως μὴ τεκνοτροφοῦντος ἢ πατροτροφούντος.
 - » **ΙΣΤ'.** Ποῖα πολιτικὰ πράγματα, ἢ κηδεμονίας οἱ μονῆς δύνανται μετιέναι.
-

ΤΙΤΛΟΣ ΙΒ'.

Περὶ αἵρετικῶν, καὶ ἰουδαίων, καὶ Ἑλλήνων.

- ΚΕΦΑΛ. Α'.** Τί ἔστιν αἵρεσις, καὶ τί σχίσμα, καὶ τί παρασυναγωγή.
- » **Β'.** Τί ἔστιν αἵρετικός.
 - » **Γ'.** Περὶ βιβλίων αἵρετικῶν.
 - » **Δ'.** Περὶ καθαιρέσεως ξούνων.
 - » **Ε'.** Περὶ Νεαπολίου, Μιουσαίου, Εύτυχιανοῦ, Μαξίμου,

Πορφυρίου(1), καὶ Κελεστίου, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν καταστάντων αἰρετικῶν, ἡ ὄρθοδόξων ἐκβληθέντων.

ΚΕΦΑΛ. ΣΤ'. Περὶ τοῦ μὴ ὀφείλειν ἀναφορὰν γίνεσθαι παρόντος αἱρετικοῦ.

» Ζ'. Περὶ κληρικῶν αἱρετικῶν τῇ ὄρθοδόξῳ προσιόντων ἐκκλησίᾳ.

» Η'. Περὶ ἐπισκόπων ἢ κληρικῶν συγκοινωνούντων, ἢ συνευχομένων αἱρετικοῖς, ἢ ἐπιτρεπόντων αὐτοῖς ἐνεργεῖν, ἢ δεχομένων αὐτῶν βάπτισμα, ἢ θυσίαν.

» Θ'. Περὶ ἐπισκόπων ἢ κληρικῶν λαμβανόντων εὐλογίας ἐξ αἱρετικῶν, ἢ ιουδαίων, ἢ εὐχομένων ἐν ἐκκλησίαις, ἢ μοναστηρίοις αἱρετικῶν, ἢ ἐθνικῶν, ἢ σκοτίατζόντων, ἢ συνεορταζόντων τοῖς ιουδαίοις, ἢ προσφερόντων συναγωγαῖς ἢ ιεροῖς ἐθνῶν, καὶ περὶ ἀγγελιτῶν.

» Ι'. Περὶ ἐπισκόπου ἐν εἰδήσει λέγοντος κοινωνικὸν τὸν αἱρετικόν.

» ΙΑ'. Περὶ τοῦ μὴ ἀπιέναι πρὸς τοὺς τῶν αἱρετικῶν ψευδομάρτυρας.

» ΙΒ'. Περὶ τοῦ μὴ εισιέναι τοὺς αἱρετικοὺς εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

» ΙΓ'. Περὶ γάμων αἱρετικῶν πρὸς ὄρθοδόξους.

» ΙΔ'. Περὶ τῶν ἐξ αἱρετικῶν εἰς ὄρθοδοξίαν ἐπιστράφεντων, καὶ εἰ δυνατὸν τούτους κληροῦσθαι, καὶ τίνες αὐτῶν βαπτίζονται, καὶ τίνες μόνον χρίονται καὶ διὰ τοὺς πράως δεῖ τοῖς αἱρετικοῖς κεχρῆσθαι, διὰ τὸ ἐπιστρέψθαι αὐτούς.

» ΙΕ'. Περὶ τοῦ μήτε ἐπισκόπους, μήτε κληρικοὺς διωρεῖσθαι ἢ ἐν διαθήκαις διδόναι τι αἱρετικοῖς, καὶ ὡσὶν αὐτῶν συγγενεῖς.

» ΙΣΤ'. Περὶ αἱρετικῶν μετανοοῦντων.

» ΙΖ'. Πῶς ἐκδικοῦσιν οἱ ἐπίσκοποι τοὺς ἀρμοδίους αὐτοῖς τόπους παρ' αἱρετικῶν κατεχομένους.

(1) Χ. Τραπεζοῦντος καὶ Ἐρζ.

ΚΕΦΑΛ. ΙΗ'. Περὶ τῶν πειρωμένων ἀθετεῖν τὰ ἐν Ἐφέσῳ πραγ-
θέντα.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΓ'.

Περὶ λαϊκῶν.

- ΚΕΦΑΛ. Α'. Περὶ τοῦ ἀποκινησθαι τὸν λαϊκὸν τῆς ἀγίας
κοινωνίας ἐπὶ τρεῖς κυριακὰς ἐν πόλει διάγον-
τα, καὶ μὴ συνελθόντα τῇ ἐκκλησίᾳ.
- » Β'. Περὶ λαϊκῶν δευτερογχρούντων, ἢ πολυγαμούντων,
καὶ κεκωλυμένων γάμων, καὶ μίξεως.
- » Γ'. Περὶ τῶν ὑπονοούσων ἀποθανεῖν τοὺς ἀνδρας αὐ-
τῶν ἀπολιψπανομένους, καὶ γαμουσῶν.
- » Δ'. Περὶ τῶν διαζευγγυμένων.
- » Ε'. Περὶ πορνείας, μοιχείας, καὶ φθορᾶς, καὶ ἀρρένο-
κοιτίας.
- » ΣΓ'. Ἐὰν γυνὴ λαϊκοῦ μοιχευθῇ.
- » Ζ'. Περὶ φθορᾶς καὶ γάμου χήρας, καὶ τίς λέγεται
χήρα.
- » Η'. Περὶ τῶν ἐπὶ γάμῳ γυναῖκας ἀρπαζόντων, ἢ
βιαζόμενων, ἢ φθειρόντων παρθένους, καὶ περὶ συ-
νιστόρων αὐτῶν.
- » Θ'. Περὶ τῶν παρὰ γνώμην τῶν οἰκείων γονέων ἢ
δεσποτῶν γαμουσῶν.
- » Ι'. Περὶ τῶν πορνεουσῶν, καὶ ἀναιρουσῶν τὰ τικτόμε-
να, ἢ ποιουσῶν φθόρια.
- » ΙΑ'. Περὶ τῶν βδελυσσομένων τὸν γάμον, καὶ οἶνον, καὶ
κρέα.
- » ΙΒ'. Περὶ λαϊκῶν ἔαυτοὺς ἀκρωτηριαζόντων.
- » ΙΓ'. Περὶ λαϊκῶν ἐσθιόντων εἰδωλόθυτα, ἢ κρέα ἐν
αἷματι, ἢ πνικτὰ, ἢ θηριάλωτα, ἢ θυησιμαῖα.
- » ΙΔ'. Περὶ λαϊκοῦ ὑβρίζοντος βασιλέα.
- » ΙΕ'. Περὶ ὄρθιοδόξων λαχμήσανόντων εὐλογίας ἀπὸ αἱ-
ρετικῶν ιουδαίων, ἢ συνεορταζόντων, ἢ συνη-

στευόντων ιουδαίοις, καὶ ὅτι οὐ δεῖ τῷ σαββάτῳ
σχολάζειν, ἀλλὰ κατὰ τὸ δυγατὸν τῇ κυριακῇ, καὶ
περὶ τῶν εὐχομένων ἐν μοναστηρίοις, ἢ ἐν ἐκ-
κλησίαις αἱρετικῶν.

ΚΕΦΑΛ. ΙΣΤ'. Περὶ λαϊκῶν πειρωμένων μὴ εἶναι τοὺς κληρικοὺς
τῶν μοναχηρίων, καὶ πτωχείων καὶ μαρτυρίων ὑπὸ¹
τὴν ἔξουσίαν τῶν ἐπισκόπων.

- » **ΙΖ'.** Περὶ λαϊκῶν προστιθεμένων τοῖς ἀφοριζόμένοις, ἢ
ἀποσχίζουσι πρεσβυτέροις, καὶ χωρὶς τῶν ἐπισκό-
πων αὐτῶν θυσιαστήρια πτηγνυμένων.
- » **ΗΗ'.** Περὶ ἐπιόρκων, καὶ ἐν ποίοις δεῖ τοὺς ὄμνύοντας μὴ
εὑροκεῖν.
- » **ΙΘ'.** Περὶ τῶν ὄμνυόντων ὅρκους ἐλληνικούς.
- » **Κ'.** Περὶ ἀποστατῶν, καὶ θυτῶν, καὶ μάγων, καὶ
ἐπαοιδῶν, καὶ ἀτρολόγων, καὶ μαθηματικῶν, καὶ
μάντεων, καὶ περιάπτων.
- » **ΚΑ'.** Περὶ σκηνικῶν, καὶ μίμων, καὶ τῶν ὄμοίων μετα-
νοούντων.
- » **ΚΒ'.** Περὶ θεωρίων, καὶ παιγνίων.
- » **ΚΓ'.** Περὶ κλεπτῶν, καὶ τυρυνθάρυχων, καὶ λῃστῶν, καὶ
ἱεροσύλων.
- » **ΚΔ'.** Περὶ τοῦ μὴ βαλλεῖσειν, ἢ ὄρχεῖσθαι ἐν γάμοις.
- » **ΚΕ'.** Περὶ τοῦ μὴ συλλούεσθαι γυναιξὶν ἄνδρας.
- » **ΚΣΤ'.** Περὶ τοῦ χλευάζοντος τοὺς ἀσθενεῖς.
- » **ΚΖ'.** Περὶ τοῦ μὴ εἰσιέναι γυναικαί εἰς θυσιαστήριον,
καὶ ὅτι μόνοις(1) τοῖς ἱερατικᾶς ἔξεστι κοινωνεῖν
ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.
- » **ΚΗ'.** Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ἀπὸ συμβολῆς συμπόσια.
- » **ΚΘ'.** Περὶ κυρευόντων ἢ μεθυσκομένων.
- » **Λ'**. Περὶ δαιμονιζόμενων.
- » **ΛΑ'.** Περὶ τοῦ λαϊκοῦ ἀφορισθέντος, καὶ δεχθέντος ἐξ
ἔτερου παρὰ γνώμην τοῦ ἀφορίσαντος.
- » **ΛΒ'.** Περὶ τῶν ἐν κυριακῇ ἢ σαββάτῳ γνωστευόντων.

(1) Τὸ μόνοις εὐχεῖται ἐν Β. καὶ ἡ.

- » ΛΓ'. Περὶ τῶν διδασκόντων τὸν οἶκον θεοῦ, καὶ τὰς συνάξεις εὐχαταρρονήτους.
 - » ΛΔ'. Περὶ λαϊκῶν πειρωμένων ἀθετεῖν τὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνάδους.
 - » ΛΕ'. Περὶ τῶν ἀχροωμένων τῶν γραφῶν, καὶ μέχρι τέλους μὴ προσκαρτερούντων, ή μὴ κοινωνούντων.
 - » ΛΣΤ'. Περὶ τῶν ἰδίᾳ ἐκκλησιαζόντων.
 - » ΛΖ'. Περὶ τοῦ ἐπιθυμήσαντος συγκαθευδῆσαι γυναικὶ καὶ μὴ πράξαντος.
 - » ΔΗ'. Περὶ τῶν μὴ νηστευόντων τὴν τεσσαρακοστὴν, καὶ τετράδα, καὶ παρασκευὴν.
 - » ΛΘ'. Περὶ τῶν ἀφαιρουμένων τῆς ἐκκλησίας κηρὸν ή ἔλαιον.
 - » Μ'. Περὶ λαϊκῶν δι' ἀδικίαν(1) ἀκοινωνήτων γενομένων.
 - » ΜΑ'. Περὶ τοῦ μὴ διδάσκειν λαϊκούς.
-

ΤΙΤΛΟΣ ΙΔ'.

Περὶ κοινῶν πάντων ἀνθρώπων (2).

ΚΕΦΑΛ. Α'. Περὶ πλεονεξίας.

- » Β'. Περὶ ἀλογευομένων.
- » Γ'. Περὶ φονέων καὶ ληστῶν.
- » Δ'. Περὶ τοῦ τοὺς ἐπιτίμιους ἀκοινωνησίας ἔχοντας δψείλειν κοινωνεῖν μέλλοντας τελευτὴν, καὶ τέ γίνεται ἐὰν διὰ τοῦτο μεταλαβόντες μὴ ἀποθνωσι.
- » Ε'. Περὶ τοῦ ὄνειρασθέντος ή ἀπὸ κοίτης τῆς ἰδίας γαμετῆς δοντος, καὶ θέλοντος κοινωνῆσαι, καὶ ποίας ἡμέρας δεῖ τῆς πρὸς ἀλλήλους μίξεως διὰ τοῦτο ἀπέχεσθαι.
- » ΣΤ'. Πῶς γίνεται προσφορὰ ὑπὲρ τοῦ ἑαυτὸν ἀνελόντος.
- » Ζ'. Περὶ τοῦ ἔχοντος γαμετὴν δαιμονιζομένην, καὶ διὰ τοῦτο θέλοντος ἀλληγορεῖν.

(1) Οὐχ εὑρηται ἐν Ἰουστ. Ἐρβ. καὶ Β.—(2) Περὶ κοινῶν πραγμάτων Χ. Τρ.

Ε Ε Η Γ Η Σ Ι Σ

T Ω N

ΙΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΕΙΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΩΝ ΤΕ ΑΓΙΩΝ,

Καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἥτοι μερικῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων πατέρων πρὸς δὲ καὶ δῆλωσις τῶν ἐνεργούντων νόμων καὶ μὴ ἐνεργούντων, τῶν ἀνατατομένων ἐν τοῖς δέκα πρὸς τοῖς τέσσαροι τίτλοις τοῖς κατ' ἀρχὴν τῶν κανόνων κειμένοις, πονηθεῖσα κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν καὶ πατριαρχικὴν Θεοδώρῳ τῷ εὐτελεῖ διακόνῳ τῆς ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἔκκλησίας, Νομοφύλακι, Χαρτοφύλακι, καὶ πρώτῳ τῶν Βλαχερνῶν τῷ Βαλσαμῶν(1), τῷ μετὰ χρόνους τινὰς γεγονότι Πατριάρχῃ Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας, καὶ πάσης ἀνατολῆς.

ΠΕΙΘΕΣΘΕ τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, φησὶν ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος ὅτις Ἐκκλησίας διδάσκαλος· Βασιλεῦσι δὲ θειοτάτοις καὶ Πατριάρχαις ἀγιωτάτοις κελεύουσι δουλικῶς ὑπείκειν καὶ πείθεσθαι, πολλῷ μᾶλλον ἀπητημένον ἐστὶν ὡς ὁφειλόμενον. Τῷ τοι(2) καὶ ἡμεῖς δρισθέντες παρὰ τοῦ θεοστεφοῦς ἀγίου ἡμῶν Αὔτοκράτορος (3) χυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, καὶ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, τοῦ γεγονότος ὑπάτοις τῶν φιλοσόφων, χυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ἀγχιάλου, τοὺς ἱεροὺς κανόνας κατασκέψασθαι, καὶ τὰ ἐν τούτοις ἀσαφῆ, καὶ τοῖς νόμοις τὸ δοκεῖν ἐναντιούμενα σαφηνέσσαι καὶ ἐρμηνεῦσαι, ὡσαύτως καὶ τὰ

(1) Ἀπαστα ἡ φράσις = τῷ μετὰ χρόνους τινὰς γεγονότι πατριάρχῃ Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας καὶ πάσης ἀνατολῆς = οὐχ εὑρηται ἐν Χ. Τρ.—(2) Χ. Τρ.—Λί δὲ ἐκδόσεις Ε. Ι. καὶ Β. γράφουσι, τοῦτο καὶ ἡμεῖς.—(3) Ισ. αὐθέντου. Σημ. Β.

παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου Πατριάρχου κυροῦ Φωτίου συγγραφέντα, καὶ εἰς δέκα πρὸς τοῖς τέσσαρις τίτλους θεωρούμενα, καὶ πρὸ τῶν κανόνων συγκεφαλαιωθέντα, μετ' ἐπιστασίας πολυπραγμονῆσαι· καὶ τὰ μὲν ἐν τούτοις τεθέντα νόμιμα καὶ ἐνεργοῦντα παραδηλῶσαι, τὰ δὲ σχολάσαντα καὶ μὴ δεχθέντα κατὰ τὴν τελευταίαν ἀνακάρθασιν τῶν νόμων, τὴν γενομένην παρὰ τοῦ ἀοιδίκου Βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, αὗθις ἀναδιδάξαι, ὡς ἀν μή τινες ἐντυγχάνωσι τούτοις, καὶ τὰ ἀπρακτήσαντα νόμιμα ὡς ἐνεργοῦντα καὶ ἔμπρακτα δέχωνται, κἀντεῦθεν ὡς πλανῆται τῆς εὐθείας καὶ βασιλικῆς ὁδοῦ ἀποτρέχωσιν, δῆπερ κἄν τῷ ῥήθεντι παναγιωτάτῳ δεσπότῃ ἡμῶν, τῷ ὑπὲρ πάντας τὰ κατὰ τὴν ἡμετέραν τέως γενεὰν δοντας σοφοὺς σοφωτέρω, συμπεσεῖν ἐκινδύνευσεν ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τοῦ μητροπολίτου ἐκείνου Ἀμασείας κυροῦ Λέοντος, πρὸς τὸ παρὸν ἀπετολμήσαμεν πόνημα, θαρρήσαντες ἐπὶ τῇ ἀντιλήψει καὶ τῇ εὐχῇ τῶν ἐπιτρεψάντων τοῦτο ἡμῖν. Καὶ πρῶτα μὲν τὰ ἐν τοῖς εἰρημένοις δέκα πρὸς τοῖς τέσσαρις τίτλοις συγγραφέντα νόμιμα παρὰ τοῦ "Φωτίου" (1) τοῦ συνθεμένου τὸ νομοκάνονον, πρὸ τῆς τῶν νόμων ἀνακαθίρσεως, ὡς εἴρηται, κατασκεψάμενοι εἰς δύο αὐτὰ διειλογεῖν, καὶ ἐσχφηνίσαμεν ποῖα ἐξ αὐτῶν ἐνεργοῦντά εἰσιν, ὡς καὶ ἐν τῷ βασιλικῷ ἐδάφει τῶν ἔξηκοντα νομίμων βιβλίων κείμενα, καὶ τίνα τελείως ὡς μὴ δεχθέντα ἐν τῇ ἀνακαθάρσει ἡπράκτησαν. Εἴτα παρεδηλώσαμεν τίνα ἐκ τούτων ἐν τοῖς πεντήκοντα βιβλίοις τῶν διγέστων καὶ τοῖς ιδ'. βιβλίοις τῶν κωδίκων πρὸ τούτου κείμενα, ἅρτι ἐν ποίοις βιβλίοις καὶ τίτλοις τῶν βασιλικῶν κατεστρωμένα εὑρίσκονται. Όσαύτως καὶ τὰ ἐν τούτοις δοκοῦντα ἐναντιοφανῆ ἐλύσαμεν κατὰ τὰς παλαιὰς ἐρμηνείας, καὶ κατὰ τὴν προσοῦσαν ἡμῖν οὐδαμινὴν γνῶσιν· ὥσπερ καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Ἰουστινιανείων νεαρῶν μὴ δεχθέντα ἐν τῇ ἀνακαθάρσει καὶ παρὰ τοῦ "Φωτίου" (2) ὡς ἐνεργοῦντα καταγραφέντα, ὡς πέτραν σκανδάλου περιείλομεν. Καὶ ἀλλα δέ τινα χρειώδη καὶ ἐνεργοῦντα θεσπίσματα μετὰ τὴν ἀνακάθαρσιν ἔξενεχθέντα ἀπό τε βασιλικῶν προσταγ-

(1) Πατριάρχου Ἐ. Ἡ. καὶ Β. — (2) Πατριάρχου Ἐ. Ἡ καὶ Β.

μάτων, *καὶ σημειωμάτων* (1), καὶ νεαρῶν θεσπισμάτων, ἔτι γε μὴν (2) καὶ συνοδικῶν πράξεων ἐν τῷ τοιούτῳ πονήματι κατεστρώσαμεν, ώς ἀν ἔχωσι πανταχόθεν οἱ ἐντυγχάνοντες τὸ ἀσφαλὲς καὶ ἀπερικλόγητον. Εἴ τι τοῖνυν μὴ καθῆκον ἵσως γέγραπται η ἐν τούτοις, ή ἐν ταῖς τῶν κανόνων ἐρμηνείαις, ἀξιούσθω συγγνώμης· οὐδὲ γὰρ ἡμέτερόν ἔστι τόλμημα τὸ τοῦ πονήματος μέγεθος, ἀλλὰ τῆς ἐξ ἀνάγκης ὑπακοῆς ἀποκύμα.

(1) X. Tr. — οὐγ. εὑρηται δ' ἐν Φ. I. καὶ B.— (2) X. Tr. — εἶγε μὴ B. εἶγε μὲν Φ.

(ΤΟΜ. Α').

ΤΙΤΛΟΣ Α.

ΠΕΡΙ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ,

ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ, ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΩΝ,

ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ θεολογίας καὶ δρθιδόξου πίστεως. Ἀποστόλων κανών μθ'. καὶ ν'. Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως κανὼν ἀ. έ. Συνόδου Ἐφέσου κανὼν ζ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν θ'. Συνόδου στ'. κανὼν ἀ. ογ'. πά.

Κείμενον.

Βιβλίον ἀ. τοῦ κώδικος τίτλ. ἀ. διάτ. ἀ. ἔ. στ'. ζ'. καὶ ἡ. (1).

Σχόλιον.

Ἢ πρώτη διάταξις (2) τοῦ ἀ. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐσὶ κεφ. ἀ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὗτω λέγον, Χριστιανός ἐσιν ὁ πιστεύων μίαν εἶναι θεότητα ἐν ἵση ἐξουσίᾳ τοῦ πατρὸς, καὶ (3) τοῦ νίοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος· ὁ γὰρ παρὰ τὰ σιρημένα δοξάζων αἱρετικός ἐστιν· ἢ δὲ οὐ. ζ'. ζ'. καὶ η. διάτ. οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ βασιλικά.

(1) Χ. Τρ. — Ἑ. Ι. Β. ζ'. η'. θ'. — (2) Χ. Τρ. διαταγὴ, ἢ δὲ λέξις αὕτη εὑρηται πάντοτε ἐν τῷ Χ. τούτῳ, ὅσακις παρατίθενται διατάξεις τοῦ κώδικος καὶ τῶν Νεαρῶν. — (3) Ὁ καὶ ἐλλείπει ἐν Ἑ. Ι. Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Πόσους δεῖ κρατεῖν κανόνας. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ἀ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ἀ. Συνόδου στ. κανὼν β'. Συνόδου Νικαίας τὸ β'. κανὼν β'.

Κείμενον.

‘Η γ'. διάταξις τοῦ β'. τίτλου τῶν νεαρῶν, τοὺς τῶν ἐπτὰ συνόδων κανόνας θέλει κρατεῖν καὶ τὰ δόγματα αὐτῶν ὡς τὰς θείας γραφάς. Ἐν δὲ τῷ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος τίτ. γ'. διατάξει μδ', καὶ τῇ ἀ. καὶ δ'. διατάξει τοῦ ἀ. τίτλου τῶν νεαρῶν, πῃ μὲν δτι οἱ κανόνες ὡς νόμοι κρατοῦσι, πῃ δὲ δτι τοῖς κανόσιν οἱ νόμοι ἀκολουθοῦσι. Καὶ βιβλ. ἀ. τίτλω β'. διατ. ιβ'. δτι οἱ τοῖς κανόσιν ἐναντιούμενοι πραγματικοὶ τύποι ἄκυροί εἰσιν.

Σχόλιον.

Η γ'. διάτ. τοῦ β'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουτιανάνειος ρλά. κειμένη ἐν βιβλίῳ ἑ. τῶν βασιλ. τίτ. γ'. κεφ. ἀ. θέματι ἀ. οὗτως ἔχοντει Θεσπίζομεν τοίνυν, τάξιν νόμων ἐπέχειν τοὺς ἀγίους ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας τοὺς ὑπὸ τῶν ἀγίων ἐπτὰ συνόδων ἐκτεθέντας ἢ βεβαιωθέντας, τούτεστι τῆς (1) ἐν Νικαίᾳ τῶν τιή. καθ' ἣν Ἀρειος (2) δ τῆς μανίας ἐπώνυμος ἀνεθεματίσθη, καὶ τῆς ἐν (3) Κωνσταντινούπολει τῶν ἀγίων ργ'. πατέρων, ὑφ' ὃν δ πνευματομάχος Μακεδόνιος ἐστηλιτεύθη, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἀ. ἐν ἡ Νεστόριος κατεκρίθη, καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι, καθ' ἣν Εύτυχης μετὰ Νεστορίου ἀνεθεματίσθη πρὸς δὲ ταύταις τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει τὸ β'. δι' ἦς ὀριγένης μετὰ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, καὶ ἔτεροί τινες δυσσεβεῖς παρεδειγματίσθησαν, καὶ ἔτι τῆς ἐν Κωνσταντινούπολει τὸ γ'. Ἡτις διαφόρους αἱρέσεις θριαμβεύσασα τὰ τῶν προγενεστέρων ἀγίων συνόδων θεῖα δόγματα ἐπεκύρωσε, καὶ ἐπὶ τοῦ τῆς ἐν Νικαίᾳ τὸ

(1) Χ. Τρ. — τοὺς Β. Ἑ. — (2) Χ. Τρ. — δ Ἀρειος Β. Ἑ. — (3) ἐν τῇ Β. Ἑ.

6'. ἐξ ἣς οἱ κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων λυττήσαντες ἐξ Ἰσού τοῖς προλαβοῦσιν αἵρετικοῖς τῆς καθολικῆς τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ἀπεκηρύχθησαν. Τῶν γὰρ προειρημένων, ἀγίων συνόδων τὰ δόγματα, καθάπερ τὰς θείας γραφὰς δεχόμεθα, καὶ τοὺς κανόνας ὡς νόμους φυλάττομεν. Ή μδ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτλ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, οὐδὲ ἡ ἀ. καὶ δ'. διάταξις τοῦ ἀ. τίτλου τῶν νεαρῶν, ὃν ἡ μὲν ἕκτη ἔστιν νεαρὰ Ἰουστινάνειος, ἡ δὲ πγ'⁽¹⁾. Ιωσαύτως οὐδὲ ἡ ιθ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος· καὶ μηδὲ σὺ ταύταις προσχῆς,⁽²⁾ πρῶτον μὲν ὅτι οὐδὲ ἐναντιοῦνται τῇ ρλά. Ἰουστινιανείῳ νεαρῷ, εἶτα ὅτι οὐδὲ ἐδέχθησαν ἐν τοῖς βασιλικοῖς.

[Σημείωσαι τὴν παροῦσαν νεαρὸν *λέγουσαν⁽³⁾ ὡς νόμους κρατεῖν, μὴ μόνον τοὺς παρὰ τῶν ζ'. ἀγίων συνόδων ἐκτεθέντας κανόνας, ἀλλὰ καὶ τοὺς παρὰ τούτων βεβαιωθέντας, ἥγουν τοὺς κανόνας τῶν τοπικῶν συνόδων· καὶ ἀνάγνωθε τὸν 6'. κανόνα τῆς ζ'. συνόδου, βεβαιοῦντα μὴ μόνον τὰς τοπικὰς συνόδους, ἀλλὰ καὶ ἐτέρων ἀγίων συγγράμματα.]

"Ἐτερον σχόλιον.

Περὶ μὲν οὖν⁽⁴⁾ τῶν ἐν τῷ παρόντι 6'. κεφαλαίῳ δηλωθέντων νομίμων ἐγράφησαν τὰ εἰκότα. Γίνωσκε δὲ ὅτι διαφόρως εἴπον τινες καὶ ταῦτα ἐγώπιον τοῦ βασιλέως ἥμῶν τοῦ ἀγίου, μὴ ὀφείλειν κρατεῖν τοὺς κανόνας, ἔνθα νόμοις ἐναντιοῦνται, διὰ τὸ πρὸ τῆς ἀγακαθάρσεως τούτους συγγραφῆναι, καὶ οὕτω σχολάσαι⁽⁵⁾ τοὺς αὐτοῖς μὴ συνάδοντας. Ἄλλοι δὲ προκομίσαντες κανόνας τοῖς νόμοις ἐναντιουμένους, καὶ χρησάμενοι τῇ παρούσῃ ρλά. νεαρῷ τῇ κειμένῃ ἐν βιβλίῳ ἐ. τῶν βασιλ. τιτ. γ'. κεφ. ἀ. λεγούσῃ τοὺς κανόνας ὡς νόμους φυλάττεσθαι, καὶ ὡς θείας γραφὰς, ἐπεστόμισαν τοὺς ἀντιθετοῦντας

(1) Τό τε Χ. Τρ. καὶ αἱ ἐκδ. Ἐ. Υ. Β. γράφουσιν ἐσφαλμένως π'. ἀντὶ πγ'. Δ. ἐκδ. — (2) Ἡ φράσις αὕτη ἀπὸ τοῦ πρῶτον μὲν οὐχ εὑρηται ἐν Χειρ. Τρ. ἀλλ' εἰς τὰς ἐκδ. Ἐρβιτίου, Ἰουστέλλου καὶ Βοέλλου. — (3) λέγουσαν Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται δὲ ἐν Ἐ. καὶ Β. — (4) τὸ μὲν οὖν οὐχ εὑρηται ἐν Χ. Τρ. — (5) σχελάσσασθαι. Ἐρβ. Β.

χύτοῖς· ὅτε κάκεινων εἰπόντων ἀνένδεκτον εἶναι τὴν τοιαύτην νεαρᾶν, ὡς παρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ λεγομένην γενέσθαι, καὶ μεμνημένην καὶ τῶν μετὰ τὸν Ἰουστινιανὸν συνόδων, καὶ οὕτως ἀτοπὸν τι δῆθεν κατασκευαζόντων, αὐτοὶ μᾶλλον κάκτούτους καταλαμβάνεσθαι, εἶπον, τὸ οἰκειώσασθαι τὰ τῆς νεαρᾶς τὸν τὴν ἀναθεώρησιν καὶ ἀνακάθιρσιν τῶν νόμων ποιησάμενον βασιλέα. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἦν, οὐκ ἀν καὶ τοὺς τῶν μεταγενεστέρων συνόδων κανόνας ὡς νόμους κρατεῖν προσέθετο, καὶ ὡς θείας γραφὰς(1), ἀλλὰ καὶ ταύτην ὡς καὶ ἄλλας Ἰουστινιανείους νεαρᾶς ἵνα(2) ἐσχόλασεν ἐκ τοῦ μὴ κατατρῶσαι αὐτὴν εἰς τὰ βασιλικὰ, ὅπερ ἐδέχθη καὶ παρὰ τῷ βασιλεῖ τῷ ἀγίῳ.

[Ἐπισημείωσαι τὴν παροῦσαν ἑρμηνείαν, καὶ ἔχων αὐτὴν ἐπὶ μνήμης, λέγε τοὺς κανόνας ἴσχυειν πλέον τῶν νόμων· οἱ μὲν γὰρ, ἤγουν οἱ κανόνες παρὰ βασιλέων, καὶ ἀγίων πατέρων ἐκτεθέντες καὶ στηριχθέντες ὡς αἱ θείαι γραφαὶ δέχονται· οἱ δὲ (3) νόμοι παρὰ βασιλέων μόνον ἐδέχθησαν, ἢ συνετέθησαν, καὶ διὰ τοῦτο οὐ κατισχύουσι τῶν θείων γραφῶν οὐδὲ τῶν κανόνων.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ φυλάττεσθαι τὸ ἄγραφον ἐκκλησιαστικὸν ἔθος ὡς νόμον· καὶ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἀνάγκην φυλάττειν τὰ τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου. Συνόδους¹. κανὼν πά. Βασιλειος ἀπὸ τῆς πρὸς Διόδωρον ἐπιστολῆς, καὶ ἐκ τοῦ κζ'. καὶ ἐκ τοῦ κθ'. κεφ. τῶν πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπιστολῶν περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος.

Κείμενον.

Καὶ ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ νόμου τὸ ἔθος ὡς ἄγραφος νόμος ἴσχυει, ὅτε ἐν δικαστηρίῳ ἡ συνήθεια βεβαιωθῇ, καὶ ὅτε μὴ ἐγγράφω νόμων ἐναντιοῦται. Εἰ δὲ ἐν τισι

(1) Ἐλλείπουσιν ἐν Χ. Τρ. αἱ λέξεις καὶ ὡς θείας γραφάς. — (2) Ἰσ. ἀν Δ. ἐκδ. — (3) οἱ δὲ οἱ νόμοι Ἐρδ. Β.

τόποις μήτε συνήθειαν τοῦ ζητουμένου ἐστὶν εύρειν, τότε τῷ ἔθει τῆς 'Ρώμης ἐπεσθαι δεῖ· ως βιβλίων α. τῶν διατάξεων, τίτ. γ'. διατάξει δ'. καὶ λβ'. λγ'. λδ'. λέ. λς'. λζ'. λη'. καὶ βιβλίων ἡ. τοῦ κώδικος τίτ. νβ'. διατ. α. β'. γ'. εὗρηται δὲ καὶ βιβλίων'. τίτ. ιζ'. (1) διατ. ρβ'. ὅτι δυσχερῶς μὲν, ὅμως δὲ τοῦ δικαίου ἀπαιτοῦντος παραβαίνομεν τὴν συνήθειαν.

Σχόλιον.

Τὸ δ'. διάταγμα τοῦ γ'. τίτλ. τοῦ α. βιβλ. τῶν διατάξεών ἐστι βιβλίον τῶν βασιλικῶν β'. τίτ. α. κεφ. μά. οὗτω λέγον· Περὶ ὧν ἔγγραφος οὐ κεῖται νόμος, παραφυλάττειν δεῖ τὸ ἔθος καὶ τὴν συνήθειαν εἰδὲ καὶ τοῦτο ἐλλείπει, ἀκολουθεῖν δεῖ(2) τοῖς πλησιάζουσι καὶ ἑοικόσι τῷ ζητουμένῳ. Εἰ δὲ μήτε ταῦτα εὑρίσκεται, τότε νόμιμον, φήμενον τοῦτο οὐκέτι φυλάττειν δεῖ· καὶ θέμα β'. Ἡ παλαιὰ συνήθεια ἀντὶ νόμου φυλάττεται καὶ θέμα σ'. Μηδέποτε ηθέσις τοῦ νόμου ἔγγραφος καὶ ἄγραφός ἐστι, οὔτω καὶ η ἀναίρεσις αὐτοῦ (3), η δι' ἔγγραφου γίνεται νόμος η δι' ἄγραφου, τουτέστι τῆς ἀχρησίας· καὶ κεφ. μβ'. Ἡ μακρὰ συνήθεια ἀντὶ νόμου κρατεῖ ἐν οἷς οὐκ ἐστιν ἔγγραφος· καὶ κεφ. μγ'. Τότε κεχρήμεθα τῇ συνηθείᾳ τινὸς πόλεως η ἐπαρχίας, ὅτε ἀμφισσητηθεῖσκ ἐν δικαστηρίῳ ἐβεβαιώθη· καὶ κεφ. μδ'. Καὶ τὰ μακρὰ συνηθείᾳ δοκιμασθέντα, καὶ ἐν πολλοῖς ἐνιαυτοῖς φυλαχθέντα, οὐχ ηττον τῶν ἔγγραφων κρατοῦσι καὶ κεφ. μέ. Ός τοσοῦτον δοκιμασθέντα ὡς καὶ μὴ(4) δεηθῆναι ἔγγραφου· καὶ κεφ. μς'. Ἐν τῇ τῶν νόμων ἐρμηνείᾳ, τῇ συνηθείᾳ δεῖ προσέχειν τῆς πόλεως· καὶ κεφ. μζ'. Καὶ ὥπως ἐπὶ τῶν ὁμοίων διὰ παντὸς ἐψηφίσθη. Διδάσκει δὲ καὶ ὁ Στέφανος ἐν τῷ μβ'. κεφ. διδασκαλίαν ἀρίστην, καὶ λύει τὰς περὶ ἄγραφου συνηθείας ἐναντιοφανείας, λέγων οὕτως· Ἡ χρονία συνήθεια τότε ως νόμος κρατεῖ, ὅτε μὴ ἔγγραφω διαμάχηται νόμω. Καὶ μὴ νόμιζε τοῦτο ἐναντίον εἶναι τῷ τέλει τοῦ προλαβόντος διατάγματος (5).

(1) Χ. Τρ — (2) δεῖ, Χ. Τρ. οὐχ εὑρηται ἐν Ἐρβ. καὶ Β. — (3) αὐτοῦ Χ. Τρ. οὐχ εὑρηται δ' ἐν Ἐρβ. καὶ Β. — (4) Τὸ μὴ οὐχ εὑρηται ἐν Χ. Τρ. — (5) Διγέστου Χ. Τρ.

έκει μὲν γὰρ περὶ συνηθείας λέγον φησί, δτι δύναται αὐτὴ νόμον ἀνελεῖν· ἐνταῦθα δὲ περὶ συνηθείας φησί καὶ λέγει, δτι καὶνδὲ οὐκ εἰσάγει νόμιμον ἢ συνήθεια, εἰ παλαιῷ τινι νόμῳ μάχηται· δύνατὸν μὲν γὰρ ἐκ τῆς ἀσυνηθείας μὴ κεχρῆσθαι νομίμῳ, οὐ μὴν καὶ ἐναντίως κεχρῆσθαι. Σημείωσαι οὖν τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν ὡραίαν οὖσαν, καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις συχάζουσαν (1). Ή δὲ ἄ. β'. καὶ γ'. διάταξις τοῦ νοῦ. τίτ. τοῦ ἡ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ή δὲ ρδ'. διάτ. τοῦ ιζ'. τίτ. τοῦ ν'. βιβλίου τῶν διγέζων (2) ἐσὶ κεφ. ρπγ'. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ β'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν ἔχον οὗτων Δισχερῶν μὲν, ὅμως δὲ τοῦ δικαίου ἀπαιτοῦντος ἐναλλάσσομεν τὴν συνήθειαν, πλὴν σὺ τὸν τοιοῦτον νόμον ἐρμήνευε κατὰ τοὺς ὅπισθεν καταστρωθέντας νόμους, ἤγουν ἐν τῷ παρόντι γ'. κεφ. καὶ λέγε, τότε τὴν μακρὰν συνήθειαν ἐναλλάσσεσθαι διά τι χρήσιμον, ὅτε μὴ βεβαιωθῇ αὕτη ἐν δικαστηρίῳ, καὶ ὡς νόμος ἔγγραφος (3) κρατήσῃ. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐνταῦθα προσέθετο, τὸ δισχερῶν μὲν, ὅμως δὲ τοῦ δικαίου ἀπαιτοῦντος ἐναλλάσσομεν τὴν συνήθειαν.

Ἐτερον σχόλιον.

Νόμος ἔγγραφος (4) οὐκ ἔστι διοριζόμενος τὴν θέλουσαν ἀποκαρρηναι καὶ διαζυγῆναι τοῦ οἰκείου ἀνδρὸς μὴ ἀπεντεῦνθεν ἀποκείρεσθαι, ἀλλ' εἰς μοναστήριον ἀπάγεσθαι καὶ διὰ τριμηνάου καὶροῦ δοκιμάζεσθαι, μὴ ποτε κατ' ἀψιμαχίαν τὴν ἀπόκαρσιν ἔξητήσατο. Ἀλλ' ἐξ ἀγράφου συνηθείας δοκιμασθείσης πολλάκις ἐπὶ δικαστηρίου καὶ βεβαιωθείσης νενόμισται μὴ ἄλλως τὴν ἀπόκαρσιν ἐπιτρέπεσθαι τῆς γυναικὸς, εἰ μὴ μετὰ τριμηνὸν ἐρωτωμένη, τῷ ἀγαθῷ τούτῳ σκοπῷ ἐμμένει. Καὶ ἐγυμνάσθησαν τὰ περὶ τούτου ἐφ' ἵκανὸν ἐπὶ βασιλικοῦ βήματος πολλῶν γὰρ λεγόντων ὁφείλειν τὴν γυναικα τοῦ Πυρρογεωργίου ἐκείνου ἀπεντεῦθεν ἀποκαρρηναι, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν φρονήματος στερεοῦ ὡς καὶ τεσσαράκοντα ἔτη οὖσαν, μὴ εἶναι δὲ νόμον ἔγγραφον χάριν τοῦ τριμήνου, ὁ θεοτεφός (5), κράτις, καὶ

(1) Ή λέξις συχάζουσαν οὐχ εὑρηται ἐν Χ. Τρ. — (2) τοῦ κώδικος, Β. 1. τῶν διατάξεων Ε. — (3) ἄλλως, ἀγράφος. — (4) Χ. Τρ. — ἀγράφος Ε. Β. 1. — (5) θεοτεφός Χ. Τρ.

ἄγιος ἡμῶν βασιλεὺς τὴν μακρὰν συνήθειαν, κυρωθεῖσαν ὡς εἴρηται, ἀντὶ νόμου ἐγγράφου ἐδέξατο, καὶ σημειώματι ἐστήριξεν (1), ὃς τότε ἡ ἄγραφος συνήθεια παραβαίνεται τοῦ δικαίου ἀπαιτούντος, ἥγουν αἰτιῶν προκειμένων εὐλόγων, ὅτε μὴ ἔβαιωθη διὰ δικαστικῆς διαγνώσεως· εἶδον γὰρ καὶ ἄγραφον συνήθειαν μὴ οὕτω κυρωθεῖσαν ἀθετηθεῖσαν. Συνηθείας γὰρ οὕτως τοὺς ἀπὸ ιερέων λαϊκοὺς μονάσαντας, καὶ ὅντας πρότερον καταγεγραμμένους εἰς διακονίας ιερέων, καὶ μετὰ τὸν μοναδικὸν (2) ήίον τῷ τῶν διακονιῶν συγκαταλέγεσθαι σώματι (3) καὶ μετὰ λαϊκῶν ιερέων συναναστρέψθαι, ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης κύριος Μιχαὴλ τὴν μακρὰν ταύτην συνήθειαν ὡς οὐδὲν ἐλογίσατο, καὶ διωρίσατο ἀπὸ μόνον λαϊκῶν ιερέων τὰς διακονίας συνίστασθαι, καὶ τοὺς μοναχοὺς παρὰ ταῖς οἰκείαις προσεδρεύειν μοναῖς, συνηθείας οὕτως τοῖς ίουδαίοις δικάζεσθαι παρὰ μόνῳ τῷ στρατηγῷ τοῦ στενοῦ, ὁ κραταιὸς καὶ ἄγιος ἡμῶν (4) βασιλεὺς διωρίσατο παρὰ παντὸς δικαστηρίου κατὰ νόμους τούτους δικάζεσθαι· καὶ ἡ συνήθεια ἐλογίσθη ὡσεὶ οὐδὲν μὴ στηριχθεῖσα νομίμως.

[Σημείωσαι τὴν παροῦσαν ἐρμηνείαν χάρεν ἀγράφου συνηθείας ὡς ἀναγκαιοτάτην διαφόρων νόμων περὶ μακρᾶς συνηθείας νομοθετούντων, καὶ ἐναντιουμένων ἀλλήλοις, ὡς τῶν μὲν λεγόντων τὴν μακρὰν συνήθειαν ἐν δικασηρίῳ στηριχθεῖσαν ἀκυρον εἶναι ὅτε νομίμω ἐναντιοῦται ἐγγράφῳ, τῶν δὲ παρακελευμένων ταύτην κρατεῖν καὶ ἐγγράφῳ ἐναντιοῦται. Τὸ παρὸν σ'. Ήματα τοῦ μ.η. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ 6'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν λύει τὴν ἐναντιοφάνειαν· φησὶ γὰρ τὴν θέσιν τοῦ νόμου ἄγραφον εἶναι καὶ ἐγγραφον, ὡσαύτως καὶ τὴν ἀναίρεσιν, καὶ τὴν μὲν θέσιν διὰ τῆς ὑπὸ ἀγράφου συνηθείας ἀχρονίας ὡς ἐπιβρῆτη τοῖς ὑπηκόοις ἀναιρεῖσθαι διὰ τὸ φιλάνθρωπον· τὴν δὲ ἀναίρεσιν διὰ συνηθείας ἥτοι ἄγραφου νόμου μὴ ἀπρακτεῖν, διὰ τὸ ἐναντιοῦσθαι φιλανθρώπῳ νόμῳ· οὕτω λίσον τὴν ἐναντιοφάνειαν, ἀκολούθως τῷ διαλεχθέντι κεραλαίῳ, τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ Στε-

(1) ἀπεστήριξε Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. μονάδα Ἐρθ. Β. 71. — (3) σώματι πειρωμένους, καὶ μετὰ λαϊκῶν Χ. Τραπ. — (4) αὐθέντης βασιλεὺς Χ. Τρ.

φάνου, καὶ τῷ νόμῳ τῷ λέγοντι, πρὸς τὸ φιλανθρωπότερον τοὺς νόμους ἐρμηνεύεσθαι. Περὶ ἐκείνης μέντοι τῆς συνθείας ἔχλαβοῦ (8) ταῦτα τῆς ἐν δικαστηρίῳ στηριχθείσης.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

"Οτι οὐχ ὑφ' ἕνδες ἐπισκόπου ἀλλ' ὑπὸ τῆς κοινότητος οἱ κανόνες ἐκτίθενται. Βασιλείου κανὼν περὶ τὸ τέλος μζ'. Γρηγορίου Νύσσης περὶ τὰ μέσα κανὼν στ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ Πατριαρχῶν, καὶ μητροπολιτῶν, καὶ τῶν ἐν Ἀφρικῇ λεγομένων πριμάτων (9). Ἀποστόλων κανὼν λδ'. Συνόδου Νικαίας δ'. στ'. ζ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν θ'. Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως κανὼν β'. γ'. Συνόδου Ἐφέσου κανὼν ἡ. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν θ'. ιζ'. κή. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν γ'. δ'. ε. Συνόδου Καρθαγένης κανων ιζ'. λθ. Συνόδου στ'. κανὼν λστ'. λθ'.

Κείμενον.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν Πατριαρχῶν, καὶ τῶν παρ' αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν χειροτονίας διδομένων· καὶ ὅτι πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν κεφαλὴ ἐστιν ἡ Κωνσταντινούπολις, ἀνάγνωθι βιβλίον ἀ. τοῦ κώδικος τίτ. ἀ. διατ. ζ'. τίτ. β'. διατ. στ'. καὶ κ'. καὶ κδ'. καὶ τίτ. ἀ. τῶν νεαρῶν διατ. β'. καὶ τίτ. β'. διατ. γ'. ἡ δὲ ιστ'. διάτ. τοῦ β'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου φησὶν, ὅτι ὁ (2) Κωνσταντινουπόλεως ἔχει τῶν ἄλλων προεδρίαν. Καὶ ἡ ἡ διατ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν καὶ ἡ γ'. τοῦ β'. τίτ. ποιοῦσι τὸν πρίμας Ἰουστινιανῆς ἀρχιεπίσκοπον, καὶ ὅτι μεῖζων ἐστὶ μητροπολίτου, καὶ ὅτι ὑπὸ τῆς συνόδου αὐτοῦ χειροτονεῖται, καὶ ποίας ἐπαρχίας ἔχει.

(8) ἐκβιλοῦ Β. — (9) πριβάτων Χ. Τρ. — (2) ἡ Χ. Τρ.

Σχόλιον.

Η ζ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Η δὲ σ'. διάτ. τοῦ β'. τίτλου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου ἐστὶ κεφ. σ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ φησιν οὕτω· Δεῖ τοὺς ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ περὶ κανονικῶν τινος ζήτησιν ποιουμένους ἀναφέρειν τοῦτο ἐπὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ ιερατικῇ συνάδῳ καὶ ἀγίᾳ κρίσει καὶ θείῳ νόμῳ διακρίνεσθαι. Η δὲ χ'. καὶ κδ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ βασιλικά. Η μέν τοι β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστιν νεαρὰ ίουστινάντιοις ρργ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεφ. θ'. οὗτοις ἔχοντι· Πρὸ δὲ πάντων ἐκεῖνο θεσπίζομεν φυλαχθῆναι, ἵνα μηδεὶς διὰ δάσσως χρυσίου ἢ ἄλλων πραγμάτων ἐπίσκοπος χειροτονηθῇ. Εἰ δέ τι τοιούτον ἀμαρτηθείη, αὐτοὶ ἔχοτοις οἱ διδόντες, καὶ οἱ λαμβάνοντες, καὶ οἱ μέσοι αὐτῶν κατὰ τὰς θείας γραφὰς καὶ τοὺς θείους κανόνας κατακρίσει ὑπεράλλουσι· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ διδοὺς καὶ ὁ λαμβάνων καὶ ὁ μέσος γενόμενος τῆς ιερωσύνης, ἢ τὴς τοῦ κλήρου τιμῆς ἀποκινέσθω. Τὸ δὲ ὑπὲρ ταύτης τῆς αἰτίας δοθὲν, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ ἐκδικεῖσθω ἡς ἐβουλήθη τὴν ιερωσύνην ὧνήτασθι. Εἰ δὲ καὶ κοσμικὸς εἴη ὁ ὑπὲρ ταύτης τῆς αἰτίας ἀντιλαμβάνων, ἢ μέσος τῷ πράγματι γινόμενος, τὰ δοθέντα πράγματα ἐν διπλῷ αὐτὸν ἀπαιτεῖσθαι κελεύομεν, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκδικηθησόμενα. Οὓς μόνον δὲ τὰ κατὰ τοῦτον δεδομένα τὸν τρόπον ἐκδικεῖσθαι προσάττομεν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἀσφάλειαν ὑπὲρ τούτου καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐκτεθεῖσαν, καὶ τὴν τῶν ἐνεχύρων ἢ τὴν τοῦ ἐγγυητοῦ ἐνοχὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην οἰχοδήποντες ἀγωγὴν ἀργεῖν θεσπίζομεν. Καὶ πρὸς τούτοις, ὁ τὴν ὑπόσχεσιν λαμβάνων μὴ μόνον τὴν δμολογίαν ἀποδιδότω, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τοσοῦτον ὅσον ἡ δμολογία περιέχει ἀπαιτείσθω ὁφεῖλον τῇ ἐκκλησίᾳ δοθῆναι. Εἴ τις μέν τοι ἐκ τῶν ἐπισκόπων εἴτε πρὸ τῆς ἰδίας χειροτονίας, ἢ μετὰ τὴν χειροτονίαν βουληθῇ τὰ ἴδια πράγματα, ἢ μέρος ἐξ αὐτῶν προσαγγεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥς τὴν ιερωσύνην λαμβάγει, οὐ μόνον οὐ κωλύομεν, καὶ πάσης καταδίκης καὶ ποι-

νῆς τοῦ παρόντος νόμου(1) ἐλεύθερον εἶναι θεσπίζομεν, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἐπαίνου ἄξιον κρίνομεν, ἐπειδὴ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀγορά(2) ἀλλὰ προσφορά. Ἡ τοῦ διάτ. τοῦ Ε. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ., οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βχούλικά· οὐδὲ ἡ ἡ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ιά. οὗτος Ἰουστινιάνειος γεαρά. Ἡ δὲ γ'. διάτ. τοῦ Ε'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστιν νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρλά. κειμένη ἐν βιβλ. ἐ. τῶν βασιλ. τίτ. γ'. κεφ. ἀ. θέματι β'. οὗτως ἔχουσα· Καὶ διὰ τοῦτο θεσπίζομεν κατὰ τοὺς αὐτῶν δρους τὸν ἀγιώτατον τῆς πρεσβυτέρας Πάπαν πρῶτον εἶναι πάντων τῶν ιερέων, τὸν δὲ μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως τῆς Νέας Ρώμης δευτέραν τάξιν ἐπέχειν, μετὰ τὸν ἀγιώτατον ἀποστολικὸν Θρόνον τῆς πρεσβυτέρας Πάπας, τῶν δὲ ἀλλων πάντων προτιμᾶσθαι. Τὸν δὲ κατὰ κακοὺς μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς τῆς ἡμετέρας πατρίδος ἔχειν φέλει ὑπὸ τὴν οἰκείην δικαιοδοσίαν τοὺς ἐπισκόπους τῶν ἐπαρχιῶν Δακίας Μεδιτερρανίας, καὶ Δακίας Ριπενσίας, Πρατζλέας, καὶ Δαρδανίας, καὶ Μυσίας τῆς ἀνωτέρας, καὶ παρ' αὐτοῦ τούτους χειροτονεῖσθαι, καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ὑποκειμέναις αὐτῷ ἐπαρχίαis τὸν τόπον ἐπέχειν αὐτὸν τοῦ ἀποστολικοῦ Ρώμης Θρόνου, κατὰ τὰ δρισθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγίου Πάπα Βιγιλίου (3). Καὶ τὸν διμοίον τρόπον τὸ δίκαιον τῆς ἀρχιερωσύνης, ὅπερ τῷ ἐπισκόπῳ Ἰουστινιανῆς Καρχηδόνος τῆς Ἀφρικῆς διοικήσεως δεδώκαμεν, ἐξ δοῦ περ δ θεὸς ταύτην ἡμῖν ἀπεκκτέστησε, φυλάττεσθαι κελεύομεν.

[Σημείωσα: (4) ἀπὸ τῆς παρούσης Ἰουστινιανέου νεαρᾶς τὰ προνόμια τοῦ ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, οὗτος γάρ ἐστιν ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἀ. Ἰουστινιανῆς τῆς πατρίδος τοῦ βασιλέως Ἰουστινιαγοῦ. Καὶ ἡ μὲν Βουλγαρία διὰ τοῦτο καλεῖται Ἰουστινιανή, διὰ τὸ τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀποκαταστῆσαι τῇ βασιλείᾳ τῶν Ρωμαίων τὴν τοιαύτην χώραν. Διὰ γὰρ τοῦτο μέμνηται τὸ παρὸν κεφαλαίον εἰς τὴν ἐπιγραφὴν καὶ τῶν πριβάτων τῆς ἐν τῇ Ἀφρικῇ Καρχηδόνος, δηλονότι τῶν προνομίων αὐτῆς. Ηρίθα-

(1) Χ. Τρ. Αἱ δὲ ἐκδ. Ἡ. Ε. Β. θεσπίζομεν τοῦ παρόντος νόμου.—(2) ἀγορα-σία Χ. Τρ. — (3) Χ. Τρ. καὶ Ε. — Οἱ δὲ Ἡ. καὶ Β. Βασιλείου. — (4) Ἡ Σ. αὐτη τρικλερκός στηρίζει μέντη εἰς τὴν ἱσφαλμένην γραφὴν πρι βάτων ἀντὶ πριμάτων Β.

τον γάρ λέγεται κατὰ Δατίνους τὸ εἰδικὸν, καὶ ἀνάγνωθι τὸ τέλος τοῦ σχολίου τοῦ παρόντος κεφ. μέρος ὃν τῆς ρλά. Ιουστικιανέου νεαρᾶς, καὶ διοριζόμενον ἔχειν καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Καρυγδόνος τὰ προνόμια τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τοῦ τίνας καὶ ποῦ χειροτονοῦσιν ἐπισκόπους, ἢ
χληρικοὺς, καὶ ἐὰν ὁ χειροτονηθεὶς διὰ λιθέλλου πα-
ραιτεῖται τὴν ἐπισκοπήν. Ἀποστόλων κανὼν ἀ. 6'. λέ.
Συνόδου Νικαίας κανὼν δ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ιγ'.
ιθ'. κβ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν ἐ. ιθ'. Συνόδου Ἐφέ-
σου κανὼν ἡ. καὶ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν ἐν Παμφυλίᾳ σύ-
νοδον. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν στ'. Συνόδου Χαλκη-
δόνος κανὼν κή. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ιγ'. ιή. μθ'.
νστ'. Συνόδου στ'. κανὼν λγ'. λζ'. Συνόδου Νικαίας τὸ
β'. κανὼν 6'. Συνόδου ἀ. καὶ 6'. συγχροτηθείσης ἐν Κων-
σταντινουπόλει, ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, κανὼν
ιστ'. Βασιλείου ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς χωρεπισκόπους. Κυρίλ-
λου ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον ἐπιστολῆς, κανὼν ἀ. γ'. Κυ-
ρίλλου ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐν Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει
ἐπισκόπους ἐπιστολῆς, κανὼν ἀ. γ'. Θεοφίλου ἐκ τοῦ
ὑπομνηστικοῦ κανὼν στ'.

Κείμενον.

Βιβλίον ἀ. τοῦ κώδικος τίτ. γ'. διάτ. ιθ'. λ'. μθ'.
μζ'. νθ'. καὶ τίτ. ἀ. τῶν νεαρῶν διάτ. ἀ. 6'. καὶ ιζ':

Σχόλιον.

Η ιθ'. διάτ. καὶ ἡ λ'. μθ'. μζ'. καὶ νθ'. τοῦ γ'. τίτλου τοῦ
ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ βασιλικά. Ὁ δὲ ἀ. τίτ.
τῶν νεαρῶν, καὶ ἡ αὐτοῦ ἀ. καὶ 6'. καὶ ιζ'. διατάξεις ἐτέ-
θησαν εἰς νεαρᾶς τοῦ Ιουστινιανοῦ σ'. ρκγ'. καὶ ρλζ'. πλὴν
ἢ μὲν ζ'. οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά· ἢ δὲ ρκγ'. ἐστὶ κεφά-
λαιον θ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου, ὅπερ καὶ ἐτέθη παρ' ἡμῶν

εἰς κεφάλαιον ἐ. τοῦ παρόντος τίτ. καὶ ζήτει αὐτό. Ή δὲ ρλζ' νεαρά ἔσις κεφ. ή. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου, ὅπερ κατετέθη(1) εἰς σχόλιον τοῦ ή. κεφ. τοῦ παρόντος τίτλου περὶ τὸ τέλος, καὶ ζήτει τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τοῦ μὴ χρῆν τοῖς ὄχλοις ἐπιτρέπειν τὴν τῶν ιερέων ἐπιλογήν. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν εγ'. Συνόδου Νικαιάς τὸ 6'. κανὼν γ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῆς γενομένης ἀντιλογίας ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ ἐπισκόπου. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ιθ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν μθ'.

Κείμενον.

Τίτλος ἀ. τῶν νεαρῶν διάτ. ἀ. 6'. Ιζ'. ἐν οἷς καὶ περὶ ἀντιλογίας χειροτονίας κληρικῶν, καὶ ἡγουμένων. Ή μὲν γὰρ πρώτη διάταξις τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν παρακελεύεται τὰς τῶν ἐπισκόπων χειροτονίας ἐπὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς ἐκκλησίας γίνεσθαι, πρὸς τὸ ἀδειαν ἔχειν πάντα τὸν βουλόμενον ἀντιλέγειν· καὶ εἴγε πρὸ τῆς χειροτονίας γένηται ή ἀντίρρησις, μὴ πρότερον χειροτονεῖσθαι, πρὶν ἂν ή ἐξέτασις γένηται, καὶ φανῇ πανταχόθεν ἀγεύθυνος· εἰ δὲ πρὸ τῆς ἐξετάσεως χειροτονηθείη, τῆς ιερατείας (2) ἐκπεσεῖται σὺν τῷ χειροτονήσαντι. Εἰ μέν τοι ὁ πρὸ τῆς χειροτονίας ἀντεπώνυμος συκοφάντης φανείη, η μὴ ἐπεξέλθῃ, χωρὶςέσθω διηγεκῶς τῆς ἀγίας κοινωνίας παρὰ τοῦ τὴν χειροτονίαν ποιοῦντος, η δὲ χειροτονία γινέσθω. Ή δὲ δευτέρα διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτ. φησὶν, ὅτι ἐὰν ή ἀντίρρησις ἐπὶ αἰτίᾳ γένηται ἐμποδί-

(1) κατετέθη Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — χειροτονίας έ. Ι. καὶ Β.

σαι τῇ χειροτονίᾳ δυναμένῃ κατὰ τοὺς νόμους ἢ τοὺς κανόνας, καὶ ὅτι παρόντος ἔκατέρου μέρους ἢ ἐξέτασις γίνεται, ἢ τοῦ κατηγόρου ὑπερτιθεμένου ἐπὶ τρεῖς μῆνας πληρῶσαι τὴν κατηγορίαν, καὶ ὅτι μὴ δεικνὺς ὁ κατήγορος ἢ ἀποφεύγων ἐκβάλλεται τῆς ἐπαρχίας ἢ ἐνοικεῖ. Γινομένης δὲ τῆς χειροτονίας πρὸ τῆς ἐξετάσεως, ὁ μὲν χειροτονηθεὶς ἐξωθεῖται, ὁ δὲ χειροτονήσας ἐπὶ ἐνιαυτὸν κωλύεται τῆς ἀγίας (2) λειτουργίας, καὶ πᾶσα ἢ οὔτια αὐτοῦ προσκυροῦται τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ. Ἡ αὐτὴ δὲ διάταξις θέλει τὰ αὐτὰ κρατεῖν καὶ ἐπὶ ταῖς χειροτονίαις τῶν κληρικῶν. Ἡ δὲ ιζ'. διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτλου φησὶν, ὅτι τινὸς κατηγοροῦντος ἐφ' οἷᾳ δήποτε αἰτίᾳ τοῦ μέλλοντος χειροτονεῖσθαι, γινέσθω πρότερον ἢ ἐξέτασις τοῦ κατηγόρου ἐπεξιόντος· εἰ δὲ ἀπολειφθῇ ἢ ἀναβάλληται, ποιείτω τὴν ζήτησιν εἶσω τριῶν μηνῶν ὁ μέλλων χειροτονεῖν, καὶ ἐὰν ἀνεύθυνος φανῇ, παρόντος ἢ ἀπολειφθέντος τοῦ κατηγόρου χειροτονείσθω· καὶ ὁ κατήγορος, εἰ μὲν κληρικός ἐστιν, ἐκβάλλεται τοῦ βαθμοῦ· εἰ δὲ λαϊκός, σωφρογίζεται. Τῆς δὲ χειροτονίας γινομένης πρὸ ἐξετάσεως, τῆς ἱερωσύνης ὁ χειροτονήσας καὶ ὁ χειροτονηθεὶς ἐκβάλλονται. Λέγει δὲ τὰ αὐτὰ κρατεῖν καὶ επὶ χειροτονίᾳ κληρικῶν, καὶ ἐπισκόπων, καὶ ἡγουμένων.

Σχόλιον.

Ἡ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτλ. τῶν νεαρῶν ἐσὶ νεαρὰ Ἰουτινιάν. σ'. ἥτις οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ἡ ιζ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτλου τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρκγ'. τοῦτο δὲ αὐτῆς τὸ κεφ. οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ἡ ιζ'. διάτ. ἐσὶ νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρκγ' (3) κειμένη ἐν βιβλ. γ'. τῶν βασιλικῶν τιτ. ἄ. κεφ. ἢ. οὕτως ἔχοντι. Εἰ δέ τις κατηγορίαν ποιήσῃται κατὰ τοῦ μέλλοντος χειροτονεῖσθαι ἐπισκόπου, ἢ πρεσβυτέρου, ἢ διοικόνου, ἢ ἄλλου κληρικοῦ, καὶ ἡγουμένου, ἐφ' οἷᾳ δήποτε αἰτίᾳ, ἀναβαλλέσθω

(2) θείας Χ. Τρ. — (3) ρλζ'. Χ. Τρ. καὶ Ε.

ἡ τοιαύτη χειροτονία, καὶ γινέσθω πρότερον ἐξέτασις τῆς κατηγορίας παρόντος τοῦ κατηγόρου καὶ ἐπεξιόντος τοῖς παρ' αὐτοῦ προσαγγελθεῖσιν. Εἰ δὲ ἀπολιψπάνοιτο, ἢ ἀ. Βάλλοιτο ὁ κατήγορος, καὶ οὕτως ὁ τὴν χειροτονίαν μέλλων ποιεῖν ζήτησιν ἀκριβεστάτην ποιείσθω μηνῶν εἴσω τριῶν, καὶ εἰ μὲν ὑπείθεινον εὑρῇ τὸν τὴν κατηγορίαν ὑπομείναντα, εἴτε κατὰ τοὺς θείους κανόνας, εἴτε κατὰ τοὺς ἡμετέρους νόμους, κωλέσθω ἡ χειροτονία. Εἰ δὲ ἀνεύθυνος φανεῖ, εἴτε παρόντος τοῦ κατηγόρου ἢ καὶ ἀπόντος, γινέσθω ἡ χειροτονία. Οὐ δὲ κατήγορος, εἴτε παρὼν μὴ ἀποδεῖξῃ, εἴτε ἀποφύγῃ, εἰ μὲν κληρικὸς εἴη, εξωθείσθω τοῦ οἰκείου βαθμοῦ εἰ δὲ λαϊκὸς εἴη, τὸν προσήκοντα σωφρονισμὸν ὑπομενέτω. Εἰ δέ τις πρὸ δικαιώσεως τὸν κατηγορηθέντα χειροτονήσῃ, ὅτε χειροτονήσας, καὶ ὁ χειροτονηθεὶς τῆς ιερωσύνης ἔκβαλλέσθω.

[Σημείωσαι τὴν παροῦσαν νεαρὰν διηνεκεῖ ἀφορισμῷ καθυποβάλλουσαν τὸν συκοφαντικὴν ψυχὴν κωλύσαντα τὴν τοῦ ἐπισκόπου χειροτονίαν· ὅπερ ἐστὶ καὶνὸν καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀνηρέθη. Μέτι σημείωσαι, ὅτι οὕτως ἡ ἔκτη νεαρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἡ διηνεκεῖ ἀφορισμῷ τὸν κατήγορον καθυποβάλλουσα, οὕτε τὸ τῆς ῥκγ'. Νεαρᾶς κεφάλαιον διοριζόμενον ἔκβαλλεσθαι τῆς ἐπαρχίας ἡ ἐνοικεῖ τὸν κατήγορον, ἐδέχθησαν εἰς τὰ βασιλικά· ἀλλὰ τὸ φιλανθρωπότερον κεφάλαιον τῆς αὐτῆς νεαρᾶς, τὸ διοριζόμενον τὸν τοιοῦτον συκοφάντην λαϊκὸν μὲν ὄντα σωφρονίζεσθαι, κληρικὸν δὲ καθαιρεῖσθαι. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐντὸς μηνῶν τριῶν τέμνεσθαι τὴν κατὰ τοῦ χειροτονεῖσθαι ὀφείλοντος εἰσαγομένην κατηγορίαν, ἢ παρόντος τοῦ κατηγόρου ἢ καὶ ἀπόντος, εἰδικόν ἐστι διὰ τὸ χρήσιμον τῆς χειροτονίας. Νομίζω οὖν, ὅτι οἱ μεταγενέστεροι νόμοι οἱ διοριζόμενοι διὰ τριακονθημέρων ἐπιφωνημάτων μετακαλεῖσθαι τοὺς κατηγόρους, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ περὶ κατηγόρων νομοθετηθέντα οὐκ ἔχουσι χώραν ἐπὶ τοῦ παρόντος θέματος (1). Εἰ γάρ δοθείη τοῦτο, σχολάσει τὸ γίνεσθαι τὴν ἐξέτασιν ἐντὸς τριμηνίου καιροῦ. Ή μέν τοι τῶν ἐγ-

(1) Θεσπίσματος Β. ἐν περιεσλίδῳ.

γράφων δόσις ἀπαραιτητος(1) γενήσεται, τοῦ κατηγόρου δι' ὄλιγο-
ημέρων μηνυμάτων ἐγγράφων μετακαλουμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τοῦ χρόνου οὗ ἐντὸς δεῖ τοὺς ἐπισκόπους χει-
ροτονεῖσθαι. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν κέ. Συνόδου στ'.
κανὼν ιδ'.

Κείμενον.

·Π. 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν ὅτι, ἐὰν
ὑπέρθινται οἱ τῆς πόλεως ἐφ' ἕξ μῆνας ψηφίσασθαι τὸν
ἐπίσκοπον, ποιείτω τὴν χειροτονίαν ὥς τινι ἀρμόζει, κιν-
δύνῳ τῆς ἔσυτοῦ ψυχῆς, τῶν ἄλλων πάντων παραφυλατ-
τομένων.

Σχόλιον.

Η 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος
ρργ'. τοῦτο δὲ αὐτῆς τὸ κεφάλαιον οὐκ ἐτέθηεὶς τὰ βασιλικά. Εἴσο
δὲ εἰδὼς ὡς *τούτῳ* (2) τῷ νομίμῳ χρόμενος ὁ ἀγιώτατος ἡμῶν
δεσπότης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης κύρῳ Μιχαὴλ ἐπεφωνήσατο
τὸν μητροπολίτην ἐκεῖνον Ἀμασείας κύρῳ Λεόντιον (3) ἐκ τρί-
του, χάριν τοῦ (4) ψηφίσασθαι τὴν ἐπισκοπὴν τὴν Ἀμισδὸν πρὸ^τ
χρόνου ἐνὸς ἥδη χρησύσασκν(5). Ἐλεγε γάρ ὡς ἐπεὶ χρονικὸς πα-
ρῆλθε καιρὸς, καὶ ἡ Ἀμισδὸς οὐκ ἐψηφίσθη παρὰ τοῦ μητροπολί-
του, ἀλλὰ καὶ τρία γεγόνασι πρὸς αὐτὸν ἐπιφωνήματα ἐξ ὅρι-
σμοῦ τούτου, ὡς ἀν ψηφίσαιτο(6) τὴν ἐπισκοπὴν, δὲ οὐκ ἐποίη-
σε τοῦτο, καλῶς αὐτὸς κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ τοιούτου νόμου,
ἴνα ψηφίσηται αὐτὴν, καὶ ποιήσῃ τὴν χειροτονίαν τοῦ ψηφι-
σθησομένου· ὅτε καὶ τινων λεγόντων μὴ δεχθῆναι εἰς τὰ βα-
σιλικὰ τὴν τοιούτην τῆς νεαρᾶς διάταξιν (7), καντεύθεν ἀπρακτον
εἶναι, αὐτὸς ἐπέμενε λέγων, μὴ δίκαιον εἶναι κεραίαν ἀθετη-
θῆναι ἐκ τῶν ἐν τῷ νομοκάνοντι γεγραμμένων, τῷ ὡς θεογρά-

(1) ἀπαραιτήτως Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — ὡς τῷ νομίμῳ Β. — (3) Χ. Τρ. —
Κύριον Λίοντα 'Ε. 'Ι. Β. — (4) Χ. Τρ. — τοῦ μὴ ψηφίσασθαι 'Ε. 'Ι. Β. — (5)
χρησύσασκν Χ. Τρ. — (6) Χ. Τρ. ψηφίσαιται. Β. — (7) διάστιξιν Χ. Τρ.

φους πλάκας παρὰ τῇ ἐκκλησίᾳ λογιζομένῳ· ἀλλ' ὑστερον μαθὼν
ἔκ τε τῶν βασιλικῶν χειλέων, καὶ ἐκ τῶν προκρίτων τῆς συγκλή-
του βουλῆς, ὅπερ καὶ πρότερον ἤκουεν, εἰς τὴν τοῦ παρόντος πονή-
ματος ἐπέσπευσε συγγραφὴν, καθὼς καὶ ἐν τῷ προοιμίῳ παρε-
διλώσαμεν· τῆς γοῦν τοιαύτης νεαρᾶς μὴ ἐνεργούσης χρατεῖ δ
κέ. κανὼν τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου(1). Οἱ χάριν τῆς χειροτονίας
τοῦ ἐπισκόπου τῷ παρόντι κανόνι περιεχόμενος χρόνος διττῶς
ἐρμηνεύεται. Οἱ μὲν γάρ κέ. κανὼν τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου
διορίζεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν εἰς τὰς χρευούσας ἐκκλησίας
ἐπισκόπους ἐπικηρύτεσθαι· δὲ δὲ ιδ'. κανὼν τῆς ζ'. συνόδου
περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἡλικίας τοῦ ἐπισκόπου διδάσκει· δὲ
παράβασις ἐκείνου μὲν ἐκκλησιαστικῷ καθηποθάλλει ἐπιτιμίᾳ,
τούτου δὲ καθαιρέσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖσθαι τινα ἐπίσκοπον, ἢ πρεσβύ-
τερον, ἢ διάκονον, πρὸν ἣ πάντας τοὺς ἐν τῷ οἶκῳ αὐτοῦ
χριστιανοὺς δρθιδόξους ποιῆσαι. Συνόδου Καρθαγένης
κανὼν λατ'.

Κείμενον.

Καὶ ἡ ιή. διάτ. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου καὶ ἡ ἴ. τοῦ
ιά. τίτ. τιμωρεῖται τοὺς Σαμαρείτας καὶ Ἐλληνας βαπτι-
ζομένους, καὶ μὴ προσάγοντας γαμετὰς αὐτῶν καὶ παι-
δας τοὺς ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν τῷ ἀγίῳ βαπτίσματι.

Σχόλιον.

Η ιή. διάτ. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς
τὰ βασιλικὰ, οὔδὲ ἡ ἴ. τοῦ ιά. τίτλου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου. Ἐρω-
τήσει τις ὡς τοῦ λζ'. κανόνος τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου διο-
ριζομένου, μὴ κληροῦσθαι τινα, εἰ μὴ ποιήσει χριστιανοὺς πάν-
τας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, πῶς αἱ παροῦσαι διατάξεις αἱ
λέγουσαι τοὺς ἐξ Ἐλλήνων γεγονότας πιστοὺς τιμωρεῖσθαι εἰ
μὴ προσάγουσι τῷ ἀγίῳ βαπτίσματι γαμετὰς αὐτῶν, καὶ παι-

(1) Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ σχολίου μέχρι τέλους αὐτοῦ οὐχ ἕρχεται ἐν Χ. Τρ.

δας, καὶ πάντας τοὺς ἐν τοῖς οἰκοις αὐτῶν, οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ βασιλικὰ, σύνδρομοι (1) οὗσαι κατὰ ταῦτα τῷ κανόνι. Λύσις. Λεὶ μὲν διατάξεις οὐ παρελήφθησαν εἰς τὰ βασιλικὰ διὰ τὴν τοῦ ἀγίου ἀποστόλου*Παύλου*(2) παραγγελίαν τὴν διοριζομένην ωὴ λύεσθαι τὸ τῶν ἀπίσων συνοικέσιον(3), ἐὰν ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν πιστὸς γένηται. Τί γάρ, φησίν, οἶδας ἐχεῖς ὁ πιστὸς μεταγάγῃ πρὸς τὴν πίσιν τὴν ἀπιστον σύζυγον αὐτοῦ, καὶ τὸ ἐναντίον; Οὐ δὲ κανὼν οὐ θέλει συνοικεῖν *τὸν*(4) μηδέποτε γεγονότα ἀπίσον, ἀλλ’ ὄρθοδοξοῦντα μετ’ ἀπίστου· πολλῷ δὲ πλέον μετὰ κληρωσιν, καὶ διὰ τοῦτο οὐ παραχωροῦσι τῷ πιστῷ συναφθῆναι μετὰ ἀπίστου. Διαφορὰ γοῦν ἔστιν ἀπίσου εἰς τὴν πίσιν ἐπιστρέψαντος, καὶ τοῦ ἐκ γενετῆς ὄντος πιστοῦ· οὐδὲν γάρ συγγνώμης ἀξιοῦται μὴ ἐκβάλλων τοὺς προσγενεῖς αὐτῷ ἀπίστους, μεταστρέψαι κάκείνους ἐλπιζόμενος εἰς τὴν ὄρθοδοξὸν πίστιν οὐδὲ τῷ ωρεῖται ως μετ’ ἀπίστων συχοινωνῶν, καὶ οὐ παραχωρεῖται κληροῦσθαι. Ἀνάγνωθε καὶ τὸν οὗτον. κανόνκ τῆς ἐν τῷ Τρούλλῳ συνόδου οὕτω διαιροῦντα τοὺς πιστοὺς, καὶ πρὸς τῷ τέλει ταῦτα διεξιόντα· ἡγίασται γάρ οὐ ἀπίστος, ἀνὴρ ἐν τῇ γυναικὶ, καὶ ἡγίασται η ἀπίστος γυνὴ ἐν τῷ ἀνδρὶ. Ἀνάγνωθε καὶ ἀπὸ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Παύλου τὸ περὶ τούτου πρόσφορον χωρίον λέγον· Ἄδελφοί εἴ τις ἀδελφὴν γυναικα ἔχῃ ἀπίσον, καὶ τὰ ἐξῆς, καὶ εἰπὲ ἀπὸ πάντων καλῶς ἴερωσύνης ἀξιοῦσθαι *τὸν*(5) βαπτισθέντα καὶ ἀγιάζοντα ἄλλους, καὶ πρὸ τοῦ βαπτίσαι τοὺς σὺν αὐτῷ οἰκοῦντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῶν ἀπὸ λαϊκῶν γινομένων ἐπισκόπων. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν ί. Συνόδου ἀ. καὶ β'. συγκροτηθείσης ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων κανὼν ιζ'.

Κείμενον.

‘Η β'. διάταξις τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν οὐ συγχωρεῖ

(1) Χ. Τρ.—σύνδρομος ‘Ε. Ι. Β.—(2) Χ. Τρ.—(3) Χ. Τρ.—συνοίκησιν Ἐ. Ι. Β.
—(4) Χ. Τρ.—οὐ μηδέποτε ‘Ε. Β.—(5) Χ. Τρ.—τὸ τὸν ἐλλείπει ἐν ‘Ε. Β.

ἀπὸ λαϊκῶν εὐθέως ἐπίσκοπον χειροτονεῖσθαι, ἀλλὰ πρότερον κληρικὸν γίνεσθαι, καὶ μένειν ἐπὶ τρεῖς μῆνας τὰς γραφὰς διδασκόμενον καὶ τοὺς κανόνας. 'Η δὲ ἀ. διάταξις τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτλου οὐ βούλεται αὐτὸν οὐχ ἦτον ἔξ μηγῶν προκληρωθῆναι ἢ προμονάσαι (1).

Σχόλιον.

Η 6'. διάταξις τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστιν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρκγ'. τοῦτο δὲ αὐτῆς τὸ κεφάλαιον οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Καὶ ἡ ἀ. διάταξις τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος σ'. καὶ οὐδὲ αὐτὴ, περὶ τῶν ἀπὸ λαϊκῶν γινομένων ἐπισκόπων διαλαμβάνουσα, κατεστρώθη εἰς τὰ βασιλικά. Περὶ τῶν ἀπὸ λαϊκῶν γινομένων ἐπισκόπων πολλὰ ἐν διαφόροις Ἰουστινιανείοις νεαραῖς ἐγράφησαν· ἡπράκτησαν δὲ πάντα ὡς μὴ συντεθέντα εἰς τὰ βασιλικά (2). Πρόσχες τοίνυν χάριν τούτου μόνον τῷ Ι. κανόνι τῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων συγκροτηθείσης ἀ. καὶ 6'. συνόδου ἐκεῖσε δὲ πάντως εἰρήσεται ὅπως τὰ τοῦ κανόνος ἐκλαμβάνονται, καὶ ἀπὸ τῶν νεαρῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως τί κρατεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Πῶς ὁ ἑθνικὸς, ἢ ὁ ἐν νόσῳ, ἢ ὁ γεωστὶ βαπτισθεὶς, καὶ ὁ ἐκ φαύλης διαγωγῆς χειροτονεῖται ἐπίσκοπος ἢ κληρικός. Κανὼν Ἀποστόλων π'. Συνόδου Νικαίας κανὼν 6'. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν 16'. Συνόδου Λασδικείας κανὼν γ'.

(1) Τὸ κείμενον τοῦτο ἔλλείπει ἐν Ἐ καὶ Ι. ὁ δὲ Β. προσέθετο αὐτὸν ἐν τῷ τέλει τοῦ Νομοκάνονος, ὁδηγηθεὶς ἐκ τοῦ Χειρογράφου τοῦ Καρδιναλίου Ιουλίου τοῦ Μαζαρηνοῦ, ὅπερ ἦν προδῆλως πληρέστερον τῶν Χ. ἐφ' ὃν ἐγένετο προηγουμένως ἡ ἐκδοσίς. Ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον Χ. Τρ. πληρέστερον καὶ τοῦ Μαζαρηνοῦ Χ. περιέχει ἐν οἰκείῳ τόπῳ τὸ διεληφθὲν κείμενον, ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα χωρία ἐντελέστερον ἐν αὐτῷ γραφόμενα εἴδομεν.

(2) Μέτεπερ δὲλη οἰαδήποτε Ἰουστινιανὴ νεαρὰ περὶ τούτου διαλεγομένη, δηλητὸν ἡ φράσις οὐδὲ εἴρηται εν Χ. Τρ. Ἀλλ' ἀντὶ αὐτῆς ὑπάρχει ἡ ἐν τῷ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Πῶς ὁ σχολάζων ἐπίσκοπος γίνεται εἰς σχολάζουσαν ἐπισκοπήν. Συνόδου Ἀντιοχείας κανών ιζ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Πότε γίνεται ἐπίσκοπος ἢ κληρικὸς εύνοοῦχος, ἢ ἄλλως ἐμπαθῆς τὸ σῶμα. Ἀποστόλων κανών κά. κβ'. οζ'. οή Συνόδου Νικαίας κανών ἀ.

Κείμενον.

Ο πολιτικὸς νόμος τοὺς ἑαυτοὺς ἢ ἔτέρους εύνοούχοντας διαφόρως τιμωρεῖται, ποτὲ μὲν κεφαλικῶς, ποτὲ δὲ δημεύσει καὶ ἔξορίᾳ, ποτὲ δὲ ταυτοπαθείᾳ. Καθόλου^{*} γὰρ^{*} (1) ἐν τῇ πολιτείᾳ ἡμῶν *οὐδένα^{*} (2) συγχωρεῖ εύνοουχούς εσθαι, ἀλλὰ παρὰ βαρβάροις καὶ (3) μόνους βαρβάρους. Εἰ δέ τις παρ' ἡμῶν εύνοουχοθή, ἐλευθεροῦται εἴπερ ἦν δοῦλος, καν διὰ νόσου εύνοουχοθή, ὡς βιβ. δ'. τοῦ κώδ. τίτ. μβ'. διατ. ἀ. β'. καὶ βιβ. μή. τίτ. ἡ. διατ. γ'. δ'. ἐ. στ'. ιά. καὶ ἐν τῇ περὶ τῶν εύνοουχούντων ρυβ'. νεαρᾶ.

Σχόλιον.

Η ἀ. καὶ β' διάτ. τοῦ μ.β'. τίτ. τοῦ δ'. β.βλ. τοῦ κώδικος ἐτέθησαν ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν ιθ'. τίτ. ἀ κεφ. πζ'. δ καὶ ἔχει οὕτως. Ή διάταξις κελεύει ὅστε μηδένα Ρωμαϊκὸν εύνοουχούσθαι, μηδὲ ἔξω τοῦ Ρωμαϊκοῦ ἐδάφους, μηδὲ ἀγοράζειν μηδένα τὸν εύνοουχούσθεντα Ρωμαϊκὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν εύνοουχούσαντα, καὶ αὐτὸν *τὸν*(4) ἀγοράσαντα καὶ τὸν συμβολαιογράφον τὸν συγγράψαντα αὐτοῦ τὸ συμβόλαιον, καὶ τὸν τελώνην τὸν κομισάμενον τέλος τι ὑπὲρ τούτου τιμωρεῖσθαι· τὰ δὲ βάρβαρα ἀνδράποδα τὰ εύνοουχούενα ἔζωθεν τοῦ Ρωμαϊκοῦ ἐδάφους,

σχολίῳ ἀποκατασταθεῖσα πάρεσσα περίοδος ἀπὸ τοῦ » Περὶ τῶν ἀπὸ λαϊκῶν κτλ. ητις οὐχ εὑρηται ἐν Ε. I. καὶ B.

(1) X. Τρ. — δὲ Ε. Ι. B. — (2) X. Τρ. — οὐ συγχωρεῖ Ε. B. — (3) Ο καὶ οὐχ εὑρηται ἐν X. Τραπ. — (4) X. Τρ. — τὸν οὐχ εὑρηται ἐν Ε. καὶ B.

εξέστω πᾶσι τοῖς ἐμπόροις καὶ ἀγοράζειν καὶ πιπράσκειν. Τοῦ δὲ μῆ. βιβ. τοῦ κώδικος ὁ ἡ. τίτ. κείται ἐν βιβ. ξ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. λθ'. τὰ δὲ κεφάλαια ταῦτα παρελείφθησαν, καὶ οὐκ ἐτέθησαν. Πί δὲ ριβ'. (1) νεαρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐτέθη εἰς βιβλίον τῶν βασιλικῶν ξ'. τίτ νά. κεφ. δ'. δὲ καὶ ἔχει οὕτω· Θεσπιζόμεν ἐν οἷς δήποτε τόπῳ τῆς ἡμετέρας πολιτείας εύνουχίζειν τολμῶντας ἢ τολμήσοντας οἰονδήποτε πρόσωπον, εἰ μὲν ἄνδρες εἴεν οἱ τοῦτο τολμήσοντες, ἢ καὶ τολμῶντες, ταύτῳ τοῦτο παθεῖν δὲ πεποιήκασι, καὶ εἰ περισυθεῖεν, τὰ πράγματα αὐτῶν τῷ δημοσίῳ προσκυροῦσθαι, διὰ τοῦ κατὰ καιρὸν τὴν τῆς σῆς ἐνδοξότητος ἀνύοντος ἀρχὴν, κακείνους ἐν Γύψῳ πέμπεσθαι, ὅφείλοντας τὸν ἀπαντα τῆς ζωῆς αὐτῶν χρόνον ἐκεῖ εἶναι· εἰ δὲ γυναικες εἴεν αἱ τοῦτο ποιοῦσαι, καὶ ταύτας τιμωρεῖσθαι, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν διὰ τοῦ κατὰ καιρὸν τὴν αὐτὴν ἀνύοντος ἀρχὴν τῷ δημοσίῳ προσκυροῦσθαι, καὶ εἰς ἔξορέαν πέμπεσθαι, ἵνα ἔξῆς ἐνόμισαν ἢ ἐννόησαν (2) ἀσεβείας κέρδος αὐταῖς περιποιεῖν, ἔξ αὐτῆς τιμωρίαν καὶ ἔκπτωσιν τῶν ἴδιων πραγμάτων ὑποστῶσι. Τοὺς μέν τοι ἐπιτάξαντας, καὶ ἐπὶ τούτῳ πρόσωπα παραδεδωκότας, ἢ καὶ οίκους, ἢ τόπου τινὰ ἐπὶ τούτῳ παρασχομένους εἴτε παρέχοντας, εἴτε ἄνδρες εἴεν, εἴτε γυναικες, τὰς αὐτὰς κελεύομεν ὑποστῆναι τιμωρίας, ὡς συνίτορας γενομένους τῆς ἀδίκου ταύτης πράξεως. Αὐτοὺς δὲ τοὺς εύνουχισθέντας ἔχρην μὲν ἀπὸ παλαιοτέρων χρόνων *ἔλευθέρους εἶναι*, (3) πλὴν κελεύομεν τοὺς ἀπὸ τῆς ἡ. ἐπινεμήσεως (4) τοῦ νῦν ἐπελθόντος κύκλου εύνουχισθέντας παρ' οὐτινοσοῦν ἐν τόποις τῆς ἡμετέρας πολιτείας ἔλευθέρους εἶναι, καὶ κατὰ μηδένα τρόπον ἢ οἰονδήποτε εἴδος συναλλάγματος εἰς δουλείαν καθέλκεσθαι, μηδὲ συμβόλαιον ἐπ' αὐτοῖς ἀγοραῖον, ἢ ἴδιόχειρον, καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἢ κατὰ περίνοιαν γινόμενον, ἢ γεννασόμενον κρατεῖν, ἀλλὰ μηδὲ τὰς λεγομένας ἀνακρίσεις ἐπὶ τοῖς τοιούτοις γίνεσθαι προσώποις ἢ γινομένας κρατεῖν· ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τοιούτοις (5) συναλλάγμασι τὸ λοιπὸν ὑπουργοῦντας,

(1) Οἱ Ἑ. καὶ Ἱ. κατὰ λάθος γράφουσι ριβά. — (2) Ή νεαρὰ φέρει, ἢ νομίζουσι. — (3) Νεαρὰ ριβά· κεφ. Ε'. — (4) τῆς duodecimae inductionis, νεαρὰ ριβά. — (5) Χ. Τ. τοὺς τοιούτους Ἐ. Β.

τὰς ἀγωτέρω εἰργμένας κελεύομεν ὑποστῆναι ποινάς. Εἰ μέν τοι διὰ πάθος συμβῆδη δοῦλον εὔνουχισθῆναι, κακεῖνον κελεύομεν τῆς ἐλευθερίας τυγχάνειν. Οἱ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὅντες ἐλεύθεροι πάθει ὡς εἰκὸς τοιούτῳ περιπίπτοντες ἐκυτῶν ἔχουσιν ἔξουσίαν, ἢν ἀν θέλωσι θεραπείαν ἐκυτοῖς προσάγειν. Τοὺς εὔνουχισθέντας τοίνυν (1) ἀπὸ τοῦ μηνημονευθέντος χρόνου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πολιτείᾳ παρ' οἰωδήποτε προσώπῳ ὅντας κελεύομεν ἀναζητηθῆναι, καὶ ἐλευθέρους εἶναι, καὶ μηδέποτε εἰς δουλείαν τούτους καθέλκεσθαι. Εἰ μέν τοι θαρρήσουσί τινες ἐξ αὐτῶν τῶν εὔνουχισθέντων τινὰς μετὰ τὸν παρόντα ἡμῶν ἐπισχεῖν νόμον, δίδομεν ἄδειαν καὶ τοῖς εὔνουχισθεῖσιν αὐτοῖς, ὡς ἀπαξὲ ἐλευθερίας ἐκ τοῦ παρόντος ἡμῶν τυχοῦσι νόμου, ἐνταῦθα μὲν τῇ τε βασιλείᾳ προσιέναι, τῷ τε κατὰ καιρὸν ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ, καὶ τοῖς ἐνδοξοτάτοις ἡμῶν ἀρχουσι προσαγγέλλειν, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τοῖς κατὰ τέπον ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις καὶ τοῖς τούτων ἀρχουσιν, ἐφ ᾧ προνοίᾳ πάντων τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων καὶ κινδύνῳ τῶν πειθομένων αὐτοῖς τάξεων, εἴτε ἐν Κωνστατινουπόλει, εἴτε ἐν ἑτέρῳ οἰωδήποτε τόπῳ τῆς ἡμετέρας πολιτείας, τούτους ἐκδικεῖσθαι, καὶ φυλάττεσθαι τὴν ἐκ τοῦ παρόντος ἡμῶν νόμου διδομένην αὐτοῖς ἐλευθερίαν παριδεῖν γάρ φόνους τοσούτους γινομένους κατὰ πρόφασιν τῶν τοιαῦτα τολμώντων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πολιτείᾳ οὐδαμῶς ἀνεχόμεθα. Εἰ γὰρ βάρβαροι ἀκούσαντες τῶν ἡμετέρων περὶ τούτου παραγγελμάτων (2) ταῦτα ἐφύλαξαν, πῶς ἢν ἡμεῖς συγχωρήσωμεν μετὰ τοσαῦτας τῶν πρὸ ἡμῶν βεβασιλευκότων νομοθεσίας τοιοῦτά τι ἀμαρτάνεσθαι, ἢ καὶ ἀνεκδίκητον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πολιτείᾳ καταλημπανέσθαι;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΕ'.

Περὶ τὸν δαιμονιζόμενον μὴ κληροῦσθαι. Ἀποστόλων κανὼν οθ'. (3).

(1) τοίνυν αὐτοὺς Χ. Τ.—(2) παραγγελιῶν, νεαρὰ ρμβ'. — (3) Ο Ε. Ι. καὶ Β, κατὰ λάθος γράφουσιν επί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Περὶ τοῦ μὴ πειθαρχοῦντος (1) τῷ ἴδιῳ ἐπισκόπῳ, βουλομένῳ χειροτονεῖν αὐτὸν εἰς μεῖζονα βαθμόν. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν λά. Βασιλείου κανὼν ἵ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ ἐπισκόπου, ἡ κληρικοῦ χειροτονηθέντος, καὶ μὴ δεχθέντος ὑπὸ τῆς παροικίας, ἡ μὴ καταδεξαμένου, ἡ μὴ δυνηθέντος (2) ἀπελθεῖν. Ἀποστόλων κανὼν λστ'. συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ιή. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ιή. Συνόδου στ'. κανὼν ιζ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τοῦ μὴ δύνασθαι τὸν τελευτῶντα ἐπίσκοπον ἔτερον ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖν. Ἀποστόλων κανὼν οστ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν κγ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τοῦ μὴ ἀπλῶς ἐν πόλει βραχείᾳ, ἡ κώμῃ γίνεσθαι ἐπίσκοπον Συνόδου Λαοδικείας κανὼν νζ'. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν στ'-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν μιᾷ ἐπαρχίᾳ δύο μητροπολίτας, ἡ ἐν μιᾷ πόλει δύο ἐπισκόπους, ἡ ἐν δυσὶ πόλεσιν ἕνα κληρικόν. Συνόδου Νικαίας κανὼν ἡ. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ἴ. ιβ'. Συνόδου Νικαίας τὸ 6'. κανὼν τέ

(1) Περὶ τοῦ μὴ πειθαρχοῦντος Ἐ. Ι. καὶ Β. — (2) Ή μὴ δυγαμένου Ἐ. Ι. Β.

Κείμενον.

Ο Έλενόποντος δύο ἔχει μητροπολίτας, ώστε καὶ νεαρά· καὶ ἡ Παφλαγονία διαφόρους, ώστε καὶ νεαρά· καὶ ἡ Φρυγία Καπατιανή, καὶ ἡ β'. Καππαδοκία. Οὔτε δὲ δύο πόλεων (1) δύναται τις εἶναι ἐπίσκοπος, ἐξήρηται ὁ Τομέως (2), αὐτὸς γάρ καὶ τῶν λοιπῶν ἐκκλησιῶν Σκυθίας προνοεῖ καὶ ἡ Λεοντόπολις Ἰσαυρίας ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπόν (3) ἐστιν Ἰσαυροπόλεως, ώστε βιβ. ἀ. τοῦ κώδικος τίτ. γ'. διατ. λέ. οὔτε δὲ ἥγονος γίνεται δύο μοναστηρίων, ώστε διάτ. λθ'. τοῦ αὐτοῦ τίτλου (4).

Σχόλιον

Η καὶ νεαρὰ κεῖται εἰς βιβλίον τῶν βασιλικῶν σ'. τίτ. ιθ'. κεφ. ἀ. ἃτις ἐνταῦθα οὐκ ἐτέθη παρ' ἡμῶν διὰ τὸ μεγάλως ἄλλοις αθῆναι τὴν τῶν ἐν ταύτῃ δηλουμένων χωρῶν κατάστασιν ὑπὸ τῶν ἀθέων βαρβάρων, καὶ διὰ τοῦτο ἀπρακτῆσαι (5) τὰ τῆς νεαρᾶς. Καὶ ἡ κθ'. νεαρὰ ἐγράφη εἰς βιβλίον τῶν βασιλικῶν σ'. τίτ. ιγ'. κεφ. ἀ. ἐνταῦθα δὲ οὐκ ἐτέθη διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. Η μέν τοι (6) λέ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβ. τοῦ κώδικος ἐστι κεφάλαιον γ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. τοῦ γ'. βιβ. τῶν βασιλικῶν οὕτω λέγον. Τὸν ἀφαιρούμενον πόλεως οίας-δηποτέ τινος πάλαι οὔσης, ἡ νῦν πολισθείσης, τὸ τῆς ἴδικῆς ἐπισκοπῆς δίκαιον ἢ ἔτερον προνόμιον, κανὸν ἀπὸ βασιλικῆς ἐπιτροπῆς, ἀτιμοῖ καὶ δημεύει ἡ διάταξις, ἀκυροῦσα καὶ τὴν ἐγχείρησιν ὑπεξαιρεῖ δὲ τὰς ἐν Σκυθίᾳ ἐπαρχίας, καὶ Λεοντόπολιν τῆς Ἰσαυρίας. Η δὲ λθ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Σημείωσαι. Τῷ ἐνταῦθα καταστρωθέντι νόμῳ, ἥγουν τῷ γ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου μὴ προσχῆς ἀνηρέθη γάρ ὑπὸ τοῦ ιζ'. κανόνος τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου καὶ τοῦ λή. κανόνος τῆς ἐν Τρούλλῳ καὶ ἀνάγνωθι τὸν τοιοῦτον λή. κανόνα καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτοῦ.

(1) Χ. Τ. — Ι. οὐκ εἰς δύο πόλεις Ε. Ι. Β.—(2) Η Τομέων Σκυθίας πόλις Δ.
35 Κάδ. 1. 3.—(3) Χ. Τ.—ὑπὸ τὴν ἐπισκοπὴν Ε. Ι. Β.

(5) Χ. Τρ. — καὶ τὰ τῆς νεαρᾶς Ε. Ι. Β.—(6) Μλέ, διάτ. Ε. Ι. Β.

κατεστρώθησαν γάρ ἐν αὐτῇ σημειώματα (1) βασιλικῷ ῥήματι διαλαμβάνοντα πῶς τοῖς βασιλεῦσιν ἐφεῖται ἐκκλησιαστικὰ μετασκευάζειν δίκαια καὶ προνόμια. Σημείωσα. Ή λθ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κάθικος ἢ διοριζομένη μὴ γίνεσθαι τινα *ἡγούμενον* (2) δύο μοναστηρίων μὴ ὁφείλουσα ἐνεργεῖν, διὸ τὸ μὴ τεθῆναι εἰς τὰ βασιλικὰ, ἐνεργεῖ ἀκολούθως τῷ ιέ. κανόνι τῆς ζ'. συνόδου, τῷ διοριζομένῳ μὴ γίνεσθαι τινα κληρικὸν εἰς δύο ἐκκλησίας μιᾶς πόλεως· εἰ γάρ οὐκ ἐφεῖται κληροῦσθαι τινα εἰς δύο ἐκκλησίας, πολλῷ πλέον οὐδὲ ἡγούμενος δύο μοναστηρίων προστίσεται, ὥσπερ οὐδὲ κεφαλὴ μία δύο σωμάτων. Τὸ δὲ προϊστασθαι τὸν Παντοκρατορικὸν (3) ἡγούμενον πολλῶν μοναστηρίων οὐκ ἐναντιοῦται τῷ κανόνι· τὰ γάρ πολλὰ μοναστήρια ὡς ἐν λογίζονται, διὰ τὸ κατ' ἐπίδοσιν περιελθεῖν εἰς τὸν Παντοκράτορα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Περὶ τῶν χειροτονούντων ἐν ταῖς μὴ οὖσαις ὑπ' αὐτοὺς πόλεσιν ἡ ἐπαρχίας. Ἀποστόλων κανὼν λέ. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ιγ'. κβ'. Συνόδου Ἐφέσου κανὼν ἡ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τῶν διὰ προστασίας ἀρχόντων γινομένων ἐγκρατῶν ἐκκλησιῶν. Ἀποστόλων κανὼν λ'. Συνόδου Νικαίας τὸ 6'. κανὼν γ'.

Σχόλιον.

Ἀνάγνωθι τὸ ἀ. κεφ. τοῦ ἡ. τίτλου τοῦ παρόντος συντάγματος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ παραγγεγραμμένα.

(1) τὸ Χ. Τρ. γράφει σημεῖα βασιλικῷ ῥήματι σιαλαβανούτι, ς: δὲ ὑφιστάμεναι ἐκδόσεις σημεῖα μετὰ βασιλικὰ ῥήματα. Διωρθώθη δὲ ὡς ἐκ τῆς ἐννοίας καὶ ἀναλόγως τῆς λατινικῆς μεταφράσεως. Δ. ἐκδ. — (2) Χ. Τρ.— τὸ ἡγούμενον ἐλλείπει ἐν Ἐρβ. καὶ Ἰουστ. δὲ Β. εἰκάζει τὴν ἀνάγκην τῆς λέξεως ταξιτῆς παραβέτων αὐτὴν ἐν περισελίδῳ. — (3) Τὸν Παντοκρατορικὸν Χ. Τρ. καὶ Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ τῶν διὰ γάμον ἡ παλλακισμὸν μὴ χειροτονουμένων ἐπισκόπων. Ἀποστόλων κανὼν ιβ'. ἥ. 10'. Συνόδου στ'. κανὼν γ'. ιβ'. Βασιλείου κανὼν ιβ'.

Κείμενον.

Τίτλος ἀ. τῶν νεαρῶν, διατ. α. 6 ι. ἐν αἷς εἴρηται, ὅτι δὲ χειροτονούμενος ἐπίσκοπος, ἡ πρεσβύτερος, ἡ διάκονος, ἡ ὑποδιακονος ὁφεῖλει εἶναι παρθένος, ἡ ἐκ παρθενίας μονογαμήσας παρθένον.

Σχόλιον.

Η ἀ. 6'. καὶ ιζ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐτέθησαν εἰς νεαρᾶς ίουστινιανέσιος ζ'. ρκγ'. ρλζ'. πλὴν τὰ τῆς ζ'. νεαρᾶς οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ βασιλικά· τὰ δὲ τῆς ρκγ'. νεαρᾶς ἐτέθησαν ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν γ'. τίτ. ἀ. κεφ. κζ'. οὗτω λεγοντι· Κληρικοὺς δὲ οὐκ ἄλλως χειροτονεῖσθαι συγχωροῦμεν εἰ μὴ γράμματα ἵσασι, καὶ ὄρθὴν πίστιν καὶ βίον σεμνὸν ἔχουσι, καὶ οὐδὲ παλλακὴν, οὐ φυσικὸν ἕσχον ἢ ἔχουσι παῖδα, ἄλλα ἢ σωφρόνις βιοῦντας, ἢ γαμετὴν νόμιμον, καὶ αὐτὴν μέν καὶ πρώτην ἐσχηκότας, ἢ ἔχοντας, καὶ μηδὲ χήραν μηδὲ διαζευχθεῖσαν ἀνδρὸς, μηδὲ ἄλλως τοῖς νόμοις ἢ τοῖς θείοις κανόσιν ἀπηγορευμένην. Τὰ δὲ τῆς ρλζ'. νεαρᾶς ἐτέθησαν ἐν κεφ. ζ'. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. οὗτως ἔχοντι· Θεσπίζομεν διάκις χρεία γένηται ἐπίσκοπον χειροτονηθῆναι, συνιέναι τοὺς κληρικοὺς καὶ τοὺς πρώτους τῆς πόλεως, ἃς μέλλει ἐπίσκοπον χειροτονεῖσθαι, καὶ προκειμένων τῶν ἀγίων εὐαγγελίων ἐπὶ τρισὶ προσώποις ψήφισμα ποιεῖν, καὶ ἔκαστον αὐτῶν ὅμνύναι κατὰ τῶν θείων λογίων, καὶ ἐγγράφειν ἐν αὐτοῖς ὅτι τε οὐ διὰ δόσιν, οὔτε διὰ ὑπόσχεσιν, οὔτε διὰ φιλίαν, ἢ χάριν, ἢ ἄλλην οἰανδήτινα προσπάθειαν, ἀλλ' εἰδότες αὐτοὺς τῆς ὄρθης καὶ καθολικῆς πίστεως, καὶ σεμνοῦ βίου, καὶ ὑπὲρ τὸ λ'. ἔτος εἶναι, τούτους ἐπελέξαντο, καὶ ὅτι οὐδὲ γαμετὴν ἔχειν, ἢ παλλακὴν, ἢ παῖδας φυσικοὺς αὐτοὺς γιγνώσκουσιν ἐσχηκέναι ἢ ἔχειν, ἀλλ' εἰ καὶ πρότερον τις ἐξ αὐτῶν γαμετὴν εἶχε,

καὶ αὐτὴν μίαν καὶ οὐδὲ χήραν, οὐδὲ ἀνδρὸς ἀποζευχεῖσαν, οὐδὲ τοῖς νόμοις, οὐδὲ τοῖς ιεροῖς κανόσιν ἀπηγορευμένην. Ἀλλ’ οὐδὲ πολιτευόμενον ἢ ταξέωτην τινὰ τῶν ψηφιζομένων εἶναι γινώσκουσι· πλὴν εἰ μὴ ἐν μοναστηρίῳ οὐχ ἦτον δεκαπέντε ἑτῶν, μοναχικὸν ὁ πολιτευόμενος ἢ ὁ ταξέωτης θίσιον ἀδιαβλήτως ἔξετέλεσε, δηλ. τῆς ἔμπροσθεν ἡμῖν εἰρημένης παρατηρήσεως, καὶ ἐπὶ τούτων τῶν προσώπων ἐν τοῖς γινομένοις περὶ αὐτῶν ψηφίσμασι φυλαττούμενης, ἵνα ἔχ τῶν οὗτων ψηφιζομένων τριῶν προσώπων ὁ βελτίων χειροτονηθῆ τῇ ἐπιλογῇ καὶ τῷ κρίματι τοῦ χειροτονοῦντος. Σημείωσαι, εἰ καὶ ἀπὸ τῆς παρούσης ρλζ'. Ίουστινιανείου νεαρᾶς, ἥτοι τοῦ ζ'. κεφ. τοῦ ἄ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν κωλύεται τὸ ψηφιζεσθαί τινα εἰς ἐπίσκοπὴν ἔχοντα γαμετὴν νόμιμον, ἀλλὰ σὺ μὴ προσχῆς ταύτῃ, πρόσχες δὲ μᾶλλον τῷ μὴ κανόνι τῆς ἐν τῷ Τρούλλῳ συνόδου, διν καὶ ἀνάγνωθι καὶ λέγε, καὶ ἀπὸ τούτου προτιμᾶσθαι τῶν νόμων τοὺς κανόνας. Ἀνάγνωθι δὲ καὶ τὰ γραφέντα παρ’ ἡμῶν εἰς τὸν διαληφθέντα κανόνα. Σημείωσαι. Ερωτήσει δέ τις ὡς τῆς παρούσης Ίουστινιανείου νεαρᾶς δεχθείσης εἰς τὰ βασιλικὰ τῆς διοριζομένης, μὴ ἄλλως χειροτενεῖσθαι τινα ἐπίσκοπον εἰμὴν ἐπὶ τρισὶ προσώποις ψήφισμα γένοιτο παρά τε τῶν κληρικῶν καὶ τῶν πρώτων τῆς πόλεως, καὶ ἔκαστος αὐτῶν ἐπομόσεται κατὰ τῶν θείων εὐαγγελίων περὶ αὐτοῦ ὅσα τῇ νεαρᾷ περιέχονται, πῶς οὐδέν τι ἔκ τούτων σήμερον ἐνεργεῖ; Λύσις(1). Ἀπὸ τοῦ δ'. κανόνος τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου, τοῦ ιθ'.(2) τῆς ἐν Άντιοχείᾳ, καὶ τοῦ ιθ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ, διοριζομένων τὰς ψήφους τῶν ἀρχιερέων, καὶ τὰς χειροτενίας παρὰ ἐπισκόπων ἐπὶ τῷ κρίματι τούτων γίνεσθαι, ἥπράχτησε τὸ, προκειμένων τῶν ἀγίων εὐαγγελίων γίνεσθαι τὰς ψήφους τῶν ἐπισκόπων παρὰ τῶν κληρικῶν καὶ τῶν πολιτῶν. Διὰ γὰρ τοῦτο ὡς ἔοικεν οὐκ ἐνεργεῖ καὶ ὁ ἐν τῷ ζ'. βιβ. κείμενος νόμος, καὶ διοριζόμενος δικάζειν τοὺς δικαστὰς προκειμένων τῶν ἀγίων εὐαγγελίων. Τὸ δὲ ἐπὶ τρισὶ προσώποις γίνεσθαι τὰς ψήφους παρὰ τῶν ἐπισκόπων τὴν σήμερον, ὡς νομίζω, ἀπὸ τῆς παρούσης νεαρᾶς ἡναγκασμένον ἐστίν.

1) Χ. Τρ.—(2) Χ. Τρ.—Σ. Β. ιη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Περὶ τῶν ἐπὶ χρήμασι χειροτονουμένων, ἢ λαμβανόντων δφφίκια. Ἀποστόλων κανὼν κθ'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν 6'. (1). Συνόδου ἑκτης κανὼν κθ'. κγ'. Ταρασίου ἀρχιεπισκόπον πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν Ρώμης ἐπιστολὴ. Συνόδου Νικαιας τὸ 6'. κανὼν δ'. ε. ιθ'. Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐπισκόπους ἐπιστολῆς. Γενναδίου καὶ τῆς σὺν αὐτῷ συνόδου ἐκ τῆς ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας ἐπιστολῆς.

Κείμενον.

Βιβλίον ἀ. τίτ. γ'. διάτ. λ'. μά. καὶ τίτ. ἀ. τῶν νεαρῶν, διάταξις ἀ. β'. ιά., ἐν αἷς εἴρηται καὶ περὶ τῶν διδομένων ἐμφανιστικῶν παρὰ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, καὶ ὅτι ἐν Βυζαντίῳ μόνοι οἱ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, οὐ μὴν οἱ τῶν ἀλλων κληρικοὶ τοῖς αὐτῶν συγκληρικοῖς ταῦτα διδόσαν. Οἱ δὲ παρασχόντες οὐ διδόσαι πλέον ἐνὸς ἐνιαυτοῦ διάρια. Οὕτε δὲ φρόντισμα οἰονδήποτε ἢ δικησιν ἐκκλησιαστικὴν ἐπὶ δόσει τις δύναται λαβεῖν, ἢ ἐπὶ τῶν πτωχείων γίνεσθαι, ἢ δενῶνος, ἢ εὔαγοῦς οίκου προστῆγαι. Πάντα δὲ τὰ ἐπὶ τούτῳ διδόμενα ἢ ὑπισχνούμενα, ἢ ἐκκλησία, ἢ ὁ εὔαγης οίκος ἐκδικεῖ. Ἐξουσίαν δὲ ἔχουσιν οἱ ἐπίσκοποι, καὶ πρὸ τῆς χειροτονίας, καὶ μετὰ ταῦτα ταῖς ἐκκλησίαις προσφέρειν.

Σχόλιον.

Η λ'. καὶ μά. διάτ. τοῦ γ'. τίτλ. τοῦ ἀ. βιδ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ βασιλικά, καὶ διὰ τοῦτο ἡπράκτησαν. Ή μέν τοι ἀ. β'. καὶ ιά. διάταξις τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν εἰσι νεαραὶ ίουστινιάνειοι στ'. ρκγ'. καὶ νς'. Καὶ τῆς μὲν ζ'. τὸ ταρὸν κεφάλαιον οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, ὡσαύτως οὐδὲ ἡ

1) Χ. Τ. — ὁ ιόν Ερζ. καὶ Β. προτάττουσι τὴν παράθεσιν τοῦ κανόνος τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου τοῦ ἀποστολικοῦ.

νις'. νεαρὰ διδάσκουσα περὶ τῶν ἐν τῷ Βυζαντίῳ διδομένων ἐμφνιστικῶν παρὰ τῶν ἐν τούτῳ γινομένων κληρικῶν. Ή δὲ ρχγ'. νεαρὰ ἑτέμη, ὡς πολλάκις εἴρηται, ἐν βιβ. γ'. τῶν βασιλ. τίτ. ἀ. κεφ. θ'. καὶ ἔφεξτις, ὅπερ θ'. κεφάλαιον κατεστρώνη ἔξωθεν τοῦ ἐ. κεφαλαίου τοῦ παρόντος τίτλου, δικαιονθεὶς διδάσκον περὶ τῶν ἐπὶ χρήμασι χειροτονουμένων. Περὶ δὲ τῶν διδομένων διαρίων ζήτει τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτλου κεφ. λέ. καὶ λς'. οὕτως ἔχοντα· ἀλλ' οὐδὲ κληρικὸν οἰουδήποτε βαθμοῦ διδόναιε τι ἔκεινω ὑφ' οὗ χειροτονεῖται ἢ ἄλλῳ οἰωδήποτε προσώπῳ οὐ συγχωροῦμεν, μόνας δὲ παρέχειν αὐτὸν τὰς συνηθείας τοῖς τῷ χειροτονοῦντις ὑπηρετουμένοις, καὶ ἐξ ἔθους κομιζομένοις ἐνδειναυτοῦ διάρια μὴ ὑπερβαινούσας. Εἰν δὲ τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ ἐν ἦ (1) κατατάττεται τὴν θείαν πληροῦν λειτουργίαν, καὶ μηδὲν παντελῶς τοῖς ιδίοις συγκληρικοῖς διδόναι εἴνεκα (2) τῆς ιδίας ἐμφανείας, μηδὲ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τῶν ιδίων παραμυθιῶν ἢ τῶν ἄλλων μεριτικῶν (3) αὐτὸν ἀποστερεῖσθαι, ἄλλας μηδὲ ξενοδόχον ἢ πτωχοτρόφον, ἢ νοσοκόμον, ἢ ἄλλου εὔαγοῦς οἰουδήποτε οίκου διοικητὴν, ἢ οἰουδήποτε ἐκκλησιαστικὸν φρόντισμα χειρίζοντα διδόναι τι ἔκεινω ὑφ' οὗ προθάλλεται, ἢ ἄλλῳ οἰωδήποτε προσώπῳ ὑπὲρ τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ διοικήσεως. Οἱ δὲ παρὰ ταῦτα ἥπερ διετυπώσαμεν ἢ διδούς, ἢ λαμβάνων, ἢ μεσίτης γινόμενος, τῆς ιερωσύνης ἤτοι τοῦ κληροῦ, ἢ τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ οἰαςδήποτε διοικήσεως γυμνωθήσεται, τῶν διδομένων ἐκδικουμένων τῷ εἰσαγεῖ τόπῳ, οὕτωνος τὸ τοιοῦτον πρόσωπον τὴν χειροτονίαν, ἢ φρόντισμα, ἢ διοίκησιν ἔλαβεν. Εἰ δέ κοσμικὸς εἴη ὁ λαμβάνων, ἢ μεσίτης γινόμενος, τὸ δοθὲν διπλοῦν ἀπαιτηθήσεται, καὶ τῷ εὐαγγεῖ τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ τοιοῦτον πρόσωπον τὴν διοίκησιν ἢ τὴν χειροτονίαν ἢ τὴν φροντίδα ἔλαβε, παρεχέσθω. Εἰ δέ τις κληρικὸς οἰουδήποτε βαθμοῦ, ἢ διοικητὴς οἰουδήποτε εὔαγοῦς οίκου, ἢ πρὸ τῆς χειροτονίας, ἢ τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ οἰαςδήποτε διοικήσεως, ἢ φροντίδος, μετὰ ταῦτα βουληθῆ τι τῶν ιδίων πραγμάτων προσαγαγεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ἣ χειροτονεῖται,

(1) Χ. Τρ. — Αἱ ἄνω μνησθεῖσαι ἐκδόσεις φέρουσιν ἥ. — (2) Χ. Τρ. — Εἰς δὲ τὰς ἐκδόσεις κείται, ὑπὲρ τῆς ιδίας. — (3) μεριτικῶν Χ. Τρ.

ἢ τῷ τόπῳ, οὗτινος τὴν διοίκησιν ἢ τὴν φροντίδα ἀναδέχεται, οὐ μόνον οὐ κωλύομεν τοῦτο γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον προτρέπομεν αὐτοὺς τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σωτηρίας τῆς ἴδιας ψυχῆς ποιεῖν. Ἡμεῖς γάρ ἔκεινα μόνα δίδοσθαι κωλύομεν, ἄτινα ἴδιαντοις τισὶ προσώποις παρέχονται, οὐ μὴν ταῖς ἀγιωτάταις ἐκκλησίαις καὶ τοῖς ἄλλοις εὐαγέσιν οἴκοις προσφερόμενα. Ἀνάγνωθι καὶ τὸ τέλος τοῦ θ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβ. εἰς κεφ. ἐ. τοῦ παρόντος τίτλου, διὰ τὸ ἔκεινα καταστρωθῆναι τὸν παρόντα νόμον.

Σημείωσαι. Ἡ μὲν παροῦσα νεαρὰ καθαιρέσει καθυποδάλλει τοὺς κανονικοὺς χειροτονουμένους, ἢ ἔτερόν τι φρόντισμα ἐκκλησιαστικὸν ἐπὶ χρήμασι λαμβάνοντας, καὶ τοὺς μεσάσαντας ἐπὶ τούτοις λαϊκοὺς τῇ εἰς τὸ διπλάσιον ἀπαιτήσει τοῦ δοθέντος αὐτοῖς ἐνοχοποιεῖ. Ὁ δὲ 6'. κανὼν τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ἀναθέματι καθυποδάλλει τοὺς τὰ τοιαῦτα μεσάζοντας λαϊκούς. Τὸ μέν τοι τιμωρεῖσθαι τοὺς λαϊκοὺς ἐπὶ χρήμασιν ἀναδεχομένους διοικήσεις εὐαγῶν οἶκων, ἀπὸ τῆς παρούσης νεαρᾶς ἀναφαίνεται. Ποῖος οὖν ἔστιν ὁ ἀναδεχόμενος λαϊκὸς διοίκησιν εὐαγῶν οἴκου, ἢ δουλείαν ἐκκλησιαστικὴν, ἢ κληρικὸς γινόμενος, ἢ ἐν κελλιωτικῇ μονῇ κατατατόμενος ἀδοτί, ἀγγοῶ καὶ διὰ τοῦτο γονυπετῶ πρὸς θεὸν πάντας ἡμᾶς ἐκ τῆς τοιαύτης ρυσθῆναι ἀπειλῆς, ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, κύριε (1), τίς ὑποστήσεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι ἀναχειροτονήσεις. Ἀποστόλων κανὼν ἕη. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν μή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ'.

Περὶ τοῦ μὴ μετιέναι ἐπίσκοπον ἢ κληρικὸν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. Συνόδου Νικαίας κανὼν ιέ. ιστ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν κά. Συνόδου Χαλκηδόνος κα-

(1) Χ. Τρ. — εἰς δὲ τὰς ἀνω ἐκδόσεις, ἐὰν παρατηρήσῃς κύριος.

νῶν ἐ. ιβ'. κ'. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν ἀ. β'. ιέ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν νδ'. γ'. Συνόδου στ'. κανὼν ιζ'. ιη. καὶ κ'.

Κείμενον.

‘Η θ'. καὶ ί. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν λέγει πῶς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως οἱ τῶν ἄλλων αὐτῆς ἐκκλησιῶν (1) κληρικοὶ μετατίθενται.

Σχόλιον.

Η θ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος γ'. καὶ ἐτέθη εἰς βιβλίον τῶν βασιλικῶν γ'. τίτ. β'. κεφ. ἀ., ἥτις μετὰ τὸ ἀπαριθμῆσαι τοὺς ὁφείλοντας εἶναι κληρικοὺς εἴς τε τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ εἰς ἑτέρους θείους ναοὺς, καὶ κωλύσαι τὴν ἐξ ἑτέρας ἐκκλησίας εἰς ἑτέραν μετάβασιν τῶν κληρικῶν, φησὶ καὶ ταῦτα ῥητῶς· Εἰ γὰρ ἐπὶ τῶν εὐχῶν μοναστηρίων κωλύομεν ἐξ ἑτέρου μοναστηρίου πρὸς ἑτερον μεταβαχίνειν, πολλῷ μᾶλλον οὐδὲ τοῖς εὐλαβεστάτοις κληρικοῖς τοῦτο ἐφήσομεν, κέρδους τε καὶ ἐμπορίας ἀπόδειξιν ἔχειν τὴν τοιαύτην ἐπιθυμίαν ἡγούμενοι. Εἰ δὲ καὶ ποτε τοιαύτην τινὰ (2) μετάστασιν ἡ σὴ μαχαριότης, ἢ ἡ κατὰ καιρὸν βασιλεία γενέσθαι συνέδοι, μὴ ἄλλως τοῦτο πράττεσθαι, πρὶν ἀν εἰς τὸν εἰρημένον ἡμῖν ἀριθμὸν περισταίη, ὥστε τὴν μετάστασιν εἰς τὴν τοῦ λείποντος τάξιν γίνεσθαι, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ τὸν ἀριθμὸν τινὰ παντελῶς ἐμβαίνοντα, τοῦτο γὰρ ἐξ οὐδεμιᾶς μηχανῆς οὐδὲ ἐκ τινος τρόπου γίνεσθαι συγχωροῦμεν. Ή δὲ ί. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ιζ'. καὶ ἐτέθη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. γ'. κεφ. ἀ. δ καὶ ἀνάγνωθι διδάσκον τὰ αὐτὰ σχεδὸν, καὶ τὸ τοὺς λείποντας κληρικοὺς ἀπὸ τῶν περισσῶν δουλευτῶν γίνεσθαι.

[Σημείωσαι, ὅτι ἀπὸ τῆς παρούσης νεαρᾶς ἐνεδόθη τῷ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχῃ καὶ μόνῳ εἰς ἑτέρας ἐνορίκς καὶ δίχα γνώμης τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν(3) ἀπὸ ἑτέρων ἐκκλησιῶν

(1) Χ. Τρ. — Εἰς τὰς ἰκδόσεις κεῖται, ἐκκλησίας. — (2) Χ. Τρ. — εἰς τὰς ἰκδόσεις κεῖται, τοιαύτην μετάστασιν. — (3) Χ. Τρ. — εἰ δὲ Έ. Ι. καὶ Β. προσθέτουσιν ἐγταῦθα κατὰ πλεονασμὸν ἔχει δὲ τοῦτο τὸ προνόμιον καὶ δι Καρθαγένης ἐπίσκοπος καὶ ζῆται.

δέχεσθαι κληρικούς, καὶ τῷ ιδίῳ κλήρῳ ἐγκαταλέγειν, ή καὶ ἐπισκόπους ποιεῖν. Τοῦτο δὲ ἐνεδόθη καὶ τῷ ἐπισκόπῳ Καρχηδόνος. Ἀνάγνωθι καὶ τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου κανόνα ξγ'.⁽¹⁾ (1) καὶ τῆς οἰκουμενικῆς ζ'. συνόδου κανόνα ἵ. καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς γραφέντα τότε δὲ λέγεται (2) δύνασθαι τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν Καρχηδόνος ἀπὸ ἑτέρων ἐνοριῶν κληρικούς σφετερίζεσθαι παρὰ γνώμην τῶν χειροτονητάντων αὐτοὺς, ὅτε ἐν ἐνδείᾳ εἰσὶν κληρικοῦ διπερ τέως εἰς τὸν Κωνσταντινουπόλεως χώραν οὐκ ἔχει, διὰ τὸ πλῆθος τοῦ κλήρου αὐτοῦ, καὶ τὸ πάντως ἐπὶ πᾶσιν ἀνεδεές· καὶ διταν δὲ ἀνάγκη συνωθῆ τούτους ἀλλότριον λαβεῖν κληρικὸν, ἄλλως οὐ δυνήσονται τοῦτο ποιῆσαι, εἰμὴ ἐλλιπής ἐστιν ἀριθμὸς τῶν κληρικῶν αὐτῶν. Ὅπως δὲ σήμερον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κληρικῶν ἡ ἀθέτησις ἀκινδύνως γίνεται, ἀγνοῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Περὶ ὑποκειμένου ἀμαρτήματι, καὶ χειροτονηθέντος.
Συνόδου Νικαίας κανὼν θ'. ἵ. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν θ'. ἵ. Βασιλείου κανὼν κζ'. Θεοφίλου ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ κανὼν δ'. ἔ. ἥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

Περὶ τῆς ἡλικίας τῶν χειροτονουμένων ἀρρένων καὶ θηλειῶν. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ιστ'. Συνόδου στ'. κανὼν ιδ'. ιε. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν ιά. Συγόδου Χαλκηδόνος κανὼν ιέ.

Κείμενον.

‘Η θ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβ. τοῦ κώδικος οὐ συγχωρεῖ γίνεσθαι διακόνισσαν τὴν μὴ ὑπερβᾶσσαν (3) τὸν ξ'. ἐνιαυτόν· η δὲ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν, ν'. ἐτῶν

(1) Δ. ἴκδ. — νέ. Ε. Ι. Β. — (2) Ε. — λέγεσθαι Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — ὑπερβάλλουσαν Ε. Ι. Β.

αὐτὴν εἶναι θέλει, ώς εἴγε διά τινα αἰτίαν ἀναγκαίαν ἐλάττων οὖσα ταύτης τῆς ἡλικίας ἔχειροτονήθη, βούλεται μοναστηρίῳ ἐμβληθῆναι, ἐνῷ ἀνδρῶν ἐπιμεξίᾳ οὐκ ἔστιν, οὔτε αὐτεξούσιος δίαιτα. ‘Η μὲν τοι δέ’. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. οὐ θέλει διακόνισσαν ἐκκλησίας γίνεσθαι τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν ἥττονα. ‘Η αὐτὴ δὲ διάταξίς φησι· τὸν χειροτονούμενον πρεσβύτερον μὴ ὀφείλειν εἶναι ἥττονα τῶν λαί. ἔτῶν, καὶ κέ. τὸν διάκονον, τὸν δὲ ἀναγγώστην ἥ (1), καὶ τὸν ἐπίσκοπον λέ. ‘Η δὲ ιζ’. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. θέλει αὐτὸν ὑπερβεβηγέναι τὰ λαί. ἔτη.

Σχόλιον.

Η δέ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτένθη εἰς τὰ βασιλικὰ, οὐδὲ ἡ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ζ'. οὖσα νεαρὰ Ἰουστινιάνειος, ώς διείληπται. Ή δέ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρχγ'. καίται δὲ ἐν βιβ. τῶν βασιλ. γ'. τίτ. ἀ. κεφ. κθ'. ἔχοντες οὕτω· Διακόνισσαν δὲ ἐν ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ μὴ χειροτονεῖσθαι, ἥτις ἐλάττων ἔστιν ἐνιαυτῶν μ', η εἰς δεύτερον ἥλθε γάμον. Όσαύτως φησὶ τοῦ αὐτοῦ τίτ. κεφ. κή. μέρος ὃν τῆς αὐτῆς νεαρᾶς ταῦτα· Πρεσβύτερον δὲ ἐλάττονα τῶν λ'. ἐνιαυτῶν γενέσθαι οὐκ ἐπιτρέπομεν ἀλλ' οὐδὲ διάκονον η ὑποδιάκονον ἥττονα τῶν κέ. ἐνιαυτῶν, οὔτε ἀναγγώστην ἐλάττονα τῶν ιή. ἐνιαυτῶν. Πλὴν γίνωσκε δτι η μὲν νεαρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ εἰς πλάτος εὐρεσκομένη λέγει γίνεσθαι ἀναγγώστην τὸν ὄντα χρόνων η. καὶ ἐπίσκοπον τὸν ὄντα χρόνων λε'. καθὼς τοῦτό φησι καὶ τὸ παρὸν βιβλίον. Ἐν δὲ τῇ ἀνακαθάρσει ὁ μὲν χρόνος τοῦ ἐπισκόπου παρελείφθη τελείως, ὁ δὲ χρόνος τοῦ ἀναγγώστου ἐπλεύνασεν· ἀντὶ γὰρ η. χρόνων, ιή. χρόνων εἶναι φησι τὸν ἀναγγώστην. Ὁφείλεις οὖν προσέχειν πλέον τοῖς γεγραμμένοις ἐν τοῖς βασιλικοῖς παρὰ τοῖς περιεχομένοις ἐν τοῖς βιβλίοις τοῖς ἐνεργοῦσι πρὸ τῆς ἀνακαθάρσεως, καὶ σχολάσσασιν. Ἀλλὰ καὶ η ιζ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρλζ'. ἥτις

(1) Χ. Τρ.—κ'. Ε. Ι. Β ἐν δὲ περισελιδίῳ δ Β. διορθοῖ ιή.

ἐτέθη ἐν βιβ. τῶν βασιλικῶν γ'. τίτ. α. κεφ ἡ. ὅπερ κεφάλαιον κατέστρωθη ἐν τῷ κγ'. κεφχλαίῳ τοῦ παρόντος τίτλου, ἔχον κατὰ τὰς ἀρχὰς οὕτω, Θεσπίζουεν δσάκις χρεία γένηται ἐπίσκοπον χειροτονηθῆναι. *Λέγει δὲ τὸ τοιοῦτον κεφάλαιον καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος χειροτονηθῆναι: ἐπισκόπου⁽¹⁾ ταῦτα ῥητῶς ἐν μέρει. Ἀλλ' εἰδότες αὐτοὺς τῆς ὁρθῆς καὶ καθολικῆς πίστεως, καὶ σεμνοῦ βίου, καὶ ὑπὲρ τὸ λ'. ἔτος εἶναι, τούτους ἐπελέξαντο· ἀναιρεῖ γοῦν ἡ τοιαύτη νεαρὰ ὅσον εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ἐπισκόπου τὴν ρχγ'. νεαράν.

"Ἐτεροι σχόλιοι.

Σημείωσαι, ὅτι ἀπὸ τοῦ παρόντος κή. κεφ. καὶ τῶν ἐν αὐτῷ γραφέντων, ἔμαθες τοὺς χρόνους τῶν ὀφειλόντων χειροτονεῖσθαι· ὅτι δὲ χάριν τῶν λαμβανόντων ὀφφίκια ἢ ἀξιώματα ἀτελῶν κατέστρωται εἰς τὸ δημοσιακὸν σέκρετον⁽²⁾ προσταγμα τοῦ ἀοιδίου Βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ· γίνωσκε καὶ τοῦτο ἔχον^{*} οὕτω⁽³⁾ κατὰ ῥῆμα· Πολλοὶ προσαγγείλαντες ὠφέλειαν τοῦ δημοσίου τινὰ, ἢ αἰτούμενοι κατὰ φιλοτιμίαν λαβεῖν, ἢ ἀνταλλάξαι, ἢ πωλῆσαι ἀξιώματα οἰονδήποτε, ἢ ὀφφίκιον, μεταβιβάζουσι ταῦτα εἰς παῖδας μικρούς. Ίνα οὖν μὴ τοῦτο γίνηται, μηδὲ δοκῶσι φενακίζειν ἢ ἀπατᾶν οἱ τοιοῦτοι, διορίζεται ἡ βασιλεία μου, ίνα δοτις λάβῃ ἀξιώματα ἢ ὀφφίκιον, εἴτε διὰ προσαγγελίαν, εἴτε δι' εύνοιάν τινα, εἴτε κατὰ ἐναλλαγὴν, εἴτε κατὰ δωρεὰν καὶ φιλοτιμίαν τῆς βασιλείας μου, ἢ ψυχικὸν αὐτῆς, μὴ δέχεσθαι πρόσωπον⁽⁴⁾ τιμώμενον ἔλαττον τῶν κ'. χρόνων, ἀλλὰ πάντες οἱ διὰ τὰς αυτὰς αἰτίας ἢ ἀξιώματα ἢ ὀφφίκιον λαμβάνοντες, ἔστωσαν μείζους τῶν κ'. χρόνων. Ὁτε δὲ ἡ βασιλεία μου, οὐ διὰ τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλ' ἀμέσως τιμήσῃ τινὰ, ἢ δωρήσεται ὀφφίκιόν τινι, κἀν ἐλάττων ἢ τῶν κ'. χρόνων ὁ τιμώμενος, καταστρωγνυέσθω οὕτως ἀναμφιβολώς. Καταστρωθήτω οὖν τὸ παρὸν πιττάκιον ἐν τοῖς τῶν ὑψηλαῖς δεκρέτων⁽⁵⁾ χαρτίοις, εἰς δήλω-

(1) Χ. Τρ. — εἰς τὰς ἐκδόσεις Φ. Ι. καὶ Β. ἢ φράσεις αὗτη οὐχ εὑρηται.

—(2) Χ. Τρ. εἰς τὸν δημοσιακὸν σεπτύν.—(3) Χ. Τρ.—(4) τὸ τιμώμενον Χ. Τρ.

—(5) σεκρέτων χαρτίοις Χ. Τρ.

σιν τῆς προστάξεως καὶ οἰκονομίας τῆς βασιλείας μου, ὡς ἀν
οῦτως ἐνεργεῖται ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. Ὁφείλει
δὲ προκεῖσθαι εἰς τὸ πιττάκιον τοῦ ἀμέσως τιμωμένου τὸ,
καταστρωθήτω, μὴ κωλυόμενον ἀπὸ τῆς γεγονούχες προστά-
ξεως παρὰ τῆς βασιλείχες μου περὶ τῶν τιμωμένων ἐλαττόνων
τῶν κ'. ἐτῶν· καὶ ἔστω γνώρισμα τούτο τῶν ἀμέσως ὡς εἴρηται
τιμωμένων, ὡς ἐν εἰδήσει τούτου γινομένης τῆς βασιλείας μου.
Τῷ μηνὶ Ἰανουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος ιε. Διὰ τοῦ Βασιλέως.

Σημ. Τὰ μὲν ἄλλα τῶν καταστρωθέντων ἐνταῦθα νόμων
χάριν τῶν ἐπισκόπων, τῶν ιερέων, τῶν διακόνων, καὶ τῶν
ὑποδιακόνων περὶ τῶν χρόνων τῆς ἡλικίας αὐτῶν, κρατοῦσι
καὶ ἐνεργοῦσιν, δτὶ καὶ τοῖς κανόσι ταῦτα ἔδοξαν· τὸ δὲ περὶ
τῆς ἡλικίας τοῦ χρόνου τῶν ἀναγνωστῶν ὅπως οὐκ ἐνεργεῖ
ἀγνῶ. Τοῦ γὰρ νόμου λέγοντος ιή. χρόνων ὁφείλειν εἶναι τὸν
ἀναγνώστην, σήμερον σφραγίζονται ἀναγνῶσται κληρικοὶ ἐξα-
ετεῖς, ἕσι δ' ὅτε καὶ τριετεῖς. Ἀνάγνωθι οὖν τὸν ιδ' καὶ ιέ. κα-
νόνα τῆς στ'. συνόδου καθαιρέσσει καθυποβάλλοντας τοὺς χει-
ροτονοῦντας διακόνους καὶ ὑποδιακόνους πρὸ συμπληρώσεως
τοῦ κέ. χρόνου αὐτῶν, ὥσκυτως καὶ τοὺς ιερεῖς πρὸ τοῦ λ'.
χρόνου. Οἱ δὲ λέγοντες μὴ βλάπτεσθαι τοὺς σφραγίζομένους
ἀναγνῶστας πρὸ συμπληρώσεως τοῦ ιή. χρόνου τῆς ἡλικίας αὐ-
τῶν, διὰ τὸ μὴ μεμνῆσθαι καὶ τούτων τοὺς κανόνας, κακῶς λέ-
γουσιν· ἔνθα μὲν γὰρ οὐδέν τι οἱ κανόνες διορίζονται, ὁφείλομεν
τοῖς νόμοις ἀκολουθεῖν, καὶ(1) ἐκ τῶν δμοίων τέμνειν τὰ ὅμοια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'.

Περὶ ποιήσεως χωρεπισκόπων, καὶ πότε, καὶ πῶς προσ-
φέρουσιν ἡ μεταδιδόσι, καὶ τίνας χειροτονοῦσιν ἡ οὕ.
Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ιγ'. Συνόδου Νεοκαισαρείας
κανὼν ιγ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ί. Βασιλείου ἐκ
τῆς πρὸς τοὺς χωρεπισκόπους ἐπιστολῆς.

(1) Χ. Τρ. — η Ἐ. Ι. Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τοῦ ἐπτὰ καὶ μόνους εἶναι διακόνους "δφείλειν" (1), κανὸν ἡ πόλις μεγάλη ἦ. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν ιδ'. Συνόδου στ'. κανὼν ιστ'.(2).

Κείμενον.

Ἡ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν ὅτι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν ἔκαστῃ ἐκκλησίᾳ λειτουργούντων ἡ ποσότης τῆς προσόδου(3) καὶ ἡ χρατήσασα *δρίζει* (4) συνήθεια. Ἡ δὲ θ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. προστάττει ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι πρεσβυτέρους ἑξήκοντα, διακόνους ἑκατὸν, καὶ εἴκοσι διακονίσσας, ὑποδιακόνους ἑνενήκοντα, ἀναγνώστας ἑκατὸν δέκα, ψάλτας εἰκοσιπέντε, θυρωροὺς ἑκατόν. Ἡ δὲ ἵ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. διάτ. βούλεται ἐν ταῖς ἄλλαις ἐκκλησίαις φυλάττεσθαι τὸ ἐξ ἀρχῆς ὄρισθεν στατοῦτον. Ἀπὸ δὲ τύπου τοῦ δεσπότου Ἡρακλείου ὥρισθησαν ἐν τῇ αὐτῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ πρεσβύτεροι ὄγδοήκοντα, διάκονοι διακόσιοι πεντήκοντα(5), διακόνισσαι τεσσαράκοντα, ὑποδιάκονοι ἑβδομήκοντα ἀναγνῶσται ἑκατὸν ἑξήκοντα, ψάλται εἰκοσιπέντε, θυρωροὶ ἑβδομήκοντα πέντε.

Σχόλιον.

Ἡ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ἰουστιανειος σ'. τοῦτο δὲ τὸ κεφάλαιον αὐτῆς οὐκ ἐτέθη εες τὰ βασιλικά. τοῦ αὐτοῦ δὲ τίτ. ἡ θ'. διάτ. ἐστὶ νεαρὰ ἰουστινιανειος γ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν γ'. τίτ. θ'. κεφ. ἀ. θέματι προτελευταίω, οὗτως ἔχοντις ἔντε θεσπίζομεν μὴ περαιτέρω μὲν ξ'. (6) πρεσβυτέρων κατὰ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι, διακό-

(1) Χ. Τ. — (2) τὸ Χ. Τρ. καὶ Ἐ. Ι. Β. παραθέτουσιν ἐσφαλμένως τὸν καν. Ε'. — (3) Χ. Τρ. — προσόδων 'Ε. Ι. Β. — (4) Χ. Τ. — ἐν δὲ ταῖς ἑκδ. Ι. Ε. Β. οὐκ εὑρηται. (5) τὸ Χ. Τρ. γράψει διάκονοι ἑκατὸν πεντήκοντα. — (6) Οἱ ἀριθμοὶ κείνται ὄλογράφως ἐν Χ. Τρ.

νους δὲ ἄρρενας ρ'. καὶ μ'. Οηλείας, καὶ ὑποδιακόνους ξ', καὶ ἀναγνώστας δὲ ρί., καὶ ψήλτας κέ., ώς εἶναι τὸν ἅπαντα ἀριθμὸν τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐν υκέ. προσώποις, καὶ ρ'. πρὸς τούτοις τῶν καλουμένων πυλωρῶν. Καὶ ἡ Ἰ. διάταξις τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ ἴουστινιάνειος ις'. καιμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν, τίτ. γ'. κεφ. ἀ. ὃ καὶ ἀνάγνωθεν οὐ κατεστρώθη γὰρ ἐνταῦθα διὰ τὸ παντελῶς ἀχρηστῆσαι (1). Οὐ μόνα δὲ τὰ τοῦ τοιούτου νόμου ἡχρήστησαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς Ἡρακλείου νεαρᾶς τῆς μηνυμονευομένης ἐν τῷ παρόντι συντάγματι καὶ γὰρ ἐδέξατο ἀπὸ συνηθείας ἀριθμὸν κληρικῶν ἡ ἐκκλησία ἕτερον, διὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀνωμαλίαν. Οὐδενὶ γὰρ ἡγνόηται ως εἰ μὴ τὸ ἔλεος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἥμαντος βασιλέως προέφθασεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, ώς καὶ πανταχοῦ, ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ ἐτήσιος χειραγωγία τοῦ τρισμακαρίστου* ἀγίου βασιλέως καὶ πατρὸς αὐτοῦ (2), εἰς ὀλίγον πάντη ποσὸν (3) ἢν (4) περιέστη δ τῶν κληρικῶν ἀριθμὸς διὰ τὴν τῶν πραγμάτων στενοχωρίαν. Διὸ καὶ αὐτῶν μὲν ὑπερεύχεσθαι γρεών ταῖς δὲ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κληρικῶν παλαιοτέραις νομοθεσίαις μὴ προσέχειν ἀρκετὸν γὰρ εἰ τῇ μακρῷ συνηθείᾳ ἐπόμενα, καὶ κατὰ ταῦτην ποιοῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΛΑ'.

Τίνες εἰσὶ κληρικοὶ ἣ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως,
Συνόδου Λαοδικείας κανὼν. κδ'.

Κείμενον.

‘Η 6’. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν κληρικοὺς λέγει πρεσβυτέρους, διακόνους, ὑποδιακόνους, ἀναγνώστας, ψήλτας. ‘Η μέν τοι στ’. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος καὶ ἐξορκιστῶν καὶ πυλωρῶν μέμνηται.

(1) Χ. Τ. ἀχρηστεῦσαι. — (2) Χ. Τ.— ἵ δὲ Ἐ. Ἰ. καὶ Β. οὕτως, εἰ μὴ τὸ ἔλεος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἥμαντος βασιλέως καὶ τοῦ ἀγίου βασιλέως ἥμαντος καὶ πατρὸς αὐτοῦ προέφθασεν. — (3) Χ. Το. — Ἰ. Β. παντάποσον. — παντόπασιν Ἐ. — (4) Ἐ. — ἵνα Χ. Τρ. καὶ Ἰ.

Σχόλιον.

Η 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰουστιγιάνειος ρχγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν γ'. τίτ. ἀ. κεφ'. μβ'. τοιοῦτον μὲν οἶον ἐντός φησι τὸ λα'. κεφ'. μὴ περιέχοντι, διαλαμβάνοντι δὲ ταῦτα ῥητῶς· Τοὺς δὲ πρεσβυτέρους, καὶ διακόνους, καὶ ὑποδιακόνους, καὶ ἀναγνώστας, καὶ ψάλτας, οὓς πάντας κληρικοὺς καλοῦμεν, τὰ πράγματα ἀφ' οἵουδήποτε τρόπου εἰς τὴν αὐτῶν δεσποτείαν περιελθόντα ὑπὸ τὴν ἴδιαν ἔχειν ἔξουσίαν προστάττομεν, καθ' ὅμοιότητα τῶν στρατιωτικῶν πεκουλίων, ὅστε δύνασθαι αὐτοὺς καὶ δωρεῖσθαι κατὰ (1) νόμους καὶ ἐπ' αὐτοῖς δικτίθεσθαι, εἰ (2) καὶ ὑπὸ τὴν τῶν γονέων εἰσὶν ἔξουσίκν· οὗτῷ μὲν τοι γε, ὡστε τοὺς τούτων παῖδας, ἢ τούτων μὴ ὑπόντων, τοὺς γονεῖς αὐτῶν τὸ νόμιμον μέρος κομίζεσθαι. Η 5'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβ. τοῦ κώδ. ἐτέθη ἐν βιβ. γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. γ'. κεφ. ἐ. πλὴν τὸ περὶ τῶν ἔξορκιστῶν παρελείφθη ἐν τῇ ἀνακαθάρσει ἔχει γὰρ οὕτω τὸ κεφάλαιον· Πᾶς κληρικὸς ἄχρι καὶ τῶν ὁστιαρίων, προσωπικῶν ἔξουσατευέσθω λειτουργιῶν· καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. Σὺ δὲ γίνωσκε, δτι ἄλλους σήμερον ἐπιγινώσκει ἢ ἐκκλησία ὁστιαρίους καὶ πυλωρούς· δι' ὃ οὐκ ὁφείλομεν προσέχειν τοῖς περὶ τούτων γεγραμμένοις, ἀλλὰ τῇ κρατούσῃ συνηθείᾳ. Κληρικοὶ δὲ ἔκεινοι καλοῦνται καὶ σήμερον, οὓς τὸ μβ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβ. ἀπηριθμήσατο ὅπερ καὶ κατεστρώθη ἐν μέρει ἀνωθεν.

Σημείωσαι. Ό μὲν συνθέμενος τὸ νομοκάνον πατριάρχης μέλλων διδάξαι τίνες εἰσὶ κληρικοὶ, παρέπεμψεν αὐτίκα (3) εἰς τὸν κδ'. κανόνα τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου συναριθμοῦντα τοῖς κληρικοῖς καὶ τοὺς μοναχούς· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀφίσταμαι ὡν ἔγραψα εἰς τὸν ιδ'. κανόνα τῆς ζ'. συνόδου, καὶ ἀνάγνωσον (4) ταῦτα. Προστίθημι δὲ τοῖς γραφεῖσι καὶ ταῦτα, δτι εἰ δοθῆ ἀπὸ μόνις τῆς ἀποκάρσεως ἀναγνώστας εἶναι τοὺς μο-

(1) τὸν Χ. Τρ. — (2) εἰ δὲ καὶ Ε. Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — αἱ δὲ ἐκδ. Ε. Ι. καὶ Β. αὐτό. — (4) Χ. Τρ. — αἱ δὲ ἐκδόσεις Ε. Ι. καὶ Β. καὶ ἄγα ταῦτα.

ναχοὺς, ἀδιαστίκτως τὰ τῶν ἀναγνωστῶν ἐνεργήσουσι πάντες μοναχοὶ ἀποκεκαρμένοι, καὶ παρὰ μοναχῶν ἵερέων ἀπεκάρησαν, μήτε ἡγουμένων ὅντων, μήτε ἀπὸ ἐπισκόπου λαβόντων τὸ ἐνδόσιμον, ὅπερ ἄτοπον. Καὶ γυναιξὶ δὲ μοναχῖς τοῦτο τὸ δίκαιον ἐπιφιλοτιψηθῆσεται διὰ τὴν ἀπόκαρσιν, ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ πλέον ἀτοπώτατον. Μὴ γοῦν προσχῆς τῇ κακῇ συνηθείᾳ, ζήτει δὲ τὴν διόρθωσιν (1).

Σημείωσαι, ἀπὸ τοῦ παρόντος νόμου καὶ μόνου ἀναφαίνεσθαι τὸ μὴ ἀπολύεσθαι ἐκ τῆς ὑπεξουσιότητος διὰ τὸ κληρωθῆναι· τὸ δὲ ἔχειν *τὸν* (2) ὑπεξόυσιον κληρικὸν τὰ ἀρ' οἰουδίποτε τρόπου ἐπικτηθέντα αὐτῷ πράγματα κατὰ θεσποτείαν καὶ χρῆσιν καθ' ὄμοιότητα τῶν στρατιωτικῶν πεκουλίων, μὴ ἐκλαβῆς (3) καὶ εἰς τὰ ἀπὸ ληγάτων, ἢ κληρονομιῶν, ἢ δωρεῶν περιελθόντα αὐτοῖς τὰ καὶ λεγόμενα πεκούλια ἀπροσπόριστα, ἀλλ' εἰς μόνα τὰ προφάσει τοῦ κλήρου ἐπικτηθέντα αὐτοῖς. Οὕτω γάρ ἐκληπτέον τὸ ἀρ' οἰουδίποτε (4) τρόπου, ὅτι οὐδὲ ἀνετράπησαν ὑπὸ τοῦ (5) παρόντος νόμου οἱ περὶ τῶν πεκουλίων νόμοι. Ζήτει δὲ καὶ τὸν λεῖ'. κανόνα τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου, ἕτερόν τι διδάσκοντα παρὰ τὸν παρόντα νόμον χάριν τῶν προφάσεις τοῦ κλήρου περιελθόντων πραγμάτων εἰς τοὺς κληρικοὺς, καὶ χάριν τῶν ἐν διαθήκαις καταλιμπάνεσθαι ὄφειλόντων ὑπὸ τούτων πραγμάτων νομίζω γάρ ὡς προτιψηθῆσονται τὰ τοῦ κανόνος καὶ ἀπὸ συνηθείας κακῆς (6) τοῦτο οὐ γίνεται. Καὶ ταῦτα μὲν χάριν τῶν πραγμάτων τῶν κληρικῶν, καὶ τῆς ὑπεξουσιότητος αὐτῶν. Τὰ δὲ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως (7) μόνου ἀρχοντίκια ἀπολύουσι τῆς ὑπεξουσιότητος τοὺς κληρικούς, καὶ ἀνάγνωθι τὰ περὶ τούτου παρὸ ἡμῶν γραφέντα εἰς τὸ λεῖ'. κεφ. τοῦ παρόντος τίτ. Τὸ δὲ ἀξιωματῆς ἐπισκοπῆς ἀπεντεύθεν (8) ἀπαλλάζεται τοὺς χειροτονουμένους ἐκ τῆς ὑπεξουσιότητος, καθὼς καὶ τὰ περὶ τούτου ἐν τῷ αὐτῷ κεφ. πλατύτερον παρεδηλώσαμεν.

(1) Χ. Τρ. — Ε. Ι. Β. τὸν διάλυσιν. — (2) Χ. Τρ. — ἐν Ε. Ι. Β. οὐ κεῖται εἰν. — (3) Χ. Τ. — Ε. Ι. Β. μὴ ἐκλαβοῦ. — (4) Χ. Τ. — Ε. Ι. Β. ἀρ' οἰουδίποτες. — (5) Χ. Τρ. — Ε. Ι. Β. ὑπὸ παρόντος νόμοι. — (6) Χ. Τρ. — Ε. Ι. Β. ἔλλείπει τὰ κακῆς. — (7) Ε. Ι. Β. καὶ μόνι. — (8) Χ. Τρ. — Ε. Ι. Β. ἀπέναθεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΒ'.

Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖσθαι οὕτινος ἡ γυνὴ ἐμοιχεύθη, καὶ ἐὰν γυνὴ κληρικοῦ μοιχευθῇ. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν ἦ.

Κείμενον.

Καὶ ὁ πολιτικὸς νόμος πάντας⁽¹⁾ τοὺς τὰς γυναικας ἑ-
αυτῶν μοιχευομένας μὴ ἀπολύοντας τιμωρεῖται. Ή δὲ 6'.
διάτ. τοῦ 0'. τίτ. τοῦ 0'. βιβλίου τοῦ κώδικος λέγει, ὅτι προ-
αγωγός ἔστιν ὁ τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν μοιχευθεῖσαν μὴ
ἀπολύσας, οὐ μὴν ὁ ψιλῶς ὑποπτεύσας. Σήμερον δὲ καὶ
μετὰ *τὴν⁽²⁾ (2) καταδίκην δύναται ὁ ἀνὴρ ἀναλαβεῖν ἐκ τοῦ
μοναστηρίου τὴν μοιχευθεῖσαν αὐτοῦ γυναικα, κατὰ τὴν
παρατήρησιν τῆς περὶ δεπουδίου ρλδ'. νεαρᾶς.

Σχόλιον.

Ο θ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβ. τοῦ κώδικος ἐ-έθη ἐν βιβλίῳ ξ'.
τῶν βασιλικῶν τίτ. λξ'. κεφ. μβ'. τοῦτο δὲ τὸ κεφ. πα-
γελεῖρηθη (3). Ή ρλδ'. νεαρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐτέθη ἐν βιβλίῳ κή.
τῶν βασιλικῶν τίτ. ζ'. κεφ. ά. θέμ. ζ'. ἐν μέρει οὕτως ἔχοντι.
Τὴν *δὲ⁽⁴⁾ (4) μοιχευθεῖσαν γυναικα ταῖς προσηκούσαις ὑποθέλ-
λομένην ποιεῖσις ἐν μοναστηρίῳ ἐμβάλλεσθαι· καὶ εἰ μὲν εἴσω
διετίχεις ὁ ἀνὴρ αὐτὴν ἀναλαβεῖν βουληθείη, ἔξουσίαν αὐτῷ
διδόμεν τοῦτο ποιεῖν, καὶ συνοικεῖν αὐτῇ, μηδένα κίν-
δυνον ἐντεῦθεν εὐλαβουμένῳ, μήτε διὰ τῶν ἐν μέσῳ γινο-
μένων καταβλαπτομένου τοῦ γάμου. Καὶ ταῦτα μέν φησιν
ὁ πολιτικὸς νόμος, καὶ ἔχε τὰ τῆς νεαρᾶς ταύτης ἐπὶ τῶν
λαϊκῶν. Ο γάρ ἐκκλησιαστικὸς νόμος, ἥτοι ὁ ή. κανὼν τῆς
ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνόδου οὕτε τὸν ἄνδρα τῆς μοιχευθείσας
γυναικὸς εἰς ὑπηρεσίαν ιερατικὴν παραχωρεῖ ἔρχεσθαι, οὕτε
τὸν ιερέα τὸν σύζυγον τῆς μετὰ τὴν χειροτονίαν μοιχευθείσας
παραχωρεῖ καὶ αὖθις εἶναι ιερέα, ἀλλ' ἀναγκάζει τοῦτον ἀπο-

(1) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται ἐν Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τ. — Ε. Ι. Β. ἐλλείπει
τὸ τὴν. — (3) καὶ οὐκ ἐτέθη Χ. Τρ. — (4) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται ὁ δὲ ἐν ταῖς
ἰκδόσεσιν 'Ε. Ι. καὶ Β.

λῦσαι τὴν μοιχευθεῖσαν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰ θέλει τέως ιεροτεύειν (1).

ΚΕΦΑΛΙΟΝ ΛΓ'.

Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖσθαι κληρικὸν ἀπολελυμένως, ἀλλὰ πάντως εἰς ἐκκλησίαν ἡ μοναστήρια. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν στ'. (2).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ'.

Περὶ περιοδευτῶν (3), καὶ τῶν ἐν ταῖς κώμαις ἐκκλησιῶν. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν νζ'.

Κείμενον.

Ἡ ιά. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου λέγει ἐκ τῶν χωρίων, καὶ ἐκ τῶν κωμῶν, καὶ οὐκ ἔξωθεν εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν χειροτονεῖσθαι, ὥστε συντελεῖν ίδίαν καπιτιῶνα καὶ τὸ δημόσιον. Ἡ δὲ ιστ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ ἡ 6'. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φῆσι τοὺς ἐναπογράφους καὶ ἀκόντων τῶν δεσποτῶν ἐν ταῖς κατ' αὐτοὺς κτήσεις χειροτονεῖσθαι, ἐφ' ὃ διὰ τῶν δεσποτῶν τὴν καπιτιῶνα συντελεῖν, καὶ διὰ ὑποκαταστάτων λειτουργεῖν.

Σχόλιον.

Ἡ ιά. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐτέθη εἰς βιβλίον γ'. τῶν βασιλικῶν, τίτ. γ'. κεφ. 5'. οὕτως ἔχον· Ἐξ αὐτῆς τῆς κώμης, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἐκκλησία κατ' ἀναλογίαν τῶν τόπων κληρικοὶ κρίσει τοῦ ἐπισκόπου χειροτονεῖσθωσαν, καὶ τὴν οἰκείαν (4) ἐπιγινωσκέτωσαν κεφαλιτιῶνα. Ηἱ ισ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά· ἡ δὲ 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστιν νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρχγ'. καὶ ἐτέθη εἰς βιβλίον τῶν βασιλικῶν γ'.

(1) Καὶ ζήτει τὸν κανόνα τοῦτον Χ. Τρ. — (2) κατ'. κατὰ Λάθο; τὸ Χ. Τρ. καὶ Ἐ. — (3) Χ. Τρ. — Β. περιοδούγετων. — (4) ίδίας Χ. Τρ.

τίτ. ἀ. κεφ. λη. οὕτως ἔχον· Τοὺς ἐναπογράφους ἐν αὐταῖς μόνον ταῖς κτήσεσιν, ἐν αἷς εἰσιν ἐναπέγραφοι, κληρικοὺς καὶ παρὰ γνώμην τῶν δεσποτῶν γίνεσθαι συγχωροῦμεν, ἐφ' ὃ μέν τοι ὅτε κληρικοὺς αὐτοὺς γινομένους αὐτοῖς τὴν ἐπικειμένην αὐτοῖς γενοργίαν πληροῦν. Πλὴν γίνωσκε ὅτι αὕτη ἡ νεαρὰ ἡ περὶ τῶν ἐναπογράφων ἄλλως εἶχε πρὸ τοῦ συντεθῆναι τὸ πλάτος τῶν νεαρῶν, καὶ ἄλλως ἐγράφη εἰς τὸ πλάτος, καὶ μετετέθη εἰς τὰ βασιλικά. Πρότερον μὲν γάρ καπιτιῶνός τε ἐμέμνητο ὅτοι κεφαλιτῶνος, διτοι καὶ καπίτους ἡ κεφαλὴ κατὰ Λατίνους λέγεται, καὶ δι' ὑποκαταστάτων λειτουργεῖν τοὺς ἐναπογράφους διωρίζετο. Εἰς δὲ τὸ πλάτος καὶ εἰς τὰ βασιλικὰ τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν ὅτοι τῆς κεφαλιτῶνος οὐκ ἐτέθη· δι' ὃ καὶ ὁ φείλεις προσέχειν χάριν μὲν τῆς κεφαλιτῶνος, ὅτοι τοῦ κανονικοῦ, τῷ ἀνωθεν καταστρωθέντι· νόμῳ καὶ κειμένῳ ἐν βιβλίῳ γ'. τίτ. γ'. κεφ. στ'. χάριν δὲ τῶν ἐναπογράφων τῷ νζ'. κανόνι τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου, καὶ τῇ ρκγ'. Ίουστινιανείῳ νεαρῷ, ἥγουν τῷ λη. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, τῷ καὶ ἀνωθεν καταστρωθέντι· χάριν δὲ τοῦ κανονικοῦ καὶ τῶν ὑπὲρ χειροτονίας διδούμενων συνηθειῶν, ἐνεργεῖ μέχρι τοῦ νῦν χρυσόβουλλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυρίου Ἰσαακίου τοῦ Κομνηνοῦ, οὕτως ἔχον ἐν μέρει· Τυποῖ δὲ ἡ βασιλείᾳ μου, καὶ ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τῶν ιερέων, καὶ ἐπὶ τῷ κανονικῷ τὸν παλαιὸν ἐνεργεῖν τύπον, καὶ μηδὲν ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ λαμβάνειν πλέον τὸν χειροτονοῦντα τοῦτον ἐπίσκοπον (1), ἀλλ' ἡ μόνα τὰ ζ'. χρυσᾶ νομίσματα τῆς προτιμωμένης χρηστῆς τῆς βασιλείας μου, ἥγουν ἐν μὲν ὅτε ποιεῖ αὐτὸν λιτὸν παπᾶν ὅτοι ἀναγνώστην, τρία δὲ ὅτε χειροτονεῖ αὐτὸν διάκονον, καὶ ἔτερα τρία ὅτε πληροῖ (2) αὐτὸν ιερέα, ὅτοι πρεσβύτερον. Μεταύτως καὶ ὑπὲρ τοῦ κανονικοῦ ἀπὸ τοῦ ἔχοντος χωρίου λ'. καπνοὺς, νόμισμα ἐν χρυσοῦ ὅμοιον, ἀργυρῷ δύο, κριὸν ἐνα, κριθῆς (3) μοδίους ἔξι, οἴνου μέτρα ἔξι, ἀλεύρου μοδία ἔξι, καὶ ὄρνιθια λ'. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχοντος κ'. κα-

(1) Χ. Τρ. ἡ τὸν ἀρχιεπίσκοπον.—(2) Χ. Τρ. ποιεῖ.—(3) Χ. Τρ. κριθοῦ—Ἐ. Ι. καρπὸν μοδίους ἔξι.

πνοὺς, τὸ δίμοιρον τοῦ νομίσματος, καὶ ἀντὶ τῶν δύο ἀργυρῶν ἀργυροῦν ἀ. μέσαρνον ἐν, κριθῆς (1) μόδια δ'. οἶνου μετρᾷ δ'. ἀλεύρου μόδια δ'. καὶ ὄρνιθια χ'. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχοντος ἡ. καπνὸς χωρίου, ἀργυρᾶ ἐ. ἀρνίον ἐν (2), κριθῆς μόδια 6', οἶνου μετρᾷ 6'. ἀλεύρου μόδια 6'. καὶ ὄρνιθια ἡ. καθὼς καὶ ἐν τοῖς σιγίλλοις τῶν παλαιῶν πρακτικῶν (3) ἀναγράφεται· καὶ ἡ σύμφωνος κατάθεσις τῶν ὅλων θεματικῶν παρέστησε τῇ βασιλείᾳ μου. Σὺν τῷ τοιούτῳ δὲ χρυσοβούλλῳ τυπικῷ γέγονε καὶ σημείωμα συνοδίκὸν κατὰ τὴν ἴε. τοῦ Νοεμβρίου ρηνὸς τῆς ι'. Ἰνδικτιῶνος παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου κυρίου Νικολάου παρακελευθμενον κατὰ τὸ τοιοῦτον χρυσόβουλλον δίδοσθαι τὰ κανονικὰ, καὶ τὰ ὑπὲρ χειροτονίας.

[Σημείωσαι (4). Ἀναγκαῖον διὰ τὰ ζητούμενα κανονικὰ παρὰ τῶν ἀρχιερέων, καὶ μὴ διδόμενα ἵσως, οἱ πλείους γάρ τῶν λαϊκῶν οὐ διδόσαι καλοθελῶς πεδὸς τοὺς ἀρχιερεῖς αὐτῶν τὰ κανονικὰ, λέγοντες τὸ εὔχγγελικὸν ὅπια, δωρεὰν ἐλάθετε, δωρεὰν δότε, ὅπερ ἐστὶν ἀμέτοχον· οὐδὲ γάρ ἐστι μισθὸς τὸ χάριν ἀποτροφῆς διδόμενον τῷ ἀρχιερεῖ.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ'.

Περὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον τῆς πόλεως εἶναι τοὺς κληρικοὺς τῶν πτωχείων, καὶ μοναστηρίων, καὶ μαρτυρίων. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν γ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ'.

Περὶ δούλων κληρουμένων. Ἀπαστόλων κανὼν πβ'.

Κείμενον.

‘Η λε'. διάταξις τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώ-

(1) Χ. Τρ. κρίθου. — ‘Ε. Ἡ. καρπόν. — (2) Χ. Τρ. — Οἱ δὲ Ἡ. Β. ἄρνα ἐν. — (3) Χ. Τρ. — ‘Ε. Ἡ. Β. πρακτόρων. — (4) ἡ σημείωσις αὕτη εὑρήται μὲ κανὰ ἐν περισελιδίῳ τοῦ Χ. Τρ. δι' ἱρυθρᾶς γραφῆς, μὴ ἀποτελεῖσα μέρος τῶν σχολίων.

δικός φησιν ὅτι δοῦλος οὗτε κατὰ γνώμην τοῦ δεσπότου κληροῦται, εἰμὴ πρότερον ἐλευθερωθῆ. 'Η δὲ β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν ὅτι ἐὰν γινώσκοντος, καὶ μὴ ἀντιλέγοντος τοῦ δεσπότου κληρωθῆ, ἐλευθεροῦται, καὶ εὐγενῆς γίνεται. Εἰ δὲ ἡγνόησε, δεικνύει εἰσω ἐνταῦτοῦ τὴν τύχην λαμβάνει αὐτόν. 'Ο δὲ ἐλευθερούμενος ἐὰν κοσμικὸς γένηται, παραδίδοται εἰς δουλείαν τῷ δεσπότῃ αὐτοῦ. 'Η δὲ αὐτὴ διάτ. λέγει ὅτι ἡ ἐπισκοπή καὶ δουλικῆς καὶ ἐναπογράφου τύχης ἐλευθεροῖ, καὶ ὑπεξουσιότητος· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἡ πά. νεαρά, ἡ διαλαμβάνουσα διὰ ποίων ἀξιωμάτων βουλευτηρίου τις ἐλευθεροῦται, καὶ ὑπεξουσιότητος.

Σχόλιον.

Ο γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐτέθη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν κεφ. β'. πλὴν τὸ κεφ. τοῦτο παρελείφθη εἰς τὴν ἀνακάθαρσιν, καὶ οὐκ ἐτέθη. Ή β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρκγ'. καὶ ἐτέθη εἰς βιβλίον τῶν βασιλικῶν γ'. τίτ. ἀ. κεφ. λζ'. οὕτως ἔχον ώς συνωψίσθη. Τὸ δὲ ἐλευθεροῦσθαι τοὺς ἐναπογράφους μέρος ἔστι τῆς αὐτῆς ρκγ'. νεαρᾶς, καὶ ἐτέθη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλ. τίτ. ἀ. κεφ. ιά. ἔχοντι οὕτω· Μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν καὶ δουλικῆς ἐναπογράφου τύχης τοὺς ἐπισκόπους εἴναι ἐλευθέρους κελεύομεν, εἰ μὴ ταξεώτης παρὰ τὴν προειρημένην χειροτονηθείη παρατήρησιν· τοὺς γάρ τοιούτους τῆς ἐπισκοπῆς ἀποκινουμένους τῇ τάξει ἀποκαθίστασθαι κελεύομεν, ἵνα μὴ ἐκ τῆς τοιαύτης τύχης τῇ ιερωσύνῃ μηδεὶς γένηται. Ή μέν τοι πά. Ἰουστινιάνειος νεαρὰ κεῖται εἰς βιβλίον λά. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἐ. κεφ. ἀ. οὕτως ἔχον περὶ τὴν ἀρχήν· Θεσπίζομεν τούς τε ἐμβάθμους ὑπάτους, καὶ ἐφεξῆς παρακελεύεται ἡ αὐτὴ νεαρὰ ἵνα πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἔχοντες ὄφρίκια ἀρχοντες αὔτεξούσιοις ὦσι, καὶ τῆς πατρικῆς χειρὸς οὐκ ἔφθασσαν ἀπολυθῆναι. Ή μέν τοι ο'. ί. καὶ ιά. νεαρὰ τοῦ βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ φιλασφρου παρακελεύονται τὸν κληρωθέντα δοῦλον ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότου, ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν μονάσαντα, καὶ τὸν γεγονότα

ἐπίσκοπον, ἀποκαθίστασθαι τῷ προτέρῳ δεσπότῃ. Σὺ γοῦν μαθὼν ἀπὸ τοῦ ιά. κεφ. τοῦ ἀ. τίτλου τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, δτὶς καὶ δουλικῆς ἐναπογράφου τύχης οἱ ἐπίσκοποι· καὶ τετιμημένοι ἀξιώματι ἐλευθεριάζουσι, μὴ ἐναντιωθῆσι τῷ λζ'. κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου λέγοντι, υὴ ἄλλως τὸν δοῦλον ἐλευθεροῦσθαι· καὶν κληρωθῆ, εἰμὴ παρακολουθή (1) καὶ τοῦ δεσπότου εἰδησις, ἀλλὰ κατὰ τοῦτο νόει καὶ ἐκεῖνο τὸ κεφ. οἱ γάρ λέγοντες, δτὶς διὰ τὸ τῆς ἐπίσκοπῆς ἀξιώματα ἐλευθεροῦται δ δοῦλος, καὶν παρὰ γνώμην τοῦ δεσπότου ἐπίσκοπος γένηται, οὐ καλῶς λέγουσιν· ἔρμηνενται γάρ *καὶ* τὸ τοιοῦτον κεφάλαιον ἀπὸ τοῦ ἐφεξῆς κεφ. μιᾶς γάρ εἰσι νεαρᾶς καὶ ἀμφότερα, καὶ πάντως ἀπὸ τοῦ μεταγενεστέρου ἥτοι τοῦ λζ'. κεφ. τὸ προγενέστερον κεφ. ἥτοι τὸ ιά. ἔρμηνενθήσεται. Αἱ νεαραὶ δὲ τοῦ βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ, δις καὶ ἀνάγνωθι μετ' ἐπιμελείας, καὶ τὸν κληρωθέντα, καὶ τὸν μονάσαντα, καὶ τὸν ἐπίσκοπον γεγονότα δοῦλον, ἀποκαθίστωσι πρὸς τὴν προτέραν δουλικὴν τύχην, ἀν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότου τοιούτου τινὸς *δ δοῦλος* (2) ἀξιωθῆ. Πλὴν εὑρίσκων τὴν ἵ. νεαρὰν τοῦ αὐτοῦ βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ λέγουσαν δτὶς τὸ παλαιὸν μέχρι τριῶν χρόνων ἡδύνατο δ δεσπότης τὸν μονάσαντα φυγάδα δοῦλον αὐτοῦ ἀνυκκλεῖσθαι, τούτου δὲ τοῦ χρόνου παρελθόντος ἀπεκλείστο, καὶ διορίζομένην τὸν γνώμην τοιαύτη μονάσαντα οἰκέτην κατὰ πάντα καθ' ὃν ἀν εὑρίσκηται καὶρὸν ὑπὸ τὸν πρότερον δεσπότην τάττεσθαι, καὶ διὰ τὸ εἴναι τὸν δοῦλον ἀφανῆ μὴ βλάπτεσθαι· τὸν δεσπότην ἐκ τῆς παραδρομῆς τῆς τριετίας· ἐπούδασα εὑρεῖν τὸν περὶ τῆς τριετίας διδάσκοντα νόμον, καὶ οὐχ εὗρον αὐτὸν ἀνευ μόνου τοῦ καταστρωθέντος ἀνωθεν, καὶ λέγοντος ἐντὸς ἐνιαυτοῦ δύνασθαι τὸν δεσπότην ἀναζητεῖν τὸν κληρωθέντα δοῦλον δίχα γνώμης αὐτοῦ· διὸ καὶ ἀναγκάζομαι ἀκολουθεῖν τοῖς παρὰ τοῦ Σοφοῦ νομοθετηθεῖσι. Νομίζω δὲ δτὶς καὶ τὰ τῆς τοιαύτης νεαρᾶς εἰπερ θελήσει τις ἀπολεπτύναι (3), μεγάλην ἀν (4) εὑρήσῃ

(1) Χ. Τρ. — Ε. Ι. Β. παρακολουθήσει. — (2) Χ. Τρ. καὶ Ε. — οὐχ εὑρηται ἢ λέξις ἐν Β. — (3) Χ. Τ. — ἀπολειφθεῖσα ·Ε. Ι. Β. — (4) Δ. Ἐκδ. — τὸ Χ. Τρ. καὶ αἱ ἔκδ. ίνα.

ἀμφιβολίαν (1). Εἰ γὰρ, ὡς αὕτη φησὶ, τὸν ἐν φυγῇ ὅντα θοῦλον καὶ μονάσαντα μέχρι τῆς ἐμφανείας αὐτοῦ ὁ δεσπότης ἀναζήτει, πάντως ἐξ ἀντιδιαστολῆς τὸν μὴ ἐν φυγῇ μοναχὸν ὅντα δοῦλον, ἀλλ᾽ ἐμφανιζόμενον ἐντὸς μόνης τριετίας ὁ δεσπότης ἀνακαλέσεται, τοῦτο δὲ μὴ ποιήσας ἀποκλεισθήσεται· τοῦτο ὅπερ διορίζεται γίνεσθαι ἐντὸς ἐνιαυτοῦ ἡ ῥηθεῖσα Ἰουστινιάγειος νεαρά (2). Εἰ ταῦτα οὕτως εἴπης καὶ ἔρμηνεύσῃς, συμβιβολίσθησονται αἱ τῶν βασιλέων νεαρᾶι ἄνευ μόνου τοῦ χρόνου ἐπὶ τριετίαν διεκνυμένου διὰ περίθαλψιν τοῦ δεσπότου. Ἀπὸ τῆς ρηγ'. Ἰουστινικνείου νεαρᾶς τῆς κειμένης, ὡς εἴρηται, ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. καὶ διοριζομένης μετὰ τὴν χειροτονίαν, καὶ δουλικῆς ἐναπογράφου τύχης τοὺς ἐπισκόπους ἐλευθέρους εἶναι· ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τῆς πά. νεαρᾶς τῆς κειμένης ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν λά. τίτ. ἐ. κεφ. ἀ. καὶ παρακελευομένης πάντας τοὺς τιμηθέντας παρὰ βασιλέων ἀξιώμασιν ἢ ὁφρικίοις ἀρχοντικοῖς, ἀπαλλάττεσθαι τῆς ὑπεξουσιότητος, καὶ δίχα γνώμης τοῦ πατρὸς, εἰπόν τινες καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἄρχοντας, ἀμα τῷ σφραγισθῆναι, ἀξιωματικοὺς εἶναι, καὶ ὀνομάζεσθαι, καὶ αὐτεξουσίους γίνεσθαι. Χρώμενοι δὲ καὶ τῷ παρὰ τοῦ ἀριδίμου βασιλέως καὶ ἴσαποστόλου ἀγίου Κωνσταντίου ἀπολυθέντι νεαρῷ θεσπίσματι πρὸς τόν τε πάπαν Ρώμης ἀγιον Σίλβεστρον, τῷ καὶ καταστρωθέντι παρ' ἡμῶν ἔξωθεν τοῦ ἀ. κερ. τοῦ ἡ. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος, καὶ διοριζομένῳ ἔχειν ἐπ' ἀδείας τὸν πάπαν Ρώμης ἀξιώμασι τιμῆν τοὺς ὑπ' αὐτὸν κληρικοὺς, ὅποιοις καὶ ὁ βασιλεὺς τιμᾷ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, καὶ εἶναι τὴν ιερὰν σύνοδον οἷαν καὶ τὴν βασιλικὴν σύγκλητον· ὡσαύτως καὶ τοῖς νόμοις τοῖς καταστρωθεῖσιν ὅμοιώς (3) παρ' ἡμῶν, καὶ διοριζομένοις ἔχειν τὴν ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ προνόμια τῆς παλαιᾶς Ρώμης. Ἐτεροι δὲ τῷ τέλει τῆς πά. νεαρᾶς χρησάμενοι, τῆς κειμένης ἐν τῷ ἐ. τίτλῳ τοῦ λά. βιβλ. (4) καὶ λεγούσης ταῦτα ῥητῶς· Πρόδηλον δὲ ὡς οὐκ ἔστιν δεῖ ἀγνοεῖ, πρό

(1) Χ. Τρ. — 'Ε. Ι. καὶ Β. μεγάλας . . . ἀμφιβολίας. — (2) νεαρὰ ἵ. 'Ε. καὶ Β. — τὸ ἵ. οὐχ εἴρηται ἐν Χ. Τρ. — (3) Χ. Τρ. — 'Ε. 'Ι. καὶ Β. ὅμοιώς καὶ διοριζομένους. — (4) Χ. Τρ. — 'Ε. Ι. καὶ Β. ἵγε τῷ ε', βιβλ. τοῦ λά. τίτλου.

γε (1) ἀπάντων τοῖς ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις ἅμα τῇ χειροτονίᾳ καὶ τὴν αὐτεξουσιότητα προσγίνεσθαι. Οἱ γὰρ πάντων ὄντες πνευματικοὶ πατέρες πῶς ἂν ὑπὸ τὴν ἑτέρων ἔξουσίαν τελοῖεν, ἐπεχείρησαν εἰπεῖν ἀπὸ μόνου τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἐλευθεριάζειν τοὺς ἐπισκόπους τῆς ὑπεξουσιότητος· οὐ μὴν δὲ καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἀρχοντας αὐτεξουσίους γίνεσθαι· ἐκ (2) τῆς πατριαρχικῆς σφραγίδος, ἢ γὰρ ἄν, φασι, καὶ τοῦτο τῇ νεαρᾷ προσετέθη. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μὴ καλῶς λέγειν τούτους, οὐδὲ γὰρ ἀνηρέθη τὸ νεαρὸν θέσπισμα τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου ὑπὸ τῆς Ἰουστινιανείου νεαρᾶς, τὸ διοριζόμενον ἐπίσης τῇ βασιλείᾳ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἱώμης ἐν ἀξιώμασι· (3) σεμνύνεσθαι, ἀλλὰ τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος διδομένου μὴ μόνον παρὰ τῶν πατριαρχῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ μητροπολιτῶν, καὶντεῦθεν τινῶν ἀμφιβαλλόντων μὴ γίνεσθαι αὐτεξουσίους τοὺς ἐπισκόπους πάντας, ἢ Ἰουστινιανείους νεαρὰ πάντας τοὺς ἐπισκόπους αὐτεξουσίους γίνεσθαι διωρίσατο, καὶν μὴ παρὰ πατριαρχῶν χειροτονῶντας. Όθεν καὶ ἀνενδοιάστως φησὶ ἀξιωματικοὺς εἶναι τοὺς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀρχοντας, καὶ ὅφελειν αὐτοὺς τιμᾶσθαι ως τῆς ἱερᾶς συγκλήτου λογάδις, κατὰ τὸ θέσπισμα τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ τὰ λοιπὰ νόμιμα τὰ ἔνωθεν μνημονεύεντα. Τοῦτο δὲ ὕδικόν ἐστι προνόμιον τοῖς ἀρχούσις τοῦ θρόνου τῆς ἐκκλησίας τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν διὰ τὸ τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου θέσπισμα. Οἱ γὰρ ἀρχοντες τῶν ἄλλων πατριαρχῶν, προσέτι γε μὴν καὶ τῶν μητροπολιτῶν, καὶ τῶν ἐπισκόπων, τῶν αὐτῶν προνομίων οὐκ ἀξιωθήσονται.

Σημείωσαι. Λπὸ τῶν ἐν τῷ παρόντι λεγομένων καταστρωθεισῶν νεαρῶν συνάγαγε καὶ εἰπὲ, διτοι οἱ παρὰ γνώμην τοῦ δεσπότου κληρούμενοι δοῦλοι, ἢ καὶ ἐπισκοπεύοντες, εἰς τὸν πρότερον δεσπότην καὶ ἀκοντες ἀντιστρέφονται, ἐκ τῆς χειροτονίας μὴ ὠφελούμενοι. Ωσαύτως εἰπὲ, βτι οὐκ ἀπροσδιορίστως δύναται ὁ δεσπότης ἀνκακλεῖσθαι τούτους, ἀλλ' ἐντὸς τριετίκης μετὰ τὸ λαβεῖν αὐτοὺς εἴδησιν τοῦ γεγονότος

(1) Χ. Τρ. — Ἐ. Ἰ. Β. πρὸς γε. — (2) Χ. Τρ. — ἐν Ἐ. Ἰ. καὶ Β. αὐτεῖται τὸ. ἴκ. — (3) ἀξιώμασι. Χ. Τρ.

ψηφιζομένης. Εἴτε εἰπὲ ὅτι τοῦ νόμου λέγοντος τὸν ἐπερωτώ-
μενον, καὶ μὴ ἀντιλέγοντα ἀλλὰ σιωπῶντα, κερδαίνοντα μὲν
ἀντὶ συγκινοῦντος παρχλαμβάνεσθαι, ζημιούμενον δὲ ἀντὶ ἀρ-
νουμένου· ἐπὶ τοῦ παρόντος θέματος ὁ εἰδὼς τὴν χειροτονίαν
τοῦ δούλου αὐτοῦ καὶ μὴ ἀντιλέγων ἀντὶ συγκινοῦντος λογί-
ζεται, καὶ ταῦτα βλαπτόμενος· καὶ ἔστι τοῦτο ἰδεῖκὸν διὰ
τὴν ἐλευθερίαν. Εἴτε εἰπὲ ὅτι ἀπὸ μόνης τῆς ἐπισκοπικῆς χει-
ροτονίας οἱ ὑπεξεῖσιοι αὐτεξεῖσιοι γίνονται, οὐ μὴν ἀπὸ κλη-
ρώσεως οἰαςδήτινος. Τὰ δὲ ἀρχοντίκια τοῦ πατριάρχου Κων-
σταντινουπόλεως καὶ μόνου αὐτεξεισίους ποιοῦσι τοὺς ὑπεξει-
σίους. Τὸ δὲ εἰς τριετίαν παρεκτείνεσθαι τῷ δεσπότῃ τὴν
ἀνάκλησιν τοῦ χειροτονηθέντος δούλου ἀπὸ τῆς νεαρᾶς τοῦ
βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ ἐστι καὶ κρατεῖ, καὶ *ἐπι-
βλαβεῖς*⁽¹⁾ τῇ ἐλευθερίᾳ ἐστὶ, διὰ τὸ δίκαιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΖ'.

Περὶ διακονισσῶν, καὶ ὅτι γυνὴ οὐ γίνεται πρε-
σβυτέρα. Συνόδου Νικαίας κανὼν ιθ'. Συνόδου Λαοδικείας
κανὼν ιά. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ιε'. Συνόδου ι'.
κανὼν ιδ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΗ'.

Περὶ τῶν διὰ τῆς χειροτονίας λυομένων ἀμαρτημά-
των. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν θ'.

(1) Διόρθ. ἐκδ. — Οἱ Ἐ. Ἡ. καὶ Β. ἐπιβαλλές, τὸ δὲ Χ. Τρ. δυσανέ-
γνωστον.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ,

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ, ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝ
ΜΗ ΕΧΟΝΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΑ ΑΓΙΩΝ,

Καὶ περὶ ἱερῶν σκευῶν, καὶ ἀναθημάτων, καὶ χληρικῶν
παρὰ γνώμην ἐπισκόπων ἴστωντων θυσιαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ποιήσεως ἐκκλησιῶν, καὶ περὶ καθιερώσεως ἐκ-
κλησιῶν καὶ μαρτυρίων μὴ ἔχόντων λείψανα ἄγιων. Συ-
νόδου Καρθαγένης κανὼν σ'. πγ'. Συνόδου Νικαίας τὸ
β'. κανὼν ζ'. ιζ'.

Κείμενον.

Ἐν τῷ ιδ'. κεφαλαίῳ τοῦ γ'. τίτ. τοῦ παρόντος συν-
τάγματος παρεγγράφη πῶς γίνεται ἐκκλησία. Λέγει δὲ
καὶ διάταξις ιε'. τοῦ β'. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος,
ὡς ἐάν τις δωρήσηται πρᾶγμα κινητὸν, ἢ ἀκίνητον, ἢ
αὐτοκίνητον, (1) εἰς πρόσωπον μάρτυρος, ἢ προφήτου,
ἢ ἀγγέλου, ὡς αὐτῷ μέλλων εὐκτήριον οἰκοδομεῖν, καὶ
τὴν δωρεὰν ἐμφανίσῃ, ἐφ' ὃν ἀναγκαῖόν ἐστιν, ἀναγκά-
ζεται τὸ ἔργον, καν μὴ ἥρχθη, πληρῶσαι μετὰ χλη-
ρονόμων (2), καὶ πληρωθέντος δοῦναι τὰ τῆς δωρεᾶς. Τὸ
αὐτὸ καὶ ἐπὶ ξενοδοχείων, καὶ νοσοκομείων, καὶ πτωχείων,
ἀδείας οὔσης τοῖς ἐπισκόποις καὶ οἰκονόμοις ἐνάγειν αὐτοῖς
(3). Τούτων δὲ πληρουμένων ἡ διοίκησις κατὰ τὰ δόξαν-
τα τοῖς φιλοτιμησαμένοις (4) καὶ τοὺς ἐπιτεθέντας ὅρους

(1) ἢ δίκαιον Δ. 15 κώδ. 1. 2. — (2) χληρικῶν Ἐ. Ι. Β. — (3) αὐτοὺς Δ.
15 κώδ. 1. 2. — (4) φιλοτιμουμένοις Χ. Τρ.

γίνεται. Καὶ ἡ μέ διάταξις τοῦ γ'. τίτλου τοῦ αὐτοῦ ἀ. βιβλίου φησὶν, ὅτι ἐάν τις εὔσεβη ποιήσοιτο διατύπωσιν ἦ ἐν ἐνστάσει, ἢ ληγάτῳ, ἢ εἰς τὴν πίστιν αὐτῶν (1), ἢ μόρτις καῦσα δωρεὰν, ἀνάγκην ἔχει ὁ κελευσθεὶς διὰ τοῦ ἐπισκόπου, κανέναν ἐκωλύθη ἀπὸ διαθεμένου προνοῆσαι (2), εἰ μὲν ἐκκλησίαν ἐπετράπη ποιῆσαι, πληροῦν (3) αὐτὴν εἴσω τριετίας, εἰ δὲ ξενῶνα, εἴσω ἐνιαυτοῦ· δυνατὸν γάρ καὶ οἶκον εἰς ἀνάκλισιν(4) τῶν ἀσθενούντων μισθοῦσθαι, ἔωσον τὸ ἔργον πληρωθῆ. Τοῦ δὲ τοιούτου χρόνου παρερχομένου ἀπαιτεῖ τὸ καταλειφθὲν ὁ ἐπίσκοπος μετὰ καρπῶν καὶ ἐπαυξήσεων ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς τοῦ διαθεμένου τελευτῆς, καὶ ποιεῖται τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν ξενώνων, καὶ τῶν γηροκομείων, ἢ δρφανοτροφείων, ἢ νοσοκομείων, ἢ πτωχείων, καὶ προχειρίζεται τοὺς διοικητὰς αὐτῶν, εἴγε μὴ ῥητῶς ὁ τελευτήσας εἴπη τὸν δφείλοντα διοικεῖν· εἰ δὲ καὶ ὀνομάζῃ, ἀδειαν ἔχει δ ἐπίσκοπος κακῶς αὐτὸν διαγενόμενον ἀποκινεῖν, καὶ ποιεῖν ἄλλον· εἰ δὲ δ κελευσθεὶς καὶ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου δχληθεὶς ἀρχικὴν ὑπόμνησιν ἀναμείνη, δίδωσι διπλοῦν τὸ καταλειφθὲν· διθυμοῦντος δὲ τοῦ ἐπισκόπου ἀναγκάζει πληρωθῆναι τὸ διατυπωθὲν δ μητροπολίτης ἢ δ τῆς διοικήσεως ἔκείνης ἀρχιεπίσκοπος, καὶ πᾶς βουλόμενος τῶν πολιτῶν κινεῖ. Εἰ δὲ μετὰ τὴν ίδιαν τελευτὴν οἱ κληρονόμοι ἔκελεύσθησαν δοῦναι, ἢ τι ποιῆσαι, δ προδηλούμενος χρόνος μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτῶν ἀριθμεῖται· οἱ δὲ ἄρχοντες ἀναγκάζουσι ταῦτα πληροῦσθαι.

Σχόλιον.

Η ιέ. διάταξις τοῦ β'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος,

(1) φιδεῖκομμίσφ Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — προνοῆσθαι. 'Ε. Β. — (3) πληροῖ Έ. 'Ι. Β. καὶ Χ. Τρ. — διωρθώθη κατὰ τὸ κείμενον τῆς διατ. 15 τοῦ κώδ. Ι. 3. Διόρθ. Ἐκδ. — (4) ἀνάκλησιν Έ. 'Ι. Β. Χ. Τρ. ἀλλὰ διωρθώθη κατὰ τὴν μνησθεῖσαν διάτ. τοῦ κώδικος ἐν ᾧ ἀγαγινώσκεται δυνατὸν εῦν καὶ οἶκον μισθώσασθαι, καὶ τοὺς ἀρρώστους ἐγκατακλίναι, Δ. Ἐκδ.

ετέθη ἐν βιβλίῳ ἡ. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεφαλαίῳ ζ'. οὕτως ἔχουσα ως ἐντὸς συνωψίσθη (1). Ή μέ. διάταξις τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, καὶ μηδὲ σὺ ταύτη προσχῆς. Λανάγνωθι δὲ τὸ θ'. κεφάλαιον τοῦ τίτ. γ'. τοῦ ἡ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, μέρος ὃν τῆς ρλά. Ιουστινιανείου νεαρᾶς, τὰ αὐτὰ σχεδὸν νομοθετοῦν καὶ καταστρωθὲν εἰς τὸ ἐπιόν καταβατόν. Κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα τῆς ιδ'. Ἰνδικτιῶνος γέγονε νεαρὰ τοῦ ἀγίου ημῶν αὐτοκράτορος κυρίου Μαγουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ ἐν μέρει τάδε διεῖσθαι. Σὺν τούτοις καὶ τοῦτο θεσπίζοντες τοῖς προγραφεῖσι προστίθεμεν. Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐν τοῖς ἐπιτελευταίοις αὐτῶν διατάγμασιν, ἐπιτρόπους ἤγουν διοικητὰς τῶν παρ' αὐτῶν διορισθέντων καταλιμπάνουσι, καὶ τούτοις ἀνατιθέασι τὴν τῶν πραγμάτων αὐτῶν οἰκονομίαν τε καὶ διοίκησιν, τὸν Χριστὸν κληρονόμον γράφοντες, τὸ γλυκὺ τοῦτο καὶ κοσμοσωτήριον ὄνομα. Τοῦτο δὲ δοκοῦσι ποιεῖν δι' ὃν τοῖς πένησι τὰς περιουσίας αὐτῶν καταμερισθῆναι προστάτουσι. Τοῦ γάρ αιτοῦντος λαμβάνοντος ἵσταται δι Χριστὸς συγχοιλαίνων τούτῳ τὴν χεῖρα ἐφόσον γάρ, φησιν, ἐν τούτων τῶν ἐλαχίστων ἀδελφῶν ἐποιήσατε, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Παρακελευόμεθα οὖν ὅταν ἐπιτροπικαὶ τοικαῦται διοικήσεις πρόκεινται, καὶ εἰς εὔσεβεῖς αἱτίας διανομαὶ, καὶ πρὸς ψυχικὰς οἰκονομίας, καὶ ὄρφενῶν ἀφηλίκων τε καὶ πενήτων ἀναγωγὰς καὶ διατροφὰς τείνωσι, μὴ χώραν ἔχειν ἐν ταύταις τοὺς τῶν δικαστηρίων ὑπερβολασμοὺς, καὶ τὰς ἐντεῦθεν χρονοτριβήσεις· συμβαίνει γάρ ἐντεῦθεν τὰς τῶν τελευτώντων ζημιοῦσθαι ψυχὰς, καὶ τοὺς ἐπ' ἀγαθῷ καὶ κοινῇ λυσιτελείᾳ τοῦ παντὸς τεθέντας νόμους, εἰς τούναντίον περιέστασθαι· οὐ γάρ δίκαιον κρίνει ἡ βασιλεία μου τὴν ἐπὶ τοῖς λοιποῖς δικαστηρίοις κρατοῖσαν ἀκολουθίαν, καὶ ἐπὶ τοῖς τοιούτοις πολιτεύεσθαι, ἀλλὰ τὰς ἐπὶ ταῖς τοιαύταις ὑποθέσεις ἀμφιβολίας ἀπεντεῦθεν λύεσθαι, μὴ λιθέλλου διδομένου, εἰδῆσεως δὲ τριημέρου η καὶ ἐπὶ τέταρτον παρεκτεινομένης, μήτινος γάρ δικαστικῆς ὑποθέσεως ἐπει-

(1) Ἀπασαὶ η πρώτη αὕτη περίοδος ἐλλείπει ἐν Χ. Τρ.

σαγοριμένης, ἡ τῶν προσόντων ἔκάστῳ δικαίων γενήσεται κατεξέτασις, καὶ μετακληθήσονται καὶ ἄμφω τὰ μέρη δίχα τινὸς ὑπερημερίας, καὶ ἀπαιτηθήσονται ἐκάτερα τὰ μέρη (1) τὰ δοκοῦντα συντείνειν αὐτοῖς προβάλλεσθαι, καὶ οὕτω δι’ ὀλίγου καιροῦ μηνιαίου τυχόν, ἡ καὶ εἰς δεύτερον παρεκτεινομένου κατὰ τὸ δόξαν τῷ δικαστῇ, προσήκουσαν δέξοιτο λύσιν τὸ ἀνακύψαν ἀμφίστολον, τηρούμενων δηλονότι τῶν νόμων ἐπὶ τῆς οἰκείας ἔδρας καὶ παγιότητος, δοσι μὴ μετὰ τὸν τοῦ τελευτήσαντος θάνατον, εὐθὺς τοὺς ἐκείνους διεδόχους εἰς δικαστήριον ἐλκεσθαι διακελεύονται (1), ἀλλὰ μετὰ παραδρομὴν ἡμερῶν τινῶν καθὼς τὰ περὶ τούτων πλατύτερον τοῖς βασιλικοῖς διηγόρευται. Εἴ δέ γε ἐπίτροπος εἰς ὑπερθέσεις φανείη χωρῶν, καὶ τοιαῦτα σκαιωρῶν φωραθείη, καὶ πρὸς ὑπερβίβασμοὺς χωρήσῃ, μὴ ποιῶν καθὼς ὁ διαθέμενος διετάξατο, τῆς ἐπιτροπῆς καὶ οἰκονομίας τῶν τοῦ τελευτήσαντος πραγμάτων μετακινηθήσεται, ἀνατεθήσεται δὲ αὐτῇ, οἵς ἂν δ βασιλεὺς διορίσηται, ἡ τούτου ἵσως ἀποδημοῦντος, δ τῆς πόλεως ἐπαρχος, ἅμα τῷ τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίᾳς οἰκονόμῳ, τὴν τούτου ποιήσεται οἰκονομίαν τε καὶ διοίκησιν, ὀφείλοντες εἶδησιν διδόναι τῶν ἐπὶ ταῖς τοιαύταις ὑποθέσεσιν οἰκονομουμένων τῷ βασιλεῖ, καὶ τῷ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ, εἰ τύχῃ τὸν βασιλέα ἀπόδημον είναι, καὶ μὴ κατὰ πρόσταξιν αὐτοῦ τὰ τοῦ τελευτήσαντος πληρωθῶσι θελήματα.

Κείμενον.

‘Η γ’. διάτ. τοῦ 6’. τίτ. τῶν νεαρῶν φησι διὰ δημοσίων προσώπων δις δχλούμενον τὸν κελευσθέντα παρὰ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τοῦ οἰκονόμου, καὶ ὑπερθέμενον, ἐκπίπτειν παντὸς κέρδους, καὶ τὴν οὔσιαν πᾶσαν δὲ πίσκοπος μετὰ τῶν ἐν μέσῳ ἐπαυξήσεων δαπανᾶν εἰς τὰ διατυπωθέντα, μὴ παρακρατουμένου φαλκιδίου· τὸ αὐτό ἐστι καν πρὸς ἀπαξ τι ληγατευθῆ. ‘Η αὐτὴ γ’. διάτ. τοῦ 6’. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν εἶσω ἐξ μηνῶν μετὰ τὴν ἐμφά-

(1) Χ. Τρ. — τὰ μέρη δίχα τινὸς Ἐ. Ι. Β. — (2) διορίζονται Β. ἐν περισελιδίῳ.

νειαν τῆς διαθήκης, ἐξ ὑπερθέσεως καρπούς, καὶ τόκους, καὶ ἐπαυξήσεις, ἀπὸ τελευτῆς τοῦ καταλείποντος ἀπαιτεῖσθαι. 'Ἡ αὐτὴ γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιγείσω πενταετίας τὴν ἐκκλησίαν ὁφελεῖν πληροῦσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους εὐαγγεῖς οἰκους εἰσω ἐνιαυτοῦ, εἰ δὲ μὴ ἐντὸς τοῦ ἐνιαυτοῦ ποιήσουσιν οἱ κληρονόμοι, ἀναγκαζέσθωσαν οἶκον ἀγοράζειν, ἢ μισθοῦσθαι, ἔνθα δύναται τὰ κελευσθέντα πληροῦσθαι· τὰ δὲ περὶ τῆς διοικήσεως ὅμοίως τῇ προλαβούσῃ μέ. διατάξει δατυποῖ.

Σχόλιον.

Ἡ γ'. διάταξις τοῦ 6'. τίτλου τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρά. κειμένη ἐν βιβλίῳ ἐ. τίτλῳ γ'. τὰ δὲ συνοψισθέντα εἰσὶ τοῦ αὐτοῦ τίτλου κεφάλαιον θ'. οὕτως ἔχον· Εἰ δὲ ὑπὲρ ἀναρρύσεως αἰχμαλώτων τι καταλέλειπται, καὶ μὴ ὄνοματι ὁ διαθέμενος εἴπη, διὰ τίνος χρή γενέσθαι τὴν ἀνάρρυσιν, καὶ οὕτω κελεύομεν τὰ πράγματα τὰ ἐπὶ τούτῳ (1) καταλειφθέντα, τὸν τῶν (2) τόπων ἐπίσκοπον καὶ τὸν τούτου οἶκονόμον λαβεῖν, καὶ τὸ τοιοῦτον εὔσεβες ἔργον πληροῦν. Ἐν πάσαις γάρ τοις τοιαύταις εὔσεβεσι βουλήσεσι, τοὺς ὄσιωτάτους τῶν τόπων ἐπίσκοπους βουλόμεθα προνοεῖν, ὥστε πάντα κατὰ τὴν τοῦ τελευτήσαντος βούλησιν προβαίνειν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα παρὰ τῶν διαθεμένων ἢ τῶν δωρηταμένων ἀπαγορευθῆ αὐτοῖς ἔχειν πρὸς αὐτά τινα μετουσίαν. Εἰ δὲ οἱ ταῦτα ποιήσαι κελευσθέντες ἀπαξ καὶ δις παρὰ τοῦ μακαριωτάτου τῶν τόπων ἐπίσκοπου καὶ τῶν τούτων οἰκονόμων διὰ δημοσίων προσώπων ὑπομνησθέντες ὑπέρθωνται τὰ διατυπωθέντα πληρῶσαι, κελεύομεν τούτους ἀπαν τὸ κέρδος τὸ καταλειφθὲν αὐτοῖς παρὰ τοῦ ταῦτα κελεύσαντος ἀπολλῦναι, τοὺς δὲ ὄσιωτάτους τῶν τόπων ἐπίσκοπους πάντα τὰ πράγματα τὰ πάσαις ὡς εἴρηται ταῖς εὔσεβεσιν αἵτίαις ἀφορισθέντα, μετὰ καρπῶν καὶ ἐπαυξήσεων τοῦ μέσου χρόνου, καὶ τοῦ μνημονεύθεντος χρόνου κέρδους ἐκδικεῖν, καὶ ἀπέρ διαθέμενος διε-

(1) Χ. Τρ. — ἐπὶ τούτου Ἑ. Β.—(2) Χ. Τρ.—τούτων τοπων 'Ε. Ι. Β.

τύπωσε, πληροῦν, εἰδότας ὡς, εἰ ῥᾴθυμησαιεν, ὑπὲρ πάντων τοίτων λόγον τῷ Θεῷ παρέξουσιν. Εἰ μέν τοι δόσιώτατος τῶν τόπων ἐπίσκοπος παραλείπῃ τι τῶν ἡμῖν εἰρημένων, ἔξ-στω καὶ τῷ δόσιωτάτῳ αὐτοῦ μητροπολίτῃ ταῦτα ἀπαιτεῖν καὶ πληροῦν· καὶ παντὶ δὲ ἐτέρῳ ἄδεια ἔστω, τὴν τοιαύτην ζή-τησιν κινεῖν, καὶ σπουδάζειν ἵνα πᾶσι τρόποις αἱ τοιαύται εὐ-σεβεῖς αἰτίαι πληρωθῶσιν. Εἰ δὲ ὁ κληρονόμος τὰ εἰς εὐσεβεῖς αἰτίας καταλειπειμένα μὴ πληρώσῃ, λέγων τὴν καταλειφθεῖ-σαν αυτῷ κληρονομίαν (1) μὴ ἀρκεῖν εἰς ταύτας, κελεύομεν, παντὸς τοῦ ἐκ τοῦ φαλκιδίου κέρδους σχολάζοντος, ὅσον δήποτε εὑρεθῇ ἐν τῇ τοιαύτῃ οὐσίᾳ προχωρεῖν ἐν τῇ προνοίᾳ τοῦ ἀγι-ωτάτου τῶν τόπων ἐπισκόπου εἰς τὰς αἰτίας εἰς ἀς καταλέι-πται. Εἰ δὲ ληγάτον παρά τινος εἰς εὐσεβεῖς αἰτίας καταλειφθεῖη, κελεύομεν εἰσω μηνῶν ἔξ ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς διαθήκης ἀριθμουμένων, τοῦτο πᾶσι τρόποις παρέχεσθαι οἵς καταλέι-πται. Εἰ δὲ ὑπέρθωνται οἱ τούτῳ βεβαρημένοι τὸ τοιοῦτον λη-γάτον παρέχειν, καὶ καρποὺς, καὶ τόκους, καὶ πᾶσαν νόμιμον ἐπαύξησιν ἀπαιτηθήσονται ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς τελευτῆς τοῦ (2) ταῦτα καταλιπόντος. Εἰ δὲ ληγάτον ἐτήσιον οἰωδήποτε σε-βασιμῷ οἴκῳ καταλειφθεῖη, εἰ μὲν οἱ τοῦτο (3) δοῦναι κελευ-σθέντες, οὐδὲ τόπος, ἔξ οὐ ἐκελεύσθη τοῦτο παρέχεσθαι, ἐν τῇ αὐ-τοῦ ἢ τῇ γείτονι ἐπαρχίᾳ εἴη, κελεύομεν μηδενὶ τρόπῳ (4) τὸ τοιοῦτον ληγάτον ἐκποιεῖσθαι. Εἰ δὲ οἱ τόποι ἢ τὰ πρόσωπα ἔξ ὧν τοῦτο δοθῆναι προστάχθη, πορρὸντέρω εἴπσαν, τηνικαῦτα ἔξεστω ἔκείνοις οἵς τοῦτο καταλέιπται, εἰ καὶ τὸ ἐνεχόμε-νον μέρος συναινεῖ, ἀμείβειν τὸ ληγάτον, καὶ πλησίον λαμβάνειν ὑπὲρ τούτου πρόσοδον εὔπορον, καὶ μετὰ προσθήκης οὐκ ἐλάτ-τονος τοῦ τετάρτου μέρους τῆς καταλειφθείσης ποσότητος, καὶ μηδὲ πολλοῖς δημοσίοις (5) τελέσμασι βεβαρημένης. Εἰ δὲ καὶ πωλῆσαι βούλεται τοιοῦτον, μὴ ἔλαττον εἰς τὸ τέμημα λαβεῖν, τοῦ ὅσον ὑπὲρ τοιούτου ληγάτου ἐπὶ λέ. ἐνιαυτοῖς συνάγεται οὐ-τω μέν τοι ὅστε τὸ τοιοῦτον τέμημα εἰς τὸ συμφέρον τοῦ προ-ειρημένου σεβασμίου οἴκου ὅπου κατελείφη προχωρεῖν. Καὶ κε-

(1) περιουσίαν Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. ἐλλείπει το τοῦ 'Ε. 'Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. οἱ τοιοῦτοι 'Ε. 'Ι. Β. — (4) Χ. Τρ. μη ἔτι τρόπῳ 'Ι. Β. — (5) ἐτοιοῖς Χ. Τρ.

φάλαιον ζ'. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτλου οὕτως ἔχον· Εἴτις κατασκευὴν εὔκτηρίου νάοῦ, ἢ ξενῶνος, ἢ πτωχείου, ἢ ὄρφανοτροφείου, ἢ νοσοκομείου, ἢ ἀλλού σεβάσμιου οἶκου, ἐν τελευταίᾳ βουλήσει γενέσθαι διατυπώσει, τὸ εὔκτηριον μὲν πέντε εἰσω ἐνιαυτῶν πληροῦσθαι κελεύομεν προνοίᾳ τοῦ τῶν τόπων ἐπισκόπου, καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἄρχοντος, τὸν δὲ ξενῶνα, καὶ τὸ πτωχεῖον, ἢ ἀλλον σεβάσμιον οἶκον, εἰσω ἐνδεξαμένον γίνεσθαι. Εἰ δὲ ἐντὸς ἐνιαυτοῦ μὴ ποιήσωσιν οἱ κληρονόμοι τὸν ξενῶνα, ἢ οἰονδήποτε σεβάσμιον οἶκον, ὑπὸ τοῦ διαθέμενου διατυπωθέντα γενέσθαι, κελεύομεν τούτους οἶκον ἢ ἀγοράζειν, ἢ μισθοῦσθαι, διπού δύνανται τὰ κελευσθέντα πληρῶσαι, ἔως ἂν ὁ τοιοῦτας σεβάσμιος οἶκος πληρωθῇ. Καὶ εἰ μὲν αὐτὸς ὁ διαθέμενος ὄρθη τοὺς ὀφελοντας ξενοδόχους γενέσθαι, ἢ πτωχοτρόφους, ἢ ἀλλους τοιούτους διοικητὰς, εἴτε τοῖς ἰδίοις κληρονόμοις τὴν τοιαύτην ἐπιλογὴν παράσχῃ, κελεύομεν τρόποις ἀπασι τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ, τὰ παρ' αὐτοῦ διατυπωθέτα πληροῦν, τῶν κατὰ τόπον μακαριωτάτων ἐπισκόπων ἐποπτευόντων εἰ καλῶς ἡ διοίκησις προβαίνει, καὶ εἰ εὔρωσι μὴ χρησίμους δύνταις τοὺς διοικητὰς, ἀδειαν ἔχόντων ἀγενούς ἄλλους ἀντὶ τοιούτων ἐπιτηδείους ποιεῖν.

[Σημείωσαι (1) ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα καταστρωθεισῶν νεαρῶν, ὅτι τὰ παρὰ τῶν κτητόρων γινόμενα τυπικὰ εἰ μὴ τοῖς κανόσιν ἐναγτιοῦνται, κρατοῦσιν, ὅτι ὁ κατὰ χώραν ἐπίσκοπος, καὶ οἶκονόμος αὗτοῦ καταναγκάζουσι καὶ μὴ βουλομένους μὴ μόνους τοὺς διαδόχους τῶν δωρησαμένων πράγματά τινα χάριν εὐσεβοῦς αἰτίας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς δωρησαμένους, δοῦναι τὰ δωρηθέντα, καν μὴ ἐνεδόθη τοῦτο παρὰ τοῦ διαθεμένου, ἢ καν καὶ ἐκωλύθη, ὅτι τὰ εἰς εὐσεβεῖς αἰτίας καταλιμπανόμενα οἱ φαλκιδοῦνται (2), ὅτι εἴξεστι τοῖς ἐπισκόποις μετακινεῖν ἀπὸ τῆς διοικήσεως τῶν οἶκων, τοὺς καταλιμπνούμενους παρὰ τῶν κτητόρων διοικητὰς κακοὺς ἀναφαινομένους, καὶ ἀλλους ποιεῖν. Καὶ ταῦτα σημειώσαμενος λέγε, ἀνυπόστατα εἶναι τὰ ἐν τοῖς τυπικοῖς γραφόμενα παρὰ τῶν

(1) ἢ Σημ. κείται ἐν περιστελλόμενῳ τοῦ X. Τρ. δι' ἐρυθρᾶς γραφῆς. — (2) X. Τ. καὶ Ε. — φεικιδοῦνται Ι. φεικιδοῦνται Β.

κτητόρων χάριν τοῦ μὴ μετέχειν δλως τοὺς ἐγχωρίους ἀρχιερεῖς εἰς τὰ παρ' αὐτῶν κτιζόμενα μοναστήρια. Μεσαύτως καὶ τὰ τῶν ἀρχιερέων ὑπομνήματα τὰ διαλαμβάνοντα μὴ μετέχειν εἰς τὰ μοναστήρια τοὺς μετ' αὐτοὺς ἐπισκόπους, καὶ τοὺς παρὰ τοῦτο ἐπισειομένους ἐκ παραβασίας ἀφορισμοὺς στρέφεσθαι ὡς ἀνευλόγους εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀφορισάντων.]

Κείμενον.

Λέγει δὲ βιβλίον ἀ. τῶν διατάξεων τίτ. ἡ. διάτ. ἀ. ὅτι τὰ ιερὰ θείου δικαίου εἰσὶ, καὶ ὑπ' οὐδενὸς δεσπόζονται· ιερὸν δὲ πρᾶγμα ἔστι, τὸ ἀνιερωθὲν δῆμοσίω· τὰ γὰρ ἴδιωτικὰ οὐκ εἰσὶν ιερὰ, ἀλλὰ βέβηλα. Εἰ δὲ καταπέσῃ τὸ οἰκοδόμημα, μένει ὁ τόπος ιερὸς ὡς διάταξις στ'. καθιεροῦνται δὲ καὶ ἐν πόλεσι καὶ ἐν χωρίοις Δημόσιος δὲ τόπος παρ' ἐκκέλευσιν βασιλέως οὐ γίνεται ιερὸς, ὡς διάταξις ἡ. καὶ θ'. Ἀδιατίμητον δέ ἔστι τὸ ιερὸν, ὡς διάταξις ἡ. καὶ ἴνστιτουτίων θ'. τίτ. ἀ. φησὶν, ὅτι ιερόν ἔστι τὸ δρθῶς καὶ διὰ τοῦ ιερέως τῷ θεῷ ἀνιερωμένον, ὡς οἱ ναοὶ καὶ τὰ σκεύη· τοῦ δὲ ναοῦ καταπεσόντος μένει ὁ τόπος ιερός. Οὐκ ἔστι δὲ ιερὸν ὅπερ τις κατ' οἰκείαν αὐθεντίαν ὡς ιερὸν ποιήσει· καὶ τίτ. στ'. ὅτι οὐ κτᾶται τις τὰ ιερὰ διὰ τῆς χρονίας νομῆς, οὔτε ἵσχυρῶς τις ἐπερωτᾷ λαβεῖν ιερὸν, ὡς ἴνστιτουτίων γ'. τίτ. ιθ'. καὶ τίτ. κγ'. ὅτι οὐδεὶς ἐν εἰδήσει ἀγοράζει ιερόν· εἰ δὲ ἀπατηθεὶς ἥγορασεν ὡς ἴδιωτικὸν, κινεῖ ἐπὶ τῷ διαφέροντι. Καὶ ἴνστιτουτίων δ'. τίτ. ιέ. ὅτι κωλύεται τις ἐν ιερῷ κτῖσειν. Βιβλίον ἀ. τίτ. ιστ'. διάταξις ζ'. Οἱ ἀρχοντες ἐπιβλέπουσι τὰ ιερὰ καὶ παρασκευάζουσιν αὐτὰ φιλοκαλεῖσθαι. Βιβλίον θ'. τίτ. ιδ'. διάταξις ξ'. Οὐ καλῶς τις πακτεύει μὴ (1) καθιεροῦν τὸν ἴδιον τόπον. Βιβλίον σι. τίτ. ἀ. διάταξις κγ'. Τὰ ιερὰ ὡς ἡμέτερα ἐκδικεῖν οὐ δυνάμεθα. Βιβλίον ἡ. τίτ. ἀ. διάτ. ιδ'. Ιεροῦ τόπου

(1) Χ. Τρ. — ὁ μὴ ἐλλείπει ἐν Ι. Ε. καὶ Β.

παρεντιθεμένου καὶ ἡ δι' αὐτοῦ πάροδος εἰς ιδιωτικὸν
ἐμποδίζεται· δουλεία γὰρ οὐ συνίσταται διὰ τοῦ τοιούτου (1) τόπου. Βιβλίον εά. τίτ. ζ'. διάταξις λατ'. Τὰ
ἱερὰ γινόμενα ὑπὸ τοὺς πολεμίους παύεται εἶναι ιερὰ,
ώσπερ ὁ ἐλεύθερος δουλωθείς· ἀπολυθέντα δὲ τῆς συμ-
φορᾶς ἀναλαμβάνει τὴν προτέραν κατάστασιν. Βιβλίον
ιζ'. τίτ. β'. διάτ. ξγ'. ὅτι ἐὰν ἀνιερωθῇ τὸ κοινὸν πρᾶγμα,
λύεται ἡ ἐπ' αὐτῷ κοινωνία. Καὶ βιβλίον ιή. τίτ. ἀ. διάτ.
δ'. στ'. ξβ'. Τοῦ ιεροῦ πράγματος ἀγορασία συνίσταται,
ἐὰν ἀγνοῇ ὁ ἀγοραστὴς ιερὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ ἔχει κατὰ
τοῦ πράτου (2) εἰς ὅπερ αὐτῷ διέφερε μὴ ἀπατηθῆναι·
εἰ δὲ γινώσκει ὁ ἀγοραστὴς, οὐ συνίσταται ἡ πρᾶσις. Καὶ
διάτ. ογ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. Τοῦ ιεροῦ πεσόντος ὁ τόπος
οὐ γίνεται βέβηλος, ὅθεν οὐδὲ πωλεῖται.

Σχόλιον.

Τὸ ἀ. διάταγμα τοῦ ἡ. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν διατάξεών
(3) ἐστι βιβλίον μς'. τῶν βισιλικῶν τίτλος γ'. κεφάλαιον ἀ.
οὗτως ἔχον ὡς ἐγράφη. Τὸ ζ'. διάταγμά ἐστι κεφάλαιον ἡ.
τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτλου ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ δια-
τάγματι (4). Ὁσαύτως καὶ τὸ ἡ. θ'. καὶ ἡ. τὰ παρὰ (5) τοῦ
ἀ. καὶ στ'. τίτλου τῆς β'. ίουστιτουτιῶνος οὕτως ἔχουσιν, ὡς
ἐν τοῖς ίνστιτούτοις ἐγράφη. Ζήτει οὖν ἀπὸ τούτων μαθεῖν τε-
λειότερον τὰ ἐκ τούτων γραφέντα (6) ἐν τῷ παρόντι συντάγ-
ματι. Τὸ δὲ παρὰ γνώμην τῶν ιερέων γεγονὸς ιερὸν παρά τινος,
οὐκ ἔστιν ιερὸν, ὡς οἴμαι· νοεῖται δὲ ὅσον εἰς τὸ λογίζεσθαι
ἔπισκοπικὸν, καὶ ἔχειν προνόμια καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ μὴ
λογίζεσθαι ιδιωτικὸν (7), ἐπεὶ τοι γε εἰς τὸ μὴ κοινωθῆναι,
κἄν μὴ ιερὸν ὄνομαζηται, ἀλλὰ ἄγιον ἐστι· καὶ τὸ οίκο-
δομηθὲν δίχα εὐχῆς ιερέως, κἄν καταπέσῃ ὡς ἄγιον, οὐκ ἔτε
κοινωθήσεται (8). Τὸ ζ'. διάταγμα τοῦ ιζ'. τίτλου τοῦ ἀ.

(1) Χ. Τρ. — διὰ τούτου Ε. Ι. Β. — (2) κατὰ τοῦ πράγματος Χ. Τρ.—
(3) τῶν διγέστων Χ. Τρ. — (4) τῷ διγέστῳ Χ. Τρ. — (5) τὸ περὶ Χ. Τρ. —
(6) τεθέντα Χ. Τρ.—(7) καὶ μὴ λογίζεσθαι ιερὸν οὐ κείνται ἐν Χ. Τρ.—(8) ὃν
ἡ φράσις ἔχει ἀλλως ἐν Χ. Τρ. Ἐπείτοι γε οἵ τὸ μὴ κοινωθῆναι ιερόν ἔσται.

βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι βιβλίον τῶν βασιλικῶν ζ'. τίτλος δ'. κεφάλαιον θ'. οὗτως ἔχον ὡς ἐγράφη. Τὸ ζ'. διάταγμα τοῦ ιδ'. τίτλου τοῦ δ'. βιβλίου ἐστὶ βιβλίον τῶν βασιλικῶν ιά. τίτ. ἀ. κεφ. ξ'. λέγον τὰ αὐτά. Τὸ κγ'. διάταγμα τοῦ δ'. τίτλου τοῦ ζ'. βιβλίου τῶν διγέστων (1) ἐστὶ βιβλίον ιέ. τίτλος ἀ. κεφάλαιον κγ'. θέμα δ'. οὗτως ἔχον ὡς ἐγράφη. Τὸ ιδ'. διάταγμα τοῦ ἀ. τίτλου τοῦ ή. βιβλίου τῶν διγέστων (2) ἐστὶ βιβλίον νή. τίτλος ἀ. κεφάλαιον ιδ'. θέμα τελευταῖον ὄμοιώς ἔχον. Τὸ λστ'. διάταγμα τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ ιά. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι βιβλίον τῶν βασιλικῶν νθ'. τίτ. ἀ. κεφάλαιον λς'. οὗτως ἔχον ὡς ἐγράφη. Τὸ ξγ'. διάταγμα τοῦ δ'. τίτλου τοῦ ιζ'. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι βιβλίον τῶν βασιλικῶν ιδ'. τίτλος ἀ. κεφάλαιον ξγ'. θέμα τελευταῖον λέγον· Λύεται ἡ κοινωνία φθειρομένων τῶν προσώπων, ἢ τοῦ πράγματος, ἢ τῆς ἀγωγῆς, ἢ τῆς γνώμης προσώπων μὲν ἐπὶ τῆς μεγάλης ἢ μέσης καταστάσεως ἐναλλαγῆς, καὶ θανάτου· φθείρεται δὲ τὸ πρᾶγμα ὅταν ἡ παντελῶς οὐχ ὑπεστιν, ἢ τὴν κατάστασιν ἐνήλλαξεν ἀνιερωθὲν ἢ καὶ δημευθέν. ἀκούων δὲ τοῦ νόμου μεμνημένου βεβηλότητος, μὴ ἐκλαθοῦ αὐτὴν εἰς ἀκαθαρσίαν ἀλλ' εἰς ἰδιωτείαν. Τὸ έ. ζ'. καὶ ξδ'. διάταγματα τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ιή. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι βιβλίον ιθ'. τίτ. ἀ. κεφ. δ'. τὰ αὐτὰ λέγον· καὶ τὸ ογ'. διάταγμα τοῦ αὐτοῦ τίτλου καὶ βιβλίου ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ ιθ'. βιβλίου τίτ. ἀ. κεφάλαιον ογ'. οὗτως ἔχον ὡς γέγραπται. Γίνωσκε δὲ ὅτι τὰ μὲν μὴ ιερωθέντα ἄγια καὶ πωλοῦνται, καὶ δωροῦνται, καὶ οὐσικαπιτεύονται, καὶ διὰ χρόνου χυριεύονται· τὰ δὲ ιερὰ διπωσδήποτε οὐ δεσπόζονται, καὶ ὅτι ὁ μὲν κλέψας ιερὸν, ὡς ιερόσυλος κολάζεται· ὁ δὲ κλέψας ιδιωτικὴν ἀγίαν εἰκόνα, ὡς κλέπτης ἐνέχεται. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ τούτων διαφοραί. Εἰ δέ τις ἔρει καὶ πῶς πωλοῦνται μοναστήρια καὶ σκευοφυλάκια, ἀκουσάτω ὅτι τοιοῦτό τι οὔτε ἀγοράζεται, οὔτε πωλεῖται· τὸ δὲ δίκαιον τὸ ἐπὶ τούτοις προσαρμόζον τινὶ καὶ

καν γὰρ εὐκτήριόν τις οἰκοδομήσῃ δίχα εὐχῆς ιερέως, ιερός ἐστι ὁ τοιοῦτος τόπος, καὶ οὐκ ἐστι κοινωθήσεται. — (1) Χ. Τρ. — δ', τίτλου Ε. Β. — (2) Χ. Το. ἐν. Ι. Ε. Β. ἐλλείπει τῶν διγέστων.

πωλεῖται καὶ ἀγοράζεται· ὁ γὰρ ἀγοράζων ἵερὸν τόπου η̄ σκεῦος ἐν εἰδήσει ἀπόλλους τὸ τίμημα, καὶ κολάζεται· καὶ ζήτει βιβλίον . . . τίτλον . . . κεφάλαιον (1). Εὖ εὐλόγων δέ τινων αἰτιῶν πωλεῖται ἔστιν ὅτε καὶ τὰ ἱερά· καὶ ζήτει τὸν ἀ. καὶ 6'. τίτλον τοῦ ἑ. βιβλίου, διδάσκουσι γὰρ περὶ ἐκκλησιῶν, καὶ μοναστηρίων, καὶ εὐαγγῶν οἰκων, καὶ περὶ τῶν πραγμάτων καὶ δικαιωμάτων αὐτῶν, καὶ περὶ ἐκποιήσεως, καὶ ἐμφυτεύσεως ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἱερῶν· τὰ δὲ ἐπὶ καρποφορίᾳ προσαγόμενα οὐκ εἰσὶν ἱερά· καὶ ζήτει βιβλίον νδ'. τίτλον γ'. κεφάλαιον ἀ.

Κείμενον.

Καὶ βιβλίον κδ'. τίτ. ἀ. διάταξις ἔ. Καλῶς δωροῦμαι τῇ γαμετῇ μου τόπον ἐφ' ὃ ποιῆσαι ναὸν ἐν αὐτῷ, καὶ γίνεται δ τόπος ἱερός. Βιβλίον κζ'. τίτ. ἴ. διάτ. ιβ'. ‘Ο τοῦ μαινομένου χουράτωρ οὐ δύναται πρᾶγμα αὐτοῦ καθιεροῦν. Βιβλίον λ'. διάτ. λθ'. ‘Ο ἱερὸν ληγατεύων δοκεῖ μαίνεσθαι, καὶ οὕτε τὸ τίμημα δίδοται, ἐπειδὴ οὕτε δλῶς πωλεῖται. Βιβλίον λθ'. τίτλος ἀ. διάτ. ἀ. ‘Η περὶ τῆς καινοτομίας παραγγελία χώραν ἔχει, ἵνα μὴ γένηται παρὰ τὸν νόμον ἔργον ἐν ἱερῷ τόπῳ. Τίτ. γ'. διάτ. ιζ'. ‘Ιεροῦ τόπου παρεντιθεμένου δουλεία οὐ συνίσταται. Βιβλίον μά. τίτ. 6'. διάτ. λά. Νέμεσθαι παυόμεθα τόπον γινομένου ἱεροῦ, καν μὴ ὡς τοιοῦτον, ἀλλ' ὡς ἰδιωτικὸν αὐτὸν ἔχωμεν. Τίτ. γ'. διάτ. θ'. Τὰ ἱερὰ οὐ κτώμεθα διὰ χρονίας νομῆσ. Βιβλίον μγ'. τίτ. ἀ. διάτ. ἀ. 6'. Οὐ δεῖ γίνεσθαι τι κατὰ ἱεροῦ τόπου, καὶ γενόμενον ἀποκαθίσταται. Τίτ. σ'. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου διάτ. ἀ. τίτ. ἀ. Οὐκ ἔξεστί τι ποιεῖν, ἢ ἐμβάλλειν ἐν ἱερῷ τόπῳ ὅπερ ἀμορφίαν καὶ οὐ κόσμον αὐτῷ φέρει· τοῦτο δὲ πρὸς τὰ ἰδιωτικὰ ἱερὰ οὐκ ἀνήκει. ‘Η δὲ φυλακὴ τῶν ἱερῶν τοῖς προεστῶσιν αὐτῶν ἐπιτέτραπται. Τίτ. η'. διάτ. 6'. Κτί-

(3) οὗτος τὸ Χ. Τρ. οὕτε αἱ ἐκδόσεις ·Ε. Ι., καὶ Β. ογμεσῶσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλ. τίτ. καὶ κεφ.

ζειν ούχ ἔξεστι κατὰ τόπου ἱεροῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ κτισθέν καταλύεται. Βιβλίον μδ'. τίτ. στ'. διάτ. γ'. Ούχ ἔξεστι τὸ ἐπίδικον τῷ θεῷ καθιεροῦν, καὶ ὁ τοῦτο ποιήσας δίδωσι τὸ διπλοῦν τῷ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ, ὑπὲρ ὃν δυνατωτέρῳ ἀντιδίκῳ αὐτοῦ παρεδόθη.

Σχόλιον.

Τὸ ἑ. διάταγμα τοῦ ἀ. τίτλου τοῦ χδ'. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι βιβλίον λ'. τίτλος ἀ. κεφάλαιον ἐ. θέμα ἡ. Εἰ καὶ πολύτιμον κενοτάφιον δωρήσομαι τῇ γαμετῇ μου, ἔρρωται, μεθδέ μέν τοι θάψει ἐν αὐτῷ. Εἰ δὲ καὶ αὐτῇ ἐν αὐτῷ ταφῇ, γίνεται εἰς ταφὴν ἀνιερωμένον, καὶ ἐπὶ τῷ προσαγαγεῖν τῷ θεῷ, καλῶς δωροῦμαι τῇ γαμετῇ μου ἢ τόπον, ἐφ' ᾧ ποιῆσαι ἐν αὐτῷ δημόσιον ἔργον διπέρη ἐπηγγείλατο, ἢ ναὸν, καὶ γίνεται δ τόπος ἵερός. Τὸ ιβ'. διάταγμα τοῦ ἴ. τίτλου τοῦ χζ'. βιβλίου ἐστι βιβλίον λή. τίτλος ἴ. κεφάλαιον ἴ. θέμα ζ'. κεφάλαιον ιά. καὶ ιβ'. οὗτως ἔχον. Οἱ κουράτωρ τοῦ μαινομένου καλῶς ἴδιον πρᾶγμα ὡς τοῦ μαινομένου ἔκποιεῖ, οὐ μὴν τὸ τοῦ μαινομένου ὡς ἴδιον. Δύναται δὲ ἐπὶ συμφέροντι τοῦ μαινομένου ἐνεχυριάζειν, καθιεροῦν δὲ αὐτοῦ πρᾶγμα οὐ δύναται. Τὸ λθ'. διάταγμα τοῦ λ'. βιβλίου ἐστὶ βιβλίον μδ'. τίτλος ἀ. κεφάλαιον λθ'. θέμα τελευταῖον. Εἰ δέ τις τὰ δημόσια ἢ τὰ ἱερὰ, ἢ τὰ ἴδια τοῦ βασιλέως ληγατεύσει, μαίνεσθαι δοκεῖ· καὶ οὕτε τὸ τίμημα αὐτοῦ δίδοται, ἐπειδὴ τὰ μὲν οὐδὲ δλῶς πωλεῖται, τὰ δὲ βασιλικὰ οὐ παρὰ γνώμην τοῦ βασιλέως. Τὸ ἀ. διάταγμα τοῦ ἀ. τίτλου τοῦ λθ'. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι βιβλίον νή. τίτλος ἴ. κεφάλαιον ἀ. θέμα ζ'. Τὸ δὲ περὶ τῆς καινοτομίας παράγγελμα, ἐπὶ τοῖς μέλλουσιν ἔργοις ἀρμέζει. Εἰ γὰρ ἦδη ἔχονε τὸ διπέρη βίᾳ ἢ λάθρᾳ πραχθὲν, ἢ τὸ περὶ ποταμοῦ δημοσίου, ἢ τὸ περὶ δχθῆς δημοσίας, χώραν ἔχει. Τὸ ιζ'. διάταγμα τοῦ γ'. τίτλου ἐστὶ βιβλίον νή. τίτλος ιγ'. κεφάλαιον ιζ'. θέμα δ'. περὶ τὸ τέλος· Εἰ δὲ κείται μεταξὺ ἡμῶν τόπος ἱερὸς, ἢ εἰς ταφὴν, ἢ ἄγιος, οὐ δύναται συστῆγαι δουλεία. Τὸ λά. διάταγμα τοῦ ζ'. τίτλου τοῦ μά. βιβλίου ἐστὶ τίτλος ζ'.

κεφάλαιον λ'. θέμα β'. τοῦ ν'. βιβλίου Παύομαι νέμεσθαι
σπερ ἄλλος ἀρείλετό μου, καὶ τὸ μηνημένον ιερὸν γενόμενον.
Πρόσχες οὖν ὅτι ἐν τῇ ἀνακαθάρσει οὐκ ἔτέθη τὸ ἐντὸς κεί-
μενον μέρος τοῦ νόμου τὸ λέγον, καὶ μὴ ὡς τοιοῦτον, ἀλλ'
ὡς ἴδιωτικὸν αὐτὸν ἔχωμεν καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλεις προσέχειν
πλέον τοῖς ἐν τοῖς βασιλικοῖς (1) περιεχομένοις. Τὸ θ'. διά-
ταγμα τοῦ γ'. τίτλου ἐστὶ βιβλίον γ'. τίτλος γ'. κεφάλαιον θ'.
Διὰ χρονίας νομῆς δεσπόζονται τὰ σωματικὰ, χωρὶς ιερῶν ἢ
ἄγιων, η δημοσίων, ἢ δήμου ῥώματίων, ἢ πόλεως, ἢ ἐλευθέρων
ἀνθρώπων. Τὸ ἀ. καὶ θ'. διάταγμα τοῦ ἀ. τίτλου τοῦ μγ'.
Βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι βιβλίον *τῶν βασιλικῶν* (2)
νῆ. τίτλος ιδ'. κεφάλαιον θ'. θέμα παρατέλευτον. Τὰ νόμιμα
παραγγέλματα ἀρμόζουσιν ἢ διὰ θεῖον δίκαιον, ὥσπερ ἵνα μη-
δὲν (3) γένηται ἐν ιερῷ τόπῳ, ἢ καὶ γένηται, ἵνα ἀποκατα-
στῇ, καὶ περὶ τοῦ εἰσκομέσαι νεκρὸν, ἢ κτίσαι τάφον. Τὸ ἀ.
διάταγμα τοῦ στ'. τίτλου ἐστὶ τίτλος ιέ. κεφάλαιον ἀ. τοῦ
νῆ. βιβλίου οὕτως ἔχον· Λέγει δ πραίτωρ, ἐν ιερῷ τύπῳ ἢ
ποιεῖν ἢ εἰσπέμπειν τι κωλύω. Τοῦτο περὶ ιεροῦ τόπου, οὐ περὶ
βεβήλου ἀρμόζει, οὐ διὰ τὸ κοσμεῖσθαι αὐτὸν, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ
βλάπτεσθαι. Πί δὲ φροντὶς τῶν ιερῶν τύπων τοῖς φροντίζου-
σιν αὐτῶν ἀνήκει. Τὸ θ'. διάταγμα τοῦ ή. τίτλου τοῦ μγ'.
Βιβλίου ἐστὶ βιβλίον νῆ. τίτλος ή. κεφάλαιον ἐ. θέμα ιά. οὗ-
τως ἔχον ὡς καὶ ἐν τῷ κειμένῳ ἐγράφη. Τὸ γ'. διάταγμα
τοῦ στ'. τίτλου τοῦ μδ'. βιβλίου ἐστὶ βιβλίον κζ'. κεφάλαιον
θ'. λέγον οὕτως ὡς ἐγράφη εἰς τὸ κείμενον (4). Ἐρωτάσει τις
καὶ τίνος χάριν οὐ προσετέθη ἐν τοῖς βασιλικοῖς τὸ μέρος τοῦ-
το τοῦ νόμου τὸ λέγον, καὶ μὴ ὡς τοιοῦτον, ἀλλ' ὡς ἴδιω-
τικὸν αὐτὸν ἔχωμεν (5). Ἐνομοθετήθη ἐν κεφαλαίῳ ιγ'. τοῦ
δ'. τίτλου τοῦ μ'. βιβλίου, μὴ περικόπτεσθαι τὴν οὔσουκα-
πητίαν, ἐκ τοῦ λαβεῖν διὰ παραγγελίας εἰδῆσιν τὸν καλῆ τῷ
πίστει νομέα, ὅτι ἀλλότριον νέμεται. Ἑδοξεν οὖν διὰ τοῦτο τῷ
ποιοῦντι τὴν ἀνακάθαρσιν, ἀδικον εἶναι τὸ περικόπτεσθαι τὴν

(1) Χ. Τρ. — βασιλικῷ Β. — (2) Χ. Τρ. — (3) Χ. Τρ. μὴ γένηται Β.

(4) ὃς καὶ ἐντὸς ἐγράφη ἀπαρχλάκτως Χ. Τρ. — (5) τὸ Χ. Τρ. φέρει ἐν-
τῶθα δι' ἀριθμῶν γραμμάτων τὸ λύσις, μεθ' δ ἐπειταὶ ἡ ἀπάντησις.

νομὴν τοῦ καλῆ πίστει νομέως, ἐκ τοῦ ἀνατεθῆναις τῷ θεῷ τὸ πρᾶγμα τοῦ καλῆ πίστει νομέως νεμόμενον, καὶ μᾶλλον εἰ μηδὲ τὴν περὶ τούτου εἰδῆσιν ἔλαχθεν ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἄλλως ὡς (1) ἴδιωτικὸν αὐτὸν ἐνέμετο. Διά τοι τοῦτο τὸ μέρος τοῦ νόμου τὸ λέγον, κανὸν μὴ ὡς ἱερὸν, ἀλλ’ ὡς ἴδιωτικὸν αὐτὸν νεμόμεθ, οὐκ ἐδέχθη. Ἅγια ἐνταῦθι μὴ τὰ ἴδιωτικὰ ἄγια εἴπῃς, ἀλλὰ τὰ μνημεῖα, τὰ καὶ ῥελεγιόσα λεγόμενα· τὰ γὰρ ἴδιωτικὰ ἄγια ὡς τὰ μὴ ἱερωθέντα δεσπόζονται.

Κείμενον.

Βιβλίον μέ. τίτ. α. διάτ. λή. Καλῶς ἐπερωτῶ σε χτίσαις ἱερὸν, καὶ ἡ ἐπὶ τῷ τοιούτῳ γάρ μίσθιωσις ἔρρωται. Διάταξις πγ'. Οὐ δυνατὸν ἱερὸν ἐπερωτᾶν, κανὸν εὶ δύναται γενέσθαι ἴδιωτικόν· εὶ γάρ καὶ ἴδιωτικὸν ἐπερωτηθῶ τόπον, καὶ συμβῇ αὐτὸν χωρὶς δόλου μου καθιερωθῆναι, ἐλευθεροῦμαι, καὶ εὶ συμβῇ ἔχ τινος νόμου γενέσθαι πάλιν ἴδιωτικὸν τὸν τόπον, οὐκ ἐνέχομαι. Οὐ δύναμαι δὲ ἱερὸν ἐπερωτᾶν ὑφ' αἵρεσιν τὴν ὅταν ἴδιωτικὸν γένηται· ἐκεῖνα γάρ ἐπερωτᾶν δυνάμεθα, δσα κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐπερωτήσεως τῆς χρήσεως καὶ τῆς δεσποτείας ἡμῶν εἶναι δύναται. Διάταξις Λά. Ἐὰν τὸ ἐπερωτηθὲν πρᾶγμα ἔστι μὲν ἐν φύσει, οὐ δύναται δὲ δοθῆναι διὰ τὸ τυχὸν αὐτὸν γενέσθαι ἱερόν· εὶ μὲν ἐν καιρῷ τῆς ἐπερωτήσεως ἡ μετὰ ταῦτα τοῦ ἐπερωτηθέντος ἦν, καὶ οὕτω γέγονε ἱερὸν, ἐνέχεται· ὥσπερ δὲ δι' ἐτέρου πωλήσαντος αὐτὸν γέγονεν ἱερόν. Εἰ δὲ τοῦ πράγματος ὄντος ἀλλοτρίου συμβῇ δι' ἐτέρου ἱερὸν γενέσθαι, οὐκ ἐνέχεται δὲ ἐπερωτηθεῖς, εὶ μὴ μετὰ τὸ ποιῆσαι αὐτὸν ὑπέρθεσιν γέγονε τὸ πρᾶγμα ἱερόν. Διάτ. ρλζ'. Ἀνισχύρως ἐπερωτῶ ὑφ' αἵρεσιν ὑπὸ τοῦ νόμου κεκωλυμένην, οἷον δίδως, ἐάν τις πωλήσῃ τὸ ἱερόν, εὶ καὶ δυνατόν ἔστιν ὅστερον ἐναλλαγῆγαι τὸ δίκαιον αὐτοῦ.

(1) Χ. Τρ. — ἄλλως Β.

Σχόλιον.

Τὸ λὴ. διάταγμα τοῦ ἀ. τίτλου τοῦ μέ. βιβλίου ἐστὶ βιβλίον μγ'. τίτ. ἀ. κεφ. ιζ'. θέμα ἔ. οὗτος ἔχον· Καλῶς ἐπερωτᾶς σε παριστῆν τόδε, ἡ κτίζειν ιερὸν ἡ μνημεῖον τόπον· καὶ ἡ ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ τόπων μίσθισις ἔρρωται. Τὸ πγ'. διάταγμα τούτου ἐστὶ βιβλίον μγ'. τίτλος ἀ. κεφάλαιον πγ'. Θέμα δ'. Οὕτε ιερὸν, οὕτε μνημεῖον πρᾶγμα, σύτε τὸ διηγεκῶς τῇ δημοσίᾳ χρήσει (1) ἀφορισθὲν ἐπερωτᾶν δύναμαι, οὕτε τὸν ἐλεύθερον ἄνθρωπον, καὶ εἰ δύναται δοῦλος ὁ ἐλεύθερος γενέσθαι, καὶ ὁ ιερὸς ἡ ὁ δημόσιος ιδιωτικός. Εἰ γὰρ καὶ ιδιωτικὸν ἐπερωτηθὲν τόπον, ἡ δοῦλον, καὶ συμβῆται τὸν τόπον καθιερωθῆναι ἡ τὸν δοῦλον ἐλευθερωθῆναι χωρὶς δόλου μου, ἐλευθεροῦμαι, καὶ εἰ συμβῆται ἐκ τινος νόμου πάλιν τὸν τόπον ιδιωτικὸν, ἡ τὸν ἐλεύθερον δοῦλον γενέσθαι, οὐκ ἐνέχομαι. Καὶ θέμα ζ'. τοῦ αὐτοῦ κεφαλλίου λέγον· Τὸν ἐλεύθερον οὐ δύναμαι ἐπερωτᾶν ὑπὸ αἵρεσιν τοῦ δτε δοῦλος γένηται, οὕτε τὸ ιερὸν ἡ μνημεῖον δτε γένωνται ιδιωτικά· ἐκεῖνα γὰρ ἐπερωτᾶν δυνάμεθα, δσα κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἐπερωτήσεως, τῆς χρήσεως, καὶ τῆς δεσποτείας ἥμδην γενέσθαι δύναται. Τὸ ή. διάταγμά ἐστι βιβλίον μγ'. τίτ. ἀ. κεφάλαιον ή. θέμα δ'. τὰ αὐτὰ σχεδὸν διαλαμβάνον δσα καὶ ὁ πατριάρχης περιφραστικῶς ἔγραψε. Τὸ ρλζ'. διάταγμά ἐστι τοῦ μγ'. βιβλίου καὶ τίτλου, κεφαλαίου ρλζ'. θέματος δ'. λέγον· Ἀνισχύρως ἐπερωτῶμαι ὑπὸ αἵρεσιν ὑπὸ τοῦ νόμου κεκωλυμένην, οἷον δίδως ἐὰν Πέτρος πωλήσῃ τὸ ιερὸν, ἡ τὸ μνημεῖον, ἡ τὸ τῇ δημοσίᾳ χρήσει ἀφωρισμένον· εἰ καὶ δυνατόν ἐστι τὸ δίκαιον τῶν τοιούτων ἐναλλαγῆναι πραγμάτων· τὸ αὐτὸν καὶ τῇ φύσει ἀδύνατός ἐστιν ἡ αἵρεσις.

Μίσθωσις δὲ ἡ ἐπὶ τῷ ιερῷ ἔρρωται (2), ἡ συστάσα χάριν τοῦ κτισθῆναι τὸ ιερὸν, οὐ μὴν ἡ ἐπὶ τῷ ιερῷ ἔρρωται τοῦ ιεροῦ. Εὰν γάρ τις ἐκλάβηται μισθωτικῶς μοναστήριον, οὐ μόνον οὐκ ὀφεληθῆσται ἀπὸ τῆς μισθώσεως ὡς οὕσης παρανόμου καὶ ἀνισχύ-

(1) Χρείᾳ Ι. Το — (2) Κατὰ ταῦτην τὴν τάξιν εὑρηται ἐν Ι. Τρ. ἀπαν τὸ χωρίον τοῦτο ἀπὸ τοῦ, Μίσθωσις δὲ ἡ ἐπὶ τῷ ιερῷ ἔρρωται, ἐως τῆς λέξεως κατάκρισιν, ἐν φαλ. Β. ι. καὶ Β. δέτουσιν αὐτὸν τῷ τέλει τοῦ σχολίου ὡς σημείωσιν. Βεβαίως κατὰ τὴν ειράνην τῆς ἴννοίας προτιμητέα ἡ γραφὴ τοῦ Ια. Τρ.

ρου, ἀλλὰ καὶ κολασθήσεται· οἱ γάρ μισθούμενοι καὶ οἱ πα-
κτωτικῶς ἐκλαμβανόμενοι μοναστήρια, ὡς παράνομον συνάλ-
λαγμα πεποιηκότες, ὑφοράσθωσαν τὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ
νόμου κατάκρισιν.

Κείμενον.

Βιβλίον μζ'. τίτλος κβ'. διάτ. β'. Οἱ σὺν ὅπλοις κατέ-
χοντες τόπον ἱερὸν ὑπόκεινται ποινῇ κινεῖται γάρ καταύ-
τῶν ὁ περὶ καθοσιώσεως νόμος. Καὶ βιβλίον μή. τίτ. δ'.
διάτ. α., βιβλίον ν'. τίτ. ιστ'. διάτ. ιζ'. Τὰ ἱερὰ οὐκ εἰσὶ
δημόσια.

Σχόλιον.

Τὸ δ'. διάταγμα τοῦ κβ'. τίτλου τοῦ μζ'. βιβλίου ἔστι βι-
βλίον ξ'. (1) τίτλος λβ'. κεφάλαιον β'. Ο παράνομον ποιῶν σύ-
στημα τῇ κατὰ τῶν σὺν ὅπλοις τόπον δημόσιον ἢ ἱερὸν κα-
τεχόντων ὑπόκειται ποινῇ. Τὸ α. διάταγμα τοῦ δ'. τίτλου
τοῦ μή. βιβλίου τῶν διατάξεών ἔστι βιβλίον ξ'. τίτλος λς'.
κεφάλαιον α. Ο περὶ τῶν ἐπιβούλων νόμος δημοιός ἔστι τῷ περὶ
ἱεροσυλίας, καὶ ἐνέχεται αὐτῷ ὁ κατὰ τοῦ Ρωμαϊκοῦ δήμου
πλημμελήσας, καὶ ὁ σπουδάσας κατὰ δόλον παρὰ κέλευσιν Βα-
σιλέως ἀνακρεθῆναι τοὺς δημόρους, ἢ ἵνα ἔνοπλοι ἄνθρωποι ἐν
πόλει κατὰ τῆς πόλεως ὕσιν, ἢ ἵνα τόπος ἢ ἱερὰ κατασχεθῶ-
σιν, ἢ στκσιώδης γένηται σύνοδος, ἢ ἵνα φονευθῇ ὁ ἄρχων·
καὶ ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγγελον ἢ γράμματα πέμψας, καὶ
σημεῖον αὐτοῖς δεδωκὼς, ἢ ἄλλως βοηθήσας αὐτοῖς, καὶ ὑπο-
νοθεύσας, ἢ ἐρεθίσας στρατιώτας πρὸς στάσιν ἢ θύρυσον κατὰ
τῆς πολιτείας. Τὸ ιζ'. διάταγμα τοῦ ιζ'. τίτλου τοῦ ν'. βιβλί-
ου ἔστι βιβλίον δ'. τίτ. δ'. κεφ. ιζ'. οὕτω λέγον περὶ τὰς
ἄρχας· Ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις οὐ περιέχεται οὕτε τὰ ἱερὰ, οὕτε
τὰ μητριῖα, οὕτε τὰ ταῖς δημοσίαις χρήσεσιν ἀφωρισμένα, ἀλλ'
εἴ τινά ἔστι τῶν πόλεων, οἷον αἱ οὐσίαι.

Κείμενον.

Βιβλίον λγ'. τίτ. α. διάτ. κ'. Ἐὰν ληγατεύσω τοῖς

(1) τῶν βασιλικῶν Σ. ἐκδ.

ίεροφύλαξις δέκα νομίσματα διδοσθαι τῷ καιρῷ τῆς ἑορτῆς, αὐτῷ τῷ ιερῷ δοκω τὰ ί. νομίσματα καταλιπεῖν ἐτήσια. Βιβλίον λδ'. τίτ. ἀ. διάτ. ιζ'. Ἐὰν ἀφορίσας δούλους μου εἰς παραφυλαχὴν τοῦ παρ' ἐμοῦ κτιζομένου ιεροῦ ληγατεύσω αὐτοῖς ἐτήσια πρὸς ἀποτροφὴν, καὶ βεστιάριον, λαμβάνουσιν ἀπό μου τελευτῆς μέχρις οὗ πληρωθῇ ὁ ναός· δοῦλοι δὲ μέγουσι τοῦ κληρονόμου οὓς διαθέμενος εἰς παραφυλαχὴν τῷ αὐτοῦ κτισθέντος ιεροῦ ἀφώρισεν, εἰ μὴ αὐτοὺς ἡλευθέρωσεν, ὡς βιβ. μ'. τίτ. ιβ'. διάτ. λέ. βιβ. κδ'. τίτ. ἀ. διάτ. ἔ. Καλῶς δωροῦμαι τῇ γαμετῇ μου πρᾶγμα ἐφ' ὃ τῷ θεῷ προσαγαγεῖν αὐτό. Βιβ. λδ'. τίτ. θ'. διάτ. λζ'. Ἐὰν εἴπω γενέσθαι σταυροὺς ἀπὸ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ ἀνατεθῆναι τῷ δε τῷ ιερῷ, πάντες δὲ οἱ ἐν τῷ αὐτῷ ιερῷ ὅντες ἀργυροῖ καὶ χαλκοῖ εἰσιν, οὐ μὴν χαλκοῦς δίδωσιν, οὔτε χρυσοῦς ἀναγκάζεται ποιεῖν, ἀργυροῦς δὲ δικαιονόμος ἀναγκάζεται.

Σχόλιον.

Τὸ κ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ λγ'. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι θέμα τελευταῖον τοῦ κ'. κεφ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ μδ'. βιβλ. οὕτως ἔχον ὡς συνωψίσθη. Τὸ ιζ'. διάταγμα τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ λδ'. βιβλίου ἐστὶ τῶν βασιλικῶν βιβλίον μδ'. τίτ. ιδ'. κεφ. ιζ'. οὕτως ἔχον ὡς συνωψίσθη. Τὸ λέ. διάτ. τοῦ ιβ'. τίτ. τοῦ μ'. βιβλίου ἐστὶ βιβλίον μή. τίτ. ή. κεφ. λέ. Κτίζων τις εὐκτήριον ἀφώρισεν αὐτῷ δούλους, τοῦ κληρονόμου ἔσονται οὗτοι. Τὸ ἔ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ κδ'. βιβλ. ἐστὶ βιβλίον τῶν βασιλικῶν λ'. τίτ. ἀ. κεφ. ἔ. θέμα ή. ἔχον ἐν μέρει καθὼς εἰς τὸ κείμενον ἐτέθη. Τὸ λζ'. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ λδ'. βιβλίου ἐστὶ βιβλίον μδ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ιέ. κεφ. λζ'. θέμα τελευταῖον οὕτως ἔχον. Ἐὰν εἴπω γενέσθαι σταυροὺς ἀπὸ ρ'. λιτρῶν, καὶ ἀνατεθῆναι ἐν τῷ δε τῷ ιερῷ, πάντες δὲ οἱ ἐν τῷ αὐτῷ ιερῷ ὅντες ἀργυροῖ καὶ χαλκοῖ εἰσιν, ἀργυροῦς δικαιονόμος ἀναγκάζεται ποιεῖν, οὐ μὴν χαλκοῦς δίδωσιν, οὔτε χρυσοῦς.

Κείμενον.

Βιβ. λέ. τίτ. 6'. διάτ. ἀ. Καὶ ἐπὶ τοῖς τῷ θεῷ ληγατευομένοις, χώρᾳ τῷ φαλκιδίῳ. Βιβ. ν'. τίτ. 16'. διάτ. 6'. Ἐάν τις πρᾶγμα καρποφορήσῃ, γίνεται αὐτὸς ἔνοχος, οὐ μὴν τὸ πρᾶγμα ὅταν δὲ τὸ πρᾶγμα καταβληθῇ, αὐτὸς μὲν ἵερὸν οὐ γίνεται, ἐλευθεροῦται δὲ ὁ ἐπαγγειλάμενος· ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης ἐπαγγελίας ἐνέχονται αὐτεξόσιοι ἔφηβοι, οὐ μὴν ὑπεξόσιοι ἔφηβοι παρὰ γνώμην τῶν πατέρων ἢ τῶν δεσποτῶν. Εἰ δέ τις τὸ ί. μέρος καρποφορήσῃ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων, ἔως ἂν αὐτὸς χωρίσῃ, οὐ παύεται εἶναι τῆς οὐσίας αὐτοῦ· εἰ δὲ τελευτήσει μὴ χωρίσας, ἐνέχονται οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, διαβαίνει γὰρ εἰς κληρονόμους ἢ τῆς καρποφορίας ἔνοχή. Βιβ. ἀ. τοῦ κώδικος τίτ. 6'. διάτ. ἀ. Ἐξεστι τῷ βουλομένῳ καταλιμπάνειν ἐν τελευταίᾳ βουλήσει ταῖς ἀγίαις ἐκκλησίαις· βεβαίας γὰρ εἶναι δεῖ τὰς τῶν τελευτώντων βουλήσεις. Διάτ. 1γ'. Ἐν ἐρδωμένῃ διαθήκῃ, ἢ κωδικέλλῳ, ἢ (1) ἀγράφῳ βουλήσει ἔξεστι ταῖς χήραις, καὶ ταῖς διακονίσσαις, καὶ ταῖς ἱεραῖς παρθένοις, καὶ ταῖς μοναστρίαις, καὶ ταῖς ἄλλαις ἱεραῖς καταλιμπάνειν ἐκκλησίαις, καὶ κληρικοῖς, καὶ μοναχοῖς, καὶ πτωχοῖς, ἐν ἐνστάσει, καὶ ὑποκαταστάσει, καὶ ληγάτοις, καὶ φιδεῖκομμίσοις ἴδιοις καὶ καθ' ὅμαδα.

Σχόλιον.

Τὸ ἀ. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. ταῦ λέ. βιβλίου τῶν διατ. (2) ἐστὶ βιβλ. μά. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεφ. ἀ. θέμις γ'. λέγον ἐν μ.έρει φαλκιδιοῦσθαι καὶ τὰ τῷ θεῷ ληγατευόμενα· ἔξωθεν δὲ τοῦ αὐτοῦ κεφ. φησὶν δὲ Παλαιὸς ταῦτα ῥητῶς· Ἡ περὶ διαφόρων κεφαλκίων ἐκκλησιαστικῶν ρλά. νεαρὰ οὐ συγχωρεῖ τῷ φαλκιδίῳ περικόπτεσθαι τὰ εἰς εὔσεβεις αἰτίας ληγατευόμενα. Ό δὲ

(1) Χ. Τρ. — καὶ Ἑ. ι. Β. — (2) τῶν διγέστων Χ. Τρ.

σχολιαστής φησι ταῦτα· Οἶμαι ως τὸ παρὸν διάτ. ἀνηρέθη παρὰ τῆς ρλά. νεαρᾶς τῆς κειμενῆς ἐν τῷ γ'. τίτ. τοῦ ἐ. βι-
βλίου, καὶ αὐτίκα διδάσκει πλατύτερον πῶς ἀνηρέθη ὁ νόμος
οὗτος. Καὶ ταῦτα μὲν εἶπον ὁ σχολιαστής καὶ ὁ Παλαιός. Ἐμοὶ
δὲ δοκεῖ ὅτι οὐ καλῶς αὐτοῖς ἔξελήθησαν τὰ τῆς νεαρᾶς· οὐδὲ
γὰρ ἀδιαστίκτως ἀφαλκιδίωτα δίδονται τὰ εἰς εὔσεβεῖς αἰτίας
καταλειφθέντα. Άλλ' εἰ μὲν κακοπραγμονήσει (1) ὁ κληρονόμος
περὶ τὴν δόσιν τοῦ ληγατευθέντος, ἀπόλλυσι τὸν ἀνήκοντα τού-
τῳ φαλκίδιον, καὶ δίδωσι τὰ ληγατευθέντα ως ἡ νεαρά φησιν,
εἰ δὲ εὐγνωμονήσει περὶ τὴν δόσιν τούτων, λαμβάνει τὸν ἀνή-
κοντα αὐτῷ φαλκίδιον· φησὶ γὰρ ἡ αὐτὴ νεαρὰ κειμένη ἐν βι-
βλίῳ ἐ. τίτ. γ'. κεφ. θ'. οὕτω ῥητῷ· Εἰ δὲ ὁ κληρονόμος τὰ εἰς
εὔσεβεῖς αἰτίας καταλειψμένα μὴ πληρώσει, λέγων τὴν κα-
ταλειφθεῖσαν αὐτῷ περιουσίαν μὴ ἀρκεῖν εἰς ταῦτας, κελεύομεν
παντὸς τοῦ ἐκ τοῦ φαλκίδιου κέρδους σχολάζοντος, ὃσονδή-
ποτε εὑρεθῇ ἐν τῇ τοιαύτῃ οὐσίᾳ, προχωρεῖν τῇ προνοίᾳ τοῦ
ἀγιωτάτου τῶν τόπων ἐπισκόπου εἰς τὰς αἰτίας, εἰς ᾧς κατα-
λέλειπται. Ζήτει καὶ τὸ ὄλον θ'. κεφ. καὶ ἀνάγνωθι αὐτὸ ἀναγ-
καῖον ὄν. Τὸ β'. διάτ. τοῦ ιβ'. τίτ. τοῦ ν'. βιβλίου τῶν διατά-
ξεών ἐστι βιβλίον τῶν βασιλικῶν νδ'. τίτ. ιδ'. κεφ. β'. οὕτως
ἔχον ως εἰς τὸ κείμενον ἐγγράφη. Ή ἀ. διάτ. τοῦ β'. τίτ. τοῦ ἀ.
βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. ἀ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλίου
οὕτως ᔁχον ως εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθη. Ή ιγ'. διάτ. τοῦ
αὐτοῦ τίτλου καὶ βιβλίου οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά.

Κείμενον.

Διάταξις ιθ'. Αἱ γινόμεναι μέχρι πενταχοσίων νομι-
σμάτων δωρεαὶ ἀνεμφανίστως εἰς ἐκκλησίαν, ἡ ἔνοδο-
χεῖον, ἡ νοσοκομεῖον, ἡ ὁρφανοτροφεῖον, ἡ βρεφοτροφεῖον
ἢ πτωχεῖον, ἔρρωνται· αἱ δὲ λοιπαὶ καν εἰς εὔσεβεῖς αἰτίας
γένωνται, χρήζουσιν ἐμφανείας, καὶ αἱ λεχθεῖσαι ὑπὲρ τὰ
πενταχόσια νομίσματα οὖσαι, ἔξηρημένων τῶν βασιλικῶν
δωρεῶν. Διάταξις κβ'. Τὰ εἰς εὐαγγεῖς οἴκους ἀπὸ φιλοτι-

(1) εἰ μὲν κακοπραγμονήσει Χ. Τρ.

μίας βουλευτικῆς ἐρχόμενα οὐχ ὑπόκεινται τῇ τῶν ἐπικερδῶν ἡτοι λουκρατίων διαγραφῇ. Διάταξις κγ'. Ἐάν *τι^{*}(1) δωρηθῇ, ἢ κληρονομία, ἢ ληγάτον εὐαγεῖ τόπῳ καταλειφθῇ εἰς ἀνάδρυσιν αἰχμαλώτων, κινητὸν ἢ ἀκίνητον, ἀρμόζουσι περσοναλίαι, καὶ ἵν ρέμ, καὶ ὑποθηκαρίαι, καὶ μόνῃ τῇ τῶν ἔκατὸν ἐνιαυτῶν ἐκβάλλονται παραγραφῇ οὗτος γὰρ ὁ χρόνος ἔστι τοῦ μακροβίου ἀνθρώπου. Διάταξις κέ. Ἐάν τις γράψῃ τὸν δεσπότην Χριστὸν κληρονόμον, μὴ προσθεῖς εὔκτηρίου προσηγορίαν, ἢ ἐκκλησίᾳ τοῦ τόπου καθ' ἥν *(2) ὁ τελευτήσας δοκεῖ γεγράφθαι. Τὸ αὐτὸν καὶ ἐπὶ ληγάτου, καὶ προχωρεῖ εἰς ἀποτροφὴν πτωχῶν. Εἰ δέ τινι τῶν ἀγίων ἀγγέλων ἢ μαρτύρων καταλίπῃ μὴ μνημονεύσας οἶκων· εἰ μὲν ἔστιν ἐν*(3) ἐκείνῃ τῇ πόλει ἢ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς τοιοῦτος οἶκος, αὐτὸς λαμβάνει· εἰ δὲ μή ἔστιν, ὁ ἐν τῇ μητροπόλει λαμβάνει· εἰ δὲ μήτε ἔκει τοιοῦτος ἔστιν οἶκος, αἱ κατὰ τὸν τόπον ἐκκλησίαι λαμβάνουσιν αὐτὰ, τῶν ἄλλων οἶκων αὐταῖς παραχωρούντων, εἰ μὴ δειχθῇ ὁ τελευτήσας ἔτερον ἐνθυμηθεῖς καὶ ἔτερον εἰπών· τότε γὰρ τὸ ἀληθὲς καὶ οὐ τὸ γεγραμμένον κρατεῖ. Εἰ δέ τόπον εἰπῇ ρῆτὸν, εὑρεθῶσι δὲ πολλοὶ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἐν τῇ πόλει, ἢ τῇ περιοικίδι, εἰ μὲν πρός τινα τούτων εἶχε μείζονα προσπάθειαν, ἢ συνεχῶς ἔκει ἐφοίτα, αὐτῷ δοκεῖ καταλελεῖφθαι· τοιούτου δέ τινος μὴ εὑρισκομένου, ὁ μᾶλλον ἐκ τῶν τοιούτων οἶκων ἐνδεής λαμβάνει τὸ καταλειφθέν.

Σχόλιον.

Η ιθ'. διάτ. τοῦ β'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος ἔστι κεφ. ἡ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον ἐπὶ λέξεων ὡς εἰς τὸ κείμενον ἐγράφη. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἡ κβ'. διάταξις ἐτέθη εἰς βιβλίον ἐ. τίτ. ἀ. κεφ. ί. πλὴν οὐχ ὡς εἰς τὸ κείμενον κεῖται, ἀλλὰ ἄλλως· φησὶ γὰρ, μὴ δια-

(1) Χ. Τρ. — ἐὰν διαδωρηθῇ Ἑ. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — (3) Χ. Τρ.

γραφέσθιο ἐκκλησία, ἢ εὔσεβής οἶκος, ἢ μοναστήριον ἐπὶ κέρδει. Καὶ σημείωσαι τοῦτο πολλὰ χρησιμεῦνον εἰς τοὺς ἐκπρο-
κίζοντας μοναστήρια, καὶ πωλοῦντας, καὶ ἀγοράζοντας εἰς α-
γεῖς οἶκους. Ἡ καὶ. διάταξις καὶ ἡ κέ. οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ
βασιλικά· σὺ δὲ γίνωσκε ὅτι κανὸν ἡ τοιαύτη διάταξις διο-
ρίζηται μόνη ἐκαπονταετίᾳ τοὺς εὐαγεῖς οἶκους ἐκβάλλεσθαι,
ἀλλὰ τὸ ἄ. κεφ. τῆς ριά. Ἰουστινιανεῖου νεαρᾶς, ἃτοι τὸ τε-
λευταῖον κεφ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ ἐ βιβλίου τῶν βασιλικῶν ταῦ-
τα ἥπτῶς θεσπίζει. Πᾶσα ἀγωγὴ προσήκουσα σεπτῷ οἴκῳ,
εἴτε πρασωπική, εἴτε ὑποθηκαρία ἐστὶν, οὐχ ὑπερβαίνει τὰ μ'.
ἔτη, τῶν ἀρμοζουσῶν ἐκάστῳ οἴκῳ τοιούτῳ εὐαγεῖ προσκαί-
ρων παραγραφῶν φυλακτουσῶν μέν τοι γε τοὺς οἰκείους χρόνους.

Κείμενον.

Καὶ τίτλου τρίτου τοῦ αὐτοῦ βιβλίου διάταξις κδ'.
φησὶν ἐρρῶσθαι τὸ τοῖς πτωχοῖς καταλιμπανόμενον. Διά-
ταξις κή. τοῦ αὐτοῦ τίτ. Ἐρρωται τὸ καταλιμπανόμενον
εἰς ἀνάρρυσιν αἰχμαλώτων. Καὶ εἰ μὲν εἶπεν ὁ διαθέμε-
νος τὸν δρεῖλοντα ὑπουργῆσαι τῷ πράγματι, αὐτὸς ἀπαι-
τεῖ, καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν συνειδῆσιν πληροῖ τὴν διατύ-
πωσιν· εἰ δὲ μὴ εἶπε τὸ πρόσωπον, ὁ τῆς πόλεως ἐπί-
σκοπος ἐν ᾧ ὁ διαθέμενος ἐτέχθη, λαμβάνει τὸ κατα-
λειφθὲν, φανερὸν ἐπὶ πράξεως δῶρον παρὰ τῷ ἀρχοντὶ
συνισταμένης τὸ ποσὸν τῶν δοθέντων αὐτῷ χρημάτων,
καὶ μετ' ἐνιαυτὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναρρυσθέντων καὶ
τῶν ὑπὲρ αὐτῶν δοθέντων. Εἰ δὲ βάρβαρος ἦν ὁ διαθέτ-
μενος, καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἀμφιβάλλεται, ὁ ἐπί-
σκοπος τοῦ τόπου καθ' ὃν ἐτελεύτησε, λαμβάνει τὰ χρή-
ματα, καὶ πληροῖ τὸ διατυπωθέν· ὁ δὲ γινώσκων τὸ κατα-
λειφθὲν καλῶς ποιεῖ λέγων τῷ ἀρχοντὶ καὶ τῷ ἐπι-
σκόπῳ, καὶ οὐκ ἔστι δηλατήριος. Ἡ τρίτη διάταξις τοῦ
δευτέρου τίτλου τῶν νεαρῶν εἶπε, τὸν ἐπίσκοπον τῆς πό-
λεως, ἐν ᾧ τὴν οἰκησιν εἶχεν διαθέμενος, λαμβάγειν
τὰ χρήματα, καὶ ποιεῖν τὰ διατυπωθέγτα. Διάταξις μέ.

Ἐὰν ἐτήσιον διηγεῖται ληγατευθῆ, ἢ δωρηθῆ τόποις εὐαγέσιν, ἢ κλήρῳ, ἢ μοναχοῖς, ἢ μοναστρίαις, ἢ πτωχοῖς, καὶ ἀπλῶς εὐαγέσιν οὐκ ἀπηγορευμένοις συστήμασιν, οὐκ ἔξεστιν ἐπ' αὐτοῖς διαλύεσθαι, εἰ μὴ δοθῆ πρόσοδος εὐθαλῆς, μηδὲ βεβαρημένη δημοσίοις, καὶ προσθήκη οὐχ ἦττον τοῦ τετάρτου τῆς καθαρᾶς προσόδου μέρος ἔχουσα, μηδέποτε ἐκποιηθησόμενα(1). Δεῖδὲ καὶ συνθήκας, καὶ διαλύσεις ἐγγράφους ἐπὶ τούτῳ γίνεσθαι, καὶ ἐν ὑπομνήμασιν ἐμφανίζεσθαι. Εἰ δὲ παρὰ ταῦτα, ἐκπίπτει τοῦ δοθέντος χρυσίου διαλυσάμενος, *καὶ* ἐκδικεῖ τὸ πρᾶγμα διαγῆς οἶκος, ἔχων εἰς ὑποθήκην τὰ πράγματα τοῦ καταλιπόντος, καὶ ἐπὶ καρποῖς, καὶ προσόδοις, καὶ πάσῃ νομίμῳ ἐπαιξήσει, καὶ οὐκ ἀντίκειται τῇ ἀγωγῇ χρονία παραγραφῇ, κατ' ἐνιαυτὸν γάρ τίκτεται. Τῷ μέν τοι δεδωκότι τὸ χρυσίον ὑπόκειται διαμερίσματα, αὐτῷ μετὰ κληρονόμων, καὶ οἰκοθεν αὐτὸν δίδωσιν, ὡς ἡ νέ. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτλου.

Σχόλιον.

Η κδ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ α. Εἰ διάταξις τοῦ κώδικος ἐστι βιβλίον μδ'. τίτ. ι. κεφ. λδ'. οὐκ ἐτέθη δὲ ἐν τοῖς βιβλίοις, ὃς διαλέξις διελάμβανεν ἀλλ' οὗτω φησὶν διαβατικός· Τὸ τοῖς πτωχοῖς καταλιμπανόμενον μὴ νομιζέσθω ἄδηλον. Ή κὴ διάταξις οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Η γ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ίουστινιάνιος ρλά. κειμένη ἐν βιβλίῳ ἐ. τῶν βιβλίων τίτ. γ'. κεφ. ή. οὗτοις ἔχοντι· Εἰ δὲ καὶ τις ὑπὲρ ἀναρρύσεως αἰχμαλώτων, ἢ ἀποτροφῆς πενήτων κληρονομίαν ἢ ληγάτον καταλείπῃ ἐν πράγμασι κινητοῖς, ἢ αὐτοκινήτοις, ἢ ἀκινήτοις, εἴτε ἀπαξ, εἴτε ἐτήσιον, καὶ τοῦτο τρόποις ἀπασι κατὰ τὴν τοῦ διαθεμένου γνώμην ἀπὸ τῶν κελευσθέντων τοῦτο ποιῆσαι, πληρούσθω. Εἰ δὲ μὴ ἴδικῶς εἴπῃ ποίου τόπου πένησι· ταῦτα κατέλιπε, κελεύομεν τὸν δισιώτατον τῆς πόλεως ἐπίσκοπον ἐν ἥ οἰκίαν (2) δια-

(1) Χ. Τρ. Ε. — ἐκποιηθησόμενα Β. — (2) τὴν οἰκησιν Χ. Τρ.

διαθέμενος εἶχε παραλαμβάνειν τὰ αὐτὰ πράγματα, καὶ τοῖς τῆς αὐτῆς πόλεως πένησι διανέμειν. Ή δὲ μέ. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν οὐκ ἔτεθη εἰς τὰ βασιλικά· ώσαύτως οὐδὲ ἡ νέ. διάτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ.

Κείμενον.

‘Η δὲ γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν, ἐπὶ τοῦ τοιούτου ληγάτου φησίν· Εἰ μὲν οἱ διδόναι καὶ οἱ λαμβάνειν κελευσθέντες, ἢ ὁ τόπος ἐξ οὗ ἐτυπώθη δίδοσθαι ἐν τῇ αὐτῇ ἢ τῇ γείτονι ἐπαρχίᾳ εἴησαν, μηδενὶ τρόπῳ τὸ ληγάτον ἐκποιεῖσθαι· Εἰ δὲ πορρωτέρω εἰσὶν, ἔξεστιν ἑκατέρου μέρους συναινοῦντος, πλησίον ὑπὲρ αὐτοῦ (1) λαμβάνειν πρόσοδον εὔπορον, καὶ μετὰ προσθήκης τοῦ δ'. τῆς καταλειφθείσης ποσότητος μὴ βεβαρημένης πολλοῖς τελέσμασιν. Εἰ δὲ πωλῆσαι τὸ ληγάτον βούλοιντο, μὴ λαμβανέτωσαν ἥττονα τιμὴν τοῦ συναγομένου ἐπὶ λέ. ἐνιαυτοὺς ἀπὸ τοῦ ληγάτου, ὥστε μέν τοι τὸ τίμημα, εἰς τὸ συμφέρον τοῦ σεβασμίου οἴκου, ὃ κατελείφθη προχωρῆσαι.

Σχόλιον.

Ή γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ ίουστινιάνειος ρλά. κειμένη ἐν βιβλίῳ έ. τῶν βασιλικῶν τίτ. γ'. κεφ. θ'. δ δὴ καὶ κατεστρώθη ἐξ ὀλοκλήρου ἐν τῷ καταρχῆς τοῦ παρόντος κεφαλαίου, ἀρχόμενον οὗτος, Εἰ δὲ ὑπὲρ ἀναρρήσεως αἰχμαλώτων, *καὶ τὰ ἔξης* (2).

Κείμενον.

‘Η δὲ μή. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβ. φησὶν, ὅτι ἐρρωμένως γράφει τις αἰχμαλώτους κληρονόμους, καὶ λαμβάνει τὴν κληρονομίαν ὁ ἐπίσκοπος, καὶ ὁ τῆς πόλεως οἰκονόμος, ἐν ᾧ τὴν οἰκησιν εἶχε, καὶ δαπανῶσιν εἰς ἀνάρρησιν τῶν αἰχμαλώτων, ἢ τὰς τιμὰς τῶν πραγ-

(1) Χ. Τρ. — αὐτῷ Ε. Β — (2) Χ. Τρ.

μάτων, ἡ τὰς προσόδους τῶν ἀκινήτων, παραχρατοῦντες φαλκίδιον, καὶ ἐνάγονται ἐπὶ τοῖς χρέεσι. Καὶ τοὺς πτωχούς καλῶς τις γράφει κληρονόμους· καὶ ἐὰν μὴ προσδιορίσηται ποίους, ὁ ξενοδόχος τῆς αὐτῆς πόλεως λαμβάνει τὰ πράγματα, καὶ ἐκ τῆς διαπράσεως αὐτῶν ἀγοράζει πρόσθιον. Εἰ δὲ πολλοὶ ξενῶνες εἰσιν ἐν τῇ πόλει, ὁ μᾶλλον ἀπορώτερος αὐτὰ λαμβάνει, τὰ περὶ τούτου δοκιμάζοντος τοῦ ἐπισκόπου, καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν κληρικῶν. Εἰ δὲ μὴ ἔχῃ ξενῶνα ἢ πόλις, διανέμονται τὰ πράγματα διὰ τοῦ ἐπισκόπου, ἡ τοῦ οἰκονόμου εἰς τοὺς πτωχούς, ἡ ἄλλως ἐνδεεῖς μὴ παραχρατουμένου φαλκιδίου. Εἰ δὲ πρὸς δῆλον ἡ ἄδηλον (1) ὄνομα ἐκκλησίας, ἡ εὐαγγοῦς οἶκου ἀπειδὼν κατέλιπεν, αὐτὸς λαμβάνει μόνος, μὴ ὑφιστάμενος φαλκίδιον. Ἡ δὲ τρίτη διάταξις τοῦ δευτέρου τίτλου τῶν νεαρῶν λέγει, ὅτι τοῖς πένησι διὰ τοῦ ἐπισκόπου διανέμονται. Καὶ ἡ πεντηκοστὴ δευτέρα διάταξις τοῦ τρίτου τίτλου τοῦ πρώτου βιβλίου τοῦ κώδικός φησιν, ὅτι ἐάν τις βαρυνθῇ ὑποκαταστάσει ἡ ἀποκαταστάσει (2) ἐξ ἀπαιδίας, καὶ μὴ βουληθῇ γαμῆσαι δι' ἀσκησιν, μένει ἔχων τὰ πράγματα καὶ δαπανᾷ ταῦτα περιών, ἡ καταλιμπάνει ὡς θέλει, εὔσεβῶς μέν τοι. Εἰ δὲ καὶ ὑπὸ αἴρεσιν παιδοποίας καταλειφθῇ αὐτοῖς, ἔχουσιν αὐτὰ, καὶ μὴ παιδοποιοῦντες. Τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ παρθενευούσαις, καὶ ἐπὶ τοῖς γαμεῖν κωλυομένοις κληρικοῖς. Ἡ δὲ δευτέρα διάταξις τοῦ πρώτου τίτλου τῶν νεαρῶν λέγει, ὅτι ὁ βεβαρημένος ληγάτῳ, ἡ ἀποκαταστάσει *ὑπὸ αἴρεσιν* (1) γάμου, ἡ ἀπαιδίας, ἡ ἐὰν οὕτω δωρηθῇ ἡ ἐαθῆ τινι, καὶ γένηται κληρικός, ἡ μοναχὸς, ἡ διακόνισσα, ἡ ἀσκήτρια, σβέννυται ἡ ἀποκατάστασις ἀλλ'

(1) πρόδηλον ἡ ἄδηλον X. Τρ.— δ. Β. φρονεῖ ὀστελιστέον τὸ, ἄδηλον, ὅπερ ἀληθῶς οὐκ ἀναγινώσκεται ἐν τῇ διατάξει 48 Κώδ. 1. 3. — (2) δ ὅρος οὗτος οὐχ εὑρηται ἐν X. Τρ.— (3) X. Τρ.— οὐχ εὑρηται ἐν Ε. Ι. καὶ Β.

ἐπὶ μὲν κληρικῶν καὶ διακονισσῶν τῶν ἐκκλησιῶν,
κρατεῖ ὅτε μέχρι τῆς ιδίας ζωῆς τοῖς τοιούτοις ἐπι-
μένοιεν· καὶ τὰ ὑπὸ τοιαύτην αἴρεσιν δωρηθέντα, ἢ
καταλειφθέντα εὐσεβῶς δαπανήσουσιν, ἢ καταλιποῦσιν· οἱ
γάρ μοναχοὶ καὶ ἀσκήτραι κάν τῶν μοναστηρίων αὐτῶν
ἔξελθωσιν, ὅμως τὰ τοιαῦτα πράγματα μετὰ τῶν ἄλ-
λων αὐτῶν πραγμάτων τοῖς μοναστηρίοις διαφέρει. Εἰ δὲ
ἐπὶ ἀναρρήσει αἰχμαλώτων, ἢ πτωχῶν ἀποτροφῇ ὑπὸ τὰς
εἰρημένας αἱρέσεις ἢ ὑποκατάστασις γένηται, ἐξ οὐδε-
νὸς τῶν εἰρημένων ἀποκλείεται (1) τρόπων.

Σχόλιον.

Η μή. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ
βασιλικά. Η δὲ γ'. διάτ. τοῦ β'. τίτ. τῶν νεκρῶν ἐστι: νεαρὰ
Ιουστινιάνειος ρλά. κειμένη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν ἐ. τίτ.
γ'. κεφ. ἡ. 8 καὶ κατεστρόθη εἰς τὸ παρελθὸν καταβκτόν. Η
νβ'. διάτ. τοῦ β'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη
εἰς τὰ βασιλικά. Η μέντοι β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν
ἐστι νεαρὰ Ιουστινιάνειος ρκγ'. καὶ ἐτέθη ἐν βιβλίῳ τῶν βασι-
λικῶν δ'. τίτ. ἀ. κεφ. ἐ. καὶ σ'. οὗτω σχεδὸν ὡς ἐνταῦθα
κεῖται.

Κείμενον.

Λέγει δὲ ἡ ἀ. καὶ μόνη διάταξις τοῦ μή. τίτλου τοῦ
στ'. βιβλίου τοῦ κώδικος, ὅτι ἔρρωται τὸ καταλιμπανό-
μενον θεμιτῷ συστήματι, ἢ σωματείῳ, οἷον συγχλητικοῖς,
ἢ βουλῇ, ἢ τάξει ἀρχοντος, ἢ ιατροῖς, ἢ διδασκάλοις, ἢ
συνηγόροις, ἢ στρατιώταις, *ἢ διμοτέχναις* (2), ἢ ἱερεῦ-
σιν, ἢ ἐτέρῳ τινὶ· καὶ μερίζονται κατὰ πρόσωπον ἐξ ἵσου
οἱ ἐν τῷ καιρῷ τῆς τελευτῆς ἐν τῷ καταλόγῳ εύρισκό-
μενοι, εἰ μὴ ῥητὸν ποσὸν δ διαθέμενος ἐκάστῳ δρίσῃ.
Καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς αὐτῆς διατάξεως, ὅτι ἐὰν πρὸς

(1) Χ. Τρ. καὶ Ἐ. ἀποκλείεσαι Β. — (2) Χ. Τρ. — ἐλλείπει ἐν Ἐ. Ι. καὶ Β.
εὑργται δὲ ὁ ὄρος οὖν ἐν τῇ λατινικῇ μεταφράσει.

ὅπαξ, ἢ ἐτήσιον καταλειφθῇ εὐσεβῶς, ἢ ἐκκλησίαις, ἢ ξε-
νῶσιν, ἢ πτωχείοις, ἢ εὐαγέσιν οἶκοις, ἢ κοινῷ κληρικῷ,
ἢ εἰς αἰχμαλώτων δύσιν, ἢ αὐτοῖς τοῖς πτωχοῖς, ἢ τοῖς
αἰχμαλώτοις, κρατεῖ ἢ τοῦ τελευτήζαντος βούλησις. Ἰν-
στιτουτιώνος τρίτου τίτλος *χζ'*. Ἐστιν ὅτε τὸ κατὰ πλάνην
ἱνδεβίτως διδόμενον οὐ ρεπετιτεύεται, ὡς ἐπὶ τῶν ληγα-
τευομένων εὐαγέσιν οἶκοις σκοπῷ θρησκείας ἢ εὐσεβείας·
ἱνστιτουτιώνος τετάρτου τίτλος *ιστ'*. Τὸ ληγατευόμενον
εὐαγέσιν οἶκοις ἐξ ἀρνήσεως διπλασιάζεται. Φησὶ δὲ καὶ
ἢ δευτέρᾳ διάταξις τοῦ δευτέρου βιβλίου τῶν νεαρῶν,
ὡς ἔάν τινες οἰωδήποτε σεβασμίῳ οἴκῳ ὁπουδήποτε
καθεστῶτι ἀπορον κτῆσιν δωρήσωνται, ἢ πωλήσωσιν, ἢ
ἐτέρῳ τρόπῳ παράσχωσιν, ἢ καταλίπωσι, μὴ βλάπτεσθαι
τὸν σεβάσμιον οἶκον, ἢ δημοσίᾳ ὄνόματι, ἢ ἄλλης οἰκοσοῦν
αἰτίας χάριν βαρύνεσθαι, ἀλλ' ἀπαν τὸ τοιοῦτον (I) βάρος,
εἰς τοὺς δεδωκότας καὶ τοὺς αὐτῶν κληρονόμους ἐπανιέναι,
ἀναγκαζομένους καὶ τὰς δοθείσας κτήσεις ἀναλαβεῖν, καὶ
πᾶσαν ζημίαν προσγενομένην τῷ εὐαγεῖ οἴκῳ ἀποκαθιστᾶν.
Εἰ δὲ κατά τινα δόλον, καὶ τινα ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἀπό-
ρων ἐδόθη τοῖς εὐαγέσιν οἶκοις, τὰ μὲν δοθέντα τὸν
σεβάσμιον οἶκον ἀποκερδαίνειν, τὰ δὲ ἀπορα πράγματα τῷ
δεδωκότι καὶ τοῖς αὐτοῦ κληρονόμοις ἀποκαθίστασθαι.
Ἡ δὲ ἀ. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. φησὶν, ὅτι ὁ τοιοῦτό τι πρά-
ξας οἰκονόμος, ἢ ἡγούμενος, ἢ ξενοδόχος, ἢ νοσοκόμος,
ἢ πτωχοτρόφος, ἢ δρφανοτρόφος, ἢ γεροντοκόμος, οἶκοθεν
τῷ δεδωκότι θεραπεύει τὴν ἐντεῦθεν αὐτῷ συμβᾶσαν ζη-
μίαν.

Σχόλιον.

Ἡ ἀ. διάτ. τοῦ μή. τίτ. τοῦ στ'. βιβλίου τοῦ κώδικος κεῖ-
ται ἐν βιβλίῳ μδ'. τίτ. ιή. κεφ. λ'. καὶ ζήτει τοῦτο περὶ
τὰ μέσα διαλαμβάνον δοκεῖ εἰς τὸ κείμενον ἐγράφησαν. Τὰ δὲ

(I) Χ. Τρ. — τοιοῦτον 'Ε. Β.

λεγόμενα περιέχεσθαι ἐν τῷ ξζ'. τίτλῳ τῆς γ'. καὶ ιζ'. τίτ.
τῆς δ'. Ἰνστιτουτιῶνος, οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ βασιλικά. Ή μέν
τοι δ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι ιή. κεφ. τοῦ δ'. τίτ.
τοῦ έ. βιβλίου, καὶ φησι σχεδὸν τὰ αὐτά· ἡ δὲ ἀ. διάτ. τοῦ
αὐτοῦ βιβλίου τῶν νεαρῶν οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Β'.

Περὶ ἱερῶν σκευῶν καὶ ἀναθημάτων. Ἀποστόλων χανῶν
ογ'. Συνόδου ἀ. καὶ δ'. συγχροτηθείσης ἐν τῷ ναῷ τῶν
ἀγίων Ἀποστόλων χανῶν ἀ. ι'. Κυριλλου ἐκ τῆς πρὸς
Δόμνον ἐπιστολῆς κεφ. δ'.

Κείμενον.

Ἡ ιζ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός
φησιν, ὅτι κινητῶν ὑπόντων ἕξωθεν τῶν ἱερῶν σκευῶν,
ἀργεῖ τῶν ἀναγκαίων ἀκινήτων καὶ τῶν ἱερῶν ἡ ἐκποίη-
σις, καὶ ἡ ὑποθήκη. Καὶ ἡ κά. διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτλου
φησὶν, ὅτι ὁ μὴ δι' ἀνάρρυσιν αἰχμαλώτων ἱερὰ σκεύη
ἀγοράζων, ἡ ἀπλώματα, ἡ λαμβάνων εἰς ὑποθήκην ἡ
ἐνέχυρον, καὶ τῶν τιμῶν καὶ τοῦ χρέους ἐκπίπτει, καὶ
ἐκδικοῦνται διὰ τῶν ἐπισκόπων, καὶ οἰκονόμων, καὶ σκευο-
φυλάκων, εἰ καὶ ἔχωνεύθησαν, ἡ καὶ αἱ τιμαὶ αὐτῶν ἀπαι-
τοῦνται, εἰ καὶ μὴ φαίνονται. Φησὶ βιβλίον ιή. τίτ. ἀ.
διάτ. ξδ'. ὅτι ὁ ἐν ἀγνοίᾳ τὸ ἱερὸν ὡς ἴδιωτικὸν ἀγοράζων,
εἰ καὶ μὴ συνίσταται ἡ πρᾶσις, σμως ἔχει κατὰ τοῦ πρά-
του εἰς ὅπερ αὐτῷ διέφερε μὴ ἀπατηθῆγαι. Καὶ Ἰνστι-
τουτίων δ'. τίτ. ἀ. φησὶν, ὅτι τὰ ἱερὰ σκεύη οὔτε πιπρά-
σκεται, οὔτε ὑποτίθεται εἰ μὴ διὰ λύσιν αἰχμαλώτων· ἡ
δὲ ἀ. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐπιτιμίοις ὑποβάλλει
τοὺς ἱερὰ σκεύη παρὰ τὸν νόμον ἐνεχυράζοντας, ἡ πω-
λοῦντας, ἡ χωνεύοντας, ἡ ἐκποιοῦντας, εἰ μὴ διὰ λύσιν
αἰχμαλώτων.

Σχόλιον.

Η ιζ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, οὐδὲ ἡ κά. Τὸ μέν τοι ἔβ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ εἵ. βιβλίου ἐστὶ βιβλίον εἴθ. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεφ. ἔβ'. θέμα 6'. οὕτως ἔχον ὡς εἰς τὸ κείμενον ἐγράφη. Οἱ ἀ. τίτ. τῆς 6'. ἵνστι τουτιῶνος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Η ἀ. διάτ. τοῦ 6'. τίτλου τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ίουστινάνειος ρχ'. τοῦτο δὲ αὐτῆς τὸ κεφάλαιον οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά.

Κείμενον.

‘Η δὲ 6'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. φησὶν ὥστε τὰ ἱερὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν ὁπουδήποτε κειμένων εὔχτηρίων, μὴ ἄλλως πιπράσκεσθαι, ἡ ὑποτίθεσθαι εἰ μὴ εἰς ἀνάρδυσιν αἰχμαλώτων. Εἰ δὲ πλείονα εἰεν σκεύη μηδεμίαν ἀναγκαίαν ποιοῦντα (1) χρῆσιν, συμβῇ δέ τινα τῶν εὐαγῶν οἶκων βαρύνεσθαι χρέεσι, καὶ μὴ ὑπεστιν ἔτερα κινητὰ πράγματα ἐξ ὧν ὀφειλει διδόναι τὰ χρέη, ἀδεια ἐσται, συνισταμένης πράξεως ἀζημίως, ἐπισχόπου μὲν ἐκποιοῦντος παρὰ τῷ μητροπολίτῃ, μητροπολίτου δὲ παρὰ τῷ ιδίῳ πατριάρχῃ, τὰ περιττὰ σκεύη ἄλλοις εὐαγέσιν οἶκοις χρείαν ᔁχουσι πωλεῖν, ἡ χωνεύειν καὶ πιπράσκειν, καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς τὸ χρέος παρέχειν, ὥστε μὴ τὰ ἀκίνητα αὐτῶν ἐκποιεῖσθαι. Λέγει δὲ βιβλίον ἀ. τίτ. εἵ. διάταξις εγ'. ὅτι οἱ ἄρχοντες ἀναζητοῦσι τοὺς ἱεροσύλους· καὶ βιβλίον ε'. τίτ. 6'. διάτ. δ'. ὅτι τὰ ἐξ ἱεροσυλίας κτηθέντα οὐ διαιροῦνται οἱ κληρονόμοι· καὶ βιβλίον μέ. τίτ. ἀ. διάτ. κατ'. ὅτι ἀνισχύρως τις ὅμολογεῖ ἱεροσυλεῖν, καὶ οὐχ ἀριθμεῖε ἐκ τούτου ἀγωγή.

Σχόλιον.

Η 6'. διάταξις τοῦ 6'. τίτλου τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ίουστινάνειος ρχ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ ε. τῶν βασιλικῶν τίτ. 6'. κεφ.

(1) Χ. Τρ. — ἐμποιοῦντα ‘Ε. Ι. Β.

κά. οὕτως ἔχοντις καθὼς εἰς τὸ κείμενον διελγόμη. Τὸ ιγ'. διάτ. τοῦ ἡ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου ἐστὶ βιβλίον στ'. τίτ. ἀ. κεφ. μβ'. οὕτως ἔχον· Οἱ ἄρχων φροντιζέτω τῆς εἰρήνης ζητῶν τοὺς ιερατούς, καὶ ἀνδραποδιστὰς, καὶ κλέπτας, καὶ ὑποδοχεῖς, καὶ πρὸς τὸ πλημμεληματικὸν ἐπεξιών αὐτοῖς. Τὸ δ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ ἡ. βιβλίου ἐστὶ τῶν βασιλικῶν βιβλίον μβ'. τίτ. γ'. κεφ. δ'. θέμα 6'. λέγον· Εἴχηρημένων τῶν χρεῶν τὰ λοιπὰ πράγματα κατάγονται εἰς τὸ διαιροῦν τῇ φαμιλίᾳ τὸν κλῆρον δικαστήριον, καὶ τὰ κακὰ φάρμακα, καὶ τὰ μαγικὰ βιβλία, καὶ τὰ ὅμοια· ὁφρίκιον δέ *ἐστι*⁽¹⁾ δικαστοῦ παραχρῆμα τὰ τοιαῦτα διαφεύγειν. Οὐ διαιρεῖται δὲ τὰ ἀπὸ ιεροσυλίας κτηθέντα, ἢ τὰ ἀπὸ δήμου κλαπέντα, ἢ ἀπὸ βίας κτηθέντα, ἢ ἐφόδου. Σὺ δὲ γίνωσκε ὅτι πάντα ὅσα κακὴ πίστει νέμεται ὁ τελευτήσας, οὐ κατάγεται εἰς τὸ διαιρετικὸν δικαστήριον, ἀλλὰ φυλάττεται τῷ ιδίῳ δεσπότῃ ἀμείωτα. Τὸ κατ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μέ. βιβλίου τῶν διατ. ἐστὶ βιβλίον τῶν βασιλικῶν μγ'. τίτ. ἀ. κεφ. κέ λέγον· Λί αἰσχραὶ ἐπερωτήσεις ἀνίσχυροι εἰσιν, ὡς ὅταν τις ὅμολογὴ φόνον ποιεῖν ἢ ιεροσυλίαν, οὕτε γάρ ἀγωγὴ ἐκ τῶν τοιούτων ἀγορᾶς.

Κείμενον.

Καὶ βιβ. μή. τίτ. δ'. διάτ. ἀ. ὅτι ὅμοιόν ἐστι τὸ ἔγχλημα τῆς καθοσιώσεως τῷ περὶ τῆς ιεροσυλίας. Καὶ τίτ. ιγ'. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου διάτ. ἀ. ‘Ο περὶ τῆς ιεροσυλίας κινεῖται νόμος κατὰ τοῦ ὑφελομένου ἐκ τῶν ιερῶν χρημάτων, ἢ στρέψαντος εἰς ιδίας χρείας, ἢ πρασκευάτσαντος κατὰ δόλου γενέσθαι τι τούτων. Διάτ. δ'. Οἱ ιερόσυλοι πρὸς τὸ ποιὸν τοῦ ἀμαρτήματος τιμωροῦνται.

Σχόλιον.

Τὸ ἀ. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ μη. βιβλίου τῶν διαιτάξεών ἐς τῶν βασιλικῶν βιβλίον ξ'. τίτ. λστ'. κεφ. ἀ. λέγον· Ο περὶ τῶν ἐπιβούλων νόμος ὅμοιός ἐστι τῷ περὶ ιεροσυλίας, καὶ ἔνεχεται αὐτῷ ὁ κατὰ τοῦ Ἐιωματίου δήμου πλημμελήσας,

(1) X, Tρ.

καὶ ὁ σπουδάσας κατὰ δόλον παρὰ κέλευσιν βασιλέως ἀναιρεθῆναι τοὺς ὄμηρους, ἢ ἵνα ἔνοπλοι ἀνθρώποι κατὰ τῆς πόλεως ἐν πόλει ὥσιν, ἢ ἵνα τόπος ἢ ιερὰ κατασχεθῶσιν, ἢ στασιώδης γένηται σύνοδος, ἢ ἵνα φονευθῇ ὁ ἄρχων, καὶ ὁ πρὸς τοὺς πολεμίους ἄγγελον ἢ γράμματα πέμψῃς, ἢ σημεῖον αὐτοῖς δεδωκὼς, ἢ ἀλλως βοηθήσας αὐτοῖς, καὶ ὑπονοθεύσας, ἢ ἐρεθίσας στρατιώτας πρὸς στάσιν ἢ θόρυβον κατὰ τῆς πολετείας. Τὸ α. διάτ. τοῦ ιγ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου τῶν διατάξεών ἔστι βιβλίον ξ'. τίτ. μέ. κεφ. 6'. Οὐδὲ πεκουλάτους κινεῖται κατὰ τοῦ ὑφελομένου ἐκ τῶν ἴερῶν, ἢ τῶν μνημείων, ἢ δημοσίων, ἢ χρημάτων, ἢ στρέψαντος εἰς ἴδιας χρήσεις πλὴν τῶν ἀπὸ νόμου ἐπιτετραμμένων, καὶ τῶν παρασκευασάντων κατὰ δόλον γενέσθαι τι τούτων, καὶ τοῦ μίξαντος τῷ δημοσίῳ χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ χαλκὸν, ἢ ἔτερον βλάπτον αὐτά. Τὸ δ'. διάτ. οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά.

Κείμενον.

Διάτ. σ'. Τὸ ἐξ ιεροῦ ἴδιωτικὰ χρήματα ὑφελέσθαι οὐκ ἔστιν ιεροσυλία, ἀλλὰ κλοπή. Ἐν δὲ τῷ ιτ'. διατάγματι τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλίου λέγει, τὸν τόπον διακρίνειν τὸν κλέπτην ἀπὸ τοῦ ιεροσύλου. Καὶ βιβλίον σ'. τοῦ κώδικος τίτ. 6'. διάτ. γ'. ὅτι ὁ κλέπτων τὸ μήπω τῷ Θεῷ καθιερωθὲν ὡς κλέπτης ἐνάγεται.

Σχόλιον.

Τὸ σ'. διάτ. τοῦ δ'. (1) τίτ. τοῦ μή. βιβλίου τῷ διατάξεών ἔστι τῶν βασιλικῶν βιβλίον ξ'. καὶ τίτ. μέ. κεφ. σ' καὶ φησι, τὸ ὑφελέσθαι ἀπὸ ιεροῦ χρήματα ἴδιωτικὰ οὐκ ἔστιν ιεροσυλία ἀλλὰ κλοπή. Τὸ ιτ'. διάτ. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλίου τῶν διατάξεών ἔστι τῶν βασιλικῶν βιβλίον ξ'. τίτ. νά. κεφ. ιτ'. λέγον, τὸν τόπον ποιεῖν τὴν κλοπὴν, ἢ τὴν ιεροσυλίαν· καὶ φαννοῦνται μὲν ἐναντία τὰ κεφ. οἷς εἰσὶ δέ· ἀλλ' ὁ μὲν ἴδιωτικὰ χρήματα κλέπτων, καὶν ἐξ ιεροῦ τόπου, κλέπτης ἔστιν· ὁ δὲ τὰ ἀνατεθειμένα τῷ Θεῷ κλέπτων, καὶν ἐξ ἴδιωτικοῦ τόπου

(1) ιγ'. Β. ἐν περισελιδίῳ.

κλέψη, ως ιερόσυλος ἐνέχεται. Πλὴν ἐπεί εἰσὶ τινα ιερὰ μὴ ἀνατεθειμένα τῷ Θεῷ, ώς τὰ ἴδια καὶ ήμεν διαφέροντα εἰκονίσματα, καὶ λοιπὰ μήπω ναοῖς θυμοναστηρίοις ἀνατεθέντα, κατὰ τοῦτο λέγει τὸ ις'. κεφάλαιον τοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου, τὸν τόπον ποιεῖν τὴν κλοπὴν, ἡ τὴν ιεροσυλίαν. Ὁ γὰρ τὴν ἐν τῷ κελλίῳ ημῶν οὖσαν ἀγίαν εἰκόνα κλέπτων, οὐκ ἔστιν ιερόσυλος, ἀλλὰ κλέπτης. Εἴ δὲ μὴ τοῦτο οὕτως ἐρμηνεύσομεν, εἶπωμεν πάντως καὶ τὸν κλέπτοντα νομίσματα ἔχοντα εἰκόνα Χριστοῦ, ἢ Θεοτόκου, ώς ιερόσυλον ἐνάγεσθαι· ὅπερ ἄτοπον καὶ ψευδές. Ἡ γ'. διάτ. τοῦ β'. τίτ. τοῦ σ'. βιβλίου τοῦ κώδικος ἔστι τῶν βασιλικῶν βιβλίον ξ'. τίτ. σ'. κεφ. κ'. λέγον· Ὁ τὸ μήπω καθιερωθὲν κλέψας κατέχεται τῇ φούρτῃ, οὕπω γὰρ ιερόσυλός ἔστιν δ κλέψας τὸ μηδέπω καθιερωθέν· ἐκ τοῦ τοιούτου οὖν κεφαλαίου φάνεται ως καλῶς ἐλύθη ἀνωτέρω ἢ δοκοῦσα ἐναντιοφωνίᾳ τῶν κεφαλαίων.

Κείμενον.

Βιβλίον μή. τίτ. ιγ'. διάτ. ζ'. (1). Ἡ τοῦ ιεροσύλου ποινὴ ἀπὸ τῆς ποιότητος τῶν προσώπων, καὶ τοῦ ἀμαρτῆματος, καὶ τοῦ καιροῦ, καὶ τῆς ἡλικίας, καὶ τῆς φύσεως, ἢ βαρυτέρα, ἢ ἐλαφροτέρα ἐπιφέρεται· τινὲς γὰρ θηρίοις παραδίδονται, τινὲς καίονται, τινὲς φουρχίζονται· μεμετρημένη δὲ(2) ποινὴ ἔστι τὸ παραδοθῆναι θηρίοις τὸν νυκτερινὸν ιερόσυλον, τὸν ἡμερινὸν δὲ μέτριόν τι ιεροσυλοῦντα μεταλλίζεσθαι, τὸν δὲ τίμιον δεπορτατεύεσθαι· Διάτ. ιά. Οἱ ιερόσυλοι κεφαλικῶς κολάζονται· ιερόσυλοι δέ εἰσιν οἱ τοὺς δημοσίους ναοὺς κλέπτοντες· οἱ δὲ ἴδιωτικὰ ιερὰ καὶ τοὺς μικροὺς ναοὺς ἀφυλάκτους ὄντας κλέπτοντες, ἥττον μὲν τῶν ιεροσύλων, πλέον δὲ τῶν κλεπτῶν τιμωροῦνται· Ὁ δὲ ἐξωτικὸς ὑποκλέπτων τὰ ιερὰ ὑπόκειται τῷ τῆς ιεροσυλίας ἐγκλήματι· διὸ γὰρ τὴν αὐτῶν φυλακὴν πεπιστευμένος, κανέν οὐφέληται τι· εἴτε αὐτῶν, οὐχ

(1) στ'. Β. ἐν περιστατιδίφ. — (2) Σ. Τρ. — καὶ Ε. Ι. Β.

ὑπόκειται τούτῳ τῷ νόμῳ. Διάτ. ιβ'. Δεπορτατεύεται ὁ ἐμβάλλων (1) ἄγθρωπον κιβωτῷ, καὶ παραθέμενος αὐτὸν ἐν ναῷ, ἐὰν ἔχεινος ἐξιών τῆς κιβωτοῦ κλέψη τινὰ τοῦ ἱεροῦ. Διάτ. ιστ'. Τὸ τῆς ιεροσυλίας καὶ κατὰ κληρονόμων ἀρμόζει· περὶ γὰρ χρημάτων ὑφαιρεθέντων ἐστὶν ἐν αὐτῷ ζήτησις.

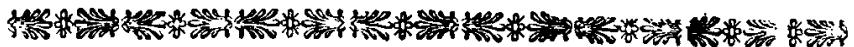
Σχύλιον.

Τὸ ζ'. διάτ. τοῦ ιγ'. σίτλου τοῦ μή. βιβλίου οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, οὐδὲ τὸ ιά. τὸ δὲ ιβ'. ἐστὶ κεφ. ιγ'. τοῦ μέ. τίτ. (2) τοῦ ξ'. βιβλίου οὕτως ἔχον ὡς εἰς τὸ κείμενον δηλοῦται· ώσκύτως καὶ τὸ ιζ'. ἐστὶ κεφάλαιον ιζ'. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. τὰ αὐτὰ διεξιόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ κληρικῶν ἀποσχιζόντων, καὶ παρὰ γνώμην τῶν ἐπισκόπων ἴστωντων θυσιαστήρια. Ἀποστόλων κανὼν λά. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ἐ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ἰ. Συνόδου ζ'. κανὼν λά. Συνόδου ἀ. καὶ β'. ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων κανὼν ιβ'. ιγ'. ιδ'. ιέ.

(1) Χ. Τρ. — ἵκειται ἐ. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — τὸ τίτ. οὐχ εὑρηται ἐν Ε. Ι. Β.

ΤΙΤΛΟΣ Γ.

ΠΕΡΙ ΕΥΧΩΝ, ΚΑΙ ΨΑΛΜΩΔΙΑΣ,
ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΑΝΑΦΟΡΑΣ, ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ,
Καὶ φορεσίας, καὶ ὑπουργίας ἀναγνωστῶν, ψαλτῶν,
καὶ ὑπηρετῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΟΙΩΝ ὁ λαὸς εὐχῶν ἀκροῦται, καὶ διὰ τί πρὸς ἀνατολὰς ὅρῶντες εὐχόμεθα. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν ἐ. καὶ ιθ'. Βασιλείου ἐκ τοῦ κζ'. κεφ. τοῦ περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος.

Κείμενον.

Ἡ Ιζ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν λέγει τὴν εὐχὴν τῆς ἀγίας κοινωνίας καὶ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος ὁφεῖλειν ἔξακούεσθαι τῷ λαῷ.

Σλόλιον.

Ἡ Ιζ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι κεφ. κά. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον. Πρὸς τούτοις κελεύομεν πάντας ἐπισκόπους τε καὶ πρεσβυτέρους μὴ μετὰ τὸ σεσιωπημένον, ἀλλὰ μετὰ φωνῆς τῷ πιστοτάτῳ λαῷ ἔξακουομένης τὴν θείαν προσκομιδὴν, καὶ τὴν ἐπὶ τῷ ἀγίῳ βαπτίσματι προσευχὴν ποιεῖσθαι, πρὸς τὸ κάντεῦθεν τὰς τῶν ἀκουόντων ψυχὰς εἰς πλείονα κατάνυξιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν δεσπότην Θεὸν διανίστασθαι δοξολογίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ τίνας, καὶ πῶς, καὶ ποῖα δεῖ φάλλειν, ἢ εὔχεσθαι, ἢ ἀναγινώσκειν. Ἀποστόλων κανὼν ξ', πέ,

Συνόδου Λαοδικείας κανών τέ. ιζ'. ιή. ιθ'. χγ'. νθ'. Συνόδου Καρθαγένης κανών κδ'. μς'. ργ'. Συνόδου σ'. κανών λγ'. ξγ'. οέ. πά. Συνόδου Νικαίας τὸ δ'. κανών ιδ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ χρῆναι κατὰ σάββατον ἀναγινώσκεσθαι εὐαγ-
γέλιον μετὰ ἑτέρων γραφῶν. Συνόδου Λαοδικείας κα-
νών ιστ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς ἀγίας ἀναφορᾶς καὶ κοινωνίας. Ἀποστόλων
κανών γ'. δ'. λά. Συνόδου Νικαίας κανών ιή. Συνόδου
Ἀγκύρας κανών ἄ. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανών ιγ'.
Συνόδου Λαοδικείας κανών ιθ'. μθ'. Συνόδου Καρθαγένης
κανών λζ'. μά. μζ'. Συνόδου στ'. κανών κά. χγ'. κή. νζ'.
νή. ξζ'. καὶ ρά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Πῶς διδόσασι τὴν εἰρήνην οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ λαϊκοί.
Συνόδου Λαοδικείας κανών ἐννεακαιδέχατος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν διαχρινομένων κοινωνεῖν ἀπὸ πρεσβυτέρων
γεγαμηκότων. Συνόδου Γαγγρῶν (1) κανών τέταρτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τοῦ μόνοις τοῖς ἱερατικοῖς ἔξεῖναι κοινωνεῖν ἐν
τῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ περὶ τοῦ μὴ εἰσιέναι γυναικα εἰς

(1) Χ. Τρ. — Γαγγραίνας 'Ε. 'Ι. Β.

τὸ Θυσιαστήριον. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν ιθ'. μδ'.
Συνόδου στ'. κανὼν ξθ'. οη'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Πότε προσφέρουσι καὶ διδόσαι κοινωνίαν οἱ χωρεπίσκοποι. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν τρισκαιδέκατος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τοῦ μὴ προσφέρειν διάκονον, μήτε διδόναι πρεσβυτέρῳ κοινωνίαν. Συνόδου Νικαίας κανὼν εῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ φορεσίας καὶ ὑπουργίας ἀναγνωστῶν, ψαλτῶν, καὶ ὑπηρετῶν, καὶ ὅτι οὐ δεῖ ὑπηρέτην ἄρτον διδόναι, ἦ ποτήριον εὔλογεῖν. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν κά. κβ'. κγ'. κέ. μγ'. Συνόδου στ'. κανὼν κζ'. Συνόδου Νικαίας τὸ δεύτερον κανὼν ιδ'. ιστ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῶν διαγόντων ἐν πόλει, καὶ ἐπὶ τρεῖς ἔβδομάδας μὴ κοινωνούντων. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν ιά. Συνόδου στ'. κανὼν δγδοηκοστός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν ἀκουούντων τῶν γραφῶν, καὶ μὴ προσκαρτερούντων ἐν τῇ τελευταὶ εὐχῇ, καὶ μεταλαμβανόντων. Ἀποστόλων κανὼν ή. θ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν β'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ δαιμονιζομένων πῶς κοινωνοῦσιν (1). Ἀποστόλων κανὼν οθ'. Τιθομέου κανὼν γ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν ἔξωθεν ἐκκλησίας προσφερόντων, ἢ ἐκκλησιαζόντων. Ἀποστόλων κανὼν λά. Συνόδου Γαγγρῶν κανὼν στ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν β'. ἐ. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν νή. Συνόδου ἕκτης κανὼν λά. νθ'.

Κείμενον.

Ἡ ζ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν, καὶ ἡ γ'. τοῦ β'. τίτ. φασὶν, ὅτι δεῖ τὸν θέλοντα εὔκτήριον, ἢ ἐκκλησίαν κτῖσαι, διαλέγεσθαι περὶ τούτου τῷ τῆς πόλεως ἐπισκόπῳ, καὶ δωρεῖσθαι τὰ ἀρχοῦντα πρὸς τὴν λυχνοκαίαν, καὶ τὴν Ἱερὰν λειτουργίαν, καὶ τὴν ἀδιάφθορον τοῦ τόπου τήρησιν, καὶ τὴν ἀποτροφὴν τῶν προσεδρευόντων, καὶ τότε τὸν ἐπίσκοπον τὸ πρᾶγμα πᾶσι φανεροῦντα, δημοσίᾳ ἔκειται προΐέναι, καὶ σὺν εὐχῇ πηγνῦναι σταυρὸν, καὶ τότε τὸ ἔργον ἀρχεται· καὶ ὅτι ὁ ἀρքάμενος νέον κτίζειν ἢ παλαιὸν ἀνανεοῦν, ἀναγκάζεται μετὰ κληρονόμων αὐτοῦ, παρὰ τῶν οἰκονόμων, καὶ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ τοῦ ἀρχοντος τὸ ἀρχθὲν πληρῶσαι.

Σχόλιον.

Ἡ ζ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ἔξι'. καὶ οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ἡ γ'. διάτ. τοῦ β'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρλά. κειμένη ἐν βιβλίῳ ἐ. τῶν βασιλικῶν τίτ. γ'. κεφ. δ'. καὶ ἐ. ἀ καὶ ἔχουσιν ὡς εἰς τὰ κείμενον συνωψίσθησαν.

(1) ἦ οὖ. Χ. Τρ.

Κείμενον.

Εἰ δέ τις ἐν Ἰδιωτικῷ οἶκῳ, προαστείῳ, ἢ χωρίῳ, οὐράνῳ ἔκτελέσῃ λειτουργίαν, ἢ τισιν ἔκτελεῖν συγχωρήσῃ, ἢ δίχα κληρικῶν ἀφορίζομένων παρὰ τοῦ τῶν τόπων ἐπισκόπου, ὁ τόπος ἐν ᾧ τοῦτο γέγονεν ἐν εἰδόταις τοῦ δεσπότου προσκυροῦται τῇ ἔκκλησίᾳ διὰ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ τοῦ οἰκούμου, καὶ τοῦ ἄρχοντος κατὰ τὸ γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν. Ἡ γὰρ στ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν εἰπεν αὐτὸν φισκοῦσθαι, καὶ ἡ ιέ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος. Εἰ δὲ ἥγνόησε τὸ γινόμενον διεσπότης, οὐ ζημιοῦται, ἀλλ' οἱ γινώσκοντες φροντισταὶ, καὶ μισθωταὶ, καὶ ἐμφυτευταὶ, ἐξορίζονται τῆς ἐπαρχίας, τῶν πραγμάτων αὐτῶν προσκυρουμένων τῇ ἔκκλησίᾳ, οἱ δὲ ὑπαρχοὶ ταῦτα *παρορῶντες* (1) ἐν εἰδόταις ν'. λίτρας ζημιοῦνται, καὶ ἡ τάξις ν'. ἔξεστι μέν τοι τοῖς ἔχουσιν ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν εὔκτηρια, εὔχεσθαι, οὐ μὴν καὶ λειτουργίας παρὰ τὰ εἰργμένα ποιεῖν.

Σχόλιον.

Περὶ τῆς γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν διελάθομεν εἰς τὸ διελθὸν σχόλιον. Η σ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἡ λέγουσα φισκοῦσθαι, ἤτοι δημοσιεύεσθαι τὸν τόπον, ἐν ᾧ γίνεται τι οἰερὸν παρὰ γνώμην τῶν ἐπισκόπων, ἐστὶ νεαρὰ Ιουστινιάνειος νή. Ἠτοι καὶ ἡ πράκτησεν ὡς μὴ τεθεῖσα εἰς τὰ βασιλικά. Η ιέ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ ἐπισκόπων, ἡ κληρικῶν συγχοινωνούντων, ἡ συνευχομένων αἱρετικοῖς, ἡ Ἰουδαίοις, ἡ ἐπιτρεπόντων αὐτοῖς ἐνεργεῖν, ἡ δεχομένων αὐτῶν θυσίας. Ἀποστόλων

(1) Χ. Τρ. — πληροῦντες ἐ. Ι. Β.

χανών ἐ. μέ. μς'. Συνόδου Ἀντιοχείας χανών 6'. Συνόδου Λαοδικείας χανών λγ'.

Κείμενον.

‘**Η δ'**. διάταξις τοῦ στ'. τίτλου τῶν νεαρῶν φησιν ὅτι συνάγοντες οἱ αἵρετικοὶ, καὶ οἱ πρὸς αὐτοὺς συναγόμενοι, τὰς ἀπὸ τῶν διατάξεων ποινὰς ὑπομένουσι, καὶ οἱ οῖκοι, ἐν οἷς ἀμαρτάνεται τοῦτο, τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ προσκυροῦνται.

Σχόλιον.

Η δ'. διάτ. τοῦ ζ'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὴ Ἰουστινιάνειος ρλβ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ ιά. τῶν βασιλικῶν τίτ. ά. κεφ. τελευταίῳ, καλουμένη ἵδικτον περὶ πίστεως, Κωνσταντινουπόλιτας, κινδύνουσα τὰς παρασυνάξεις, καὶ τὰ παραθαπτίσματα τῶν αἵρετικῶν, καὶ δικλαυδίανουσα ὅσα εἰς τὸ κείμενον διελήφθησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Περὶ τοῦ μὴ δεῖν τὰ ἄγια, λόγῳ εὐλογιῶν, εἰς τὰς παροικίας πέμπεσθαι. Συνόδου Λαοδικείας χανίων ιδ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τοῦ μὴ διδόναι τοῖς σώμασι τῶν τελευτώντων κοινωνίαν. Συνόδου Καρθαγένης χανών ιή. Συνόδου ἔκτης χανών πγ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι γυναικαὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς καθάρσεως αὐτῆς κοινωνεῖν. Διονυσίου ἐκ τῆς πρὸς Βασιλείδην ἐπιστολῆς κεφ. θ'. δ'. Τιμοθέου χανών στ'. ζ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ηῶς ὁ ὄνειρασθεὶς κοινωνεῖ. Διονυσίου ἐκ τῆς πρὸς
Βασιλείδην ἐπιστολῆς κεφ. δ'. Τιμοθέου κανὼν ιβ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι ἀναφορὰν παρόντων αἵρετικῶν.
Τιμοθέου κανὼν ἔννατος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Πότε δεῖ τῆς γαμετῆς διὰ τὴν κοινωνίαν ἀπέχεσθαι.
Διονυσίου ἐκ τῆς πρὸς Βασιλείδην ἐπιστολῆς κεφ. γ'.
Τιμοθέου κανὼν ἑ. ιγ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Ηῶς γίνεται προσφορὰ ὑπὲρ τοῦ ἑαυτὸν ἀνελόντος.
Τιμοθέου κανὼν τεσσαρασκαιδέκατος.

Κείμενον.

‘Ο πολιτικὸς νόμος τὸν ἑαυτὸν ἀνελόντα, ἢ ἀνελεῖν
ἐπιχειρήσαντα διὰ φόβον ἐγκλήματος, οὐ μὴν διὰ νόσου,
ἢ μῆσος ζωῆς, τιμωρεῖται ως τὸν ἔτερον ἀνελόντα, καὶ
δημεύει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ· ως βιβλίον μὴ. τίτ. κά. καὶ
βιβλίον θ'. τοῦ κώδικος τίτ. ν'.

Σχόλιον.

‘Ο κά. τίτ. τοῦ μὴ. βιβλίου τῷν διατάξεών ἐστι κεφ. γ'.
καὶ δ'. τοῦ νγ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, τὰ αὐ-
τὰ διεξιόντα· ὁ δὲ ν'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ
ἔτεθη εἰς τὰ βασιλικά.

ΤΙΤΛΟΣ Δ'.

ΠΕΡΙ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ,

ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ τοῦ μὴ ὀφείλειν μετὰ δύο ἑβδομάδας τῆς τεσσαρακοστῆς δέχεσθαι πρὸς τὸν φωτισμόν. Συνόδου Λαοδικείας κανών μέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐπιορκιζόντων. Συνόδου Λαοδικείας κανών εἰκοστὸς ἔκτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Πῶς δεῖ βαπτίζειν. Ἀποστόλων κανὼν μθ'. ν'. Συνόδου ἔκτης κανὼν νθ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοῦ χρῆναι φωτιζομένους ἀπαγγέλλειν τὴν πίστιν. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν μς'. μζ'. Συνόδου ἔκτης κανὼν οή.

Κείμενον.

‘Η ί. διάτ. τοῦ ἡ. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος παρακελεύεται τοὺς Ελληνας μικροὺς μὲν δυτας χωρὶς ἀναβολῆς βαπτίζεσθαι, τοὺς δὲ τελείους πρότερον τὰς γραφὰς κατὰ τοὺς ἀγίους κανόνας διδασκομένους. Καὶ ιστέον ὅτι οὐχ εὑρίσκομεν κανόνα τι τοιοῦτο διδά-

σκοντα. Ή δέ γ'. διάταξις τοῦ γ'. τίτ. τῶν νεαρῶν, 6'. οὖσα περὶ Σαμαρειτῶν, κειμένη δὲ ἐν τῷ ρήτῳ τῶν ἐν τῷ πατριαρχείῳ βιβλίων βιβλ. ρλγ'. Θεσπίζει μὴ προχείρως τοὺς Σαμαρείτας ἐπὶ τὸ ἄγιον εἰσδέχεσθαι βάπτισμα, ἀλλὰ τοὺς μὲν χρηστῆς διδασκαλίας αἰσθανομένους ἐπὶ διετίαν κατηχεῖσθαι, καὶ σῦτω βαπτίζεσθαι, τοὺς δὲ νέους πάνυ, καὶ διδασκαλίας οὐ συνιέντας, καὶ χωρὶς τῆς παρατηρήσεως ταύτης, ἀξιοῦσθαι τοῦ ἄγίου βαπτίσματος.

Σχόλιον.

Η ἵ. διάτ. τοῦ ἡ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἔστιν εἰς τὰ βασιλικά. Ή γ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρυμδ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν ἀ. τίτ. ἀ. κεφ. νά. ἥτις καὶ γραφήσεται εἰς τὸ τέλος τοῦ ζ'. κεφ. τοῦ δ'. τίτ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τοῦ βαπτίζεσθαι τοὺς ἀγνοοῦντας εἰ ἐβαπτίσθησαν. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν οβ'. Συνόδου ἕκτης κανὼν πδ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τοῦ μὴ βαπτίζεσθαι τοὺς τελευτήσαντας. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ὀκτωκαιδέκατος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῶν πρὸ τοῦ βαπτίσματος ἀμαρτανόντων, καὶ περὶ κατηχουμένων παραπτόντων. Συνόδου Νικαίας κανὼν ιδ'. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ιβ'. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν ἐ. Βασιλείου κανὼν χ'. Θεοφίλου ἐκ τοῦ

ὑπομνηστικοῦ κανὼν ἐ. Κυρίλλου ἐκ τῶν πρὸς τοὺς ἐν
Λιβύῃ καὶ Πενταπόλει ἐπισκόπους ἐπιστολῶν κανὼν δ'.

Κείμενον.

‘Η ἀ. διάτ. τοῦ ιβ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός
φησιν* (1) ὅτι ἐὰν Ἰουδαῖος διὰ τὸ φυγεῖν ἔγχλημα, ἦ
χρέος, θελήσῃ χριστιανίσαι, οὐ δεῖ αὐτὸν προσδεχθῆναι,
ἔως ἂν ἀνεύθυνος φανῇ, καὶ τὸ χρέος καταβάλῃ. ‘Η
δὲ ἵ. διάτ. τοῦ ιά. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου θέλει τοὺς “Ἐλ-
ληνας βαπτίζεσθαι, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν χωρὶς ἀναβολῆς
μικρὰ ὄντα, τὰ δὲ τέλεια προδιδάσκεσθαι κατὰ τοὺς
κανόνας τὰς γραφάς. ‘Η δὲ γ'. τοῦ γ'. τίτ. τῶν νεα-
ρῶν ἐπὶ διετίαν θέλει τοὺς τελείους Σαμαρείτας κατη-
χεῖσθαι (2).

Σχόλιον.

Ἡ ἀ. διάτ. τοῦ ιβ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι
κεφ. μδ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτω
λέγον καθὼς εἰς τὸ κείμενον ἐδηλώθη. Ή ἵ. διάτ. τοῦ ιά. τίτ.
τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ή
μέν τοι γ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰου-
στινιάγειος ρυδ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ ἀ. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ.
κεφ. νά. Θεσπίζουσα Σαμαρείτας μηδέν τι λαμβάνειν ἀπὸ δια-
θήκης, ἢ ἐξ ἀδικθέτου, ἢ ἐκ δωρεᾶς, μηδὲ δικτίθεσθαι αὐ-
τοὺς, ἢ δωρεῖσθαι αἰρετικάς, μάνους δὲ τοὺς γεωργοὺς Σα-
μαρείτας κληρονομεῖν, καὶ ἐξ ἀδικθέτου, καὶ ἐκ διαθήκης
ἀλλήλους, ἀλλὰ μηδὲ γίνεσθι τινὰ ἐκ τούτων στρατιώτην, ἢ
συνήγορον, ἢ ἔτερόν τι ὄφελον αὐτοὺς ἐγχειρίζεσθαι, κατηχεῖ-
σθαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ διετίαν, δεκτικοὺς ὄντας τῆς κατηχήσεως,
ἕτεροι μὴν ἐλευθεροῦσθαι καὶ τοὺς παρ' αὐτῶν ἐξωνομένους δού-
λους χριστιανοὺς ὄντας.

(1) Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — εἰσακτηχεῖσθαι ἐ. Ι. Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἐπισκόπων, ἡ κληρικῶν δεχομένων βάπτισμα
αἱρετικῶν. Ἀποστόλων κανὼν μὲν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν ἐν νόσῳ βαπτιζομένων. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν ιβ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν μζ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν μέ. Τιμοθέου κανὼν δ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ ἐγκύου βαπτιζομένης. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν σ'.

Κείμενον.

Καὶ τοι ἐν τῇ ἀ. διατ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ κέ. βιβλίου τῶν διατάξεών φησι, τὸ κυοφορούμενον εἶναι μέρος τῆς ἐγκύου· ἐν δὲ τῇ ἴ. διατ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ μά. βιβλίου, καὶ βιβλίου ν'. τίτ. ιε'. διάτ. κε'. ὅτι τὸ κυοφορούμενον οὐκ ἔστι μέρος τῆς μητρός· καὶ ἄλλα δὲ διάφορα νόμιμα περὶ τούτου συνήγαγον ἐν τῇ γραφείσῃ μοι περὶ ἐναντιοφανειῶν μόνη βιβλῷ.

Σχόλιον.

Τὸ ἀ. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ κέ. βιβλίου τῶν διατάξεών ἔστι θέμα β'. τοῦ ἀ. κεφ. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ λά. βιβλίου οὗτως ἔχον· Τὸ ἐγκυμονούμενον πρὸν ἡ τεχθῆ μέρος ἔστι τῆς γυναικός· καὶ διὰ τοῦτο ἔως ὃν τεχθῆ, οὐχ ἀρμόζει τῷ πατρὶ τὸ περὶ πατέρων ἔργον. Γὰρ ἡ διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ μά. βιβλίου τῶν διατάξεών ἔστι θέμα γ'. τοῦ ι. κεφ. τοῦ μ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὗτω λέγον· Τὸ τεχθὲν ἀπὸ βοὸς ἢ δούλης κλεψέμου, καὶ κληρονόμος τοῦ κλέπτου, καὶ ἀγοραστὴς ἀγνοῶν σιάχρονας νομῆς δεσπόζει· τὸ γὰρ τεχθὲν οὐκ ἔστι μέρος τοῦ

χλεψιμαίου. Τὸ κατ'. διάτ. τοῦ ιστ'. τέτ. τοῦ ν'. βιβλίου τῶν διατάξεών ἔστι χεφ. κατ'. τοῦ 6'. τέτ. τοῦ 6'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον. Ο τοκετὸς χλεψιμαίας δούλης οὐκ ἔστι μέρος αὐτῆς. Τούτων οὕτως ἔχόντων ἐρωτήσει τις, τίνος χάριν τοῦ ί. χεφ. τοῦ παρόντος συντάγματος περὶ ἐγκύου βαπτιζομένης διδάσκοντος, ἐμνήσθη ὁ πατριάρχης τῶν ῥηθέντων χεφάλαιών ὡς δοκούντων ἐναντιοφανῶν. Ἀμφιβολίᾳ δὲ περὶ τοῦ εἰ χρὴ τὴν χυοφορούσαν βαπτίζεσθαι· ἔλεγον γάρ τινες ὡς ἐπειδὴ τὸ χυοφορούμενον τοῖς μητρικοῖς ἐγκάτοις χρυπτόμενον συνήνωται τῇ μητρὶ διόλου ὡς μέρος αὐτῆς, καὶ οὐ δύναται σὺν τῇ μητρὶ φωτισθῆναι διὰ τὸ μηκέτι εἰς φῶς ἐλθεῖν, μηδὲ προαίρεσιν ἔχειν τῆς ὀμολογίας τοῦ θείου βαπτίσματος, οὐδὲ δὴ ἐγκυμονοῦσα ὀφείλει βαπτίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένει τὴν εἰς τὸ φῶς τοῦ χυοφορουμένου ἔξελευσιν, ἵνα μὴ τὸ μὲν ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς βαπτισθῇ, τὸ δὲ μείνῃ ἀφώτιστον, καὶ δῆτι ἀν σὺν τῇ ἐγκυμονούσῃ τὸ χυοφορούμενον βαπτισθῇ, μετὰ τὸ εἰς φῶς ἔξελθεῖν ἐξ της βαπτισθείη, εὔρεθείν *δις* (1) βαπτιζόμενον, διπερ ἀτοπον. Καὶ δὴ ἐν Νεοκαισαρείᾳ σύνοδος ἐλιγούσεν ἐν στ'. κανόνι τὸ ἀμφίβολον οὕτω διορισμένη περὶ χυοφορούσης, διτε δεῖ φωτίζεσθαι ὅπότε βαύλεται, οὐδὲν γάρ ἐν τούτῳ κοινωνεῖ δὴ τίκτουσα τῷ τικτομένῳ διὰ τὸ ἐκάστου ἴδιαν τὴν προαίρεσιν τὴν ἐπειδὴ διόλογίᾳ δείκνυθαι. Τοῦ γοῦν θείου τούτου κανόνος λέγοντος μὴ ἐπικοινωνεῖν τῇ τικτούσῃ τὸ τικτόμενον, δὸ τὸ παρὸν σύνταγμα συνθέμενος πατριάρχης εὑρίσκων τεὺς διαληφθέντας νόμους, ποτὲ μὲν λέγοντας (2) μέρος εἶναι τῆς ἐγκύου τὸ χυοφορούμενον παρὰ τὴν δύναμιν τοῦ κανόνος, ποτὲ δὲ μὴ εἶναι, τέθικεν ἐν τῷ ὑφει τὰ ἐναντιοφανῆ, τὴν λύσιν ὡς ἔοικεν εἰς τὴν ἡμετέραν ἀναρτήσας ἀμάθειαν. Φαμὲν τοίνυν ὡς οὐκ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις τὰ ῥηθέντα νόμιμα τὸ γάρ χυοφορούμενον ἀεὶ πρὸ τοῦ τεχθῆναι μέρος ἐξ τῆς μητρὸς, ὡς καὶ τὸ τοῦ λά. βιβλίου χεφάλαιόν φησι, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναται δὸ πατήρ ἀνακαλεῖσθαι αὐτὸς ὡς ὑπεξούσιον μετὰ μέν τοι τὸ γεννηθῆναι ἀνακλεῖται τοῦτο, ὡς μὴ δὲ μέρος τῆς μητρός. Καὶ δὸ καλῇ δὲ

(1) Χ. Τρ. — δὲ Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — λέγουσα Ε. Ι. Β.

πίστει νεψηθεὶς τὸ τεχθὲν ἀπὸ χλοπικίας δούλης δεσπόζει
αὐτοῦ, ὡς μὴ ὅντος χλοπικάίου. Τὸ μέν τοι κεφ. ι. σὺχὶ διὰ
τὸ μὴ εἶναι μέρος τῆς κυριορούσης τὸ κυριορύμενον ἐπέτρεψε
τὸ βάπτισμα (1) ταύτης, μέρος γάρ ἐστιν αὐτῆς πρὸ τοῦ τεχ-
θῆναι, ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ ἐπικοινωνεῖν τὴν τίκτουσκην τῷ τικτο-
μένῳ, ἥγουν μὴ λογίζεσθαι καὶ ταύτην ἀφώτιστον ἐκ τοῦ μὴ
δύνασθαι τὸ κύριορύμενον βαπτίσματος ὄμοιογίαν ἀναδέχε-
σθαι. Πότε (2) δὲ ὁ τοκετὸς τῆς χλοπίμου δούλης δεσπόζεται,
καὶ πότε οὖ, φχσὶ νόμοι διάφοροι. Καὶ ζήτει τὰ γραφέντα
ἔξωθεν τοῦ ἀνωθεν καταστρωθέντος κς'. κεφ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ
6'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τοῦ ὀφείλειν μετὰ τὸ ἄγιον βάπτισμα χρίσθαι.
Συνόδου Λαοδικείας κανὼν μή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ποιήσεως τοῦ ἄγίου χρίσματος. Συνόδου Καρ-
θαγένης κανὼν σ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ τῶν δις, ἷ μὴ δεόντως βαπτιζομένων, καὶ τῶν
τοὺς ἀσθενεῖς μὴ βαπτιζόντων. Ἀποστόλων κανὼν μζ'.
μθ'. ν'.

Κείμενον.

Περὶ τῶν ἀναβαπτιζόντων, καὶ ἀναβαπτιζομένων δια-
λαμβάνουσιν ἡ ἀ. καὶ ἡ 6'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ ἀ. βι-
βλίου τοῦ κώδικος· ἷ μὲν γάρ τῷ ἐπισκόπῳ καθαίρεσιν

(1) τὸ φάτισμα Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — πατέ Ε. Ι. Β.

έπάγει, ή δὲ ἐσχάτην τιμωρίαν καὶ τῷ βαπτίσαντι καὶ τῷ βαπτισθέντι, εἴγε ἡλικίας ἐστὶν ἐγκλήματος δεκτεῖς. Γίνωσκε δὲ ὅτι ὁ τῇ ἥβῃ πλησιάζων ἐπὶ οὐδεμιᾷ αἰτίᾳ βογχεῖται, ως βιβλίου χ0'. τίτ. έ. διάταξις ιδ'. Ἐστι δὲ καὶ ἥβῃ ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρρενος δὲ ιδ'. ἐνιαυτὸς πεπληρωμένος, ἐπὶ δὲ τῆς θηλείας ἡ συμπλήρωσις τοῦ ιδ'. ἐνιαυτοῦ, ως βιβλίου κή. τίτλου ἀ. διάταξις ἔ. καὶ βιβλίου τοῦ κώδικος ἔ. τίτ. ξ'. διάταξις γ'. ἵνστιτουτιῶνος ἀ. τίτ. κβ'. Εἰ δέ τισι ληγατευθῆ ἀποτροφὴ ἑωσοῦ εἰσὶν ἄνησοι, δὲ μὲν ἄρρην λαμβάνει ἔως οὐ πληρώσῃ τὸν ἥ. ἐνιαυτὸν, ηδὲ θηλεία τὸν ιδ'. ως βιβλίου λδ'. τίτ. ἀ. διάτ. ιδ'. Ἀνησος δὲ το πλαστὸν οὐ πλημμελεῖ, ως βιβλίου μή. τίτ. ι'. διάτ. κβ'. καὶ ηδὲ μοιχεία μετὰ τὴν ἥβῃ πλημμελεῖται, ως διάτ. λς'. τοῦ ἔ. τίτ. τοῦ αὐτοῦ μή. βιβλίου. Π δὲ διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἐκκλησιῶν Ἀφρικῆς λξ'. νεαρά φησιν, ὅτι οἱ ἀναβαπτισθέντες στρατεύεσθαι μὲν οὐ δύνανται, μεταμέλου δὲ χώραν ἔχουσι.

Σχόλιον.

Η ἀ. καὶ 6'. διάταξις τοῦ ζ'. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Τὸ ιδ'. διάταγμα τοῦ ἔ. τίτ. τοῦ κθ'. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι κεφ. ιδ'. τοῦ ιστ'. τίτ. τοῦ λέ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον· Εἳν πλησιάζων τῇ ἥβῃ ἄνησος παρακαθεύδων τῷ ἀναιρεθέντι δεσπότῃ μὴ δημοσιεύσῃ τὸ γεγονός, τιμωρεῖται. Τοῖς γὰρ ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην ἀνήσοις συγχωρεῖ, οὐ μὴν τοῖς ὑπηρέταις, ηδὲ μετόχοις, εἰ δύνανται νοεῖν τὸ πραττόμενον· οἱ γὰρ τοιοῦτοι οὐδὲ ἀφ' ἐτέρας αἰτίας βοηθοῦνται. Τὸ ἔ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτλου τοῦ κή. βιβλίου ἐστὶ θέμα τελευταῖον τοῦ ἔ. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ λέ. βιβλίου οὕτω διεξιόν· Οἱ ἄρρην πληρώσας τὰ ιδ'. ἔτη διατίθεται, ηδὲ θηλεία τὰ ξ'. δὲ γεννηθεὶς καλένδαις ἴανουαρίαις δοκεῖ πληροῦν τὸν ἐνιαυτὸν ἀπὸ ζ'. ὥρας τῆς νυκτὸς τῆς προ μιᾶς καλενδῶν ἴανουαρίων τοῦ ἑξῆς ἔτους. Η γ'. διάτ. τοῦ ξ'. τίτ.

τοῦ ἐ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. γ'. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ λη.
 βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον· Τὸ παλαιὸν ἢ μὲν τῶν
 θηλειῶν ἥβη ἀπὸ μόνων τῶν ιδ'. ἐνιαυτῶν ἐκρίνετο, ἢ δὲ τῶν
 ἀρρένων ἐκ τοῦ πληρωθῆναι τὸν ιδ'. ἐνιαυτὸν μετὰ τοῦ συν-
 τρέχειν καὶ τὴν τοῦ σώματος ἕξιν, ὡς ἔγνως καὶ ἐν τοῖς ἴν-
 στιτούτοις. Ἡ διάταξις οὖν κελεύει καὶ ἐπὶ τῶν ἀρρένων ἀπὸ
 τῶν ιδ'. ἐνιαυτῶν κρίνεσθαι, μὴ ἐπιζητούντων ἥμῶν τὸ σχῆμα
 τοῦ σώματος διὰ τὸ ἀπρεπές. Οὐ δὲ κεῖται. τίτ. τῆς ἀ. ἴνστι-
 τουτιῶνος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Οἱ ἀ. τίτ. τοῦ λδ'. βι-
 βλίου τῶν διατάξεων ἐτέθη εἰς βιβλίον μδ'. τίτ. ιδ'. καὶ ζή-
 τει κεφ. αὐτοῦ ιδ'. οὕτως ἔχον· Καὶ ἀνήσοις ληγατεύσω δια-
 τροφὰς, καὶ μὴ δείκνυται ἔως πότε ἥθελησα (1) λαμβάνειν αὐ-
 τὰς, ἔως οὖς ζῶσι λαμβάνουσιν. Εἰ δὲ εἴπον μέχρι τῆς ἥβης,
 διὰ τὸν μέρη τοῦ εὴ. ἐτοις, ἢ δὲ θηλεια τοῦ ιδ'. λαμβά-
 νουσιν. Ἐπὶ μόνων δὲ τῶν διατροφῶν φιλαγάθως οὕτως ἡ ὅρ-
 ζεται. Τὸ κεῖται. διάτ. τοῦ ἰ. τίτ. τοῦ μὴ. βιβλίου ἐστὶ κεφ.
 κεῖται. τοῦ μά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτω διαλαμ-
 βάνον. Οὔτε τῷ Λιθονιανείῳ (2) δόγματι, οὔτε τῷ ἐγκλήματι
 τοῦ πλαστοῦ ἀνήσος ὑποπίπτει. Τὸ λζ'. διάτ. τοῦ ἐ. τίτ.
 τοῦ μὴ. βιβλίου ἐστὶ κεφ. μ'. τοῦ λζ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου
 τῶν βασιλικῶν λέγον· Μετὰ τὴν ἥβην πλημμελεῖ ὁ νέος μο-
 χείαν, καὶ ὑπόκειται τῷ νόμῳ. Ἡ δὲ λζ'. νεαρὰ ἐτέθη εἰς βι-
 βλίον ἀ. τίτλον ἀ. κεφ. μέ. οὕτως ἔχον· Αἱρετικὸς μὴ βαπτιζέτω,
 μήτε πολιτευέσθω, μήτε μετελθέτω οἰονδήποτε πολιτικὸν ὄφ-
 φίκιον. Οἱ ἀναβαπτισθεὶς στρατείας μ. δινης κωλύεται, ίουδαιος
 Χριστιανὸν ἀνδράποδον μὴ ἔχετω, καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ταῦτα μὲν
 διδάσκουσι τὰ κεφ. περὶ τῶν ἀνήσων καὶ τῶν ἀναβαπτιζομέ-
 νων, ἢ ἄλλως ἀμαρτανόντων, πότε συγγινώσκονται, καὶ πότε
 οὐ συγγινώσκονται, καὶ ποῖος χρόνος ὁ μετὰ τὴν ἥβην ἐστε.
 Σὺ δὲ συναγαγὼν εἰπὲ, δτι ἡ ἀνησύτης εἰς τρία διαιρεῖται·
 εἰς ἱμφαντα ἀνησύτην τὸν ἐστερημένον φωνῆς, καὶ ἥδη συμπλη-
 ροῦντα τὴν τριετίαν· εἰς πρόξιμον ἱμφαντα τὸν πλησιάζοντα
 τῇ φωνῇ, καὶ συμπληροῦντα τὸν ζ'. ἐνιαυτόν· καὶ εἰς πρόξιμον
 πουσέρτατον τὸν πλησιάζοντα τῇ ἡλικίᾳ, καὶ δεκτικὸν οὗτα

(1) Χρ. Τρ.— ἡ θέλησις ‘Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ.— Διεθνείᾳ ‘Ε. Ι. Β.

δόλου, ὅστις ἀπὸ τοῦ ζ'. ἐνιαυτοῦ καὶ μέχρι τοῦ ιδ'. καὶ αὐτοῦ προβαίνει (1)· καὶ οἱ μὲν μὴ δεκτικοὶ δόλου ἄνησοι ἀπὸ ἀμαρτήματος οὐκ εὑθύνονται, οἱ δὲ παρὰ τούτους, ἥγουν οἱ πληρώσαντες τὸν ζ'. ἐνιαυτὸν, καὶ ἀνάβαπτιζόμενοι εὑθύνονται, καὶ ἔλλως ἀμαρτήσαντες τιμωροῦνται, κατὰ τὸ ιδ'. κεφ. τοῦ ιε'. τίτ. τοῦ λέ. βιβλίου, ὅπερ καὶ ἐνταῦθα κατεστρώθη· καθ' ὃ δὴ κεφ. ἐρμηνεύσαι ὁφείλεις καὶ τὸ κβ'. κεφ. τοῦ μά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου καὶ εἰπὲ ἐκεῖνον τὸν ἄνησον μὴ ὑποπίπτειν τῷ ἐγκλήματι τοῦ πλαστοῦ, τὸν ἥττονα τοῦ ζ'. ἐνιαυτοῦ. Ἀλλὰ καὶ τὸ μ'. κεφ. τοῦ λζ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου οὕτως ἐρμήνευσον. Τὸ γάρ μετὰ τὴν ἡδηγη ὑποκεῖσθαι τὸν νέον τῷ περὶ μοιχείας ἐγκλήματι τοιοῦτόν ἐστιν ἥγουν τὸ ἐνέχεσθαι αὐτὸν πλημελοῦντα (2) οὐ μόνον ἐν ἀνησύτητι, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα. Τὸ δὲ περὶ τῶν διατροφῶν ἐστι παρὰ κανόνας (3) διὰ τὸ ἀναγκαιότατον τῶν διατροφῶν, καθὼς καὶ αὐτὸ τὸ ιδ'. κεφ. τοῦ ιδ'. τίτ. τοῦ μδ'. βιβλίου φησίν, ὅπερ κατεστρώθη ἐνταῦθα. Πλὴν γίνωσκε ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἄνησοι οὐ κολάζονται ὡς οἱ τέλειοι, ἀλλὰ μετρίως τιμωροῦνται· καὶ ζήτει βιβλίον λέ. τίτ. ιε'. κεφ. ἀ. θέμα τελευταῖον, καὶ βιβλίον ξ'. τίτ. ν'. κεφ. ιέ. θέμα β'. καὶ βιβλίον β'. τίτ. γ'. κεφ. ρή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Τίνες ἐξ αἵρετικῶν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν μετιόντες βαπτίζονται, καὶ τίνες μόνον χρίονται. Συνόδου Νικαίας κανὼν ιθ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν ζ'. ἡ. Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως κανὼν ζ'. Συνόδου σ'. κανὼν ή. Συνόδου Νικαίας τὸ β'. κανὼν ἡ. Βασιλείου κανὼν μζ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Πῶς ὁ δαιμονιζόμενος, ἡ ἐν νόσῳ παραφρονῶν, βαπτίζεται. Τιμοθέου κανὼν β'. δ'.

(1) προβαίνων ἀφεται τοῦ ιε'. Χ. Τρ. — (2) πλημμελοῦντα ἐν τῇ ἡδῃ οὐ μόνον ἐν ἀνησύτητι ἀλλὰ κλ. Χ. Τρ. — (3) παρὰ νόμους διορθ. ὁ Β. ἐν περιστελιδίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι γυναῖκας ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς καθάρσεως αὐτῶν βαπτισθῆναι. Τιμοθέου κανὼν σ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ἐὰν δὲ κατηχούμενος πρὸ τοῦ βαπτίσματος κοιγωνήσῃ. Τιμοθέου κανὼν ἀ.

ΤΙΤΛΟΣ Ε'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ

ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ, ΚΑΙ ΣΥΝΑΞΕΩΝ, ΚΑΙ ΜΝΗΜΩΝ,
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΣΘΙΟΝΤΩΝ ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ·
ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΓΑΙΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῶν διδασκόντων τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ, καὶ τὰς συνάξεις, καὶ τὰς μνήμας εὐχαταφρονήτους. Συνόδου Γαγγρῶν κανὼν ἐ. ιθ'. Συνόδου στ'. κανὼν ος'. πή. Ιζ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγάπας, καὶ ἐν αὐτῇ ἐσθίειν. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν κή. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν μβ'. Συνόδου σ'. κανὼν οδ'. ος'. Ιζ'.

Κείμενον.

Καὶ ἡ γ'. διάτ. τοῦ ιβ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος κωλύει τοὺς προσφεύγοντας ἐσθίειν ἢ καθεύδειν ἐντὸς ναοῦ, ἀλλὰ διάγειν ἀσφαλῶς ἐντὸς τῶν προθύρων ἐν αὐλαῖς, καὶ στοαῖς, καὶ λουτροῖς, καὶ κήποις.

Σχόλιον.

Η γ'. διάτ. τοῦ ιβ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐστι βιβλίον ἐ. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεφ. ιά. οὕτως ἔχον· Μέχρι τῶν πρὸ τῆς δημοσίας ἀγορᾶς τῆς ἐκκλησίας ὅρων, τὸ ἀσφαλὲς ἔχέτωσαν οἱ προσφυγόντες, ἐνδοτέροις λουτροῖς, ἢ κήποις, ἢ οἰκήμασιν, ἢ αὐλαῖς, ἢ στοαῖς χρώμενοι, καὶ κωλυέσθωσαν ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἢ ἐσθίειν, ἢ ὑπνοῦν· ὅπλοις δὲ ἔσυτοὺς μὴ ἀσφαλιζέτωσαν, ἀλλ' ἀποτιθέσθωσαν ταῦτα παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ, ἢ

πειθόμενοι πρῶτον, ἢ μετὰ ταῦτα ἐκβαλλόμενοι κατὰ κέλευσιν τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν δικαστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Γ'.

Περὶ τῶν εὐτελιζόντων τὰς γινομένας ἀγάπας, καὶ δτὶ οὐ δεῖ μέρη λαμβάνειν εἰς ἀγάπην. Συνόδου Γαγρῶν κανὼν ιά. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν κζ'.

ΤΙΤΛΟΣ ΣΤ'.

ΠΕΡΙ ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ καρποφοριῶν. Ἀποστόλων κανὼν γ'. δ'. οά. Συνόδους σ'. κανὼν κή. νζ'. οθ'. ηθ'. Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον κανὼν β'.

Κείμενον.

Ἡ λήγ. διάταξις τοῦ γ'. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου, φησὶν ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἐπισκόπους, ἢ τοὺς χληρικούς ἀναγκάζειν τινὰς καρποφορεῖν, ἢ ἀγγαρίας διδόναι, οὐδὲ διὰ ταῦτα ἀφορεῖεν, ἢ ἀναθεματίζειν, ἢ μὴ διδόναι κοινωνίαν, ἢ μὴ βαπτίζειν, κανὸν ἔθος ἐκράτησε τοιοῦτο· οὐδὲ παραβαίνων ἐκπίπτει τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῆς, καὶ δίδωσι δέκα λίτρας. Ταῦτα δὲ κρατεῖ ἐν μόνῃ τῇ βασιλευούσῃ καὶ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς, καὶ τοῖς ἀνήκουσι τόποις τοῖς ὑπὸ τοῦ πατριάρχου χειροτονούμενοις μητροπολίταις, ἢ τοῖς ἐξ ἐκείνων γινομένοις ἐπισκόποις. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ἀ. κεφ. τοῦ β'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ συντάγματος περὶ προσφορῶν, καὶ τῶν δωρουμένων, ἢ καταλιμπανομένων εὐαγέσιν οἶκοις.

Σχόλιον.

Ἡ λήγ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, *καὶ ἡπράκτησε* (1).

(1) X. Tρ. — τὸ, καὶ ἡπράκτησε οὐχ εὑρηται ἐν Ἐ. Ι. καὶ Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τίνας δεῖ λαμβάνειν, ἢ διδόναι καρποφορίαν, καὶ περὶ τῶν λαμβανόντων ἀπὸ ἐκκλησίας κηρὸν, ἢ ἔλαιον. Ἀποστόλων κανὼν οὗτος. Συγόδου Γαγγρῶν κανὼν ζ'. ἢ Θεοφίλου ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ κανὼν ζ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν προσφερόντων συναγωγαῖς, ἢ ἱεροῖς ἐθνῶν.
Ἀποστόλων κανὼν σά. οὗτος.

Κ εί μ ε ν ο ν.

· Ή α. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός φησιν
ὅτι τὸ τῇ ὁμάδῃ *τῶν* (1) Ἰουδαίων ληγατευόμενον, οὐκ
ἀπαιτεῖται· καὶ ἡ θ'. διάτ. τοῦ ιά. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου,
ὅτι ἐάν τι δωρηθῇ ἢ καταλειφθῇ ἐπὶ συστάσει ἐλληνισμοῦ,
ἢ πόλις αὐτὸς λαμβάνει.

Σχόλιον.

Η α. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ
ἐπέθη εἰς τὰ βασιλικά. Η δὲ θ'. διάτ. τοῦ ιά. τίτ. τοῦ ἀ. βι-
βλίου τοῦ κώδικός ἐστι βιβλίον τῶν βασιλικῶν ἀ. τίτ. ἀ. κεφ.
ιδ'. οὕτως ἔχον ὡς εἰς τὸ κείμενον συνωψίσῃ.

(1) X. Tρ.

ΤΙΤΛΟΣ Ζ'.

ΠΕΡΙ ΝΗΣΤΕΙΑΣ, καὶ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ,

ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΙΚΟΣΤΗΣ,
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΥ,
ΚΑΙ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ νηστείας, καὶ τῶν κεκωλυμένων, ἡ ἐπιτετραμμένων γίνεσθαι ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν νηστειῶν. Ἀποστόλων κανὼν ξτ'. ξθ'. Συνόδου Γαγγρῶν κανὼν τῇ. ιθ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν μθ'. ν'. νβ'. Συνόδου στ'. κανὼν κθ'. νβ'. νέ. νστ'. πθ'. Πέτρου κανὼν ιέ.

Κείμενον.

‘**Η** ἐ. διάταξις τοῦ ιβ'. τίτλου τοῦ γ'. βιβλίου τοῦ κώδικός φησιν, ὅτι ἐν ταῖς προλαβούσαις τοῦ πάσχα μ'. ἡμέραις, πᾶσα ζήτησις τῶν ἐγχληματικῶν βασάνων σχολάζει· καὶ ἡ στ'. διάταξις, ὅτι ἀπρακτοί εἰσιν αἱ πρὸ τοῦ πάσχα ζ'. ἡμέραι, καὶ ζ'. μετὰ τὸ πάσχα, καὶ ἡ χριστουγέννα, καὶ τὰ θεοφάνεια, καὶ ἡ τοῦ πάθους τῶν Ἀποστόλων, καὶ ἡ κυριακὴ, καὶ ἐν ταῖς τοιαύταις ἡμέραις, οὔτε θέα τελεῖται, οὔτε δίκη λέγεται. Ἐν δὲ ταῖς ιέ. ἡμέραις τοῦ πάσχα, οὔτε χρέος ἴδιωτικὸν, ἡ δημόσιον ἀπαιτεῖται. ‘**Η** δὲ ζ'. διάτ. ἐπιτρέπει ἐν ταῖς αὐταῖς ιέ. ἡμέραις ἐλευθερίας καὶ ἐμαγχιπα τίωνας πράττεσθαι, καὶ τὰ ἐπ' αὐταῖς ὑπομνήματα συνίστασθαι. ‘**Η** δὲ ἡ. διάτ. φησὶν ὅτι καὶ ἐν τῇ μ'. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα βασανίζονται οἱ λῃσταὶ, ἐφ' ὧ καὶ τοὺς συνίστορας ἐξειπεῖν, καὶ διαφερόντως οἱ Ἰσαυροί. ‘**Η** δὲ γ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ.

τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός φησιν, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς πασχαλίας, οὐδεὶς ἐγκλείεται, ἢ δεσμεῖται, πλὴν μοι- χοῦ, καὶ αἰσχρούργοῦ, καὶ ἄρπαγος παρθένων, καὶ τυμ- βωρύχου, καὶ γόητος, καὶ παραχαράκτου, καὶ φονέως, καὶ πατροκτόνου, καὶ τυράννου· πάντες γὰρ οὗτοι πάν- τοτε ἀπολαμβάνουσιν⁽¹⁾, ἀπαξ δὲ μόνον οἱ λοιποὶ συγ- γινώσκονται.

Σχόλιον.

Η ἐ. διάτ. τοῦ ιδ'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. κβ'. τοῦ ιζ'. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν. Η ζ'. διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτ. ἐστὶ κεφ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτλου κγ'. Η ζ'. διάταξις ἐστὶ κεφ. κδ'. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτλου. Η η. διάτ. ἐστὶ κεφ. κέ. τοῦ αὐτοῦ τίτλου καὶ βιβλίου τὰ τῷ κειμένῳ περιεχόμενα λέγον. Καὶ η γ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. κζ'. τοῦ ιζ'. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον σχεδὸν, ὡς παρὰ τοῦ πατριάρχου συνωψίσθη. Εἰ θέλεις δὲ μαθεῖν ἀκρι- βῶς κατὰ ποίαν ἡμέραν ἀπρακτοῦσι τὰ δικαστήρια, ἀνάγνωθε τὴν κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα τῆς ιδ'. (2) Ινδικτιῶνος (3) τοῦ ζ' χοδ'. ἔτους ἀπολυθεῖσαν προσκυνητὴν νεαράν τοῦ θεοστεφοῦς, κρατίστου, καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐτοκράτορος κυρίου Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, καὶ ταῦτα μετὰ τὸ προσίμιον δικαίαμδάνουσαν. Θε- σπίζομεν οὖν ἐκείνας εἰναι τῶν ἡμερῶν ἀπράκτους ἀς ἐν τῇ πα- ρούσῃ διαταγῇ ἥγητῶς ἀπαριθμησόμεθα, καὶ τινας μὲν αὐτῶν τὸ πάντῃ ἀπράκτον ἔχειν, ὡς μηδαμῶς δι' ὅλου τοῦ αὐτῶν δικαστή- ματος συνίστασθαι δικαστήριον, εἰ μὴ βασιλεὺς ἵσως οἰκονομίας τρόπῳ, ἢ ἀνάγκης, ὅποια πολλάκις τὸ περιπετές τῶν πραγμά- των νεανιεύεται, θελήσῃ καθίσαι καὶ ἐν κύταις δικαστήρια· τι- νάς δὲ ἀπὸ μέρους ἀγειν τῶν δικαστηρίων σχολὴν, ὡς οἶον ἔω- θεν μέχρι καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τῆς θείας λειτουργίας καιρὸν, ἵνα τοῖς δικασταῖς ἔξειη προσανεχειν εὔχη, καὶ τῇ περὶ τὸ θεῖον δοξολογίᾳ, καὶ μετὰ τὴν θείαν ἰεροτελεστίαν ἐπιμελεῖσθαι καὶ

(1) οἱ. ἀπολαμβάνονται. Διάρθ. Β. ἐν περισελίδῳ. — (2) I. X. Tr. — (3) ἑπτι- νεμήσεως Β. ἐν περισελίδῳ.

τῆς δικαιοσύνης, καὶ τοῖς ἀδίκα πεπονθήσιν ἐπαρήγειν κατὰ τὴν τῶν νόμων ίσχύν. Οἱ μέν τοι οὕτω μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐπιτετραχυμένοι δικάζειν ἐν τοῖς γινομένοις παρ' αὐτῶν σημειώμασι μεμνήσονται τοῦ καιροῦ καθ' ὃν τὰ σημειώματα πράττονται. Καὶ δὴ πρῶτον περὶ τῶν τελείως ἀπράκτων διαληπτέον. Ή τοίνυν κατὰ τὴν ἡ. τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς, γενεθλίου ἡμέραν τῆς παναχράντου δεσποίνης, καὶ θεομήτορος, ἀπρακτός ἐξινώσαυτως καὶ ἡ ιδ'. τῇ ὑψώσει τετιμημένη τοῦ ζωιφόρου σταυροῦ· καὶ ἡ κς'. διὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάνου τοῦ Θεολόγου μετάστασιν. Ή στ'. τοῦ Οκτωβρίου διὰ τὸ τὴν μηνῆν ἐν αὐτῇ τελεῖσθαι τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ. Ή θ'. διὰ τὸν τοῦ ἀλφαίου ἱάκωβον τὸν ἀπόστολον· καὶ ἡ εῃ. διὰ τὸν ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν. Ή ιγ'. τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς, ὅτι ἐν αὐτῇ ἡ μηνὴ τοῦ Χρυσοστόμου (1) πατρὸς τελεῖται· ἡ ιδ'. ὅτι ἐν αὐτῇ ὁ ἀπόστολος Φίλιππος ἐορτάζεται· ἡ ιστ'. ὅτι ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ ἀπόστολος τιμᾶται Ματθαῖος· ἡ κά. ὅτι τὰ εἰς τὸν ναὸν εἰσόδια τῆς θεομήτορος ἐν ταύτῃ πανηγυρίζεται· καὶ ἡ λ'. ὅτι ὁ ἀπόστολος Ἄνδρεας ἐν αὐτῇ ἐορτάζεται. Ή θ'. τοῦ Δεκεμβρίου ὡς τῆς συλλήψεως ἐν αὐτῇ τελουμένης τῆς ὑπεραγίας μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἡ κ'. μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς στ'. τοῦ Ἰανουαρίου, ὡς ἐν αὐταῖς ἐορταζομένων τῶν γενεθλίων, καὶ τοῦ βαπτίσματος τοῦ χυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ή εῃ. τοῦ αὐτοῦ Ἰανουαρίου διὰ τοὺς θείους πατέρας καὶ διδασκάλους (2) Ἀθανάσιον καὶ Κύριλλον· ἡ κέ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς διὰ τὴν μηνήν τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ή ζ'. τοῦ Φεβρουαρίου διὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ὑπαπαντήν· καὶ ἡ γ'. διὰ τὴν τῆς μηνῆς τοῦ θεοδόχου Συμεὼν τελετὴν. Ή κέ Μαρτίου, διὰ τὸν τῆς θεομήτορος εὐαγγελισμόν. Αἱ πασχαλίαι τῶν ἡμερῶν ἀπ' αὐτῆς τῆς τοῦ Λαζάρου ἐγέρσεως μέχρι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν μετὰ τὸ ἀγιον πάσχα ὄγδοην. Ή κέ. τοῦ Ἀπριλίου διὰ τὸν ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Μάρκον, καὶ ἡ λ'. διὰ τὸν ἀπόστολον ἱάκωβον τὸν τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ ἀδελφόν. Ή ὄγδοη τοῦ Μαΐου

(1) Σ. Τρ. — τοῦ Χριστοῦ πατρος. Ε. Ι. Β. ὁ δὲ Β. διορθοὶ ἐν περισελιδίῳ ἀντὶ Χριστοῦ, Θεοῦ.—(2) πατέρας καὶ διδασκάλους πατέρες. Ε. Ι. Β.

διὰ τὴν μνήμην τοῦ Εὐχγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου· ἡ
ἰ. διὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ ζηλωτοῦ· ἡ κά. διὰ
τὴν μνήμην τῶν ἀγίων καὶ ἴσαποστόλων καὶ μεγάλων βασι-
λέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· καὶ ἡ κοστ'. διὰ τὴν τοῦ Ἀπο-
στόλου Ἀλφάριου τοῦ ιούδα. Ή οὐ. τοῦ ιουνίου διὰ τὸν Ἀπό-
στολον Βαρθολομαῖον· ἡ ιμ'. διὰ τὸν Ἀπόστολον ιούδαν τὸν καὶ
Θαδδαῖον, καὶ Λεββαῖον, καὶ Ἰάκωβον· ἡ κδ'. διὰ τὸ τοῦ προ-
δρόμου γενέθλιον· ἡ κθ'. διὰ τὴν ἐπὶ τοῖς κορυφαῖοις τῶν Ἀπο-
στόλων Πέτρου καὶ Παύλου πανήγυριν. καὶ ἡ λ'. διὰ τὴν ἐπὶ¹
τοῖς ιθ'. Ή κέ. τοῦ ιουλίου διὰ τὴν τῆς ἀγίας Ἄννης τῆς μη-
τρὸς τῆς Θεομήτορος κοίμησιν. Ή στ'. τοῦ Αὔγουστου διὰ τὴν
τοῦ Σωτῆρος; ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταμόρφωσιν· ἡ θ'. διὰ τὴν
μνήμην τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ναθίου· ἡ ιέ. διὰ τὴν ὑπερένδοξον
τῆς ἀγίας Θεοτόκου μετάστασιν· ἡ κ'. διὰ τὴν μνήμην τοῦ ἀγίου
Ἀποστόλου Θαδδαῖου· ἡ κδ'. διὰ τὴν τοῦ Ἀποστόλου Βαρθολο-
μαίου· καὶ ἡ κθ'. διὰ τὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου ἀποτομήν. Ταῦ-
ταις ως τέλεον ἀπράκτοις (1) συνεξετασθήσονται καὶ αἱ μεσό-
τητες τῆς τεσσαρακονθημέρου νηστείας καὶ τῆς πεντηκοστῆς,
καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἀνάληψις, καὶ αἱ πᾶσαι τῶν ἐν τῷ ἐνι-
αυτῷ ἡμερῶν κυριώνυμοι, ως ἐν αὐταῖς ἀποκεκλεῖσθαι πᾶσαν
πάροδον εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ μηδέν τι μηδέν τῶν δικά-
ζειν λαχόντων δικαιτικὸν διαπράττεσθαι. Λί γε μὴν τῶν δικα-
στηρίων ἀπὸ μέρους συγολάζουσαι, καὶ μὴ καθ' ὅλοκληρον ώς
προειλέφαμεν ἀπρακτήσουσαι, εἰςν ἀν αὐταῖς· ἡ στ'. τοῦ Σεπ-
τεμβρίου μηνὸς, ὅτι ἐν αὕτῃ τὸ ἐν Χώναις (2) τοῦ ἀρχιστρά-
τηγου Μιχαὴλ θυῦμα τετεράτούργηται. Ή κγ'. τοῦ Οκτω-
βρίου, ὅτι τὴν μνήμην τοῦ ἀδελφοθέου Ἰακώβου τελοῦμεν· ἡ
κοστ'. ὅτι τὸν μεγαλομάρτυρα καὶ μυρόβλητον Δημήτριον ἔορ-
τάζομεν. Ή πρώτη τοῦ Νοεμβρίου διὰ τὸ τοὺς θαυματουργοὺς
καὶ ἀναργύρους Κοσμᾶν, καὶ Δαμιανὸν ἔορτάζεσθαι· ἡ ὁγδοή
διὰ τὸ τὴν σύναξιν τῶν Ἀσωμάτων τελεῖσθαι· καὶ ἡ κή. διὰ τὸ τὸν
ὅσιομάρτυρα Στέφανον τὸν νέον πανηγυρίζεσθαι. Ή τετάρτη τοῦ
Δεκεμβρίου διὰ τὴν καλλιμάρτυρα Βαρβάραν· καὶ ἡ ἔκτη διὰ

(1) Χ. Τρ. — ἀπράκταις 'Ε. Ι. καὶ Β. — (2) Χ. Τρ. — Χώναις 'Ε. 'Ι. Β.

τὸν ἐν θαύμασι περιώνυμον καὶ μυροῦλύτην Νικόλαον. Ἡ δεκάτη τοῦ Ἰανουαρίου διὰ τὸν Νύσσης θεῖον Γρηγόριον· ἡ ἑκκαιδεκάτη διὰ τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου ἀλύσεως· ἡ ἐννεακαιδεκάτη διὰ τὴν ἀνακοινῶσην τοῦ τιμίου νεκροῦ τοῦ θεολόγου Γρηγορίου (1)· καὶ ἡ κζ'. διὰ τὴν ἀνακοινωθήσην τοῦ σεβασμίου λειψάνου τοῦ Χρυσοστόμου (2). Ἡ ἑβδόμη τοῦ Φεβρουαρίου διὰ τὸν μεγαλομάρτυρα στρατηλάτην Θεόδωρον· καὶ ἡ ἐπτακαιδεκάτη διὰ τὸν ἀθληφόρον Θεόδωρον τὸν Τήρωνα. Ἡ ἐννάτη τοῦ Μαρτίου ὡς τῆς μνήμης τελουριένης τῶν ἀγίων μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ μ'. Ἡ κγ'. τοῦ Ἀπριλίου ὡς τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τιμωμένου. Ἡ δευτέρα τοῦ Μαΐου διὰ τὸν μέγαν Ἀναγάστιον. Ἡ ὄγδοη τοῦ Ἰουνίου διὰ τὸν μεγαλομάρτυρα στρατηλάτην Θεόδωρον. ἡ ἐννάτη διὰ τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Κύριλλον Ἀλεξανδρείας· καὶ ἡ κζ'. διὰ τὸν ὅσιον καὶ θαυματουργὸν Σαμψών. Ἡ πρώτη τοῦ Ἰουλίου, ὅτι ἐν αὐτῇ τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων τὴν μνήμην τελοῦμεν· ἡ δευτέρη, ὅτι τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεομήτορος μνημονεύομεν· ἡ ὄγδοη, ὅτι τὸν μεγαλομάρτυρα Προκόπιον ἔορτάζομεν· ἡ ιά. ὅτι τὴν κακλιμάρτυρα Εὐφημίαν πανηγυρίζομεν· ἡ κ'. ὅτι προφήτην Πίλιαν τιμῶμεν· ἡ κζ'. ὅτι τὸν ἀθλοφόρον καὶ θαυματουργὸν Παντελεήμονα ἔορτάζομεν· καὶ ἡ τοῦ Αὔγουστου λά. διὰ τὴν τῆς τιμίας ζώνης τῆς ἀχράντου Θεοτόκου κατάθεσιν· αὐταὶ δὴ αἱ πῶς μὲν ἀπρακτοί, πῶς δὲ ἐμπρακτοί. Τὰς μέν τοι: διὰ βασιλικὴν ἡ γένησιν, ἡ ἀναγόρευσιν σχολαζόύσχς τῶν ἡμερῶν, καὶ ταύτας ταῖς ἐμπράκτοις ἐγκρίνει· ἡ βασιλεία μου, ἀφ' ἐαυτῆς ἀρχομένη τοῦ παρόντος θεομοθετήματος, καὶ ἐν οἷς αὐτὴ διεπράξαιτο διμάσκουσα τοὺς λοιπούς. Οὐχ οὕτω γάρ ὁ τῆς παρούσης διατάξεως λόγος πείσει τοὺς αὐτῷ προσκνέχοντας, ὡς ἡ παρὰ τῆς βασιλείας μου πρᾶξις. Λατὰς γάρ τὰς ἡμέρας ἐν αἷς ἡ βασιλεία μου καὶ εἰς τὸν τῆδε βίον προσῆκται, καὶ εἰς βασιλέα προνοίᾳ θεοῦ ἀνηγόρευται, ἐμπράκτους εἶναι θεσπίζει, καὶ μηδεμίαν ἐκεχειρίαν ἐν ταύταις ἀγειν τὰ δικαστήρια. Πᾶσαι μέν τοι αἱ παρὰ τὰς ἄνω καταγραφέσσας

(1) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται ἡ λέξις ἐν Ε. Ι. καὶ Β. — (2) τοῦ Χρυσοφρήμονος Χ. Τρ.

ἡμέρας τοῦ χρόνου, καὶ ἐμπρηκτοί ἔσονται, καὶ δικαστήρια ἐν αὐταῖς γενήσονται, καὶ ἐκβιδασμοὶ ἀκολούθως ταῖς δικαστικαῖς ἀποφάσεσιν. Πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ Θεῷ φίλον ἔσται τὸ παρὸν τῆς βασιλείας μου θεσμοθέτημα, ταλανίζων γὰρ τοὺς Φαρισαίους ὁ Κύριος, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐλέου τὴν κρίσιν προέταξε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ μήτε τὴν λεχώ, μήτε τὸν ἐκ νόσου μὴ δυνάμενον, ἀναγκάζεσθαι τὸ πάσχα νηστεύειν. Τιμοθέου κανὼν ἡ. ἴ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς ὥρας τῆς πασχαλίου, καὶ τῶν Θεοφανείων. Ἀποστόλων κανὼν ζ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ἀ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ογ'. Συνόδου στ'. κανὼν ξστ'. πθ'. Διονυσίου ἐκ τῆς πρὸς Βασιλείδην ἐπιστολῆς, κανὼν ἀ. Θεοφίλου ἐκ τῆς περὶ τῶν Θεοφανείων προσφωνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐν κυριακῇ θεώρια γίνεσθαι, ἡ γόνυ κλίνειν ἐν κυριακῇ, ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Ηεντηκοστῆς, καὶ δτι κατὰ τὸ ἐγχωροῦν δεῖ σχολάζειν τὴν κυριακὴν, οὐ μὴν τὸ σάββατον, καὶ δτι δεῖ γραφὰς ἀναγινώσκειν τὸ σάββατον. Συνόδου Νικαίας κανὼν κ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν κθ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ξά. Συνόδου σ'. κανὼν ιθ'. ξε'. Πέτρου κανὼν εέ. Θεοφίλου ἐκ τῆς περὶ τῶν Θεοφανείων προσφωνήσεως.

Κείμενον.

‘Η σ'. διάταξις τοῦ ιβ'. τίτλου τοῦ γ'. βιβλίου τοῦ κώδικος λέγει τὴν κυριακὴν ἀπρακτον εἶναι. ‘Η δὲ θ'. διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι ἐν αὐτῇ οὐχ ὑπομιμήσκεται τις, ἡ ἐγγύας ἀπαιτεῖται, ἡ δημόσιον, ἡ ἴδιωτικὸν χρέος, οὔτε δικάζεται, οὔτε σκηνικὴ θέα, *ἡ κυνήγια*, (1) ἡ ἱπποδρόμιον τελεῖται ἀλλ' εἰ καὶ φθάσῃ βασιλέως νατάλιον ἐν κυριακῇ, ὑπερτίθεται τὸ θεώριον. ‘Ο δὲ θεωρῶν ἐν κυριακῇ ἀποστρατεύεται, καὶ δημεύεται, καὶ ὁ ἔκβιβαστής (2) παραβὰς τὸν νόμον. Ἐξεστι δὲ παχτεύειν καὶ διαλύεσθαι ἐν κυριακῇ. Εἴρηται δὲ βιβλίῳ ἀ. τίτ. θ'. διατάξει 6'. καὶ ιγ'. ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐν τῷ σαββάτῳ, καὶ ταῖς ἄλλαις αὐτῶν ἑορταῖς, οὔτε σωματικῶς λειτουργοῦσιν, οὔτε τι ποιοῦσιν, οὔτε διὰ δημοσίαν ἡ ἴδιωτικὴν αἰτίαν ἐνάγονται, ἡ χριστιανοῖς ἐνάγουσιν.

Σχόλιον.

Η σ'. διάτ. τοῦ ιβ'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τοῦ κώδικος, καὶ ἡ θ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. εἰσὶ κεφ. τελευταῖον τοῦ ιζ'. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον σχεδὸν ὡς ἐντὸς διελήφθη πλὴν τὸ μὲν πλάτος κυριακῆς μόνης ἐμέμνητο, ὁ δὲ βασιλικὸς πᾶσαν ἡμέραν ἀφωρισμένην (3) εἰς τὴν τοῦ θεοῦ τιμὴν παρομοίως τιμᾶσθαι διορίζεται. Προστίθησι δὲ σιωπῆν καὶ τοὺς ταξεώτας, καὶ τοὺς δικολόγους, καὶ τοὺς κηρυκας, γίνεσθαι δὲ πάντα τὰ συναλλαγματικὰ σύμφωνα ἀκαλύτως οὐ μόνον, δι' ἀγοραίων ἐγγράφων, ἀλλὰ καὶ διὰ σημειωμάτων δικαστῶν. Νατάλια δέ εἰσι τὰ τῶν βασιλέων γενέθλια, καὶ ἡ τούτων ἀναγόρευσις. Ή 6'. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Η δὲ ιγ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. ἐστὶ βιβλίον τῶν βασιλικῶν ἀ. τίτ. ἀ. κεφ. λη. οὕτως ἔχον ὡς εἰς τὸ κείμενον ἐγράφη.

(1) Χ. Τρ. — οὐχ εἴρηται ἐν Ε. Ι. καὶ Β. — (2) Χ. Τρ. — ἔκβιβαστής Έ. Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — ἀφωρισμένως Ε. Ι. Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Τίς ἡ αἰτία γονυκλισίας, καὶ τοῦ μὴ τοῦτο γίνεσθαι
ἐν κυριακῇ, καὶ ταῖς ἡμέραις τῆς πεντηκοστῆς, καὶ διὰ
τί πρὸς ἀνατολὰς εὐχόμεθα. Βασιλείου ἐκ τοῦ χερ.
τῶν πρὸς Ἀμφιλόχιον περὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος.

»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»»

ΤΙΤΛΟΣ Η'.

ΠΕΡΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ, ΚΑΙ ΉΩΣ ΔΙΑΓΟΥΣΙΝ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ, ΚΑΙ ΚΛΗΡΙΚΟΙ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΗΜΙΑΣ
ΑΥΤΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ ΣΥΝΟΔΩΝ,

Καὶ ξενοδοχίας, καὶ διδασκαλίας, καὶ συστατικῶν, καὶ
εἰρηνικῶν ἐπιστολῶν· καὶ ποῖα πράττουσιν ἴδιωτικά,
ἢ δημόσια πράγματα, καὶ πῶς οἱ κληρικοὶ¹
ἄλλήλους τιμῶσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ παροικιῶν, καὶ τῶν ἀπὸ βασιλικῶν τύπων γενο-
μένων καινισμῶν. Συνόδου Χαλκηδόνος κανων ἵζ'. Συ-
νόδου Καρθαγένης κανὼν νγ'. νζ'. οά. Συνόδου σ'. κα-
νὼν κέ. λς'. λζ'. λή. λθ'.

Κ εί μεν ον.

‘Η σ'. διάταξις τοῦ β'. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ
κώδικός φησιν ὅτι τὰς ἀναφυομένας κανονικὰς ἀμφισβή-
τήσεις ἐν ὅλῳ τῷ Ἰλλυρικῷ οὐ δεῖ τέμνεσθαι παρὰ γνώ-
μην τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς
αὐτοῦ συγόδου, ἥτις ἔχει τὰ προνόμια τῆς ἀρχαίας ‘Ρω-
μης. ‘Η δὲ ιστ'. διάτ. ἀκυροῖ τὰ γινόμενα ἐν τῇ κατὰ
Ζήνωνος τυραννίᾳ, παρὰ τὰ πρώην βασιλικὰ θεσπίσματα
περὶ ιερέων, ἥ καταστάσεως ἐκκλησιαστικῆς (1), καὶ τὰ
πρώην ἀνανεοῦται, καί φησι τὸν Κωνσταντινουπόλεως
ἀρχιεπίσκοπον ἔχειν τῶν ἄλλων προεδρίαν. ‘Η δὲ λέ.
διάτ. τοῦ γ'. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου λέγει’ ‘Ἐκάστη

(1) Σ. Τρ. --- καταστάσεων ἐκκλησιαστικῶν. ‘Ε. Ι. Ε.

πόλις ἕδιον ἔχετω ἐπίσκοπον. Καν δὲ διὰ θείας ἀντιγραφῆς τολμήσῃ τις ἀφελέσθαι πόλιν τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, ἢ τῆς περιοικίδος αὐτῆς, ἢ τινος ἄλλου ἀικαίου, γυμνοῦται τῶν ὅντων καὶ ἀτιμοῦται. Ἐξήρηται δὲ ἡ Τόμεων Σκυθίας πόλις, ὁ γάρ ἐπίσκοπος αὐτῆς καὶ τῶν λοιπῶν προνοεῖ, καὶ ἡ Λεοντόπολις Ἰσαυρίας ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπόν ἔστιν Ἰσαυροπόλεως. Ὅτι δὲ ἡ Κωνσταντινούπολις ἔχει τὰ προνόμια τῆς ἀρχαίας Ρώμης, εἰρηται βιβλίῳ ιά. τοῦ κώδικος, τίτλῳ κά. διατ. ἀ. καὶ μόνῃ. Ἡ δὲ ἀ. διάτ. τοῦ ιζ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος Ρώμην αὐτὴν ὀνομάζεσθαι λέγει.

Σχύλιον.

Η στ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἔστι κεφ. στ'. τοյ ἀ. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον ὡς κατεστράθη. Τὸ δὲ ἔχειν τὸν Κωνσταντινούπολεως τὰ προνόμια τῆς περιοχῆς Ρώμης οὐ προσετέθη εἰς τὰ βασιλικά. Άνδρινοι καὶ τὸν κή. κανόνα τῆς δ'. συνόδου, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφέντα. Η ιστ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Η λέ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἔστι κεφ. γ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον ὡς εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθη (1), ἀνευ τοῦ ἔχειν τὸν Κωνσταντινούπολεως τὰ προνόμια τῆς ἀρχαίας Ρώμης. Η ἀ. διάτ. τοῦ κά. τίτ. τοῦ ιά. βιβλίου τοῦ κώδικός ἔστι κεφ. στ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον. Η Κωνσταντινούπολις μὴ μόνον τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ρώμης προνομίοις κεχρήσθω. Η δὲ ἀ. διάτ. τοῦ ιζ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἔστι κεφ. κ'. τοῦ στ'. τίτ. τοῦ 6'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτω λέγον· *Πᾶσα πόλις* (?) τῇ συνηθείᾳ τῆς Ρώμης ἀκολουθεῖν ὀφείλει. Οἶα δέ εἰσι τὰ προνόμια τῆς ἐν τῇ παλαιᾷ Ρώμη ἀγίας ἐκκλησίας παρίστησιν ἡμῖν τὸ παρὰ τοῦ ἴσαποστόλου ἀγίου μεγάλου Κων-

(1) ὡς ἐν τῷ πλάτει ἐδηλώθη Χ. Τρ. ἐλλείπει δὲ καὶ τὸ τελευταία φράσις, ἀγεν τοῦ ἔχειν κτλ. — (2) Χ. Τρ. — ἐλλείπουσιν αἱ δύω λέξεις ἐν 'Ε. Ι. Β.

σταντίνοι γεγονός ἔγγραφον θέσπισμα πρὸς τὸν ἄγιον Σίλβεστρον τὸν τότε πάπαν τῆς Ἕώμης, δὲ καὶ ἔχει οὕτως·

Δέον ἐκρίναμεν μετὰ πάντων τῶν συτραπῶν ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς συγκλήτου, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ μετὰ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ἀρματικῆς δόξης, ἵνα ὡς ὁ ἄγιος Πέτρος ἐκ προσώπου τοῦ νίοῦ τοῦ Θεοῦ ἐστιν εἰς τὴν γῆν, οὕτω καὶ οἱ ἐπίσκοποι, οἱ διάδοχοι τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποσόλων, ἀρχικὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν γῆν ἔχωσι, πλέον παρ' ᾧ ἔχει ἡ βασιλεία τῆς δόξης ἡμῶν, καὶ τοῦτο παρεχωρήθη ἀφ' ἡμῶν καὶ ἀπὸ τῆς βασιλείας ἡμῶν. Καὶ θέλουμεν ἡμεῖς αὐτὸν τὸν κορυφαῖον τῶν Ἀποστόλων, καὶ τοὺς διαδόχους αὐτοῦ ἐκ προσώπου αὐτοῦ, πρώτους πρὸς τὸν Θεὸν πατέρας εἶναι καὶ δεφένσωρας. Καὶ ὥσπερ ἡ βασιλικὴ ἐξουσία ἡμῶν εἰς τὴν γῆν σέβεται καὶ τιμᾶται, οὕτω θεσπίζομεν σέβεσθαι καὶ τιμᾶσθαι τὴν ἀγίαν τῶν Ἀρματίων ἐκκλησίαν, καὶ πλέον παρὰ τὴν βασιλείαν ἡμῶν, καὶ τὸν γῆνον θρόνον, τὴν ἀγίαν καθέδραν τοῦ ἀγίου Πέτρου δοξάζεσθαι καὶ ὑψοῦσθαι· διδόντες αὐτῇ δύναμιν καὶ δόξης ἀξίωμα, καὶ διακρίνοντες θεσπίζομεν ἵνα ἔχῃ ἐξουσίαν ἀρχικὴν, καὶ εἶναι ταύτην κεφαλὴν τῶν τεσσάρων θρόνων, τοῖς τοῦ θρόνου τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας, τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀπλῶς εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας ἀπάσης τῆς οἰκουμένης. Καὶ ὁ ἐπίσκοπος ὁ μέλλων εἶναι εἰς τὴν ἀγίαν τῶν Ἀρματίων ἐκκλησίαν ὀφείλει εἶναι ἐνδοξός καὶ ὑψηλότερος παρὰ πάντας τοὺς ιερεῖς τοῦ κόσμου· καὶ εἴ τι ἐστὶ πρὸς θεραπείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸς διόρθωσιν καὶ στερέωσιν τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν, ἵνα κρίνηται παρ' αὐτοῦ· δίκαιον γάρ ἐστιν ἵνα ἐκεῖσε ὁ ἄγιος νάμος ἔχῃ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀρχὴν, ὅπου ὁ ἄγιος νομοθέτης, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, τὸν μακάριον Ἀπόστολον Πέτρον ἐκέλευσε κρατεῖν τὴν καθέδραν, καὶ ὅπου τὸ πάθος τοῦ σαυροῦ ἔπαιε, καὶ μακχρίου θανάτου ποτήριον ἔπιε, καὶ ἐγένετο ἀκόλουθος τοῦ μαϊστορος καὶ χυρίου αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ τὰ ἔθνη ἵνα κλίνωσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, διὰ τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπου ὁ διδάσκαλος αὐτῶν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, διὰ τὸν Χριστὸν ἔκτείνας τὸν τράχηλον, στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐδέξατο· καὶ ἔως τοῦ

(ΤΟΜ. Α').

τέλους τοῦ κόσμου, ἵνα ἀνάγητῶσι τὸν διδάσκαλον ὅπου τὰ τῶν ἀγίων* αὐτοῦ⁽¹⁾ λείψαντα ἀναπαύονται· καὶ ἐκεῖ ὑπτιοι καὶ εἰς τὴν γῆν ἡπλωμένοι, τοῦ οὐρανίου βασιλέως καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἥμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δουλεύωμεν ὁφρίκια, ὅπου ἐδουλεύσαμεν τῷ ὑπερηφάνῳ ἐκείνῳ βασιλεῖ. Παραδιδόμεν οὖν αὐτοῖς τοῖς ἀγίοις Ἀποστόλοις, τοῖς μακαρίοις κυρίοις μοι, τῷ Πέτρῳ καὶ Παύλῳ, καὶ μετ' αὐτοὺς τῷ μακαρίῳ Σιλβέστρῳ, καὶ πατρὶ ἥμῶν, τῷ μεγάλῳ ἐπισκόπῳ, καὶ καθολικῷ πάπᾳ τῆς πόλεως Ρώμης, καὶ πᾶσι τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ, οἵτινες ἔως τοῦ τέλους τοῦ κόσμου μέλλουσι προκαθῆσθαι εἰς τὸν θρόνον τοῦ μακαρίου Πέτρου ἀπὸ τῆς σήμερον, τὸ ὑμέτερον βασιλικὸν παλάτιον τὸ Λατερανέσιον, τὸ ὑπερβασικόν καὶ ὑπερηκῶν τὰ τοῦ ὄλου κόσμου παλάτια· ἐπ' ἐκεῖνα δὲ καὶ τὸ διάδημα, ἦτοι τὸν στέφανον τῆς κεφαλῆς ἥμῶν, ἅμα καὶ τὸν λῶρον, καὶ τὸ ὄμοφόριον ὅπερ περικυκλοῦ τὸν βασιλικὸν τράχηλον, ἅμα δὲ καὶ τὴν πορφυρᾶν χλαιμύδα, καὶ χιτῶνας κόκκινον, καὶ πάντα τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα, καὶ τὰ ἀξιώματα τῶν βασιλικῶν ἀλόγων ὁμοίως καὶ τὰ βασιλικὰ σκῆπτρα, καὶ πάντα τὰ σίγνα, καὶ τὰ βάντα⁽²⁾, καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήματα τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος, καὶ τὴν δόξαν τῆς ἥμῶν ἐξουσίας. Ἄνδρας τε εὑσεβεστάτους κληρικοὺς πολλῶν τάξεων τῇ αὐτῇ ἀγίᾳ Ρωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ δουλεύοντας θεσπίζομεν κοσμεῖσθαι, καὶ ἔχειν ἐκείνην τὴν ὑψηλότητα καὶ μεγαλωσύνην, ἵνα κεκόσμηται ἡ μεγάλη σύγκλητος ἥμῶν, ἦτοι οἱ πατρίκιοι, καὶ οἱ κόνσουλοι, ἦτοι οἱ ὑπατοι, καὶ τὰ λοιπὰ ἀξιώματα· καὶ ως ἡ βασιλικὴ στρατιὰ κεκόσμηται, οὕτω θεσπίζομεν κοσμεῖσθαι καὶ τὸν κλῆρον τῆς ἀγίας Ρώμης⁽³⁾ ἐκκλησίας· καὶ οἷον τρόπον ἡ βασιλικὴ δύναμις διὰ πολλῶν ὁφρικίων κεκόσμηται, ἦτοι κουριουλαρίων, πορταρίων, ἐξουσίτων, οὕτω καὶ τὴν ἀγίαν τῶν Ρωμαίων ἐκκλησίαν κοσμεῖσθαι θέλομεν· καὶ ἵνα κατὰ πλάτος τὸ ἐπισκοπικὸν φῶς ὑπερλάμπῃ, θεσπίζομεν καὶ τοῦτο, ἵνα οἱ κληρικοὶ τῆς ἀγίας Ρώμαίων ἐκκλησίας καβαλικεύωσιν ἀλογχ

(1) Χ. Τρ. οὐχ εὑρηται ἐν Ἑ.Ι. Β.—(2) Βασιλικὰ σύμβολα ἐν εἴδει σημαῖῶν, τὰ παρὰ τοῖς Γερμανοῖς Banquier, παρὰ δὲ τοῖς Ἰταλοῖς bandiere λεγόμενα, (φλάμπουρα). — (3) Τῆς ἀγίας μεγάλης ἐκκλησίας Χ. Τρ.

κεκοσμημένης διὰ ὄθονίων λευκῶν καὶ ὡς ἡ ἡμετέρᾳ σύγκλητος ρέεις ὑποδήματα, ἦτοι σανδάλια λευκὰ διὰ ὄθονίων, οὗτω καὶ τὰ οὐράνια, ὡς καὶ τὰ γάνη, πρὸς αἰεσιν τοῦ Θεοῦ. Επέκεινα δὲ πάντων διδόχουεν ἔδεικν, καὶ παραχωροῦμεν αὐτῷ τῷ θυμιτάτῳ πατρὶ ἡμῶν, τῷ Σιλβέστρῳ ἐπισκόπῳ καὶ πάπᾳ τῆς πόλεως Ἀράμη; καὶ πᾶσι τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ μακαρίοις ἐπισκόποις, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν αὐτὴν μεγάλην καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν, ἵνα ἔχν τις τῆς συγκλήτου βουληθῇ μετὰ ἴδιου θελήματος καὶ εὐαρέστου γενέσθαι κληρικὸς, καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀγίων κληρικῶν συναριθμεῖσθαι, μή τις τολμᾷ ἀπὸ πάντων ἐμποδίζειν τούτῳ. Εἴθεσπίσκοπεν δὲ πρὸς τούτοις ἵνα καὶ ὁ αὐτὸς θεοσεβὴς πατὴρ ἡμῶν Σιλβέστρος, μέγας ἐπίσκοπος, καὶ πάντες οἱ (1) διάδοχοι αὐτοῦ καὶ ἐπίσκοποι ἵνα φορῶσι τὸ διάδημα, ἦτοι τὴν στεφάνην, ἣν παρεδώκαμεν αὐτῷ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν, ἐκ χρυσίου καθηροῦ καὶ μαργαριταρίων ἀτιμήτων, καὶ ἵνα αὐτῇ χρήσωνται εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, εἰς τὴν αἵνεσιν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ ἀγίου καὶ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων. Λύτος δὲ ὁ μακαριώτατος πάπας Σιλβέστρος ὑπὲρ τὴν στεφάνην, ἦτοι τὴν παπαλήθραν (2) ἣν εἶχε πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πέτρου, οὐκ ἥθελε βαστάζειν στεφάνην ἐκ χρυσίου, ἢ μαργαριταρίων ἥμετς δὲ, διότι οὐκ ἥθελεν διὰγιος Σιλβέστρος ἐκ χρυσίου στεφάνην, τὸν ὑπέρλαμπρον λῶρον, σημαίνοντα τὴν ἀγίαν ἀνάστασιν, τῇ ἀγίᾳ κεφαλῇ αὐτοῦ ἰδίαις χερτίν ἐπεθήκαμεν καὶ κρατοῦντες τὸν χαλινὸν^x τοῦ ἵππου αὐτοῦ, διὰ τὴν προσκύνησιν καὶ τὸν φόρον τοῦ ἀγίου Πέτρου, στράτωρος ὁφρίκιον ἐποιήσαμεν, θεσπίζοντες, ἵνα πάντες οἱ διάδοχοι αὐτοῦ τῷ λώρῳ χρήσωνται εἰς τὰς προελεύσεις, πρὸς μίμησιν τῆς βασιλείας. Διὰ τοῦτο δὲ, ἵνα μὴ τὸ ἀξένωμα τῆς ἐπισκοπῆς καταφρονῆται, ἀλλὰ πλέον παρὰ τὴν βασιλείαν ἡμῶν τὴν γηίνην, καὶ κράτους δόξῃ κοσμῆται, ἵδού τὸ παλάτιον ἡμῶν, ὡς προείπομεν, καὶ τὴν Ἀραμαίων πόλιν, καὶ πάσης τῆς Ἰταλίας, ἢ δυσμῶν χωρῶν ἐπαρχίας, τόπους, καὶ κάστρα, τῷ

(1) οἱ ὄρθοδοξοι Ε. — (2) Ἰσως παπαμίτραν, ή καλύπτραν, Β. ἐν περισελιδίῳ:

προγεγραμμένῳ μακαριωτάτῳ ἐπισκόπῳ, καὶ πατρὶ ἡμῶν Σιλ-
βέστρῳ καθολικῷ πάπᾳ παραδιδόμεν, καὶ ἀφήκαμεν αὐτῷ
καὶ τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ ἔξουσίαν καὶ δύναμιν στερεὰν βα-
σιλικοῦ προστάγματος, διὰ ταύτην τὴν θείαν κέλευσιν καὶ
πραγματικὸν σύστημα ἔθεσπίσαμεν διαμένειν, καὶ τοῖς ἀνδράσι
τῆς ἀγίας τῶν Ὄρων τοῖς ἔκκλησίας εἰς τὸν αἰώνα παρεχωρή-
σαμεν. Λιὰ τοῦτο δὲ χρήσιμον ἐννοήσαμεν τὴν βασιλείαν ἡμῶν,
καὶ τὸ κράτος τῆς βασιλείας εἰς τὰς ἀνατολικὰς χώρας μετα-
φέρειν, καὶ ἐν τῇ Βυζαντίῳ χώρᾳ, τόπῳ χρησμῷ, τὴν πόλιν
ἐπὶ τῷ ὄνδρι τοῦ ἡμῶν Ἰδρυθῆναι, καὶ τὴν ἡμῶν βασιλείαν ἐκεῖ
συστῆναι διότι ὅπου ἔστιν ἡ ἀρχικὴ ἱερατεία, καὶ ἡ κεφαλὴ
τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν οὐρανῶν
δεδομένη, ἀδικόν ἔστιν ἵνα ἐκεῖ ὁ γνῖνος βασιλεὺς ἔχῃ τὴν
ἔξουσίαν. Τοῦτο δὲ τὸ ὑφος τῆς βασιλείας ἡμῶν ἴδιαις χερσὶ¹
καταστρώσαντες εἰς τὰ τίμια λείψανα τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ
κορυφαίου Πέτρου ἔθήκαμεν, καὶ ἐκεῖ ὡμόσαμεν ταῦτα πάντα²
ἀπαράθραυστα διαφυλάττειν, καὶ τοὺς διαδόχους ἡμῶν βασι-
λεῖς ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἡμῶν ταῦτα φυλάττειν παραδεδώ-
καμεν· τῷ πατρὶ ἡμῶν τῷ ἀγίῳ καὶ καθολικῷ ἐπισκόπῳ καὶ πάπᾳ,
καὶ δι' αὐτοῦ πᾶσι τοῖς διαδόχοις αὐτοῦ ἐπισκόποις, τοῦ κυρίου
ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ προσνεύοντος, παραδιδόμεν
ὅλα τὰ προγεγραμμένα καλῶς εἰς τὸν αἰώνα διαφυλάττεσθαι.

Σημείωσκε ὅτι ἀπὸ τοῦ παρόντος ἡδίκτου, ἦτοι βασιλικοῦ
προστάγματος τοῦ ἀγίου μεγάλου Κωνσταντίνου, δικαιοῦται ὁ
πάπας Ὅρων διὰ πάντων τῶν βασιλικῶν προνομίων μεγα-
λύνεσθαι ἀνευ μόνου τοῦ στέμματος¹ διὰ γάρ τοῦτο καὶ ἐν ταῖς
όπουδηποτε γινομέναις προελεύσεσιν αὐτοῦ, καὶ ταῖς θείαις
αὐτοῦ ἱεροτελεστίαις, διὰ βασιλικοῦ λόρου τὴν κεφαλὴν κατα-
καλύπτεται ἀμφιέννυται δὲ καὶ ἀληθινὰ ὑποδήματα, καὶ καθ-
λικένει μετ' ἀληθινοῦ σελοχαλίνου, κατὰ τοὺς βασιλεῖς, τιμᾶ
δὲ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν διὰ ἀξιωμάτων βασιλικῶν. ὅτι δὲ ἡ
δευτέρα σύνοδος δέδωκε τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως
τὰ προνόμια πάντα τοῦ πάπα Ὅρων, ἐπεχείρησαν τινὲς τῶν
πατριαρχῶν ὡς ὁ Κηρουλάριος (1) ἐκεῖνος καὶ (2) Μιχαὴλ, καὶ

(1) Χ. Τρ. — Κύρουλλος 'Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — καὶ Κόρις 'Ε. Ι. Β.

ἔτεροι τῆς αὐτῆς ἀποσεμνύνεσθαι προνομίοις, οὐ γέγονε δὲ αὐτοῖς εἰς καλὸν ἡ ἔγχείρησις. Τιμᾶσθαι δὲ δι' αξιωμάτων τοὺς κληρικούς τῆς Κωνσταντινουπόλεως οὐ κεκώλυται πλὴν καὶ ταῦτα κεκολοθωμένα εἰσὶν. Ὁ δὲ κατὰ καιροὺς χαρτοφύλαξ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἡδίκτου δικαιοῦται καθαλικεύειν κατὰ τὴν λιτὴν τῶν ἀγίων νοταρίων τὸ πατριαρχικὸν ἄλογον μετὰ ὄθονίου λευκοῦ. Εἴδει δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς καδδηναρίου πατριαρχικοῦ σκέπεσθαι μετὰ χρυσῆς τιάρας, ἥτις καὶ ἐν χαρτοφυλακίῳ ἀπόκειται. Ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ καιροὺς πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀπὸ τοῦ παρόντος ἡδίκτου δικαιοῦται μετὰ λώρου λειτουργεῖν. Ἐλαβε γὰρ τὴν ἐξουσίαν ταύτην ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἀπὸ τοῦ πάπα Ρώμης Κελεστίνου, ὅτε ἡ ἐφέσω γέγονε σύνοδος κατὰ Νεστορίου. Τοῦ γὰρ Κελεστίνου μὴ δυναμένου παρουσιάσαι εἰς Ἔφεσον, καὶ κρίναι τὸν Νεστόριον, συνέδοξεν ἐπιτραπῆναι τὸν ἄγιον Κύριλλον ὑπὸ τοῦ Κελεστίνου προκαθῆσαι τῆς συνόδου ἀντ' αὐτοῦ. Εἰς γοῦν παράστασιν τοῦ ἔχειν αὐτὸν τὸ δίκαιον τοῦ πάπα Ρώμης Κελεστίνου, ἐκάθησε μετὰ λώρου, καὶ κατεδίκασε τὸν Νεστόριον. Ἐκτοτε οὖν μετὰ τοῦ αὐτοῦ λώρου ἴερουργοῦσι, καὶ προοδεύουσιν οἱ πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας, καὶ αἰτίασιν οὐχ ὑποπτεύουσιν. Ἀνάγνωθι τὴν περὶ τούτου ἐπιστολὴν τοῦ ἀγίου Κελεστίνου κατεστρωμένην οὖσαν εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς γ'. συνόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ μὴ ως ἔτυχεν ἐπίσκοπον ἀποδημεῖν, ἡ κληρικὸν ἐν ἔτέρᾳ διάγειν ἐπαρχίᾳ. Ἀποστόλων κανὼν ιδ'. ιέ. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ιή. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν γ'. ιγ'. κβ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν μά. μβ. Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως κανὼν 6'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ιγ'. κγ'. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν γ'. ιά. ιβ'. ιστ'. ιζ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν κγ'. οά. Συνόδου στ'. κανὼν ιζ'. ιή. κ'. Συνόδου Νικαιας τὸ 6'. κανὼν ι'. Συνόδου ἀ. καὶ 6'. ἐν τῷ γαῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων κανὼν ιστ'.

Κείμενον.

‘Η μδ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός φησιν, ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἐφ' οἰωδήποτε πράγματι παρὰ κέλευσιν βασιλέως ἐν Κωνσταντινουπόλει μὴ γινέσθω, ἀλλὰ ἀποχριστάριον στελέχεται· ὁ δὲ παραβαίνων ἀφορίζεται καὶ ἀγανακτεῖται. ’II δὲ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φησι· Μηδεὶς ἐπίσκοπος ἔξω τῆς ἑαυτοῦ ἐκκλησίας πλέον ἐνιαυτοῦ ἀπολιμπανέσθω, εἰ μὴ κατὰ βασιλικὴν κέλευσιν, τῶν πατριαρχῶν ἀναγκαζόντων αὐτοὺς ταῖς αὐτῶν ἐκκλησίαις προσκαρτερεῖν· εἰ δὲ παρὰ κέλευσιν βασιλικὴν πέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπολειφθείη, ὁ τοῦ κληματος πατριάρχης αὐτὸν καλείτω τοῖς νεομισμένοις κηρύγμασι, φυλάττων τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων παρατήρησιν. Εἰ δὲ μείνει ἀπειθῶν, ἔξωθείτω αὐτὸν τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ ἔτερον ποιείτω. Εἰ δὲ οὐ μητροπολίτης, ἀλλ' ἔτερος ἐπίσκοπός ἐστιν ὁ ἀπολιμπανόμενος, ὁ μητροπολίτης ἐπ' αὐτῷ ποιείτω τὰ εἰρημένα. Εἰ δὲ προφασίσοιτο δίκης ἔνεκεν ιδικῆς, ἡ ἐκκλησιαστικῆς, ὀφείλειν ἀπολιμπάνεσθαι, δεήσεις τῇ βασιλείᾳ διὰ τῶν οἰκονόμων, ἡ κληρικῶν, ἡ ἀποχρισιαρίων πεμπέτωσαν, τευχόμενοι περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῶν ζητουμένων. Μή ἀνιέτω δὲ ἐπίσκοπος ἐν Βυζαντίῳ, πρὶν ἂν κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ οἰκείου μητροπολίτου λάβῃ γράμματα τὰ καλούμενα συστατικὰ πρὸς τὴν βασιλείαν, μαρτυροῦντα τὸ ἀναγκαῖον τῆς ἀποδημίας· ὁ δὲ μητροπολίτης ἀποδημῶν τὰ πατριαρχικὰ λαμβανέτω γράμματα, καὶ μὴ διέστηται μηνυέτωσαν πρὸς τὴν βασιλείαν, ἀλλὰ τῷ πατριάρχῃ καὶ τοῖς ἀποχρισιαρίοις τῆς αὐτῶν διοικήσεως κοινούσθωσαν, καὶ αὐτοῖς συνεισίτωσαν. ’Εξεστι δὲ αὐτοῖς, καὶ διὰ τῶν ῥεφερενδαρίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἡ διὰ τῶν ἀποχρισιαρίων τῶν πατριαρχῶν αὐτῶν, ἀναφέρειν τῷ βασιλεῖ. ’Η δὲ ζ'.

διάτ. τοῦ αὐτοῦ ἀ. τίτλου τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι ἐὰν ἐπίσκοπος χρόνον πολὺν τῆς ἴδιας ἐκκλησίας ἀπολει- φθῇ, μὴ χορηγείτω αὐτῷ δαπάνας ὁ οἰκονόμος, ἀλλ' ἡ τοιαύτη δαπάνη παρεχέσθω εἰς προφάσεις ἐκκλησιαστικὰς, καὶ εὔσεβεῖς. Καὶ ἡ γ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. διάταξίς φησιν, ὅτι ἐπίσκοπος χωρὶς γραμμάτων τοῦ πατριάρχου αὐτοῦ ἀνιών ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλότριον ἑαυτὸν ποιεῖ τοῦ σχήματος. 'Η δὲ 6'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι κατὰ χρείας ἀναγκαίας ἐκδημοῦντες οἱ ἐπί- σκοποι γράμματα λαμβανέτωσαν τῶν πατριαρχῶν αὐτῶν, ἢ μητροπολιτῶν, ἢ κατὰ βασιλικὴν κέλευσιν ἀποδημείτω- σαν· καὶ οἱ ὑπὸ τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην χωρὶς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ μὴ ἀνίτωσαν, καὶ ὁ οὗτως ἀποδη- μῶν μὴ πλέον ἔνιαυτοῦ τὴν ἴδιαν ἐκκλησίαν ἐάτω. 'Ο δὲ παραγινόμενος ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰοςδήποτε ἐπί- σκοπος εἰσίτω πρὸς τὸν πατριάρχην, καὶ δί αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. Τοῖς δὲ παρὰ ταῦτα καὶ ὑπὲρ τὸν χρόνον ἀποδημοῦσιν οἱ οἰκονόμοι δαπάνας μὴ χορηγείτωσαν, καὶ προτρεπέτωσαν αὐτοὺς οἱ Ἱερεῖς, ὑφ' οὓς τελοῦσι, διὰ γραμμάτων ὑποστρέφειν, καὶ ὑπερτιθεμένους πρὸς τοὺς ἄγῶνας καλείτωσαν, καὶ μὴ ὑποστρέφοντας εἴσω τοῦ ὥρισμένου χρόνου ἐκβαλλέτωσαν, καὶ ἄλλους χειροτο- νείτωσαν. Τὰ αὐτὰ περὶ κληρικῶν οἰουδήτινος βαθμοῦ κρατεῖ. 'Η δὲ 16'. διάταξις τοῦ αὐτοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν παρακελεύεται, ἵνα ἐάν τινος ἐκκλησίας ἀποστῶσι κληρι- κοὶ, ἔτεροι ἀντικαθιστάμενοι τὰς αὐτῶν σιτήσεις λαμ- βάνωσι, καὶ μηδὲ ὑποστρέφοντας αὐτοὺς λαμβάνειν αὐ- τὰς, καὶ μὴ κερδαίνειν αὐτὰς τοὺς χορηγοῦντας. Εἰ δὲ στερήσουσι, κτηῆσις αὐτῶν δητὴ τοῖς πριβάτοις ἀφορίζε- ται, ὥστε τὴν χορηγίαν τῆς σιτήσεως ἐκεῖθεν γίνεσθαι.

Σχόλιον.

Ἡ μᾶ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ

έτεθη εἰς τὰ βασιλικά. Οὐδὲ ἡ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν οὕσα *νεαρά* (1) Ἰουστινιάνειος σ'. Οὐδὲ ἡ ζ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν οὕσα *νεαρά* (2) Ἰουστινιάνειος ξζ'. Ἡ γ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ἐστὶ νεαρά Ἰουστινιάνειος πζ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ σ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. κβ'. περὶ τὸ τέλος οὗτως ἔχοντι. Οὔτε δὲ μοναχὸν, οὔτε κληρικὸν, οὔτε ἐπίσκοπον κελεύομεν ἔρχεσθαι ἐνταῦθι ἄνευ (3) τοῦ ὁσιωτάτου αὐτῶν πατριάρχου, καὶ εἰδέτωσαν ὡς ἀναξίους ἑαυτοὺς τοῦ σχήματος ποιήσουσι. Καὶ σημείωσαι δτὶ τὸ μὲν πλάτος τῶν νεαρῶν μόνου ἐπισκόπου ἐμνήσθη, τὰ δὲ βασιλικὰ οὕτε ἐπίσκοπου, οὕτε κληρικὸν παραχωροῦσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπιδημεῖν ἄνευ γνώμης τοῦ πατριάρχου. Ἡ β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστὶ νεαρά Ἰουστινιάνειος ρκγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν, τίτ. ἀ. κεφ. ιή. καὶ ιθ'. ἢ καὶ ἔχονσιν οὕτω καθὼς συνωψίσθησαν· σὺ δὲ πρόσχες μᾶλλον τῷ ιζ'. κακούν τῆς ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἀ. καὶ β'. συνόδου *εἰς* (4) ἐξάμηνον στενοχωρήσαντε τὸν τῆς ἀποδημίας χρόνον. Ἡ ιδ'. διάτ. τοῦ ἀ τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστὶ νεαρά Ἰουστινιάνειος νζ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. δ'. καὶ οὕτω σχεδὸν περιλήψεως ἔχουσα, ὡς εἰς τὸ κείμενον ἐδηλώθη ἀνάγνωθι οὕν ταύτην. Ἀνάγνωθι καὶ τὴν τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Νικολάου συνοδικὴν σημείωσιν, τὴν γεγονοῦσαν κατὰ τὴν ιδ'. τοῦ Μαρτίου μηνὸς τῆς γ'. Ἰνδικτιῶνος, καὶ ὑποτυποῦσαν πόσον καιρὸν ὀφείλουσιν ἀπολιμπάνεσθαι ἀπροκρυπτίστως οἱ τῆς (5) μεγάλης ἐκκλησίας ἵερεῖς τε καὶ διάκονοι. Λέγουσι δέ τινες ἐκ ταύτης μὴ ἀναιρεῖσθαι τοὺς περὶ τῶν ἀποδημῶν κληρικῶν κανόνας, μηδὲ τὴν ἀγωθεν καταστρωθεῖσαν Ἰουστινιάνειον νεαράν.

Σημείωσαι δτὶ ἀπὸ τῶν ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ κατεσρωμένων δύο Ἰουστινιανείων νεαρῶν, ἥγουν τῆς πζ'. καὶ τῆς ρκγ'. δύο ταῦτα ἐνομοθετήθησαν· ἐν μὲν τὸ μὴ ἐνδημεῖν εἰς τὴν τῶν πόλεων βασιλεύουσαν ἀρχιερεῖς, ἢ μοναχοὺς, ἢ κληρικοὺς, ἄνευ γραμμάτων τοῦ πατριάρχου αὐτῶν, ἔτερον δὲ τὸ μὴ διατρίβειν

(1) Χ. Τρ.—οὐχ εὑρηται ἐν ‘Ε. Ι. Β.—(2) Χ. Τρ.—οὐχ εὑρηται ἐν ‘Ε. Ι. Β.

(3) ἐν τῇ λατινικῇ μεταφράσει ἀναγνώσκεται sine litteris, ἄνευ γραμμάτων

(4) Χ. Τρ.— εξάμηνον Ε. Ι. Β.—(5) Χ. Τρ.— οἱ μεγάλης Ε. Ι. Β.

ἀρχιερέα ἐπὶ πολὺν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἄμφω βλέπομεν ἀθετούμενα, οὕτε γάρ οἱ ἀρχιερεῖς διὰ γραμμάτων πατριαρχικῶν εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἐνδημοῦσιν, ἀλλ᾽ οἰκειοθελῶς εἰς τὴν θύραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐρχόμενοι διδόσαιν εἰδῆσιν τῷ πατριάρχῃ, καὶ οὕτω τῆς μεγαλοπόλεως ἀκινδύνως ἐπιβαίνουσι, καὶ ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἐν αὐτῇ διατρίβοντες οὐδεμίαν κάκωσιν ὑπομένουσι, ζητητέον ὅπως τοῦτο γίνεται. Οἷομαὶ οὖν ὡς ἡ μὲν πτζ'¹. νεαρὰ ἡ διοριζομένη καθαιρεῖσθαι τοὺς ἐπισκόπους, κληρικούς τε καὶ μοναχούς, παρὰ γνώμην τοῦ πατριάρχου αὐτῶν ἐνταῦθα ἐπιδημοῦντας, ἀνηρέθη διὰ τῆς ριγής². Ιούστινικαίσιον νεαρᾶς μεταγενεστέρας οὖσις, καὶ διοριζομένης μὴ χορηγεῖσθαι δαπάνας τοῖς τοιοῦτά τι ποιοῦσιν ἐπισκόποις ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῶν, καὶ εἰς τοῦτο μόνον περικλειούσις τὴν τιμωρίαν. Τὸ δὲ καθαιρεῖσθαι τοὺς ἐπέκεινα χρόνου κατὰ τὴν τοιαύτην ριγήν. νεαρὰν, ἡ ἐπέκεινα ἔξχυμην κατὰ τὸν ιζ'³. κανόνα τῆς ἐν τῷ νκῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων συστάσις ἀ. καὶ β'. συνόδου, διατρίβοντας ἐπισκόπους εἰς Κωνσταντινούπολιν χωρὶς εὐλόγου αἰτίας, ἀνηρέθη ἀπὸ (1) προστάξεως τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, ἀπολυθείσης κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον ἵνδικτιῶνος ζ'. καὶ διοριζομένης ταῦτα ῥητῶς· Ταῦτα τοίνυν ἀναλογισαμένη ἡ βασιλεία μου πρὸς τὴν παροῦσαν ἐλθεῖν οἰκονομίαν ἡναγκάσθη καὶ ἀκούσκη, καὶ θεσπίζει διὰ τοῦ παρόντος ταύτης προστάγματος μὴ πλείονα τοῦ παρά τε τῶν φιλευσεβῶν νόμων, καὶ τῶν θείων κανόνων ὑφαπλωθέντος κακιοῦ τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσιν ἐνδιατρίζειν δίχα τινὸς ἀπαραιτήτου ἐμποδισμοῦ ἐν τῇ μεγαλοπόλει, καὶ προφροῦς εὐλόγου προφράσεως, ἢ μὴν καὶ ἀκοντες τῆς μεγαλουπόλεως ἐκβιληθήσονται. Ή μέντοι γε ἐν τῇ μεγαλοπόλει εἰσέλευσις αὐτῶν ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ τὴν ἐκπαλαι κανονικῶς καὶ νομίμως κρατήσασαν συνήθειαν.

(1) Χ. Χρ.— διὰ Ε. Ι. Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ χρῆναι τοὺς ἐπισκόπους τὰς αἰτίας τῆς ὁδοιπορίας τῶν δι᾽ αὐτῶν παριόντων ἐπισκόπων πολυπραγμονεῖν. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν κά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν ἀπιόντων πρὸς βασιλέα, ἡ τοὺς περὶ αὐτόν. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ιά. ιβ'. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν ζ'. ἡ. θ'. κά. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ρδ'. ρε'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ὑποδοχῆς ξένων, καὶ περὶ εἰρηνικῶν καὶ συστατικῶν ἐπιστολῶν: Ἀποστόλων κανὼν ιβ'. λγ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ζ'. ἡ. ιά. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν μά. μβ'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ιγ'. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν θ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν κς'. Συνόδου ζ'. κανὼν ιζ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ διαφορᾶς εἰρηνικῶν καὶ συστατικῶν ἐπιστολῶν. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ιά. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ρε'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Τίσι δεῖ τοὺς ἐπισκόπους βοηθεῖν· καὶ περὶ ἐπισκόπων, καὶ πρεσβυτέρων, καὶ διακόνων μὴ χορηγούντων τοῖς ἐνδεέσιν ἐκκλησιαστικοῖς. Ἀποστόλων κανὼν γθ'. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν ζ'.

Κείμενον.

Οἱ πενόμενοι αἱρετικοὶ οὐ λαμβάνουσι τὰ λεγόμενα ἀξιωματικὰ ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, ἢ τῶν ἐκκλησιῶν, ὡς βιβλίον ἀ. τίτ. ἐ. διάτ. ἢ.

Σχόλιον.

Ἡ ή. διάτ. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἔστι χεφ. κή. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὗτως ἔχον ὡς συνωψίσθη εἰς τὸ κείμενον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ συνόδων, καὶ τῶν εἰς αὐτὰς μὴ ἀπιόντων. Ἀποστόλων κανὼν λζ'. Συνόδου Νικαίας κανὼν ἐ. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν χ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν μ'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ιθ'. κά. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ιη'. ογ'. ος'. կέ. Συνόδου στ'. κανὼν ή. Συνόδου Νικαίας τὸ 6'. κανὼν στ'.

Κείμενον.

Ἡ 6'. καὶ ιζ'. διάταξις τοῦ ἀ. τίτλου τῶν νεαρῶν βούλονται, ἀπαξὶ ἡ δις τοῦ ἔτους τῷ Ἰουνίῳ, ἢ τῷ Σεπτεμβρίῳ γίνεσθαι συνόδους τῶν μητροπολιτῶν παρὰ τοῖς πατριάρχαις, καὶ τῶν ἐπισκόπων παρὰ τοῖς μητροπολίταις, καὶ ἐξετάζεσθαι τὰς αἰτίας, ἃς οἱ ἐπίσκοποι, καὶ οἱ κληρικοὶ, καὶ οἱ μοναχοὶ πρὸς ἀλλήλους ἔχουσι, περὶ τε πίστεως, καὶ κανόνων, καὶ πραγμάτων ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ἄλλων, καὶ τὰ παρὰ τοὺς κανόνας ἀμαρτανόμενα διορθοῦσθαι. Οἱ δὲ ἀρχοντες, καὶ αἱ τάξεις αὐτῶν, μὴ ἐπιτιθέμενοι τοῖς μητροπολίταις, καὶ ἐπισκόποις, ὑπερτιθεμένοις ποιεῖν τὰς συνόδους, ἢ μὴ μηγύοντες τῇ βασιλείᾳ, ἐσχάτως τιμωροῦνται.

Σχόλιον.

Η 6'. καὶ ιζ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν εἰσι τῆς μὲν ρκγ'. νεαρᾶς κεφ. ιγ'. τῆς δὲ ρλδ'. κεφ. ζ'. κατεστρώθησαν δὲ ἄμφω ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν γ'. τίτ. ἀ. κεφ. κ'. καὶ κά. δὲ καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ ἐνταῦθα γὰρ οὐ κατεστρώθησαν ὡς μὴ ἐνεργοῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τοῦ μὴ ὡς ἔτυχεν ἐπίσκοπον, ἢ κληρικὸν ἐμαγ-
χιπατεύειν. Συνόδου καρθαγένης κανὼν λέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Πῶς ἐκδικοῦσιν οἱ ἐπίσκοποι τοὺς ἀρμόζοντας αὐτοῖς
τόπους παρὰ αἱρετικῶν κατεχομένους. Συνόδου Καρθα-
γένης κανὼν ρκά.

Κείμενον.

‘Η λζ'. νεαρά (1) φησι τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἀφρικῆς
ἀσφαλῶς ἔχειν τὰς κτήσεις αὐτῶν, καὶ ἐὰν Ἔλληνες ἢ
αἱρετικοὶ ἔχωσι τινας αὐτῶν ἢ οἶκους ἢ σκεύη, ἀφαιρεῖ-
σθαι αὐτὰ, μὴ ἀντικειμένης αὐταῖς χρονίας παραγραφῆς.

Σχόλιον.

Η λζ'. νεαρὰ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά· τοῦτο δὲ αὐτῆς τὸ
κεφάλαιον οὐκ ἐτέθη, καὶ μὴ ματαιοπονήσῃς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τοῦ μὴ διειλειψεν τοὺς ἀναγνώστας τῷ δῆμῳ προσ-
κυνεῖν. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ιε'.

(1) Χ. Τρ. — ἡ λζ'. νεαρῶν ‘Ε. Ι. Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ ἐπισκόπων μὴ ἐπιστρεφόντων τοὺς αἱρετικούς, καὶ περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν, μὴ διδασκόντων τὸν λαόν· καὶ ὅτι ἐπίσκοπος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀπολογεῖται τῷ Θεῷ· καὶ πότε τοῦ λαοῦ ἀμαρτήσαντος, ὁ κλῆρος ἀφορίζεται. Ἀποστόλων κανὼν λστ'. λθ'. νή. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ρχγ'. (1) Συνόδου στ'. κανὼν ιθ'. ξδ'.

—————
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν κοσμικόν τι πραττόντων, δημόσιον, ἢ ἴδιωτικόν, ἢ μίσθωσιν, ἢ ἐπιτροπήν. Ἀποστόλων κανὼν στ'. πά. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν γ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ιστ'. Συνόδου Νικαίας τὸ β'. κανὼν ί. Συνόδου ἀ. καὶ β'. ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων κανὼν ιά.

Κείμενον.

‘Η ιζ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος κωλύει τοὺς κληρικούς πάροδον ἔχειν εἰς τὰς δημοσίας πράξεις, ἢ τὰς ἀρμοζούσας ταῖς βουλαῖς. Καὶ ἡ μ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. διάτ. ἀπαγορεύει τοῖς ἐκκλησιεκδίκοις ἐμφανίζειν τελευταίας βουλήσεις, ποινὴν ἐκ παραβασίας (2) δρίζουσα ν'. λιτρῶν. Καὶ ἡ νά. τοῦ αὐτοῦ τίτ. φησὶν ὅτι οἱ επίσκοποι, καὶ πρεσβύτεροι, καὶ διάκονοι, καὶ ὑποδιάκονοι, καὶ μοναχοί, καν μὴ ἔχωσι χειροτονίαν, ἀλειτουργησίαν ἔχουσι πάσης ἐπιτροπῆς καὶ κουρατωρείας, σχολάζοντες μέντοι ταῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς μοναστηρίοις αὐτῶν, καὶ μὴ ἀμελοῦντες τῆς θείας λειτουργίας.

Σχόλιον.

Ἡ ιζ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ

(1) Χ. Τρ. ρχγ'. ρκδ'. — (2) Χ. Τρ. ἐκ παρὰ κανόνας.

έτέθη εἰς τὰ βχαιλικά· οὐδὲ ἡ μ'. οὐδὲ ἡ νά. καὶ μάτην μὴ κοπία.

Κείμενον.

‘Η δὲ β'. διάταξις τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φῆσιν, στι ἐπίσκοπος ἡ μοναχὸς οὐ γίνεται κηδεμῶν· οἱ δὲ ἄλλοι κληρικοὶ τῶν ιδίων συγγενῶν κηδεμονεύουσιν, ἔάν εἶσω δ'. μηνῶν παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστῇ οἰκείᾳ προσρέσει καταδέξωνται, καὶ οὐ προκριματίζονται περὶ ἄλλην κηδεμονίαν. Οὔτε δὲ δημοσίων ἐκλήπτορες, ἡ τελῶν, ἡ κτήσεων ἄλλοτρίων, ἡ κουρατωρείας οἴκου, ἡ ἐντολεῖς δίκης, ἡ ἐγγυηταὶ ύπερ τῶν τοιού.ων αἰτιῶν, ἐπίσκοπος, ἡ οἰκονόμος, ἡ ἄλλος κληρικὸς γίνεται δνόματι ιδίῳ, ἡ τῆς ἐκκλησίας, ἡ τοῦ μοναστηρίου αὐτοῦ. Τὰς δὲ παρακειμένας κτήσεις τοῖς αὐτῶν (1) εὐχγέσιν οἴκοις δύνανται μισθοῦσθαι, καὶ ἐμφυτεύεσθαι, πάντων τῶν κληρικῶν καὶ μοναχῶν ἐν συμβολαίῳ, ἡ ἐπὶ πράξεως (2) συγαινούτων, καὶ φανερούντων συμφέρειν τὸ γινόμενον. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ σεπτοὶ οἴκοι τοῖς κληρικοῖς αὐτῶν μισθοῦσι, καὶ ἐμφυτεύουσι, χωρὶς τῶν δι' ἑτέρου νόμου κωλυθέντων προσώπων· καὶ αὐτοὶ παρὰ τῶν κληρικῶν ἐκλαμβάνουσιν. Οἱ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν, εἰ μὲν ἐπίσκοπός ἐστι, τὰ πράγματα αὐτοῦ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ προσκυροῦνται· εἰ δὲ οἰκονόμος, ἡ ἄλλος κληρικὸς, ποιεῖν δίδωσι χρηματικὴν τὴν νομιζομένην τῷ ἐπισκόπῳ αὐτοῦ. Οἱ δὲ πιστεύσαντες αὐτοῖς τὰς διοικήσεις, ἡ λαβόντες αὐτοὺς ἐγγυητὰς, ούκ ἔχουσιν ἀγωγὴν κατ' αὐτῶν, ἡ πραγμάτων, ἡ ἐγγυητῶν, ἡ ἐκκλησιῶν, ἡ μοναστηρίων, ἀλλὰ καὶ τὴν συμβαίνουσαν τῷ δημοσίῳ βλάβην, οἴκοθεν ἀποθεραπεύουσι.

Σχόλιον.

Ή β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ίουστινιά-

(1) Χ. Τρ. — αὐτοῖς ‘Ε. Υ. Β. — (2) Χ. Τρ. — ἵπι πράσαι ‘Ε. Υ. Β.

νεις ρηγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν γ'. τίτ. ἀ. κεφ. εγ'. ιδ'. ιέ. ἔχουσι δὲ ταῦτα καθὼς συνωψίσθησαν. Ζήτει ἀναγκαῖος καὶ τὴν κατὰ τὴν ἡ. τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς ζ'. Ἰνδικτιῶνος γενομένην συνοδικὴν σημείωσιν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Λουκᾶ, χάριν τῶν ἐνεργούντων κληρικῶν δημοσιακὰς δουλείας καὶ προσωπικὰς, καὶ καταστρωθεῖσαν ἐν τῷ ιζ'. κανόνι τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου. Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας δὲ τοῦ μακαρίου κυρίου Ἰωάννου, κατὰ μῆνα Φεβρουάριον Ἰνδικτιῶνος ἡ. γέγονε σημείωμα συνοδικὸν, διοριζόμενον μὴ συνηγορεῖν διακόνους, ἢ ἀπλῶς ἐκκλησιαστικοὺς, ἢ μοναχοὺς, δὲ καὶ ἀνάγνωθι καταστρωθὲν ἐν τῷ ιζ'. κανόνι τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου. Κατὰ δὲ τὸν Ἰανουάριον μῆνα τῆς δ'. Ἰνδικτιῶνος, πατριαρχεύοντας τοῦ μακαρίου πατριάρχου κυρίου Μιχαὴλ τοῦ Ἀγχιάλου, γέγονε σημείωμα συνοδικὸν διαλαμβάνον παρομοίως (1) πῷ οἱερεῖ, καὶ τῷ διακόνῳ, καὶ τῷ ἀναγνώστῃ, καὶ πάντα ιερωμένον ἀπέχεσθαι τῆς ἐνεργείας (2) τῶν κασμικῶν ὄφρικίων, καὶ τῶν δουλειῶν οὐδὲ δὴ σημειώματος ἢ δύναμις κατεστρώθη ἐν τῷ αὐτῷ κανόνι. Ἡ μέν τοι ξή. νεαρὰ τοῦ βασιλέως κυρίου λέοντος τοῦ φιλοσόφου παρακελεύεται μὴ ἀναδέχεσθαι ἐπιτροπὰς, ἢ κουρατωρείας ὁρφανῶν κληρικούς, ἢ μοναχούς· ἐπιτροπούς δὲ γίνεσθαι καὶ διοικητὰς ἐπὶ τελευταίων βουλημάτων παραχωρεῖ, καὶ μᾶλλον εἴπερ ψυχικαὶ διαδόσεις ὀφείλουσι παρὰ τούτων προσδιάνειν (3). Καὶ σημείωσαι τοῦτο, οὐδὲ γάρ εὑρήσεις ἀλλαχοῦ κειμένην τὴν τοιχύτην διάταξιν (4). Ἀλλὰ καὶ ἡ πεῖ'. νεαρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως θεσπίζει μήτε ἐπίσκοπον, μήτε τινὰ κληρικὸν συνηγορίας, ἢ μισθώσεσιν, ἢ ἐγγύαις ἐνασχολεῖσθαι· τὸν δὲ τοιοῦτόν τι ποιοῦντα, ἐπὶ χρόνον μέν τινα ἀφορίζεσθαι, ἐπιμένοντα δὲ καθαιρεῖσθαι· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. Διάκονος δέ τις κωλυθείς ποτε παρὰ τοῦ μακαρίου πατριάρχου κυρίου (5) Λουκᾶ τοῦ συνηγορεῖν, χρωμένου τοῖς διαληφθεῖσι κανόσι, καὶ λοιπαῖς νομοθεσίαις, εἴπεν ἐπὶ βασιλικοῦ βήματος, παρόντος καὶ τοῦ πατριάρχου, μὴ ἔχειν χώραν τὰ τῶν τοιούτων κανόνων καὶ

(1) Χ. Τρ. — παρ' ἵμοισι 'Ε. Ι. Β. — (2) ἀπέχειν ἐκ τῆς ἐνεργείας Χ. Τρ.

— (3) Χ. Τρ. — προσδιάνειν 'Ε. 'Ι. Β. — (4) Χ. Τρ. — διάταξιν Ξ. 'Ι. Β. —

(5) Χ. Τρ. καὶ Ε. — Κυρίλλου Λουκᾶ 'Ι. καὶ Β.

νόμων εἰς τοὺς σήμερον συνηγοροῦντας, ἀλλ' εἰς τοὺς τότε ση-
νηγόρους τοὺς τεταγμένους εἰς πολιτικὰ δικαιστήρια, καὶ λαρ-
βάνοντας βασιλικὰ σιτηρέσια, καὶ ὑπὸ πριμικηρίους ὅντας, καὶ
σφραγίζομένους ὑπὸ κοσμικῶν ἀρχόντων, ὅτε πάντως καλῶς
οἱ κληρικοὶ ἐκωλύοντο συνηγόρων ὁφφίκια κοσμικὰ ἐνεργεῖν.
Ἐπεὶ δὲ οἱ σήμερον συνηγοροῦντες ὡς ἐλευθέριον τι σπουδασμα
τὸ συνηγορεῖν μετέρχονται, οὐδὲ οἱ Ἱερωμένοι ἐμποδισθήσονται
συνηγορεῖν· καὶ κατασκευάζων τὸν οἰκεῖον λόγον ἐδικαιολογή-
σατο μὴ τὴν πρᾶξιν, ἀλλὰ τὸν τρόπον κολάζεσθαι (1) παρὰ
τῶν κανόνων. Οὐ μόνοι γάρ κληρικοὶ, ἀλλὰ καὶ ἐπίσκοποι ὑπὲρ
φίλων ἀντιποιούμενοι συγγνωσθήσονται, καὶ ὑπὲρ ἐκκλησιαστι-
κῆς ὑποθέσεως συνηγοροῦντες οὐκ αἰσχυνθήσονται, ὡς καὶ αὐτὰ
τὰ νόμιμα τοῦτο διατρανοῦσι. Τὸ δὲ συνηγορῆσαι κληρικὸν, ὡς
οἱ κοσμικοὶ ὁφφικιάλιοι, καὶ δέξασθαι σφραγίδα λαϊκοῦ, μισεῖ-
ται καὶ κολάζεται. Ὅτι δὲ τὸ συνηγορεῖν ὁφφίκιον ἦν ποτε κο-
σμικὸν, καὶ σιτηρέσια ἐλάμβανον δημοσιακὰ οἱ τεταγμένοι συ-
νηγόροι, καὶ ὑπὸ πριμικήριον ἦσαν, δῆλον ἐστι ἀπὸ πολλῶν·
καὶ ἀνάγνωθε τὰ τελευταῖα κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἡ. βιβλίου
τῶν βασιλικῶν, καὶ τὰ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ ἐπάρχου περὶ συνη-
γόρων ἀνατατόμενα· διαλαμβάνουσι γάρ τοὺς συνηγόρους σύ-
στημα εἶναι, καὶ ὑπὸ τοῦ κατὰ καιροὺς ἐπάρχου σφραγίζεσθαι.
Ταῦτα εἰπὼν καὶ παραδεχθεὶς ἔξεχωρήθη καὶ παρὰ τοῦ πατρι-
άρχου συνηγορεῖν ὡς καὶ πρότερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν συνόντων γυναιξὶ συ-
νεισάκτοις. Συνόδου Νικαίας κανὼν γ'. Συνόδου σ'. κα-
νὼν ἔ. Συνόδου Νικαίας τὸ 6'. κανὼν ιή. Βασιλείου ἐκ
τῆς πρὸς Γρηγόριον *ἐπίσκοπον* (2) ἐπιστολῆς.

Κείμενον.

Ἡ ιθ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος

(1) εὐθύνεσθαι Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται ἐν Ε. Ι. Β.

φησιν, ὅτι οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ κληρικοὶ μόναις συνοικείωσαν μητράσιν αὐτῶν, καὶ θυγατράσι, καὶ ἀδελφαῖς καὶ ταῖς πρὸ τούτου γαμηθείσαις αὐτοῖς. Καὶ ἡ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν λέγει· Μὴ ἔχέτωσαν αἱ διακόνισσαι συνόντας αὐταῖς τινας ἐν τάξει δῆθεν ἀδελφῶν, ἢ συγγενῶν, ἢ τῶν καλουμένων ἀγαπητῶν, ἀλλ᾽ ἡ (1) καθ᾽ ἑαυτὰς οἰκείωσαν, ἢ τοῖς ἀληθέσιν αὐτῶν ἀδελφοῖς, ἢ θείοις, ἢ γονεῦσιν, ἢ παισίν. Εἰ δέ *τις* (2) λέγοιτο συνεῖναι ἐν ἐσχηματισμένῃ ἀγαθῇ προσηγορίᾳ, πονηρῷ δὲ ὑποψίᾳ, μὴ χειροτονείσθω, καὶ χειροτονηθεῖσα τοῦ σχήματος ἔκπιπτέτω, ὑπεύθυνος οὖσα σὺν αὐτῷ καὶ τούτῳ τῷ νόμῳ καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς τοὺς φθορέας κολάζουσιν. Ἡ δὲ 6'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν λέγει· Μηδεὶς κληρικὸς γυναικαὶ μὴ ἔχων, ἐπείσακτον ἔχέτω ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ πλὴν μητρὸς, καὶ ἀδελφῆς, καὶ θυγατρὸς, καὶ τῶν ἄλλων ἀνυπόπτων· εἰ δὲ μὴ ταῦτα παραφυλάττοι, καὶ δις ὑπομνησθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τῶν συγκληρικῶν μὴ ἐκβάλλῃ αὐτὴν, ἢ κατηγορηθεὶς ἀποδειχθῇ συναναστρεφόμενος ἀσέμνως αὐτῇ (3), καθαιρείσθω, καὶ διδόσθω τῇ βουλῇ τῆς πόλεως ἣν ἦν κληρικός. Ἐπίσκοπος δὲ καθόλου γυναικὶ συνοικῶν, καθαιρεῖται. Οὔτε δὲ διακόνισσα συνοικεῖν δύναται τινὶ δυναμένῳ σχεῖν ὑποψίαν ἀσεμνον· ὑπομιμνησκομένη δὲ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἐὰν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ὑπερτίθηται, στερεῖται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τῶν διαρίων, καὶ ἐμβάλλεται εἰς μοναστήριον ὅλην τὴν ζωὴν αὐτῆς· καὶ τὰ πράγματα αὐτῆς (4), εἰ μὲν ἔχει παῖδας, ἀναλόγως εἰς αὐτὴν καὶ αὐτοὺς μερίζονται, καὶ τὸ ἀρμόζον αὐτῇ μέρος τὸ μοναστήριον ὑπὲρ ἀποτροφῆς αὐτῆς λαμβάνει· εἰ δὲ μὴ ἔχει παῖδας, ἢ ἐκκλησίᾳ ἐν ἦν, καὶ τὸ μοναστήριον ἐξ ἵσης αὐτὰ μερίζονται.

(1) Χ. Τρ. — ἀλλὰ καθ᾽ ἑαυτὰς; Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — ἀλλείπει ἐν Ε. Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — αὐτὸς; Ε. Ι. Β. — (4) Χ. Τρ. — αὐτοῦ; Ε. Ι. Β.

Σχόλιον.

Η ιθ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ τίτ. τῶν νεαρῶν. Πί δὲ 6'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτλου ἐστὶ νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρχγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τίτ. ἀ. κεφ. νδ'. νέ. νστ'. ἄτινα κεφάλαια οὗτως ἔχουσιν ὡς συνωψίσθησαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Πῶς δεῖ ἐπισκόπους, ἢ κληρικοὺς, ἢ ἐγκρατευομένους, εἰσιέναι πρὸς γυναῖκας. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν λη'. Συνόδου Νικαίας τὸ 6'. κανὼν χβ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Περὶ τοῦ μὴ ὀφεῖλειν κληρικὸν συνεστιᾶσθαι τῷ δευτερογαμοῦντι, ἢ παρανόμως γαμοῦντι. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν ζ'. Τιμοθέου κανὼν ι'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ τοῦ μηδὲν τοὺς κληρικοὺς ποιεῖν ἀνευ τῶν ἐπισκόπων αὐτῶν. Ἀποστόλων κανὼν λθ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν νζ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν τοὺς κληρικοὺς ἐκ συμβολῆς συμπόσια. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν γέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῆς ἐκ χρόνου τάξεως τῶν ἐπισκόπων, καὶ πῶς
οἱ κληρικοὶ καθέζονται, καὶ τιμῶσιν ἀλλήλους. Συνόδου
Νικαίας κανὼν ιῆ. Συνόδου Λαοδικείας κ'. νστ'. Συνόδου
Καρθαγένης κανὼν πστ'. πθ'. Συνόδου στ'. κανὼν ζ'.

ΤΙΤΛΟΣ Θ.

ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ καὶ ΔΙΚΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ,
ΚΑΙ ΚΛΗΡΙΚΩΝ, ΚΑΙ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥ, ΚΑΙ ΚΑΘΑΙΡΕΣΕΩΣ,
ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ, ΚΑΙ ΠΟΙΑ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ
Η ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑ ΛΥΕΙ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΤΙΝΕΣ, καὶ παρὰ τίσι κατηγοροῦσιν ἐπισκόπων ἢ κληρικῶν. Ἀποστόλων κανὼν οδ'. Συνόδου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει κανὼν στ'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν θ'. κά. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ἢ. ιά. ιβ'. ιέ. λ'. ρχή. ρχθ'. Κυρῆλλου ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον ἐπιστολῆς κεφ. ἀ.

Κείμενον.

Γενικῶς περὶ τῶν κωλυομένων κατηγορεῖν οἷουδήποτε προσώπου ἐπὶ δημοσίῳ ἐγκλήματι οἰαλαμβάνει βιβλίον θ'. τοῦ κώδικος τίτ. ἀ. καὶ βιβλίον μή. τῶν διατάξεων τίτ. 6'. Περὶ δὲ ἐγκληματικῶν, καὶ κανονικῶν, καὶ χρηματικῶν ζητήσεων, εἴρηται ἐν τῷ κώδικι καὶ ταῖς νεαραῖς φησὶ γὰρ βιβλίον ἀ. τίτ. 6'. διάτ. στ'. ὅτι τὰς ἀναφυομένας κανονικὰς ἀμφισύητήσεις (1) ἐν ὅλῳ τῷ Ἰλλυρικῷ οὐ δεῖ τέμνεσθαι παρὰ γνώμην τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῆς αὐτῆς συνόδου, ἥτις ἔχει τὰ προνόμια τῆς ἀρχαίας Ρώμης. Καὶ τίτ. γ'. διάτ. χβ'. ὅτι δὲ κατὰ συχοφαντίαν ἐπὶ παραστάσει παρὰ δικαστῇ προσφόρῳ αἰτιώμενος ἐπίσκοπον λ'. δίδωσι λίτρας. Καὶ διάτ. κέ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι οἱ κληρικοὶ Κωνσταντινου-

(1) Ζητήσεις Χ. Τρ.

πόλεως τῶν ἐναγόντων μὴ βουλομένων αὐτοῖς ἐνάγειν παρὰ τῷ πατριάρχῃ, παρὰ μόνοις τοῖς ἐπάρχοις δικάζονται ἐνάγοντες καὶ ἐναγόμενοι χρηματικῶς καὶ ἐγκληματικῶς ὑπὲρ ἰδικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν. Καὶ οἱ μὲν κληρικοὶ τὸν οἰκονόμον ἢ τὸν ἐκκλησιέδικον διδόσαιν ἐγγυητὴν καὶ οὐχ ἔτερον ἔως ν'. λιτρῶν, καὶ ἐὰν ὑπερβαίνῃ τὸ πρᾶγμα ὁμολογίαν ἐνώμοτον ἐπὶ τῷ ὑπερβαίνοντι ποσῷ ποιοῦσιν.

Σχόλιον.

Οἱ ἀ. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι βιβλίον τῶν βασιλικῶν ξ'. τίτ. λδ'. κεφ. κγ'. καὶ μετὰ τὸ αὐτὸ κεφ. εἰσὶν ἔτερα κεφ. διδάσκοντα τίνες δύνανται κινεῖν ἐγκληματικὰ δικαστήρια, καὶ τίνες οὐ δύνανται ἀ καὶ ἀνάγνωθι. Οἱ δ'. τίτ. τοῦ μῆ. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι βιβλίον ξ'. τίτ. λδ'. καὶ ζήτει τὸ ἀ. τούτου κεφ. καὶ ἐφεζῆς διάφορα* κεφάλαια⁽¹⁾ περὶ ἐγκληματικῶν κατηγοριῶν διδάσκοντα. Ή δ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι τῶν βασιλικῶν βιβλίον ἔ. τίτ. ἀ. κεφ. στ'. οὕτως ἔχον ώς εἰς τὸ κείμενον ἐγράφη. Τὸ παρὸν δὲ κεφ. διαλαμβάνει παρὰ τίσιν ὄφειλουσιν ἐνάγεσθαι χάριν ἐγκληματικῶν καὶ χρηματικῶν ὑποθέσεων ἐπίσκοποι καὶ κληρικοί. Γίνωσκε δὲ ὅτι ἐστὶν νεαρὰ τῶν εὔσεβῶν βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἡρακλείου διορίζομένη, μήτε ἐπίσκοπον, μήτε κληρικὸν, μήτε μοναχὸν, χρηματικῆς ἢ ἐγκληματικῆς χάριν αἰτίας παρὰ πολιτικῷ ἢ στρατιωτικῷ ἐνάγεσθαι ἀρχοντι, ἀλλὰ παρὰ μόνοις τοῖς ἴδιοις ἐπίσκοποις, ἢ μητροπολίταις, ἢ πατριάρχαις. Τὰ αὐτὰ διορίζεται καὶ τὸ κατὰ τὸν Ἰούλιον μῆνα τῆς δ'. Ἰνδικτιῶνος τοῦ σφρπτού. ἔτους ἀπολυθὲν χρυσόβουλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, προστιθέμενον ταῦτα ῥητῶς. Εἰ δὲ μερισμὸς ἐν τοῖς διαμαχομένοις⁽²⁾ ἐστὶ, καὶ ὁ μὲν τῆς κοσμικῆς φαίνεται καταστάσεως, ὁ δὲ τῷ θείῳ κλήρῳ ἐγκατείλεται, ὁ ἐνάγων τηνικαῦτα τῷ φόρῳ τοῦ ἐναγομένου ἐξάπαγ-

(1) Ι. Τρ.—(2) ἐν τοῖς ἴδιοις Ι. Τρ.

τος ὑποκείσεται, καὶ ἔκαστος εἰς τὸ πρόσφορον δικαστήριον ἀπελεύσεται, εἰ μήπου πολλάκις τις τῶν ἀπάντων τὸ βασιλικὸν δικαστήριον ἐπιζητοῖη. Τότε γάρ σχολαζόντων ἀπάντων ἡ βασιλικὴ μεγαλειότης διαγνώσεται τῇ δίκῃ, καὶ τεμεῖ τὸ ἀμφίβολον. Ἀνάγνωθι καὶ τὸν ιέ. κανόνα τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἡ κβ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. 6'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, καὶ ζήτει τοῦτο καταστρωθὲν εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ μά. κανόνος τῆς ἐν Λαοδικείᾳ συνόδου· ἡ δὲ κέ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά.

Σημείωσαι. Τοῦ τοιούτου δὲ χρυσοῦόλλου ἡ περικοπὴ ἡ διορίζομένη προσδέχεσθαι πάντας τοὺς ἐλκομένους εἰς οἰονδηποτοῦν δικαστήριον, καὶ ζητοῦντας τοῦ βασιλικοῦ βήματος τὴν ἀκρόασιν, ἐσχόλασεν ἀπὸ μεταγενεστέρας προστάξεως τοῦ αὐτοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀπολυθείσης κατὰ μῆνα Μάϊου, ἵδικτιῶνος γ'. καὶ διορίζομένης (1) μετὰ τὸ προσίμιον ταῦτα ῥητῶς· Διορίζεται οὖν πᾶσιν ὑμῖν τοῖς τῶν δικαστηρίων πρεστῶσιν ἡ βασιλεία μου, μηκέτι τὸ ἀπὸ τοῦδε προσέχειν οἰχδήτιν ἀντιγραφῆ κωλυούσῃ τινὰ τῶν δικαστῶν τὴν ἐπ' αὐτῷ καταπεμφθεῖσαν δίκην γυμνάζειν, καὶ διὰ κινναβάρεως ὑποσεσημασμένη τυγχάνῃ, καὶ τὴν κηρόβουλον σφραγίδα φέρηται· ἀλλὰ μετὰ τὴν τοῦ λιβέλλου δάσιν, εἰ μὲν, ἐντὸς τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν τῆς διασκέψεως, δὲ ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἐλκόμενος λύσιν τῆς βασιλείας ἡμῶν πορίσηται, καὶ ἔτερον δικαστὴν τῷ ἐφ' ὃν πρότερον παρεπέμφθη ἡ δίκη παραζευγνύουσαν συνιέναι τοὺς ὄρισθέντας κατὰ ταυτὸν δικαστὰς, καὶ τὴν τοιοῦτην (2) ἐπάγειν τοῖς ἀμφιβόλοις ἔννομον. Εἰ δέ οἱ τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν παραδράμη χρόνος, μήτε συγδικαστὴν ἔτερον παραδέχεσθαι, δτι καὶ τῷ νόμῳ τοῦτο (3) δοκεῖ, μήτε μὴν προφάσει τοῦ ἐπὶ τὸ τῆς βασιλείας μου ἔντιμα ὄρισθηναι ἵσως ἐς ὑστερον τὴν δίκην γενέσθαι εἰσα-

(1) καὶ διαλαμβανεύσῃ X. Tr. — (2) X. Tr. — τὴν τὸ μὲν Ἐ. Ι. B.
— (3) X. Tr. — τούτῳ Ἐ. Ι. B.

γώγιμον ἐμποδίζεσθαι ὅλως εἰς τὴν διάγνωσιν, ἀλλὰ τέμνειν τὴν καταπεμφθεῖσαν τούτου ἀμφιβολίαν κατὰ τὴν τοῦ νόμου ἀκρίβειαν, μὴ αποχλειομένου πάντως τῷ δικαζομένῳ τοῦ τῆς ἐκκλησίου δικαστηρίου, εἴ γε βεβλάφθαι οἴεται. Καὶ τοῦτο πάντες ὑμεῖς γινώσκοντες οἱ δικάζοντες σπεύδετε τὰς ἀνατεθειμένας ὑμῖν δίκας τηρεῖν, καὶ (1) τέλος ταύταις ἐπάγειν ἔννομον. Οὐ βούλεται δὲ ἡ βασιλείᾳ μου μετὰ τὸ παραπεμφθῆναι δῶλας τινὶ τῶν δικαστῶν ὑπόθεσιν κατὰ πρόσταξιν αὐτῆς, ἐξ οἰαςδήτινος μεταγενεστέρας γραφῆς ἐπιτρεπούπης εἰς τὴν βασιλείαν μου εἰσχυθῆναι τὴν δίκην, τὴν διάγνωσιν ἐμποδίζεσθαι, ἀλλὰ προβαίνειν ταύτην ἐώς τέλους ἀνυποστόλως παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστῇ, ἢ τοῖς ὡς ἀνωτέρῳ εἴρηται συνδεδομένοις τούτῳ συνδικασταῖς, ἐντὸς δηλ. τῆς τῶν κ'. ἡμερῶν διασκέψεως· μετὰ δὲ τὴν τῆς δίκης περαίωσιν τῷ ἀδικηθῆναι ἵσως οἰομένῳ ἐπ' ἀδείᾳ; εἶναι καὶ ἔτερον ἐπικαλέσασθαι κατ' ἔκκλητον δικαστήριον, ἢ τὴν τοῦ κράτους ἡμῶν ζητῆσαι ἀκρόασιν.

Κείμενον.

Καὶ οἱ νόμοι γάρ, καὶ οἱ κανόνες κωλύουσι κληρικὸν διμνῦναι, ὁ δὲ οἰκονόμος ἐναγόμενος οὐ δίδωσιν ἐγγυητὴν, καὶ αὐτὸς δὲ, καὶ οἱ κληρικοὶ δύο νομίσματα ὑπὲρ ὑπομνήσεως καὶ προβολῆς διδόσαιν ἐντολέως, καὶ τὰ λοιπὰ δαπανήματα φειδωλότερον (2) ποιοῦσι. Καὶ ἡ λβ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. φησὶν, ὅτι οἱ ἐπίσκοποι, καὶ οἱ κληρικοὶ, καὶ οἱ μοναχοὶ διάξιμοι οὐ γίνονται, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἀρχουσι τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν ἐνάγονται· ἐν Κωνσταντινουπόλει δὲ εὑρισκόμενοι παρὰ μόνοις τοῖς ἐπάρχοις (3) ἐνάγονται, ἔνθα καὶ ἡ τιμὴ αὐτοῖς φυλάττεται, καὶ συηγόρους λαμβάνουσιν. Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις ὑπὲρ ιδίων πραγμάτων ἐναγόμενοι *μόνους τοὺς οἰκονόμους* (4), ἣ τοὺς ἐκκλησιεκδίκους διδόσαιν ἐγγυητάς. Παρὰ δὲ τοῖς

(1) Χ. Τ. — ὡς τέλος Ἑ. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — φειδωλοτρῶς Ἑ. Ι. Β.
— (3) Χ. Τρ. — ὑπάρχοις Ἑ. Ι. Β. — (4) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηγται ἐν Ἑ. Ι. Β.

ἐπάρχοις χρηματικῶς ἐναγόμενοι, η̄ ἀλλήλους ἐγγυῶνται, η̄ ἐνυποθήκους ποιοῦσιν δμολογίας. Υπὲρ δὲ τῶν ἐκκλησια-
στικῶν μόνος ὁ οἰκονόμος ἐνάγεται, ὃν χρὴ παρὰ τοῦ ἐπι-
σκόπου γίνεσθαι, καὶ δίδωσι τὸν ἐκκλησιέχδικον ἐγγυητήν.
Καὶ ἐν μὲν τοῖς ἡττοῖς δικαστηρίοις ὑπὲρ ὑπομνήσεως δι-
δόσασιν οἱ ἐπίσκοποι, καὶ οἱ κληρικοὶ τοῖς ἐκβιβασταῖς (1) οὐ
πλέον τοῦ νομίσματος. Εἰ δὲ δὶ' ἐκβιβαζοῦ τῶν ἐπάρχων
ἀπὸ ψήφου αὐτῶν ὑπομνησθῶσιν ἐν ἐπαρχίᾳ (2), οὐ πλέον
δύσι νομισμάτων διδόσασιν ὑπὲρ σπορτούλων. Ἐν Βυζαντίῳ
δὲ νομίσματα γ'. δίδωσιν ὁ ἐξωτικὸς κληρικὸς ὑπὲρ
σπορτούλων, ἵφ' δσηδήποτε ποσότητι (3) ἐναγόμενος. Ο
ἐκβιβαστὴς οἰονδήποτε κληρικὸν ὑβρίζων, η̄ σκύλλων,
ἀποζώνυνται καὶ ἐσχάτως τιμωρεῖται. Εἰ δέ τινες φανῶσιν
ἀδίκως αὐτοῖς ἐνάγοντες, διέδοσιν αὐτοῖς πάσας τὰς
κατὰ πρόφασιν αὐτῶν ἐκ προοιμίου τῆς δύκης (4) προσ-
γεγομένας αὐτοῖς δαπάνας.

Σχόλιον.

Οὐχ εὑρίσκω νόμον ἢ κανόνα κωλύοντα, η̄ ἐπιτρέποντα τοὺς
κληρικοὺς ὄμνύειν, μήποτε οὖν ἢ παροῦσα νομοθεσία ἀπεῖδε
πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου ἐν εὐαγγελίοις εἰρημένον περὶ τοῦ μὴ
ὄμνύειν τινὰ, καὶ ἀντὶ τῆς ἀγίας γραφῆς νόμου καὶ κανόνος
ἔμνήσθη. Ή δὲ λθ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ
κώδικος οὐκ ἔτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Λνάγνωθι καὶ τὸ β'.
σχόλιον τοῦ κζ'. κεφ. τοῦ παρόντος τίτλου.

Κείμενον.

Ἐ Ή δὲ γ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. φησὶν, ὅτι οἱ κληρικοὶ¹
καλῶς ἐν συμβολαίῳ ἀπολέγουσι τῇ τοῦ φόρου παρα-
γραφῇ. Γενικῶς γὰρ ἔξεστιν ἐκάστῳ τῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦ
καταφρογεῖν. Καὶ διάτ. β'. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου,
ὅτι ἔαν πρὸ τελείας ψήφου κληρικὸς ἐκκαλέσηται, τὴν

(1) ἐκβιβασταῖς Χ. Τρ. — (2) ἐπαρχίαις Χ. Τρ. — (3) Χ. Τρ. — ἵφ' θσον
δηποτε πρᾶγμα Ἑ. Ζ. Β. — (4) ἐκ προοιμίων Χ. Τρ.

ώρισμένην ἔχ τούτου ποιηὴν κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ν'. τοῦ ἀργυρίου λιτρῶν, ὁ φίσκος οὐ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῖς πένησι διανέμεται. Ἡ δὲ ζ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτλου, δτὶ ἐπὶ μόνων χρηματικῶν μεταξὺ συναινούντων, οὐ μὴν καὶ ἀκόντων ἴσχυρῶς ἐπίσκοπος δικάζει. Καὶ διάτ. ή. δτὶ ἡ τῶν ἐπισκόπων ψῆφος ἕρρωται μεταξὺ τῶν ἐπιλεξαμένων αὐτοὺς, καὶ ἔοικε ταῖς ψήφοις τῶν ἐπάρχων, ἀφ' ὧν (1) ἐκκαλεῖσθαι οὐκ ἔξεστι. Καὶ διάτ. ιγ'. δτὶ βουλόμενος ὁ ἐνάγων, οὐ μὴν καὶ ἄκων, ἐνάγει παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, τῷ οἰκονόμῳ, καὶ τοῖς ὄλλοις αὐτοῦ χληρικοῖς, εἴτε πρὸς αὐτοὺς, εἴτε πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἔχει. Καὶ χθ'. διάτ. δτὶ μηδεὶς ἔχ πρώτης αἰτιάσθω χληρικὸν παρὰ τῷ πατριάρχῃ, ἀλλὰ παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ αὐτοῦ. Εἰ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπόπτως ἔχει, παρὰ τῷ μητροπολίτῃ, εἰ δὲ κάκενος ὑποπτός ἔστι, δεῖ συνδικάζειν αὐτῷ ἐκ προσώπου τῆς ὅλης συνόδου, τρεῖς τοὺς κατὰ τὴν τάξιν τῆς χειροτονίας πρωτεύοντας· καὶ εἰ μὴ (2) στερχθῇ τὰ κεχριμένα τὸν τῆς διοικήσεως πατριάρχην ἐπικαλεῖσθαι, καὶ τοῖς παρ' ἔκείνου κεχριμένοις ἐμμένειν, ώς ἂν εἰ ἔξ ἀρχῆς *αὐτὸς*⁽³⁾ ἐδίκασεν· οὔτε γάρ ἐκκαλοῦνται αἱ τῶν πατριαρχῶν ψῆφοι· τὸ αὐτὸν καὶ περὶ τῶν τοῖς ἐπισκόποις ἐναγόντων. Ἔξεστι δὲ παρὰ τῷ πατριάρχῃ αἰτιάσθαι (4), ἐφ' ᾧ διὰ γραμμάτων αὐτοῦ τὴν ὑπόθεσιν ἐπισκόπῳ παραπεμφθῆναι, καὶ οὐ πλέον δ'. κερατίων ὑπὲρ σπορτούλων λαμβάνει ὁ παρὰ πατριάρχου ἢ μητροπολίτου⁽⁵⁾ πεμπόμενος χληρικὸς, ἢ ἐνθα ἐπίσκοπος ὁ πεμφθεὶς εἴη, οὐ πλέον τῶν ἔξ νομισμάτων, ἐφ' οἰαδήποτε αἰτίᾳ ἢ ποσότητι. Ο δὲ πατριάρχης ἀκροᾶται τῆς ἐκκλήσου τῶν ἔξ ἐπιτροπῆς αὐτοῦ δικασάντων ἐπισκόπων, ἢ μητροπολιτῶν. Ο δὲ παρὰ

(1) Χ. Τρ. — ἐφ' ὧν Β. — (2) εἰμὴ Β. ἐν περισελιδίῳ. — (3) Χ. Τρ. — εἰλ. λείπει ἐν Β. — (4) Χ. Τρ. — αἰτιάσθαι Β. — (5) πατριάρχῃ ἢ μητροπολίτῃ Χ. Τρ.

ταῦτα ποιῶν διπλοῦν δίδωσι τὸ ὑπέρ εἰσπραχθέν· καὶ γίνεται παρὰ τοῦ πατριάρχου, ἢ τοῦ μητροπολίτου, ὑπὸ ἐκκλησιαστικὸν ἐπιτίμιον, ἐκβαλλόμενος (1) τῶν ἐκκλησιαστικῶν καταλόγων. Ταῦτα μὲν ἔνθα πρὸς ἐκκλησιαστικὴν ὄρᾳ τὸ πρᾶγμα κατάστασιν. Εἰ δὲ πολιτικὴ εἴη ἡ ἀμφισβήτησις, οὐκ ἀναγκάζεται ὁ ἐνάγων, ἢ ὁ κατηγορῶν ταῦτα φυλάττειν, ἀλλ' ἀδειαν ἔχει παρὰ τοῖς ἄρχουσι κινεῖν. ‘Η δὲ δ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτλου τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι ἐάν τις ἔχῃ δίκην χρηματικὴν πρὸς κληρικὸν, ἐντυγχανέτω τῷ ἐπισκόπῳ ὑφ' ὃν τελεῖ ὁ ἐναγόμενος, καὶ ἀγράφως κρινέτω ἀζημίως· καὶ εἰ βούλονται τὰ μέρη, γίνεται ψῆφος ἔγγραφος (2). Εἰ δὲ κατά τινα πρόφασιν οὐ δύναται τεμεῖν τὴν ὑπόθεσιν ὁ ἐπίσκοπος, τότε παρὰ τοῖς ἄρχουσιν ἡ δίκη λέγεται, φυλαττομένων τοῖς κληρικοῖς τῶν προνομίων. Εἰ δὲ περὶ ἐγχλημάτων ζητεῖται, εἰ μὲν πολιτικῶν, οἱ ἄρχοντες δικάζουσιν ἐν Βυζαντίῳ καὶ ταῖς ἐπαρχίαις, τῆς δίκης μετὰ προκάταρξιν μὴ ὑπερβαινούσης δύο μῆνας. Καὶ ἐὰν φανῇ ποιηῆς ἀξιος ὁ κληρικὸς, πρότερον γυμνοῦται διὰ τοῦ ἐπισκόπου τῆς ιερατικῆς ἀξίας, καὶ οὕτως ὑπὸ τὰς χεῖρας γίνεται τοῦ νόμου. Εἰ δὲ τὸ ἀμάρτημα ἐκκλησιαστικὸν ἐστιν, ὁ ἐπίσκοπος κρινέτω κατὰ τοὺς κανόνας, οἷς τισι καὶ οἱ νόμοι ἔπονται, καὶ μὴ ἐπικοινωνείτωσαν οἱ ἄρχοντες τῇ ζητήσει. Καὶ ἡ ίέ. διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτλου φησὶν, ὅτι ὁ ἔχων πρός τινα τῶν ἀσκητῶν, ἢ παρθένων ιερωμένων, ἢ γυναικῶν οὖσῶν ἐν μοναστηρίῳ τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν προσίτω. ‘Ο δὲ μετὰ σεμνότητος αὐτὸν ἡ αὐτὴν ἀγαγέει· ωδιὰ τῶν ἥγουμένων, ἢ τῶν ἀποκρισιαρίων, ἢ ἑτέρων ἐπιεικῶν, καὶ σκοπείτω· ὁ ἄρχων δὲ πειρώμενος παρεμβαλεῖν ἔαυτὸν διαδέχεται (3), καὶ ζημιοῦται τῷ

(1) Χ. Τρ. — ἐκβαλλόμενος Β. — (2) Β. ἐν περιστελιδίῳ. — ἔγγραφος Χ. Τρ. —

3) Οὐδ διαδέχεται διορθ. Β., ἐν περιστελιδίῳ, ἢ μεῖς νομίζομεν τούτων τί τὸ ἄρ-

φίσκω δέκα λίτρας, ἅμα τῇ αὐτοῦ τάξει. Οἱ δὲ ἐκβιβα-
σται ἐγχλείονται εἰς τὰ κάγκελλα (1), καὶ προσηκόντως
σωφρονίζονται, καὶ διὰ τῶν ἐπισκόπων κωλύονται τοῦ
λοιποῦ ἐκβιβάζειν.

Σχόλιον.

Η ν'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ α'. βιβλίου τοῦ κώδικος
ἐστι κεφ. θ'. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν.
Τὸ δὲ ῥῆμα τὸ λέγον (2) ἐν τῷ κώδικι, γενικῶς γάρ ἔζε-
στιν ἐκάστῳ τῶν ὑπὲρ ἐκυτοῦ καταφρονεῖν, οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ
βασιλικά. Η διάτ. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ α'. βιβλίου τοῦ κώ-
δικος οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς βασιλικοῖς οὐδὲ ἡ ζ'. διάτ. τοῦ αὐ-
τοῦ τίτ. καὶ βιβλίου, οὐδὲ ἡ ἡ. οὐδὲ ἡ ιγ'. οὐδὲ ἡ ιθ'. (3).
Ἀνάγνωθι καὶ τὸ μδ'. κεφ. τοῦ α'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου
μέρος ὃν τῆς ρκγ'. νεαρᾶς, καὶ λέγε κατὰ τοῦτο γίνεσθαι
τοὺς ἐλκυσμοὺς πρότερον παρὰ τοῖς ἐπισκόποις. Τῷ δὲ σ'.
κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου μὴ προσχῆς, διάταξις γάρ
ἐστι τοῦτο, καὶ ἀνηρέθη ὑπὸ τῆς ῥηθείσης μεταγενεστέρας
νεαρᾶς ἀλλὰ μηδὲ ἐτέρᾳ Ἰουστινιανείῳ νεαρῷ προσχῆς ἐτε-
ρόν τι λεγούσῃ, ὅτι οὐδὲ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, καὶ εὑρί-
σκηται. Ἀλλ' ὅσον μὲν εἰς τὸ πρῶτον παρὰ τοῖς ἐπισκόποις,
καὶ τοῖς μητροπολίταις λαλεῖσθαι τὰς ὑποθέσεις, καὶ οὕτως
ἔρχεσθαι αὐτὰς εἰς τὸν πατριάρχην, πρόσχες τῷ ῥηθέντι μδ'.
κεφ. τοῦ α'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου. Ὅσον δὲ εἰς τὸ μὴ ἔχειν
μετουσίαν τινὰ τοὺς πολιτικοὺς, ἢ στρατιωτικοὺς ἄρχοντας
κατὰ τῶν ιερωμένων, πρόσχες τῇ νεαρῷ τῶν βασιλέων Κωνσταν-
τίνου, καὶ Ἡρακλείου, καὶ τῇ νεαρῷ τοῦ βασιλέως κυρίου
Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃν μνείαν ἐποιησάμεθα ἐν τῇ καταρ-
χῇ τοῦ παρόντος τίτλου. Ἀνάγνωθι καὶ τὸν ιε'. κανόνα τῆς
ἐν Καρθαγένῃ συνόδου, καὶ τὸν θ'. κανόνα τῆς ἐν Χαλκηδόνι,
καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς λύοντα - πᾶσαν ἀμφιβολίαν. Τὸ πλάτος δὲ
τῆς κθ'. διατ. ἥτις οὐ κεῖται εἰς τὰ βασιλικὰ, οὕτως ἔχει.

νητικὸν περιττὸν, διότι διαδέχεται ἐνταῦθα σημαίνει ἀντικαθίσταται δι' ἀλλού
διαδόχου. Δ. Ἐκδ.

(1) εἰς τὰ καγκέλλιον Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — τὸ λεγόμενον Ε. Ι. Β. —
(3) Χ. Τρ. — ἐλλείπει ἐν Ε. Ι. Β.

Κατὰ γὰρ τῶν τοιούτων ἐπισκοπικῶν ἀποφάσεων οὐκ εἶναι χώραν ἐκκλήτου τοῖς πρὸ ἡμῶν νεαρομοθέτηται. Ή μέγτοι δ'. διάτ. ἔστι νεαρὰ πγ'. τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, οὐκ ἐτέθη δὲ εἰς τὰ βασιλικά· καὶ ἡ ιέ. διάτ. ἔστι νεαρὰ οθ'. καὶ οὐδὲ αὐτὴ ἐπεγνώσθη.

Κείμενον.

Γίνωσκε δὲ ὅτι ἡ δ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ ἀ. τίτλου τούτων πασῶν ἴσχυροτέρα οὖσα, ὡς καὶ μεταγενεστέρα, φῆσιν, ὅτι ἐάν τις τοῦ μέλλοντος χειροτονεῖσθαι ἐπισκόπου ἢ κληρικοῦ κατηγορήσῃ ἐπὶ αἰτίᾳ δυναμένη κατὰ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κανόνας ἐμποδίσαι τῇ χειροτονίᾳ, ἐπεχέσθω αὕτη (1), καὶ ὁ μέλλων χειροτονεῖν ἐξεταζέτω τὴν αἰτίαν παρόντος καὶ ἐπεξιόντος τοῦ κατηγόρου, ἢ ἀναβάλλομένου ἐπὶ τρεῖς μῆνας πληρῶσαι τὴν κατηγορίαν. Καὶ εἰ μὲν ἀνεύθυνος φανῇ, χειροτονείσθω, εἰ δὲ ὑπεύθυνος, ἐμποδιζέσθω. Ο δὲ κατήγορος μὴ ἀποδεῖξας ἢ ἀποφυγών, ἐκβάλλεται τῆς ἐπαρχίας ἐν ᾧ κατοικεῖ. Τῆς δὲ χειροτονίας πρὸ ἐξετάσεως γενομένης, ὁ μὲν χειροτονηθεὶς ἐξωθεῖται, ὁ δὲ χειροτονήσας ἐπὶ ἐνιαυτὸν τῆς Ἱερᾶς λειτουργίας χωρίζεται, καὶ πᾶσα ἡ οὔσια αὐτοῦ τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ προσκυροῦται. Τὰ αὐτά φησι καὶ ἡ ιέ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. οὐ μόνον περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, ἀλλὰ καὶ ἡγουμένων. Διαλλάττει δὲ λέγουσα, ὅτι ὁ κατήγορος μὴ ἀποδεῖξας (2) ἀλλ' ἀποστάς, εἰ μὲν κληρικός ἔστιν, ἐξωθεῖται τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ, εἰ δὲ λαϊκὸς σωφρονίζεται· καὶ ὅτι γινομένης τῆς χειροτονίας πρὸ ζητήσεως, ὁ χειροτονήσας καὶ ὁ χειροτονηθεὶς τῆς Ἱερωσύνης ἐξωθοῦνται.

Σχόλιον.

Η δ'. διάτ. τοῦ α'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστινιανειος ργ'. τοῦτο δὲ αὐτῆς τὸ κεφ. οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλι-

(1) Χ. Τρ.— αὐτὴν Ἐ. Ι. Β. —(2) Χ. Τρ. — μὴ ὑποδεῖξας Ἐ. Ι. Β.

κά. Η δὲ ιζ'. διάτ. τοῦ α'. τίτλου τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ
Ἰουστινιάνειος ρλζ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν
τίτ. α'. κεφ. η'. θέματι η'. καταστρωθέντι περὶ τὸ τέλος τοῦ
η'. κεφ. τοῦ α'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

Κείμενον.

‘Η δὲ αὐτὴ β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν,
ὅτιδ ἔχων δίκην πρὸς κληρικὸν, ἢ διακόνισσαν, ἢ μονα-
χὸν, ἢ μονάστριαν, ἢ ἀσκήτριαν, τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν
προσίτῳ, κακεῖνος κρινέτω καὶ ἐὰν ἐφησυχάσῃ μέρος
ἐκάτερον, ὁ ἐκβιβασμὸς (1) διὰ τοῦ ἀρχοντος γινέσθω.
Εἰ δέ τις τῶν δικαζομένων εἰσω δέκα ἡμερῶν ἀντείπῃ, ὁ
τῶν τόπων ἄρχων ἐξεταζέτω τὸ πρᾶγμα, καὶ ἡ βεβαιούτω
τὴν ψῆφον, ἢ ἐκβιβαζέτω, μὴ δυναμένου τοῦ δεύτερον ἐπὶ
τούτῳ ἡττηθέντος ἐκκαλεῖσθαι. Ἐναντίως δὲ τῷ ἐπι-
σκόπῳ τοῦ ἀρχοντος ψηφίζομένου, ἢ τοῦ ἀρχοντος ψη-
φος ὑπόκειται ἐκκλήτῳ, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀναφέρεται
καὶ ἐξετάζεται. Ἐὰν δὲ ἀπὸ κελεύσεως ἢ προστάξεως δι-
κάσῃ ἐπίσκοπος, ἢ ἐκκλητὸς τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν
παραπέμψαντα τὴν ὑπόθεσιν ἀναφέρει. Ἐὰν ἔγκλημα
κινεῖται κατὰ τινος τῶν εἰρημένων, εἰ μὲν παρὰ ἐπισκόπ-
πῳ (2) καὶ εὔρῃ τὴν ἀλήθειαν, ἐκβαλέτω αὐτὸν τοῦ
βαθμοῦ, καὶ τηνικαῦτα ὁ πρόσφορος δικαστὴς αὐτὸν συ-
νεχέτω, καὶ τὴν δίκην νομίμως ἐξετάζων ἐπιτιθέτω αὐτῇ
πέρας. Εἰ δέ πρῶτον παρὰ τῷ ἀρχοντὶ κινηθῇ, καὶ ἀπο-
δειχθῇ, φανερούσθω τὰ ὑπομνήματα τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ
εἰ ἐξ αὐτῶν εὔρῃ τὸ πλημμέλημα, χωριζέτω αὐτὸν τοῦ
βαθμοῦ, καὶ ὁ δικαστὴς ἐπιφερέτω αὐτῷ νόμιμον ἐκδίκη-
σιν. Εἰ δέ γε νομίσῃ ὁ ἐπίσκοπος μὴ δικαίως συστῆναι
τὰ πεπραγμένα, γινέσθω ὁ κατηγορηθεὶς ὑπὸ νόμιμον
ἀσφάλειαν, μὴ ἐξωθούμενος τοῦ ἰδίου βαθμοῦ, ἐως ἂν ἡ

(1) Χ. Τρ.—ἐκδικασμὸς Ἐ. Ι. Β.—ἐκβιβασμὸς Β. ἐν παριστατικῷ.—(2) Χ. Τρ.—ἐπισκόπου Ἐ. Ι. Β.

βασιλεία τῆς ὑποθέσεως ἐν εἰδήσει διὰ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τοῦ ἄρχοντος γινομένη (1) κελεύσῃ τὸ φαινόμενον αὐτῇ.
'Εὰν ὁ ἐπίσκοπος ὑπερτίθηται ἐπὶ τοῖς χρηματικοῖς δικάσαι (2), ἀδειαν ἔχει (3) ὁ ἐνάγων προσιέναι τῷ ἄρχοντι, ὁ δὲ αἰτιαθεὶς οὐ δίδωσιν ἐγγυητὴν, ἀλλ' ὅμολογίαν ποιεῖ ἐνυπόθηκον ἄνευ ὅρκου.
'Ἐπὶ μὲν τοῖς ἐγκληματικοῖς ὑπὸ τὴν νόμιμον ἀσφάλειαν τὸ κατηγορούμενον πρόσωπον γίνεται· ἐπὶ δὲ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, ὁ ἐπίσκοπος κατὰ τοὺς κανόνας σκοπεῖ, τοῦ ἄρχοντος μηδεμίαν ἔχοντος μετουσίαν.
'Ἐπίσκοποι τῆς αὐτῆς συνόδου πρὸς ἀλλήλους ἔχοντες δίκην παρὰ τῷ μητροπολίτῃ αὐτῶν, καὶ ἑτέροις ἐπισκόποις τῆς αὐτῆς συνόδου δικάζονται,
καὶ εἰ μὴ μέρος ἐκάτερον ἔμμένει, ὁ πατριάρχης αὐτῶν σκοπεῖ, οὐδενὸς τοῖς παρ' αὐτοῦ τυπουμένοις ἀντιλέγειν δυναμένου.
Τὸ αὐτό ἔστι καν κληρικὸς κατὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτοῦ προσέλθῃ.
Προσελεύσεως δὲ κατὰ μητροπολίτου γινομένης, ὁ πατριάρχης αὐτοῦ ὅμοίως σκοπεῖ.
'Ἐπίσκοπος δικαζόμενος οὔτε ἐγγύας δίδωσιν, οὔτε ὅμολογίας ποιεῖ.
Οἱ οἰκονόμοι, καὶ πτωχοτρόφοι, καὶ νοσοκόμοι, καὶ οἱ τοιοῦτοι τῷ ἰδίῳ ἐπισκόπῳ ὑπόκεινται, καὶ τὸ φαινόμενον ἐποφεῖλεν αὐτοὺς ἀπαιτοῦνται, μὴ δυγάμενοι πρὸ τῆς ἀπαιτήσεως, εἰς ἄλλο δικαστήριον ἀγαχωρεῖν· ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπαίτησιν, ἐὰν νομίσωσι βεβλάφθαι, εἰ μὲν ἐπίσκοπός ἔστιν ὁ χρίνας, ὁ μητροπολίτης ἔξετάζει· εἰ δὲ ὁ μητροπολίτης ἔχρινεν, ὁ πατριάρχης σκοπεῖ· εἰ δὲ πρὸ τῆς τῶν λογισμῶν ποιήσεως καὶ τῆς ἀπαιτήσεως τελευτῆσῃ τις τῶν εἰρημένων, οἱ (4) κληρογόμοι αὐτοῦ ὑπόκεινται.

Σχόλιον.

Η 6'. διάτ. τοῦ α'. τίτ. τῶν νεαρῶν, ὡς εἴπομεν, οὗσα

(1) Χ. Τρ.—γινομένης 'Ε. 'Ι. Β. (2) δικαστηρίοις 'Ε. 'Ι. Β.—(3) Χ. Τρ.—ἔχεται
 αδειαν 'Ε. Β. (4) Χ. Τρ.— ἀλλείπει τὸ, οἱ 'Ε. 'Ι. Β.

νεκρὰ Ἰουστινιάνειος ρχγ'. καὶ κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. α'. κεφ. λζ'. λη'. λθ'. μέχρι τοῦ μ'. διαλαμβάνει ὅσα συνωψίσθησαν.

Κείμενον.

Όμοίως βιβλίον ἀ. τίτ. ἀ. διάτ. μά. ἥτις φησίν ὅτι κατ' ἐνιαυτὸν ὁ οἰκονόμος τὸν λόγον τῆς αὐτοῦ διοικήσεως παρατίθεται τῷ ἐπισκόπῳ. Ἡ δὲ κδ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου λέγει, ὅτι δεῖ τοὺς οἰκονόμους Κωνσταντινουπόλεως κατὰ μῆνα, ἡ τὸ μῆκιστον ὑπὲρ δύο, λόγους ποιεῖν (1) πρὸς τοὺς ἀρχαρίους, ἐπεὶ κινδυνεύουσιν.

Σχόλιον.

Η μα'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά· οὐδὲ ἡ κδ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

Κείμενον.

Ἐξ ἐπαρχίας ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρισκόμενος ἐπίσκοπος ἡ κληρικὸς τοῖς ἐνάγουσι παρὰ μόνοις τοῖς ἐπάρχοις τῶν πραιτωρίων, ἡ τῷ παρὰ τῆς βασιλείας ἀφορίζομένω ἀπολογεῖται, εἰ μὴ ἐπὶ χώρας ἥρχθη ἡ ὑπόθεσις, τότε γὰρ ἔκει πληροῦται. Οἱ τῶν ἐκκλησιῶν εὐλαβεῖς ἀποκρισιάριοι οὐκ ἐνάγονται ἡ ἀπαιτοῦνται* (2) ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων ἡ τῶν ἐκκλησιῶν χάριν δημοσίου ἡ ἴδιωτικοῦ χρέους, εἰ μὴ ἐξ ἐντολῶν τῶν ἐπισκόπων ἡ τῶν οἰκονόμων ἐνάγουσι τισι· τότε γὰρ μόνον αὐτῶν τὰς ἐναγωγὰς ὑποδέχονται. Εἰ δὲ καὶ ἐνόχους ἑαυτοὺς καταστήσουσιν ἐν τῷ ποιεῖν τὰς ἀποκρίσεις, δέχονται τὰς παρὰ τούτων ἐναγωγάς. Οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ κληρικοὶ διὰ πρεσβείαν ἡ χειροτονίαν ἀποδημοῦντες οὐκ ἐνάγονται, μέχρις ἂν ἐπιστρέψωσι, μὴ βλαπτομένων τῶν ἔχοντων

(1) Χ. Τρ. — λεγοποεῖν 'Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — ἀλείπει ἐν 'Ε. Ι. Β.

αὐτοὺς ὑπευθύνους ἐκ τῆς αὐτῶν ἀπολείψεως περὶ χρονίαν παραγγαράφήν. Αἱ ὑπομνήσεις καὶ οἱ εκβιβασμοὶ μετὰ τιμῆς προσαγέσθωσαν τοῖς κληρικοῖς, καὶ μοναχοῖς, καὶ ἀσκητρίαις, καὶ ἀσκητρίοις ἐπὶ τοῖς χρηματικοῖς, ἴδιωτικοῖς καὶ δῆμοσίοις. Καὶ μονάστρια μὲν ἡ ἀσκήτρια τοῦ μοναστηρίου μὴ ἀφελκέσθω, ἀλλὰ δι’ ἐντολέως κρινέσθω· ὁ δὲ μοναχὸς τὰς ἴδιας ἡ τὰς τοῦ μοναστηρίου, εἴτε δι’ ἑαυτοῦ, εἴτε δι’ ἐντολέως θέλει. Εἰ δὲ παρὰ ταῦτα γένηται, ὁ δικαστὴς ἀποζώννυται, καὶ πέντε λίτρας τοῖς πριβάτοις δίδωσι, καὶ ὁ ἐκβιβασθεὶς βασανίζεται καὶ ἔξοριζεται παρουσίᾳ τοῦ ἐπισκόπου, ὅστις καὶ ἀναφέρει τῷ ἄρχοντι ὑπερτιθεμένου τὴν ἐκδίκησιν. ‘Ὕπέρ δὲ ὑπομνήσεως *χρηματικῆς* (1) ἡ ἐγκληματικῆς (2), τὰ τοιαῦτα πρόσωπα ἔντε Κωνσταντινουπόλει καὶ ὅπουδήποτε *οὐ* (3) πλέον τῶν τεσσάρων κερατίων διδόσαιν. Εἰ δὲ κατὰ κέλευσιν βασιλικὴν, ἡ παρὰ ἄρχοντι, ἡ πατριάρχη σταλῇ τις εἰς ὑπόμνησιν αὐτῶν, οὐ πλέον λήψεται ἐνὸς νομίσματος. Εἰ δὲ πολλὰ τοιαῦτα πρόσωπα ἐπὶ μιᾶς καὶ τῇ αὐτῇ αἰτίᾳ ὑπομνησθῶσιν, ἐνὸς μόνου προσώπου διδόσαιν. Ἐπίσκοπος ὑπὲρ τῶν ἴδιων πραγμάτων ἐναγόμενος δίδωσι σπόρτουλα, ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ μὴ δχλείσθω, ἀλλ’ ὁ οἰκονόμος, ἡ δὲπὶ τούτῳ προβαλλόμενος. ‘Ο δὲ παρὰ ταῦτα σπόρτουλα λαβὼν τὸ διπλοῦν ἀναδίδωσι, καὶ ὑπόστρατος (4) μὲν ὧν ἀποζώννυται, κληρικὸς δὲ καθαιρεῖται. Ἐπίσκοπος οὗτε ἐπὶ χρηματικῇ οὕτε ἐγκληματικῇ δίκῃ, χωρὶς κελεύσεως βασιλικῆς, διάγεται, ἡ παρίσταται· δὲ παρὰ ταῦτα προσάξῃς, ἡ ἐγγράφως ἡ ἀγράφως, καὶ ἀποζώννυται, καὶ εἴκοσι λίτρας ζημιοῦται τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ δὲ ἐκβιβαστής

(1) Χ. Τρ. — ἐλλείπει ἐν ‘Ε. Ι. Β. — (2) ἐκκλησιαστικῆς Χ. Τρ. —

(3) Χ. Τρ. — ἐλλείπει ὁ οὐ ἐν ‘Ι. Β. — δὲ ‘Ε. γράφει οὐ διδόσαι. —

(4) ὑπὸ στρατείαν Χ. Τρ.

ἀποζώνυται, καὶ βασανιζόμενος ἔξοριζεται. Καὶ ἡ ἑπτακαιδεκάτη διάταξις τοῦ πρώτου τίτλου τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι ἐπισκόπου κατηγορούμένου ὁ μητροπολίτης κρίνει· εἰ δὲ μητροπολίτης κατηγορεῖται, ὁ πατριάρχης αὐτοῦ σκοπεῖ· εἰ δὲ κληρικὸς, ἢ μοναχὸς, ὁ ἐπίσκοπος αὐτοῦ· καὶ δι πταίσας κανονικῶς σωφρονίζεται (1) τῷ κρίματι τοῦ ἔξετάζοντος. Ή δὲ περὶ τοποτηρητῶν ρλδ'. νεαρὰ λέγει, ὅτι μονάστρια δι' οὐδεμίαν ἀγωγὴν ἔχ τοῦ ἰδίου μοναστηρίου ἔλκεται.

Σχόλιον.

Ἀπὸ τοῦ παρόντος χωρίου ἔρχεται ἡ ρχγ'. νεκρὰ κειμένη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν γ'. τίτ. α'. κεφ. μζ'. μη'. μθ'. ν'. νάνθ'. καὶ νγ'. καὶ ἔχουσι τὰ συνοψισθέντα ὡς ἐν τῷ πλάτει περιέχονται· καὶ ἀνάγνωθι ταῦτα. Τὸ δὲ ἐπίσκοπον χωρὶς κελεύσεως βασιλικῆς μὴ διάγεσθαι, ἢ παρίστασθαι, κεῖται ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. α'. κεφ. ιζ'. ἔχοντι ὡς συνωψίσθη. Πί ιζ'. διάτ. τοῦ α'. τίτ. τῶν νεκρῶν ἔστι νεκρὰ ίουστινιάνειος ρλζ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. α'. κεφ. κ'. περὶ τὰ μέσα οὗτοις ἔχοντι ὡς εἰς τὸ κείμενον ἐγράφη. Ή ρλδ'. νεκρὰ κεῖται ἐν βιβλίῳ στ'. τίτ. ιθ'. κεφ 0'. θέματι ἐ. λέγει δὲ τὸ ή. ταύτης κεφ. οὗτοι ῥητῶς· Μονάστριαν μέντοι ἢ ἀσκήτριαν, δι' οὐδεμίαν ἀγωγὴν ἀγέλκεσθαι συγχωροῦμεν ἐκ τῶν οἰκείων μοναστηρίων ἢ ἀσκητηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Πόσοι καὶ τίνες καταμαρτυροῦσιν ἐπισκόπων, ἢ κληρικῶν. Ἀποστόλων κανὼν οέ. Συνόδου Χαλκηδόνος καγὼν κά. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν νθ'. ρχή. ρχθ'. ρλ'. καὶ ρλά.

(1) εὐόννεται Χ. Τρ.

(ΤΟΜ. Α').

Κείμενον.

‘Οποίους δεῖ εἶναι τοὺς ἐν δίκῃ μαρτυροῦντας, ὁιδάσκει ὁ ἐ. τίτλος τοῦ κβ'. βιβλίου, καὶ δ' οὐ. τίτλος τοῦ δ'. βιβλίου τοῦ κώδικος, καὶ ἡ περὶ μαρτύρων ἡ. νεαρά. Ἡ δὲ θ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ κ'. τίτλου φησίν, ὅτι εἰς μόνος οὐκ ἀκούεται, καν μέγας εἴη ἀξιωματικός. Αἱρετικὸς δὲ καθόλου οὐ καταμαρτυρεῖ δρθιδόξου, εἰ μὴ περὶ βουλευτικῆς καταστάσεως ὁ δρθιδόξος ἐνάγεται, ώς βιβλίον ἀ. τοῦ κώδικος τίτ. ἐ. διάτ. κά. καὶ ἐν τῇ περὶ βουλευτῶν καὶ ταξιερῶν αἱρετικῶν με. νεαρᾶ, ἥτις ἀνήγειται ἐν τοῖς παρατίτλοις τοῦ γ'. τίτλου τῶν νεαρῶν.

Σχόλιον.

Ο ἐ. τίτλος τοῦ κβ'. βιβλίου τῶν δικτ. ἔστι τίτ. α'. τοῦ κα'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, καὶ λέγει τὸ ἀ. αὐτοῦ (1) κεφ. Ἀξιοπίστους εἶναι δεῖ τοὺς μάρτυρας, καὶ παράγονται ἐπὶ χρηματικοῖς *καὶ ἐγκληματικοῖς* (2) οἱ μὴ κεκωλυμένοις ἀπὸ τοῦ νόμου ἢ ἐξουσατευόμενοι. Ο κ'. τίτ. τοῦ δ'. βιβλίου τοῦ κώδικος ἔστι κεφ. κά. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ κά. βιβλίου οὔτως ἔχον· λπάθιλητος εἰς μαρτυρίαν γίνεται ὁ καταδικασθεὶς ἐπὶ τῷ ποιῆσαι (3) ταραχώδη φλυαρίαν. Ή περὶ μαρτύρων ἡ. νεαρὰ ἐτέθη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν κά. κεφ. μς'. οὔτως ἔχουσαι, περὶ τὴν ἀρχήν Θεσπίζομεν καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς μεγάλης ταύτης καὶ εὐδαιμονος πόλεως· καὶ ἀνάγνωθι ταύτην σφόδρα οὖσαν ἀναγκαίαν, καὶ πολλὰ περὶ τῶν ὄφειλόντων μαρτυρεῖν διδάσκουσαν. Ή θ'. διάτ. τοῦ κ'. τίτ. τοῦ δ'. βιβλ. τοῦ κώδικος ἐτέθη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν κά. τίτ. α'. κεφ. λγ'. θέματι δι'. οὔτως ἔχοντι· Δεῖ τοὺς μάρτυρας πρότερον ὄμνυναι, πρὶν ἢ μαρτυρήσωσι. Δεῖ δὲ τοῖς τιμιωτέροις μᾶλλον πιστεύειν· ἐνὸς δὲ μαρτυρία οὐκ ἔστι δεκτὴ ἐν οἰαδήποτε δίκῃ, καν συγκλητικὸς εἴη. Ή κά. διάτ. τοῦ ε'. τίτ. τοῦ α'. βιβλ.

(1) Χ. Τρ. — το αὐτὸ κα. κεφ. Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — ἐλλείπει ἐν Ε. Ι. Β. · (3) Χ. Τρ. — ἐπὶ τὰ ποιῆσαι Ε. Ι. Β.

τούς κάθισκός ἐστι Βιβλ. καὶ τῶν βασιλικῶν, τίτ. α'. κεφ. μέ. οὔτως ἔχον· Τῶν αἰρετικῶν οἱ μὲν Μανιχαῖοι, ἡ Βορθρῖται, ἡ Ἑλληνες, ἡ Σαμαρεῖται, ἡ Μοντανισται, ἡ Τασκοδρουγῖται, ἡ Όφεῖται, καὶ οἱ τὴν Ἰουδαϊκὴν θρησκείαν σέβοντες ἐν μηδενὶ μαρτυρείτωσαν. Οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐν δικαστηρίῳ μὲν ὀρθόδοξον ἔχοντι ἀντίδικον μὴ δεχέσθωσαν· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πᾶσι συναλλάγμασιν, ἡ δικαίας, ἡ δικαστηρίοις, αἰρετικοὺς ἔχουσιν ἀντιδίκους, ἀδικαστίκτως μαρτυρείτωσαν τοῦ πλάτους χάριν τῶν ἀποδείξεων. Τὰ δὲ ἐν τῇ τοιαύτῃ διατάξει περιεχόμενα περὶ τῆς θουλευτικῆς τάξεως, καὶ καταστάσεως, οὐκ ἐτέθησαν ἐν τοῖς βασιλικοῖς, ἀλλ' οὐδὲ η μέ. Ιουστινιάνειος νεκρὰ ἡ ἐν τοῖς παρατίτλοις κειμένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐάν τις ἐπὶ πολλοῖς ἐγκλήμασι κληρικοῦ κατηγορήσας μὴ ἀποδείξῃ τὸ προτεθὲν πρῶτον κεφάλαιον. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ρλ̄.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν μὴ πειθαρχούντων τοῖς οἰκείοις ἐπισκόποις· καὶ περὶ ἐπισκόπου δεχομένου τὸν ὑπὸ τοῦ ἴδιου ἐπισκόπου ἐκβληθέντα, ἡ ἀπὸ κοινωνίας γενόμενον. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ἐ. σ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν θ'. χθ'. ξθ'. οθ'. ρχθ'. καὶ ρλή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ δικῶν ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν. Ἀποστόλων κανὼν οδ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν ιδ'. ιέ. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν θ'. ιζ'. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν γ'. έ. ιδ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ιέ. κή. ρκ'. ρκά. καὶ ρκή.

Κείμενον.

Τὰ δὲ θεῖλοντα ἐν τούτῳ τῷ κεφαλαιῷ παραγραφῆναι συνήψα ταῖς παραγραφαῖς τοῦ προλαβόντος κεφαλαιού· ζητῶν οὖν περὶ χρηματικῶν ἢ ἐγχληματικῶν δικῶν, ἐκείνα (1) ἀνάγνωθι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἀναψηλαφήσεως ψῆφων ἐπισκόπων. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν στ'. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν γ'. δ'. ἐ. ιδ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ιδ'. iε. κή. οθ'. Λι'. ρχδ'. ρχέ.

Κείμενον.

‘Η γέ. διάταξις τοῦ δ'. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου φησὶν, ὅτι αἱ τῶν ἐπισκόπων ψῆφοι ταῖς τῶν ἐπάρχων (2) ἐοίκασιν, ἀφ' ᾧν ἐκκαλεῖσθαι οὐκ ἔξεστι. Καὶ γέ. κθ'. διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτλου, ὅτι εἴτε μόνος μητροπολίτης, εἴτε μετὰ τῆς συνόδου αὐτοῦ δικάσει ἐπισκόπους, ἢ κληρικοὺς (3), καὶ εἰ μὴ στεργθῇ τὰ τετυπωμένα, ὁ τῆς διοικήσεως πατριάρχης σκοπεῖ, καὶ τοῖς ἐξ αὐτοῦ κεκριμένοις ἐμμένουσιν, ὡσανεὶ αὐτὸς ἐξ ἀρχῆς ἐδίκασεν· οὔτε γὰρ ἐκκαλοῦνται αἱ τῶν πατριαρχῶν ψῆφοι. Τὸ αὐτὸ καὶ γέ. 6'. διάταξις τοῦ ἀ. τίτλου τῶν νεαρῶν, ἢ τις φησὶν ὡς εἰ τις τῶν παρὰ ἐπισκόπων δικαζομένων, εἴσω i. ἡμερῶν ἀντείποι, ὁ τῶν τόπων ἄρχων ἐξεταζέτω τὸ πρᾶγμα, καὶ γέ. βεβαιούτω τὴν ψῆφον καὶ (4) ἐκβιβαζέτω, μὴ δυναμένου τοῦ δεύτερον ἐπὶ τούτῳ ἡττηθέντος ἐκκαλεῖσθαι. Ἐναντίως δὲ τῷ ἐπισκόπῳ τοῦ ἄρχοντος ψηφιζομένου, ἢ τοῦ ἄρχοντος ψῆφος ὑπόκειται ἐκκλήσις, καὶ κατὰ τὸν νόμον

(1) ἐκεῖσε X. Tρ. — (2) X. Tρ. — ὑπάρχων 'Ε. Ι. B. — (3) X. Tρ. — ἐπισκόπῳ ἢ κληρικῷ 'Ε. Ι. B. — (4) X. Tρ.— καὶ ἐμβιβαζέτω 'Ε. Ι. B.

ἀναφέρεται, καὶ ἔξετάζεται. Ἐὰν δὲ ἀπὸ κελεύσεως ἢ προστάξεως δικάση ἐπίσκοπος, ἢ ἕκκλητος τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν παραπέμψαντα τὴν ὑπόθεσιν ἀναπέμπει.

Σχόλιον.

Η. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου οὐ κείται εἰς τὰ βασιλικὰ, οὐδὲ ἡ κθ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. Η δ'. διάτ. τοῦ α'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστις κεφ. λγ'. (1) τῆς ρκγ'. νεαρᾶς, ὅπερ τεθὲν ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. α'. κεφ. μδ'. φησὶ τὰ αὐτὰ σχεδὸν δσα εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθησαν πλὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ αὐτοῦ κεφ. φησὶν ἡ νεαρὰ ταῦτα. Εἰ δὲ ἕκκλησιαστικὸν εἴη τὸ πρᾶγμα, μηδεμίαν κοινωνίαν ἔχέτωσαν οἱ πολιτικοὶ ἄρχοντες πρὸς τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἀλλ' οἱ δσιώτατοι ἐπίσκοποι κατὰ τοὺς ιεροὺς κανόνας τῷ πράγματι πέρας ἐπιτιθέτωσαν. Λνάγνωθι καὶ τὸ μ'. κεφ. τοῦ α'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, μέρος ὃν τῆς ρκγ'. Ιουστινιανίου νεαρᾶς, καὶ λέγον ταῦτα. Εἰ δέ τινες δσιώτατοι ἐπίσκοποι τῆς αὐτῆς συνόδου ἀμφισβήτησίν τινα πρὸς ἀλλήλους ἔχοιεν, εἴτε ὑπὲρ ἕκκλησιαστικοῦ δικαίου, εἴτε ὑπὲρ ἄλλων τινῶν πραγμάτων, πρότερον δο μητροπολίτης αὐτῶν μεθ' ἑτέρων δύο ἐκ τῆς αὐτῆς συνόδου ἐπίσκοπων τὸ πρᾶγμα κρινέτω· καὶ εἰ μὴ ἐμμένοιεν ἐκάτερον μέρος τοῖς κεκριμένοις, τηνικαῦτα ὁ μακαριώτατος πατριάρχης τῆς διοικήσεως ἔκείνης μεταξὺ αὐτῶν ἀκροάσθιω, κακεῖνα ὁρίζετω, ἀτινα τοῖς ἕκκλησιαστικοῖς κανόσι καὶ τοῖς νόμοις συνάδει, οὐδενὸς μέρους κατὰ τῆς ψῆφου αὐτοῦ ἀντιλέγειν δυναμένου, καὶ τὰ ἔξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐὰν ἐπίσκοπος ἔχων πρὸς συνεπίσκοπον (2) μὴ δικάσηται, ἀλλὰ χειρὶ πράξῃ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ρκ'.

(1) Χ. Τ. -λογι. Ε. Ι.— ὁ δὲ Β. ἐν περιελιθίῳ λγ'. — (2) ἐπίσκοπον Χ. Τ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

Πότε δύναται ἐπίσκοπος κινεῖν ἐπισκόπῳ παρὰ ἀρχοντικῷ. Συνόδου Καρθαγένης κανών μή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Μερὶς τῶν ἀδίκων ἐκβαλλομένων ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν. Συνόδου Νικαίας τὸ 6'. κανὼν δ'. Συνόδου Σαρδικῆς 18'. μὴ θ'.

Κείμενον.

Ἐν κγ'. διάταξις τοῦ γ'. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος δέχεται τὴν μνημην Φλαβιανοῦ, καὶ ἐκβάλλει Εὔτυχέα. Ἡ δὲ λή. διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτλου φησὶν, ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἐπισκόπους ἢ τοὺς κληρικοὺς ἀναγκάζειν τινὰς καρποφορεῖν, ἢ ἀγγαρείας διεῖσαι, ἢ ἐπηρεάζειν, ἢ ἀφορίζειν, ἢ ἀναθεματίζειν⁽¹⁾ (1), ἢ μὴ βαπτίζειν, ἢ μὴ⁽²⁾ (2) διεῖσαι κοινωνίαν διὰ ταῦτα, κανὸς ἔθος ἐκράτησεν. (1) δὲ παραβατίνων ἐκπίπτει τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῆς, καὶ διδωσι τ'. λίτρας. Ταῦτα δὲ κρατεῖ ἐν μόνῃ τῇ βασιλευούσῃ καὶ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς, καὶ τοῖς ἀνήκουσι τόποις μητροπολίταις ὑπὸ τοῦ πατριάρχου χειροτονούμένοις, ἢ τοῖς ἐξ ἐκείνων γινομένοις ἐπισκόποις. Καὶ ἡ 6'. διάταξις τοῦ ἀ. τίτλου τῶν νεαρῶν φησὶν, ὅτι ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος χωρὶς κανονικῆς αἵτιας ἀφορίζων τινὰ τῆς κοινωνίας, λυομένου τοῦ χωρισμοῦ ὑπὸ τοῦ μετέκοντος ἵερέως, αὐτὸς ἀκοινώνητος γίνεται ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ ἱερεὺς ὑφ' ὃν τελεῖ συνίδοι (3).

Σχόλιον.

Η κγ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ α'. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ

(1) Χ. Τρ. — ἐλλείπει ἐν Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. Ε. — ὁ μὴ οὐχ εὑρητα· ζ. Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — συνεῖδεν Ε. Ι. Β.

επέθη εἰς τὰ βασιλικά· οὐδὲ ἡ λή. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ μὴ προσχῆς τούτοις. Ή δὲ Ε'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστιν νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρχγ'. καὶ κεῖται ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν γ'. τίτ. ἀ. κεφ. κα'. οὕτως ἔχουσα· Πᾶσι δὲ τοῖς ἐπισκόποις, ἢ πρεσβυτέροις ἀπαγορεύομεν μὴ ἀφορίζειν τινὰ τῆς ἀγίας κοινωνίας, πρὶν ἣ αιτία δειχθῇ, δι' ὃν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες τοῦτο γενέσθαι κελεύουσιν. Εἰ δέ τις παρὰ *ταῦτα* (1) τῆς ἀγίας κοινωνίας τινὰ χωρίσοι, ἐκεῖνος μὲν, οἱ ἀδίκως ἀπὸ τῆς κοινωνίας ἔχωρίσθη, λυομένου τοῦ δεσμοῦ ὑπὸ τοῦ μείζονος ιερέως, τῆς ἀγίας ἀξιούσθω κοινωνίας· ὁ δὲ ἀδίκως τινὰ τῆς ἀγίας κοινωνίας τολμήσας χωρίσαι, πᾶσι τρόποις ὑπὸ τοῦ ιερέως, υφ' ὃν τέτακται, χωρισθήσεται τῆς κοινωνίας, ἐρ' ὅσον χρόνον συνίδοις ἐκεῖνος, ἵνα, διπερ ἀδίκως ἐποίησε, δικαίως ὑπομείνῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν ἀφορίζομένων, ἡ ἐκβαλλομένων τῆς ἐκκλησίας, ἡ τῆς κοινωνίας. Ἀποστόλων κανὼν ιβ' ιγ'. λβ'. νά. Συνόδου Νικαίας κανὼν ἐ. ιβ'. ιγ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν στ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν λς'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν δ'. ιστ'. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν ιγ'. ιδ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ξέ. Συνόδου στ'. κανὼν κά.

Κείμενον.

‘Η ιδ'. διάταξις τοῦ γ'. τίτλου τοῦ ἀ. βιβλίου λέγει, ὅτι ὁ κατὰ δοκιμασίαν ἐπισκόπων ἐκβληθεὶς ἐπισκοπῆς, ἐάν τι ποιῇ ταραχῶδες, καὶ θέλῃ ἐπιβῆναι τῇ αὐτῇ (2) ἐπισκοπῇ, πόρρω τῆς πόλεως ρ'. μίλια ἐκβάλλεται, καὶ οὐκ ἔχει ἄδειαν προσιέναι βασιλεῖ, ἡ λαμβάνειν ἀντίγραφον, ἀλλ' εἰ καὶ λάβοι, οὐκ ἀπολαύει· καὶ ὁ βοηθῶν

(1) Δ. Τρ. — παρὰ τῆς ἡνίας κτλ. ·Ε. Ι. Β. — (2) τῇ αὐτοῦ Χ. Τρ.

αύτῷ ἀγανακτεῖται. Καὶ ἡ κγ'. διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτ. ἐκβάλλει Εὔτυχέα. Καὶ ἡ ἔ. διάταξις τοῦ ἀ. τίτλου τῶν νεαρῶν ἐκβάλλει Πέτρον, "Ανθιμόν, Σεβῆρον καὶ Ζωόραν, ἀπειλοῦσα τοῖς ἔχουσι συγγράμματα Σεβῆρου καὶ μὴ καίουσιν αὐτὰ ποιητὰς ἑτέρας καὶ χειρῶν ἀποκοπάς. 'Η δὲ β'. διάταξις τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι ἐπίσκοπος κανονικῶς τῆς Ἱερωσύνης ἐκπεσὼν, καὶ ἐπιβαίνων τῇ πόλει, ἀφ' ἧς ἐξεβλήθη, ἡ καταλιμπάνων τὸν τόπον, ἐν ᾧ διάγειν ἐκελεύσθη, μοναστηρίῳ ἄλλης ἐπαρχίας ἐμβάλλεται.

Σχόλιον.

Η ἱδ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ α'. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι βιβλίον γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. α'. κεφ. α'. καὶ λέγει τὰ αὐτά. Η κγ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ α'. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Η ε'. διάτ. τοῦ α'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος μά. (1)· τοῦτο δὲ αὐτῆς τὸ κεφάλαιον οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Η β'. διάτ. τοῦ α'. τίτλου τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρκγ'. καὶ κεῖται ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. α'. κεφ. κοτ'. οὕτως ἔχοντι. Εἴ τις δὲ ἐπίσκοπος κατὰ τοὺς ιεροὺς κανόνας τῆς Ἱερωσύνης ἐκβλήθεις τοικυήσει ἐπιστήναι τῆς πόλεως ἐξ ἦς ἐξεβλήθη, ἡ καταλιπεῖν τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐκελεύσθη διάγειν, κελεύομεν τοῦτον μοναστηρίῳ ἐν ἄλλῃ ἐπαρχίᾳ καθεστῶτι παραδίδοσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

'Ἐκ ποίων αἰτιῶν ἀφορίζεται ἐπίσκοπος, ἡ κληρικός, ἡ λαϊκός. Καὶ ἐὰν ἐπίσκοπος κατηγορούμενος διὰ λι-
βέλλου παραιτεῖται τὴν ἐπισκοπήν καὶ ὅτι οὐ δεῖ τὸν
ἐπίσκοπον γενόμενον, ἐκβαλλόμενον εὐλόγως ἡ ἀλόγως
εἰς πρεσβυτέρου κατάγεσθαι βαθμόν. 'Αποστόλων κανὼν

(1) μβ'. Β. ἐν περισσεύδιῳ.

έ. ἡ. θ'. ι'. ιά. ιθ'. ιγ'. ιέ. ιστ'. χ'. χδ'. λ'. λστ'. μγ'. μέ.
μη'. νδ'. νττ'. νζ'. νη'. νθ'. ξε. ξζ'. ο'. οά. οθ'. ογ'.
ος'. πδ'. Συνόδου Χαλκηδόνος ἐκ τῆς πράξεως τῆς περὶ
Φωτίου ἐπισκόπου Τύρου, καὶ Εὐσταθίου ἐπισκόπου Βη-
ρυτοῦ. Συνόδου στ'. χανῶν χ'. καὶ τὰ ἐν αὐτῷ λύοντα τὴν
ἐναντιοφάνειαν τῶν χανόνων. Συνόδου Ἀγχύρας χανῶν ιή.
Συνόδου Νεοκαισαρείας χανῶν ἀ. Κυρῆλλου ἐκ τῆς πρὸς
Δόμνον ἐπιστολῆς κεφ. α' γ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Οτι ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ ἐπίσκοπος οὐ κοινωνεῖ τῷ
παρ' αὐτοῦ ἀφορισθέντι, οὔτε οἱ ἄλλοι ἐπίσκοποι κοινω-
νοῦσι τῷ ἀφορίσαντι. Συνόδου Καρθαγένης χανῶν ρλγ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Πόσοι ἐπίσκοποι καθαιροῦσιν ἐπίσκοπον. Συνόδου Κων-
σταντινουπόλεως τῆς κατὰ τοὺς ἐπισκόπους Ἀραβίας.
Τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου χανῶν ιθ', καὶ χ'. περὶ ιθ'.
καὶ σ'. καὶ γ'. ἐπισκόπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ἐκ ποίων τις αἰνιῶν καθαιρεῖται. Ἀποστόλων χανῶν
γ'. έ. στ'. ζ'. ιά. χ'. χγ'. χε'. χζ'. χθ'. λ'. λά. λέ. μβ'.
μδ'. μέ. μς'. μζ'. μθ'. ν'. να'. νθ'. νγ'. νε'. νθ'. ξ'. ξθ'.
ξγ'. ξδ'. ξε'. ξτ'. ξη'. ξθ'. ο'. πα'. πγ'. πδ'. Συνόδου Νι-
καίας χανῶν θ'. ι'. ιζ'. Συνόδου Ἀγχύρας χανῶν ι'. ιδ'. ιή.
Συνόδου Νεοκαισαρείας χανῶν ἀ. Συνόδου Ἀντιοχείας
χανῶν ἀ. γ'. δ'. έ. ιγ'. Συνόδου Ἐφέσου χανῶν θ'. Συνό-
δου Χαλκηδόνος χανῶν θ'. ιη'. χζ'. Συνόδου Σαρδικῆς

χανών κά. Συνόδου στ'. χανών γ'. δ'. ε'. θ'. ιδ. πζ'. ζζ'.
Βασιλείου χανών ό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

'Εκ ποίων τις αἰτιῶν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἀφορᾶται,
καὶ καθαιρεῖται, ἢ καθαιρεῖται καὶ (1) τῆς κοινωνίας ἢ τῆς
ἐκκλησίας ἐκκόπτεται. 'Αποστόλων χανών κέ. χθ'. λ'. ξε'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

'Εκ ποίων αἰτιῶν κληρικὸς ἢ λαϊκὸς ἀναθεματίζεται.
Συνόδου Γάγγρας χανών ιή. Συνόδου Χαλκηδόνος χανών
θ'. ζ'. Βασιλείου ἐκ τῆς πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον
ἐπιστολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

"Οτι οὐ χρὴ (2) δις ἐκδικεῖν ἐπὶ τῷ αὐτῷ. 'Αποστόλων
χανών κέ. Βασιλείου κγ'. λθ'. νχ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

'Εκ ποίων τις αἰτιῶν τελείως ἐκβάλλεται. 'Αποστό-
λων χανών κή. νά. ξθ'. Συνόδου Ἀντιοχείας χανών δ'.
Συνόδου Λαοδικείας χανών λσ'. Συνόδου στ'. χανών κά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Πότε τις καθέδρας μὲν ἢ στάσεως ἱερατικῆς μετέχει,
οὐκ ἐνεργεῖ δὲ τι τῶν λοιπῶν. Συνόδου Ἀγκύρας κα-

(1) ἢ Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — οὐ δις Ε. Η. Β.

νὸν ἀ. 6'. Συνόδου Νεοκαισαρέως κανὼν 0'. Συνόδου στ'. κανὼν γ'. κς'. Βασιλείου κανὼν κς'. ο'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ τοῦ μὴ πιστευεσθαι τὸν ἐπίσκοπον λέγοντα ἴδιαζόντως αὐτῷ τὸν κληρικὸν συνομολογῆσαι τὸ ἀμάρτημα. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ρλβ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Περὶ ἐπισκόπου ἢ κληρικοῦ ἐσθίοντος χρέα ἐν αἴματι, ἢ θηριάλιων, ἢ θυγατριῶν. Ἀποστόλων κανὼν ἔγ'. Συνόδου Λγκύρας, κανὼν γ'. Συνόδου στ' κανὼν ἔξ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Περὶ τοὺς ἐπισκόπους, καὶ πρεσβυτέρους, καὶ διακόνους, καὶ πάντας τοὺς τὰ ίερὰ ψηλαφῶντας, ὅφειλεν ἀπέχεσθαι τῶν οἰκείων γαμετῶν. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν γ', δ'. κέ. ο'. Συνόδου στ'. κανὼν ιβ'. ιγ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ κληρικοῦ χλευάζοντος τοὺς ἀσθενεῖς. Ἀποστόλων κανὼν πεντηκοστὸς ἔβδομος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Περὶ κληρικοῦ ἑαυτὸν ἀκρωτηρίζοντος. Ἀποστόλων κανὼν κγ'. Συνόδου Νικαίας κπιών ἀ. Συνόδου ἀ. καὶ 6'. ἐγ τῷ γαῖᾳ τῶν ἀγίων Αποστόλων κανὼν ἡ. Ἀνάγνωθε

ἀνωτέρω τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ιδ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

Περὶ κληρικῶν ἀποστατῶν, καὶ θυτῶν, καὶ μάγων, καὶ ἐπαιοδῶν, καὶ ἀστρολόγων, καὶ μαθηματικῶν, καὶ περὶ μαντειῶν, καὶ φαρμακειῶν, καὶ περιάπτων. Ἀποστόλων κανὼν ἔβ'. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ἀ. 6'. Συνόδου Λασιθείας κανὼν λσ'. Τοῦ ἀγίου Βασιλείου κανὼν ογ'.

Κείμενον.

Περὶ φαρμακῶν, καὶ μαθηματικῶν, καὶ τῶν ὁμοίων, διαλαμβάνει ὁ ἱ. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τοῦ κώδικος διάτ. ἀ. ταῦτα· Μεῖζόν ἐστι τὸ φαρμάκῳ ἢ ἔιφει φονεῦσαι. Διάτ. 6'. Τὴν γεωμετρίαν χρήσιμόν ἐστιν εἰδέναι, ἢ δὲ μαθηματικὴ ἀπηγόρευται καὶ καταχρίνεται. Διάταξις γ'. Μηδεὶς οἰωνοσκόπος, ἢ ἴερεὺς, ἢ τῶν ὑπουργούντων τοιαύτη θρησκείᾳ, εἰσὶτω πρός τινα ἐφ' οἰαδήποτε αἰτίᾳ, καν αὐτοῦ φίλος ἢ, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς καίεται, καὶ ὁ προτρεψάμενος αὐτὸν δεπορτατεύεται δημευόμενός, καὶ ὁ βουλόμενος κατηγορεῖ. Διάτ. δ'. Οἱ διὰ μαγείας τῇ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἢ τῇ σωφροσύνῃ ἐπιβουλεύοντες τιμωροῦνται, οὐ μὴν οἱ πρὸς θεραπείαν τῶν σωμάτων (I) ἢ τὴν εὔετηρίαν τῶν καρπῶν ποιοῦντες, οἷον βροχὴν, ἢ χάλαζαν ἐπέχοντες. Διάτ. ἐ. Μηδεὶς ἐρωτάτω μάντιν, ἢ θύτην, ἢ οἰωνοσκόπον, μήτε χρηματιζέτω Χαλδαῖος, ἢ μαθηματικὸς, ἢ τις παραπλήσιος· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν ἀποτέμνεται.

Σχόλιον.

Η α. διάτ. τοῦ ι. τίτ. τοῦ θ. βιβλίου τοῦ κώδικος κεί-

(I) Χ. Τρ καὶ Σ. Ρ. — τῶν ἀνθρώπων Ε. Ι. Β.

ται ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν ξ'. τίτ. λθ'. κεφ. κά. οὕτως
ἔχοντι ως συνωψίσθη. Ἡ 6'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου
ἔστι τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. κεφ. κύ'. *τὰ αὐτὰ διεξιόν*(1).
Ἡ γ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου ἔστι τοῦ αὐτοῦ τίτ.
καὶ βιβλίου κεφ. κγ'. πλὴν οὐκ ἐγράφη ἐν τοῖς βασιλικοῖς
ώς εἶχε λέξεως πρότερον, ἀλλ' οὕτω φησί, καὶ τὸ διὰ θυσιῶν
μαντεύεσθαι, δὲ τοιοῦτος ξέφει τιμωρεῖσθω· καὶ διὰ τοῦτον
προτρεψάμενος, ἢ παρακλήσει, ἢ μισθῷ, ἐξορίᾳ καὶ δημεύσει
ὑπόκειται· καὶ διὰ κατηγορῶν τούτου τοῦ ἐγκλήματος οὐκ ἔστι δηλά-
τωρ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπάθλου ἀξιοῦται. Βλέπε οὖν ὅτι *ἐπὶ* τὸ
φιλανθρωπότερον μετέπειτον τὰ παλαιότερα νόμιμα, καὶ οὐχ
ώς εἶχον δυνάμεως πρότερον κατεστρώθησαν ἐν τῇ ἀνακαθάρσει·
ἀνηρέθη γάρ καὶ τὸ καίεσθαι τοὺς αὐτουργοὺς, καὶ τὸ δεπορ-
τατεύεσθαι τοὺς προτρεψάμενους. Ὡσαύτως παρείθη καὶ τὸ
τῶν οἰωνοσκόπων, καὶ τὸ μὴ εἰσιέναι τινὰ ἐκ τούτων πρός
τινα, κανὸν ἢ φίλος αὐτοῦ· ἐκωλύθη δὲ μόνον τὸ διὰ θυσιῶν
μαντεύεσθαι. Σημείωσαι οὖν τοῦτο. Ἡ 6'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ.
καὶ βιβλίου τοῦ κώδικός ἔστι τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου
τῶν βασιλικῶν κεφ. κδ'. πλὴν οὐδὲ τοῦτο κατεστρώθη ως
ἔκειτο ἐν τῷ πλάτει, ἀλλὰ παρείθη τὸ μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς
πρὸς θεραπείαν τῶν σωμάτων, ἢ πρὸς εὔετηρίαν καρπῶν ποιοῦν-
τάς τι μαγικὸν, καὶ ἐπέχοντας βροχὴν, ἢ χάλαζαν, καὶ κατε-
στρώθη τὸ κεφάλ. οὕτω· Ἡ διάτ. φησὶ τὸν ἐπιτηδευσάμενον
γοντείαν ἐλκούσαν εἰς ἔρωτα τοὺς σώφρονας λογισμοὺς, ἢ κατὰ
σωτηρίας ἀνθρώπων μηχανευσάμενον, δημεύσει καὶ ἐξορίᾳ τι-
μωρεῖσθαι· μὴ προσχῆς οὖν τοῖς ἐν τῷ κειμένῳ γεγραμμένοις
ἀλλὰ τοῖς τεθεῖσιν ἐν τῷ βασιλικῷ· διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν νόμων,
καὶ ἀπὸ τῶν ἐντὸς κειμένων κανόνων ὕρισται τιμωρεῖσθαι μὴ
μόνον τοὺς διὰ τινα αἰτίαν μαγικὴν (2) τινα ποιοῦντας, ἀλλὰ
καὶ τοὺς προσερχομένους αὐτοῖς, κανὸν δῆθεν ἀγαθοῦ τινος χά-
ριν ποιῶσι ζήτησιν, ως ὅταν περὶ εὐφορίας καρπῶν ἐρωτῶσιν.
Ωσαύτως καὶ ἡ 6'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτλου τοῦ
κώδ. ἔστι τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτλου τῶν βασιλικῶν κεφ.

(1) Χ. Τρ. — οὐχ εἴρηται ἐν 'Ε. 'Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — μαγικὰ 'Ε. 'Ι. Β.

κέ. οὕτω φάσκον Μηδεὶς ἐρωτάτω τινὰ μαντικὴν ἐπαγγελλόμενον· οἱ δὲ Χαλδαῖοι καὶ οἱ μάγοι μηδὲ ἐν αὐταῖς ταῖς μαντείαις ἑαυτοὺς παρεχέτωσαν, ἀλλὰ κεφαλικῶς τῇ διὰ σιδήρου τιμωρίᾳ ὑποκείσθωσαν.

Σημείωσαι ἀπὸ τῶν καταστρωθεισῶν διατάξεων ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ παρόντος κεφ. δτι καὶ ἀπὸ τῶν διγέστων, καὶ ἀπὸ τῶν κωδίκων τῶν πρὸ τῆς ἀνακαθάρσεως πολιτευομένων, τῇ κεφαλικῇ τιμωρίᾳ πριείχετο καὶ τὸ καίεσθαι, καὶ ἀποτέμνεσθαι, καὶ φουρκίζεσθαι (1). Ἀλλ’ ὁ ποιήσας τὴν ἀνακαθάρσιν τῶν νόμων βασιλικῶν, καὶ συνθέμενος τὰ βασιλικὰ οὐκ ἐδέξατο ταῦτα, ἀλλὰ τὰς ἀπὸ τῶν κωδίκων διατάξεις καταστρώσας ἐν τοῖς βασιλικοῖς τὰ τρίχ ταῦτα οὐ προσέθετο. Μή γοῦν ἐναντιωθῆς τοῖς ἐν τῷ ἀ. τίτ. τοῦ-ζ'. βιβλίου κειμένοις νόμοις, διγέστοις οὖσι, καὶ λέγουσι κεφαλικὴν εἶναι τιμωρίαν καὶ τὸ καίεσθαι τινας, ὀποτέμνεθαι, καὶ φουρκίζεσθαι. Εἰ γάρ αἱ διατάξεις αἱ μεταγενέστεραι αἱ ταῦτα διωριζόμεναι οὐκ ἐδέχθησαν, πολλῷ πλέον τὰ δίγεστα. Πρόσεχε οὖν τοῖς ἐν τῷ λθ'. κεφ. κατεστρωμένοις νόμοις μεταγενεστέροις οὖσι, καὶ μὴ τοῖς διγέστοις ὡς παλαιοτέροις καὶ σχολάζεις.

[Σημείωσαι καὶ ἀπὸ τοῦ παρόντος κεφ. δτι ὥσπερ τὸ καίεσθαι τινας οὐκ ἐδέξατο ὁ βασιλικὸς (2), καθὼς εἴπομεν εἰς τὴν τοῦ παρόντος κεφαλ. ἐρμηνείχν, οὕτως υἱὸς τὸ ὀποτέμνεσθαι ἦτοι τὸ ἀποκεφαλίζεσθαι τοῦ; Χαλδαῖος, καὶ τοὺς μάγους, ἀλλ’ ἀντὶ τούτου διὰ σιδήρου τιμωρίᾳ ἐτράπη. Ἀπλῶς οὖν συναγαγὼν καὶ ἀπὸ ἄλλων πυγλῶν, οὐ μὴν δὲ καὶ ἀπὸ τούτων μὴ εἶναι τιμωρίαν κεφαλικὴν τὸν ἀποκεφαλισμὸν, τὸ καίεσθαι, τὸ φαριακίζεσθαι, τὸ λιμονολεῖσθαι, τὸ εἰς βυθὸν ῥίπτεσθαι, ἀλλ’ ἀπονεύωτινον θάνατον τιμωρίαν δὲ κεφαλικὴν εἶναι τὸν περιορισμὸν, τὴν τύφλωσιν, τὴν ἀκτορὴν τῇ; χειρὸς, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἐπιστρυφῆ; (3) καιρὸν διδόσας τῷ τιμωρογμένῳ, καὶ τοῦ ἐπταιτιένου ἀπόττασιν, διὰ τὸ ἐπὶ πολὺ τιμωρεῖσθαι, εἰπεὶ δτι ὅσα νόμιμα εὑρίσκονται ἐν τοῖς βασιλικοῖς ὑπεναντίο-

(1) Χ. Τρ. — φουρκίζεσθαι ἔ. Ι. Β. — (2) Υ. Τρ. ἐν περιστροφᾷ — ὁ βασιλεὺς ἔ. Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — εἰς τοσοῦτον ἔ. Ι. Β.

τῇ παρούσῃ διδασκαλίᾳ δίγεστά εἰσι, καὶ οὐκ ὀφεῖλουσι: χρα-
τεῖν· νενόμισται γάρ προτιμοτέρας εἶναι τὰς δικτάξεις τῶν
διγέστων, ἐνθα περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς νομοθετοῦσί τι, καὶ
ὅτε τοῖς νόμοις καὶ πάσαις ταῖς νεαραῖς ἐπὶ τὸ φιλανθρωπό-
τερον τοὺς νόμους ἔρμηνεύεσθαι, καὶ οὕτω τὰς ἀποφάσεις γίνε-
σθαι. Μὴ γοῦν θαυμάσῃς ὅτι ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδος
ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Μηχαήλ τοῦ
Διζέίτου διέγυνω, καὶ ἐπέτρεψε κακούνην τοὺς βωγομίλους. Εἰκός
γάρ ἔστι μὴ τρακταῖσθηναι τότε τοὺς νόμους, καὶ μᾶλλον ὅτε
τότε ἀμεταθέτως ἔχοντες τῆς οἰκείας αἱρέσεως οἱ βωγόμιλοι,
ώς μαρτύριον προήρπαζον τὴν καῦσιν. Έγὼ δὲ εἰδὼς μηδένα
κανόνα ἐπιτρέψαι ποτὲ τιμωρίαν, ὅτι μηδὲ οἴδεν ὁ ἐκκλη-
σιαστικὸς γύμνος σωματικὰς ποινὰς, ἀλλ’ ὁ πολιτικὸς, καὶ ἔτε
θαυμάζω πῶς τοιαύτην διέγνωσιν τότε ἡ σύνοδος ἐξέθετο· ἐκ-
κόπτειν γάρ τοῦ σώματος τῶν Χριστικῶν τοὺς αἱρετικοὺς
δεδοχάγμεθα, τιμωρεῖν δὲ αὐτοὺς οὐκ ἐμάθομεν, ἀλλ’ ἀμεταθέ-
τους ὅντας παραδιδόντας τῷ πολιτικῷ νόμῳ, καὶ παρὰ τῶν ἀρ-
χόντων τὰς κατὰ τούτων ἀποφάσεις ἐκφέρεσθαι.

Κείμενον.

Διάταξις στ'. Οἱ τὰ στοιχεῖα ταράσσοντες, ἡ τοὺς ἔχ-
θρους αὐτῶν διὰ δακτύνων φονεύοντες, Οηρίοις ἀναιροῦν-
ται. **Διάταξις ζ'.** Πανταχοῦ μὲν τὰ ἀμαρτήματα μυσταρά
ἔστιν, ἐν δὲ τῇ βασιλεούσῃ οἱ εὑρισκόμενοι γόητες, ἡ
μάντεις, ἡ ἐν ἀφηγήσει ὄντερων μαντευόμενοι, ἡ οἰωνοσκό-
ποι, βασανίζονται καὶ ξέονται ἀρνούμενοι, καὶ τοῖς ἐλέγ-
χουσιν ἀνθιστάμενοι, προνόμια ἔχειν μὴ δυνάμενοι. **Διά-**
ταξις ἥ. Ισον ἔστι τὰ ἀπηγορευμένα μαθεῖν καὶ διδάσκειν.
Διάτ. θ'. Οἱ εἰδὼς γόητά τινα, καὶ κατατχῶν αὐτὸν ἐπὶ¹
γοητείᾳ, παραδιδότω. Εἰ δὲ ἡγίγχεις, ἡ τις ἑτερος παρὰ
ταῦτα ποιήσει, ἡ λαζαρίως αὐτὸν τιμωρήσεται, ἐσχάτως
τιμωρεῖται ὑπολαμβάνεται γάρ ταῦτα πρᾶξαι ὡς εἰς
ἐχθρὸν, ἡ ἵνα ἐκεῖνος μὴ δημοσιεύσῃ τοὺς συνίστορας.
Λέγει δὲ καὶ βιβλίον ἀ τοῦ κωνικοῦ τετ. ζ'. Διάτ. γ'.

ὅτι οἱ γόντες καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς πασχαλίας ἐγκλείονται καὶ δεσμοῦνται. Καὶ διάτ. ι'. τοῦ αὐτοῦ τίτλου, ὅτι οἱ μαθηματικοὶ μὴ καίοντες τὰς βίβλους αὐτῶν, καὶ προσιόντες τῇ δρθιδόξῳ πίστει *ἐπὶ¹* (1) τῶν ἐπισκόπων, πάσης ἀπωθοῦνται πόλεως· εἰ δὲ ἐν πόλει εὑρεθῶσιν, ἢ τὰ τῆς ἴδιας θρησκείας δημοσιεύοντες, δεπορτατεύονται.

Σχόλιον.

Η σ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου τοῦ κώδικος ἐστι τοῦ λθ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν κεφ. κς'. οὗτως ἔχον· Οἱ εἰς βλάβην ἀνθρώπων δαίμονας ἐπικαλούμενοι ξίφει τιμωρεῖσθωσαν. Η γ'. διάτ. ἐστὶ κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου κζ'. λέγον οὕτως· Οἱ ἀξιωματικοὶ οὐχ ὑπόκεινται βασάνοις, εἰμὴ ἐπὶ τῆς καθοσιώσεως· εἰ δὲ καὶ τινες εὑρεθῶσι γόντες, ἢ οἰανδήποτε μετρίαν ἐπαγγελλόμενοι μαντείαν, μηδενὶ προνομίῳ ἀξιώματος κεχρήσθωσαν· πρέπει γὰρ τῷ γινομένῳ παρ' αὐτῶν ἀμαρτήματι τὸ τιμωρεῖσθαι αὐτοὺς, ἐὰν ἐν τῷ κομιτάτῳ τοιοῦτον ἀμαρτήσωσιν. Ἰδε γοῦν ως καὶ ἐνταῦθα παρείθη τὸ τῶν οἰωνοσκόπων καὶ τὸ τῶν μαντευομένων δι' ὄνειρων, καὶ ἐκολάσθη πλατύτερον τὸ ὄπωςδήποτε μαντεύεσθαι. Μασάντως παρείθη καὶ τὸ ξέεσθαι τοὺς ἀρνουμένους πάντας κατὰ τὴν καθόλου παράδοσιν τὴν ἀπαιτοῦσαν ἀποδεικνύειν τοὺς κατηγόρους. Η ή. διάτ. ἐστὶ κεφ. κή. τοῦ αὐτοῦ λθ'. τίτ. οὗτως ἔχον ως συνωψίσθη. Η θ'. διάτ. ἐστὶ κεφ. τελευταῖον τοῦ λθ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ ξ'. βιβλίου τὰ αὐτὰ διεξιόν. Η γ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος ἐστὶ κεφ. κς'. τοῦ ιζ'. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλίου οὗτως ἔχον· Τῇ πρώτῃ τῶν πασχαλίων ἡμέρᾳ, καὶ μὴ βασιλικῆς εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ καταλαβούσης κελεύσεις, πάντες οἱ ἐν φυλακαῖς ἀπολυέσθωσαν, εἰμὴ ἄρα ιερόσυλος ἐστιν, ἢ μοιχὸς, ἢ παρθένων ἄρπαξ, ἢ τυμβωρύχος, ἢ φαρμακὸς, ἢ μονήταν πλαστὴν ἐστὶ καταδεξάμενος, ἢ φονεὺς, ἢ πατροκτόνος, ἢ κατὰ βασιλέως, ἢ πόλεως μηχανησάμενος. Η δὲ ι. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ α'. βιβλίου τοῦ

(1) Ε. Τρ. — μὴ καίοντες ἐπὶ τῶν ἐπισκόπων τὰς βίβλους αὐτῶν, προσιόντες τῇ δρθιδόξῳ πίστει, πάσης κτλ. Χ. Τρ.

χώδικός ἐστι κεφ. ιζ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, οὗτως ἔχον ώς συνωφίσθη. Σημείωσαι καὶ ἀπὸ τοῦ παρόντος κεφαλαίου ὅτι οὐδὲ τὸ θηρίοις ἀναιρεῖσθαι τοὺς διὰ δαιμόνων φονεύοντας τοὺς ἔχθροὺς αὐτῶν ἐδέξατο ἢ διάτ. ἢ καταστρωθεῖσα ἐν τοῖς Βασιλικοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτους ξίφες τιμωρεῖσθαι διωρίσατο. Πρόσχες οὖν τῇ ὄπισθεν γεγραμμένῃ ἐρμηνείᾳ ἡμῶν.

Κείμενον

Καὶ τίτ. ιά. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου διάτ. 6'. Μηδεὶς διὲ σπλαγχνοσκοπίας μαντευέσθω, πικρῶς γάρ τιμωρεῖται ὁ τῶν ἐνεστώτων ἢ τῶν μελλόντων παρὰ τὸ κεκωλυμένον ἐκζητῶν τὴν ἀλήθειαν. Βιβλ. ἐ. τίτ. ιζ'. διάταξις ὁγδόη· Εὐλόγως ὁ ἀνὴρ εὑρίσκων τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν φαρματὸν, βεπουδίῳ λύει τὸν γάμον· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ γυνὴ τοῦ (1) ἀνδρὸς ὄντος φαρμακοῦ. Ὄμοιώς καὶ ἡ περὶ βεπουδίων νεαρὰ, βιβλίον ζ'. τίτ. ξέ. διάτ. 6'. Ο ἐπὶ γοητείᾳ καταδικασθεῖς, εἰ μὲν ἀπὸ τεκμηρίων, καὶ μαρτύρων (2), καὶ ἴδιας ἐλεγγόῃ καταθέσεως, οὐ δύναται ἐκκαλεῖσθαι, εἰ δὲ ἀπὸ μαρτύρων, καὶ δικαιωμάτων, καὶ ἀλλῶν τεκμηρίων, οὐ μὴν καὶ ἐξ σίκειας καταθέσεως, ἢ φόβῳ τῶν βασάνων κατέθετο, δύναται ἐκκαλεῖσθαι. Βιβλ. θ'. τίτ. μά. διάτ. γ'. Πρῶτοι βασανίζονται σὶ ἀλλότριοι δοῦλοι, καὶ ὅτε δόξουσι λέγειν πιθανὰ περὶ τοῦ ἐγκλήματος, τότε καὶ ὁ λεγόμενος φαρμάκαι βασανίζεται. Καὶ τίτ. μζ'. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου διάτ. ιζ'. Οὐ δεῖ ψηφίζεσθαι περὶ γοήτων, ἕως ἂν ἀποδειχθῇ τὸ ἐγκλημα διὰ καταθέσεως τοῦ κατηγορουμένου, καὶ βασάνων, καὶ συμφώνων καταθέσεωγ.

Σχόλιον.

Η 6'. διάτ. τοῦ ιά. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ χώδικός ἐστι κεφ.
ζ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν λέγον· Μηδεὶς ἡπαρ

(1) Χ. Τρ. Σ. Ρ.—τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. Σ. Ρ.—μαρτυρίων Ε. Ι. Β.

καὶ ἔγκατα καθορῶν ζητείτω τὰ μέλλοντα τὴν ἐκ τῆς σταυρώσεως τιμωρίαν ἀγωνιῶν. Πί. η. διάτ. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ ἑ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, ὡς ἀρχούντων τῶν περιεχομένων ἐν τῇ περὶ ἡπομίνων ριζ'. νεορᾶ, τῇ κειμένῃ ἐν βιβλ. κή. τῶν βασιλ. τίτ. ζ'. καὶ τῇ ριζ'. τῇ κειμένῃ ὅμοιως αὗται γὰρ διδάσκουσι διατεύγμνυσθαι τοὺς ὅμοιύγους καὶ ἐκ τοῦ βουλεύσασθαι θάτερον ἐξ αὐτῶν διὰ γοητείας, ἢ φρομακείας κατὰ τῆς τοῦ ἑτέρου ζωῆς. Πί. διάτ. τοῦ ξέ. τίτ. ζ'. βιβλ. ἐστὶ κεφ. ριζ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν λέγον οὕτως· Οἱ φανερῶς ἐπὶ ἀμαρτήμασιν ἐλεγχόντες καὶ καταθέμενοι οὐκ ἔτι δύνανται ἐκκαλέσασθαι· οὕτε δὲ χρὴ προπετῶς πιστεύειν τῇ φωνῇ τῶν κρινομένων. Καὶ σημείωσαι ὅτι κανὸν τὸ πλάτος περὶ μόνων τῶν ἐπὶ γοητείᾳ καταδικασθέντων διελάμβανεν, ἀλλ' ὁ τὰ βασιλικὰ συνθέμενος περὶ πάντων τὸν ἐπὶ ἀμαρτήμασι κριθέντων τὸ νόμιμον ἐξέθετο. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ τέλει, περὶ τοῦ μὴ πιστεύεσθαι εὐχερῶς τοὺς καθ' ἔαυτῶν ὅμολογοῦντας. Ζήτει καὶ βιβλ. ζ'. τίτ. ν'. κεφ. ἀ. θέμα ζ'. λέγον· Οἱ δεῖ πιστεύειν ταῖς καταθέσεσι τῶν κρινομένων, εἰ μὴ καὶ ἀπόδειξις διδάσκῃ τὸν δικαστήν· καὶ τοῦ θ'. βιβλ. τίτ. δ'. κεφ. ἀ. καὶ τὰ ἐκεῖ παραγεγραμμένα. Ή γ'. διάτ. τοῦ μά. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. κέ. τοῦ ν'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν λέγον· Εἰὰν γυνὴ (1) ἐγκαλῆται ὡς φαρμάκοις φονεύσασκαι (2) τὸν ἴδιον ἄνδρα, καὶ δοῦλοι κατ' αὐτῆς οὐ μόνον ἴδιοι, ἀλλὰ καὶ ἀλλότριοι εξετάζονται· πρῶτον δὲ οἱ ἀλλότριοι· καὶ ἐὰν δεῖγμα δειχθῇ ἀληθὲς, καὶ αὐτὴ ἡ γυνὴ βασανίζεται. Ή ιζ'. διάτ. τοῦ μζ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τοῦ κώδικάς ἐστι κεφ. νζ'. τοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου λέγον· Μὴ προχείρως ὁ ἄρχων κεφαλικὴν τιμωρίαν ἐκφερέτω, εἰ μὴ πρῶτον ὁ ἐναγόμενος διὰ τῆς οἰκείας ὅμολογίας, ἢ διὰ τῆς τῶν μαρτύρων ἐρωτήσεως, ἥτοι τῶν βασάνων οὕτως ἐλεγχόῃ, ὥστε σχεδὸν μηδὲ ἔαυτῷ δύνασθαι ἐναντιοῦσθαι. Πλὴν καὶ τὸ παρὸν κεφ. πρὸς τὸ ζ'. θέμα τοῦ ἀ. κεφ. τοῦ ν'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου ἐρμήνεισον.

(1) γυνὴ ἐγκληματικῶς ἀνακαλεῖται Χ. Τρ. — (2) ὡς φαρμακευσασκ Χ. Τρ.

Κείμενον.

Καὶ βιβλ. ι'. τίτ. ιέ. διάτ. ἀ. ὅτι ἔξεστιν ἔχαστω ἐν
τῷ ιδίῳ τόπῳ ζῆτεν Θρησκεύονταί τους θυσιῶν, ἢ τινος πα-
ρανόμου τέχνης, καὶ ἀπολαύει ὁ εὐρίσκων καὶ περὶ τῶν
τοιούτων οὐκ ἔξεστι προσαγγέλλειν. Περὶ δὲ ἀποστατῶν
φησίν δὲ ζ'. τίθλος τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ χώδικος διάτ. ἀ.
ὅτι δὲ ἀπὸ χριστιανῶν γινόμενος Ἰουδαῖος δημεύεται.
Διάτ. θ'. Ὁ λέγων τὸν τελευτήσαντα μὴ δύνασθαι διαθέ-
σθαι, διὰ τὸ ἀπὸ χριστιανῶν αὐτὸν Ἰουδαῖον ἢ Ἑλληνα
γενέσθαι, εἴτω πεντακτίας ἐνάγει. Διάταξις γ'. "Οτι δὲ ἔξ
δρθιδόξου γιγόμενος αἱρετικὸς οὐ συγκαστρέψεται τοῖς
ἀνθρώποις, καὶ οὐ μαρτυρεῖ, ἢ διατίθεται, ἢ κληρονομεῖ,
καὶ οὐκ ἔχει μετάνοιαν ὡς ἐν τοῖς ἄλλοις ἀμαρτίμασιν.
Ἡ δὲ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν Ἀρριχῆς διαλεγομένη λέξη. (1)
νεαρὰ διῶρτις καρὸν μετανοίας τοῖς ἔξ οὐδιδόξων ὑπὸ^{το}
αἱρετικῶν βαπτισθεῖσι. Διάταξις δ'. Ὅτι δὲ χριστιανὸς
ἀποστάτης, καὶ θύτης, ἢ ἐντειλάμενος ἐτέρῳ θύσι, παρὰ
παντὸς κατηγορεῖται, μὴ ἀντιτιθέμενος χρονίαν παρα-
γραφήν καὶ οὔτε δωρεῖται ἔξ ὅτου ἀποστῆ, οὔτε ἐν
σχήματι πράσεως περιγράφει τὸν νόμον, οὔτε διατίθεται,
ἄλλ' ἔξ ἀδικίεστου πάντα τοῖς αὐτοῦ συγγενέσιν ἀρμόζει,
οἵς καὶ μετὰ θάνατον ἐφεῖται κατηγορεῖν, εἰ καὶ μὴ γέ-
γονε κατὰ (2) ζῶντος τοῦ μικροῦ προκάταρξις καὶ ἀνα-
τρέπονται καὶ αἱ δωρεαὶ καὶ αἱ διαθῆκαι αὐτῶν, καὶ τοῖς
ἀπὸ τοῦ νόμου καλούμενοις ἀρμόζουσι. Διάτ. έ. Ὁ δοῦ-
λον, ἢ εὐγενῆ χριστιανὸν, ἀκοντα ἢ διὰ συμβουλῆς με-
ταγαγὼν εἰς ἀθέμιτον θρησκείαν κεφαλικῶς τυμωρεῖται
καὶ δημεύεται. Διάτ. στ'. Ἱηθιδόξος κληρικός, ἢ μονα-
χὸς, θρησκεύων τὰ Εὐτυχοῦς ἢ Ἀπολιναρίου, ὑπόκειται
τοῖς κατὰ αἱρετικῶν νόμοις, καὶ τῆς ρωμαικῆς ἔξω-
θεῖται πολιτείας, κατὰ τὰ περὶ Μακριγαίων νομοθετηθέντα.

(1) φιλ'. Σ. Ρ. — (2) ἢ κατὰ οὐκ ἰσχεῖται ἐν γ. Τρ.

Σχόλιον.

Η α. διάτ. τοῦ ιέ. τίτ. τοῦ ι'. βιβλίου ἐστὶ κεφ. ιγ'. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ νζ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτω λέγον· Μηδεὶς ἐπιδιδότω δεήσεις ἐφ' ὃ τε ἐπιτραπῆναι ἐν ἴδιοις τόποις η̄ ἐν ἀλλοτρίοις ἀναζητεῖν θησαυρὸν, μήτε ὡς εὑρὼν αὐτὸς θησαυρὸν, μήτε ὡς ἑτέρου τινὸς εύρόντος ἐπιδιδότω (1) δεήσεις. Εἰ μὲν γὰρ ἐν ἴδιοις τόποις τις χωρὶς πάστις μυσαρᾶς θυσίας, η̄ ἄλλης τινὸς τέχνης νόμοις ἀπηγορευμένης εὗρη θησαυρὸν, τούτεστι χρήματα ἀποτελέντα παρά τινων ἡγνοημένα τῷ χρόνῳ, κεχρήσθω τοῖς εὑρεθεῖσιν ἀδεῶς, καὶ μὴ τὴν τοῦ Θεοῦ φιλοτιμίαν εἰς τὴν κατ' αὐτοῦ συκοφαντίαν τρεπέτωσάν τινες. Ἐπειδὴ τοίνυν τοῦτο νόμῳ ἐπιτέτραπται, καὶ περιττόν ἐστι δεήσεις ἐπιδιδόναι περὶ τούτου, ὡς τοῦ βασιλέως τὰς πάντων δεήσεις προφθάνοντος. Ἐν ἀλλοτρίῳ δὲ τόπῳ μηδὲ ἄκουντος, μηδὲ βουλομένου τοῦ δεσπότου, η̄ ἀγνοοῦντος, τολμάτω τις ἀναζητεῖν θησαυρὸν, ἀλλὰ εἴτε δέησιν ἐπιδεδωκὼς, εἴτε καὶ χωρὶς δεήσεως ἔρευνόσας παρὰ τοῦτον τὸν νόμον εὗρη τις ἐν ἀλλοτρίῳ τόπῳ θησαυρὸν, διαφερέτω μὲν τῷ δεσπότῃ τοῦ τόπου τὰ εὑρεθέντα, δὲ εὑρὼν ὡς παραβᾶς τὸν νόμον σφοδρῶς τιμωρείσθω. Εάν δὲ οὐδὲ ζητάσας, οὐδὲ δεήσεις ἐπιδεδωκὼς, ἀλλ' ἐν τῷ τυχὸν ἀροτριῶν τὴν γῆν, η̄ ἄλλως πως γεωργῶν τὴν ἀλλοτρίαν γῆν, οὐ κατὰ σπουδὴν ἔρευνῶν εὗρη τις ἐν ἀλλοτρίῳ τόπῳ θησαυρὸν, τὸ μὲν ἥμισυ τῶν εὑρεθέντων αὐτὸς κερδαινέτω, τὸ δὲ ἥμισυ διδότῳ τῷ δεσπότῃ τοῦ τόπου. Ζήτει καὶ βιβλίου τῶν βασιλικῶν ιέ. τίτ. α. κεφ. ξ'. Η α. διάτ. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ α. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐστὶ κεφάλαιον κγ'. τοῦ νδ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον ρητῶς ὡς ἐγράφη. Η β'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου ἐστὶ κεφαλ. κδ'. τοῦ αὐτοῦ τίτλου καὶ βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον ὡς συνωψίσθη. Π γ'. διάτ. ἐστὶ κεφ. κέ. οὕτως ἔχον. Ο προδιδοὺς τὸ ἄγιον βάπτισμα οὐ μαρτυρεῖ, οὔτε διατίθεται, οὔτε ἄλλον διαδέχεται, ἀποστάτης γὰρ νοεῖται πρόσχες οὖν ὅτι τὸ κείμενον ἐν τῷ πλάτει περὶ τοῦ μὴ συναναστρέφεσθαι τοῖς ἀγ-

(1) X. Τρ. — διδότῳ Ε. Ι. B. καὶ Σ. P.

θρώποις τοὺς τοιούτους, καὶ περὶ τοῦ μὴ ἔχειν αὐτοὺς καιρὸν μετανοίας, οὐ προσετέθη ἐν τοῖς βασιλικοῖς, ἀλλ’ ἐνιώχθη ὡς ἀφιλάνθρωπον (1). Εὐχαριστέον οὖν τῷ συνθεμένῳ τὰ βασιλικὰ, καὶ διὰ τοῦτο ἡ λέξις. Ιουστινιάνειος νεαρὰ ἡ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν Ἀφρικῆς οὐ κατεστρώθη εἰς τὰ βασιλικά. Ή δ'. διάτ. τοῦ διαληφθέντος ζ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ χώδικός ἐστι κεφ. κζ'. τοῦ ἁγιάντος νδ'. τίτλου τοῦ ξ'. βιβλίου οὗτως ἔχον ὡς συνωψίσθη. Ή ἐ. διάτ. ἐστὶ κεφ. κζ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου τὰ αὐτὰ διεξιόν· καὶ η ζ'. διάτ. ἐστὶ κεφ. κή. τοῦ τοιούτου τίτλου ὄμοίως παρακελευθερων.

Κείμενον.

Βιβλίον πρῶτον τίτλ. θ'. διάτ. ιή. Ἰουδαῖος τὸν μὴ ὅντα τῆς αὐτοῦ θρησκείας ἐναντίᾳ διδασκαλίᾳ μεταγάγων εἰς αὐτὴν δημεύεται καὶ κεφαλικῶς τιμωρεῖται. Διαλαμβάνει δὲ περὶ τῶν τοιούτων καὶ ἐν τοῖς διγέστοις φησὶ γάρ βιβλίον θ'. τίτ. β'. διάτ. ζ'. ὅτι ὁ φάρμακον ἀντὶ ιατρείας δούλω δεδωκὼς ὑπόκειται εἰς τὴν αὐτοῦ τιμὴν, ὡς αἰτίαν θανάτου παρασχών. Ἰσθι δὲ ὅτι χώρα τῷ ἐγκλήματι, καὶ εἴ τις προπετῶς δοίη φάρμακον, ὡς διάτ. ή. ὄμοίως καὶ περὶ ιατραίνης διάτ. θ'. βιβλίον ι. τίτ. β'. διάταξις δ'. Οὐ διακροῦνται μεταξὺ τῶν κληρονόμων τὰ ἐν τῇ κληρονομίᾳ εὑρεθέντα κακὰ φάρμακα, ἢ μαγικὰ βιβλία, ἢ τὰ ὄμοια, ἀλλὰ κατὰ δοκιμασίαν τοῦ δικαστοῦ φθείρονται. Βιβλίον ιή. τίτ. ἀ. διάταξις λέ. Τὰ κακὰ φάρμακα οὐ πιπράσκονται εἰ μέν τοι δεχόμενα μίξιν χρησιμεύουσιν, ὡς ἐπὶ τῆς ἀντιδότου πιπράσκονται. Βιβλίον μζ'. τίτ. ι. διάτ. ιέ. Οἱ παραφρονῆσαι τινα φαρμάκω ποιοῦντες ἐνέχονται τῷ περὶ ὅντεων νόμῳ. Εἰ δὲ καὶ ἀστρολόγος, ἢ ἐπέραν ἀπηγορευμένην μαντείαν μετιὼν, ἐρωτηθεὶς εἰπῃ κλέπτην τὸν μὴ ὅντα, ὑπόκειται ταῖς διατάξεσι. Βιβλίον μή. τίτ. ή. διάταξις β'. Τῷ περὶ

(1) Χ. Τρ — ὡς ἀφιλανθρωπότερον Ε. Ι. Β.

φονέων νόμῳ κατέχεται ὁ διὰ τὸ φονεῦσαι ἄνθρωπον ποιῶν φάρμακον, η̄ πιπράσκων, η̄ ἔχων. Εἰσὶ δὲ φάρμακα καὶ τὴν (1) ὑγείαν ἐμποιοῦντα, καὶ τὰ λεγόμενα φίλτρα· εἰ δὲ καὶ τις μὴ κακῷ λογισμῷ παράσχῃ γυναικὶ συλληπτικὸν, καὶ τελευτήσει η̄ λαθοῦσα, ἐξορίζεται. Καὶ ὁ πημεντάριος προπετῶς διδούς τινι κώνειον, η̄ σαλαμάνδραν, η̄ ἀκόνιτον, η̄ πιτυοκάμπην, η̄ βισύβρωστιν, η̄ μανδραγόραν, η̄ κανθαρίδας.

Σχόλιον.

Ἡ τέλ. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐστι κεφ. μά. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. οὗτως ἔχον ὡς συνωψίσθη, ἀνευ τοῦ κεφαλικῶς τιμωρεῖσθαι τὸν ίουδαῖον· τοῦτο γάρ οὐκ ἔτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Τὸ ζ'. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τῶν διατ. ἐστὶ θέμα ζ'. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. λέγον· Ὁ μὴ φονεύσας, ἀλλ' αἰτίαν θενάτου δεδωκὼς τῇ ἴυφακτούμ, οὐ τῷ ἀκουεῖλιῷ ὑπόκειται, ὡς δεδωκὼς φάρμακον ἀντὶ ιατρείας, η̄ ξίφος τῷ ματινομένῳ. Τὸ η̄ διάτ. ἐστὶν η̄ κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλ. ὠσκύτως καὶ τὸ θ'. Τὸ δ'. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ ι. βιβλ. τῶν διατ. ἐστὶ θέμα δ'. τοῦ δ'. κεφ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ με'. βιβλ. οὗτως ἔχον· Εἴκηρημένων τῶν χρεῶν, τὰ λοιπὰ πράγματα κατάγονται εἰς τὸ διαιροῦν τῇ φαμιλίᾳ τὸν κλῆρον δικαστήριον, καὶ τὰ κακὰ φάρμακα, καὶ τὰ μαγικὰ βιβλία, καὶ τὰ ὅμοια, ἀλλ' ὄφφικίν ἐστι τοῦ δικαστοῦ παραχρῆμα τὰ τοιαῦτα φθείρειν. Οὐ διαιρεῖται δὲ τὰ ἀπὸ ιεροσυλίας κτηθέντα, η̄ τὰ ἀπὸ δήμου κλαπέντα, η̄ βίας κτηθέντα, η̄ ἐφόδου. Πρόσχες τοίνυν δτι ἐν μὲν τοῖς διγέστοις γέγραπται μὴ διαιρεῖσθαι τὰ μαγικὰ βιβλία, καὶ τὰ κακὰ φάρμακα· ὁ δὲ βασιλικὸς λέγει διαιρεῖσθαι ταῦτα, καὶ ἐστὶ κατὰ πολὺ ἀκριβέστερον τὸ τοῦ βασιλικοῦ· καὶ ταῦτα γάρ ὡς ὑπὸ δεσπότας γινόμενα, καλῶς διαιροῦνται. Μέτέρου δὲ λόγου ἐστὶ τὸ καίσθαι αὐτὰ ὄφφικίᾳ τοῦ δικαστοῦ, διὰ τὸ μὴ τινας ἐκ τούτων βλαβῆναι. Τὸ λέ. διάτ.

(1) φάρμακα ὑγείαν ἐμποιοῦντα Σ. Ρ.

τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ εἵ. βιβλ. τῶν διατ. ἐστὶ θέμα γ'. τοῦ λέ. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ιθ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν ὅμοίως ἔχον. Τὸ τέ. διάτ. τοῦ ι. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλ. τῶν διατ. ἐστὶ κεφ. ιέ. τοῦ κά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν τὰ αὐτὰ λέγον, ἀνευ τοῦ ὑπόκεισθαι ταῖς διατάξεσι τὸν διάστρολογίας, ή ἐτέρας μαντείας εἰπόντα κλέπτην τὸν μὴ ὄντα· τοῦτο γάρ οὐκ ἐτέθη εἰς τὸ αὐτὸν κεφ. ἀλλὰ εἰς θέμα ή. τοῦ αὐτοῦ κεφ. Τὸ 6'. διάτ. τοῦ η. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. τῶν διατ. ἐστὶ κεφ. γ'. τοῦ λθ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν τὰ αὐτὰ σχεδὸν λέγον, ὅσα εἰς τὸ κείμενον ἐγράψησαν· δὲ βασιλικὸς προστίθησι τὴν μετὰ δημεύσεως ἔξορίαν κατὰ τῶν ποιούντων τὰ φίλτρα. Τὰ δὲ γραφέντα περὶ τοῦ πημενταρίου ἀνετάχθησαν εἰς τὸ γ'. θέμα τοῦ αὐτοῦ γ'. κεφ. λέγοντος· Καὶ δὲ πημαντάριος προπετῶς διδούς τινι κώνειον, ή σκλαμάνδρην, ή ἀκόνιτον, ή πιτυοκάμπην, ή βούρρωστιν, ή μανδραγόραν, ή κανθαρέδας.

Κείμενον.

Διάτ. ιγ'. ὁ ποιῶν θυσίας ἀπηγορευμένας τῷ περὶ φονέων νόμῳ ὑπόκειται. Βιβλίον μή. τίτ. ιθ'. διάτ. κή. Οἱ φαρμακοὶ ἀξιωματικοὶ ὄντες δεποτατεύονται, οἱ δὲ λοιποὶ εἰς κεφαλὴν τιμωροῦνται. Διάτ. λή. 'Ο δεδωκὼς πόμα πρὸς φιλτρον, ή ἀμβλωθρίδιον χωρὶς δόλου, εὔτελῆς μὲν ὡν μεταλλίζεται, τίμιος δὲ ἔξορίζεται μετὰ μερικῆς δημεύσεως· ἐσχάτη δὲ τιμωρίᾳ ὑπάγεται, ἐάν τις ἐκ τούτου τελευτήσῃ.

Σχόλιον.

Τὸ ιγ'. διάτ. ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ βιβλ. καὶ τίτ. κεφ. θ'. τὰ αὐτὰ λέγον. Τὸ κή. διάτ. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλίου οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Καὶ τὸ λή. διάτ. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ μή. βιβλ. τῶν διατάξεών ἐστι θέμα ζ'. τοῦ λή. κεφ. τοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου οὕτως ἔχον ως ἐγράφη. Λνάγνωθι καὶ τοὺς κειμένους κανόνας ἐν τῷ κ'. κεφ. τοῦ ιγ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος τοῦ διδάσκοντος περὶ ἀποστατῶν, καὶ θυτῶν, καὶ

μάγων, καὶ ἐπαιοιδῶν, καὶ ἀστρολόγων, καὶ μαθηματικῶν, καὶ μάντεων, καὶ περιάπτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ'.

Περὶ ἐπισκόπων, ἡ κληρικῶν τυπτόντων, ἡ φονεύοντῶν. Ἀποστόλων κανὼν κζ'. ξέ. Συνόδου ἀ. καὶ β'. ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων κανὼν θ'. Βασιλείου κανὼν γέ.

Κείμενον.

Η β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἀπαγορεύει μὲν τοῖς ἐπισκόποις πλήντειν χερσὶν οἰκείας (1), οὐχ ὕρισε δὲ ποινὴν γενικῶς δὲ περὶ παντὸς τύπτοντος, ἡ ὑβρίζοντος, δικολιτικὸς διορίζει νόμος, βιβλ. μζ'. τίτ. ἴ. καὶ βιβλ. θ'. τοῦ κώδικος τίτ. λέ. διδοὺς κατάμυτῶν τὴν περὶ ὕβρεως ἀγωγὴν, ἥτις καὶ χρηματικῶς κινεῖται, καὶ ἐγκληματικῶς, γραφῆς ἀποτιθεμένης, καὶ διορίζει ποίᾳ ἐστὶ τραχεῖα ὕβρις, ποίᾳ δὲ ἔλαφρά. Περὶ δὲ φονέων διαλαμβάνει δὲ ἡ. τίτ. τοῦ μή. βιβλίου, καὶ δὲ ιτ. τίτλος τοῦ θ'. βιβλίου τοῦ κώδικος. Γίνεται δὲ ὅτι ὁ φόνος ἀπὸ τῆς διαθέσεως σκοπεῖται, εἰ σκοπὸν ἔσχε φονεῦσαι· ὅθεν ἐστὶν εὔρειν, δτε καὶ δ πλήξεις μὲν, μὴ φονεύσας δὲ, ὡς φονεὺς τιμωρεῖται, καὶ δ φονεύσας οὐ τιμωρεῖται ὡς φονεὺς, ἐὰν μόνον ἡθέλησε πλήξῃ. Η δὲ τοιαύτη διάθεσις σκοπεῖται ἀπὸ τοῦ πλήξαντος ὄργανου· καὶ ἐστὶ τοῦ μὲν ἔκουσίου φόνου, ἐπὶ μὲν ἐντίμου φονεύσαντος, δεπορτατίων καὶ τελεία δήμευσις, ἐπὶ δὲ τῶν εὐτελῶν, ξίφει καὶ θηρίοις παραδοθῆναι, ἐπὶ δὲ τοῦ κατά βλαχείαν ἥγουν ἀμέλειαν φονεύσαντος πενταετῆς ἐξορία· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκουσίου συγγνώμη διδοται. Ζητῶν οὖν περὶ φόνου, ἀναγίνωσκε τοὺς

(1) Ιδίαις Χ. Τρ.

εἰρημένους τίτ. σὺν τοῖς αὐτῶν παρατίλοις. Εἴρηται δὲ γενικῶς βιβλίω μή. τίτ. ιθ'. διάτ. ἐ. ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς ἐγκλήμασι δεῖ ζητεῖν εἰ ἐκ προνοίας, ἢ κατὰ τύχην ἡμαρτε, καὶ οὕτως, ἢ πρὸς τὸν νόμον, ἢ πραοτέραν τιμωρίαν ἐπιφέρειν. Καὶ διάτ. ιά. ὅτι ἡ ἀπὸ προνοίας τις ἀμαρτάνει, ως ὁ φατρίαν (1) συνιετῶν, ἢ ἐξ ὀρμῆς, ως ὁ θυμούμενος, ἢ κατὰ τύχην, ως ὁ ἐν θήρᾳ κατὰ θηρίου ρίψας καὶ φονεύσας ἄνθρωπον.

Σχόλιον.

Πὶ 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ ίουστιάνειος ρηγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεφ. κέ. δ καὶ ἔχει οὕτως ως ἐδηλώθη. Ὁ ἴ. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλ. τῶν διατ. καὶ ὁ λέ. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τοῦ κώδικος, καὶ ὁ λζ'. ἐτέθησαν εἰς τὸν κά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν ἀπ' αὐτῆς ἀρχῆς, καὶ ζήτει διάφορα τούτου κεφ. Ὁ ἀ. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. τῶν διατ. ἐτέθη εἰς τὸ ξ'. βιβλ. τίτ. λγ'. κεφ. ἀ. *τῶν βασιλικῶν* (2) καὶ ἐφεξῆς. Ὁ ιζ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τοῦ κώδικος κεῖται εἰς βιβλ. ξ'. καὶ τίτ. λθ'. κεφ. ιγ'. καὶ ἐφεξῆς. Ἀνάγνωθε οὖν ἀπὸ τούτων τῶν βιβλίων καὶ τίτ. κεφ. διάφορα, καὶ τὸν ή. κανόνα τοῦ ἀγίου Βασιλείου, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ τεθεῖσαν περὶ φονέων νεαρῶν τοῦ βασιλέως κυρίου Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ. Τὸ δέ. διάτ. τοῦ ιθ', τίτλ. τοῦ μή. βιβλ. ἐστὶ θέμα 6'. τοῦ ἑ. κεφ. τοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. τὰ αὐτὰ λέγον ρήτως. Τὸ δὲ ιά. διάτ. ἐστὶ θέμα γ'. τοῦ ιά. κεφ. τοῦ αὐτοῦ νά. τίτ. τὰ αὐτὰ διεξιὸν ἀπαρταλλάκτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Περὶ ἐπισκόπων καὶ χληρικῶν κυβεύοντων, ἢ μεθυσκομένων, ἢ θέασις παραβαλλόντων, τυμβωρυχούντων, κλεπτόντων, ἐπιορκούντων, τοκιζόντων ἢ λαμβανόντων ἡμιολίας, ἢ ἐτερον αἰσχρὸν ἐαυτοῖς. ἐπινοούντων κέρδος.

(1) Χ. Τρ. — φατρίαν Τ. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — οὐχ ἐντηται ἐν Τ. Ι. Β.

Αποστόλων κανὼν κέ. μ.β'. μγ'. μδ'. Συνόδου Νικηίας κανὼν ιζ'. Τῆς ἐν Λαοδικείᾳ κανὼν δ'. ν.ο. Τῆς ἐν Καρθαγένη κανὼν ἐ. ιζ' Συνόδου σ'. κανὼν ἡ. κγ'. κδ'. ν'. νά. Συνόδου Νικηίας τοῦ δευτερον κανὼν δ'. Βασιλείου κανὼν ιδ'. ιζ'. κf'.

Κείμενον.

Η λδ' διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ βιβλίου τοῦ γώνικός φησιν· Ἐπίσκοπος ἡ κληρικός κυβεύων. ἡ κοινωνῶν τοῖς κυβεύουσιν, ἡ παραχαθήμενος, ἡ θέατρον ἡ κυνήγιον θεωρῶν, ἀφορᾶται πάσης ἱερᾶς λειτουργίας, καὶ τῶν σιτηρεσίων (1) αὐτοῦ στερεῖται, καὶ ὅρᾶται αὐτῷ χρόνος εἰς μετάνοιαν καὶ ἐὰν ἀξίως εἴσω τοῦ χρόνου μετανοήσας φανῇ, ἱερατικὴς ἀξιοῦται φιλανθρωπίας· εἰ δὲ μετὰ τὸν χρόνον ἐπιμείνοι, τελείως ἐκβάλλεται τοῦ κλήρου, καὶ γίνεται βουλευτῆς μετὰ τῆς αὐτοῦ περιουσίας τῆς πόλεως ἡς ἦν κληρικός, ἡ τῆς πόλεως ἐκείνης οὐκ ἔχουσης βουλευτήριον, *γίνεται* (2) εἰς τὴν χρήσουσαν ἐκ τῶν πλησιαζουσῶν εἰ δὲ μὴ ἔχει οὐσίαν, γίνεται ταξιδητης. Παραφυλάττουσι δὲ ταῦτα οἱ πατριάρχαι, καὶ οἱ ἐπίσκοποι, καὶ οἱ ἐκκλησιέκδικοι, καὶ οἱ ἑκάστης διοικήσεως ἔπαρχοι, καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ οἱ ἔκδικοι ταῦτα τοῖς ἵερεῦσι προσαγγέλλουσι. Δεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα μετ' ἀκριβείας ἐπὶ τῶν εὐαγγελίων ζητεῖσθαι, καὶ τοὺς συκοφάντας ἀγανακτεῖσθαι. Ποινὰς δὲ διαφόρους ὄριζει κατὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ τῶν τάξεων, καὶ τῶν ἔκδικων, εἰ ταῦτα μαθόντες μὴ προσαγγείλωσι (3) τοῖς προσφόροις ἵερεῦσι. Ή μέν τοι 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐπὶ τριετίαν εἶπεν αὐτοὺς τῆς λειτουργίας κωλύεσθαι, καὶ μοναστηρίῳ ἐμβάλλεσθαι, ἄδειαν παραγχοῦσα τοῖς ἵερεῦσι, μετανοίας ἐπιδεικνυμένης, ἐλαττεύν τὸν χρόνον.

(1) σιτήσεων Χ. Τρ. καὶ Σ. Ρ. — (2) Ε. Ι. Β. ἡ εἰς τὴν χρήσουσαν, δινευτεῖ, γίνεται. — (3) Χ. Τρ. καὶ Σ. Ρ.—μὴ προσαγγέλλουσι ‘Ε. Ι. Β.

Σχόλιον.

Η λδ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Η δὲ 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ἰουστιάνειος ρχγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεφ. κβ'. διαλαμβάνοντι οσα εἰς τὸ κείμενον διελήφθησαν.

Κείμενον.

Οὐ μόνον ἐπιορκεῖν κωλύεται κληρικὸς, ἀλλὰ καὶ καθόλου ὄμνυειν (1). Εἴρηται γὰρ βιβλίῳ ἀ. τοῦ κώδικος τίτ. γ'. διάτ. χέ. ὅτι οἱ κληρικοὶ δικαζόμενοι διδόσασιν ἐγγύας μέχρι ν'. λιτρῶν εἰ δὲ τὸ πρᾶγμα ὑπερβαίνει, ὄμολογίαν ἐπὶ τῷ ὑπερβαίνοντι ποιοῦσιν ἀνώμοτον διότι καὶ *οἱ νόμοι* (2) καὶ οἱ κανόνες κωλύουσι κληρικὸν ὄμνυειν εἰ καὶ τὰ μάλιστα εἴρηται ἐν βιβλίῳ τῷ αὐτῷ τίτ. ιβ'. διατάξει γ'. ὅτι δεῖ τοὺς προσφευγοντας, προτρεπομένους καὶ ὄρκον ἐπὶ τῇ ἀσφαλείᾳ λαμβάνοντας ἀποτίθεσθαι ἀπερ ἐπιφέρονται ὅπλα. Καὶ ἡ ζ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ ιβ'. τίτ. φγσιν, ὅτι ἐάν ἔστιν ὑπόνοια περὶ κληρικοῦ, ὡς ἔχοντος πράγματα (3) τοῦ πρόσφυγος, κελεύσει τοῦ ἐπισκόπου αὐτοῦ ὄμνυει.

Σχόλιον.

Η κέ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐξελήφθη εἰς τὰ βασιλικά. Η γ'. διάτ. τοῦ ιβ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδ. ἔστι κεφ. ιά. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, ὅπερ κατεστρώθη εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ 6'. κεφ. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος, καὶ ἀνάγνωθε τοῦτο μηδὲν περὶ ὄρκου διαλαμβάνον. Η ζ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. καὶ τίτ. τοῦ κώδικος θέμα οἵσα τελευταῖον τοῦ ιγ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὐδέν τι περὶ ὄρκου διαλαμβάνει. Ζητητέον οὖν εἰ ὄφείλουσιν οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ κληρικοὶ ὄρκους

(1) Χ. Τρ. — ὄμνυναι 'Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. καὶ Σ. Ρ. — ἐλλείπει ἐν 'Ε. Ι. Β. τὸ, καὶ οἱ νόμοι, — (3) Χ. Τρ. — πρᾶγμα 'Ε. Ι. Β.

διδόναι σωματικούς, καὶ νομίζω ὅτι ἐπεὶ τὰ ἀπὸ τῶν κωδίκων ἐκληφθέντα κεφάλαια καὶ τεμέντα εἰς τὰ βασιλικὰ, περὶ ὧν καὶ ὁ Φώτιος μνείχειν εἰς τὸ κείμενον ἐποίησεν, οὐ μέμνηται ὅλως ὅρκουν, ἐκωλύμη τὸ ὄμνύειν ὅλως ἐπίσκοπον ἢ κληρικόν· διὰ γάρ τοῦτο καὶ ἀντὶ σωματικοῦ ὅρκου, ἐπενοήθη ἢ ἐγγραφὴ, καταβάσεως τόπου ἐπέχουσα, καὶ ἀναπληροῦσα ὅσα ὁ σωματικὸς ὅρκος ποιῆσαι ἔμελλεν. Οἱ γοῦν ἀναγνῶσται κακῶς ἀναγκάζονται ὅρκους σωματικούς διδόναι, κληρικοὶ γάρ εἰσιν.

Κείμενον.

‘**Η** δὲ κώλυσις τοῦ λαμβάνειν κληρικὸν τόκους, ἐμοὶ φαίνεται πανταχοῦ περὶ τῶν ἀπὸ δανείου ἥγουν συμφώνου λελέχθαι, οὐ μὴν περὶ τῶν σιωπηρῶς ἀρμοζόντων ἐξ ὑπερθέσεως ἐπὶ τῶν βονχρίδε αγωγῶν. Ἀμέλει καὶ ἡ γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν γειρῶν ἐπὶ ληγάτων εὔσεβῶν ἐξ ὑπερθέσεως εἴπεν ἀπαίτεῖσθαι καὶ τόκους, καὶ καρπούς. Περὶ δὲ κλοπῆς κληρικῶν ἴδικῶς ὁ νόμος οὐ διαλέγεται· γενικῶς δὲ διαλαμβάνει περὶ κλοπῆς ὁ 6'. τίτ. τοῦ 5'. βιβλ. τοῦ κώδικος, καὶ ὁ τίτ. 6'. τοῦ μζ'. βιβλίου τῶν διατάξεων. Δύο δέ εἰσιν εἴδη τῆς κλοπῆς, καὶ τὸ μὲν αὐτῆς λέγεται φανερὰ κλοπὴ, τὸ δὲ, ἀφανῆς. Φανερὸς κλέπτης ἐστὶν ὁ μετὰ τοῦ κλοπικάσιου πράγματος ἐξ οίουδήποτε προσώπου λαμβανόμενος πρὶν ἢ τὸ πρᾶγμα ἀπαγάγῃ, ἐνθα προέθετο ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, εἴτε ἐν δημοσίῳ, εἴτε ἐν ἴδιωτικῷ τόπῳ· εἰ δὲ ἀπήγαγεν αὐτὸῦ ὅπου προέθετο, κἄν λοιπὸν συλληφθῇ μετ' αὐτοῦ, οὐκ ἔστι φανερὸς κλέπτης· ὁ δὲ μὴ τοιοῦτος, ἀφανῆς κλέπτης ἐστίν. ‘**Η** δὲ ποινὴ τοῦ μὲν φανεροῦ κλέπτου γίνεται εἰς τὸ τετραπλοῦν τοῦ τιμήματος τοῦ κλαπέντος, ἔστιν ὅτε καὶ τοῦ διαφέροντος· τοῦ δὲ ἀφανοῦς, εἰς τὸ διπλοῦν· καὶ ἐφ' ἑκατέρου, ἔξωθεν τῆς τοιαύτης ποινῆς, δίδοται τὸ πρᾶγμα, ἢ ἡ διατίμησις αὐτοῦ.

Σχόλιον.

Η γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰουστιάνειος
ρλά., κειμένη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν ἐ. τίτ. γ'. κεφ. θ'. κα-
ταστρωθέντι εἰς σχόλιον τοῦ ἀ. κεφ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ παρόντος
συντάγματος περὶ τὰς ἀρχάς. Εὐχαρίστησον οὖν τῷ πατριάρχῃ
Φωτίῳ καλῶς ἐργηνεύσαντι ἀπαντεῖν ὡς δικρέον τόκους, τοὺς
ἐπισκόπους καὶ τοὺς κληρικούς. Ὁ 6'. τίτ. τοῦ 5'. βιβλ. τοῦ
κώδικος ἐτέθη εἰς βιβλίον τῶν βασιλικῶν ξ'. τίτ. 5'. κεφ. ιή.
καὶ ζήτει διάφορα τούτου κεφάλαια περὶ κλοπῶν καὶ κλεπτῶν.
Οἱ δὲ 6'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλ. τῶν διατ. ἐτέθη εἰς βιβλ. τῶν βα-
σιλικῶν ξ'. τίτ. ιθ'. κεφ. ἀ. καὶ ἐφεξῆς. Ζήτει κεφ. 6'. γ'.
δ'. ἐ. τὰ αὐτὰ λέγοντα ἡγεῖσθαι δσα καὶ εἰς τὸ κείμενον ἐγγράφη-
σαν. Ζήτει δὲ καὶ ἔτερον κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. διδάσκοντα περὶ
ἀφανοῦς κλοπῆς καὶ φυνερᾶς, καὶ εἰπὲ ὅτι κανὶν ἰερωμένων κλε-
πτῶν οὐ μέμνηνται οἱ τοιοῦτοι τίτλοι, ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀφ' ὧν νομίμων
ἐνάγονται οἱ λαϊκοί, ἐξ αὐτῶν καὶ οἱ κληρικοί ἐνάγονται, προ-
νόμιον δὲ οὐκ ἐδόθη τούτοις ἀπὸ κλοπῆς μὴ ἐνάγεσθαι, ἐξ
ἀνάγκης τῷ κοινῷ νομίμῳ τὸ περὶ τῆς κλοπῆς καὶ αὐτοὶ συσφιγ-
χθήσονται.

Κείμενον.

‘Οἱ δὲ ἀπὸ ἐμπρησμοῦ ἡ ναυαγίου λαμβάνων ἔξωθεν
τοῦ πράγματος διόδωσιν εἰσω μὲν οὐτιλίσυ ἐνιαυτοῦ τὸ
τετραπλοῦν τῷ κλαπέντι, καὶ τῷ φίσκῳ τὸ τετραπλοῦν·
μετὰ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν τὸ ἀπλοῦν, ὡς βιβλίον 5'. τοῦ
κώδικος τίτ. 6'. διάτ. ιή. καὶ ἐν τῷ 0'. τίτ. τοῦ μζ'. βι-
βλίου. ‘Ωσεπιτοπολὺ δὲ ἐγκληματικῶς οἱ κλέπται κα-
τηγοροῦνται, γραφῆς ἥγουμένης, ὡς διάτ. ήγ'. τοῦ αὐτοῦ
τίτ. καὶ ἀργεὶ ἡ τοῦ διπλοῦ ἡ τοῦ τετραπλοῦ ποιηή.
Εἴρηται γὰρ διατ. νζ'. τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐάν τις τὸν κλέ-
πτην παραδῷ νυκτεπάρχω, ἡ τῷ ἀρχοντι, καὶ καταδε-
κασθεῖς παράσχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ τὴν διατίμησιν αὐτοῦ,
ἀναιρεῖται (1) ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ, ὡς αὐτοῦ κινδυνεύ-

(1) Χ. Τρ καὶ Σ. Ρ. — ἀγνωκταῖς: Ε. Ι. Β.

σαντος. 'Ο δὲ καταδικασθεὶς ἐπὶ κλοπῇ, ἢ φιλικῶς ἀπαλλαγεῖς ἐπὶ δόσει χρημάτων, ἀτιμος γίνεται, ὡς βιβλίον γ'. τίτ. 6'. διγ. ἀ. δ'. καὶ σ'.

Σχόλιον.

Η ιὴ. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ σ'. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι θέμα λέ. τοῦ σ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὗτω λέγον· Ἐάν τις ἀπὸ ἐμπρησμοῦ, ἢ ναυαγίου ἀφέληται τι, ἢ μειώσῃ, ἐντὸς ἐνιαυτοῦ ωρισμένου εἰς τὸ τετραπλοῦν κατέχεται· μετὰ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν εἰς τὸ ἀπλοῦν πρὸς τὴν ἥδη ωρισμένη ποινῆν· τὸ δὲ δίδοσθαι· καὶ τῷ φίσκῳ, ἣνταν τῷ δημοσίῳ, τὸ τετραπλοῦν, καθὼς ἐν τῷ κώδικι περιείχετο, οὐ προσετέθη ἐν τοῖς βασιλικοῖς· λέγουσι γοῦν τινες διὰ τοῦτο μὴ ἀπαιτεῖσθαι παρὰ τοῦ δημοσίου τὸ τετραπλοῦν. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, διὰ ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν τὸν βασιλικὸν ἔνοχον εἶναι τὸν οὕτως ἡμαρτηκότα σὺν τῷ τετραπλῷ καὶ τῇ ωρισμένῃ ποινῇ, παρίσταται δύνασθαι καὶ τὸν δημόσιον ἀπαιτεῖν τὸ τετραπλοῦν. Φησὶ δὲ καὶ τὸ λά. κεφ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ νγ'. βιβλίου ταῦτα· Ὁ ἀρπάζων, ἢ κατὰ δόλον κερδαίνων ἔκ ναυαγίου, εἰς ὅσον ὑπόκειται τῷ ζημιωθέντι, τοσοῦτον καὶ τῷ δημοσίῳ δίδωσιν. Ὁ δὲ θ'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλ. τῶν διατ. ἐτέθη εἰς τίτ. κ'. τοῦ ξ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν διαλαμβάνοντα περὶ τῶν ἀφαιρουμένων ἀπὸ ἐμπρησμοῦ, καὶ καταπτώσεως. Λέγει δὲ τὸ τέλος τοῦ ἀ. κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ἀρμόζειν ἐπέκεινα τῆς χρηματικῆς ποινῆς, καὶ ἐγκληματικὴν ἐπεξέλευσιν· καὶ ἔστι τοῦτο ἴδικὸν εἰς τοὺς ἀρπάζοντας ἀπὸ ἐμπρησμοῦ, καὶ καταπτώσεως, καὶ ναυαγίου· τιμωροῦνται γὰρ καὶ χρηματικῶς, καὶ ἐγκληματικῶς, ὅπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀμαρτημάτων οὐκ ἔστι· καθά (1) φησι· τὸ ζ'. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλ. τῶν διατ. ὃ ἔστι θέμα 6'. τοῦ νζ'. κεφ. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, οὕτως ἔχον ὡς συνωψίσθη. Ἐάν γὰρ ὁ ὑβριστής, ἢ ὁ κλέπτης ἐγκληματικῶς ἐλκυσθεὶς τιμωρθῇ, ποινὴν οὐ δίδωσι χρηματικήν. Τὸ μέντοι ήγ'. διάτ. τοῦ ή'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλ. τῶν διατάξεων

(1) Χ. Τρ. — καὶ φησι· Ε. Ι. Β.

οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Σημείωσαι δὲ, ὅτι ὅταν ἐγκληματικῶς κινηθῇ ἡ ἀπὸ ἀρχημάτος ἀγωγὴ, δίδονται καὶ αἱ ἐγγραφαῖ (1). Οἱ δὲ θ'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν διατ. ἐστὶ βιβλίον τῶν βασιλικῶν κ'. τίτ. θ'. διδάσκων ἐκ ποίων τρόπων ἐπάγεται ἀτιμία. Καὶ ἀνάγνωθι θέμα γ'. τοῦ ἀ. κεφ. λέγον· Ἄτιμος ἐστι καὶ ὁ ιδίῳ ὄνόματι κατακριθεὶς τῇ περὶ κλοπῆς ἀγωγῇ, ἢτοι περὶ ἀρπαγῆς πραγμάτων, καὶ τῇ περὶ ὕδρεώς ἀγωγῇ, καὶ τῇ περὶ δόλου, ἢ συμφωνήσας ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἀγωγῶν, καὶ χρήματα δοὺς μήπω προκατάρξεως γενομένης.

Κείμενον.

Περὶ τυμβωρύχων (2) γενικῶς διαλαμβάνει ὁ θ'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλίου, ἐνῷ φησὶν ὅτι καὶ χρηματικῶς καὶ ἐγκληματικῶς ὑπόκεινται καὶ ἐστὶν ἡ χρηματικὴ ποινὴ, πότε μὲν εἰς ρ'. νομίσματα, πότε δὲ εἰς διακόσια, πότε δὲ εἰς τὸ διαφέρον τῆς γενομένης ζημίας, καὶ ἀτιμος γίνεται ὁ καταδικαζόμενος. Οἱ δὲ τυμβωρυχοῦντες, εἰ μὲν μεθ' ὅπλων, κεφαλικῶς τιμωροῦνται εἰ δὲ χωρὶς ὅπλων, μέχρι μετάλλων· οἱ δὲ τὰ λείψανα ἢ δστὰ μεταχειροῦντες, εύτελεῖς μὲν ὄντες, ἄκρως τιμωροῦνται· ἐντιμοι δὲ δεπορτατεύονται· οἱ δὲ ἄλλως περὶ μνημεῖον πλημμελοῦντες *ἐξορίζονται· *(3) ἡ εἰς μέταλλα καταδικάζονται. Πῶς δὲ δυνατὸν ἀκινδύνως καὶ ἀζημίως μεταφέρειν λείψανα, καὶ φιλοκαλεῖν μνημεῖον, διδάσκει ὁ αὐτὸς τίτλος, καὶ ὁ ἔβδομος τοῦ ἐνδεκάτου βιβλίου τῶν διατάξεων. Ἡ πόκεινται δὲ οἱ τυμβωρυχοῦντες καὶ τῷ περὶ ἱεροσυλίας νόμῳ, ώς βιβλίον τεσσαρακοστὸν ὅγδοον τίτ. ιγ'. καὶ διάτ. ἐ. τοῦ ἐννεακαιδεκάτου τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τοῦ κώδικος, ἐνῷ καὶ τὰς χρηματικὰς αὔξεις ποινὰς, πότε μὲν στέρησιν κτήματος, ἢ ἀγροῦ, ἢ οίκου ἐπάγων, ἐὰν εἰς αὐτοὺς ὑλη ἀπενεχθῇ ἀπὸ μνημείου.

(1) Χ. Τρ.—καὶ ἐγγραφαὶ Ἑ. Ι. Β.—(2) περὶ τυμβωρυχοῦντων Χ. Τρ.—(3) Ι. Τρ. ἀπαστα ἡ πράτις; οὕτω λατέπει ἐν Ε. Ι. Β.

πότε δὲ δέκα λιτρῶν ποιηὴν ἐπάγων, καὶ εἴκοσι τῷ ἄρχοντι μὴ ἐπεξιόντι. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις δὲ τοῦ πάσχα οἱ τυμβωρύχοι ἐγκλείονται καὶ δεσμοῦνται, ὡς βιβλίον ἀ. τοῦ κώδικος τίτ. δ'. διάτ. γ'.

Σχόλιον.

Οἱ ιε'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλίου τῶν διατ. ἐστὶ τίτ. κγ'. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν περὶ καταφθορᾶς μνημάτως, ἢτοι τῶν ἐνταφίων λειψάνων διδάσκων. Φησὶ δὲ δὲ τὸ δγδοον κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. Τὸ ἔγλημα τῆς τυμβωρυχίας ὑπὸ τὸν περὶ βίας δημόσιον ἀναφέρεται νόμον. Ἀρμόζει δὲ καὶ χρηματικῶς ἡ ποσότης δὲ τῆς ποιηῆς οὐκ ἔξελήθη εἰς τὰ βασιλικά. Τὸ ἀ. κεφ. φησί· Τὸ τῆς τυμβωρυχίας ἔγλημα ἀτιμίχν ἐπιφέρει. Τὸ ζ'. θέμα τοῦ δ'. κεφ. φησίν. Οἱ τυμβωρυχοῦντες, καὶ γυμνουντες τὰ τῶν τελευτώντων σώματα, εἰ μὲν μετὰ ὅπλων, κεφαλιλικῶς τιμωροῦνται, εἰ δὲ χωρὶς ὅπλων, μέχρι μετάλλου. Τὸ ί. κεφ. λέγει· Οἱ τὰ λείψανα, ἢ τὰ ὀστᾶ μετακινοῦντες, καὶ ἐφεζῆς δσα τῷ κειμένῳ περιέχονται. Οἱ ζ'. τίτ. τοῦ ιά. βιβλίου τῶν διατ. ἐστὶ τίτ. ἀ. τοῦ νθ'. βιβλ. τῶν βασιλ., διδάσκων περὶ μνημάτων καὶ δαπάνης τῶν κηδειῶν. Τὸ δ'. θέμα τοῦ γ'. κεφ. τοῦ κγ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. φησίν. Οὐ δεῖ τὰ λείψανα τῶν τελευτώντων ψηλαφᾶσθαι, ἢ σκύλλεσθαι· τὰ δὲ προσκαίρως ἀποτεθέντα μεταφέρειν ἔξεστι. Τὸ ζ'. κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. φησί· Χεῖρον οὐ δεῖ τὸ μνημεῖον γίνεσθαι, φιλοκαλεῖν μέντοι αὐτῷ ἔξεστι, μὴ ἐφαπτομένων τῶν λειψάνων. Τὸ ή. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ νθ'. βιβλίου τῶν βασιλ. περὶ τὸ τέλος φησίν. Εὖν δὲ ὁ τοῦ τόπου δεσπότης παρὰ κέλευσιν ιερέως, ἢ κέλευσιν βασιλέως ἐκβάλῃ τὸν ἐξ ἄλλου ταχέντα, ἢ τὰ τεθέντα ὀστέα, ἐνέχεται τῇ περὶ ὅρεως ἀγωγῇ. Καὶ κεφ. ἀ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. λέγει· ἔξεστιν ἐξ εὐλόγου αἰτίας προσιέναι τῷ ἄρχοντι, καὶ μεταφέρειν εἰς ἔτερον τόπον τὸ ἀποκείμενον λείψανον παρενοχλούμενον. Καὶ κεφ. ιδ'. φησί· Μηδεὶς ἀνθρώπινον σῶμα χωρὶς κελεύσεως βασιλέως εἰς ἔτερον τόπον μεταφερέτω· καὶ τὸ παρὸν οὐκ ἔστιν ἐνχωτίον τῇ ἀ. διατ., ἐκείνη γὰρ ἀπὸ εὐλόγου αἰτίας ἐπέτρεψε μεταφέρεσθαι τα λείψανα κατὰ διάγνωσιν

τῶν ἀρχόντων, αὕτη δὲ μηδαμοῦ μηνικονεύσασκ εὐλόγου αἰτίας, δτι χωρὶς κελεύσεως βασιλικῆς οὐκ ἔξεστιν αὐτὰ μεταρέρειν. Οὐγ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. τῶν δικτ. ἐτέθη εἰς τίτ. μέ. τοῦ ξ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ φησι τὸ θ'. κεφ. Ο δὲ πεκουλάτους κινεῖται κατὰ τοῦ ὑφελομένου ἐκ τῶν ιερῶν, ή μηνιείων, καὶ τὰ ἔτης. Τὸ δ'. κεφ. λέγει· Τῷ δεπεκουλάτῳ ὑπόκειται καὶ διερὰ ή ἐκ μηνιμείων χρήματα λαμβάνων, ή τὸ δωροθὲν τῷ Θεῷ. Ή ἐ. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τοῦ κώδικος ἐτέθη εἰς κεφ. ιβ'. τοῦ ιγ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου, καὶ ἀνάγνωθι τὸ ιά. ιβ'. ιγ'. καὶ ιδ'. κεφ. τὰ αὐτὰ λέγοντα ὅσα συναψίσθησαν. Ή γ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ά. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. ιχ'. τοῦ ιξ'. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, δὲ καὶ ἀνάγνωθι κατατραθεῖν εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ κέ. κεφ. τοῦ παρόντος θ'. τίτ. Τούτων οὕτως ἔχόντων σημείωσαι, δτι τῷ περὶ τυμβωρυχίας νόμῳ ἐνέχονται καὶ οἱ χωρὶς κελεύσεως βασιλικῆς, ή ἐπισκοπικῆς, ή διαγνώσεως ἀρχοντικῆς μετακινοῦντες λείψανα τεθνεώτων μετὰ τελείας δούλων ταφέντα. Πλὴν οἱ μὲν ἀρχοντες χωρὶς εὐλόγου αἰτίας οὐ δύνανται ἐπιτρέπειν τὴν τούτουν μετάθεσιν. δὲ βασιλεὺς δὲ καὶ οἱ ἐπίσκοποι δύνανται ταύτην ἀδιασίκτως (1) ἐπιτρέπειν. Οἱ γοῦν λέγοντες ἀπροκριματίστως ταύτην γίνεσθαι παρὰ τοῦ βαυλομένου, μὴ προκειμένης αἰτίας αἰσχροκερδοῦς, κακῶς λέγουσιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· διὸ γὰρ τοῦτο καὶ τις καθηγούμενος τῇς σεβασμίκῃ μονῇ τοῦ ἀγίου Μωάιου χωρὶς τοιαύτης ἐπιτροπῆς λείψανα μετακινεύμενος ἐξεβλήθη συνοδικῶς ἀπὸ τῆς ἥγουμενείας, καὶ καθηρέθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

Περὶ τῶν βδελυσσομένων τὸν γάμον, η τὸν οἶνον, η τὰ κρέα. Ἀποστόλων κανὼν νά. νγ'. ξι'. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ιδ'. Συνόδου σ'. κανὼν ιγ'. λ'.

(1) ἀδιασίκτως Χ. Τρ.

(ΤΟΜ. Α').)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'.

Περὶ τῶν ἐπιτετραμμένων ἡ κεκωλυμένων γάμων· καὶ περὶ τοῦ ἐρωτᾶσθαι τοὺς ἀναγνώστας ἐφήβους γενομένους, εἰ βούλωνται γαμεῖν, καὶ περὶ παλλακισμοῦ, καὶ πορνείας, καὶ μοιχείας. Ἀποστόλων κανὼν ιζ'. ιη'. ιθ'. χέ. χς'. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ί. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν α. θ'. ί. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ιδ'. ιέ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ιζ'. Συνόδου σ'. κανὼν γ'. δ'. στ'. ιβ'. ιγ'. μή. νή. Βασιλείου κανὼν γ'. στ'. ιζ'. ξθ'. ο. Θεοφίλου ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ κανὼν δ'. έ.

Κείμενον.

Βιβλίον ἀ. τοῦ κώδικος τίτ. γ'. διάτ. έ. Ἐάν τις μόνος πειραθῇ λαβεῖν γαμετὴν παρθένον ἵερὰν, κεφαλικῶς τις μωρεῖται. Καὶ διάτ. μδ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι ἐὰν πρεσβύτερος, ἡ ὀικονος, ἡ ὑποδιάκονος γαμήσῃ, ὑπόκειται μὲν τοῖς κανόσιν, οἵτινες οὐχ ἔτον τῶν νόμων ισχύουσι, καὶ τῆς ἱερωσύνης ἐκπίπτει, καὶ οἱ παῖδες ὡς ἐξ ἀθεμίτων γάμων τεχθέντες, οὔτε φυσικοί, οὔτε νόθοι εἰσὶ, καὶ οὔτε κατὰ δωρεὰν, ἡ διαδοχὴν, ἡ ἐσγηματισμένον δάνειον, ἡ ἑτέραν ἐνοχὴν λαμβάνουσί τι παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν, ἡ αἱ μητέρες αὐτῶν ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα λαμβάνει ἡ κατ' αὐτοὺς ἐκκλησία. Λέγει δὲ καὶ ἡ ιγ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν, ὅτι ἐὰν μοναχὸς κληρωθῇ, μὴ θαρρείτω πρὸς γάμον ἐλθεῖν, καὶ τοιούτου βαθμοῦ τετύχηεν ἐν τῷ κλήρῳ, ἐν ᾧ τοῖς κληρικοῖς ἔξεστι γαμεῖν, τουτέστι ψάλτη, καὶ ἀναγνώστη· τοῖς γάρ ἄλλοις ἀπασι καθάπαξ ὁ γάμος ἀπηγόρευται· εἰ δὲ γαμήσει, ἡ παλλακὴν σχῆ, ἡ ἀσελγῶς ζήσει, ἐκβαλλέσθω τοῦ κλήρου, καὶ ἴδιώτης ἔστω, πρὸς στρατείαν ἡ ἑτέραν ἐπιτήδευσιν ἐλθεῖν οὐ θαρρῶν. Καὶ ἡ πρώτη διάταξις τοῦ

αὐτοῦ τίτλου, ὅτι μῆδεὶς δευτερογαμήσας χειρονείσθιω πρεσβύτερος, ή διάκονος, μῆτε μὴν εἰ γυναικὶ συνοικεῖ τὸν οἰκεῖον ἄνδρα καταληπούσῃ, μῆτε εἰ παλλακὴν ἔχει, ἀλλὰ σωφροσύνῃ συζων, καὶ ἡ γαμετῇ συνοικῶν, ἡ μᾶς ἀνὴρ γενόμενος σύζυγος, καὶ ἐκ παρθενίους. Μὴ δέ τις πρεσβύτερος ὁν, ἡ διάκονος, ἡ ὑποδιάκονος, γαμετὴν, ἡ παλλακὴν εἰσάγοιτο φανερῶς, ἡ λαθραίως, ἡ ἐπιγραμματισμένως, εὐθέως τῆς ἵερᾶς ἐκπιπτέτω τάξεως, καὶ ἰδιώτης καὶ λαϊκὸς ἔστω. Ἀναγνώστης δὲ δευτερογαμῶν μή προκοπτέτω, μὴ μὴν καὶ τριτογχαείτω. Εἰ δὲ δευτερογαμήσας σπεύσει προκόψαι, γίνεται ἴδιωτης. Λέγει δὲ ὅτι χειροτονούμεναι διακόνισσαι νουθετεῖσθωσαν, εἰσοιασώς εἰ θαρρήσαιεν καταισχύναι τὴν χειροτονίαν, προσομιλοῦσαι γάμῳ, ἡ ἄλλου βίου πορείᾳ (1), θανάτῳ γενήσονται ἔνοχοι καὶ τοῖς αὐτῶν μοναστηρίοις, ἡ ταῖς αὐτῶν ἐκκλησίαις οἱ αὐτῶν περιευσίαι προσκυρωθήσονται οἱ δὲ γῆμαι ἡ φθεῖραι αὐτὰς τολμήσαντες, ὑπεύθυνοι εἰσι δίφει, καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν τὸ δημόσιον λήψεται.

Σημ. 4.

Ἢ έ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἄ. βιβλίου τοῦ κώδικος, καὶ ἡ μδ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. οὐκ ἐπέθησαν εἰς τὴν βίστιλικὴν, οὐδὲ ἡ ιγ'. διάτ. τοῦ ἄ. τίτλου τῶν νεαρῶν, μέρος οὗπα τῆς έ. Ίουστινιανέσιον νεαρᾶς οὐδὲ ἡ ἄ. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. τῶν νεαρῶν μέρος οὗσα τῆς σ'. Ίουστινιανέσιον νεαρᾶς. Σημείωσαι περὶ τῶν ἐκπεσόντων τῆς ἱερωσύνης, καὶ γυναιξὶ συνοικισάντων καὶ τούτων τεκνωποιησάντων, μὴ συγχωρουμένων εἰς κληρονόμον αὐτῶν κληθῆναι, μηδ' ὅλως δύναται τὰ τοιαῦτα παιδία ἢ γυνήσια τούτων κληθῆναι ἢ φυσικὰ, ἢ κακοίσιονδήποτε τρόπον περιελθεῖν τινα τῶν πραγμάτων αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, ἢ τὰς μητέρας αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ προσόντα πάντα αὐτῷ λαμβάνειν τὰς κατ' αὐτοὺς ἐκκλησίας, ἢ τοὺς κλήρους τοὺς δὲ τοισῦτόν τι τολμῶντας, μετὰ

(1) Σ. Τρ. καὶ Σ. Τ.—ἡ ἄλλου βίου πορείᾳ Ε. Ι. Β.

τὴν. τῆς ιερωσύνης γύμνωσιν, υὴ δυναμένους εἴς τι κοσμικὸν ἀξίωμα, ἢ στρατείαν ἀναχθῆναι, ἀλλὰ ἴδιωτεύοντας πάντα τὸν χρόνον. Ὅπως δὲ σήμερον οὐ φυλάττεται τοῦτο ἀγνῶ.

Κείμενον.

Καὶ ἡ β'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι ἐὰν βουλευτὴς ἢ ταξιώτης, ἐπὶ τέ. ἔτη μονάσας γένηται κληρικός, εἰτα γαμήσῃ, ἀποδίδοται τῇ ἴδιᾳ τύχῃ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων κληρικῶν τῶν ἀπὸ μοναχῶν, καν μὴ γεγόνασι βουλευταὶ ἢ ταξιώται. Καὶ ὅτι ὁ χειροτονῶν ἄγαμον ἐρωτάτω αὐτὸν εἰ δύναται χωρὶς νομίμου γαμετῆς σεμνῶς βιοῦν. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τῆς χειροτονίας ἐπιτρέπων διακόνῳ ἢ ὑποδιάκόνῳ γαμήσαι μετὰ τὴν χειροτονίαν, τῆς ἐπισκοπῆς ἐκβάλλεται. Πρεσβύτερος δὲ, ἢ διάκονος, ἢ ὑπερδιάκονος μετὰ τὴν χειροτονίαν γαμῶν, ἐκβάλλεται τοῦ κλήρου, καὶ μετὰ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων δίδοται τῇ βουλῇ τῆς πόλεως, ἐν ᾧ κληρικὸς ἦν. Δευτερογαμῶν δὲ ἀναγνώστης, ἢ χήραν, ἢ διεζευγμένην λαμβάνων, ἢ τοῖς νόμοις, ἢ τοῖς κανόσιν ἀπηγορευμένην, εἰς ἄλλον μὴ προβαίνετω βαθμόν ἀλλὰ καὶ προβάς ἀποκαθίσταται τῷ προτέρῳ. Λέγει δὲ ὅτι οἱ ἀρπάζοντες, ἢ ὑπονοθεύοντες, ἢ διαχθείροντες ἀσκήτριαν, ἢ μοναστριαν, ἢ διακόνισσαν, ἢ ἄλλο εὐλαβές ἔχουσαν σχῆμα, καὶ οἱ μετασχόντες, κεφαλικῶς τιμωροῦνται, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν τῇ ἐκκλησίᾳ ἢ τῷ μοναστηρίῳ τῆς ὑδρισθείσης περιποιοῦνται διὰ τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τοῦ οἰκονόμου, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ τῶν τάξεων· αὕτη δὲ μετὰ τῶν αὐτῆς πραγμάτων μοναστηρίῳ ἐμβάλλεται ἀσφαλῶς φυλαχθησομένη. Εἰ δὲ διακόνισσά ἐστιν νομίμους ἔχουσα παιδας, τὸ νόμιμον μέρος λαμβάνουσιν· εἰ δὲ ἐπὶ ἐνιαυτὸν μετὰ τὸ γνωσθῆναι τὸ μῆσος μὴ ἐκδικήσωσι τὰ πράγματα οἱ εὐαγγεῖς οἶκοι, ὁ φίσκος αὐτὰ λαμβάνει, τοῦ ἀμε-

λοῦντος ἐκδικηθῆναι ἀρχοντος ἀποζωνυμένου, καὶ ἐ.
λίτρας τοῖς πριβάτοις προστιψιμένου.

Σχόλιον.

Η 6'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι κεφ. κς'. τῆς ρχγ'. νεαρᾶς τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, ἦτοι κεφ. λγ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν τὰ αὐτὰ διαλαμβάνον ὅσα συνωψίσθησαν. Λέγει δὲ καὶ τὸ κδ'. κεφ. τῆς αὐτῆς νεαρᾶς, ἦτοι τὸ λά. κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ., ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ λβ'. περὶ τοῦ ἑρωτᾶσθαι τοὺς μέλλοντας χειροτονεῖσθαι εἰ δύνανται σωφρονεῖν, καὶ περὶ γαμούντων ἱερωμένων, καὶ δευτερογαμούντων ἀναγνωστῶν, ὅσα παρὰ τοῦ πατριάρχου διελήφθησαν παραφραστικῶς (1). Περὶ δὲ τῶν ἀρπαζόντων, ἢ διαφειρόντων, ἢ ὑπονοθεύοντων τὰς τῷ Θεῷ ἀνατεθειμένας, διδάσκει ἡ αὐτὴ 6'. διάταξις τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν οὖσα ξγ'. κεφ. τῆς ρχγ'. Ἰουστιν. νεαρᾶς, ἦτοι κεφ. ιβ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ δ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, τὰ αὐτὰ λέγον ὅσα συνωψίσθησαν, πλὴν τῆς ποινῆς. Οἱ μὲν γὰρ βασιλικός φησι τὸν ἐκ τοῦ νόμου κίνδυνον ὑπομένειν τοὺς πλημμελήσαντας, καὶ τοὺς μετασχόντας τοῦ τοιούτου μύσους. Ό δὲ συνθέμενος τὸ νομοκάνον λέγει κεφαλικῶς αὐτοὺς τιμωρεῖσθαι· σὺ δὲ μᾶλλον τῷ βασιλικῷ πρόστιχες· καὶ εἰ θέλεις μαθεῖν ποῖαί εἰσιν αἱ νόμιμοι ποιναί, ἀνάγωθε βιβλ. ξ'. τίτ. νη. κεφ. ἀ. οὕτως ἔχον· Οἱ ἀρπάσαντες γυναῖκα, ἢ μηντευομένην, ἢ ἀμνήστευτον, ἢ χήραν, εἴτε εὔγενής ἔστιν, εἴτε δούλη, ἢ ἀπελευθέρα, καὶ μάλιστα ἐὰν τῷ Θεῷ ὥσιν αἱ γυναῖκες καθιερωμέναι, νομίμως τιμωρεῖσθωσαν, τουτέστιν εἰ μὲν μεθ' ὅπλων, εἴτε ξιφῶν, ἢ ῥοπάλων τὴν ἀρπαγὴν ἐποιήσαντο, οἱ τοιοῦτοι ξέφει τιμωρείσθωσαν· οἱ δὲ συνυπουργοῦντες αὐτοῖς, ἢ συνειδότες, ἢ ἔκόντες ὑποδεξάμενοι, ἢ οἰανδήποτε σπουδὴν εἰσεγκόντες τυπτόμενοι, καὶ κουρευόμενοι ῥινοκοπείσθωσαν, ἐπειδὴ οἱ προθέντες παρ' ἑαυτοῖς ἀρπάσαι ἔτοιμοι εἰσι καὶ φονεύειν τοὺς ἀνθισταμένους. Εἰ δὲ χωρὶς οἰωνδήποτε ὅπλων τὴν ἀρπαγὴν ἐποιήσαντο, οἱ μὲν τὴν ἀρπαγὴν ποιήσας χειροκοπείσθω, οἱ δὲ

(1) 'Ε. — περιφραστικῶς 'Ι. Β. Χ. Τρ.

βοηθήσαντες τοῖς τοιούτοις ἐν τῇ ἀρπαγῇ, ἢ συνειδότες, ἢ ὑπηρετήσαντες, ἢ ἔκόντες ὑποδεξάμενοι, ἢ οἰανδήποτε σπουδὴν εἰσενεγκόντες αὐτοῖς, τυπτόμενοι καὶ κουρεύμενοι ἐξοριζέσθωσαν. Ζήτει καὶ τὴν λέ. νεαρὰν τοῦ βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ φιλοσόφου τὰ αὐτὰ σχεδὸν νομοθετοῦσαν.

—·—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ'.

Περὶ τῶν ἐπὶ γάμῳ γυναικας ἀρπαζόντων. Ἀποστόλων κανὼν ξζ'. Συνόδου Ἀγιούρας κανὼν ιά. κέ. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν κζ'. Συνόδου στ'. κανὼν ήζ'. Θεοφίλου ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ κανὼν 6'.

Κείμενον.

Βιβλίον ἀ. τίτ. γ'. διάτ. ἐ. Ἐάν τις ἀρπάσῃ, ἢ πειραθῇ λαβεῖν γαμετὴν παρθένον ἴερὰν, κεφαλικῶς τιμωρεῖται. Καὶ διάτ. νγ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. Τοῖς γονεῦσι, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ τοῖς χρέεμόσι τῶν παρθένων, καὶ διακονιστῶν, καὶ τῶν ἀνειμένων τῷ Θεῷ γῆρῶν, ἔξεστι τοὺς ἀρπαγας αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐν καιρῷ τῆς ἐφόδου βοηθοῦντας αὐτοῖς ἐπ' αὐτοφώρῳ φονεύειν· εἰ δὲ διαφύγωσιν, ἀναζητοῦσιν αὐτοὺς ἐν Κωνσταντινούπολει μὲν οἱ ὑπαρχοι καὶ ὁ ἐπαρχος· ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις, πάντες οἱ ἄρχοντες πολιτικοί τε καὶ στρατιωτικοί, καὶ μετὰ σύστασιν μὴ χρωμένους φόρου παραγγραφῇ τιμωροῦνται ἐσχάτως· καὶ τὰ πράγματα τοῦ ἀρπαγος καὶ τοῦ ὡς εἴρηται βοηθήσαντος αὐτῷ, λαμβάνει τὸ μοναστήριον, ἢ τὸ ἀσκητήριον, ἐφ' ὃ καὶ τὴν βιασθεῖσαν ἐξ αὐτῶν ἐκεῖ τρέφεσθαι. Εἰ δὲ μόνον διακόνισσά ἐστιν ἡ βιασθεῖσα καὶ οὐκ ἀσκήτρια, εἴτε μονάστρια, τὴν μὲν δεσποτείαν ἡ κατ' αὐτὴν ἔκκλησία λαμβάνει, αὐτὴ δὲ τὴν γρῆσιν οἱ δὲ ἄλλως αὐτοῖς βοηθήσαντες, ἢ ὑπουργήσαντες, ἢ συνειδότες, ἢ ὑποδεξάμενοι, ἢ σπουδὴν οἰανδήτινα συνεισαγαγόντες, μό-

νη τῇ ἐσχάτῃ τιμωρίᾳ ὑπόκεινται. Χώρα δὲ τοῖς εἰρημένοις, κανέναν ἔκοῦσά τις τῶν εἰρημένων γυναικῶν ἀμαρτηθῆ. Βιβλ. α'. τίτ. δ'. διάτ. γ'. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ πάσχα οἱ τῶν παρθένων ἄρπαγες ἐγκλείονται καὶ δεσμοῦνται. Βιβλίον γ'. τίτ. κδ'. διάτ. α. 'Ο μὴ ὅν Ἰλλούστριος, ἀλλὰ μόνον λαμπρότατος, ἄρπαγὴν ἐν ἐπαρχίᾳ παρθένου πλημμελήσας, ἔκει τοῖς νόμοις ὑποβάλλεται, μὴ χρώμενος φόρου παραγραφῆ.

Σχόλιον.

Η ἐ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ α. β. βλ. τοῦ κάθδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, οὐδὲ ἡ νγ'. καὶ μηδὲ σὺ προσχῆς ταύταις. Η γ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ α. βιβλ. τοῦ κάθδικος ἐστι κεφ. κς'. τοῦ ιζ'. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ κατεστρώθη εἰς τὴν ἔρμηνείαν τοῦ κέ. κεφ. τοῦ παρόντος θ'. τίτ. 8 καὶ ἀνάγνωθι. Η α. διάτ. τοῦ κδ'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλ. τοῦ κάθδικος ἐτέθη εἰς κεφάλ. ή. τοῦ έ. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλίον τῶν βασιλικῶν, τοῦτο δὲ τὸ κεφάλαιον παρελείφθη.

Κείμενον.

Τίτλος μά. διάτ. δ'. '(1) λέγων παρὰ δούλου τὴν αὐτοῦ γαμετὴν ἀρπαγῆναι, οὐ τοῦ δεσπότου ἀλλ' αὐτοῦ κατηγορεῖν ὅρείλει. Βιβλίον ζ'. τίτ. ιγ'. διάτ. γ'. 'Εὰν δούλος καταμηνύσῃ ἀρπαγὴν παρθένου λαθεῦσαν, πάκτῳ ἡ ἀποπροσποιήσει ἐλευθεροῦται. Βιβλίον θ'. τίτ. θ'. διάτ. ζ'. 'Ο ἀνὴρ οὐ δύναται κινεῖν ὡς ἀνὴρ περὶ τῆς πρὸ τοῦ γάμου βιαιάς τῆς παρθένου φθορᾶς, εἰ μὴ ἦν αὐτοῦ μνηστή· αὐτὴ δὲ κινεῖ συνόντων τῶν κουρατώρων. Τίτλου δεκάτου διάταξις πρώτη: 'Εάν τις φθείρῃ τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπιτροπευθεῖσαν δεπορτατεύεται, καὶ εἰς ὀλόχληρον δημεύεται. Τίτλου ἑνδεκάτου διάταξις τρίτη: 'Εάν ἀρπαγῇ (1) ἡ μνηστὴ τοῦ υἱοῦ μου, κινῶ τὸν περὶ

(1) Σ. Τρ. καὶ Σ. ιρ.—ἀπόστη Ε. Ι. β.

βίας νόμου. Βιβλίου ἐννάτου, τίτλου τρισκαιδεκάτου διάταξις πρώτη και μόνη· Ἐάν τις ἀρπάσῃ οἰανὸγεινα γυναικα δούλην, ἡ ἐλευθέραν, καν ἦν αὐτῷ μεμνηστευμένη, κεφαλικῶς καταδικαζόμενος (1) ἀποθνήσκει, και οἱ ἐν τῇ ἀρπαγῇ βοηθήσαντες αὐτῷ. Καὶ τοῖς πατράσι τῶν ἀρπαγεισῶν ἔξεστι, και τοῖς ἀδελφοῖς, και τοῖς κηδεμόσι, και πάτρωσι* (2), και δεσπόταις, ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐφόδου τούτους φονεύειν· εἰ δὲ διαφύγωσιν, ἀναζητοῦσιν αὐτοὺς ἐν μὲν Βυζαντίῳ οἱ ὑπαρχοι και ὁ ἐπαρχος, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις πάντες οἱ ἄρχοντες, και στρατηλάται, και δοῦκες, και μετὰ σύστασιν ἀναιροῦσι, μὴ δυναμένους χρήσασθαι φόρου παραγραφῆ, ἡ ἐκκλήτῳ. Καὶ εἰ μὲν δούλη ἡ ἀπελευθέρα ἡρπάγη, ἀναιροῦνται οἱ ἄρπαγες, οὐ μὴν και μείωσιν τῆς οὐσίας ὑφίστανται. Εἰ δὲ εὔγενής ἡρπάγη, πάντα τὰ πράγματα τοῦ ἀρπάσαντος, και τῶν βοηθησάντων αὐτῷ, προσκυροῦνται τῇ ἀρπαγείσῃ. Οὕτε δὲ συναινοῦντος τοῦ πατρὸς, δύναται γαμεῖσθαι τῷ ἀρπάσαντι αὐτήν. Τὴν αὐτὴν δὲ ποιηὴν τοῦ θανάτου και τῶν πραγμάτων ὑφίστανται οἱ πρὸς τὴν ἐφόδον αὐτῷ ἀκολουθήσαντες οἱ δὲ συγίστορες, και ὑπουργοί, και ὑποδοχεῖς, και οἱ ὁπωσοῦν αὐτοῖς συσπουδάσαντες (3), οἵας ἂν εἴεν φύσεως, και τύχης, ἡ βαθμοῦ, ἡ ἀξίας, μόνην τὴν κεφαλικὴν ὑφίστανται τιμωρίαν, εἰ και ἔκοῦσα ἡ γυνὴ ἡρπάγη. Εἰ δὲ οἱ γονεῖς τῆς ἀρπαγείσης ἀνάσχωνται, και παραχωρήσωσι, δεπορτατεύονται οἱ δὲ ὑπουργήσαντες δοῦλοι και δοῦλαι καιόνται κατ ἀργεῖ (4) πάντα τὰ περὶ ἀρπαγῆς γυναικῶν ἀλλαχοῦ νενομοθετημένα, τῆς παρούσης διατάξεως ἀρκούσης ἐπὶ αὐτῶν, και Ἱερῶν, και χηρῶν.

(1) Χ. Τρ. και Σ. 'Ρ.—ἀποδικαζόμενος 'Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. και Σ. 'Ρ.—οὐχ ἔρηται ἐν 'Ε. Ι. Β. ἀλλ' ἐν τῇ Λατιν. μεταφράσει. — (3) Χ. Τρ.—σπουδάσαντες 'Ε. Ι. Β. — (4) Χ. Τ. Σ. 'Ρ.—ἀρκεῖ 'Ε. Ι. Β.

Σχόλιον.

Η δ'. διάτ. τοῦ μά. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι
κεφ. μς'. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. λέγουσα· Η διάτ. ὅμοίς τῇ
δευτέρᾳ ἐστὶ καὶ τῇ γ'. καὶ λέγει, ὅτι ὁ δεσπότης ἀγνοῶν τὸ
πταῖσμα τοῦ οἰκέτου νοέχει (1) μόνη κατέχεται, εἰδὼς δὲ,
ἴδιῳ ὄνόματι. Ὅλον δὲ τὸ τῆς δικτ. νόμιμον τοιοῦτόν ἐστι, ὅτι
ἐὰν οἰκέτης ἀλλότριος ἀρπάσῃ, εἰσω μὲν ἐνιαυτοῦ τὸ τετραπλοῦ
ζητεῖ ἡ περὶ ἀρπαγῆς γρηγόρων ἀγωγή, μετὰ δὲ τὸν ἐνιαυτὸν
τὸ ἀπλοῦν, ἥτοι ἐφ' ὃ δούναι τὸν οἰκέτην εἰς νόέαν, ἡ κατέχε-
σθαι τὸν δεσπότην αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸ περιελέον εἰς αὐτόν. Εἰ δὲ
συνειδότος τοῦ δεσπότου ἡγπασεν, εἰς τὸ διαφέρον ἐνέχεται ὁ
δεσπότης πάντως, τουτέστιν εἰς τὸ τετραπλοῦν, ἡ εἰς τὸ ἀπλοῦν.
Εἰ δὲ τὴν σὴν γαρεστὴν ἡρπασε, κατ' αὐτοῦ τοῦ οἰκέτου κίνησον
τὸ δημόσιον ἔγκλημα. Η γ'. διάτ. τοῦ ιγ'. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλ. τοῦ
κώδικός ἐστι κεφ. γ'. τοῦ ιή. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. τῶν βασιλ. οὕτως
ἔχον· Εὰν δοῦλος ἀρπαγὴν παρέβενος καταμηνύσῃ, ἐλεύθερος γίνε-
ται, ἥ. ἐὰν τὴν ἥδη συγχωρηθεῖσαν ἀπελέγῃ. Η ζ'. διάτ. τοῦ
θ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ,
οὐδὲ ὁ ί. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, οὐδὲ ὁ ιά. Η δὲ ἀ. διάτ. τοῦ
ιγ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. ἀ. τοῦ νή. τίτ.
τοῦ ξ'. βιβλ. Καὶ αὕτὸν μὲν κατεστρώθη περὶ τὸ τέλος τοῦ κθ'.
κεφαλαίου τοῦ παχύντος ή'. τίτ. τὸ δὲ θ'. θέμα τούτου λέγει
ταῦτα· Ήδὸν οὖν ἐν αὐτῇ τῇ ἀρπαγῇ εἰς ἐκ τούτων καταληφθῇ
ἡ παρὰ τῶν πατέρων τῶν γυναικῶν, ἡ παρὰ τῶν ἀδελφῶν, -ἡ
ἐπιτρόπων, ἡ κουρατώρων, ἡ πατρώνων, ἡ δεσποτῶν, ἐξελεγχθέν-
τες φονευέσθωσαν (2) κύποχειρί, μάλιστα ἐὰν καὶ γεγαμημένας
γυναικας ἐπειράθησαν ἀρπάσαι. Τὸ αὐτὸν δὲ λέγομεν καὶ εἰ μνη-
στήν τις ἴδιαν ἡγπασεν. Εἰ δὲ δυνηθῶσιν οἱ τοιοῦτοι διαφυγεῖν,
καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ οἱ ἐν πάσῃ χώρᾳ ἀρχοντες
καὶ στρατηλάται ἐκδικείτωσαν τὸ γινόμενον, κατέχοντες αὐτοὺς
καὶ τιμωρούμενοι, καὶ μὴ συγχωροῦντες αὐτοῖς ἐκκαλέσασθαι..
Καὶ εἰ μὲν δοῦλοι εἰσιν αἱ ἀρπαγεῖσαι, ἡ ἀπελεύθεραι, οἱ ἀρπά-
σαντες ὑποκείσθωσαν· εἰ δὲ καὶ εὔγενεῖς ἦσαν, τὰ πράγματα

(1) Χ. Τρ. — νοέχεια 'Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ.—φονευέσθωσαν 'Ε. Ι. Β.

τῶν ἀρπασάντων καὶ τῶν βοηθούντων αὐτοῖς, τῆς δεσποτείκς αὐτῷ, γινέσθωσαν προνοίᾳ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν γονέων εἰς προΐκα, η̄ ἐὰν μὴ βουληθῶσι γαμῆσαι, κατέχειν ταῦτα τὰ πράγματα. Μὴ ἔξεστω δὲ τῇ γυναικὶ αὐτὸν τὸν ἀρπάσαντα ἄνδρα λέγειν, μηδὲ τοὺς γονεῖς αὐτῆς τοῦτο αὐτῇ κελεύειν. Αἱ δὲ τιμωρίαι τῆς διατ. πᾶσαι ἔστωσαν κατ' αὐτῶν τῶν ἀρπασάντων καὶ βοηθούντων αὐτοῖς ἐν τῇ ἀρπαγῇ. Οἱ μέντοι συνειδότες καὶ ὑπηρετήσαντες, καὶ ὑποδεξάμενοι, η̄ οἰανδήτινα σπουδὴν αὐτοῖς συνενεγκόντες τῇ εἰρημένῃ τιμωρίᾳ ὑποκείσθωσαν, εἴτε βουλομένων τῶν γυναικῶν, εἴτε μὴ βουλομένων η̄ ἀρπαγὴ γέγονε. Καὶ οἱ γονεῖς δὲ τῆς γυναικὸς, κανὸν ἀνεξικακήσωσι, περιοριζέσθωσαν. Εἰ δὲ καὶ δοῦλος εὑρεθῇ ἐν τῷ πράγματι, καιέσθω, πασῶν τῶν ἀλλων τιμωριῶν σχολαζούσῶν.

Κείμενον.

Kai βιβλίον μζ'. τίτ. 6'. διάτ. λθ'. 'Ο δούλην ἀλλοτρίαν πόρνην σῦσαν ἀρπάζων η̄ χρύπτων, οὔτε ὡς κλεπτης, οὔτε ὡς ἀνδραποδιστής ἐνέχεται οὐ γάρ κλοπῆς ἀλλ' ἥδονῆς χάριν τοῦτο ἐποίησε. Βιβλ. μή. τίτ. έ. διάτ. κθ'. 'Ο ώρισμένος εἰς κατηγορίαν τῆς μοιχείας χρόνος τῆς πενταετίας οὐχ ἔχει χώραν ἐπὶ τῆς κατὰ βίαν γινομένης φθορᾶς, ἀπροσδιορίστως γάρ κινεῖται, ἐπειδὴ καὶ δημοσίᾳ βίᾳ πλημμελεῖται. 'Ομοίως διάτ. έ. τοῦ σ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου ἐν ω̄ φησὶν, ὅτι η̄ ἀρπαγὴ μεῖζων ἐστὶ τῆς μοιχείας, καὶ ὁ ἀρπάσας γεγαμημένην η̄ μὴ γεγαμημένην ἐσχάτως τιμωρεῖται, καὶ ἐξωτικοῦ κατηγοροῦντος, ἐὰν ὁ τῆς κόρης πατήρ παρακληθεὶς συνεχώρησε. Λέγει δὲ καὶ διάτ. ἀ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν, ὅτι οἱ φθείροντες διακόνισσαν ὑπεύθυνοί εἰσι ξίφει, καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν λαμβάνει τὸ δημόσιον. 'Η δὲ περὶ μανδάτου ἀρχόντων διαλεγομένη νεαρὰ ιζ'. ἀπαγορεύει ὅρους ἀσύλίας φυλάττεσθαι τοῖς ἀρπάξι τῶν παρθένων. Καὶ η̄ 6'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. διάτ. φησιν, ὅτι οἱ ἀρπάζοντες, η̄ ὑπο-

νοθεύοντες, ἡ διαφθείροντες ἀσκήτριαν, ἡ διακόνισσαν, ἡ μονάστριαν, ἡ ἄλλην εὐλαβές ἔχουσαν σχῆμα, καὶ οἱ μετασχόντες, κεφαλικῶς τιμωροῦνται καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἡ τῷ μοναστηρίῳ τῆς ὑδρισθείσης περιποιοῦνται διὰ τοῦ ἐπισκόπου, καὶ τοῦ οἰκονόμου, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ τῶν τάξεων· αὐτὴ δὲ μετὰ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἐμβάλλεται μοναστηρίῳ ἀσφαλῶς φυλαχθησομένη. Εἰ δὲ διακόνισσά ἐστιν ἔχουσα νομίμους παῖδας, τὸ νόμιμον μέρος λαμβάνουσιν. Εἰ δὲ ἐπὶ ἐνιαυτὸν μετὰ τὸ γνωσθῆναι τὸ μῆσος, μὴ ἐκδικήσωσι τὰ πράγματα οἱ εὐαγεῖς οἰκοι, ὁ οίσκος αὐτὰ λαμβάνει, τοῦ ἀμελοῦντος αὐτὰ ἐκδικήθηναι ἀρχοντος ἀποζωνυμένου, καὶ πέντε λίτρας τοῖς πριεῖταις προστιμωμένου. Ἡ δὲ ριμγός νεαρὰ διαλεγομένη περὶ γυναικὸς ἀρπαγείσης, καὶ γαμηθείσης τῷ ἀρπάσαντι, φησὶ τὴν τοιχύτην *γυναικα* (I) μὴ δύνασθαι λαβεῖν τὰ πράγματα αὐτοῦ, μήτε ἐκ τοῦ γόμου, μήτε ἐκ διαθήκης αὐτοῦ, μήτε οἱ μετασχόντες τοῦ μύσους, ἀλλ’ οἱ γονεῖς αὐτῆς λαμβάνουσιν αὐτὰ, εἰ μὴ τῷ γάμῳ ἰδικῶς συνήνεσαν· εἰ γάρ συνήνεσαν, εἰ μὴ περίεισι, φισκοῦνται τὰ τοιαῦτα πράγματα.

Σχόλιον.

Τὸ λθ'. διάτ. τοῦ β'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβ. ἐστι κεφ. λθ'. τοῦ ιβ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου οὕτως ἔχον ὡς συνωψίσθη. Γίνωσκε δὲ δτὶ ὁ τοιοῦτος, καν μὴ ἐνέχεται ὡς χλέπτης, ἢ ὡς ἀνδραποδιστὴς, ἀλλὰ χρηματικῶς τιμωρεῖται παρὰ τοῦ ἀρχοντος, καὶ σωφρονίζεται. Καὶ ζήτει θέμα παρατέλευτον τοῦ λζ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ ξ'. βιβλίου λέγον περὶ τὸ τέλος· Ὁ δὲ εἰς ἀλλοτρίαν δούλην πορνεύων, τῶν μὲν εὐπόρων ὑπάρχων, παρεχέτω ὑπὲρ τοῦ πταίσματος τῷ δεσπότῃ τῆς δούλης νομίσματα λζ'. εἰ δὲ εὔτελής εἴη, τυπτέσθω, καὶ καθόσον εὑπορεῖ, κατ' ἀναλογίαν τῶν λζ'. νομισμάτων διδότω. Τὸ χθ'. διάταγμα

(1) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται ἐν 'Ε. Ι. Β.

τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. ἔστι θέμα τελευταῖνον τοῦ χθ'. κεφ. τοῦ λζ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου οὕτως ἔχον ὡς ἐγράφη. Τὸ δὲ ἐ. διάτ. τοῦ σ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. τῶν διατάξεών ἔστι θέμα 6'. τοῦ ἐ. κεφ. τοῦ ιή. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. οὕτως ἔχον ὡς ἐγράφη. Ή α. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεκρῶν ἔστι κεφ. 16'. τῆς σ'. νεκρᾶς τοῦ Ἰουστινιανοῦ, οὐκ ἐτέθη δὲ εἰς τὰ βασιλ. Ή περὶ μανδάτων διαλεγομένη 17'. νεκρά ἔστι κεφ. κά. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ σ'. βιβλ. τῶν βασιλ. λέγον ταῦτα ἥπτως. Οὗτε δὲ ἀνδροφόνοις, οὔτε μωιχοῖς, οὔτε παρθένων ἀξπαξῖν ἀμαρτάνουσι τὴν ἐκ τῶν ὅρων φυλάξεις ἀσφάλειαν, ἀλλὰ κακεῖθεν ἐξελκύσσεις, καὶ τιμωρίαν αὐτοῖς ἐπάξεις. Οὐ γάρ τῶν τὰ τοιαῦτα ἀμαρτανόντων φείδεσθαι προσήκει, ἀλλὰ τῶν περιόντων ἵνα μὴ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν τολμηρωτέρων πάσχωσιν. Ἀλλως τε ἡ ἐκ τῶν ιερῶν ἀσφάλεια οὐ τοῖς αδικοῦσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀδικουμένοις δέδοται πάρα τοῦ νόμου, καὶ οὐκ ἀν εἴη δυνατὸν ἐκάτερον ἀσφαλίζεσθαι τῇ παρὰ τῶν ἀσύλων τόπων ἀσφαλείᾳ, καὶ τὸν ἀδικοῦντα, καὶ τὸν ἀδικούμενον. Ή δὲ 6'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. τῶν νεκρῶν ἔστι νεκρὰ Ἰουστινιάνειος ρκγ'. κειμένη ἐν βιβλ. 8'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεράλαιω 16'. ταῦτα φησιν, εἴτις ἀρπάσῃ, καὶ τὰ ἔξης ὡς (1) ἐγράφη εἰς τὸ κείμενον. Ή ρμγ'. νεκρὰ κεῖται εἰς κεφ. 6'. τοῦ νή. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. οὕτω διαλαμβάνον ὡς ἐδηλώθη. Άναγνωθί καὶ τὸν αὐτὸν νή. τίτ. ὅλον ὥραιά τινα διδάσκοντα, καὶ διάφορα περὶ τῶν ἀρπαζόντων οἰασδήτινκς γυναικας.

—·—·—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΑ'.

Περὶ Ἱερατικῶν συλλογομένων γυναιξί. Συνόδου Λαοδικείας κακῶν λ'. Συνόδου στ'. κανὼν οζ'.

Κείμενον.

Η περὶ ῥεπουδίων νεκρὰ ριζ'. δίδωσιν ἄδειαν τῷ ἀνδρὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς πάρα γνώμην αὐτοῦ συλλογ-

(1) X. Tρ. — οὐχ εὑρηται τὸ, ὡς ἐν Ε. Ι. Β.

μένης ἀνδράςι στέλλειν αὐτῇ ρεπούδιον, καὶ λύειν τὸν γάμον, καὶ κερδαίνειν τὴν αὐτῆς προῖκα.

Σχόλιον.

Η̄ ριζ'. νεαρὰ τοῦ ιουστινικνοῦ κεῖται εἰς βιβλίον κή. τίτ. ζ'. καὶ λέγει τὸ δ'. θέψα τοῦ ἀ. κεφ. ταῦτα ρητῶς. Ἐὰν ἀνδράσιν ἔξωτερικοῖς γυνὴ μὴ βουλούμενοι τοῦ ἀνδρὸς συμποσιάζῃ, η̄ συλλούνται, καὶ ἔστι μία τῶν λυουσῶν τὸν γάμον αἰτιῶν καὶ αὕτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ'.

Περὶ ἐπισκόπων, καὶ κληρικῶν γινομένων λαϊκῶν, η̄ ἀξιωματικῶν, η̄ στρατευομένων. Ἀποστόλων κανὼν πγ'. Συνόδου Νικαίας κανὼν ιβ'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ζ'.

Κείμενον.

Βιβλίον ἀ. τοῦ κώδικος τίτ. γ'. διάτ. λζ'. Οἱ δοῦλοι γνώμη τῶν δεσποτῶν μονάζοντες ἐλευθεροῦνται· εἰ δὲ καταλιπόντες τὴν ἀσκησιν, ἐτέραν κατάστασιν μετέλθωσιν, ἀναδουλοῦνται. Καὶ διάτ. νβ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι ἔάν τις ὡν κληρικὸς ἐνόπλως στρατεύσηται, η̄ καθαιρεθεὶς μετέλθῃ στρατείαν, ἀποστρατεύεται, καὶ βουλευτὴς παραχρῆμα γίνεται τῆς ιδίας πόλεως, η̄ ἐτέρας μέχρι μιᾶς ἐπαρχίας, ἐὰν η̄ πόλις αὐτοῦ πολλοὺς ἔχῃ βουλευτάς. Εἰ δὲ λανθάνοι, ἐπιλαμβάνονται οἱ βουλευταὶ τῶν πραγμάτων αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲν ἥμισυ ἐν προσόδῳ οὔση, η̄ ὡνουμένη λαμβάνουσι, τὸ δὲ ἥμισυ τῇ τραπέζῃ τῶν ὑπάρχων εἰσκομιζεται. Τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ μοναχοῦ δπωσοῦν στρατευομένου, η̄ λαμβάνοντος ἀξίαν, η̄ τὸν ἐν δικαστηρίοις βίον μεταδιώχοντος.

Σχόλιον.

Η̄ λζ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Οὐδὲ η̄ ιβ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. οὐδὲ

ἢ νγ'. Ζήτει δὲ βιβλ. τῶν βασιλικῶν δ'. τίτ. ἀ. κεφ. ιά. θέμα γ'. οὕτω λέγον· Εὖ μοναχὸς καταλείψῃ τὸ μοναστήριον, καὶ εἰς κοσμικὸν βίον μετέληθη (1), τοῦτον τῆς στρατείας καὶ τῆς τιμῆς, εἴ τινα ἔχοι (2), πρῶτον γυμνωθέντα ἐκ τοῦ ἐπισκόπου τοῦ τόπου, καὶ τοῦ τῆς ἐπαρχίας ἄρχοντος, εἰς μοναστήριον βάλλεσθαι, καὶ τὰ πράγματα, ὅσα μετὰ ταῦτα ἔχειν δειχθείη, τῷ μοναστηρίῳ ἐν ᾧ ἐμβάλλεται δικρέοειν· εἰ δὲ καὶ πάλιν καταλείψῃ τὸ μοναστήριον, τότε αὐτὸν ὁ ἄρχων τῆς ἐπαρχίας, ἐν ᾧ ἂν εὑρεθείη, κρατεῖτω, καὶ τῇ ὑποκειμένῃ αὐτῷ τάξει συναριθμείτω. Κεφ. γ'. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. καὶ τίτ. οὕτως ἔχον· Εἴ τις δὲ εἰς μοναχικὸν βίον ἐλθεῖν βουληθείη, κελεύομεν ἵνα, εἰ μὲν γνώριμός ἐστιν ὅτι οὐδεμιᾷ τύχῃ ὑπόκειται, ὁ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου, ὅτε συνίδοι, τὸ σχῆμα αὐτῷ παράσχῃ· εἰ δὲ μὴ γνωρίζεται, εἰ σιχδήποτε ὑπόκειται τύχῃ, ἐντὸς τριῶν ἐνιαυτῶν μὴ λαμβάνειν αὐτὸν τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ἀλλ' ἐντὸς τοῦ εἰρημένου χρόνου ἀποπειράσθω τῆς τούτου ἀναστροφῆς· ὁ τοῦ μοναστηρίου ἡγούμενος. Καὶ εἰ ἐντὸς τριετίας ἀναψυχῇ τις λέγων ἢ δοῦλον, ἢ κολιωνὸν (3), ἢ ἐναπόγραφον τοῦτον ἴδιον εἶναι, ἢ καὶ ὡς φεύγοντα τὴν γεωργίαν, ἢ ὥστι κλέψειται, ἢ διά τι πταῖσμα εἰς τὸ μοναστήριον αὐτὸν εἰσεληλυθέναι, καὶ ταῦτα ἀποδειχθείη, τῷ ίδιῳ δεσπότῃ τοῦτον ἀποκαθίστασθαι μετὰ τῶν πραγμάτων, ἀπερ̄ δειχθείη εἰς τὸ μοναστήριον εἰσαγγχὼν, λόγον πρότερον, ὡς οὐδὲν ὑπομενεῖ, παρὰ τοῦ ίδίου δεσπότου λαμβάνοντα. Εἰ δὲ ἐντὸς τριετίας μηδεὶς ἐναγάγῃ τινὶ τῶν εἱρημένων προσώπων, ὁ ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου μετὰ τὴν παραδρομὴν τοῦ τριετοῦ χρόνου, εἰ τὸν τοιωῦτον ἄνδρα ἄξιον κρίνῃ, τότε διδότω αὐτῷ τὸ σχῆμα, καὶ μηδεὶς αὐτῷ ὅχλησιν μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς τύχης εἰσφερέτω, ἐνόσω μέντοι γε ἐν τῷ μοναστηρίῳ διάγει· τὰ δὲ πράγματα, ἀπερ̄ εἰς τὸ μοναστήριον εἰσαγγχὼν φανείη, τῷ δεικνυμένῳ δεσπότῃ ἀποδιδόσθω. Εἰ δέ τις τῶν εἱρημένων προσώπων καταλείψῃ τὸ μοναστήριον, καὶ εἰς κοσμικὸν ἐλθῃ βίον, ἢ ἐν ταῖς πόλεσιν, ἢ ἐν τοῖς ἀγροῖς περιέρχεται, τῇ ίδιᾳ τύχῃ παραδιδόσθω. Κεφ. ί. τοῦ αὐτοῦ

(1) Χ. Τρ.—ἐπάλθη Ε. Ι. Β.—(2) μίτα καὶ ὡν Ἰχει, Χ. Τρ.—(3) ἢ μαθεωτὸν Βασιλ.

τίτ. λέγον· ἀπογορεύομεν δὲ τοῖς γονεῦσι τοὺς ιδίους παιδας μοναχικὸν βίον ἐπιλεγομένους ἐκ τῶν εὐχγῶν μοναστηρίων ἀφέλκειν.

Κείμενον.

Διάτ. νδ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. Οὐκ ἔξεστι τοῖς γονεῦσιν βουλομένους τοὺς παιδας μονάσαι, ἢ κληρωθῆναι, χωλύειν, οὔτε διὰ τοῦτο μόνον ἀποκληρονόμους ποιεῖν· ἀλλ' εἰ μὲν τὰ καθ' ἑαυτοὺς διατυποῦσιν, ἀνάγκην ἔχουσι τρεῖς οὐγγίας ἐᾶν αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ διατυπώσωσι, χώρα τοῖς ἐξ ἀδιαθέτου. Εἰ δὲ τὰς ἐκκλησίας ἢ τὰ μοναστήρια καταλίπωσι, καὶ κοσμικοὶ γένωνται, πάντα τὰ δίκαια αὐτῶν τῷ μοναστηρίῳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ διαφέρειν. Λέγει δὲ καὶ ἡ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν, ὅτι εἴτε πρεσβύτερος, εἴτε διάκονος, εἴτε ὑποδιάκονος, ἢ ἀνάγνωστης, ἀπολιπεῖν βουληθῆ τὸ σχῆμα τοῦ κληρικοῦ, καὶ εἰς ἔτερον βίον μετελθεῖν, ἢ εἰς βουλευτήριον μετὰ τῆς οὐσίας, ἢ ἀπόρος ὥν εἰς ταξεωτικὴν καταχθῆσεται τύχην. Καὶ ἡ ιβ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. φησί· Μηδεὶς τὸν οἰκεῖον κλῆρον ἐῶν γινέσθι χοσμικὸς, ἐπεὶ καὶ τῆς ώς εἰκὸς προσούτης αὐτῷ ἀξίας ἢ στρατείας ἀποστερεῖται, καὶ τῇ βουλῇ τῆς ιδίας πόλεως ἀποδίδοται. Καὶ ἐὰν δοῦλος εἰδότος καὶ μὴ ἀντιλέγοντος τοῦ δεσπότου κληρωθῆ, ἐλεύθερος καὶ εὐγενῆς γένεται· ἀγνοῶν δὲ ὁ δεσπότης εἰσω ἐνὸς ἐνιαυτοῦ τὴν τύχην ἀποδεικνὺς λαμβάνει αὐτόν· ὁ δὲ οὕτως ἐλευθερούμενος, ἐὰν εἰς κοσμικὸν βίον μετέλθῃ, παραδίδοται τῷ δεσπότῃ αὐτοῦ εἰς δουλείαν· καὶ ὅτι ὁ διὰ τὸ μονάσαι ἐλευθερωθεὶς, ἐὰν κοσμικὸς γένηται, ἢ ἐν πόλεσιν, ἢ ἐν ἀγροῖς περιέρχηται, ἀποδίδοται τῇ ιδίᾳ τύχῃ. Καὶ ἡ ιγ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. φησὶν, ὅτι δοῦλος κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ παρατήρησιν μονάσας, ἐὰν πειραθῇ τὸ μοναστήριον καταλιπεῖν, καὶ βίου ἑτέρου σχῆμα μετελθεῖν, ἔξεστι τῷ ιδίῳ δεσπότῃ

τὴν τύχην ἀποδεκνύντι, ἔλκειν αὐτὸν καὶ εἰς οἰκέτας ὑπάγειν. Λέγει δὲ καὶ ἡ β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν, δῆτι ἐὰν μοναχὸς γένηται λαϊκὸς, γυμνοῦται τῆς στρατείας καὶ τῆς τιμῆς, καὶ διὰ τοῦ ἐπισκόπου μεθ' ὧν ἐπεκτήσατο εἰς μοναστήριον βάλλεται· εἰ δὲ πάλιν καταλίπῃ τὸ μοναστήριον, δὲ ἄρχων τῆς ἐπαρχίας ἐν ἣ συνελήφθη ἐνοῖ αὐτὸν τῇ ἐπιχωρίῳ τάξει.

Σχόλιον.

Ἔνγ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, ὡς καὶ ὅπισθεν ἐγράψαμεν. Ζήτει δὲ βιβλίον δ'. τίτ. ἀ. κεφ. θ'. οὗτως ἔχον· Οὐδεμίαν δὲ ἄδειαν διδόσαμεν η̄ τοῖς γονεῦσι τοὺς παῖδας, η̄ τοῖς παισὶ τοὺς γονέας, τὴν κοσμικὴν διαγωγὴν καταλιμπάνοντας, ὡς ἀχαρίστους ἀποκλείειν τῆς ἴδιας κληρονομίας, ὑπὲρ αἰτίας πρὸ τοῦ μοναχικοῦ βίου παρακολουθησάστης. Ἔ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ ἰουστινιάνειος σ'. τοῦτο δὲ τὸ κεφ. οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ἔ δ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ ἰουστινιάνειος ρχγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. καὶ λέγει τὸ λδ'. κεφ. τούτου, δσα εἰς τὸ κείμενον περιέχονται. Άναγνωθει τοῦ αὐτοῦ βιβλ. καὶ τίτ. κεφ. λζ'. δπερ κατεστρώθη εἰς τὴν ἔργηνείαν τοῦ λζ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος. Ἔ ιγ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ ἰουστινιάνειος ἐ. τοῦτο δὲ τὸ κεφ. οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ἔ δὲ δ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ἔστι νεαρὰ ἰουστινιάνειος ρχγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν δ'. τίτ. ἀ. κεφ. ιά. καὶ ἀνάγνωθει τοῦτο καταστρώθεν ῥητῶς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρόντος λδ'. κεφ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ'.

Περὶ τῶν συνεπισταμένων ἀμαρτάνουσι χληρικοῖς, καὶ μὴ φανερούντων. Βασιλείου καγῶν οά.

Κείμενον.

Περὶ τῶν ὑποδεχομένων ἢ χρυπτόντων ληστὰς, ἢ δυναμένων καὶ μὴ παραδιδόντων, ἢ ἔτεροις ἐγκλήμασιν ὑποκειμένων, διαλαμβάνει ὁ λθ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τοῦ κώδικος, καὶ ὁ ις'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλ. τῶν διατάξεων, πῆ μὲν αὐτοὺς ὑποβάλλοντες ταῖς κατ' ἔκεινων ἀρμοζούσαις τιμωρίαις, πῆ δὲ διαφόρους ἔτέρας ποινὰς ἐπάγοντες· καὶ πῶς ἀποσπῶνται οἱ ὑπεύθυνοι διάγοντες ἐν χωρίοις. 'Ο δὲ (1) συγγενὴ, ἢ ἀγχιστέα ληστὴν φυλάξας καὶ διασώσας, μέσως πως τιμωρεῖται, ὡς διάτ. β'. τοῦ εἰρημένου ις'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλίου.

Σχόλιον.

Οὐ λθ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐτέθη εἰς κεφ. γ'. τοῦ κζ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, καὶ φησιν οὕτως· Οὐ ὑποδεξάμενός τινα ἐνεχόμενον ἐγκλήματι ἐν εἰδήσει, τὴν αὐτὴν ὑποστήσεται τιμωρίαν· ὁ δὲ ὑποδεξάμενος ληστὰς καὶ μὴ προσαγαγὼν αὐτοὺς δικαστηρίῳ δημευέσθω, ἢ τιμωρείσθω κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ προσώπου ὡς ἂν ὁ δικαστὴς συνίδῃ. Οὐ ις'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλ. τῶν διατ. ἐτέθη εἰς κεφ. α. τοῦ αὐτοῦ κζ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. καὶ φησιν· Οἱ ὑποδοχεῖς τῶν ληστῶν ὡς λησταὶ τιμωροῦνται, καὶ οἱ δυνάμενοι κρατῆσαι τοὺς ληστὰς καὶ ἀπολύσαντες χρήματα λαβόντες, ἢ μέρος τῶν ληστευθέντων. Τὸ δ'. διάτ. τοῦ ις'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐς ει κεφ. δ'. τοῦ ῥηθέντος κζ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. οὕτως ἔχον ῥητῶς ὡς ἐγράφη. Ἀνάγνωθι καὶ τὸ δ'. αὐτοῦ κεφ. διδάσκον πῶς ἀποσπῶνται οἱ ἐνεχόμενοι ἐγκλήμασι, καὶ διατρίβοντες ἐν κτήμασι, καὶ ὅτι εἰ μὴ διδόκοι τούτους οἱ δεσπόται τοῦ κτήματος τῷ ἄρχοντι, στεψίσκονται τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, καὶ οἱ πρωτεύοντες καὶ οἱ φροντισταὶ τούτου ἐξορίζονται. Σὺ δὲ ζήτει τὸν δλον κζ'. τίτλον τοῦ ξ'. βιβλίου. 'Ανάγνωθι καὶ βιβλίον α. τίτ. δ'. κεφ. κβ'. ν'. καὶ ή'. καὶ βιβλίον ξ'. τίτ. λθ'. κεφ. τελευ-

(1) Χ. Τρ. καὶ Σ. Π.— ὁ γὰρ 'Ε. 'Ι. Β.

(ΤΟΜ. Α').

ταῖον διαλαμβάνουσι γάρ ὅτι ἐπίσης τοῖς αἰετικοῖς καὶ τοῖς γόνοις κωλάζονται οἱ αὐτοὺς ὑποδεγόμενοι καὶ συγκαλύπτοντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΛΔ'.

Περὶ τοῦ καθαίρεισθαι τοὺς κληρικοὺς διδόντας ἐγγύας.
Ἀποστόλων κανὼν χ'.

Κείμενον.

‘Η κέ. καὶ λβ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος λέγουσι τοὺς κληρικοὺς δικαζομένους διδόναι ἐγγύας. ‘Η δὲ 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν λέγει τοὺς μὲν κληρικοὺς δικαζομένους μὴ διδόναι ἐγγυητὰς, ἀλλ' ὁμολογίαν ἐνυπόθηκον ποιεῖν ἀνευ ὄρκου· τοὺς δὲ ἐπισκόπους δικαζομένους μήτε ἐγγύας διδόναι, μήτε ποιεῖν ὁμολογίαν.

Σχόλιον.

Η κέ. καὶ λβ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ βασιλικά. Η δὲ 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος φργ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. καὶ φησι τὸ μδ'. κεφ. καὶ μέ. τοῦ αὐτοῦ περὶ τὰ τέλη ὅσα συνωψίσθησκαν παρὰ τοῦ Πατριάρχου. Τὰ μὲν τοι γραφέντα εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ χ'. κανόνος τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἀρκοῦσιν εἰς διευλύτωσιν τῆς εἰσαγομένης ἀμφιβολίας χάριν τῶν ἐγγυῶν τῶν ἐπισκόπων, καὶ τῶν κληρικῶν, καὶ ἀνάγνωθι ταῦτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ'.

Περὶ κληρικῶν ἐσθιόντων ἐκ καπηλείῳ, ἢ πανδοχείῳ.
Ἀποστόλων κανὼν νδ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν χδ'.
Συνόδου Καρθαγένης κανὼν μ'. Συνόδου στ'. κανὼν θ'.

Κείμενον.

‘**Η** ιδ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι τὸν μοναχὸν ἀναστρεψόμενον ἐν καπιτλείῳ δεῖ σωφρονίζεσθαι, ἐν μὲν ταῖς ἐπαρχίαις παρὰ τῶν ἐκδίκων, ἐν δὲ Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῦ ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων, ἐξωθούμενον τῶν μοναχηρίων παρὰ τῶν ἡγουμένων. Πανταχοῦ δὲ κρατεῖ ὁ νόμος, καὶ προνοοῦσι τῆς φυλακῆς αὐτοῦ οἱ ὑπαρχοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες.

Σημειογρ.

Πί. ιδ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστὶ νεαρὰ ίουστινιάνειος ρλγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ δ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεφ. ιζ'. οὕτως ἔχοντι ὡς συνωψίσθη, καὶ ἀνάγνωθι τοῦτο. Ζήτει καὶ κανόνα τῶν ἀγίων Ἀποστόλων μβ'. μγ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ'.

Περὶ κληρικῶν ὑβρίζόντων βασιλέα, ἢ ἐπίσκοπον, ἢ ἄρχοντα, ἢ πρεσβύτερον. Ἀποστόλων κανὼν νέ. νι'. πδ'.

Κείμενον.

‘Ιδικῶς μὲν περὶ κληρικῶν ὑβρίζόντων ὁ πολιτικὸς νόμος οὐ διαλαμβάνει λέγει δὲ βιβλίον θ'. τοῦ κώδικος τίτ. ζ'. διάτ. ἀ. καὶ μόνη, ὅτι ὁ τὸν βασιλέα ὑβρίζων οὐ τιμωρεῖται, οὔτε τι σκληρὸν ἢ τραχὺ ὑπομένει· ἢ γὰρ ἀπὸ κουφότητος εἴπε, καὶ περιφρονεῖται· ἢ ἐξ ἀνοίας, καὶ ἐλεεῖται· ἢ ὡς ἀδικούμενος, καὶ συγχωρεῖται· ἀναφέρεται δὲ τῷ βασιλεῖ, καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ προσώπου κρίνει εἰ δφείλει συγχωρηθῆναι· ἢ τιμωρηθῆναι. Εἴρηται γὰρ καὶ βιβλίῳ μή. τίτ. δ'. διάτ. ζ'. ὅτι οὐ χρὴ τοὺς δικαστὰς ἀποκεχρῆσθαι τῇ βασιλικῇ τιμῇ, ἀλλὰ τὸ ἀληθὲς σκοπεῖν, καὶ εἰ δυνατὸν ἢν τὸ πρόσωπον ποιήσαι,

καὶ εἰ πρὸ τούτου ἐποίησε, καὶ εἰ ἐνεθυμήθη, καὶ εἰ ἔνηφεν· οὔτε γὰρ εὐχερῶς ὄφειλει τιμωρεῖταις ὁ φλύαρος, εἰ μὴ τοιοῦτό ἐστι τὸ ἀμάρτημα, ὅπερ νόμος ῥητῶς ἡ ἐξ ὄμοίου τιμωρεῖται· τραχύτερον δὲ κατὰ σρατιωτῶν κινεῖται. Γενικῶς δὲ περὶ τῶν ὑβριζόντων, ἡ τυπτόντων, ἡ ποιούντων φάμοσα (1) καὶ τῶν εὑρισκόντων αὐτὰ καὶ ἀναγινωσκόντων, καὶ μὴ διαφέρηγνύντων, διαλαμβάνει βιβλίον μζ'. τίτ. ἴ. καὶ βιβλίον θ'. τοῦ κώδικος τίτ. λέ. καὶ λς'. καὶ Ἰνστιτουτίων δ'. τίτ. δ'. ἐν οἷς εἴροηται ὅτι καὶ χρηματικῶς καὶ ἐγκληματικῶς κινεῖται, καὶ ὅτι ὁ περὶ ὑβρεῶς καταδικαζόμενος ἀτιμως γίνεται, καὶν ἀλλότριον διῆλον ὑβρισεν, ἡ φιλικῶς ἐπὶ δόσει χρημάτων ἀπηλλάγη, ὡς βιβλίον γ'. τίτ. 6'. διάτ. 6'. καὶ σ'. καὶ ὅτι τραχεῖα ὑβρις ἐστὶν ἡ γινομένη ἀρχοντι, ἡ ὑπάτω, καὶ ἵερει, καὶ ἀξιωματικῷ, καὶ ὅτι εἶσω ἐνικυτοῦ μόνον κινεῖται. Κεφαλική δὲ τιμωρία ὠρισται κατὰ τῶν ποιούντων φάμοσα, καὶ τῶν ἀναγινωσκόντων αὐτα, καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν λεγόντων τισὶν, ὡς βιβλίον θ'. τίτ. λς'.

Σχόλιον.

Η ἀ. διάτ. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τῷ κώδικός ἐστι βιβλίον ξ'. τίτ. λς'. κεφ. ιγ'. οὕτως ἔχον ὡς συναψίσθη. Τὸ ζ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτλου τοῦ μή. βιβλίου ἐστὶ θέμα δ'. τοῦ ή. κεφ. τοῦ λς'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου, διαλαμβάνον ῥητῶς ὅσα εἰς τὸ κείμενον ἐγράφησαν. Σημείωσαι οὖν καὶ ἀμφίτερα ξένα ὄντα, καὶ χρίσιμα κατὰ πολὺ. Ό. ί. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλίου τῶν διατάξεων ἐτέθη εἰς τίτ. κά. τοῦ ξ. βιβλίου τῶν βισιλικῶν ἐξ αὐτῆς ἀρχῆς· καὶ ζήτει κεφ. διάφορα τούτου περὶ ὑβρεῶν, καὶ φαμόσων διαλεγόμενα. Τὸ δὲ ἀ. κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. λέγει ταῦτα ῥητῶς· Γενικῶς μὲν ὑβρις λέγεται τὸ παράνομον, ἰδικῶς δὲ ἡ περιφρόνησις, καὶ ἡ ζημία, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀκουειλίου, καὶ ἡ ἀδίκεια ὡς ἐπὶ τοῦ ἀδίκως καὶ παρανόμως ψηφισαμένου.

(1) λατιν. *famosos libellos* (ὑβριστικὰ ἔγγραφα).

Ο λέ. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐτέθη εἰς κεφ. μγ'. τοῦ κά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου λέγον. Ο κατὰ συκοφαντίαν κινήσας τὴν περὶ ὕβρεως ἀγωγὴν, ἢ ἐξορίζεται, ἢ τοῦ ἀξιώματος ἀποκινεῖται. Καὶ ὁ λς'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου κεῖται εἰς τίτ. ξγ'. τοῦ ξ'. βιβλίου, καὶ φησὶ τὸ ἄ. κεφ. ταῦτα· Πᾶς ὁ εύρισκων φλυαρίαν ἐσφραγισμένην, ἢ ἀσφράγιστον, καὶ μὴ παραχρῆμα καίνα, ἀλλὰ (1) ἀναγινώσκων, ὑποκείσθω τιμωρίᾳ ἢ τινι ὑπέκειτο καὶ ὁ συντεθεικὼς τὴν φλυαρίαν. Καὶ κεφ. 6'. Ὁ εύρων φλυαρίαν μηδενὶ ἐτέρῳ λεγέτω τὴν δύναμιν αὐτῆς, ἀλλὰ διαρρήξει αὐτὴν ἢ καύσει· δ δὲ ταῦτα μὴ ποιήσας κεφαλικῇ τιμωρίᾳ ὑποδηληθήσεται· πᾶς γὰρ θαρρῶν ἀπερ ἐντάττει ἐν τῇ φλυαρίᾳ κατηγορείτω, γινώσκων ὅτι ἐὰν ἀποδεῖξῃ τιμῆς ἀξιοῦται, μὴ ἀποδεῖξας δὲ τιμωρεῖται· ὁ δὲ τοιοῦτος χάρτης τὴν καθ' οὗ ἐτέθη ὑπόληψιν μὴ βλάψῃ. Ὁ δὲ δ'. τίτ. τῆς δ'. Ἰνσιτουτιῶνος οὐκ ἐτέθη μὲν εἰς τὰ βασιλικά φησὶ δὲ τὴν περὶ ὕβρεως ἀγωγὴν καὶ γρηγορικῶς, καὶ ἐγκληματικῶς κινεῖσθαι. Τὸ δ'. καὶ στ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν διατάξεων ἐτέθη ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἄ. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ κά. βιβλίου τῶν βασιλικῶν καὶ ζήτει διάφορα κεφάλαια τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. Ἀνάγνωσις καὶ γ'. θέμα τοῦ ἄ. κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου καταστροφὴν εἰς τὸ κζ'. κεφ. τοῦ παρόντος τίτ. περὶ τὰ μέσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΖ'.

Περὶ τῶν ποιούντων συνωμοσίας ἡ φατρίας. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν τῇ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν νγ. Συνόδου ζ'. κανὼν λδ'.

Κείμενον.

Καὶ δ πολιτικὸς νόμος τιμωρεῖται τὰς φατρίας (2) καὶ τὰς συνωμοσίας, ὡς βιβλίον μή. τίτ. δ'. διάτ. δ'. καὶ τίτ. ιθ'. διάτ. ιά. καὶ ιε'.

(1) Χ. Τρ. — καὶ ἄλλα ἀναγινώσκων Ε. Ι. Β. — (2) Χρ. Τρ. καὶ Σ. Τρ. — φατρίας Ε. Ι. Β.

Σχόλιον.

Ό δ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. τῶν διατ. ἐτέθη εἰς τὸν λς'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βιβλικῶν· καὶ ζήτει κεφ. δ'. λέγει γὰρ τοῦτο, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ πρὸ αὐτοῦ κεφ. τίνες ἐνέχονται τῷ περὶ καθοσιώσεως ἐγκλήματι, ταῦτα ῥητῶς· Καὶ δ συνωμοσίαν κατὰ τῆς πολιτείας παρασκευάστας γενέσθαι, καὶ δ ἐπιβουλεύσας ἐν σρατοπέδῳ, ἢ τοῖς πολεμίοις αὐτὰ προδοὺς, καὶ δ κατὰ δόλον ἐμποδίσας ὑπὸ Ρωμαίους γενέσθαι τοὺς πολεμίους, ἢ παρασκευάσας αὐτοὺς βιογθηθῆνας πλήθει, ἢ ὄπλοις, ἢ ἵπποις, ἢ χρήμασιν, ἢ ἐτέρῳ οἰωδήποτε τρόπῳ, ἢ τοὺς φίλους τῆς πολιτείας ἐχθροὺς ποιήσας, ἢ κωλύσας ἔτερον ἔηνος πειθαρχῆσαι τῇ πολιτείᾳ, ἢ παρασκευάσας τοῖς ἐχθροῖς δεχθῆναι δυῆρους, ἢ χρήματα, ἢ ὑποζύγια. Τὸ ιά. καὶ ιγ'. διάτ. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλίου τῶν διατ. εἰσὶ θέμα γ'. τοῦ ιά. κεφ. τοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου, καὶ κεφ. ιγ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλίου· καὶ ἀμφω γὰρ κολάζουσι τοὺς ποιοῦντας συνωμοσίας ἢ φατρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ'.

Μοῖα ἀμαρτήματα λύει ἡ χειροθεσία. Συνόδου Νεοχαισαρείας κανὼν θ'. καὶ τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ συνόδου κανὼν ιβ'. καὶ τὰ ἐν αὐτῷ παρ' ἡμῶν γραφέντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ'.

Περὶ μετανοίας, καὶ τίνες ἀδειαν ἔχουσι διδόναι τοῖς μετανοοῦσι καταλλαγήν· καὶ ὅτι ἔξεστι τῷ Ἱερεῖ μειοῦν καὶ αὔξειν τὰ ἐπιτίμια. Ἀποστόλων κανὼν νά. νβ'. Συνόδου Νικαίας κανὼν ιά. ιβ'. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ἀ. β'. γ'. δ'. ἑ. ζ'. η. θ'. Συνόδου Νεοχαισαρείας κανὼν ἀ. β'. ιά. ιβ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ζ'. ζ'. κζ'. μγ'. μέ. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν β'. Συγόδου ζ'. κα-

νών ρβ'. Βασιλείου κανών ἐ. λδ'. οδ' οέ. οστ'. πβ'. πδ'.
Γρηγορίου Νύσσης κανών γ'. δ'. ζ'. η'.

Κείμενον.

‘Η γ'. διάτ. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου του κώδικος ἀνεῖλε τὴν μετάνοιαν τῶν δρθισδόξων εἰς αἱρετικοὺς ἀποστάντων. ‘Η δὲ λζ'. νεαρὰ, ἡ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν Ἀφρικῆς διαλεγομένη, καὶ τοῖς τοιούτοις καιρὸν δέδωκε μετανοίας. ‘Η δὲ λδ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος καὶ ἡ δ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν, ἀδειαν τῷ ἐπισκόπῳ δέδωκε, θεωροῦντι μετάνοιαν τοῦ κυβεύσαντος κληρικοῦ, ἡ θέαις παρεμβαλόντος (1), μειοῦν τὸ ἐπιτίμιον, καὶ πρὸ συμπληρώσεως τοῦ δρισθέντος χρόνου ἀποκαθιστᾶν αὐτὸν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ Τοῦτο δὲ περὶ ἐπισκόπων ιδικόν ἐστιν· οἱ γὰρ πολιτικῶς δικάζοντες ἀδειαν ἔχουσι, τὴν ἀρχὴν ψηφιζόμενοι, καὶ αὐξεῖν καὶ μειοῦν τὴν ποινὴν, ως μέν τοι ἐπὶ ἔχατέρου μὴ παρεξιέναι τὴν συμμετρίαν, ως βιβλίον μή. τίτ. ιθ'. διατ. ιθ'. ιγ'. Εἰ καὶ τὰ μάλιστα εἴρηται βιβλίῳ τῷ αὐτῷ τίτ. ιζ'. διατ. ἀ. καὶ βιβλίῳ ν'. τίτ. ἀ. διατ. ιέ. ὅτι ἡ τοῦ φάκτου ζήτησις ἐπιτέτραπται τῷ δικαστῇ, οὐ μὴν ἡ τοῦ νόμου ἐπεξέλευσις· ὅμως μέν τοι ὁ ψηφισάμενος οὐκέτι δύναται τὴν ψῆφον ἀνατρέπειν. Εἴρηται γὰρ βιβλίῳ ζ'. τοῦ κώδικος τίτ. ν'. διατ. ἀ. ὅτι οὔτε τὴν ιδίαν ψῆφον, οὔτε τὴν τοῦ διαδεχθέντος (2) δύναται τις ἀνατρέψαι· καὶ βιβλίον θ'. τίτ. μζ'. διάτ. ιέ. ὅτι ὁ ἀρχῶν ἀνατρέπειν οὐ δύναται τὴν παρ' αὐτοῦ ὄρισθεῖσαν ποιηῆν.

Σχόλιον.

Η γ'. διάτ. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, καὶν ὁ τοιοῦτος τίτ. κεῖται ἐν βιβλίῳ

(1) παρεμβαλόντος Χ. Τρ. — (2) διαλεγθέντος Σ. Ρ.

ξ'. τίτ. νδ'. κεφ. κγ'. Ή δὲ περὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἀφρικῆς διαλεγομένη λζ'. νεαρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ οὐκ ἔτέθη εἰς τὰ βασιλικά· δέδωκε δὲ τούτοις καιρὸν μετανοίας. Ή λδ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικας οὐκ ἔτέθη εἰς τὰ βασιλικά.
 Ή Ϛ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι κεφ. κϚ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, οὗτως ἔχον ως συνωψίσθη ἀπὸ τῆς ρκγ'. νεαρᾶς τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐκκοπὲν, καὶ κεφ. ὃν αὔτης ιε. Τὸ ιϚ'. διάτ. καὶ τὸ ιγ'. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι κεφ. ιά. τοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. οὗτως ἔχον· Πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ἀκαρτήματος δεῖ τὴν τιμωρίαν ἐκφέρεσθαι, καὶ μήτε σκληρὸν, μήτε μὴν ἐλαφρὸν φαίνεσθαι τὸν δικαστὴν, πλὴν ἐν τοῖς ἐλαφροῖς ἐλαφρὸν εἶναι αὐτὸν δεῖ, καὶ ἐν τοῖς βαρυτέροις σφοδρὸν μετὰ καλοθελοῦς συμμετρίας· καὶ κεφ. ιδ'. οἱ ἔξτραρδινεμ δικάξων ἐγκλήματι αὐξεῖν καὶ μισοῦν τὴν ποινὴν δύναται, ὡστε μέντοι ἐπὶ ἐκατέρου μὴ παρεξιέναι τὴν συμμετρίαν. Τὸ ἀ. διάτ. τοῦ ις'. τίτ. τοῦ μή. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι κεφ. ί. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. λέγον περὶ τὸ τέλος, ως ἡ μὲν τῆς ὑποθέσεως ζήτησις ἐπιτέτραπται τῷ δικαστῇ, οὐ μὴν ἡ τοῦ νόμου ἐπεξέλευσις. Ό δὲ ἀ. τίτ. τοῦ ν'. βιβλίου τῶν διατ. ἔτέθη εἰς βιβλ. νδ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεφ. ἀ. Τὸ ιέ. διάτ. παρείθη. Ή ἀ. διάτ. τοῦ ν'. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. πς'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὗτως ἔχον· Οὕτε τὴν τοῦ προηγησαμένου ἀπόφασιν, οὕτε τὴν ἴδιαν δύνασθαι τινα ἀνακαλεῖσθαι εἰς ἀμφιβολίαν οὐ φέρεται· μηδὲ ἀπὸ τῆς τοιχύτης ἀποφάσεως προτιθέναι ἐκκλητὸν φανεροῦ νομίμου δοτίν. Ή ιέ. διάτ. τοῦ μζ'. τίτ.. τοῦ θ'. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. νέ. τοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὗτω λέγον· Τὴν τιμωρίαν οὐκ ἔξεστι τῷ ἄρχοντι ἀνακαλεῖσθαι. Ζήτει καὶ τίτ. ν'. τοῦ αὐτοῦ ξ'. βιβλ. κεφ. ἀ. θέμα τελευταῖον, καὶ βιβλ. ζ'. τίτ. θ'. κεφ. κ'. καὶ βιβλ. θ'. τίτ. α'. κεφ. πδ'. καὶ ρκζ'. καὶ βιβλ. νς'. τίτ. ή. κεφ. κθ'.

Κείμενον.

'Ἐν δὲ τῷ μέ διατάγματι τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μδ'. βι-

βλίου φησὶν, ὅτι τὴν ψηφισθεῖσαν ποιηὴν αὔξειν ἢ μειοῦν
· δὲ ἄρχων χωρὶς βασιλικῆς αὐθεντιας οὐ δύναται. Καὶ
βιβλ. μή. τίτ. ιή. διάτ. α'. φησὶν, ὅτι ἐὰν δοῦλος φοβού-
μενος πρὸς τὸν δεσπότην ὑποστρέψαι εἰπῇ καθ' ἑαυτοῦ
πλαστῶς, καὶ μετὰ καταδίκην ἐρωτωμένου περὶ τῶν συ-
νιστόρων, φανῇ ἢ ἀλήθειᾳ, ἐλευθεροῦται τῆς ποιηῆς, καὶ
διὰ τῆς τάξεως πιπράσκεται, ἐφ ὡ μὴ ὑποστρέψαι πρὸς
τὸν δεσπότην, καὶ τὸ τίμημα (1) τῷ δεσπότῃ δίδοται. Αὐ-
τὸς δὲ ὁ καταδικάσας ὡς αἴτιόν τινα οὐ δύναται ἐλευ-
θεροῦν ἀνακίτιον εὑρισκόμενον. Οὕτε γάρ τις τὴν οἰκείαν
ψῆφον ἀνακαίσεται, καν χρήματικη εἰη δεῖ σὺν περὶ
τούτου βασιλεῖ ἀναφέρειν ἐπὶ τῶν ἐγκλημάτων. Καὶ διάτ.
θ'. καὶ κζ'. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, ὅτι ὁ βου-
λευτὴς οὔτε εἰς μέταλλον, οὔτε εἰς ἔργον μετάλλου
καταδικάζεται, οὔτε φουρκίζεται, οὔτε κχίσται, ἀλλ' εἰ
καί τι τοιοῦτο ψηφισθῇ, ἐλευθεροῦται οὐ διὰ τοῦ ἄρχον-
τος, ἀλλὰ διὰ τοῦ βασιλέως διδασκομένου, καὶ τὴν τι-
μωρίαν ἐναλλάσσοντος, ἢ ἐλευθεροῦντος καὶ οτι οἱ ἄρ-
χοντες οὐκ ἀνατρέπουσι τὰς ίδιας ψῆφους. Εἰ μέντοι τις
καθ' ἑαυτοῦ ψευσάμενος, ἢ ἀπορίᾳ συστάσεων καταδικα-
σθῇ, καὶ ὑστερον εύρεθῶσι δικαιώματα βοηθοῦντα αὐτῷ,
ὁ βασιλεὺς ἢ ἐλευθεροὶ αὐτὸν, η μειοῖ τὴν ποιηήν.

Σχόλιον.

Τὸ μέ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μβ'. βιβλίου ἐστὶ θέμα παρα-
τέλευτον τοῦ μζ'. κεφ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τῶν βασι-
λικῶν οὕτως ἔχον ὡς ἐγράφη. Ἐρωτήσει δέ τις, καὶ μὴν τὸ κα-
ταστρωθὲν ὅπισθεν ιγ'. κεφ. τοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. λέγει
δύνασθαι τὸν δικαστὴν αὔξειν καὶ μειοῦν τὴν ποιηὴν πῶς οὖν
ἐνταῦθα λέγει τὸ ἐναντίον; Ό μὲν δικάζων ἐξτραορδιναρίου
ἐγκλημα δύναται αὔξειν καὶ μειοῦν τὴν ποιηὴν, ο δὲ διὰ τῶν

1) Χ. Τρ. — τιμὴ Ε. Ι. Ε.

ἴγκληματικῶς ἐνορδίνω ὑποθέσει ἀπὸ νόμου ἔχούσῃ ἡρισμένην ποινὴν οὐ δύναται τοῦτο ποιεῖν. Ή εἰπὲ ὅτι πρὸ μὲν ἀποφάσεως δύναται αὐξεῖν καὶ μειοῦν τὴν ποινὴν, κανὸν ὠρισμένη ἀπὸ τοῦ νόμου ἐστί· μετὰ δὲ τὴν ἀπόφασιν οὐ δύναται πέπαυται γὰρ τοῦ εἶναι δικαστής. Καὶ ζήτει κεφ. ιδ'. τοῦ αὐτοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. Οὗτω λύσον καὶ τὸ ἡ. θέμα τοῦ ιγ'. κεφ. τοῦ ά. βιβλίου, καὶ τὸ γ'. καὶ δ'. κεφ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου. Τὸ ἄ. διάτ. τοῦ ιή. τίτ. τοῦ μή. βιβλίου ἐστὶ θέμα ιθ. τοῦ ἄ. κεφ. τοῦ ν', τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τὰ αὐτὰ λέγον ὅσα συνωψίσθησαν. Τὸ θ'. διάτ. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. τῶν διατάξεων οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά Τὸ κζ'. κεφ. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι θέμα θ'. τοῦ κζ'. κεφ. τοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. οὗτως ἔχον· Ἐὰν οἱ πολιτευόμενοι, ἢ οἱ τῆς πόλεως πρωτεύοντες ἀμάρτωσί τι κεφαλικὸν, ὡς ἀξίους αὐτοὺς εἶναι ἔξορίας ἢ περιορισμοῦ, ἢ κεφαλικῆς τιμωρίας, δεῖ τὸν ἀρχοντα δεδεμένους αὐτοὺς φυλάττειν, καὶ ἀναφέρειν τῷ βασιλεῖ προσζευγνῦντα τῇ ἀναφορᾷ καὶ τὴν ἐπ' αὐτοῖς ψῆφον. Τὸ δὲ ἄ. θέμα τοῦ αὐτοῦ κεφ. κζ'. φησίν· Οἱ ἀρχοντες τὰς ιδίας ἀποφάσεις ἀνατρέπειν οὐ δύνανται, καὶ ἐφεξῆς ὅσα συνωψίσθησαν.

Κείμενον.

Ταῦτα περὶ αὐτοτελῶν εἴρηται ψήφων. Τὰ γὰρ κατὰ μέρος διαλαλούμενα δύναται ὁ δικαστής καὶ τελείως ἀναιρεῖν, καὶ ἐναλλάσσειν, ὡς βιβλίον μβ'. τίτ. ἄ. διάτ. ιδ'. καὶ βιβλίον δ'. τίτ. ἡ. διάτ. ιθ'. καὶ κ'. καὶ εἰκότως· ὁ μὲν γὰρ διαλαλήσας μένει δικαστής, ὁ δὲ ψηφισάμενος πέπαυται ἐπ' αὐτῷ τῷ πράγματι εἶναι δικαστής, ὡς βιβλίον μβ'. διάτ. γέ.

Σχόλιον.

Τὸ ιθ'. διάτ. τοῦ ἄ. τίτ. τοῦ μβ'. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐς κεφ. ιδ'. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου ὃ φησίν· Ὁ κελεύσει, ἢ κωλύσει ὁ πραίτωρ, δύναται ἀνατρέπειν, οὐ μὴν ψῆφον αἰκείαν. Τὸ ιθ'.

διάτ. τοῦ ἡ. τίτ. τοῦ δ'. βιβλίου τῶν διατάξεων, καὶ τὸ χ'. εἰσὶ τοῦ τίτ. β'. τοῦ βιβλ. ζ'. κεφ. ιθ'. οὗτως ἔχον. Οἱ αἱρετὸς δικαστὴς τὸ δοκοῦν αὐτῷ Ψηφίζεται, καὶ οὐ πολυπραγμοῦται τὴν ψῆφον ὁ πραίτωρ. Εἰ δὲ δόξει ἐν τοῖς αἱρετοῖς⁽¹⁾ δικασηθεῖσις ὅστε τόδε ψηφίσασθαι, οὐκ ἔρχωται, οὐδὲ ἀναγκάζεται ψηφίσασθαι. Ψηφίζεται δὲ ὁ γνώμην ἑσχηκὼς διὰ τοῦ διαλαλουμένου πᾶσαν τὴν δίκην τεμεῖν. Εἰ δὲ ἐπὶ πολλοῖς προσελήφθη κεφαλαίοις, οὐ δοκεῖ ψηφίζεσθαι, εἰ μὴ πάσας τὰς φιλονεικίας περιστάσει. Καὶ εἰ μὲν ψηφίσεται δοῦναί τι ἢ ἀπολυθῆναι τὸν ἐναγόμενον, οὐ δύναται μετὰ ταῦτα ψηφίσασθαι τάνατία. Τὰ δὲ διαλαλούμενα ἐπὶ παρασκευῇ τῆς δίκης ἀμείβειν δύναται· οἷον διελάλησε καλένδαις παραφυλάξαι, καὶ ὑστερον διελάλησε ταῖς εἰδοῖς. Καὶ κεφ. χ'. Κανὸν πλανηθῆ ἐν τῷ ψηφίζεσθαι οὐ διορθοῦται. Ψηφισάμενος γάρ πέπαυται εἶναι δικαστής. Τὸ δὲ νέ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μ.β'. βιβλίου ἔστι κεφ. νέ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου οὕτως ἔχον. Οἱ ψηφισάμενος πέπαυται εἶναι δικαστής, καὶ οὐκέτι διορθοῦται τὴν ψῆφον.

(1) Χ. Τρ. Βασιλ. — δόξοιεν τοῖς αἱρετοῖς; 'Ε. Ι. Β.

ΤΙΤΛΟΣ Γ.

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ τοῦ χρῆναι τὸν οίκονόμον ἐκ τοῦ κλήρου τῆς ἐκκλησίας εἶναι. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν κε'. Συνόδου Νικαίας τὸ β'. κανὼν ιά. Θεοφίλου ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ κανὼν θ'.

Κείμενον.

‘Η λβ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος λέγει τὸν οίκονόμον χρῆναι παρὰ τοῦ ἐπισκόπου γίνεσθαι· καὶ ἡ μά. διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι κατὰ δοκιμασίαν γίνεται. ‘Η δὲ κε'. τοῦ β'. τίτ. ὅτι δεῖ τοὺς οίκονόμους κατὰ μῆνα, ἡ τὸ μῆκιστον ὑπὲρ δύο, λογοποιεῖν πρὸς τοὺς ἀρχαρίους ἐπεὶ κινδυνεύουσι· καὶ ὅτι ἐκκστος μὲν οίκονόμος ζητεῖ τὰ τῆς ὑφ' ἔχυτὸν διοικήσεως, οἱ δὲ λοιποὶ κατὰ πρόσταξιν ἄγραφον τοῦ πατριάρχου, τοῖς λογισμοῖς ὑπογράφουσι τὸ, ‘Ανέγνων, καὶ τὸ χωρὶς τῆς τοιαύτης παρατήρησεως λογιζόμενον οἴκοθεν οἱ οίκονόμοι διδόσασι. Καὶ ἡ μβ'. τοῦ γ'. τίτ. ὅτι κατ' ἐνιαυτὸν ὁ οίκονόμος παρατίθεται λόγον τῆς αὐτοῦ διοικήσεως τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ ἀποδίδωσιν εἰ τι φανῇ βλάψας, ἡ κερδάνας. Εἰ δέ τελευτήσει πρὸ τῶν λογισμῶν, ὑπόκεινται τούτοις οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ὑπόκειται γάρ καὶ ἀπὸ βαθυμίας, καὶ ἐὰν ἀπόροις ἐκδώσῃ. ‘Η δὲ β'. διάτ. τοῦ β'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἀπαγορεύει τοῖς οίκονόμοις καὶ δρφανοτρόφοις,

καὶ διοικηταῖς τῶν λοιπῶν εὐαγῶν οἴκων· ἔτι μὴν καὶ τοῖς πάντων χροτουλαρίοις, καὶ τοῖς τούτων γονεῦσι, καὶ παισὶ, καὶ τοῖς κατὰ γένος, ἢ γάμον αὐτοῖς συναπτομένοις, ἐμφυτεύσεις, καὶ μισθώσεις, καὶ ὑποθήκας πραγμάτων τῶν εὐαγῶν οἴκων, ἢ δι' ἑαυτῶν, ἢ διὰ παρενθέτων προσώπων λαμβάνειν· ἐπεὶ καὶ τὸ συνάλλαγμα ἀκυροῦται, καὶ πᾶσα ἡ περιουσία τῶν οἰκονόμων, καὶ χαρτουλαρίων, καὶ διοικητῶν, οἵς κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον συνάπτονται, εἰς τὸν εὐαγῆ οἴκον, ἐξ οὗ τὸ πρᾶγμα λαμβάνουσι, περιέρχεται μετὰ τὴν αὐτῶν τελευτήν.

Σχόλιον.

Η λδ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ. οὐδὲ ἡ μά. οὐδὲ ἡ μ.δ'. Ανάγνωθι δὲ τὴν γ'. Ιουστινικοῦ νεαρὸν ἦτοι (1) κεφ. τελευταῖον τοῦ 6'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον· Οὐσπερ δὲ τὴν περὶ τούτου δαπάνην ὥρεσαμεν, οὕτω προτίκει τὸν κατὰ καιροὺς ἀγιώτατον πατριάρχην. καὶ τοὺς εὐλαβεστάτους οἰκονόμους περισκοπεῖν τοῦτο, καὶ τὰς ἄλλας δαπανὰς τὰς γινομένας ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πόρων περὶ εὐσεβεῖς δαπανᾶσθαι πράξεις καὶ θεῷ ἀρεσκούσας, καὶ εἰς ἐκείνους ταύτας χορηγεῖν, τοὺς τὰς ἀληθείας δεομένους, καὶ οὐκ ἔχοντας ἐτέρωθι τροφῆς ἀφορμὴν· ταῦτα γὰρ τὸν δεσπότην Θεὸν θεραπεύει ἄλλὰ μὴ προστασίας, καὶ σπουδαῖς ἀνθρώπων τὰς ἐκκλησιαστικὰς δαπανὰς εἰς ἀνθρώπους εὑποροῦντας ἐπιδιδόναι, καὶ ἐντεῦθεν τοὺς ἀπορουμένους μὴ τυχάνειν τῶν ἀναγκαίων. Ιστωσαν γὰρ οἱ θεοφιλέστατοι οἰκονόμοι οἵ τε νῦν, οἵ τε κατὰ καιροὺς ἐσόμενοι, ὡς εἴ τι παρὰ ταῦτα πράξαιεν, τὰς τε ἐκ Θεοῦ ποιναῖς ὑποκείσονται, καὶ ἐκ τῆς αὐτῶν οὔσιας τὸ ἀζήμιον τῇ ἀγιωτάτῃ περιποιήσουσιν ἐκκλησίᾳ Ἡ διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὰ Ιουστινιάνειος ρχ'. ἦτοι θέμα 6'. τοῦ ζ'. κεφ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ ἑ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον ὡς συνωψίσθη.

(1) Χ. Τρ. — ζήτε Ε. Ι. Β.

[Σημείωσαι τὴν παροῦσαν Ἰουστινιάνειον νεαρὸν διὸ τὰ γινόμενα τυπώματα παρὰ τῶν πατριαρχῶν χάριν ἀδελφάτων, καὶ λοιπῶν σιτηρεσίων πρὸς πρόσωπα πλουτοῦντα καὶ παραδυνατεύοντα· καὶ λέγε ταῦτα μὲν εἶναι ἀνίσχυρα, κατὰ τὴν ταῦτης περίληψιν, τὰ δὲ πρὸς ἐνδεεῖς γινόμενα εἶναι βέβαια].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ διοικήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Ἀποστόλων κανὼν λῆ. μ'. μά. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν κδ'. κέ. Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς Δόμον ἐπιστολῆς κεφ. 6'. Θεοφίλου ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ κεφ. στ'. ἡ.

Κείμενον.

Πολλὰ μὲν εἴρηται περὶ τῆς διοικήσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἐν τῷ 6'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος, καὶ ἐν διαφόροις διατάξεσι τῶν νεαρῶν καὶ ἀνάγνωθι τὸν 6'. τίτ. τῶν αὐτῶν νεαρῶν, καὶ μάλιστα τὴν 6'. καὶ τὴν γ'. αὐτοῦ διάτ. περιεχούσας πάντα τὰ περὶ ἐκκλησιαστικῶν διοικήσεων καὶ προνομίων.

Σχόλιον.

Ο 6'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος ἐτέθη εἰς βιβλίον ἐ. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. ἀπὸ τοῦ ἀ. κεφ. μέχρι τοῦ ιά. ἡ δὲ 6'. καὶ γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν εἰσι νεαραὶ Ἰουστινιάνειοι ρκ'. καὶ ρλά. ὃν ἡ μὲν κεῖται ἐν βιβλίῳ ἐ. τῶν βασιλικῶν τίτ. 6'. ἡ δὲ ἐν βιβλίῳ τῷ αὐτῷ τίτ. γ'. καὶ ἀνάγνωθι τοὺς τοιούτους τίτλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ πραγμάτων, καὶ προσόδων τῶν ἀνεπισκόπων ἐκκλησιῶν. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ιέ. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν κέ. Συνόδου στ'. κανὼν λέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ ἐκποιήσεως ἐκκλησιαστικῶν. Ἀποστόλων κανὼν λὴ. ογ'. Συνόδου Ἀγχύρας κανὼν τέ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν χβ'. χγ'. Συνόδου Νικαίας τὸ β'. κανὼν ιβ'. Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς Δόμνον ἐπιστολῆς χεφ. β'. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ β'. χεφ. τοῦ παρόντος τίτ.

— · · · —
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν μετὰ τὴν χειροτονίαν κτωμένων ἐπισκόπῳ,
ἢ κληρικῷ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν λβ'. Συνόδου ἀ.
καὶ β'. ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων κανὼν ζ'.

Κείμενον.

‘Η λγ'. διάταξις τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός φησιν, ὅτι οἱ δρθόδοξοι ἐπίσκοποι καὶ κληρικοὶ, ὅπερ ἄν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὑπεξουσιότητος κτήσωνται, καὶ ὑπεξούσιοι ὄντες ἴδιον ἔχουσι, καὶ οὐ συνεισφέρουσιν αὐτὰ, ἀλλὰ ἀδειαν ἔχουσι καὶ ζῶντες ἐκποιεῖν, καὶ ἐπ' αὐτοῖς εἰς ἐξωτικοὺς διατίθεσθαι, ἢ κατιοῦσιν αὐτὰ παραπέμπειν. Καὶ ἡ μά. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι τὰ μετὰ τὴν ἐπισκοπήν κτηθέντα ἐκποιεῖν ὁ ἐπίσκοπος οὐ δύναται, ἢ διατίθεσθαι ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ ἀπὸ γονέων, ἢ θείων, ἢ ἀδελφῶν, εἰς αὐτὸν (1) περιῆλθον, ἀλλὰ τῇ κατ' αὐτὸν ἐκκλησίᾳ διαφέροισι, καὶ μετὰ τριῶν αὐτῶν τελευτὴν λογισμοὺς τῶν τοιούτων πραγμάτων ὁ οἰκονόμος ἀπαιτεῖται. Τὰ δὲ πρὸ τῆς ἐπισκοπῆς κτηθέντα καὶ ἐκποιεῦσι, καὶ διατίθενται ἐπ' αὐτοῖς. Καὶ ἡ μθ'. ὅτι οἱ ἐπίσκοποι, καὶ πρεσβύτεροι, καὶ διάκονοι κουάσι καστρένσε ἔχουσι,

(1) Χ. Τρ. — αὐτοὺς; ‘Ε. Ι. Β.

καὶ διετίθενται νομίμως ἐπ' αὐτῷ· καὶ οὐχ ὑπόκειται ἡ διαθήκη τῇ δεῖνοφικιόσο. Ἡ δὲ γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι οἱ ἐπίσκοποι τὰ μετα τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῖς κτηθέντα κινητὰ, ἢ αὐτοκίνητα, εἰς ἴδιους συγγενεῖς ἢ ἄλλους οἰωδήποτε τρόπῳ οὐ μεταφέρουσιν, ἀλλὰ δαπανάτωσαν αὐτὰ εἰς λύσιν αἰχμαλώτων, καὶ πτωχῶν ἀποτροφὴν, ἢ εἰς συμφέρον τῆς ιδίας ἐκκλησίας· τὰ δὲ μετὰ τὴν αὐτῶν τελευτὴν ἐκ τούτων περιττεύοντα, ἢ κατ' αὐτοὺς ἐκκλησία οἰκειοῦται. Ἀδειαν δὲ ἔχουσιν ἐκποιεῖν ἃ τινα πρὸ τῆς ἐπισκοπῆς ἐσχηκότες ἀποδειχθῶσι, καὶ ὅσα μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν εἰς αὐτοὺς περιέλθοις ἀπὸ συγγενῶν, οὓς ἐξ ἀδιαθέτου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ διαδέχεσθαι δύνανται. Ταῦτα δὲ κρατεῖ καὶ ἐπὶ δρφανοτρόφων, καὶ πτωχοτρόφων, καὶ νεσκόμων, καὶ γεροντοκόμων, καὶ ξενοδόχων, καὶ πάντων τῶν ἄλλων διοικητῶν τῶν σεβασμίων οἷκων, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τῆς διοικήσεως αὐτῶν κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον περιελθοῦσιν. Ἡ δὲ 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἀπλούστερὸν φησιν, ὅτι τὰ μετὰ τὴν χειροτονίαν κτηθέντα τοῖς ἐπισκόποις ταῖς αὐτῶν ἐκκλησίαις διαφέρει, ἢ τις λέγει ὅτι πάντες οἱ κληρικοὶ, τούτεστι πρεσβύτεροι, διάκονοι, ἀναγνῶσται, ψάλται, τὰ ὄπωσοῦν αὐτοῖς κτηθέντα πράγματα, καὶ ὑπεξούσιοι ὥστιν, ἵδια ἔχουσι, καὶ δωροῦνται, καὶ διετίθενται ἐπ αὐτοῖς, οὕτω μέν τοι, ὥστε τοὺς αὐτῶν παιδίας, ἢ τούτων οὐχ ὑπόντων, τοὺς γονεῖς αὐτῶν κομιζεσθαι τὸ νόμιμον μέρος. Ἡ δὲ γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι ἐὰν ἐπίσκοπος, ἢ κληρικὸς οἰουδήποτε βαθμοῦ, ἡ ἐκκλησίας διακόνισσα τελευτῆσῃ ἄνευ διαθήκης, ἡ νομίμων διαδόχων, ἢ τούτων διαδοχὴ προσκυροῦται τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ἣ κεχειροτόνηται.

Σχόλιον.

Ἄλγ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι

κεφ. ἡ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον· Καὶ ὁ πρεσβύτερος, καὶ ὁ διάκονος ὅσα κτήσεται καὶ ἐν ὑπεξουσιότητι ἔκποιείτω, καὶ δικτιθέσθω ἐπ' αὐτοῖς, ὡς βούλεται, καὶ μὴ ἐκδικείσθωσαν παρὰ τῶν ἐγόντων αὐτὸν ὑπεξούσιον, ἢ συνεισφερέσθω τοῖς ἀδελφοῖς, ἢ τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἀλλ' αἱ παιδεῖς αὐτῶν λαμβανέτωσαν αὐτὰ, καὶ μὴ διαθέμενοι τελευτήσωσι. Ή μά. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέλη εἰς τὰ βασιλικά· ὡσκύτως οὐδὲ ἡ μῆ. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλ. Ή γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐς τε νεαρὰ ίουστινιάνειος ρλά. κειμένη ἐν βιβλ. ἐ. τίτ. γ'. ἡς δὴ νεαρᾶς τὸ ἴ. κεφ. αὐτὰ ταῦτα διδάσκει ὅσα καὶ συνωψίσθησαν, προστιθέμενον μόνην σημασίαν τῶν ἀκινήτων. Λέγετε γάρ μήτε κινητὰ, ἢ ἀκίνητα, ἢ αὐτοκίνητα, παρὰ τῶν ἐπισκόπων μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν κτηθέντα ἔκποιεῖσθαι· ο δὲ τίτ. ἴ. τῶν νεαρῶν, ὡς παρίσταται ἀπὸ τοῦ κειμένου, μόνων κινητῶν καὶ αὐτοκινήτων μέρμνηται. Πί 6', διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ίουστινιάνειος ρκγ'. κειμένη ἐν βιβλ. γ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. καὶ φησι τὸ μῆ. αὐτῆς κεφ. ὅσα εἰς τὸ κείμενον ἐγράφησαν. Ή γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ίουστινιάνειος ρλά. κειμένη ἐν βιβλίῳ ἐ. τῶν βασιλικῶν τίτ. γ'. καὶ λέγουσα περὶ τὸ ἴ. κεφ. κατὰ τὸ τέλος ὅσα συνωψίσθησαν εἰς τὸ κείμενον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν ἰδικῶν τοῦ ἐπισκόπου πραγμάτων, καὶ ὅτι οὐκ ὕφειλεν ἀδιάθετος τελευτᾶν. Ἀποστόλων κανὼν μ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν κδ'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν κβ'. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν ιβ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν κβ'. πά. Ἀνάγνωθε τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ἐ. κεφ. τοῦ παρόντος τίτλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τοῦ τὰς ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς ἔθνεσιν οὕτας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας κατὰ(1) τὴν χρατήσασαν διοικεῖσθαι συνήθειαν. Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως κανὼν 6'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν κή. Συνόδου στ'. κανὼν λ'. λξ'. λθ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τοῦ μήτε ἐπίσκοπον, μήτε κληρικὸν διδόναι διὰ δωρεᾶς ἢ διαθήκης (2) αἱρετικῷ, καν εἴη συγγενῆς αὐτῷ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν κβ'. πά.

Κείμενον.

Οὐ μόνον ἀπὸ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν κωλύονται λαμβάνειν οἱ αἱρετικοὶ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἑτέρων. Εἴρηται γὰρ βιβλ. ἀ. τίτ. ἐ. διάτ. ἵ. ὅτι οὔτε ὀρθόδοξος δύναται καθ' οἰονδήποτε τρόπον μεταφέρειν εἰς αἱρετικὸν ἀκίνητον πρᾶγμα, ἔχων ὀρθόδοξων ἐκκλησίαν, ἐπεὶ φισκοῦται. 'Η μέν τοι γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι ἔὰν ὀρθόδοξος ἔχων κτῆσιν, ἐν ᾧ ἀγίᾳ ἐστὶν ἐκκλησία, ἐκποιήσῃ, ἢ καταλίπῃ, ἢ ἐμφυτεύσῃ, ἢ μισθώσῃ, ἢ καθ' οἰανδήποτε διοίκησιν παράσχῃ Ἰουδαίῳ, ἢ Σαμαρείτῃ, ἢ Ἑλληνι, ἢ Μοντανιστῇ, ἢ Ἀρειανῷ, ἢ ἀπλῶς ἄλλῳ αἱρετικῷ, ἢ ἐκκλησίᾳ τῆς αὐτῆς κώμης τὴν αὐτοῦ δεσποτείαν ἐκδικείτω. Βιβλίον ἀ. τίτ. ἐ. διάτ. ιή. 'Ἐὰν αἱρετικὸς ὑπέρ τοῦ τυχεῖν στρατείας, ἢ ἀξίας, ἢ δημόσιον πρᾶξαι φρόντισμα, ἢ παιδεῦσαι, ἢ συνηγορῆσαι, προσποιήσηται τὸν ὀρθόδοξον, καὶ φανῇ γαμετὴν ἢ παῖδας ἔχων αἱρετικοὺς, ἐκβάλλεται· εἰ δὲ καὶ λάθοι, οὐ δύναται τι τῶν

(1) Χ. Γρ. — μετὰ Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — διαθίσεως; Ε. Ι. Β.

αὐτοῦ δωρεῖσθαι, ἡ ἄλλως ἐκποιεῖν αἱρετικῷ, ἀλλὰ ταῦτα καὶ τὴν αἱρετικῷ (1) καταφερομένην αὐτοῦ κληρονομίαν ἔκβικε τὸ δημόσιον. Καθόλου γάρ οἱ μετασχόντες στρατείας, ἡ ἀξίας, ἡ συνηγορίας, ἡ δημοσίας φιλοτιμίας, ἡ συγχροτήσεως, παρὰ μόνων ὀρθοδόξων κληρονομοῦνται, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν εἰς αἱρετικοὺς ὅπωσοῦν ἐρχόμενα τὸ δημόσιον ἀπαίτει (2). Ἡ δὲ αὐτὴ διάτ. φησὶν, ὅτι ἐὰν τῶν παιδῶν οἱ μέν εἰσιν αἱρετικοί, οἱ δὲ ὀρθόδοξοι, μόνοι κληρονομοῦσιν οἱ ὀρθόδοξοι. Εἰ δὲ πάντες εἰσὶν αἱρετικοί, συγγενεῖς ὀρθόδοξοι κληρονομοῦσιν ἡ μὴ ὄντων, δ φίσκος διαδέχεται. Διάτ. ιθ'. Οἱ αἱρετικοὶ τοῦ αἱρετικοῦ παιδες οὔτε δωρεὰν, οὔτε κλῆρον αὐτοῦ λαμβάνουσι. Διάτ. κβ'. Οὔτε ἀπὸ στρατιωτικῆς διαθήκης αἱρετικὸς κληρονομεῖ, ἡ ληγάτον λαμβάνει.

Σχόλιον.

‘Η ἴ. διάτ. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ἡ γ'. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. :· τοῦ ἀνθρώπου ἐστιν νεκρῷ ίουτινένειος ρλά. καιμένη ἐν βιβλίῳ ζ. των βασιλικῶν τίτ. γ'. καὶ φησι τὸ γ'. θέμα τοῦ ιά. κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. οἵσα εἰς τὸ κείμενον ἐγράφησαν. Ἡ ιή. διάτ. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά, οὐδὲ ἡ ιθ'. οὐδὲ ἡ κβ'.

Κείμενον.

‘Ἡ δὲ τὰς αἰτίας ἐξερεδιτατιώνων τάττουσα (3) ριέ. νεαρά φησιν, ὅτι ἐὰν γονεὺς ὀρθόδοξος ὁν αἰσθηται τοὺς ίδίους παιδας μὴ ὄντας ὀρθοδόξους, ἀδειαν ἔχει ποιεῖν αὐτοὺς ἀποκληρονόμους. Εἰ δὲ τούναντίον ὁ γονεὺς ἐστιν αἱρετικὸς, μὴ ἔχέτω ἀδειαν ἀλλους γράφειν κληρονόμους εἰμὴ τοὺς ὀρθοδόξους αὐτοῦ παιδας, ἢ, μὴ ὄντων τούτων, συγγενεῖς ὀρθοδόξους. Εἰ δέ τινες τῶν παιδῶν εἰσὶν

(1) Σ. 'P.—αἱρετικὴν 'E. 'I. B. —(2) ἐκδικεῖ Σ. 'P. — (3) X. Tr. — τάττους 'E. 'I. B.

δρθόδοξοι, τινὲς δὲ οὐ, ἡ οὐσία εἰς τοὺς δρθοδόξους ἔρχεται, κανὸν ὁ πατὴρ ἄλλους ἔγραψε κληρονόμους· εἰ δὲ μετὰ ταῦτα οἱ αἱρετικοὶ ἀδελφοὶ δρθόδοξοι γένωνται, δίδοται αὐτοῖς τὸ αἴροντα αὐτοῖς μέρος, οὐ μὴν καὶ οἱ προλαβόντες καρποὶ, οὔτε λόγους ἀπαιτοῦσι τῆς διοικήσεως· τέως δὲ τὰ πράγματα οἱ δρθόδοξοι ἐκποιεῖν οὐ δύνανται. Εἰ μέν τοι μέχρι τελευτῆς ἐπιμείνωσι τῇ πλάνῃ, πλήρη τὴν δεσποτείαν κτῶνται οἱ δρθόδοξοι καὶ οἱ κληρονόμοι. Εἰ δὲ πάντες οἱ παῖδες αἱρετικοὶ εἰσιν, συγγενεῖς δρθόδοξοι κληρονομοῦσιν· εἰ δὲ μή εἰσι, τότε, εἰ μὲν κληρικοὶ εἰσιν οἱ γονεῖς, ἡ ἐκκλησία τῆς πόλεως, ἐν ᾧ τὴν οἰκησιν εἶχον, λαμβάνει τὰ πράγματα· εἰ δὲ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ δι᾽ ἐνιαυτοῦ ἀμελήσουσιν ἐκδικήσαι τὰ πράγματα, δοφίσκος αὐτὰ λαμβάνει· εἰ δὲ λοικοὶ εἰσιν, ὁ φίσκος αὐτὰ λαμβάνει, εἴτε διέθεντο, εἴτε μή. Τὰ αὐτὰ κρατεῖ ἐὰν δοπαῖς, δρθόδοξος ὅν, αἱσθηταὶ τοὺς γονεῖς αἱρετικούς, διταν αὐτὸς δοπαῖς διατίθεται, ἡ κληρονομεῖται. Ἡ ἀ. περὶ Σαμαρειτῶν, 6'. οὖσα τοῦ γ'. τίτ. τῶν νεαρῶν, συνεχώρησε τοὺς Σαμαρείτας λαμβάνειν δωρεάς ἐκ διαθηκῶν, καὶ διδόναι, καὶ παραπέμπειν Σαμαρείτας αὐτῶν παισι, καὶ γονεῦσι, καὶ συγγενέσιν. Ἡ μέν τοι τελευταία περὶ Σαμαρειτῶν, τρίτη οὖσα τοῦ γ'. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι Σαμαρεῖται οὐ κληρονομοῦσιν ἐκ διαθήκης ἡ εξ ἀδιαθέτου, οὔτε ληγάτα ἡ δωρεάς λαμβάνουσιν, ἀλλ' οὔτε διαδόχους εἶζουσιν ἡ εξ ἀδιαθέτου Σαμαρείτας, ἡ σχηματιζομένους μὲν τοὺς δρθοδόξους, οὐχ οὔτω δὲ φρονοῦται· οὔτε δὲ διατίθεσθαι, ἡ ληγατεύειν, ἡ δωρεῖσθαι εἰ μὴ τοῖς δρθοδόξοις καὶ πίσει καὶ ἔργοις δύνανται. Τούτων δὲ μὴ ὄντων, αἱ οὐσίαι μετὰ θάνατον εἰς τὸν φίσκον ἔρχονται. Οἱ δὲ γήδια γεωργοῦντες Σαμαρεῖται δύνανται γράφειν κληρονόμους ἀνιόντας, καὶ κατιόντας αὐτῶν, καὶ ληγατεύειν αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐκ πλαγίου, κανὸν ὁσι Σαμαρεῖται.

τούτων δὲ μὴ ὅντων, ὁ τοῦ χωρίου δεσπότης, ἐν ᾧ
ἐγεώργει ὁ τελευτήσας, τὴν οὐσίαν λαμβάνει, τὸν τόπον
ἐν τούτῳ τοῦ φίσκου ἐπέχων. ‘Η δὲ γ’. διάτ. τοῦ 6'.
τίτ. τῶν νεαρῶν λέγει· Μῆδεὶς αἱρετικὸς μηδὲ κατὰ μί-
σθωσιν, η̄ ἐμφύτευσιν, η̄ ἀγορασίαν, η̄ ἑτέρῳ τρόπῳ ἀκί-
νητα πράγματα λαμβανέτω ἀπὸ ἐκκλησίας, η̄ ἄλλου
σεβασμίου τόπου· ἐπεὶ ὁ μὲν αἱρετικὸς τὰ παρ’ αὐτοῦ
διθέντα ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αἰτίᾳ ἀπολλύτω, τὸ δὲ πρᾶγμα
ἐπανατρεχέτω εἰς τὸν τόπον ἐξ οὗ ἐδόθη· ὁ δὲ δεδωκὼς
διοικητὴς εἰργεται τοῦ λοιποῦ πάσης διοικήσεως, καὶ μο-
ναστηρίῳ ἐμβάλλεται, καὶ ἐπὶ ἐνιαυτὸν τῆς ἀγίας κοινω-
νίας χωρίζεται. ‘Η αὐτὴ δὲ διάταξίς φησιν, ὅτι ἐάν τις
τῶν αἱρετικῶν, οἵς συναριθμοῦνται Νεστοριανοί, καὶ Εὐτυ-
χιανισταί, καὶ Ἀκέφαλοί, τολμήσῃ καταγώγιον τῆς ἴδιας
Θρησκείας ποιήσασθαι, η̄ Ἰουδαῖοι νέαν συναγωγὴν. ποιή-
σασθαι, ἐκδικείτω αὐτὰ η̄ ἐκκλησία· εἰ δὲ ἐνεφύτευσεν,
η̄ ἐμίσθωσεν, η̄ ὅπωσοῦν εἰς διοίκησιν· δέδωκε τοιούτῳ
προσώπῳ (1), εἰ μὲν εἰδὼς ὁ δεσπότης αἱρετικὸν αὐτὸν
ἐπραξει τοῦτο, πάσας τὰς προσόδους τοῦ χρόνου τοῦ συ-
ναλλάγματος, η̄ ἐκκλησία τῆς πόλεως, ὑφ’ ἣν η̄ κτῆσις
διάκειται, ἐκδικεῖ ἀγνοοῦντι δὲ τῷ δεσπότῃ οὐδεμία
προσγίνεται ζημία· ὁ δὲ αἱρετικὸς ἐφ’ ἐκατέρῳ θέματι(2),
καὶ τῆς κτήσεως ἀπελαύνεται, καὶ δημεύεται.

Σχόλιον.

Η̄ ριέ. νεαρὸν τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐτέθη εἰς κεφ. λῆ.
τοῦ ή. τίτ. τοῦ λέ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν. Λέγει δὲ τὸ ιδ'.
κεφ. αὐτῆς ταῦτα ῥητῶς· Εἴ τις ἔχει τῶν μνημονευθέντων γονέων
όρθοδοξος ὑπάρχων αἰσθηται τὸν ἴδιον παῖδας η̄ παῖδας μὴ εἶναι
τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τὰ ἑξῆς ὡς εἰς τὸ κείμενον συνω-
ψίσθησαν. Ή περὶ τῶν Σαμαρειτῶν ἀ. διάτ. 6'. οὖσα τοῦ γ'.

(1) Χ. Τρ. — τοιουτοτρόπῳ Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — ἀφ’ ἐκατέρου θέματος
Ε. Ι. Β.

τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὸς ίουστινάνειος ρχθ'. οὐκ ἐτέθη δὲ εἰς τὰ βασιλικὰ οὐδὲ τὸ γ'. νεαρὸς οὖσα ίουστινάνειος ρμδ'. Ζήτει δὲ τὸ νά. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου. καὶ ἀνάγνωσις τοῦτο, καὶ τὰ ἐφεξῆς κεφ. μέχρι τοῦ τέλους τοῦ τίτ. διαλαμβάνοντα ὅσα συνωψίσθησαν εἰς τὸ κείμενον, καὶ ἔτερα πολλὰ χρειώδη καὶ ἀναγκαῖα περὶ αἱρετικῶν. Ἀπὸ γάρ τούτων, ὡς ἔοικεν, ἀκέρκια κάστρον τε καὶ χωρία Βαγομιλικὰ παραχωροῦμεν πλανᾶσθαι, καὶ μετὰ τῆς Ιδίας ἀποθνήσκειν αἱρέσεως· ἐνα δὲ καὶ τυχόντα τοιούτον αἱρετικὸν εὑρίσκοντες ἐν τῇ βασιλευούσῃ διατρίβοντα, μεγάλως αὐτὸν κολάζουμεν. Ή γ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἔστι νεαρὸς ίουστινάνειος ρλά. κειμένη ἐν βιβλίῳ ἐ. τῶν βασιλικῶν τίτ. γ'. τὸ δὲ ιά. κεφ. τοῦ τοιούτου τίτ. λέγει ὅσα συνωψίσθησαν εἰς τὸ κείμενον, καὶ ἀνάγνωσις τοῦτο μέχρι τοῦ ιδ'. κεφ. τὰ γάρ δλα θέματα τοῦ αὐτοῦ ιά. κεφ. περὶ τούτων διδάσκουσιν.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΑ'.

ΠΕΡΙ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΧΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ποιήσεως μοναστηρίων, καὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι αὐτὰ
ἰδιωτικὰ, καὶ περὶ πραγμάτων τῶν μοναζόντων. Συνόδου
Χαλκηδόνος κανὼν δ'. χδ'. Συνόδου ἔκτης κανὼν μθ'.
Συνόδου Νικαίας τὸ 6'. κανὼν εγ'. Συνόδου ἀ. καὶ 6'.
ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων κανὼν ἀ. καὶ στ'.

Κείμενον.

‘Η εγ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν λέγει, ὅτι ὁ
βουλόμενος οἰκοδομῆσαι μοναστήριον, πρῶτον διαλεγέσθω
τῷ ἐπισκόπῳ τοῦ τόπου, ὅπως ἂν ἔκεισε γινόμενος εὐ-
χὴν ποιήσοιτο, καὶ σαυρὸν πήξοι, καὶ τότε τοῦ κτίσματος
ἡ ἀρχὴ γίνεται. Καὶ ἡ γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν
φησιν, ὅτι ὁ θέλων κτίσαι μοναστήριον, μὴ ἄλλως ἀρχέ-
σθω τοῦ οἰκοδομήματος, εἰ μὴ ὁ τῶν τόπων ἐπίσκοπος
εὐχὴν ἔκεισε ποιήσει, καὶ τὸν τίμιον πήξει σταυρόν· ὁ δὲ
ἀρξάμενος νέον κτίζειν, ἢ παλαιὸν ἀνανεοῦν, ἀναγκάζεται
πληρώσαι. Ἀνάγνωθι καὶ τὰ παραγγραφέντα ἐν τῷ ἀ.
κεφ. τοῦ 6'. τίτ. καὶ κεφ. ιδ'. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ παρόντος
յυντάγματος. ‘Η δὲ ἀ. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν λέ-
γει· Μηδεὶς μοναστήριον πωλείτω, ἢ ἀμειβέτω, ἢ δω-
ρείσθω, ἔνθα θυσιαστήριον καθιδρύθη, καὶ ἵερὰ γέγονε λει-
τουργία, καὶ μοναχικὴ ἀσκησις· ἐπεὶ τοί γε τὸ γινόμενον
ἄκυρον ἔσται, καὶ τῶν τιμημάτων ὁ λαβὼν ἐκπεσεῖται, καὶ
ὁ πιπράσκων ζημιωθήσεται τῇ τε τοῦ πράγματος ἐκπτώ-

σει, καὶ τῇ τοῦ τιμήματος ἀπωλείᾳ, τῇ κατὰ τόπον ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ τοῖς κατὰ τόπον εὐαγέσι μοναστήροις τούτων προσνεμομένων, ὥστε αὐτοὺς προνοεῖν τοῦ τὸ κακῶς ἐκποιηθὲν αὐθίς ἐπαναγαγεῖν εἰς μοναχικὸν σχῆμα· μήτε ὑποθήκη ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἐβρώσθω, ἀλλ' ἀκυρούσθω, καὶ τὸ μοναστήριον τῇ ἱερᾷ λειτουργίᾳ προσκυρούσθω. Καὶ ἡ 6'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν φησιν, ὅτι ἐκποίησις μοναστήριου μὴ γινέσθω ἐπὶ τῷ τὸ ἱερατικὸν σχῆμα εἰς ἴδιωτικὴν διαγωγὴν μετασχηματίζεσθαι, ἐπεὶ ἀδειαν ἔχουσιν οἱ ἐπίσκοποι τὸ τοιοῦτο μοναστήριον ἐκδικεῖν, καὶ εἰς τὸ πρότερον ἐπανάγειν σχῆμα. Βιβλ. ἀ. τέτ. γ'. διάτ. λή. φησὶν, ὅτι οἱ τὰ ἴδια μοναστήρια καταλιμπάνοντες οὐ λαμβάνουσιν ἄπερ αὐτοῖς προσήγαγον κινητὰ, ὁσηςδήποτε ποσότητος ὄντα, καν μὴ συνέστη πρᾶξις ὑπομνημάτων ἐπ' αὐτοῖς. Ήερὶ δὲ τῶν ἀκινήτων δεῖ τὰ νόμιμα φυλάττεσθαι, ἐπεὶ οὐκ ἀναιρεῖται τῷ δωρησαμένῳ ἡ ἐκνίκησις αὐτῶν. Καὶ ἡ 1γ'. διάτ. τοῦ ἀ. τέτ. τῶν νεαρῶν λέγει, ὅτι εἴ τις μονάσσας ἀναχωρήσαι βουληθῇ, τὰ πράγματα ὅσα περ εἶχεν, ἡνίκα εἰσήει, τῆς δεσποτείας ἔσται τοῦ μοναστηρίου· καὶ ὅτι δεῖ τὸν θέλοντα μονάσσαι δικτυποῦν περὶ τῶν ἴδιων πραγμάτων· εἰσελθόντι γάρ αὐτῷ συνακολουθοῦσι, καν μὴ τοῦτο ρήτως εἴπῃ. Εἰ μέν τοι παῖδας ἔχων ἔτυχε τινα πράγματα δωρησάμενος, ἡ δωρησαμένη αὐτοῖς, ἡ ὑπὲρ προικὸς, ἡ πρὸ γάμου δωρεᾶς, καὶ ποιεῖ ταῦτα τὸ νόμιμον μέρος τῆς αὐτοῦ περιουσίας, μὴ ἐγέτωσαν οἱ πακίδες πρὸς τὰ λοιπὰ μετουσίαν. Εἰ δὲ μηδὲν αὐτοῖς, ἡ ἐλαττογενοῦς νομίμου ἐδωρήσατο, καὶ μετὰ τὸ μονάσσαι αὐτὸν ὥστείλεται τοῖς παισὶ τὸ νόμιμον. Εἰ δὲ ἀνὴρ ἡ γυνὴ μονάσῃ, τὸν ἀπὸ τελευτῆς κάσον δ ἔτερος κερδαίνει. Καὶ ὅτι ἐὰν μοναχὸς εἰς στρατείαν ἔλθῃ, ἡ ἔτερον βίου σχῆμα, ἡ μὲν οὐσία μένει τῷ μοναστηρίῳ, αὐτὸς δὲ ταξιώτης ἐπιχώριος γί-

νεται. Ει δὲ καὶ τις εἰς ἔτερον μοναστήριον μετέλθῃ, ἡ οὐσία αὐτοῦ τῷ πρώτῳ μοναστηρίῳ διαφέρει· οἱ μέν τοι ἥγούμενοι μὴ δεχέσθωσαν αὐτὸν, χωλυέτωσαν δὲ τοῦτο καὶ οἱ ἐπίσκοποι, καὶ οἱ ἀρχιμανδρῖται. Λέγει δὲ καὶ διάτ. γ'. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. ὅτι ἔάν τις βαρηθῇ ἀποκαταστάσει, ἡ ὑποκαταστάσει ἐξ ἀπωλείας, καὶ μὴ βουληθῇ γαμῆσαι δι' ἄσκησιν, μένει ἔχων τὰ πράγματα, καὶ περιῶν αὐτὰ δαπανᾷ, ἡ καταλιμπάνει ὡς θέλει, εὔσεβῶς μέν τοι. Εἰ δὲ καὶ ὑπὸ αἵρεσιν παιδοποίας αὐτῷ καταλειφθῇ, ἔχει αὐτὰ καὶ μὴ παιδοποιῶν· τὸ αὐτὸν καὶ ἐπὶ παρθενευούσαις. Ἡ αὐτὴ διάταξίς φησιν, ὅτι ἔάν τις τῶν συνοικούντων μονάσῃ, πέμπει ῥεπούδιον δ ἄλλος, καὶ χώρα τοῖς ἀπὸ τελευτῆς συμφώνοις, καὶ τὸ ἐντεῦθεν κέρδος φυλάττεται τοῖς ὡς εἰκὸς οὖσιν ἐκ τῶν αὐτῶν γάμων παισίν, ἡ τὸ κερδάναν (1) πρόσωπον μὴ ἐλθὸν εἰς δεύτερον γάμον· καὶ τοῦ ἀνδρὸς μονάζοντος ἡ γυνὴ ἐτέρῳ οὐ γχμεῖται ἐπὶ ἐνα τοιχοτόν· εἰ μέν τοι τις τῶν μηγατήρων μονάσει, οἱ ἀρρόχθωνες ἀπλοὶ ἀποδίδονται, καὶ οὐδὲν ζημιοῦται, ὡς ἡ νδ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ.

Σχόλιοι.

Ἡ γ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ιουστινιάνειος ρχγ'. καὶ ἐπέθη τὸ λγ'. κεφ. αὐτῆς εἰς βιβλίον τῶν βασιλικῶν δ'. τίτ. ἀ. κεφ. ἀ. ἐκεῖνα διδάσκον ὅσα εἰς τὸ κείμενον ἐγράψουσιν. Ἡ γ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ιουστινιάνειος ρλά. κειμένη ἐν βιβλ. τῶν βασιλικῶν ἐ. τίτ. γ'. λέγει δὲ τὸ δ'. κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτλου ὅσα εἰς τὸ κείμενον συνωψίσμησκαν. Ἡ ἀ. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι κεφ. ἴ. τῆς ιουστινιανείου ζ'. νεαρᾶς, οὐκ ἐτέλη δὲ εἰς τὰ βασιλικά. Ἡ 6'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ιουστινιάνειος ρχ'. κειμένη ἐν βιβλ. τῶν βασιλικῶν ἐ. τίτ. 6'. φησί δὲ τὸ ιέ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. κεφ. ὅσα εἰς τὸ κείμενον ἐγρά-

(1) Σ. 'Ρ.—κερδῶναι Ε. Ι. Β.

φησχν. Ή λή. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος; οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά· οὐδὲ ἡ γ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν οὖσα Ἰουστινιάνειος ἐ. Οὐδὲ ἡ νθ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος, οὐδὲ ἡ νδ'.

Κείμενον.

Καὶ ἡ περὶ ρεπουδίων διαλαμβάνουσα ριζ'. νεαρὰ φησίν, δτι ἔαν παρὰ τὰς εἰρημένας αὐτῇ αἰτίας γυνὴ πέμψῃ ρεπούδειν, ἡ μὲν προϊξ τῷ ἀνδρὶ δίδοται, ἡ κατὰ δεσποτείαν, ἡ παιδῶν ὑπόντων, κατὰ γρῆσιν. Ἡ δὲ γυνὴ διὰ τοῦ δικάσαντος παραδίδοται τῷ ἐπιτκόπῳ τῆς πόλεως, ἐν ᾧ οἰκεῖ, καὶ δι' αὐτοῦ μοναστηρίῳ ἐμβάλλεται πᾶσαν τὴν ζωὴν αὐτῆς. Καὶ εἰ μὲν ἔχει παιδας, τὸ δίμοιρον μέρος (1) τῆς οὐσίας αὐτῆς λαμβάνουσι, τὸ δὲ τρίτον τὸ μοναστηρίον· εἰ δὲ παιδας οὐκ ἔχει, ἀλλὰ γονεῖς, τὸ δίμοιρον δίδοται τῷ μοναστηρίῳ, καὶ τὸ τρίτον τοῖς γονεῦσιν, εἰ μὴ ὑπεξουσίαν αὐτὴν ἔχοντες τῷ ἀλόγῳ ρεπουδίῳ συνήγεσαν· τότε γὰρ πάντα τῷ μοναστηρίῳ προσκυροῦνται, ὥσπερ καὶ ὅτε μὴ παιδας μήτε γονεῖς ἡ γυνὴ ἔχῃ.

Σχόλιον.

Η ριζ'. νεαρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐτέθη ἀπ' ἀρχῆς τοῦ θ'. κεφ. εἰς τὸν ζ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου τῶν βασιλικῶν· τοῦτο δὲ τὸ κεφ. παρελείφθη, καὶ οὐ κατεστρώθη εἰς τὰ βασιλικά. Ἐτέθησαν δὲ ἀντὶ τούτου ἐν τῷ αὐτῷ ζ'. τίτ. χάριν τῶν εὐλόγως λυομένων συνοικεσίων, καὶ τῶν ἐπαγομένων ποιηῶν κατὰ τῶν ἀνευλόγως λυόντων αὐτὰ, διάφορα κεφ. ἐκ τε τῆς ριά. (2) νεαρᾶς, τῆς κθ'. καὶ ἐτέρων, καὶ ζήτει τὸν δλον τοῦτον ζ'. τίτ. περὶ λύσεως γάμων διαλαμβάνοντα.

Κείμενον.

Καὶ ἡ β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φησίν δτι δούλου, ἡ ἐναπογράφου, κατὰ τὴν διάστιξιν αὐτῆς, μονάζοντος

(1) Χ. Τρ. καὶ Σ. Ρ.—μέρος οὐχ ἴσηρηται ἐν Ε. Ι. Β.—(2) ισ. ριζ'.—Διέρθ.Β.

τὰ πράγματα, ἀπερ εἰς τὸ μοναστήριον ἥγαγε, λαμβάνει ὁ δεσπότης· οὐ μένουσι δὲ ἄμα μοναχοὶ καὶ μονάστριαι, ἀλλ’ οἱ ἄνδρες εἰς ἑτέρους μεθίστανται τόπους, καὶ διαιροῦνται εἰς αὐτοὺς τὰ πράγματα πρὸς τὸ ἀρμόζον αὐτοῖς δίκαιον· ὁ δὲ βεβαρημένος ληγάτω, ἢ ἀποκαταστάσει, *ἢ ὑποκαταστάσει⁽¹⁾ (1), ὑπὸ αἵρεσιν γάμου, ἢ ἀπαιδίας, ἢ ἐὰν οὕτω δωρηθῇ ἢ ἔλθῃ τινί, καὶ γένηται μοναχὸς ἢ ἀσκήτρια, σβέννυται ἢ ἀποκατάστασις· καν γάρ τῶν μοναστηρίων ἐξέλθωσιν, ὅμως τὰ τοιαῦτα πράγματα μετὰ τῶν ἄλλων αὐτῶν τοῖς μοναστηρίοις διαφέρει. Εἰ δὲ ἐπὶ ἀναρρύσει αἰχμαλώτων, ἢ ἀποτροφῇ πτωχῶν, ἢ τοιαύτη ἀποκατάστασις γένηται, ἐξ οὐδενὸς τῶν εἰρημένων τρόπων ἀποκλείεται. Τοῦ εἰσιόντος εἰς τὸ μοναστήριον, εἴπερ οὐκ ἔχει παιδίας, τὰ πράγματα τῷ μοναστηρίῳ διαφέρουσιν. Εἰ δὲ παιδίας ἔχει, καὶ οὐ διετύπωσε περὶ τῶν αὐτοῦ πραγμάτων πρὶν εἰσέλθῃ, ἀδειαν ἔχει καὶ μετὰ ταῦτα διατυποῦν, καὶ οὐ δύναται τὸ νόμιμον αὐτῶν μέρος μειοῦν. Καὶ ἑαυτῷ δὲ φυλάττει παιδὸς ἐνὸς ἀναλογίαν διφείλουσαν τῷ μοναστηρίῳ προσκυρωθῆναι. Εἰ δὲ τελευτήσει ἐν τῷ μοναστηρίῳ, πρὶν ποιήσῃ τὴν διατύπωσιν, τὸ μὲν νόμιμον οἱ παιδεῖς λαμβάνουσι, τὰ δὲ λοιπὰ τὸ μοναστήριον. Οὐδεὶς τῶν μνηστήρων προφάσει τῶν ἀρραβώνων ζημιοῦται μονάζων· καὶ ὁ γάμος ἐκ τοῦ λαβεῖν τὸν ἔνα τῶν συνοικούντων τὸ μοναχικὸν σχῆμα λύεται χωρὶς ῥεπουδίου, καὶ ἀναλαμβάνει ἡ γυνὴ τὴν προῖκα καὶ τὰ ἄλλα αὐτῆς πράγματα· τῷ δὲ μὴ μονάσαντι, τὸ ἀπὸ τελευτῆς συμφωγήθὲν κέρδος ἀρμόζει· εἰ δὲ ἄμα οἱ δύο ἀποτάξωνται, οὐδεὶς αὐτῶν ἐκ τοῦ ἑτέρου κερδαίνει εἰ μὴ ἔκών τις τῷ ἑτέρῳ δωρήσηται.

Σχόλιον.

Η 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ ίουστινιά-

(1) X. Τρ. — οὐχ εὑρηται ἐν Ε. Ι. Β.

νειος ρηγ'. καὶ ἐτέθη ἀπ' ἀρχῆς τοῦ νδ'. κεφ. αὐτῆς εἰς τίτ. ἀ. τοῦ δ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν Καὶ ἀνάγνωθι τὸ γ'. κεφ. τοῦ τοιούτου τίτ. ἦτοι κεφ. νδ' τῆς νεαρᾶς καταστρωθὲν εἰς τὸ σχόλιον τοῦ λδ'. κεφ. τοῦ θ' τίτ. τοῦ παροντος συντάγματος. Περὶ δὲ τοῦ μὴ οἰκεῖν ὅμα τοὺς μοναχοὺς καὶ τὰς μοναστρίας, φησὶ τὸ δ'. θέμα τοῦ δ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ δ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, θέμα ὃν τοῦ νέ. κεφ. τῆς ρηγ'. Ίουςινικείου νεαρᾶς ὅσα εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθησαν. Περὶ δὲ τῶν βεβαρημένων λη-γάτῳ, ἢ ἀποκαταστάσει, ὑπὸ αἵρεσιν γάμου ἢ ἀπαιδίας, συνώ-ψισεν ὁ πατριάρχης περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀ. κεφ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος τὴν ρηγ'. Ίουστινιάνειον νεαρὰν, ἦτοι τὸ ἔ. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ δ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν· καὶ ἀνά-γνωθι τοῦτο, πρὸς δὲ καὶ τὰ ἐνταῦθα συνοψίσθέντα μέρος ὃντα τοῦ αὐτοῦ κεφ.

Κείμενον.

‘Η δὲ περὶ τοποτηρητῶν διαλεγομένη ρλδ'. νεαρά φη-σιν, ὅτι ἐὰν γυνὴ ἐπὶ μοιχείᾳ καταδικασθῇ, ταῖς προση-κούσαις ποιναῖς ὑποβαλλομένη μοναστηρίῳ ἐμβάλλεται, καὶ ἄδειαν ἔχει ὁ ἀνήρ εἰσω διετίας αὐτὴν ἀναλαβεῖν, μὴ βλαπτομένου τοῦ γάμου ἐκ τῶν ἐν μέσῳ· εἰ δὲ παρέλθῃ δ χρόνος, ἡ τελευτήσῃ μὴ ἀναλαβὼν αὐτὴν, τὸ σχῆμα λαμβάνει. Καὶ εἰ μὲν ἔχει παιδας, λαμβάνουσι τὰς δκτῷ οὐγγίας, καὶ τὸ μοναστήριον τὰς δ'. εἰ δὲ μόνους ἀνιόν-τας (1) ἔχει μὴ συνεργήσαντας τῷ ἀτοπήματι, λαμβά-νουσι τὰς δ'. οὐγγίας, καὶ τὸ μοναστήριον τὰς δκτῷ· εἰ δὲ συνήργησαν, ἡ μηδ' ὅλως εἰσὶν ἀνιόντες, ἡ κατιόντες, λαμβάνει πάντα τὸ μοναστήριον τῶν ἐν τοῖς προικώοις συμ-φώνοις ἐπὶ πάντων τῶν θεμάτων τῷ ἀνδρὶ φυλαττομένων. Ἐὰν δέ τις ἐπὶ μοιχείᾳ κατηγορηθεὶς, καὶ κατὰ προδο-σίαν τοῦ δικαστοῦ, ἡ ἐτέραν αἰτίαν, ἀποφύγῃ τὰς ποινὰς, καὶ μετὰ ταῦτα ζῶντος ἡ τελευτήσαντος τοῦ ἀνδρὸς αὐ-

(1) X. Ιθ. καὶ Σ. Ρ. — κατιόντες Ε. Ι. Β.

τῆς αἰσχρῶς αὐτῇ συναστρέφηται, ἢ πρὸς γάμον αὐτὴν λάβῃ, οὔτε δὲ γάμος ἔργωται, ἀλλ' ὁ μὲν ἀνὴρ ὡς μοιχὸς ὑπὸ παντὸς ἀρχοντος κολάζεται, ἢ δὲ γυνὴ σωφρονιζομένη καὶ κειρομένη ἐμβάλλεται μοναστηρίῳ ὅλον τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῆς, καὶ τὰ πράγματα, ὡς εἴρηται, διαιροῦνται κινδύνῳ τοῦ κόμητος τῶν πριβάτων, καὶ τῶν κατὰ τόπον ἀρχόντων.

Σχ. ΙΙΙ.

Η περὶ τοποτηρητῶν ρλδ'. νεαρὰ τοῦ ιουστινιανοῦ ἐτέθη εἰς θέμα 6'. τοῦ ἀ. κεφ. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, καὶ ἀνάγνωθι ταύτην ἐνταῦθα γάρ οὐ κατεστρώθη, δτὶ συνωψίσθη ὥδε τε καὶ εἰς τὸ δ'. κεφ. τοῦ ιγ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος. Ὡσαύτως συνωψίσθη καὶ ἡ ριζ'. νεαρὰ, θν καὶ ἀνάγνωθι. Τὰ δὲ περὶ τοῦ κατηγορηθέντος ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ κατὰ προδοσίαν τοῦ δικαστοῦ ἀποφυγόντος τὰς ποινὰς οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ βασιλικά. Ἀνάγνωθι καὶ τὴν λθ'. νεαρὰν τοῦ βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ φιλοσόφου ἀγαγκαιοτάτην οὕσαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν ἐξ ἐτέρων μοναστηρίων γινομένων ἥγουμένων ἢ κληρικῶν. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν π'. Συνόδου Νικαίας τὸ 6'. κανὼν καί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ δούλων μοναζόντων, ἢ προφάσει εὐλαβείας καταφρονούντων, καὶ μὴ δουλευόντων τοῖς δεσπόταις. Συνόδου Γαγγρῶν κανὼν γ'. Συνόδου ε'. κανὼν πέ. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν δ'.

Κείμενον.

‘Η λέσ’. διάτ. τοῦ γ’. τίτλ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ χώδικος φησὶν, ὅτι οἱ ἐναπόγραφοι χωρὶς συναινέσεως τῶν δεσποτῶν μονάχοντες, οὕτως αὐτοῖς ὑπόκεινται ὡς μὴ τοῦτο γενόμενοι. Διάτ. λέσ’. Δοῦλοι γνώμῃ τῶν δεσποτῶν μονάσαντες ἐλευθεροῦνται εἰ δὲ τὴν ἀσκῆσιν καταλιπόντες εἰς ἔτέραν μετέλθωσι κατάστασιν, ἀναδουλοῦνται. ‘Η δὲ ιγ’. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φησὶν, ὅτι οἱ παραμένοντες ἐν μοναστηρίοις (1), εἴτε ἐλεύθεροι, εἴτε δοῦλοι, πρότερον τριετίαν προκαρτερεῖτωσαν (2), κουρᾶ τε καὶ ἐσθῆτι χρώμενοι τῶν λαϊκῶν, καὶ τὰς γραφὰς μανθάνοντες, καὶ τὴν τύχην αὐτῶν ὄμολογοῦντες, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ θέλειν μονάσαι, μήποτε πονηρά ἐστι, καὶ νουθετείσθωσαν καὶ *εἰ* (3) προσκαρτερήσουσι τὴν τριετίαν, καὶ ἄξιοι φανῶσι τοῦ μονάσαι, τότε κειρέσθωσαν, καὶ τῆς δουλείας ἐλευθεροῦνται. Εἰ δέ τις εἰσω τῆς τριετίας αὐτὸν δουλαγωγεῖ, λέγων αὐτὸν ὑφελόμενόν τινα προσδραμεῖν τῷ μοναστηρίῳ, μὴ προχείρως αὐτὸν ἀφελκέτω, ἀλλὰ δεικνύτω πρότερον ὅτι καὶ δοῦλος ἐστί, καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἢ πταισμασιν ἀτόποις (4) ἀπέδρα, καὶ τότε αὐτὸν λαμβανέτω, μεθ’ ὧν ὡς εἰκὸς εἰς τὸ μοναστήριον εἰσῆγαγε· διδότω δὲ αὐτῷ πίστιν ὡς οὐδὲν ἐπὶ τούτῳ κακὸν αὐτῷ δράσῃ. Εἰ δὲ μὴ ταῦτα δειχθείη, κάκεῖνος ἐκ τῆς ἀσκήσεως φανείη σεμνὸς, κἄν μήπω παρῆλθεν ἢ τριετία, μενέτω ἐν τῷ μοναστηρίῳ, καὶ μετὰ τὴν τριετίαν ἄξιος φαινόμενος προσκαρτερείτω τῇ ἀσκήσει, εἴτε δοῦλος ἦν (5), εἴτε ἐλεύθερος, ὑπὲρ οὐδενὸς τὸ λοιπὸν περὶ τούτου πολυπραγμονούμενος, κἄν προημαρτηκὼς εἴη. Τὰ μέν τοι

(1) εἰς μονήην έισιν Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — προυκαιρέσθωσαν ‘Ε. ’Ι. Β. δὲ Β. ἐν περισσελίῳ προσκαρτερέσθωσαν. — (3) Χ. Τρ. — οὐχ εἴρηται δ, εἰς ‘Ε. ’Ι. Β. — (4) ἀτόπως Χ. Τρ. — (5) Χ. Τρ. — εἰ τι δοῦλος ἦν ‘Ε. ’Ι. Β.

ώς είκος κλαπέντα, όπουδήποτε ὅντα, τῷ πάλαι δεσπότη
ἀποδίδονται. Καὶ ἡ β'. διάταξις τοῦ αὐτοῦ τίτ. φησὶν,
ὅτι τῷ βουλούμένῳ σχῆμα μοναχικὸν λαβεῖν, εἰ μὲν γι-
νώσκεται, ώς οὐχ ὑπόκειται τύχῃ, ὁ ἡγούμενος ὅτε
νομίσει διδότω αὐτῷ τὸ σχῆμα· εἰ δὲ ἀγνοεῖται, ἐπεχέτω·
καὶ ἂν τις εἴσω τριετίας ἀποδείξῃ αὐτὸν δοῦλον, ἡ ἐνα-
πόγραφον, ἡ κολωνὸν, λαμβάνει αὐτὸν μεθ' ὃν ώς είκος
ὑφείλετο πραγμάτων διδοὺς αὐτῷ λόγον. Μηδενὸς δὲ
εἴσω τριετίας ἐνάγοντος, εἴπερ ἀξιον αὐτὸν κρίνει, δι-
δότω αὐτῷ τὸ σχῆμα, καὶ οὐκ ὀχλεῖται. Τὰ δὲ πράγματα,
ἄπερ εἰς τὸ μοναστήριον ἥγαγε, λαμβάνει ὁ δεσπότης. 'Η
αὐτὴ διάταξις φησὶν, ὅτι ὁ ἐπίσκοπος τὸν ἀββᾶν, ἡ τὸν
ἀρχιμανδρίτην ἔκαστου μοναστηρίου μὴ πάντως κατὰ
βαθμὸν προβαλλέσθω, ἀλλ' ὃν οἱ μοναχοὶ πάντες, ἡ οἱ
εὐεπόληπτοι ἐπιλέξονται, ἐπὶ τῶν εὐαγγελίων λέγοντες,
ώς οὐ διὰ φιλίαν, ἡ χάριν αὐτὸν ἐπελέξαντο, ἀλλὰ γι-
νώσκοντες αὐτὸν ὄρθοδοξον, καὶ σώφρονα, καὶ διοική-
σεως ἀξιον, καὶ δυνάμενον φυλάσσειν (1) τὴν ἐπιστήμην
τῶν μοναχῶν, καὶ τὴν τοῦ μοναστηρίου κατάστασιν. Τὰ
αὐτὰ καὶ περὶ τῶν γυναικείων μοναστηρίων καὶ ἀσκητη-
ρίων (2). Τὰ αὐτὰ φησὶ καὶ ιγ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ.
προστιθεῖσα ὅτι δεῖ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ ἀξιον ποιεῖσθαι
ἀπὸ τοῦ πρώτου, καὶ οὕτω κατὰ βαθμὸν διὰ τῶν ἑκῆς.
Οἱ γαρ πρώτοι ἀξιοι φαινόμενοι προτιμῶνται τῶν μετ'
αὐτοὺς, ώς ἡ μετ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου. 'Η
δὲ λθ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. διορίζει, ὅτι τοὺς μὲν ἡγου-
μένους ἐπιβλέπουσιν οἱ ἐπίσκοποι, τοὺς δὲ μοναχοὺς οἱ
ἡγούμενοι, καὶ ὅτι δύω μοναστηρίων οὐ γίνεται *ό* (3)
αὐτὸς ἡγούμενος.

Σχόλιον.

Η λς'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ

(1) φυλάξεις Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — ἀσκητρίων Ε. Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. Σ. Π.

ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, οὐδὲ ἡ λέξη οὐδὲ ἡ ιγ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν, νεαρὴ οὖσα Ἰουστινιάνειος ἐ. Περὶ δὲ δούλων κληρουμένων, μηναζόντων, ἢ καὶ εἰς ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα προβιβαζομένων, ἀνάγνωθι τὸ λέξη'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πρὸς δὲ τὴν θ'. ἵ. καὶ ιά. τοῦ βασιλέως χυροῦ λέοντος τοῦ φιλοσόφου νεαράν· καὶ τούτων γὰρ μνεῖν ἐποιησάμεθα εἰς τὸ ῥῆθεν λέξη'. κεφ. Ή 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὴ Ἰουστινιάνειος ρηγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ δ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. κεφ. γ'. καὶ ἔχουσι τὰ τοῦ τοιούτου κεφ. ὡς εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθησαν. Κατεστρώθη δὲ παρ' ἡμῶν τὸ τοιοῦτον κεφ. ἔξωθεν τοῦ λόβου. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος, καὶ ζήτει τὰ περὶ τούτου ἐκεῖσε. Ἡ αὐτὴ δὲ ρηγ'. νεαρὴ διὰ τοῦ 6'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ δ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν φησιν δοκιμεῖν εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθησαν. Περὶ δὲ τὸ τέλος λέγει, ὅτι ταῦτα πάντα τὰ παρ' ἡμῶν διατυπωθέντα διὰ τὴν προσολήν τῶν ἡγούμενων κρατεῖν παρακελευθέρα καὶ ἐπὶ τῶν γυναικείων μοναστηρίων πρὸς δὲ καὶ τοῦτο, τοῦ ὄσιωτάτου ἐπισκόπου ὑφ' ἐν τὸ μοναστήριον τέτακται τὸν οὕτως ἐπιλεγόμενον πᾶσι τρόποις ἡγούμενον προσαλλομένου. Ἡ ιγ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὴ Ἰουστινιάνειος ἐ. οὐκ ἐτέθη δὲ εἰς τὰ βασιλικὰ, ἀλλ' οὐδὲ ἡ μέση'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος, οὐδὲ ἡ λόβος'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Δ'.

Περὶ τοῦ μὴ ὡς ἔτυχε μοναχὸν ἔξιέναι τοῦ μοναστηρίου, καὶ (1) πράγματα πράττειν, καὶ ὅτι ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπόν εἰσι. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν γ'. δ'. ἡ. κγ'. Συνόδου σ'. κανὼν μά. μβ'. μς'. Συνόδου ἀ. καὶ δ'. ἐν τῷ ναῷ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων κανὼν δ'. δ'.

(1) ἡ πράγματα Σ. 'ρ.

Κείμενον.

·Η κθ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικός φησιν, ως οἱ ἀποκρισιάριοι μόνοι δύνανται τῶν μοναστηρίων ἔξιέναι, καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν εἰσιέναι εἰ δὲ φανῶσι διὰ δογμάτων ἡ συμβουλῆς τοὺς ἀπλουστέρους ταράσσοντες, νομίμως σωφρονίζονται. Καὶ διάτ. λή. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι οἱ τὰ ἴδια μοναστήρια καταλιμπάνοντες οὐ λαμβάνουσιν ἄπειρ αὐτοῖς προσήγαγον κινητὰ, ὁσηςδήποτε ποσότητος ὄντα, καν μὴ συνέστη πρᾶξις ὑπομνημάτων ἐπ' αὐτοῖς. Ἐπὶ δὲ ταῖς δωρεαῖς τῶν ἀκινήτων, δεῖ τὰ νόμιμα φυλάττεσθαι, ἐπεὶ οὐκ ἀναιρεῖται τῷ δωρησαμένῳ ἡ ἔχνικησις. Λέγει δὲ καὶ ἡ β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν, ὅτι προνοίᾳ τοῦ ἐπισκόπου μήτε μοναχοὶ, μήτε μονάστριαι ἐν ταῖς πόλεσι περιερχέσθωσαν, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀποκρισιαρίων τὰς ἀποκρίσεις αὐτῶν ποιείτωσαν ἐν τοῖς μοναστηρίοις μένοντες. Μεθισταμένου δὲ μοναχοῦ εἰς μοναστήριον ἔτερον, ἄπειρ ἔχει πράγματα ἐν τῷ ἔξιέναι τῷ πρώτῳ μοναστηρίῳ διαφέρει. Ἀνάγνωθι καὶ τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ἀ. κεφ. τούτου τοῦ τίτ. καὶ ἐν τῷ λβ'. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

Σχόλιον.

·Η κθ'. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, οὐδὲ ἡ λή. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ·Η δὲ β'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρχγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ δ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. καὶ φησι τὸ ξγ'. κεφ. τῆς αὐτῆς νεαρᾶς, ἥτοι τὸ ιά. κεφ. τοῦ ῥηθέντος τίτ. τοῦ δ'. βιβλίου, ὃσα συνωψίσθησαν παρὰ τοῦ πατριάρχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τοῦ μὴ γαμεῖν μοναχούς, ἢ τισιν ὡς ἀδελφᾶς συνεῖναι, μήτε τὰς ἐπαγγελλομένας παρθενίαν ἑτέροις συνοικεῖν. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ιθ'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ιε'. Συνόδου σ'. κανὼν μ'. μδ'. μζ'. Βασιλείου κανὼν ιθ'. χ'. ξ'. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ιδ'. κεφ. τοῦ ἡ. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος, καὶ ἐν τῷ χθ'. κεφ. τοῦ θ'. τίτ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ μοναχῶν ποιούντων φατρίας, καὶ συνωμοσίας. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ιη. Συνόδου σ'. κανὼν λδ'. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ λζ'. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τούτου τοῦ συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τοῦ μὴ συλλούντος ἀσκητὰς γυναιξί. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν λ'. Συνόδου στ'. κανὼν οζ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ φυλακῆς ἱερῶν παρθένων. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν μδ'. Συνόδου στ'. κανὼν μζ'. μζ'. μή. Συνόδου Νικαιάς τὸ β'. κανὼν εή. χ'. χβ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ φθορᾶς ἱερῶν παρθένων. Συνόδου στ'. κανὼν δ'. Βασιλείου κανὼν ιή. χ'. ξ'. Ἀνάγνωθι τὰς παραγραφὰς τοῦ λ'. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ χρόνου τῆς ἡλικίας τῶν λαμβανουσῶν τὸ σχῆμα, καὶ ποίᾳ λέγεται παρθένος. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ρχβ'. ρχς'. Συνόδου στ'. κανὼν μ'. μά. μγ'. μέ. Βασιλείου κανὼν εῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ μοναχῶν γινομένων κληρικῶν, ἡ λαϊκῶν ἀξιωματικῶν, ἡ στρατευομένων. Συνόδου Νικαίας κανὼν ιβ'. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ζ'. Κυρίλλου ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐν Λιβύῃ καὶ Πενταπόλεις ἐπισκόπους ἐπιστολῆς κανὼν 6'. Ἀνάγνωθι τὰς παραγραφὰς τοῦ λβ'. κεφ. τοῦ 0'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν χρωμένων σχήματι μοναχικῷ, καὶ καταψηφίζομένων τῶν κοινῇ χρωμένων ἐσθῆτι. Συνόδου Γάγγρας κανὼν ιβ'.

Κ εὶ μ ε ν ο ν.

Εἴρηται βιβλίω ἀ. τίτ. δ'. διατ. δ'. ὅτι οἱ μῆμοι, καὶ αἱ πόρον ἐκ τοῦ σώματος δημοσίᾳ ποιούμεναι, τῷ σχήματι τῶν ἱερῶν παρθένων μὴ κεχρήσθωσαν. Καὶ ἡ 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν φῆσι. Μηδεὶς λαϊκὸς, καὶ μάλιστα οἱ σκηνικοὶ, καὶ αἱ πόρναι, κεχρήσθω, ἡ μιμείσθω τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ἐπεὶ καὶ σωματικῶς τιμωρεῖται καὶ ἔξορίζεται.

Σχόλιον.

Η δ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Η 6'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν γεαρῶν

ἐστὶ νεαρὰ Ἰουστινιάνειος ρχγ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ δ'. τῶν βασιλικῶν. Τὸ δὲ ξδ'. κεφ. τῆς αὐτῆς νεαρᾶς, ἦτοι τὸ ιγ'. κεφ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. φησὶν εἰς πλάτος τὰ συνοψισθέντα εἰς τὸ παρόν ιβ'. κεφ. προστιθέμενον διὸ τῶν ἐπισκόπων καὶ τῶν ἀρχόντων κολάζεσθαι τοὺς τὸ ἄγιον σχῆμα ἐμπαίζοντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ γυναικὸς φορούσης ἀνδρῶα (1). Συνόδου Γάγγρας κανὼν ιγ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τοῦ μὴ χρῆναι γυναικας ἀποκείρεσθαι δι' ἀσκησιν.
Συνόδου Γάγγρας κανὼν ιζ'.

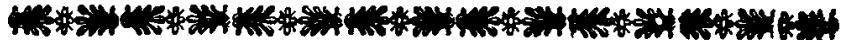
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ τοῦ προφάσει ἀσκήσεως μὴ τεχνοτροφοῦντος, η
μὴ πατροτροφοῦντος. Συνόδου Γάγγρας κανὼν ιέ. ιε'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Ποῖα πολιτικὰ πράγματα ἡ κηδεμονίας οἱ μοναχοὶ δύνανται μετιέναι. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν γ'. Ἀνάγνωθι τὰ παραγραφέντα ἐν τῷ γ'. κεφ. τοῦ ἡ. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

(1) Χ. Τρ. καὶ Σ. Π.—ἀνδρεῖα ‘Ε. Ι. Β.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΒ.

ΠΕΡΙ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ, καὶ ΙΟΥΔΑΙΩΝ, καὶ ΕΛΛΗΝΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Τί ἐστιν αἵρεσις, καὶ τί σχίσμα, καὶ τί παρασυναγωγή.
Βασιλείου καγών ἄ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τί ἐστιν αἵρετικός. Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως κα-
νὼν στ'.

Κείμενον.

‘Η ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ χώδικος φησὸν
ώς ὁ μὴ δοξάζων τὴν ἀγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ θεότητι ἵσοδύ-
ναμον, οὔτε χριστιανὸς λέγεται, ἀλλ' ἀφρων ἐστὶ καὶ
αἵρετικὸς ἄτιμος, καὶ τιμωρεῖται. Καὶ τίτ. ἐ. τοῦ αὐτοῦ
βιβλίου διάτ. 6'. ὅτι αἵρετικός ἐστι, καὶ τοῖς κατὰ τῶν
αἵρετικῶν ὑπόκειται νόμοις ὁ μικρὸν γοῦν ἐκκλήνων τῆς
δρθιδόξου πίστεως. Καὶ διάτ. 16'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι
αἵρετικός ἐστιν ὁ μὴ ὡν δρθιδόξος. ‘Η δὲ ἄ: διάτ. τοῦ γ'.
τίτ. τῶν νεαρῶν αἵρετικοὺς λέγει τοὺς μὴ δοντας κοινω-
νικούς.

Σχόλιον.

Ἡ ἀ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ χώδικός ἐστι
κεφ. ἀ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον,
ώς εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθη. Ἡ 6'. διάτ. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ αὐτοῦ

ά. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι θέμα 6'. τοῦ ἡγ. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν τὰ αὐτὰ διαλαμβάνον. Ή 6'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. καὶ τίτ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ή ἀ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐτέθη εἰς κεφ. ν'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν νεαρὰ οὖσα ίουστινιάνειος ρθ'. διαλαμβάνουσα, ὡς ἐν συνόψει εἰπεῖν, μηδεμίαν στρατείαν, ἢ τὴν οἰκονοῦν δημοσιακὴν φρεντίδα μετιέναι τοὺς αἱρετικούς· λέγει δὲ αἱρετικοὺς εἴναι πάντας τοὺς μὴ μεταλλαγάνοντας τῶν ἀγικομάτων ἀπὸ τῶν ιερέων κατὰ (1) τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· καὶ ὅτι ταῖς αἱρετικαῖς γυναιξὶν οὐ δίδονται τὰ δοθέντα προνόμια ταῖς ὄρθιοδόξοις χάριν τοῦ ἔχειν σιωπηρὰς ὑποθήκας κατὰ τῶν τῶν ἀνδρῶν (2) αὐτῶν πραγμάτων, νικᾶν δὲ καὶ τοὺς προγενεσέρους ἐνυποθήκους δανεισάς εἰς ικάνωσιν τῶν προικιμαίων πραγμάτων αὐτῶν, καὶ τῶν γαμικῶν κερδῶν.

Κείμενον.

Ἐν πλάτει δὲ τὰ περὶ τῶν αἱρετικῶν ἀνήνεκται ἐν τῷ ἑ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος, ἐν ᾧ κωλύονται ἔχειν προνόμια, ἢ διδάσκειν, ἢ ποιεῖν κληρικοὺς, ἢ λιτανεύειν δημοσίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ, ἐπεὶ τινὸς τοιούτου γενομένου ἢ τάξις τοῦ ἐπάρχου ρ'. λίτρας διδωσιν, αἱ δὲ ἐπιχώριοι πεντήκοντα, καὶ ὅτι τὰ συνακτήρια αὐτῶν ἢ ὄρθιοδόξος ἐκκλησία λαμβάνει· καὶ ὅτι οἱ Μανιχαῖοι, καὶ οἱ Δονατισταὶ ἐσχάτως τιμωροῦνται, καὶ δημεύονται, καὶ οὔτε διατίθενται, ἢ ὅπωσοῦν συναλλάττουσι, καὶ οὔτε ὑπὸ παιδῶν μὴ ὅντων ὄρθιοδόξων κληρονομοῦνται, καὶ μετὰ θάνατον κατηγοροῦνται, καὶ ἀκυροῦνται αἱ διαθῆκαι αὐτῶν, καὶ ὅτι τῶν πόλεων ἐκβαλλοῦνται, καὶ ὅτι ταῖς ἐκκλησίαις προσκυροῦνται οἱ οἰκοι ἐν οἷς οἱ αἱρετικοὶ γνώμῃ τῶν δεσποτῶν συνάγονται· καὶ ὅτι τῶν βουλευτικῶν ἢ ταξεωτικῶν λειτουργιῶν οὐκ ἀπολύονται· καὶ ὅτι οὐ ποιοῦσι

(1) Χ. Τρ. — μετὰ Ε. Ι. Β. — (2) ἀνδρῶν Χ. Τρ.

μοναστήρια, ούτε στρατεύονται. Καὶ πῶς τιμωροῦνται οἱ κατὰ τῶν ἀγίων συνόξων γράφοντες, ἢ ἔχοντες, ἢ ἀναγινώσκοντες αὐτά καὶ ὅτι θάπτονται νομίμως· καὶ ὅτι οὐ γίνονται ἀξιωματικοὶ, ἢ συνήγοροι, ἢ ἔκδικοι, ἢ πατέρες (1) πόλεων, γίνονται δὲ κορταλῖνοι· καὶ πῶς ἀναγκάζονται τοὺς παῖδας ὀρθοδόξους δύντας τρέφειν, καὶ γράφειν κληρονόμους, καὶ διδόναι αὐτοῖς προΐκα, καὶ πρὸ γάμου (2) δωρεάς· καὶ ὅτι τῶν γονέων ἀμφισβητούντων ἐπικρατέστερός ἐστιν ὁ θέλων τῇ ὀρθοδοξίᾳ τοὺς παῖδας προσαγαγεῖν· καὶ ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι παῖδες πλημμελοῦντες εἰς αἴρετικοὺς γονεῖς τιμωροῦνται· καὶ ὅτι οὔτε βαπτίζουσιν οἱ αἴρετικοί, οὔτε φροντίζουσιν ἢ δισικοῦσι χωρία δι' ἑαυτῶν ἢ παρενθέτων, οὔτε παιδεύουσιν, οὔτε κληρονομοῦσιν, σύτε πραγματεύονται ἐντὸς Ἱερῶν περιβόλων· καὶ ὅτι ἐν δικαστηρίῳ οὐ καταμαρτυροῦσιν ὀρθοδόξου, εἰμὴ εἰς βουλευτήριον ὀρθοδόξος· ἐλκοίτο· ὡς διάτ. 6'. τοῦ ἡ. τίτ. τῶν νεαρῶν, ἐστι δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὄλων μβ', ἐν δὲ τελευταίαις βουλήσεσι καὶ συμβολαίοις μαρτυροῦσιν. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ἡ. κεφ. τοῦ ἴ. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος. Περὶ δὲ Ἰουδαίων διαλαμβάνει ὁ θ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος, ἐν ᾧ καὶ τὰς συναγωγὰς αὐτῶν λέγει μὴ μιτατεύεσθαι (3), μήτε αὐτοὺς ἐν τοῖς σαββάτοις, ἢ ταῖς ἑορταῖς αὐτῶν σωματικῶς λειτουργεῖν· οὔτε ἐνάγονται, οὔτε παρὰ τῶν χριστιανῶν ἐπηρεάζονται, οὔτε γαμοῦσι χριστιανὰς, καὶ ὅτι αὐτοὶ τὰ ἴδια ἀγορανομοῦσι, καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οὐ φυλάττουσι τὸν νόμον αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ μόνοις χρηματικοῖς δικαστὰς ἴδιους αἴρεσθαι δύνανται, καὶ ὅτι τὸν στεφανητικὸν κανόνα οἱ ἔξαρχοι αὐτῶν ἰδιοχινδύ-

(1) Χ. Τρ.—πρεσβύτεροι· Ε. 'Ι. Β.—(2) Χ. Τρ.—προγάμου; 'Ε. 'Ι. Β.—
3) ἐν Χ. Τρ. εὑρηται, μιταξεύεται: ἀνανεώσεις μηδ. δηλοῖ δὲ ἡ λίξις καταλύω.

νως εἰσάγουσι ταῖς λαργίτιοσι, καὶ ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς δεῖ τολμᾶν κατὰ χριστιανῶν.

Σχόλιον.

Οἱ ἔ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐτέθη ἀπὸ ἀρχῆς τῆς 6'. διατ. εἰς τὸν ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ φησι τὸ ίη. κεφ. αὐτοῦ μὴ διδάσκειν τοὺς αἱρετικοὺς, μηδὲ χειροτονίας ποιεῖν. Τὸ 10'. μὴ λιτανεύειν αἱρετικοὺς, καὶ ἐκδικεῖσθαι τοὺς παρὰ τούτων κατεχομένους τόπους παρὰ τῶν ἐκκλησιῶν. Τὸ x'. μὴ ἔχειν τοὺς Μανιχαίους καὶ τοὺς Δονατιστὰς τὰ προνόμια τῶν ὁρθοδόξων, ἀλλὰ καὶ ἐσχάτως τιμωρεῖσθαι. Τὸ κά. ἐκβάλλεσθαι ἀπὸ τῶν πόλεων τοὺς αἱρετικοὺς, καὶ ἐκδικεῖσθαι παρὰ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τὰ καταλιμπανόμενα ὅπως δῆποτε ταῖς τολμηρῶς (1) ὑπ' αὐτῶν λεγομέναις ἐκκλησίαις. Ή περὶ τῶν βουλευτικῶν (2) λειτουργιῶν ζ'. διάτ. τοῦ ἔ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, οὐδὲ ἡ ἡ. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. καὶ βιβλ. ἡ διορίζομένη μὴ γίνεσθαι παρὰ τῶν αἱρετικῶν μοναστήρια, μηδὲ στρατεύεσθαι. Τὸ κγ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν φησιν· Οἱ Ἀπολλιναρισταὶ μὴ ταῖς ἀγίαις τέτταρος συνόδοις πειθόμενοι, καὶ ὅσοι κατὰ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ἢ λέγειν τι, ἢ διδάσκειν, ἢ συγγράμματα κεκτηθεῖαι τολμῶσι, ταῖς εἰρημέναις τῇ παρούσῃ δικτάξει τιμωρίαις ὑποθαλλέσθωσαν. Τὸ κδ'. κεφ. φησι· Ταῖς νενομισμέναις (3) αἱρετικοὶ παραδιδόσθωσαν ταφαῖς. Τὸ 6'. Θέμα τοῦ αὐτοῦ κεφ. λέγει· Μανιχαῖος ἐν ρωμαϊκῷ τόπῳ διάγων ὄφθεις ἀποτελενέσθω, καὶ ὅτι οἱ αἱρετικοὶ οὐ γίνονται ἀξιομάτικοί, καὶ ἐχεῖσθαι ὅσα συνωψίσθησαν εἰς τὸ κείμενον. Τὸ κέ. κεφ. διορίζεται ταῦτα· Γονέων δὲ διαφόρου πίστεως ὅντων καὶ θρησκείας, ἐκείνους μᾶλλον ἢ γνώμην κρατείτω τοῦ τὴν ὄρθιόδοξον ἐπ' αὐτοῖς ἀναιρουμένου πίστιν, καὶ εἴη πατήρ ὁ ἀντιλέγων· μὴ ἐντεῦθεν δὲ ἀγανακτῶν τῆς ἀναγκαίας αὐτοὺς ατερείτω τροφῆς, ἢ τῶν ὅλων ἀναγκαίων δικαιονημάτων· ἀλλὰ καὶ προτίκα διδοὺς, ἢ πρὸ γάμου

(1) Χ. Τρ. — τολμηραῖς Ἐ. Ι. Β. — (2) βουλευτικίων Χ. Τρ. — (3) νομίμοις Χ. Τρ.

δωρεὰν ὁρθοδόξους αὐτοὺς συνοικιζέτω προσώποις, μηδεμίαν ἔτεραν ὄργης κατ' αὐτῶν προσβαλλόμενος πρόφασιν. Τὸ δὲ τιμωρεῖσθαι τοὺς ὁρθοδόξους παιδαρικά πλημμελοῦντας κατὰ αἰρετικῶν γονέων οὐκ ἔξελήθη εἰς τὰ βασιλικὰ, καὶ χάρις τῷ ταῦτα συιθεύενῳ καὶ ὑπὲρ τούτου. Τὸ κῆ. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν φησι· Πάντες γενικῶς οἱ αἱρετικοὶ μήτε παρασυνάξεις, ή παραβάπτισματα ποιεῖσθαι, μήτε τῇς προσκυνητῇς ὅλως κοινωνίας τολμάτωσαν ἀπτεσθι, ή τοῖς τῶν ὄρων προνομίοις, ἐγ' οἷς ἔχουσιν ἐργαστηρίοις, κεχρήσθωσαν, τὰς τῶν ἐναντιουμένων τοῖς νόμοις ποιητὰς ὑφορώμενοι, τοῦ χορηγοῦντος τὸν οἶκον ταῖς προειρημέναις τιμωρίαις ὑποκειμένου. Μοντανισταὶ ἔξαιρέτως μηδένα τῶν καλουμένων παρ' αὐτοῖς πατριαρχῶν, ή κοινωνῶν (1), ή ἐπισκόπων, ή πρεσβυτέρων, ή διακόνων ἐντὸς ἔχέτωσαν Κωνσταντινουπόλεως, καλυέσθωσαν δὲ ἐντὸς προγματεύεσθαι τῶν ὄρων αὐτῆς, καὶ τὰ ἀσελγῆ συσσίτια, ή τὰ ἀσεβῆ συμπόσια ποιεῖν, ή ἀνδράποδα ἐμπορεύεσθαι διὰ τὸν ὑποκειμένους ἐφ' ἐκάστῳ λογισμούς. Τὸ κῆ. κεφ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. κατεστρώθη εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀ. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος, καὶ ἀνάγνωθι τοῦτο διοριζόμενον μὴ μαρτυρεῖν κατὰ ὁρθοδόξων αἱρετικούς. Ή δέ. διάτ. τοῦ ἡ. τίτ. τῶν νεκρῶν ἐστιν νεαρὰ ἴουστινάνεις μ.θ'. τοῦτο δὲ τὸ κεφ. αὐτῆς οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ο θ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐτέθη εἰς κεφ. λ.θ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, καὶ εἰσὶ τὰ συνοψισθέντα παρὰ τοῦ πατριαρχοῦ τοῦ αὐτοῦ τίτλου καὶ βιβλίου κεφ. λ.θ'. λ.γ'. λ.δ'. λ.ε'. λ.σ'. λ.ζ'. λ.η'. λ.θ'. μ'. μ.ά. μ.θ'. μ.γ'.

—·—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ βιβλίων αἱρετικῶν. Ἀποστόλων κανὼν ξ'. Συγδου στ'. κανὼν ξη. Συγόδου Νικαίας τὸ δ'. κανὼν θ'.

(1) κοινωνικῶν Χ. Τρ.

Κείμενον.

‘Η γ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός φησι' Τὰ κατὰ χριστιανῶν Πορφυρίου καὶ ἄλλων συγγράμματα καιέσθωσαν, καὶ τὰ Νεστορίου, καὶ ὅσα μὴ συμφωνεῖ ταῖς ἐν Νικαίᾳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ συνόδοις, καὶ Κυριλλῷ τῷ Ἀλεξανδρείᾳ, ὃν οὐκ ἔξεστι παρεξιέναι τὴν πίστιν. Οἱ δὲ τὰ λεγθέντα βιβλία ἔχοντες καὶ ἀναγινώσκοντες ἐσχάτως τιμωροῦνται. Τίτ. δ'. διάτ. ι. Οἱ μαθηματικοὶ μὴ καίοντες ἐπὶ τῶν ἐπισκόπων τὰς βιβλίους αὐτῶν, καὶ τῇ δρθιδοξίᾳ προσιόντες, πάσης ἀπωθοῦνται πόλεως· εύρισκόμενοι δὲ ἐν ταῖς πόλεσι δεπορτατεύονται. Τίτ. ἐ. διάτ. στ'. Τὰ γραφέντα Νεστορίῳ κατὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνόδου οὐκ ἔξεστιν ἔχειν, ἢ ἀναγινώσκειν, ἢ μεταγράφειν, ἀλλὰ καίονται καὶ ἐν τῷ ζητεῖν περὶ πίστεως, οὐ δεῖ αὐτῶν μεμνῆσθαι, οὔτε δὲ αὐτὰ ἐν σιωδήποτε ἴδιῳ τόπῳ δέχεσθαι· δὲ παραβαίνων τὸν νόμον δημεύεται. Οὐ λέγονται δὲ οἱ Νεστοριανοὶ χριστιανοὶ, ἀλλὰ Σιμωνιανοὶ, ὥσπερ οἱ Ἀρειανοί, Πορφυριανοί. Διάτ. ἡ. Οὐδενὶ ἔξεστι κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου γράφειν, ἢ ἀναγινώσκειν, ἢ ὑπαγορεύειν, ἢ ἔχειν συγγράμματα, ἐπεὶ διηγεκῶς δεπορτατεύεται· καὶ ὁ προσελθὼν ἐπὶ τῷ μαθεῖν, δέκα λίτρας δίδωσι τῷ φίσκῳ καὶ ὁ διεάσκων τὰ κεκωλυμένα ἐσχάτως τιμωρεῖται. Ηάντα δὲ τὰ συγγράμματα Εὐτυχοῦς καὶ Ἀπολλιναρίου καιέσθωσαν. Εἰ δὲ ταῦτα παρίσωσιν οἱ ἄρχοντες, ἢ αἱ τάξεις (1) αὐτῶν, ἢ οἱ ἐκδίκοι, ἀπὸ δέκα λιτρῶν τῷ φίσκῳ προστιμῶνται. Διάτ. ις'. ‘Ο ἔχων βιβλία μανιγαῖκα, καὶ μὴ φανερῶν αὐτὰ ἐπὶ τῷ καυθῆναι, τιμωρεῖται. Καὶ ἡ ἐ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν κελεύει τοὺς ἔχοντας τὰ Σεβήρου συγγράμματα καὶ μὴ καίοντας αὐτὰ, χειροτονεῖσθαι. Λέγει δὲ καὶ βιβλίον ι'.

(1) Λ. Τρ. καὶ Σ. Ρ. — ταξιδιώτικον Ε. Ι. Β.

τίτ. ιβ'. διάτ. δ'. ὅτι οὐ διαιροῦνται μεταξὺ τῶν κληρονόμων τὰ ἐν τῇ κληρονομίᾳ εύρεθέντα μαγικὰ βιβλία, ἀλλὰ δοκιμασίᾳ τοῦ δικαστοῦ φθείρονται. Ἡ δὲ ἔ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τῶν νεαρῶν ἐπιτρέπει τοῖς Ἰουδαίοις ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ ἐλληνιστὶ καὶ ταῖς ἄλλαις διαλέκτοις πρὸς τοὺς τόπους τὰς γραφὰς ἀναγινώσκειν, κατὰ τὴν τῶν ἑδομήχοντα, καὶ τὴν Ἀκύλα παράδοσιν δὲ τὴν τοιαύτην κωλύων ἀνάγνωσιν δημεύεται καὶ ἔξοριζεται.

Σχόλιον.

Ἡ γ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. γ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ διδάσκει ὅσα εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθησαν. Ἡ ἵ. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. ιζ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, καὶ ἔχει οὕτως, ὡς ἐγράφη. Ἡ ιζ'. διάτ. τοῦ ἑ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. κβ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν ἔχον δροίως. Ἡ ἥ. διάτ. ἐστὶ κεφ. κγ'. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. καὶ τίτ. τῶν βασιλικῶν, καὶ κατεστρώθη εἰς τὸ ζ'. κεφ. ἀνάγνωθι οὖν τοῦτο, καὶ τὰ ἐπέκεινα αὐτοῦ γεγραμμένα παράτρεχε ὡς μὴ ἐνεργοῦντα, ἀλλὰ σχολάσαντα ἐκ τοῦ μὴ τεθῆναι εἰς τὰ βασιλικά. Ἡ ιζ'. διάτ. ἐστὶ θέμα τελευταῖον τοῦ κζ'. κεφ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. καὶ φησι· Πρὸς τούτοις πάντα τὰ Μανιχαίων καὶ εσθωσαν βιβλία, καὶ μηδεὶς αὐτὰ τὴν οἰκνδήποτε προβαλλόμενος πρόφασιν ἔχετω, ἀρμοδίαν καὶ αὐτὸς ποινὴν εὐλαβούμενος. Ἡ ἑ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τῶν νεαρῶν οὐ κεῖται εἰς τὰ βασιλικά. Ὁ ζ'. τίτ. τοῦ ἵ. βιβλίου τῶν διατ. κεῖται εἰς τίτ. γ'. τοῦ μζ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν πλὴν τὸ πρὸ τῆς ἀνακαθάρσεως κείμενον, διάταξις δ'. τοῦ τοιούτου τίτ. φησὶν, ὅτι οὐ διαιροῦνται τὰ μαγικὰ βιβλία, καθὼς καὶ συνωψίσθη. Τὸ ζ'. θέμα τοῦ κδ'. κεφ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλίου κατεστρώθη εἰς τὸ κέ. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος, δὲ καὶ ἀνάγνωθι. Ἡ ἑ. διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τῶν γεαρῶν ἐστι νεαρὰ Ἰουστιγιάνειος ρμζ'. κειμένη ἐν

κεφ. νέ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, δὲ καὶ
ἀνάγνωθι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ καθαιρέσεως ξοάνων. Συνόδου Καρθαγένης κα-
νῶν νῆ. πδ'.

Κείμενον.

‘Η α'. διάτ. τοῦ ια'. τίτ. τοῦ α'. βιβλίου τοῦ κώδικος
κελεύει τὰ ιερὰ κλείεσθαι, γὰς οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ Νεστορίου, Μουσαίου, Εύτυχιανοῦ, Πορφυρίου,
Μαξίμου, καὶ Κελεστίνου, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν καταστάν-
των αἱρετικῶν, ἡ ὁρθοδόξων ἐκβληθέντων: Συνόδου Κων-
σταντινουπόλεως κανὼν δ'. Συνόδου Ἐφέσου κανὼν α'.
β'. γ'. δ'. ε. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν χ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τοῦ μὴ ὀφεῖλεν ἀναφορὰν γίνεσθαι παρόντος αἱ-
ρετικοῦ. Τιμοθέου κανὼν θ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ κληρικῶν αἱρετικῶν τῇ ὁρθοδόξῳ προσιόντων ἐκ-
κλησίᾳ. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν νζ'. ξῆ. Βασιλείου
κανὼν α'. Θεοφίλου ἐκ τοῦ ὑπομνηστικοῦ κανὼν α'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ ἐπιτκόπων ἡ κληρικῶν συγχοιωνούντων, ἡ συνευχομένων αἱρετικῶν, ἡ ἐπιτρεπόντων αἵτοῖς ἐνεργεῖν, ἡ δεχομένων βάπτισμα αὐτῶν ἡ θυσίαν. Ἀποστόλων κανὼν ι'. μέ. με'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν 6'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν λγ'. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ιέ. κεφ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ἐπιτκόπων ἡ κληρικῶν λαμβανόντων εὐλογίας ἔξ αἱρετικῶν, ἡ Ἰουδαίων, ἡ εὐχομένων ἐν ἔκκλησίαις, ἡ ἐν μοναστηρίοις αἱρετικῶν ἡ ἐθνικῶν, ἡ σαββατιζόντων, ἡ συνεορταζόντων τοῖς Ἰουδαίοις, ἡ προσφερούντων συναγωγαῖς ἡ ἱεροῖς ἐθνῶν, καὶ περὶ Ἀγγελιτῶν. Ἀποστόλων κανὼν 5έ. δ. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν θ'. κθ'. λθ'. λέ. λζ'. λή. λθ'. μβ'. Συνόδου στ'. κανὼν ια'.

Κείμενον.

‘Η α'. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ α'. βιβλ. τοῦ κώδικός φησιν ὅτι τὸ τῇ ὁμάδῃ τῶν Ἰουδαίων ληγατευόμενον οὐκ ἀπαιτεῖται. Λέγει δὲ καὶ βιβλ. λδ'. τίτ. ἐ. διάτ. κ'. (I), ὅτι τὸ ληγατευόμενον θεμιτῷ σωματείῳ, ἡ συστήματι ἕρρωται. Τὸ ἐναντίον δὲ ἐπὶ ἀθεμίτου, πλὴν εἰ μὴ τοῖς ἐν τῷ αὐτῷ καθ' ἔκαστον ληγατευθῆ, τότε γάρ ἕρρωται πολλὰ δὲ τοιαῦτα θέματα ἔχει ὁ μή. τίτ. τοῦ στ'. βιβλίου τοῦ κώδικος. II δὲ θ'. διάτ. τοῦ ια'. τίτ. τοῦ α'. βιβλίου φησιν, ὅτι ἐάν τι δωρηθῇ ἡ καταλειφθῇ τόποις ἡ προσώποις ἐπὶ συστάσει τῆς τῶν Ἐλλήνων πλάνης, ἡ πόλις αὐτὸς λαμβάνει ἐν ἥ τὰ πρόσωπα οἰκεῖ, ἡ ύφ' ἦν οἱ τόποι

(1) ἡ. Ε. Ι. Β.—διορθοὶ δὲ κ'. Β. ἐν περισσελιδίῳ.

διάχεινται καὶ δαπανῶνται καθ' ὄμοιότητα τῶν πολείτων
κῶν προσόδων.

Σχόλιον.

Η α. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ α. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ
ἐτέθη εἰς τὰ βιβλικά. Τὸ δὲ διάτ. τοῦ έ. τίτ. τοῦ λδ'. βιβλ.
τῶν διατάξεών ἐστι κεφ. κ'. τοῦ ιή. τίτ. τοῦ μδ'. βιβλ. λέγον
ὅτι εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθησαν. Οἱ μὴ. τίτ. τοῦ σ'. βιβλίου
τοῦ κώδικος ἐτέθη εἰς κεφ. λδ'. τοῦ αὐτοῦ ιή. τίτ. τοῦ μδ'.
βιβλίου, καὶ ζήτει τοῦτο, καὶ τὰ μετ' αὐτῷ κεφ. Η θ'. διάτ.
τοῦ ιά. τίτ. τοῦ α. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐστι κεφ. ιδ'. τοῦ α.
τίτ. τοῦ α. βιβλίου τῶν βιβλικῶν τὰ αὐτὰ παρακελευόμενον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ ἐπισκόπου ἐν εἰδήσει λέγοντος κοινωνικὸν τὸν
αἱρετικόν. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ρχδ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. ΙΑ'.

Περὶ τοῦ μὴ ἀπιέναι πρὸς τοὺς τῶν αἱρετικῶν ψευδο-
μάρτυρας. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν λδ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τοῦ μὴ εἰσιέναι τοὺς αἱρετικούς εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν στ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Περὶ γάμων αἱρετικῶν πρὸς δρυιδόζους. Συνόδου Λαο-
δικείας κανὼν ί λά. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ιδ'. Συ-
νόδου Καρθαγένης κανὼν κά. Συνόδου στ'. καγών οδ'.

Κείμενον.

‘Ο πολιτικὸς νόμος, εἰ καὶ τὰ μάλιστα τὸν γάμον ὄριζόμενος, φησὶ βιβλίῳ καὶ τίτ. 6'. διατ. α. διτι γάμος ἐσὶν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνάρτειν, καὶ συγχλήσωσις πάσης τῆς ζωῆς, θείου τε καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου καίνωνία, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν ὄρον ἔδει τοὺς γάμῳ συναπτομένους ὁμοθρήσκους εἶναι, ὅμως οἵδε καὶ δέχεται μεταξύ ὀρθοδόξου καὶ αἱρετικοῦ γάμον· φησὶ γάρ βιβλ. α. τοῦ κώδικος τίτ. έ. διατ. ιβ'. διτι ἀμφισβητούντων τῶν γονέων, ἐπικρατέστερός ἐστιν ὁ θέλων τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τοὺς παιδας προσαγαγεῖν καὶ διατ. ιή. τοῦ αὐτοῦ τίτ. διτι ἐὰν θάτερος τῶν συνοικούντων ὀρθοδόξος εἴη, καὶ ὁ ἄλλος αἱρετικὸς, δεῖ γίνεσθαι τοὺς παιδας αὐτῶν ὀρθοδόξους· καὶ βιβλίον έ. τίτ. α. διατ. έ. ‘Ἐὰν ἡ μνηστὴ παραιτηται τὸν γάμον, διὰ τὸ τῆς πίστεως διάφορον, εἰ μὲν προήδει τὴν αἰτίαν ἡ γυνὴ *ἡ*⁽¹⁾ (1) οἱ γονεῖς αὐτῆς, ὑπόκεινται· εἰ δὲ ἥγγισουν, εἰ καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τοὺς ἀδράβῶνας ἡ αἰτία συνέβη, τὸ ἀπλοῦν ἀναδιδοται. Τὸ αὐτό φησι καὶ ἐπὶ μνηστήρος. ‘Η δὲ στ'. διατ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ α. βιβλίου *τοῦ κώδικος*⁽²⁾ φησιν, διτι χριστιανὸς λαμβάνων Ἰουδαίαν γαμετὴν, ἡ χριστιανὴν Ἰουδαῖος, ἐπὶ μοιχείᾳ κατηγορεῖται.

Σχόλιον.

Ο δ'. τίτ. τοῦ καὶ βιβλίου τῶν διατ. ἐτέθη εἰς τίτ. δ'. τοῦ τοῦ καὶ βιβλίου τῶν βασιλικῶν, καὶ φησι τὸ α. διατ. περὶ γάμου δυοῖς. Ή ιβ'. διατ. τοῦ έ. τίτ. τοῦ α. βιβλ. τοῦ κώδικος, ἡτοι τὸ κέ. κεφ. τοῦ α. τίτ. τοῦ α. βιβλ. τῶν βασιλικῶν κατεστρῶθι εἰς τὰ μέσα τοῦ σχολίου τοῦ δ'. κεφ. τοῦ παρόντος τίτ. Ἀνάγνωθι καὶ τὸν οὗ. κανόνα τῆς ἐν τῷ Τρούλῳ σ'. συνόδου, καὶ μάθης διτι πιστὸς μετὰ ἀπίστου γυναι-

(1) Χ. Τρ. καὶ Σ. Π. — δ, ἡ οὐχ εὑρηται ἐν Ε. Ι. Β. ἀλλ' ὑπάρχει ἐν τῇ διατ. 5 τοῦ Κώδ. Σ. 1. — (2) Χ. Π.

κὸς οὐ συγάπτεται νόμῳ γάμου, καν τινες πλανηθέντες ἐκ τοῦ τέλους τοῦ αὐτοῦ κανόνος περὶ ἀπίστων πιστευσάντων μετὰ τὸν γάμον διδάσκοντος (1) ἔτερόν τι τολμηρῶς εἶπον. Εἶγὼ δὲ εἰδὼς τοὺς Ἰρηνᾶς ὄρθιοδόξους, καὶ τὰ ἡμέτερα πάντα δεῖαιμένους, καὶ δρῶν αὐτοὺς τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἐγγαμίζοντας τὰς οἰκείας θυγατέρας, θαυμάζω καὶ ἀπορῶ πῶς παρὰ τῶν ἀρχιερέων αὐτῶν εἰδότων καὶ ἀναγινωσκόντων τὰ τῶν Θείων κανόνων θεσπίσματα τὰ τοιαῦτα οὐ κωλύονται. Εὔχομαι οὖν καὶ τοῦτο διορθωθῆναι δι' εὐχῆς καὶ ἀντιλήψεως τοῦ κριτίστου καὶ ἀγίου ήμῶν αὐτοκράτορος. Ή ι. διάτ. τοῦ ἑ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Ή ἑ. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἑ. βιβλ. τοῦ κώδικος ἐστι κερ. 6'. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ κή. βιβλ. τῶν βασιλικῶν καὶ πρόσχες δτι τὸ ῥητὸν τὸ λέγον, διὰ τὸ τῆς θρησκείας διάφορον, οὐ προσετέθη εἰς τὰ βασιλικά· φησι γάρ τὸ τοιοῦτον 6'. κερ. ταῦτα· Μὴν γυνὴ αὐτεξουσίᾳ τελείαν ἀγουστα τὴν ἡλικίαν ἀρρενεῖνας δεξαμένη παραιτήσηται τὸν γάμον, διπλοῦς ἀντιδιδότω (2) ἀρρενεῖνας· εἰ δὲ καὶ ἐλάττων οὖσα συγγνώμην ἡλικίας ἤτησε, καὶ ὀρρενεῖνας ἐλαβε, πάλιν τὸ διπλάσιον ἀντιδιδότω· ἐάν δὲ καὶ ἀφῆλεῖ ἐστι, καὶ αὐτὴ συγγνώμην ἡλικίας οὐκ ἤτησεν, κατὰ (3) τὸ ἀπλοῦν, διερ ἐλαβεν, ἀποκαταστήσει· εἰ δὲ καὶ πατήρ κόρης, ή μάτηρ ἀρρενεῖνας ἐλαβον ὑπὲρ θυγατρός, ή πάππος ὑπὲρ ἐγγόνης, τελείας ὄντες ἡλικίας, καὶ κύτοι εἰς τὸ διπλάσιον κατεχέσθωσαν, εἴ περ δυνάμενον προθῆναι τὸν γάμον παρατοῦνται ποιῆσαι· εἰ δὲ καὶ ἀνυπόστατος μέλλει ὁ γάμος; εἰναὶ, αὗτοὶ οἱ ἀρρενεῖνες ἀναδιδόσθωσαν ἀπλοῦς· εἰ δὲ μὴ οὐν ἀνυπόστατος ὁ γάμος, δι' εὐλογον δὲ αἰτίαν παρατοῦνται, εἰ μὲν ἦδεισαν καν πὸ τῆς μνηστείας τὴν αἰτίαν, ἔχυτοις ἐγκαλείτωσαν διὰ τί τὸν τοιοῦτον ἐμνηστεύσαντο· εἰ δὲ ἥγνουν, ή πολλάκις μετὰ τὴν μνηστείαν ή αἰτία συνέθη, τότε ἀπλοῦν ἀποδιδόσθω. Τὰ δὲ αὕτη καὶ ἐπὶ τοῦ μνηστῆρος λέγομεν τοῦ τὴν μνηστείαν παρατησαμένου. Τὸ δὲ τετραπλασιάζεσθαι τοὺς ἀρρενεῖνας ὅτε η μνηστή παρατεῖ-

(1) Χ. Τρ. — διδάσκονται Ε. Ι. Β. — (2) ἀναδιδοται Χ. Τρ. — (3) Χ. Τρ. — τὸ ἀπλοῦν αὐτῷ Ε. Ι. Β.

ας τὸν γάμον, νῦν οὐ κρατεῖ, εἰ μὴ ἀρχὶς ἴδικῶς αὐτὸ τοῦτο συμφωνήθη. Ηλσα δὲ ἀσυγάλεικ παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην γινομένη ἀνυπόστατος ἔστω. Πί δὲ ζ'. διάτ. τοῦ 0'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τοῦ καθηματικοῦ ἔστι κεφ. λγ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλίου τῶν βιβλικῶν, καὶ φυσι τὰ αὗτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ιερὶ τῶν ἐξ αἱρετικῶν εἰς ὄρθιοδοξίαν ἐπιστρεφόντων, καὶ εἰ δυνατὸν τούτους κληροῦσθαι, καὶ τίνες αὐτῶν βαπτίζονται, καὶ τίνες μόνον χρίονται, καὶ ὅτι πράως δεῖ τοῖς αἱρετικοῖς κεγρῆσθαι διὰ τὸ ἐπιστρέψαι αὐτούς. Συνόδου Νικαίας κανὼν ἡ. ιθ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν ζ'. ἡ. Συνόδου Κωνσταντινουπόλεως κανὼν ζ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν μζ'. νζ'. ξζ'. Συνόδου στ'. κανὼν ξέ. Βασιλείου κανὼν ἀ. μζ'. Θεοφίλου ἐκ τῆς πρὸς Ἀφύγγιον ἐπίσκοπον ἐπιστολῆς.

‘Η κατὰ Κυπριανὸν σύνοδος πάντα αἱρετικὸν ἐρχόμετνον εἰς ὄρθιοδοξίαν ὄριζει βαπτίζεσθαι, λέγουσα τὸ τῶν αἱρετικῶν μή εἶναι βάπτισμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ιερὶ τοῦ μήτε ἐπισκόπους, μήτε κληρικοὺς δωρεῖσθαι, ἡ ἐν διαθήκῃ (1) διδόναις τι αἱρετικοῖς, καν ὥσπερ αὐτῶν συγγενεῖς. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν κβ'. πά. Ἀνάγνωθε τὰ προγεγραμμένα ἐν τῷ ἡ. κεφ. τοῦ ι. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

(1) Σ. 'P. — ἡ ἵνδιαθήκη; Χ. Τρ. — η ἵνδιαθήκη; 'P. Ι. Β.
(ΤΟΜ. Α').)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Περὶ αἱρετικῶν μετανοούντων. Βασιλείου κανὼν ἐ. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ λέ. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Πῶς ἐκδικοῦσιν οἱ ἐπίσκοποι τοὺς ἀρμόζοντας αὐτοῖς τόπους, παρὰ αἱρετικῶν κατεχομένους. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ρχά. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ἡ. κεφ. τοῦ η. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Περὶ τῶν πειρωμένων ἀθετεῖν τὰ ἐν Ἐφέσῳ πραχθέντα. Συνόδου Ἐφέσου κανὼν στ'. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ γ'. κεφ. τοῦ παρόντος τίτ.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΓ.

ΗΕΡΙ ΛΑΙΚΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ τοῦ ἀποκινεῖσθαι τὸν λαϊκὸν τῆς ἀγίας κοινωνίας ἐπὶ τρεῖς κυριακὰς ἐν πόλει διάγοντα, καὶ μὴ συνελθόντα τῇ ἐκκλησίᾳ. Συνόδου Σαρδικῆς κανὼν ιá. Συνόδου στ'. κανὼν π'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ λαϊκῶν διευτερογαμούντων, ἢ πολυγαμούντων,
καὶ κεκωλυμένων γάμων, καὶ μίξεως. Ἀποστόλων κανὼν
ιθ'. μή. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν εἰ'. εἰ'. Συνόδου Νεο-
καισαρείας κανὼν β'. γ'. δ'. ζ'. Συνόδου Λαοδικείας κα-
νὼν ἀ. ἰ. λά. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν εἰ'. Συνόδου
στ'. κανὼν νγ'. νδ'. οθ'. ξή. Βασιλείου κανὼν δ'. εή. κγ'.
κδ'. μά. ν'. νγ'. ξξ'. ξή. οέ. οσ'. οή. οθ'. π'. Τοῦ αὐτοῦ
ἐκ τῆς πρὸς Διόδωρον ἐπιστολῆς. Θεοφίλου ἀρχιεπισκό-
που Ἀλεξανδρείας. ἐκ τῆς πρὸς Ἀγάθωνα ἐπίσκοπον
ἐπιστολῆς.

К е й у е в о в .

‘Ο πολιτικὸς νόμος οὐ κωλάζει τὴν δευτερογαμίαν ἢ πολυγαμίαν, ἔκπτωσιν (1) δὲ κερδῶν ἐπάγει τοῖς γονεῦσι δευτερογαμιῶταιν, ὑπόγνων αὐτοῖς παιῶν ἐκ τοῦ προ-

(1) X. Tp. E. — ionic I. R.

τέρου συνοικεσίου, περὶ ὧν ἐν πλάτει διαλαμβάνει ὁ θ'. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλίου τοῦ κώδικος, καὶ ἡ περὶ γάμων νεαρά-
ἡ δὲ γυνὴ πρὸς τούτοις ἀναγκάζεται μεῖναι τὸν πένθι-
μον ἐνιαυτὸν διὰ τὴν σύγχυσιν τῆς γονῆς, ὅπερ ἐπὶ
τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἔστι. Γαμοῦσα τοίνυν πρὸ συμπληρώσεως
ἐνιαυτοῦ μετὰ θάνατον τοῦ ἀνδρὸς ἀτιμοῦται, καὶ οὐ
δύναται πλέον τοῦ τρίτου τῆς οὐσίας αὐτῆς διδόναι τῷ
δευτέρῳ ἀνδρὶ, ἡ ἐν διαθήκῃ καταλιπεῖν· καὶ αὐτῇ δὲ
οὐδὲν ἔξει ἀπὸ κληρονομίας, ἡ ληγάτου, ἡ μόρτις καῦσα
δωρεᾶς· ἀλλὰ ταῦτα λαμβάνουσιν οἱ κληρονόμοι τοῦ κα-
ταλιπόντος· καὶ εἴ τι κατέλιπεν αὐτῇ ὁ πρῶτος ἀνήρ,
λαμβάνουσι· κατὰ βαθμὸν τὰ δέκα πρόσωπα, ἀνιόντες
καὶ κατιόντες, καὶ ἐκ πλαγίου μέχρι β'. βαθμοῦ. Ἐξ
ἀδιαθέτου δὲ κληρονομεῖ τῶν συγγενῶν αὐτῆς μέχρι^{τρίτου βαθμοῦ μόνου,} καὶ πάσης ἀξίας στερεῖται, καὶ τῶν
ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς εἰς αὐτὴν ἐλθόντων προφάσει
μνήστρων, ἡ κατὰ βούλησιν τοῦ τελευτήσαντος μηδενὸς
δὲ τῶν εἰρημένων δέκα προσώπων εύρισκομένου χώρα
τῷ φίσκῳ· οὕτε τῆς πρὸ γάμου δωρεᾶς ἀπολαύει εἰ δὲ
καὶ κληρονόμος ἐγράφη, εἰ καὶ μερικὴ, τὸ μέρος αὐτῆς
παρὰ τοῖς συγκληρονόμοις μένει εἰ δὲ μόνη ἐγράφη, εἰς
τοὺς ἔξ ἀδιαθέτου ὁ κληρος ἔρχεται. Ἡ δὲ ἀτιμία λύεται,
δεήσεως παρ' αὐτῆς τῷ βασιλεῖ προσαγομένης, αὐτοῦ
φιλοτιμούμενοι τοῦτο. Παῖδων δ' αὐτῇ ἐκ τοῦ προτέρου
συνοικεσίου ὑπόντων, οὐκ ἀλλως τῆς τοιαύτης τεύξεται
φιλοτιμίας, καὶ τῶν ἀλλων ποιῶν καὶ τῆς ἀτιμίας ἀπαλ-
λαγήσεται, εἰ μὴ τῆς οὐσῆς αὐτῇ οὐσίας ἐν τῷ δευτε-
ρογάμειν τοῖς παισὶ δωρήσεται τὸ ἥμισυ κατὰ χρῆσιν
καὶ δεσποτείαν, ὡς βιβλίον ἐ. τοῦ κώδικος τίτ. θ'. διάτ.
ἀ. καὶ β'. καὶ ἐν τῇ περὶ γάμων νεαρᾷ. Ἐστι δ' ὅτε ἀκινδύ-
νως καὶ ἀζημίως ἐντὸς τοῦ πενθίμου χρόνου γαμεῖ, τού-
τεστιν ἀπὸ κελεύσεως βασιλικῆς· καὶ ὅτε ἐν τῷ πενθίμῳ

χρόνω τέκη, ως βιβλίον γ'. τῶν διατάξεων τίτ. θ'. διάτ. ι. ιά. Ηερὶ δὲ ἀθεμίτων καὶ κεκωικρένων γάμων διαλαμβάνει ὁ ἐ. καὶ ὁ στ'. καὶ ὁ ζ'. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλίου τοῦ κώδικος, καὶ βιβλίον κγ'. τίτ. θ'. διάτ. λή. νά. νέ. ξζ'.

Σχόλιοι.

Ο θ'. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλ. τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέμη εἰς τὰ βασιλικά. Ή δὲ περὶ γάμων νεαρᾶς ἐστι: τοῦ βασιλέως ίουστινιανοῦ νεαρᾶς καὶ θ'. κειμένη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν κή. τίτ. ιδ'. κεφ. ά. παρακελευομένη ὅσα εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθησαν, καὶ ἀνάγνωθι τὸν ὅλον τοιωτον ιδ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου ἀναγκαιότατον ὅντα, καὶ πολλὰ διδάσκοντα χρησιμώτατα χάριν δευτερογαμούντων ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν. Τὸ ί. καὶ ιά. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι τοῦ κά. βιβλίου τῶν βασιλικῶν τίτ. θ'. κεφ. ί. οὕτω λέγον· Κατὰ κέντεσιν βασιλέως δύναται η γυνὴ ἐν τῷ πενθίμῳ χρόνῳ γκρεῖν· καὶ κεφ. ιά. θέμια θ'. περὶ τὸ τέλος οὕτως ἔχον· Ή δὲ τεκοῦσα ἐν τῷ πενθίμῳ παραυτίκα δύναται γαμεῖν. Ό ἐ. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλ. τοῦ κώδικος ἐστι βιβλίον κή. τῶν βασιλικῶν τίτ. θ. κεφ. κγ'. οὕτως ἔχον· Οὐδένας ὅστις ὑπὸ τὴν πολιτείαν ἐστὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ ὄντρυτος δύο γαμετὰς δύνασθαι ἔχειν φανερόν ἐστι· διότε καὶ ἐν τῷ διατ. τοῦ πραίτωρος οἱ τοιοῦτοι ἀνθρωποι ἀτιμῶνται, ὅπερ πρᾶγμα δ ἀρμόδιος δικαστῆς ἀτιμώρητον εἶναι οὐκ ἀνέξεται. Ό ζ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ ἐ. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐστι τοῦ κή. βιβλίου τῶν βασιλικῶν τίτ. θ'. κεφ. μά. καὶ φησι τὸ μδ'. κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. διάτ. δὲ ζ'. ταῦτα· Ἐάν η ἐπιτροπευθεῖσα παρά τινος καὶ λόγους λάθη τῆς διοικήσεως, καὶ ὑπερβῆτὸν κέ. ἐνιαυτὸν, καὶ παραδράμῃ δ ὠρισμένος ἐνιαυτὸς, δύναται αὐτὴν δ τοῦ ἐπιτροπεύσαντος υἱὸς ἀγαγέσθαι. Εἰ δὲ καὶ δ πατὴρ τῆς κόρης τελευτῶν τοῦτο ἡτησεν ὥστε συναφθῆναι τὴν κόρην τῷ τοῦ ἐπιτρέπου παιδὶ, καὶ οὕτως δ γάμος ἔρρωται. Ό ζ'. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλίου τοῦ κώδικος κείται εἰς βιβλίον κή. τῶν βασιλικῶν τίτ. θ. κεφ. κζ'. καὶ φησι τὸ τοιοῦτον κεφ. ταῦτα· Ἐάν τις οἰανδήποτε πράττων ἀρχὴν

πειραθείν (1) γῆμαι ἀκουσκν κόρην, ή ἀκόντων τῶν γονέων τὴν οἰανδήποτε, δέκα λιτρῶν χρυσοῦ πρόστιμον ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἐγχειρίσεως διδότω καὶ ὅτεδήποτε παχύψινος τῆς ἀρχῆς μὴ ἐπιχειρεῖτω τοῖς τῆς ἀρχῆς προνομίοις· εἰ δὲ ἐπιχειρήσει χρήσασθαι, ἐπὶ διετίκν ἐκβαλλέσθω τῆς πόλεως ἔκεινης, ἐν ἦ τοῖς προνομίοις χρήσασθαι ἡβουλήθη. Εἶτεστι δὲ καὶ τῇ κόρῃ, καὶ τῷ ταύτης πατρὶ, διαμαρτύρασθαι περὶ τούτου, δτι ἡβουλήθη ποιήσασθαι τὸν γάμον δ ἄρχων καὶ τῆς διαμαρτυρίας γενομένης, ἔξωθεν ἔσονται τῆς τοῦ ἄρχοντος δικαιοδοσίας; ἐπὶ τε ἐγκλήμασι καὶ χρήμασι· καὶ εἰ μὲν ἄρχων ἐπαρχίας *ἔστιν, ὑπὸ τὸν ἄρχοντα στρατιωτικὸν γινέσθωσαν· εἰ δὲ* (2) ἄρχων στρατιωτικός ἐστι, γινέσθωσαν ὑπὸ τὸν ἄρχοντα· εἰ δὲ ἔκάτεροι *ὕποπτοί εἰσιν* (3) ἔστωσκν ὑπὸ τὸν ἔπαρχον τῶν πραχιτωρίων. Τὸ λή. διάτ. τὸ νά. καὶ νέ. καὶ τὸ ξζ'. τοῦ β'. τίτ. τοῦ κγ'. βιβλ. τῶν διατάξεών εἰσι διάφορα κεφάλαια τοῦ δ'. καὶ έ. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου τῶν βασιλικῶν· ἐτέθη γὰρ δ β'. τίτ. τοῦ κγ'. βιβλίου τῶν διατάξεων εἰς κεφ. ιθ'. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, καὶ φησι τὸ κή'. κεφ. διάτ. ὃν λή. Ο ἐν ἐπαρχίᾳ χειρίζων δρφέκιον οὐ δύναται γαμεῖν τὴν ἐν αὐτῇ γεννηθεῖσαν, ή τὴν οἰκησιν ἔχουσαν ἔκει, μνηστεύεσθαι δὲ οὐ κωλύεται· καὶ ἔχειν ή γυνὴ μετὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ὁφρικίου μὴ θελήσῃ γαμῆσαι, μόνους τοὺς ἀρραβώνας ἀποδίδωσι. Τὴν δὲ προμηνηστεύθεισαν δύναται λαβεῖν, καὶ οὐ γίνεται ή προϊξ ἐπτωμένη (4), ήτοι ἐξητονημένη, ἀλλ' ίσχυρά. Τὸ κέ. κεφ. ταῦτα· Ἐπὶ τῶν ἀθεμίτων γάμων οὔτε προϊξ εἶναι τὰ ἐπιδοθέντα δοκεῖ, καὶ διὰ τοῦτο πᾶν ὅπερ ἐκ τῶν ἐπιδοθέντων λόγῳ προικὸς ἔλαβεν ὁ δῆθεν ἀνήρ, ἀφαιρεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ τὰ μάλιστα καρποὺς ἔτυχεν εἰληφώς. Τὸ γ'. θέμα τοῦ αὐτοῦ κέ. κεφ. ταῦτα· Ἐὰν δ ἐπέτροπος ή ὁ γενόμενος κουράτωρ οἰοθετήσηται τὸν ἄνδρα τῆς ἐπιτροπευθείσης, ή κουραχτωρευομένης, ή τὸν πατέρα αὐτῆς, ή θέσις ἄκυρος ἔστιν οὐ μὴν δ γάμος λύεται, ωσπερ λύεται ἡνίκα τις τὸν ἴδιον γαμβρὸν οἰοθετή-

(1) Χ. Τρ. — παραθείν Ε. Ι. Β. — (2) (3) Βασιλ.—τὰ ἐν τοῖς ἀστιρίσκοις εὐ μετίγεις ἐν Ε. Ι. Β. — (4) Βασιλ. — ίσπωμένη Ε. Ι. Β.

σηται. Καὶ τὸ μᾶ'. κεφ. διάτ. ὃν 6'. τοῦ σ'. τίτ. τοῦ ἐ.
 βιβλίου τοῦ κώδικος ταῦτα. Ἐχων τις αὐτεξούσιον παῖδα,
 καὶ νύμφην αὐτῷ ἀγόμενος, μετὰ τὴν τοῦ γάμου σύστασιν
 ἥδη παίδων τεχθέντων ἀπὸ τῆς νύμφης, ὧνομάσθη κουράτωρ
 τῇ ιδίᾳ νύμφῃ. Ὁ δὲ τούτου παῖς ὁ τῇ; νύμφῃς ἀνὴρ εὐλα-
 βηθεὶς μή ποτε ἀσύστατος ὁ γάμος γένηται προφάσει τῆς
 τοῦ πατρὸς κουρατωρείας, ἐδεήθη βισειλέως· καὶ ἀντιγράφει
 τὸν μὲν γάμον ἐρχόμενον, πλὴν παύσασθαι τὸν πατέρα τῆς
 κουρατωρείας, καὶ ἄλλου κατασταθέντος (1) λογοθετηθῆναις
 ὑπ' αὐτοῦ τὸν πατέρα. Ἐπεὶ δὲ διάφορος κεφ. κατεστρώσαμεν
 ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος 6'. κεφ. χάριν παρανόμων καὶ ἀθε-
 μίτων γάμων, καὶ τινας μὲν ἐκ τούτων φοί μὴ λύεσθαι τὸν
 ἥδη νομίμως συστάντα γάμον ἐκ τοῦ γενομένου κακοῦ μετὰ
 ταῦτα, τινὰ δὲ λύουσι τὸν γάμον ἐρωτῶ περὶ τοῦ πολλάκις
 ἐρωτηθέντος συνοδικῶς, ἐὰν μετὰ τὸν καλῶς συστάντα γάμον
 συμφθερῷ τις μετὰ τῆς οἰκείας πενθερᾶς, ἢ τινος προσώπου συγ-
 γενεῦς (2) τῇ γαμετῇ αὐτοῦ, λυθήσεται ὁ γάμος, ἢ οὕ. *Λύ-
 σις* (3). οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐπιτιμηθήσονται οἱ τὴν αἴμομιξίαν ποιη-
 σάμενοι· φοί γάρ ὁ νόμος ἐν βιβλίῳ 6'. τίτ. γ'. κεφ. πέ. θέ-
 ματι ἴ. τὰ ἔξ ἀρχῆς βέβαια ἐκ τῶν ἐπισυμβαινόντων οὐκ ἀκυ-
 ροῦνται. Εἰ δὲ οὐκ ἔφθασε γενέσθαι τελεία ἵεροτελεστία, ἀλλὰ
 μόνη μνηστεία παρηκολούθησε, καὶ μετὰ ταῦτα συνεφθάρη ὁ
 γαμβρὸς τῇ πενθερᾷ, ἢ ἐτέρῳ συγγενεῖ προσώπῳ τῆς μνηστῆς
 αὐτοῦ, ἐμποδισθήσεται ὁ γάμος διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα,
 θέμιχ περιεστῶν εἰς τὰξιν ἔξ ἡς τὴν ἀρχὴν οὐκ ἥδυνατο συστῆ-
 ναι ἀκυρόν ἐστι, καὶ διὰ τὸ μὴ παραχωρηθῆναι ἐν εἰδήσει αἴμο-
 μιξίαν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐγράφησαν εἰς ἐρμηνείαν τῶν συνοψι-
 σθέντων παρὰ τοῦ πατριάρχου. Γίνωσκε δὲ ὅτι τὸ παρὸν 6'.
 κεφ. πολλῆς ἔξηγήσεως δέεται· πολλὰ γάρ καὶ διάφορα νόμιμα
 ἔξηγήσεων χάριν γάμων κεκωλυμένων. Καὶ ἐπεὶ τὰ περὶ τῶν
 δευτερογαμούντων ἐδηλώσαμεν ἀνωθεν, μάθε καὶ τὰ περὶ τῶν
 πολυγαμούντων καὶ κεκωλυμένων γάμων. Ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ
 νόμου τρεῖς γάμοις ἐπεγινώσκοντο· ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῶν ἥμερῶν τοῦ

(1) Χ. Τρ. — ἄλλον κατασταθέντα 'Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — συγγενικοῦ 'Ε.
 Ι. Β. — (3) Χ. Τρ.

βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ φιλοσόφου γέγονε σχίσμα εἰς τὴν ἐκκλησίαν μέσον τῶν ἀρχιερέων· οἱ πλείους γάρ οὐ παρεχώρουν τὴν τριγαμίαν, καὶ ἔφθασεν ἡ δικίρεσις μέχρι καὶ τοῦ νίοῦ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου· ἐξηνέχη τηνικαῦτα τόμος ὁ λεγόμενος τῆς ἑνότεως, διαλαμβάνων πότε ὁ τρίτος γάμος παραχωρεῖται, καὶ πότε οὔ. Καὶ ἀνάγνωθε τὸν τοιοῦτον τόμον καταστρωθέντα εἰς τὴν ἐρυηνέκην τοῦ δ'. κανόνος τοῦ ἀγίου Βασιλείου. Ἐπέκεινα δὲ τοῦ γ'. γάμου μὴ εἴπης γίνεσθαι ποτε ἔτερον γάμον, ὅτι καὶ ὁ τείτος γάμος παρὰ τοῖς παλαιοῖς νόμοις πολυγαμίᾳ ἐλέγετο. Περὶ δὲ κεκωλυμένων γάμων ἀνάγνωθε τὸ ἄ. καὶ ἕ'. κεφάλαιον τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου διαιροῦσι γάρ τὴν συγγένειαν εἰς τοία, εἰς ἀνιόντας, κατιόντας, καὶ τοὺς ἐκ πλαγίου καὶ ἀνιόντας μὲν εἰσιν οἱ γονεῖς, οἱ πάπποι, καὶ ἐφεξῆς κατιόντες οἱ παῖδες, οἱ ἔγγονοι, οἱ δισέγγονοι, καὶ ἐφεξῆς ἐκ πλαγίου δὲ οἱ ἀδελφοί, οἱ ἀνεψιοί, οἱ θεῖοι, οἱ πρῶτοι ἐξάδελφοι, καὶ ἐφεξῆς. Εἰτα λέγουσι καὶ ἔτεραν καταχρηστικῶς συγγένειαν τὴν ἐξ ἀγχιστείας, ἥτοι συμπενθερίας. Καὶ μετὰ τὸ ποιῆσαι τὸν περὶ τούτου λόγον, καὶ διδάξαι τοὺς βαθμοὺς τῆς ἑκάστης συγγενείας, διορίζονται τῶν μὲν ἀνιόντων καὶ κατιόντων τοὺς γάμους εἰς ἀπέραντον κωλύεσθαι, καὶ μὴ ἐξ ἐννόμων ὡς γάμουν τῶν δὲ ἐκ πλαγίου συγγενῶν ἀπολύουσι τὴν συνάρτειαν ἀπὸ τοῦ ὄγδοου βαθμοῦ· *ώσαύτως⁽¹⁾ καὶ τῶν ἐξ ἀγχιστείας τοὺς γάμους ἐμποδίζουσι μέχρις ἔκτου βαθμοῦ καὶ αὐτοῦ. Ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου κυρίου Ἀλεξίου γέγονεν ἀμφιβολίᾳ χάριν τοῦ ζ'. βαθμοῦ τοῦ ἐξ αἷματος, (τινὲς μὲν γάρ ἐλεγον μὴ δύνασθαι τὴν δεύτερον ἐξάδελφον λαμβάνειν τὴν θυγάτερα τοῦ διεξαδέλφου αὐτοῦ εἰς γυναῖκα, διὰ τὸ ἐπιτραπῆναι ὑπὸ τῶν νόμων τοὺς γάμους τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ή. βαθμοῦ· ἔτεροι δὲ ἀντετίθεντο τὸν ἐκ συγγενείας ζ'. βαθυδν κωλυθῆναι μόνον, καὶ ὀφείλειν τὸν ζ'. εἶναι ἀκώλυτον, ὡς μηδὲ κωλυθέντα· διέγνω ὁ ἡγεμόνης ἀγιωτατος⁽²⁾ πατριάρχης μετὰ τῆς τηνικαῦτα παρευρεθείσης συγῆλλος ταῦτα ὁπτῶς· Ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν Βασίλειος ζ'. βαθμοῦ τῇ Θεοκτίστῃ⁽³⁾ καλέστηκεν,

(1) Χ. Τρ. -- (2) Χ. Τρ. -- (3) τῷ Θεοδότῳ Χ. Τρ.

δ δὲ νόμος ἐπιτρέπει τοῖς ἡ. βαθμοῦ πρὸς ἀλλήλους οὖσι τὸν γάμον· ἀπαγορεύει δὲ τοῖς τοῦ ζ¹. τοῖς γε μὴν ζ². οὐδαμοῦ *οὔτε ἐπιτρέπει οὔτε ἀπαρνεῖται, καὶ διὰ τοῦτο πολλάκις ὅμοίων ἀμφισσῆσεων κινηθεισῶν⁽¹⁾ (1) ὥκονόμηται τὸν τοιοῦτον γάμον πρὸ μὲν τοῦ προβῆναι, μὴ ἐπιτρέπεσθαι, μετὰ δὲ τὸ προβῆναι μὴ διασπᾶσθαι μὲν, ἐπιτιμίοις δὲ *τοὺς οὕτω συναφθέντας⁽²⁾ (2) καθυποβάλλεσθαι. Ἐκράτει οὖν τὸ τοιοῦτον συνοδικὸν θέσπισμα μέχρι τῆς ἐφημερίας τοῦ ἀγιωτάτου ἔκείνου πατριάρχου κυρίου Λουκᾶ. Τηνικαῦτα δὲ, ἦτοι κατὰ τὸν Ἀπρίλιον μῆνα τῆς ιδ³. Ινδικτῶνος τοῦ ,σχος¹. ἔτους. ἀνενεγκόντος συνοδικῶς τοῦ ἀποιχομένου ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ ὑπερτίμου κυρίου Νικολάου τοῦ Ἀγιοθεοδωρῆτος μεγάλην ἐντεῦθεν ψυχικὴν βλάβην γίνεσθαι εἴς τινας τῶν ὑπὸ τὴν ἐνορίαν αὐτοῦ κρύφη γάμους (3) ζ². βαθμοῦ πεποιηκότας διὰ τὸν φύσιον τῶν ἐπιτιμίων, διάγνωσις γέγονε συνοδικὴ ταῦτα δικληροῦσα. Διὸ γοῦν ταῦτα ἢ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς ἱερᾶς ἀδελφότητος τὴν γεγονοῦσαν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου ἔκείνου πατριάρχου κυρίου Ἀλεξίου συνοδικὴν οἰκονομίαν ἐπὶ τῶν ῥητῶς ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ νόμου μὴ κωλυθέντων ἐπὶ τῶν ἐξ αἵματος ζ². βαθμοῦ γάμων, μήτε καθαρῶς ἐπιτραπέντων κρατύνουσα, καὶ στηρίζουσα, καὶ οἷον μεθερμηνεύουσα, καὶ σαφηνίζουσα, ἀμφὶ δὲ καὶ τὸ πολλῶν κακοῦργόν τε καὶ περίεργον περικόπτουσα, καὶ οἷον ἐκ ῥίζης αὐτῆς ἀνασπῶσα, ἵνα μὴ καὶ ἔτι παρανομίας ἔξανατεῖλη βλαστήματα, καὶ τέκνα μωρητὰ πληθυνθῆ καὶ νιὸι τῶν θείων νόμων αὐξηνθῶσιν ἀλλότριοι, τὸν ἐκ τοῦ τοιούτου βαθμοῦ γάμον οὐ μόνον ἐρωτώμενον προβαίνειν κωλύει, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἐρωτήσεως γεγενημένον διασπᾶσθαι διακελεύεται, παντελῆ τοῦ τοιούτου γάμου ἀργίαν καταψηφίζομένη ἀπὸ τῆς σῆμερον, τῶν φθισάντων γενέσθαι τοιούτων γάμων μένειν πάντων ὁφειλόντων ἀδιασπάσων. Τὸ γοῦν ἀπὸ τοῦδε οἱ τοιοῦτον γάμον συστῆσαι τολμήσοντες, οὐ μόνον τοῦ οἰκείου σκοποῦ οὐδαμῶς ἀπολαύσουσιν, ἀλλὰ καὶ

(1) ἀπασαὶ ἡ φράσις αὗτη κεῖται ἐν Χ. Τρ. — οὐχὶ δὲ ἐν Ε. Ι. Β.—ἀναγινέσκεται δὲ ἡ ἔννοια αὐτῆς ἐν τῇ λατινικῇ μεταφράσει τοῦ Εο. — (2) Χ. Τρ.—οὐχ εὑρηται ἐν Ε. Ι. Β. μόνον δὲ ἐν τῇ λατινικῇ αὐτῶν μεταφράσει. — (3) Χ. Τρ.—κρυφογάμους Ε. Ι. Β.

μετὰ τῆς τοῦ τοιούτου συναλλάγματος διασπάσεως, καὶ ἀφορισμῷ καθυποβληθέσονται, ὡς τοῦ παρόντος συνοδικοῦ ὄρισμοῦ καταφρονητά, καὶ ὡς συγγενικὰ συγχέοντες αἷματα, οἵ τε τοῖς οὕτῳ συναλλάσσουσι συγκινέσοντες, αὐστηρίκς κανονικῆς πειραθίσσονται, καὶ οἱ ἵεροι οἰκηταὶ τολμήσοντες καθικεῖσθαι ὑποβληθέσονται. Γέγονε δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ πρόσταγμα τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως ἀπολυθὲν κατὰ μῆνα Μάιον τῆς αὐτῆς Ἰνδικτιῶνος καὶ διορίζομενον ἐν μέρει ταῦτα. Τοιγάρτοι καὶ ἡ βασιλείᾳ ἡμῶν τὴν συνοδικὴν ταῦτην ἐπὶ τῷ ζητηθέντι ἀπόκρισιν ἢ τ' ἀληθὲς εἰπεῖν ὁρθέτησιν, ὡς ἐπομένως τοῖς θείοις κανδσι καὶ τοῖς πολιτικοῖς ἐκτεθεῖσκαν νόμοις ἐπέκρινε, καὶ κρατεῖν εἰς τὸ ἔδης, καὶ ἀμετατρέπτως ἔχειν εἰς τὸ διηγεκὲς διορίζεται, τῆς αὐτῆς κοινωνοῦσα γνώμης ἐπὶ τῇ λύσει τοῦ προκειμένου ζητήματος τῷ τε ἀγιωτάτῳ μοῦ δεσπότῃ καὶ οίκουμενικῷ πατριάρχῃ, καὶ τῇ θείᾳ καὶ Ἱερᾷ συνόδῳ. Καὶ τὰ μὲν περὶ τοῦ ζ'. γάμου οὕτῳ διευλυτώθησαν (1). Ἐπει δὲ τοῦ γάμου τῶν ἀπὸ ἀγχιστείας ἕκτου βαθμοῦ συνημμένων κωλυομένου, ὡς εἰπομεν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου "πατριάρχου" (2) κυροῦ Σισινίου, ἐλάυβανον ὡς ἔοικε δύο πρῶτοι ἔξαδελφοι δύο ἀδελφάς, ἔξετέθη τόμος παρὰ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου, διαλαμβάνων περὶ τὸ τέλος ταῦτα· Ἡ μετριότης ἡμῶν διωρίσατο μηκέτι τοὺς τοιούτους γάμους χώραν ἐν τοῖς Χριστιανοῖς τοῦ λοιποῦ ἔχειν, μηδὲ παρά τινος μηδέποτε καταπραχθῆναι. Εἰσηγεῖται δὲ πᾶσι κοινῶς, καὶ τῇ ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἔξουσίᾳ πατρικῶς καὶ δεσποτικῶς διορίζεται ὥστε μηδένα τῶν ἀπάντων ἀπό γε τοῦ νῦν, κἄν τῶν ἐν δυναστείαις ἡ τις καὶ ἔξουσίας, κἄν πλούτῳ κομῆται, κἄν τῶν πολλῶν καὶ τοῦ δήμου, πρὸς τοιούτον γάμον ἐλθεῖν. Εἰ δέ τις ἀπὸ τοῦ παρόντος, τὰ διωρισμένα (3) ταῦτα θέμενος παρ' οὐδὲν, πρὸς τοιοῦτον ἐαυτὸν ἐπιρρήψεις γάμον, ἢ ἐπιδῷ τέκνα, τῆς ἐκκλησίας οὗτος ἐκκέρυκτος ἔσται πάσχει τὰς ἡμέρας τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ οὐ πρότερον δεχθήσεται εἰς μετάνοιαν πρὶν ἀν διασπάση τὸν γάμον, κἄν φέδση παιδας ἀποτεκεῖν. Οὐ δὲ τῷ τοιούτῳ *γάμῳ* (4) εὐχὴν ἐπιδοὺς

(1) Χ. Τρ. — διευλυτητώθησαν Ε. Ι. Β. ἀντὶ τοῦ διελύθησαν. — (2) Χ. Τρ.
— (3) Χ. Τρ. — διορισάμενα Ε. Ι. Β. — (4) Χ. Τρ.

Ιερεὺς κακίζεται τελείχ ὑποκεσεῖται. Τούτων οὖν οὕτως ἔχόντων, καὶ ἀμφιβολίας γενομένης περὶ τοῦ τοιούτου συναλλάγματος παρὰ τῷ βασιλικῷ θείῳ βάψιτι, ἀπελύθη θέσπισμα νεαρὸν τοῦ αρχαίου καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως κατὰ μῆνα Ιούνιον ἐνδικτιῶνος ἡ ταῦτα περὶ τὸ τέλος διεξιόν. οἵτις ἂν οὖν καὶ ἀμφότερα καλῶς περιφυλαχθῶσι καὶ σεβασθῶσιν, ἢ τε μεγαλειώτης τῶν βασιλικῶν τε καὶ ἀρχιερατικῶν διαταγμάτων, καὶ ἡ τῶν νόμων καὶ ἡ τῶν κανόνων ἀκρίβεια, μήτε παντελῶς δοτέον τῷ τόμῳ τούτῳ τὴν λύσιν, μήτε πάντη ἐπιτρεπτέον αὐτῷ καὶ αὐθίς τὸ ἐνεργὸν, ἀλλὰ τὴν μέσην βαδιστέον, ὅ φασι, καὶ βασιλικὴν, καὶ ἄμφω συντηρητέον, τό τε περὶ τὸν τομογράφον ἐκεῖνον ἀρχιερέα σέβας, καὶ τοὺς ἐπιμνησθέντας τοῦ τόμου αὐτοῦ βασιλεῖς, καὶ τὸ μηδένα τοῖς νόμοις ἀπέδον καὶ τοῖς κανόσι προτρέψασθαι, ὅπερ ὁ τοιοῦτος τόμος εἰσήνεγκε. Χρὴ γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦ τοιούτου τόμου εἰσενηγμένον συνάλλαγμα, ἥδη μὲν συντελεσθὲν καὶ πρὸ ἐρωτήσεως μὴ διασπᾶσθαι ἐπιτιμίοις δὲ τοὺς οὕτως εἰς γάμον ἀρμοσθέντας βαρύνεσθαι, κατὰ τὴν κρίσιν καὶ δοκιμασίαν τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως, καὶ (1) συντηρεῖσθαι τούτοις τὸ συνοικέσιον. Φθάσχεν (2) δὲ πεσεῖν εἰς ἐρώτησιν, μὴ ἐνδιδοσθαι χωρὶς τῶν ἀνηκόντων ἐπιτιμίων καὶ ἐντολῶν, διὸ σέβας ἀνωθεν εἴρηται, μηδὲ ἀδεῶς καὶ ἀνυποζόλως, καὶ ἀναιτίως τοῖς ἐρωτήσασιν ἐπιτρέπεσθαι, ἀλλὰ μετὰ ἐντολῆς, μᾶλλον δὲ καὶ ἀνάμυησιν τοῦ ῥηθέντος τόμου παρὰ τῇς ἐκκλησίας λαμβάνειν αὐτοὺς, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ διαταττομένων (3) καὶ εἰ μὲν τὸ θέσπισμα τιμῆν προαιρούμενοι, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ διειλημμένα φυλάττειν ἀπαρασάλευτα βούλοιντο, ἐπικινετέοι πάντως εἰσίν· εἰ δὲ τὸ παρ' αὐτοῦ κεκωλυμένον διαπράττεσθαι προαιροῦντο, ἐκχωρηθήσονται μὲν τοῦτο ποιεῖν, πλὴν ὅμως τοῖς προσήκουσιν ἐπιτιμίοις καθιπαγόμενοι. Ταῦτα τοῦ τόμου τοῦ *ἀγιωτάτου* (4) πατριάρχου κυρίου Σισινίου, πρὸς δὲ καὶ τοῦ βασιλικοῦ προστάγματος διοριζομένων, μὴ εἴπης πάντα τὰ ἐξ ἀγιωτείας ἔκτου βαθμοῦ γαμικὰ συναλλάγματα ὑπὸ τῶν τούτων ἀλίσκεσθαι· πρό-

(1) Χ. Τρ. — ὡς 'Ε. 'Ι. Β. — (2) φθάσαντες Χ. Τρ. — (3) Χ. Τρ. — διαπομένων 'Ε 'Ι. Β. — (4) Χ. Τρ.

επαγμα όχι εστί τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυρίου Αλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἐξενεγήνεν ἐπὶ ὑπομνήσει τοῦ προέδρου ἐκείνου καὶ ἐταιριάρχου Βάρδου τοῦ Εηροῦ κατὰ μῆνα Μάρτιον, ἵνδικτιῶνος ιέ. καταπεμφθὲν εἰς τὸν τότε ἀγιώτατον πατριάρχην κύριον Νικόλαον, καὶ τὴν ιερὰν καὶ θείαν σύνοδον, διορίζομενον ἀκολύτως συνάπτεσθαι θείαν καὶ ἀνεψιὰν μετὰ θείου καὶ ἀνεψιοῦ (1), καὶ ἔκτου βαθμοῦ συγγένειαν ἐξ ἀγχιστείας ἔχωσι· καὶ ἀνάγνωθι τὸ τοιοῦτον πρόσταγμα καταστρωθὲν εἰς σημίωμα συνοδικὸν εὑρίσκομενον εἰς τὰ κωδίκια τοῦ διαληφθέντος πατριάρχου κυρίου Νικολάου. ὅτι δὲ λόγος γέγονε ποτε παρὰ τῷ βασιλικῷ βήματι περὶ τοῦ εἰ δύναται δικτός καὶ εἰς δύο δευτέρας ἐξαδέλφας λαμβάνειν κατὰ λόγον γάμου, ὡς δῆθεν εἰς ζ'. βαθμὸν ἐξ ἀγχιστείας ἀναγομένου τοῦ συναλλάγματος, ἀπελύθη πρόσταγμα τοῦ καρατκιοῦ καὶ ἀγίου ἥμῶν βασιλέως, μὴ γίνεσθαι ποτε τοῦτο διορίζομενον, διὰ τὸ ἐνδεικτικὸν λογίζεσθαι τὸν ἀνδρὸν μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ καταντᾶν τὸ συναλλαγματικόν εἰς ἔκτον βαθμὸν ἐξ ἀγχιστείας. Ἐπεὶ δὲ τὸ τοιοῦτον πρόσταγμα οὐκ ἔφθισε καταστρωθῆναι εἰς τὰ πρόσφορα σέκρετα, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω τι γράψαι πλέον· ἢ δὲ ἐκκλησία κωλύει καὶ τὸν τοιοῦτον γάμον. Ἀνάγνωθι καὶ τὸν ξζ'. κανόνα τοῦ ἀγίου Βασιλείου, καὶ τὰ εἰς τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ γραφέντα. Ἐπὶ τούτοις γίνωσκε ὅτι πρὸ μὲν τῆς βασιλείας τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυρίου Αλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ ἄλλως ἐγίνοντο αἱ μνηστεῖαι· κατὰ δὲ τὸν Ἰούλιον μῆνα τῆς ζ'. ἵνδικτιῶνος τοῦ „φιλ“. ἔτους ἀπελύθη νεαρὰ νομοθεσία τοῦ αὐτοῦ βασιλέως οὕτως ἔχουσα· Ἡ μὲν παλαιὰ καὶ πρεσβυτέρα νομοθεσία πόρρω τὰ μνηστεῖας καὶ γάμου δρίσματα ἔθετο, καὶ μαλλον τούτων τὸ μέσον (2), ἢ περ τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν (3) ἡ παροιμία ἐγνώρισεν. Ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ μακχρίτου πατριάρχου κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ξιφιλίνου συνοδικῇ δια σκέψει συντελεσθεῖσα σημείωσις, ἢ καὶ δὲν βασιλεῦσιν ἀοιδίμος κύριος Νικηφόρος διοτανειάτης διὰ χρυσοβούλλου γραφῆς τὸ κῦρος εὑρίσκεται χαρισάμενος, τὰ διεστῶτα χωρὶς ἀλλήλων εἰς ἐν συνάπτουσα

(1) Χ. Τρ. — θεῖον καὶ ἀνεψιὸν θείᾳ καὶ ἀνεψιᾳ 'Ε. 'Ι. Β. — (2) Δ. — τὸ μέρος Χ. Τρ. 'Ε. 'Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν Β.

φαίνεται· καντεῦθεν ὅπερ ἐπὶ τῶν γάμων ὁ συνοδικὸς ἐθέσπισε τόμοις, τοῦτο ἐπὶ τῆς μνηστείας διερήθην αὐτὴ ἀποφαίνεται, δύο ἀδελφοῖς ἐξαδέλφας δύο μὴ ἐφιεῖσα μνηστεύεσθαι. Καὶ ὁ μὲν πολὺς ἄνθρωπος ἀνεξετάστως τῷ πράγματι ἐπιβάλλων, καὶ βάπτειν ὅλως μὴ ἐξικνούμενος εἰς τὸν νοῦν τῆς συνοδικῆς διαγνώσεως, ἀσυλλογίστως ἐπλάζετο (1) διὰ ποτὲ μνηστείας ἐστὶ, καὶ ὅπως ἔχει μᾶλλον τὸ ἀσφαλὲς διακρίσιον (2) μὴ δυναμενος, καὶ που τάχα τὸ τῆς ιδίας ἀνεπίσκεπτον διανοίας κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπεγράψετο ἀκριβείας. Ή δὲ τῆς ἡμετέρας βασιλείας εὐτέλεια ἐπιστατικώτερον ἐπιβαλοῦσα τῇ διασκέψει, καὶ τῇ ἐνχνητοφανείᾳ καλῶς διαιτήσασα ἀρίστην τὴν συρρωνίαν διὰ τῆς παρούσης νομοθεσίας ἐξεύρηκεν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ παλαιὸς νόμος τὴν μνηστείαν ἐν μόνῃ τῇ τῶν συναλλαγώντων ὅριοι βουλήσει, καὶ πλέον οὐδὲν συνχινέσεως, καὶ συμβολαίου, καὶ μνήστρων περιεργάζεται· ήμεν δὲ χάριτι Θεοῦ πρὸς κοσμιωτέραν πολλῷ καὶ ιερωτέραν ἐπίδοσιν τὰ τοῦ βίου περιεληλύθασι πράγματα, καντεῦθεν οὐχ ὁ γάμος μόνον ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ μνηστεία ιερὰν εὐλογίαν ἐπιτελουμένην ἔχει παρ' ἑαυτῇ, καὶ ὁ καιρὸς ὥρισμένος διὰ νεκρωτέρου θεσπίσματος τοῦ φιλοσοφωτάτου βασιλέως κυρίου Λέοντος, ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῶν ξυμβάντων (3) συναρμογῇ ἐξετέθη· ἦγουν ἐπὶ μὲν ἀρρένων, δι πεντεκαιδέκατος τῆς ἡλικίας ἐνικυτὸς, ἐπὶ δὲ θηλειῶν δι τρικαιδέκατος, δι τὸ δέκαπον χρόνον καὶ πρὸς γαμικὴν συναυλίαν τελείαν ἀπογράντως ἔχειν ὁ παλαιὸς νόμος ἐπέσκηψε· δεῖν ἔγνω διὰ τοῦ παρόντος θεσπίσματος τὸ ἡμέτερον κράτος ἀσφαλῶς ἀπορήνασθαι ἐκείνας εἶναι κυρίως μνηστείας καὶ *ἀτεχνῶς* (4) ἰσοδυναμούσας τῷ γάμῳ κατὰ τὴν τῆς συνοδικῆς ἀκριβείας διάσκεψιν, δοσαὶ καὶ τὸν χρόνον, δι τὴν βασιλέως κυρίου Λέοντος θεσμοθεσία ὥρισατο, ἀκέραιον ἔσχον καθ' ἑαυτὰς, καὶ τὴν ιερὰν εὐλογίαν ἐπακολουθοῦσαν ἐγνώρισαν, καὶ ἐπ' ἑκείνων τὴν τοῦ συνοδικοῦ τόμου κρατεῖν ὀφείλειν παρατήσιν. Εἰ γὰρ καὶ θάτερον ἵσως τῶν συμβαλλόντων μερῶν θανάτῳ ἡ περιστάσει τύχης

(1) Χ. Τρ. — ἐπελάζετο Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — ἀκριβοῦν Ε. Ι. Β. —
(3) συμβαλλόντων Α. — (4) Χ. Τρ. — οὐδὲν εἴρηται ἴν Ε. Ι. Β.

έτέρη ή γνώμης μεταβολή ἀποδικεστήναι συμβαίη, καὶ πρὸς έτέραν (1) βίου συγκλήρωτιν μετατάξασθι, οὐκ ὅλιγον ἐνταῦθα τὸ ἄτοπον ἐπισύρεται, τὰς προεισοδίους τῶν γάμων εὑχάς ἐπὶ μνηστείᾳ συντελεσθεῖσας, ὥς τι τῶν εἰκαίων καὶ συμπεφορημένων (2) λογίσασθι, καὶ ἀδικηόρω; (3) ἐκλαβέσθαι τόδε τὸ πρᾶγμα, ὃς περ ἂν εἴ μὴ Θεός μέσον (4) τῶν συναπτομένων προσώπων διὰ τῆς μνηστείας εἰσῆγετο. Τούτῳ γάρ καὶ ὁ προμνημονεύεις ὀδιδιψός βασιλεὺς εὐεπιβόλως ἀκολουθήσας τὸν τῆς ἀγίας καὶ καθολικῆς⁵. συνόδου κανόνα, ὃς τὴν μνημευσαμένην, ἔτι τοῦ μνηστηρίου ἐν ἀνθρώποις ὄντος, πρὸς γαμικὴν ὁμιλίαν ἑτέρῳ συνέρχεσθι ἀπεκάλυπτε, μοιχείαν τὸ πρᾶγμα διορισαμένης, σαφῶς πρὸς τὴν ἐμφανισμένην τοῦ παλαιγενοῦς ἐνκατίωσιν νόμους καλῶς συνεργίζασεν· ὅτι καὶ ἡ μετὰ τὴν τοῖς μνηστηρίοις γινομένην εὐλογίαν διάτασις, τοῦτο ἐστι κατὰ τὴν ἐκείνου φωνὴν μνηστείχις ἀληθής λύσις. Εἰ δὲ μνηστεῖχι τινες κατὰ τὴν τοῖς πολλοῖς συνήθη ἀκολουθίαν ἥδη γεγόνασι, καὶ συμβόλαια μὲν ἐξετέθησαν, οὕπω δὲ ὁ τακτὸς ἐπέστη καὶ ρὸς καθ' ὃν ἡ τοῖς χριστιανοῖς ὄφειλομένη εὐλογία εἴωθε γίνεσθαι, καὶ οὐδὲ αἱ συνήθεις ἐπὶ τοῖς μνηστευσαμένοις εὑχαὶ διὰ τοῦ ιερέως ἐξερωνήθησαν, ταύτας μνηστείας μὲν ἀληθεῖς, ὅσον κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκριβολογίαν, μηδὲ εἰναι, μηδὲ ὄνομά-ζεσθαι, μήτε μὴν τὴν συνοδικὴν σημείωσιν κατὰ τούτων ἔχειν τὸ ἐνεργὸν, ὡς ἀπλῶς δὲ ἀρεσκείχις ἀνθρώπων δι' ἐπερωτήσεως κατησφαλισμένας, τὸ ἐνεργὸν ἀπορέρεσθαι, καὶ τὴν παλαιὰν ἔχειν νομοθεσίαν ἐπὶ τούτων τὸ πάγιον. Τούτῳ γάρ τῷ τρόπῳ καὶ ὁ πρεσβυτερὸς φυλαχθήσεται· νόμος ἀκέραιος, ὡς ἐπὶ τῶν μνηστειῶν τὸ πρώην ἐξεφωνήθη, καὶ ἡ τῆς συνόδου διάγνωσις ἀθιγῆς καθόλου καὶ ἀνεπιχείρητος συντηρηθήσεται, νοούμενη καὶ ἐρμηνευομένη κατὰ τὴν ἐνταῦθα παρατήρησιν. Ἐπεὶ δὲ οὗτοι τκῦται, καὶ μνηστεῖαι μὲν ἀληθεῖς ἐτυπώθησαν, ὅσαι μετὰ τῆς ιερᾶς εὐλογίας κατὰ τὸν ὠρισμένον καιρὸν συντελεσθεῖσαι γνωρίζονται· αἱ δὲ κατὰ τὴν πρεσβυτέραν νομοθεσίαν γινόμεναι,

(1) Χ. Τρ. — πρὸς ἑτέρου Έ. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — συμφερομένων Έ. Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — διαφόρως Ε. Ι. Β. — (4) Χ. Τρ. — μίσος Ε. Ι. Β.

ώς ἀνθρώπων ἀρέσκειχι (1) κατηπφαλισμένηι δι' ἐπερωτήσεων, τὸ ἐνεργὸν ἔχειν ἀρείθησαν, καὶ μόνος ὁ παλαιγενῆς ἐπὶ τούτων ἀφείθη νόμος κρατεῖν, δι; ὡρισμένα τὰ κελωλυγένα ἐπὶ τὴν ἀποζυγεῖσαν μνηστὴν εἰσέργεσθαι πρόσωπα διετάξατο, δεῖ τι προσθεῖναι καὶ νῦν τῷ παρόντι θεσπίσματι (2), τῇς χριστικοῖς πρεπούσης εὐκοσμίκς ἔχόμενον. Ἐπεὶ γὰρ οὐ (3) κατὰ τὸν ἀκριβῆ καὶ προσήκοντα λόγων τὰ τῇς παλαιᾶς τε καὶ νέας νομοθεσίας ἐπράττετο, ἀλλ' ὁ μὲν πολὺς ὄχλος τῇς πρεσβυτέρας τῶν νόμων αὐθεντίκας ἔχόμενος μετὰ τὸν ἐπταετῆ χρόνον τελεσιουργῶν τὰς μνηστείας ἀνυπόστολως ἐτύγχανε, καὶ ἀδεῶς ἐπὶ τὰς μνηστευμένας εἰσῆρχοντο ἔκαστος, τῇ συνεχεῖ συνηθείᾳ καὶ τῷ ἐλευθέρῳ τῇς εἰς διμίλιαν συνόδου τὸ τοῦ ἔρωτος φλεγματίνον (4) προσενακκαίοντες· ἡ δὲ ιερωτέρῃ μερὶς τῇ νεκρωτέρῃ τοῦ βασιλέως ἀκολουθοῦσσα δικτυγῆ, διαστολὴν μὲν μνηστείας καὶ γάμου ἐτίθετο, τὰς ἐπὶ τοῖς μνήστροις εὐχᾶς πρῶτον καὶ οὕτω τὰς ἐπὶ τῷ γάμῳ τοῖς συναπτομένοις ἐπάδουσα, ταῦτα δὲ ἐνωμένως ἅμα καὶ κατὰ ταυτὸν ἐτελεῖτο, καὶ μνηστεία καὶ γάμος ἐνὶ διαστήματι κατεπράττετο, ἀκαριαίου τινὸς ἐν τῷ μεταξὺ συνεμπίπτοντος διορθουμένη τοῦτο ὡς ἀβασανίστως γινόμενον ἡ ἡμετέρῳ εὑσέβεια θεσπίζει: διὸ τοῦ παρόντος γενικοῦ δικτάγματος, τὰ μὲν κατὰ τὸν ἐπταετῆ τῶν συμβαλλόντων χρόνον, καὶ εἰς τὸ ἔτῆς ἔχρι τοῦ ιδ'. ἡ τοῦ ιδ'. τῇς ἥλικίας ἐνιαυτοῦ γινόμενα ὡς ἐν τύπῳ μνηστείας συμβόλαια, μὴ τάξιν δλῶς μνηστείχς ἐγνόμου καὶ ἀσφαλοῦς ἀποθέρευσθαι, ἀλλ' ος ἐπερωτήσεις μόνον ἡσφαλισμένας κρίνεσθαι· τε καὶ ἐνεργεῖν κατὰ τὴν φύσιν τῶν ἄλλων συναλλαγμάτων, καὶ οὕτως αὐτὰ παρὰ πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡμᾶς πολιτεύεσθαι, τοῦ παλαιοῦ νόμου, ὡς ἐπὶ τῶν μνηστειῶν ἐξερωνήθη τὸ ἐνεργὸν εἰς τὰ κελωλυμένα ἐπὶ τὴν ἀποζυγθεῖσαν μνηστὴν εἰσέργεσθαι πρόσωπα, ἔχειν ὄφείλοντος τὸ τέλεσιν, διὰ τὸ περιούσιον τῆς παρὰ χριστιανοῖς πρεπούσης ἐμπολιτεύεσθαι καταστάσεως· εἰ γὰρ καὶ μὴ μνηστείχεστι κατὰ τὸ ἀκριβές ἐντελῆς τὸ γινόμενον, ἀλλ' ὅτι σκοτίον ἔχει μνηστείας δοκεῖ τὸ πραττόμενον, καὶ θεμέλιον γάμου *ἐν-

(1) Χ. Τρ. 'Ε. — ἀρίσκει: 'Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — θέματι Ε. 'Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — οὖν Ε. 'Ι. Β. — (4) Χ. Τρ. 'Ε. — φλεγματίνον 'Ι. Β.

τεῦθεν^{*} (1) προκαταβάλλεσθαι ἄρχεται, πολὺ ἀν εἴη εὔλογον τὰ κεκιωλυμένα τῷ νόμῳ πρόσωπα, καὶ αὖθις ἔχειν τὸ κώλυμα καὶ μηδένα θαρρέεν νεκνιεύεσθαι ἀναιδῶς ὡς εἰς γυναικα λαγχάνειν ἀποτολμᾶν, ήν δὲ παλαιὸς νόμος μνηστήν τινος γενομένην οὐκ ἀφῆκεν ἐτέρῳ λυχνένων τῶν μνηστειῶν (2) κατὰ γάμον συνέρχεσθαι. Ικνουμένου μέν τοι τοῦ χρόνου ὃν εἰς μνηστείαν ἄμα καὶ γάμον ἀρμόδιον εἶναι γνωρίζομεν, ἥγουν τῆς μὲν θηλείας τὸν δωδεκαετῆ χρόνον διαδραμεύστης (3), τοῦ ἀρρένος δὲ τὸν τεσσαράκοσκαιδέκατον ὑπερβολινοντος, τηγικκῆτα τὴν μνηστείαν πρώτως μετὰ τῇ; ίερᾶς τῶν εὐχῶν ἐπωδῆς ἐκτελεῖσθαι, καὶ τῶν συγήθων ταύτῃ παρατηρήσεων, ἥγουν τοῦ ἀρρένων καὶ τοῦ φιλίου (4) τοῖς μνηστήροις φιλήματος, καὶ οὕτω βραχέος ἢ πλείονος καὶροῦ διαλείποντος. καθὼς ἀν δόξη τοῖς συναλλάγτουσιν, ἀπαραιτήτως καὶ τὸν ἔννομον γάμον προβαίνειν, καὶ μὴ κατὰ ταυτὸν συμβαίνειν ἐν ἡμέρᾳ ἢ καὶ ὡρᾳ πολλάκις μιᾷ (5) πραγμάτων διηρημένων ἐκ πλείονος ἀποτέλεσμα· οὕτω γάρ τῆς ἀκολουθίας προβαινούσης ἐν γάμοις, ὅτε (6) παλαιὸς νόμος φυλαχθήσεται, δις κεκιωλυμένων προσώπων ἀπαρίθμησιν ἐποιήσατο, μὴ ἐφιδίς ταῦτα εἰς τὴν ἀποζευχείσαν μνηστήν τοῦ ἐγγίζοντος προσώπου εἰσέρχεσθαι, καὶ τὸ νεκρὸν τοῦ φιλοσοφάτου διάταγμα κωστίως ἐν ἄπασι δόξεις κρατοῦν καὶ πολιτευόμενον, καὶ τὰ συμβάλλοντα πρόσωπα τῶν ἀώρων καὶ ἀπρεπῶν κωλυόμενα συνελεύσεων ἀγνεύουσαν ποιήσονται τὴν ἀναστροφὴν, ἐν εὑθέτῳ καιρῷ μετ' ιερᾶς ἐπικλήσεως εἰς ἄλληλα συνερχόμενα, ὁπηνίκα δέοι μνηστείαν καὶ γάμον αὐτοῖς καταρτίζεσθαι. Καὶ εἴ τις παρὰ τὰ διηγορευμένα τῇ παρούσῃ τοῦ κράτους ἡμῶν διατάξει μνηστείαν τολμήσεις διαπράξασθαι, καὶ μὴ ταύτῃ γενικῶς καὶ κατὰ πάντων ἐκφωνηθείσῃ, καὶ εἰς τὸ ἐφεξῆς ὀφειλούση κρατεῖν φανείη ἐπόμενος, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀ. ἡμέρας τοῦ εἰσιέναι μέλλοντος Ἰουλίου μηνὸς τῆς ἐνετώπις ζ'. ἐπινεμήσεως τοῦ γραφήσ'. ἔτους, καὶ ἀρρένωνας πρὸ τοῦ νενομισμένου καιροῦ, καὶ τῆς ιερᾶς εὔλογίας

(1) Χ. Τρ. — (2) μνηστρων Χ. Τρ. — (3) Α. — διατρεχούσης Χ. Τρ. ‘Ε. Ι. Β. — (4) τοῦ φίλου Χ. Τρ. — (5) Χ. Τρ.— ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ πολλάκις καὶ ἡρῷ Ε. Ι. Β. — (6) Χ. Τρ. — ὅτε ἐ Ε. Ι. Β.

τολμήσεις διαπράξασθαι, ἢ καὶ εἰς θέαν ἀλλήλωις ἐφήσει τὰ συναλλάττοντα συνέρχεσθαι πρόσωπα, καὶ ἀδιαφορίαν ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς, ὁ μὲν συμβούλιοι γράφος, ὁ τὸ ἀρρένωνικὸν συμβόλαιον ἐκτιθέμενος, τῆς ἴδιας στοχιώνος μετακινηθήσεται· οἱ δὲ τὴν μνησεῖαν πρὸ ὥρας κατεργαζόμενοι ἀνθρώπινῷ καὶ θείῳ ἵσωσαν ἑαυτοὺς ἐνοχοποιοῦντες μηνίσκατι. Οὐ μὲν γάρ δημόσιος διὰ τοῦ σεκρέτου τῶν οἰκειακῶν τὸ τοῖς συμβούλαιοις ἐγκείμενον ἐξ ἐπερωτήσεως πρόστιμον ἀφ' ἐκάστου αὐτῶν εἰσπράξεται καθ' ὀλόκληρον, διὰ τὴν τοῦ παρόντος δικτάγματος περιφρόνησιν. Πιστεύομεν δὲ καὶ αὐτὸν τὸν Θεὸν κατὰ τούτων διανατήσεσθαι, ὅτι πορνείν κατὰ προαιρεσιν ἄντικρος; ἐπὶ μέσον τῶν νέων εἰσχγαγεῖν οὐκ ἐνάρκησαν. Εἰ μὲν γάρ ὁ παλαιὸς νόμος κατήργηται, καὶ μνηστείαν τελείαν οὐ δύνανται διαπράξασθαι(1), τὰ δὲ τῆς νεωτέρας νομοθεσίας εἰς ἔργον ἐξαγαγεῖν οἱ συναλλάσσοντες ἀπαναίνονται, τί ἀλλο ποιοῦσιν, ἢ ἀνθρώπους οὐδὲν ἀλλήλοις κατὰ νόμους προσήκοντας ἑαυτοῖς συγχωροῦσι παρὰ τὸν νόμον συμφθείρεσθαι, ἔρωτας ἀσελγεῖς ταῖς τῶν νέων ψυχαῖς διὰ τῆς ἀνιέρου κατεργαζόμενοι συναναστροφῆς; Νισαύτως ἀπελύθη καὶ ἐτέρα πρόσταξις τοῦ αὐτοῦ βρασιλέως χάριν τῆς αὐτῆς νομοθεσίας οὕτω δυνάμεως ἔχουσα· Ἰσμεν κατὰ τὸν Ιούλιον μῆνα τῆς ζ'. Ἰνδικτιῶνος τοῦ „γρῆβος“. ἔτους νομοθετήσαντες περὶ γάμου τε καὶ μνηστείας ὅσα τῇ τε τοικύτῃ νομοθεσίᾳ καὶ τῇ ἀναφορῇ περιείληπται, καὶ τούτων οὐδὲν παρακινηθῆναι ἀνεχόμεθα, ἀλλὰ μένειν ἀπαρεγχείρητα βουλόμεθα καὶ ἀναλλοίωτα μέχρι παντὸς, καὶ τὴν τε σύσαπιν τῆς μνηστείας καὶ τοῦ γάμου, ὥσπερ εἴρηται, γίνεσθαι, τὸν τε χρόνον τηρεῖσθαι ἀκαίνοτόμητον, καὶ τῶν συναρμοζομένων τὸν μὲν τῶν ιδ'. ἐτῶν εἶναι μείζονα, τὴν δὲ τῶν ιδ'. Ἐπει δὲ οὐδὲν τότε διατετύπωται, εἴτε λυόμεναι προσίμων ἔσονται καταβολαῖς αἱ τοιούτοτρόπως συνιστάμεναι μνηστεῖαι, εἴτε καὶ ἀδιάλυτοι μενοῦσι τὸ παράπαν· καὶ διὰ τοῦτο καὶ περὶ τούτου αὐτὸς ἡρώτησας, θεσπίζομεν τὰς τοιαύτας μνησείας, αἱ κυρίως μνησεῖαι τυγχάνουσιν, ἀμετακινήτους μένειν καὶ ἀμεταπτώτους, καὶ τὸ ὅλον ἀλύτους,

(1) Λα — καταπράξασθαι 'Ε. 'Ι. Β. Χ. Τρ.
(ΤΟΜ. Α').

άτε (1) Θεοῦ μέσον τῶν συναπτομένων εἰσαγομένου, καὶ τὴν τοικύτην συναρμογὴν διὰ τῆς τῶν εὐχῶν ιεροτελεσίας κρατύνοντος, καὶ μηδέποτε ταύτας προστίμων ἀναλύεσθαι δόσεσιν, ἄτε (2) οὐδὲ τοῖς συμβολαίοις τὸ λοιπὸν ἐγγραφήσονται, ὅτι μηδὲ παρ' αὐτῶν αἱ μνηστεῖς κρατύνονται, ἀλλὰ διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπικλήσεως, αἴπερ καὶ ἄλυτοι (3) τὸ παράπαν μενοῦσι, μόναις λυόμεναι ταῖς αἰτίαις αἱ; καὶ οἱ γάμοι, οἵ; ισοδυνάμους εἶναι ταύτας νενομοθέτηται. Καὶ τὰ κεκωλυμένα δὲ συγγενικὰ (4) πρόσωπα πρὸς γάμον ἢ μνηστείαν κατὰ τὸ δόξην ἔξει τὴν κώλυσιν, καὶ παρὰ τὰ διηγορευμένα τῇδε τῇ διατάξει ὑπ' οὐδενὸς τι διαπραχθήσεται, εἰ μήπω βασιλεὺς οἰκονομικῷ τινὶ λόγῳ τὴν τε μνηστείαν καὶ τὴν ἕξ ιερολογίας συναρμογὴν ἐντὸς τῶν ὁρισθέντων ἐτῶν ἐπιτρέψειε. Βασιλεῦσ: γὰρ ἔξεστιν ὑπερτέρως ἢ κατὰ νόμους οἰκονομεῖν, ὥσπερ ὁ σοφός τε εἴρηκε βασιλεὺς, καὶ τῶν νομοθεσιῶν αἱ πρεσβύτεραι. Καὶ αὐτοὶ δὲ τὸν χρόνον συντέμνοντες οὐχὶ καὶ τὴν φυσικὴν ἐφήσουσι σύνοδον, ἔως τῶν ἀρμοζομένων ὁ μὲν τὸν ιδ'. ἐνιαυτὸν, ἡ δὲ τὸν ιδ'. ὑπερβή, τῶν γονέων ἐπιμελῆ τίθεσθαι φιλακὴν δφειλόντων τοῦ μή τι πρὸ τοῦ ῥηθέντος πραχθῆναι χρόνου· ὡς τοῦ τε διαπραξιμένου τὴν ἄωρον μέζειν, καὶ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ τοῖς κατὰ τῶν φθορέων νόμοις ὑποκεισθεῖσαν. Καὶ ὅτε δὲ βασιλεὺς μνηστείας ἢ γάμου καινοτομοίη καιρὸν, εἰ θανάτῳ διασταῖεν οἱ ἀρμοζόμενοι πρὸ τοῦ ὁρισθέντος τῷ πράγματι χρόνου, ἔξει καὶ οὕτω τὴν κώλυσιν τὰ κωλυόμενα πρόσωπα, καὶ οὐκ ἔσται τούτοις εὐάφορομον (5) πρὸς τὸ τολμᾶν τὰ ἀτόλμητα, τὸ πρὸ τοῦ δοκοῦντος ταῖς ἡμετέραις διατάξεσι γρόνου τὴν μνηστείαν ἢ τὸν γάμον τὴν λύσιν θανάτῳ δέξασθαι. Τὸ γὰρ ἐλλεῖπον τοῦ τελείου χρόνου τῆς μνηστείας ἢ τοῦ γάμου ἢ τοῦ βασιλέως ἀναπληροῦσα οἰκονομία ἀπαράβατον τηρήσει τοῖς κεκωλυμένοις τὴν κώλυσιν, καὶ οὐδαμῶς θήσουσι συνάλλαγμα κωλυόμενον, ἀλλ' ὅσα ἔξ ακριβοῦς μνηστείας ἢ τελείου γάμου κωλύον-

(1) Χ. Τρ. — ὥστε Ἑ. Ἰ. Β. — (2) Χ. Τρ. — ὅτε ἔ. Ἰ. Β. — (3) Χ. Τρ. — καὶ Β. ἐν περισελιδίῳ. — ἔμιτοι Ἑ. Ἰ. Β. — (4) Χ. Τρ. — γενικὰ Ἑ. Ἰ. Β. — (5) Χ. Τρ. — ὀνάφορμον Ἑ. Ἰ. Β.

ταὶ συναλλάγματα, τεῦται καὶ ὑπὸ τῶν ἐντὸς τοῦ νενομισμένου χρόνου τὴν σύστασιν οἰκονομικῶς, καὶ τὴν λύσιν φυσικῶς δεξαμένων, εἰρχθήσεται..

[Σημείωσαι τὴν παροῦσαν ἔρμηνείν τοῦ δ'. κεφ. τοῦ ιγ'. τιτ. διδάσκουσαν πολλὰ χρήσιμα χάριν γάμων κεκωλυμένων καὶ ἐκκεχωρημένων. Εἴτε σημείωσαι τὴν δύναμιν τοῦ γραφέντος συνοδικοῦ τόμου ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Ἀλεξίου, καὶ τεθέντος ἐν τῇ παρούσῃ ἔρμηνείᾳ. Γίνωσκε δτὶ κακὸν ὁ τοιοῦτος τόμος, καὶ ἡ τοῦτον ἐπικυροῦσα βασιλικὴ πρόσταξις μετ' ἐμβολίθείας κωλύῃ τὸν ἐξ αἱματος ζ'. βαθμοῦ γάμον· ἀλλὰ κατὰ τὴν δ'. ίνδικτιῶνα τοῦ σχιδ'. ἔτους πρόσταξις γέγονε τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἥμαν βασιλέως κυρίου Ἰσακκίου τοῦ Ἀγγέλου, πατριαρχεύοντος τοῦ Καματηροῦ κυρίου Βασιλείου, διοριζομένη μὴ προκριματίζεσθαι ἐκ τῶν ῥηθεισῶν πράξεων τὸν μετὰ τὴν ποίησιν αὐτῶν συστάντα γάμον μέσον τῶν πανευτυχεστάτων Καισάρων ἦγουν τοῦ Καντακούζηνοῦ κυρίου Ἰωάννου, καὶ τῆς αὐταδέλφης τοῦ βασιλέως τῆς κυρίας Ειρήνης καὶ εἰς ζ'. βαθμὸν ἐξ αἱματος ἀναγόμενον, ἀλλ' ὅσον τὸ εἰς αὐτοὺς καὶ μόνους ἀπρακτῆσαι τὰ παρὰ τῆς συνόδου καὶ τοῦ βασιλέως κυρίου Μανουὴλ διορισθέντα χάριν τοῦ τοιούτου γάμου, καὶ ἐδέχθη παρὰ τῆς συνόδου. Εἴτε σημείωσαι δτὶ τὰ ἐν τῷ βασιλικῷ προστάγματι περιεχόμενα εἰς ἀναίρεσιν δῆθεν τοῦ τόμου τοῦ Σισινίου οὐκ ἐνηργήθησαν τέως ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἡμερῶν εὔχομαι οὖν μηδὲ ἐνεργηθῆναι ποτε, ὡς εἰδὼς τὴν αἰτίαν δι' οὗ διωρίσθησαν θεληματικὴν οὖσαν, καὶ διὰ τούτο μηδὲ τελεσφορήσασκαν ἀγαθόν τι.]

[Εἴτε σημείωσαι ἀπὸ τῆς νεκρᾶς τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, δτὶ κακῶς ἐξεχωρήθη ὁ πλευρῆς κύρος Μιχαὴλ συζυγῆναι τῇ Σπανοπούλινᾳ (1) κυρᾳ Ἄννῃ, πρώτῃ οὖσῃ ἐξαδέλφῃ τῆς προμνηστευθείσης αὐτῷ Μαρίας τῆς τοῦ Σερβίλιου. Κακὸν γάρ νόμῳ θανάτου πρὸ τοῦ γάμου διεζύγη τῆς τοιαύτης μνηστῆς, καὶ οὐδὲ συνεμίγη αὐτῇ, ἀλλ' οὐκ ὄφειλεν ἐξαδέλφην αὐτῇ πρώτην λαβεῖν οὐδὲ γάρ ἡ συνάφεια,

(1) Χ. Τρ. — τῇ σπανοπούλινᾳ έ. ί. β.

ἀλλ' ἡ τῆς εὐχῆς τελετὴ ποιεῖ τὴν μνηστείαν ὡς γάμου λογίζεσθαι. Εἰ γοῦν λαϊκὸς τοιοῦτόν τι ποιεῖν κεκώλυται, πολλῷ μᾶλλον ιερωμένος· ὁ τριποτέρας γάρ ἐκαλύθη διὰ σημειώματος συνοδικοῦ ἐπὶ τῇ ἑρημερίᾳ τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου κυρίου Μιχαήλ τοῦ Ἀγχιάλου συνάπτεται· νομίμως γυναικὶ συγγενεῖ οὕση τῇ διὰ δεσμωτικῶν μόνον ἐγγράψων κατεγγυηθείσῃ τούτῳ, καὶ μὴ φθασάσῃ λαβεῖν μνηστείας εὐχὴν μετ' αὐτοῦ, ἢ ὡς θανούσῃ, ἢ ὡς ἐτέρῳ συναφθείσῃ ἐκ μεταμέλου ἀνδρὶ, εἰ μήπω ταύτην ἔξαεται οὖσαν ὁ Θάνατος ἡρήσαθωνίσκτο. ἔδοξε γάρ τῇ συνόδῳ μετὰ ἔξαετοῦς γυναικὸς ἐπιθυμίαν φθορᾶς μὴ μεσολαβεῖν, τοῦτο δὲ ἐπὶ λαϊκῶν οὐ κρατήσει· μόνοι γάρ οἱ τοῦ βήματος μιᾶς γυναικὸς καὶ τῆς αὐτῆς παρθένου ἄνδρες ὅρείλουσιν ὀνομάζεσθαι, καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς εἶναι καταστάσεως. ἔτι σημείωσαι ὅτι τὰ μὲν τῇ νεαρῷ περιεχόμενα χάριν τῆς μνηστείας δῆλα εἰσιν ἐκ τῆς τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξίου βασιλέως 6'. προστάξεως. Γίνωσκε δὲ ὅτι τῷ σεκρέτῳ τοῦ χριτοφυλακίου σημείωμα κατέστρωται τοῦ ἀγιωτάτου ἐκείνου κυρίου Νικολάου πατριάρχου, τάδε κατὰ ῥῆμα δικλαυδίων· Μηγὶ Ίουλίῳ, ἡμέρᾳ τετάρτῃ, ίνδικτιῶνος ίε. προκαθημένου τοῦ ἀγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Νικολάου ἐν τῷ Θωμαΐτῃ συνεδριαζόντων αὐτῷ *Θεοφιλεστάτων*⁽¹⁾ μητροπολιτῶν τοῦ δεῖνος καὶ δεῖνος, ὁ Θεοφιλέστατος μητροπολίτης Κυζίκου⁽²⁾ Συμεὼν συνεδριάζων τῇ ἡμῶν μετριότητι εἴπεν, ὡς κληρικὸς τῆς κατ' αὐτὸν μητροπόλεως Ἰωάννης Διαβατηνὸς ὀνομαζόμενος ἐμνηστεύσατο γυναικά τινα Μαρίαν τοῦ Θεοφίλου καλουμένου, ἡλικίας οὖσαν ἐπτακετοῦς· μαθὼν δὲ τὴν μνηστείαν εἶναι παράνομον διὰ τὴν τῆς μνηστῆς ἀνησύρητα, τότε μὲν ἀπέστη ταύτης, μετὰ δὲ χρόνους ὅκτω νομίμως ταύτην πρὸς γάμον ἤγαγετο. Καὶ ταῦτα λέγων ἦθελε τὸ ποιητέον ἐπὶ τῷ κληρικῷ⁽³⁾ μαθεῖν. Ἐκουσεν οὖν ἀπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ τῆς συνεδριαζούσης ἀδελφότητος, ὡς οὐκ ἐπὶ μόνου τοῦ γαμικοῦ συναλλάγματος ἀρήσαθῶντας νενό-

(1) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται, ἐν Ἑ. Ἡ. Β. ἀν καὶ ἀναγινώσκεται ὁ ὅρος λατινιστί.

— (2) Χ. Τρ. — τοῦ Κυζίκου Ἑ. Ἡ. Β. — (3) Χ. Τρ. — ἐπὶ τῷ κληρικῷνται Ἑ. Ἡ. Β.

μισταί δίδοσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν συναλλαγμάτων, πλὴν οὐκ ἄναγκασμένως, ἀλλ' αὐθαιρέτως. Ὡσπερ τοίνυν ἐπὶ τῶν ἄλλων συναλλαγμάτων οὐ λέγομεν ἄκυρον εἶναι τὸ γεγονός, μὴ διθέντων ἀρρέκθων, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ γαμικοῦ συναλλάγματος, κανὸν ἀρρέκθων ἡτοι μνηστείχος οὐ προσέη, βέβαιον ἔσται καὶ ἀδιάσπαστον. Τις γοῦν προθαδῆς μνηστείας, ὡς εὑρηται, μέσον τοῦ κληρικοῦ καὶ τῆς Μαρίας, οὔσης ἀνυποστάτου, ἔσειται ὁ κληρικὸς ἔχων ἀδιαστείστως τὴν διὰ μόνης γαμικῆς ιερολογίας ἀρμοσθεῖσκην αὐτῷ σύζυγον, ὡς διείληπται· πρὸ γάμου δὲ δωρεὰ (1), δι' ἣν καὶ τὴν μνηστείαν νενομοθέτηται γίνεσθαι μέσον τῶν δύο ζύγων, ἢ τῶν μερῶν αὐτῶν οὐ τραπεταῖσθήσεται, ἀλλ' ὥσπερ εἰ μηδὲ προσέη μνηστεία, μηδὲ πρὸ γάμου παρηκολουθήσει δωρεὰ, βέβαιος ὁ γάμος ἔσται καὶ ἀδιάρρηκτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ὑπονοούσων ἀποθανεῖν τοὺς ἄνδρας αὐτῶν "ἀπολιμπανομένους" (2), καὶ γαμουσῶν. Συνόδου στ'. κανὼν Λγ'. Βασιλείου κανὼν λά. λσ'. μς'.

Κείμενον.

‘Η περὶ ρέπουδίου διαλεγομένη ριζή. νεαρά φησιν, ὡς ἐὰν στρατιώτης, ἢ σχολάριος, ἢ φοιδεράτος, ἢ ἄλλος ἔνοπλος ἐν ἐξπεδίτῳ διάγῃ ὁσουδῆποτε ἐνιαυτούς, περιμενέτω αὐτὸν ἢ αὐτοῦ γαμετή, καν μὴ γράμματα ἐδέξατο παρ’ αὐτοῦ. Εἰ δὲ ἀκούσει αὐτὸν τελευτῆσαι, μὴ γαμείτω, εἰ μὴ πρότερον δι’ ἑαυτῆς, ἢ τῶν γονέων αὐτῆς, ἢ ἐπέρου ἀξιοπίστου τοὺς πρίορας τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ τοὺς χαρτουλαρίους ἐν ᾧ στρατεύεται, καὶ τὸν τριβοληνόν

(1) Χ. Τρ. --- δωρεᾶς: 'Ε. 'Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται ἐν 'Ε. 'Ι. Β. ἀλλὰ λατινιστι.

έρωτήσοι εἰ τῇ ἀληθείᾳ ἐτελεύτησε, κακεῖνοι τῶν ἀγίων εὐαγγελίων προκειμένων ἐν ὑπομνήματι κατάθωνται αὐτὸν τελευτῆσαι· καὶ τὴν πρᾶξιν ἡ γυνὴ λαμβανέτω, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν μεγέτω ἐνιαυτὸν, καὶ τότε νομίμως γαμείτω. Εἰ δὲ παρὰ ταύτην τὴν διάστιξιν γαμήσοι, καὶ αὐτὴ, καὶ ὁ λαβὼν αὐτὴν ὡς μοιχοὶ τιμωροῦνται. *Εἰ δὲ οἱ καταθέμενοι δειχθῶσι ψευσάμενοι, ἀποστρατεύονται⁽¹⁾ (1), καὶ δέκα λιτρῶν ποιητὴν διδόσαιν ὡς εἰπον ἀποθανεῖν, καὶ ἔχει ἄδειαν, εἰ βούλοιτο, τὴν ἴδιαν ἀναλαβεῖν γαμετὴν. Εἰ δὲ σχολάριος ἦν, παρὰ τῶν πρώτων τῆς σχολῆς, καὶ τοῦ ἀκτουαρίου ἡ λεχθεῖσα γινέσθω κατάθεσις· εἰ δὲ φοιδεράτος, παρὰ τοῦ ὀπτίονος αὐτοῦ.

Σχόλιον.

Η περὶ διαζυγίος ριζ'. νεαρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἔστι κεφ. γ'. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλ. καὶ φησι περὶ τῶν γυναικῶν τῶν ὑπονοοουσῶν τελευτῆσαι τοὺς ἀποδημοῦντας στρατιώτας ἄνδρας (2) αὐτῶν, δισκ συνωψίσθησαν εἰς τὸ κείμενον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν διαζευγνυμένων. Ἀποστόλων κανὼν ἐ. Συνόδου Γάγγρας κανὼν ιδ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ρβ'. Συνόδου στ'. κανὼν πζ'. Βασιλείου κανὼν θ'. λέ. μῆ. οζ'.

Κείμενον.

Περὶ διαζεύξεως γάμου ἐν πολλοῖς τόποις ὁ πολιτικὸς διαλέγεται νόμος, καὶ μάλιστα ἐν βιβλίῳ κδ'. τίτ. 6'. καὶ βιβλ. ἐ. τοῦ κώδικος τίτ. ιζ'. καὶ ἐν τῇ περὶ γάμων νεαρῷ. Τελειότερον δὲ ἡ ριζ'. νεαρὰ, ρήτως ἐκτιθε-

(1) Χ. Τρ. — οὐχ εἴρηται εἰη ἡ φράσις ἐν 'Ε. 'Ι. Β. ἀλλ' ἐν τῇ λατινικῇ μεταφράσει. — (2) Χ. Τρ. — τοὺς ἀποδημοῦντας ἄνδρας στρατιώτας αὐτῶν 'Ε. 'Ι. Β.

μένη τὰς αἰτίας, καθ' ἀς δ ἀνήρ, ή ἡ γυνὴ δύναται
ρεπουδίου *στελλομένου, εὐλόγως λῦσαι τὸν γάμον.
Εἰσὶ δὲ αἰτίαι καθ' ἀς δ ἀνήρ εὐλόγως σέλλει ρεπούδι-
ον*(1), καὶ τὴν προῖκα κερδαίνει, τὴν δεσποτείαν αὐ-
τῆς φυλάττων τοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ γάμου παισὶν, εἰ-
περ εἰσὶν ἐὰν σύνοιδέ τινας ἐπιβουλεύοντας τῇ βα-
σιλείᾳ, καὶ τῷ ίδιῳ μὴ φανερώσῃ ἀνδρί· ἐὰν αὐτῆς περὶ²
μοιχείας κατηγορήσῃ, καὶ ἀποδείξῃ· ἐὰν ἐν οἰώδηποτε
τρόπῳ τῇ ζωῇ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιβουλεύσῃ, η τοῦτο ἔτεροις
συγγινώσκουσα μὴ φανερώσῃ αὐτῷ· ἐὰν ἐξωτικοῖς ἀνδρά-
σι συμποσιάζῃ, η συλλούηται, μὴ βουλομένου τοῦ ἀν-
δρός· ἐὰν μὴ βουλομένου αὐτοῦ, ἔξω τοῦ οἴκου μείνῃ, μὴ
παρὰ τοῖς γονεῦσιν αὐτῆς, εἰ μὴ αὐτὸς χωρὶς τῶν εἰρητ-
μένων αἰτιῶν αὐτὴν ἐξωθῇ. ‘Η δὲ γυνὴ στέλλει ρε-
πούδιον, καὶ τὴν πρὸ γάμου δωρεὰν κερδαίνει, τὴν δε-
σποτείαν φυλάττουσα τοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ γάμου παισὶν
εἰπερ εἰσὶν· ἐάν τι κατὰ τῆς βασιλείας βουλεύσηται, η
τοῦτο συνειδὼς ἔτεροις μὴ φανερώσῃ τῇ βασιλείᾳ δι'
ἔχυτοῦ η δι' ἔτερου· ἐὰν ἐν οἰώδηποτε τρόπῳ τῇ ζωῇ
αὐτῆς ἐπιβουλεύσῃ, η τοῦτο συνειδὼς ἔτεροις μὴ φανε-
ρώσῃ αὐτῇ, καὶ σπουδάσῃ κατὰ νόμους ἐκδικῆσαι· ἐὰν
τῇ σωφροσύνῃ αὐτῆς εἰς τὸ μοιχευθῆναι σπουδάσῃ ἐπι-
βουλεῦσαι· ἐὰν κατηγορήσας αὐτῆς ὁ ἀνήρ περὶ μοιχείας,
μὴ ἀποδείξῃ· ἐπὶ τούτου δὲ οὐ μόνον τὴν πρὸ γάμου
δωρεὰν ὁ ἀνήρ ζημιοῦται, ἀλλὰ καὶ ἔτερον τρίτον αὐτῆς
ἐκ τῆς ἄλλης αὐτοῦ περιουσίας, καὶ τὰς τιμωρίας ὑφί-
σταται, ἀς ἔμελλεν η γυνὴ καταδικαζομένη ὑφίστασθαι
ἐὰν ἔτέρᾳ συνοικῇ ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ, η τῇ αὐτῇ πόλει,
καὶ παρ' αὐτῇς, η δι' ἔτερου ὑπομνησθεὶς μὴ ἀπόσχοιτο
καὶ ἐπὶ τούτῳ δὲ ἔτερον τρίτον μέρος τῆς πρὸ γάμου
δωρεᾶς κερδαίνει, καὶ αὐτοῦ τὴν δεσποτείαν(1) φυλάτ-

(1) Σ. Π.—οὐ κείνται ἐν Χ. Τρ. Ε. 'Ι. Β.—(2) Χ. Τρ.—τὴν δωρεὰν 'Ε. 'Ι. Β.

τουσα τοῖς ἐκ τοῦ γάμου παισίν· ἐὰν οὖν παρὰ ταύτας τὰς αἰτίας ὁ ἀνήρ στελη ρέπούδιον, ἀπόλλει τὴν δωρεὰν, καὶ ἄλλο τρίτον μέρος αὐτῆς (1). Εἰ δὲ γυνὴ στελη ἄλογον ρέπούδιον, ἀπόλλει τὴν προῖκα, καὶ πρὸς τούτοις μοναστηρίῳ ἐμβάλλεται πᾶσαν τὴν ζωὴν αὐτῆς, καὶ τὰ πράγματα αὐτῆς διαιρεῖται καὶ οἱ μὲν παιδες λαμβάνουσιν οὐγγίας ὀχτὼ, τὸ δὲ μοναστηρίον οὐγγίας δ'. εἰ δὲ οὐκ εἰσὶ παιδες, ἀλλὰ γονεῖς μὴ συναινέσαντες τῷ ρέπουδίῳ, αὐτοὶ μὲν λαμβάνουσιν οὐγγίας δ'. τὸ δὲ μοναστηρίον ἡ. εἰ δὲ συνήνεσαν, ὅλην τὴν οὐσίαν τὸ μοναστηρίον λαμβάνει. Δυνατὸν δὲ ταῦτα λέγειν καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς ἀλόγως ρέπουδιατεύοντος ἐκ τῆς ριζῆς. νεαρᾶς, λεγούσης ἵσας εἶναι τὰς ποινὰς τῶν ἀλόγων ρέπουδίων, καὶ τὸν ἄνδρα ὁμοίως ὑποκείσθαι τοῖς κατὰ γυναικὸς δρισθεῖσι.

Σχόλιον.

Ο δ'. τίτ. τοῦ κδ'. βιβλ. τῶν διατάξεων κεῖται εἰς τὸν ιά. τίτ. τοῦ κή. βιβλ. τῶν βασιλικῶν καὶ δ ιζ'. τίτ. τοῦ έ. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐτέθη εἰς κεφ. ί. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου τῶν βασιλικῶν καὶ ή ριζ'. Ιουστινιάνειος νεαρὰ ἐτέθη, ὡς πολλάκις εἴπομεν, εἰς βιβλίον κή. τίτ. ζ'. κεφ. ἀ. οὗτως ἔχουσα ἐν μέρει, ὡς συνωψίσθη εἰς τὸ κείμενον. ‘Η δὲ περὶ γάμων κδ'. νεάρᾳ ἐτέθη εἰς βιβλίον κή. τίτ. ιδ'. καὶ τίτ. δ'. Τὸ τῆς ριζ'. νεαρᾶς κεφ. τὸ περὶ ρέπουδίου διαλεγόμενον οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά, ἀλλ' ἐδέχθη μᾶλλον τὸ ιγ'. κεφ. τῆς ριδ'. νεαρᾶς, καὶ ἔστι κεφ. δ'. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου, καὶ λέγει ἵσας εἶναι τὰς ποινὰς τῶν ἀλόγων ρέπουδίων καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι.

Κείμενον.

Αἰγαμίως δὲ λύεται γάμος, ἐὰν ὁ ἀνήρ ἐπὶ τριετίαν μετὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ γάμου μὴ δυνηθῇ τῇ γαμετῇ

(1) Χ. Ιρ. Σ. ιρ.—ρύσις Ε. ι. β.

συγγενέσθαι, καὶ διὰ τὸ μονάσαι, καὶ ἐὰν ὁ ἀνὴρ αἰχμάλωτος γένηται, καὶ ἀδηλον ἐπὶ πενταετίαν μείνῃ, εἰ ζῇ.

Σχόλιον.

Τὸ δ'. κεφ. τῆς κβ'. Ἰουστινιανέios νεαρᾶς ἐν τῷ ζ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου κείμενόν φησι· Ταῖς δὲ εἰρημέναις αἰτίαις συνείδομεν καὶ ταῦτα ὄγομαστι προσθεῖναι (1), ἐξ ὧν τοὺς γάμους ἔξεστι δίχα ποιηῆς διαλύειν. Καὶ αὐτίκα ἐπιφέρει καὶ τὰς αἰτίας, τὴν τῆς ἀσκήσεως δηλαδὴ, τὴν ἐπὶ τριετίᾳ ἀσύναπτον ὅμοζωίαν, καὶ τὴν τῆς αἰχμαλωσίας. Πλὴν ἀπὸ μὲν τῶν δύο αἰτίῶν χωρὶς ποιηῆς καὶ δόσεως οἰασδήποτες φῆσι λύεσθαι τὸ συνοικέσιον· ἀπὸ δὲ τοῦ μονάσαι θάτερον τῶν ὄμοζύγων φησὶ ταῦτα· Τηνικαῦτα γάρ κελεύομεν παρήγονταν εἶναι καὶ ἀνδρὶ, καὶ γυναικὶ, πρὸς τὰ καλλίω μεθισταμένοις, διαλύειν τὸ συνοικέσιον, καὶ ἀναχωρεῖν μετά τινος βραχείας ὑπολειψμένης τῷ καταλελειψμένῳ παραχωρίας. Ὡπέρ γάρ ἂν συμφωνήσκειν οἱ συμβάλλοντες ἀπὸ τελευτῆς γίνεσθαι κέρδος, τοῦτο ἔχειν δεῖ τὸν καταλελειψμένον παρὰ θατέρου, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνὴ καθεστήκοι, διέτι καὶ οὗτος τό γε ἐπὶ τῷ συνοικήσαντι δοκεῖ τελευτὴν, ἐτέρον ἀν' ἑτέρας βίου παρείαν ἐλόγεινος. Ἀλλὰ καὶ ἡ ῥηγ'. Ιουστινιανέios νεαρὰ, ἦτοι τὸ ή. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ δ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν παρακελεύεται τὸ, ἐν τῷ κόσμῳ περιλειφθέντα ἐκ τῶν ὄμοζύγων λαμβάνειν ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ ἀποκαρέντος, εἴ τι ἐκ τῆς προτελευτῆς τούτου ἀπὸ συμφώνου ἔμελλε προσαρμόσαι αὐτῷ, ὥπερ καὶ βραχεῖαν παραχωρίαν ἐκάλεσεν ἡ κβ'. νεαρὰ, πάντας πρὸς τὴν ἐκ τῶν ἑτέρων αἰτίῶν διδομένην ποιεῖν ἀποδλέψασα· τὸ γάρ ἀπὸ συμφώνου οὐδὲ ποιηὴ λογίζεται (2)· καὶ ταῦτα μὲν ἔχουσιν οὕτως. Εἰρωτῶ δὲ τῆς ριζ'. νεαρᾶς τοῦ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου λεγούσης ἐξ ἀποκάρσεως τοῦ ἀνδρὸς μὴ διδοσθαι ὑπόδολον τῇ γυναικὶ, καὶ τῆς κβ'. νεαρᾶς τοῦ βασιλέως Ιουστινιανοῦ διοριζομένης τὰ γραφέντα ἄνωθεν, ἀπαιτηθήσεται τι παρὰ τῆς γυναικὸς χάριν ὑποθό-

(1) Χ. Τρ. — προσθεῖναι 'Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — λέγεται 'Ε. Ι. Β.

λου ἐκ τοῦ ἀποκαρέντος ἄνδρὸς, οὐδὲ; *Λύσις.* Τὸ παλαιὸν οὐκ ἀπὸ συμφώνου ἐδίδοτο τὸ ὑπόδιολον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ νόμου· εἴ τι γὰρ ἡ γυνὴ ἐδίδου χάριν προικὸς, τασσοῦτον καὶ ὁ ἀνὴρ ὑποθάλλειν ποσὸν εἰς τὴν κοινὴν περιουσίαν ἤναγκαζέτο, δῆθεν καὶ ὀνομάσθη τοῦτο δὲ ἀνηρέθη· καὶ σήμερον τοιοῦτον ὑπόδιολον δὲ ἀνὴρ οὐ δίδωσιν, ἀλλ' ἀπὸ συμφώνου δίδωσί τι μέρος ὅσον συμφωνήσει ἐκ προτελευτῆς τῇ γυναικὶ· εἰ δὲ μὴ συμφωνήσει δοῦναί τι ὑπὲρ ὑποθάλλου, οὐκ ἀναγκασθήσεται δοῦναί τι. Νομίζω οὖν ὅτι ἡ μὲν νεαρὰ τοῦ βασιλέως κυρίου λέοντος τοῦ φιλοσόφου περὶ τοῦ ὑποθάλλου φησί· τοῦ ἐκ τοῦ παλαιοῦ νόμου ἐπιγινωσκομένου καὶ ἐξ ἀνάγκης διδομένου· ἡ δὲ νεαρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ περὶ τοῦ κέρδους τοῦ ἐκ προτελευτῆς κατὰ τὸ σύμφωνον διδομένου. Τὸ γοῦν ἐκ προτελευτῆς ἐνὸς τῶν ὁμοζύγων συμφωνηθὲν δίδοσθαι ποσὸν πρὸς τὸν ἐναπομείναντα ἀπαιτήσει μετὰ τὴν τοῦ ἑτέρου ἀπόκαρσιν ὁ εἰς τὸν βίον περιλειψθεὶς, οἷον ἂν καὶ ἔστι, καὶ ὅπως ἀν καλῆται· καὶ συμβαίνει τοιωντοτέρπως, ἐὰν ἀποκαρῇ ἡ γυνὴ, ἀπαιτεῖν τὸν ἄνδρα τὸ ἐκ προτελευτῆς ἐκείνης συμφωνηθὲν δοθῆναι τῷ περιόντι ποσὸν, καὶ ὑπόδιολον *καλῆται*⁽¹⁾ καταχρηστικῶς.

Καίμενον.

Τὸ δὲ κατὰ συναίνεσιν πρὸς τὸ συμφωνούμενον λύειν τὸν γάμον, εἰρητο μὲν πρώτην, ἀνηρέθη δὲ ἐκ τῆς εἰρημένης ριζῆς· νεαρᾶς, αὗθις δὲ ἀνεκανίσθη ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ βασιλέως. Καὶ τὴν ἀπροικὸν γαμετὴν δὲ ἀνὴρ ἐκβάλλων ἀλόγως⁽²⁾ δίδωσιν αὐτῇ τὸ τέταρτον⁽³⁾ τῆς περιουσίας αὐτοῦ τῆς καθαρᾶς· εἰ δὲ συμβῇ πλείωνας εἰναι παῖδας τῶν τριῶν, οὐ τὸ τέταρτον ἀλλὰ παιδὸς ἐνὸς ἀναλογίαν λαμβάνει· οὐ δύναται δὲ τὸ διδόμενον αὐτῇ ὑπερβαίνειν τὰς ράς τοῦ χρυσίου λίτρας. Οὐχ ὑπόκειται δὲ τούτοις ἡ ἀπροικὸς γυνὴ, ἀλόγως τοῦ ἀνδρὸς ἀναχωροῦσα, ὡς ἡ αὐτὴ ρίζη· νεαρά.

(1) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται ἐν Ἑ. Ἰ. Β. — (2) Χ. Τρ.—ἀναλόγως Ἐ. Ἰ. Β. —
(3) Χ. Τρ. — το δίκαιορον ἐ. Ἰ. Β.

Σχόλιον.

Η θ'. διάταξις τοῦ ιζ'. τίτλου τοῦ ἐ. βιβλίου τοῦ κώδικος διορίζεται κατὰ συναίνεσιν λύσθις τὸν γάμον, ἥτις οὐ κεῖται εἰς τὰ βασιλικά. Ἀλλ' οὐδὲ τὸ τῆς ριζ'. νεκρᾶς κεφ., τὸ ἀναιροῦν τὰς κατὰ συναίνεσιν λύσεις τοῦ γάμου, ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά, ἀλλ' ἀντὶ τούτων ἐτέθη τὸ ιγ'. κεφ. τῆς ρλδ'. νεκρᾶς, δπερ ἔστι κεφ. δ'. τοῦ ζ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου *τῶν βασιλικῶν* (1) ισοδυνχροῦν τῇ ριζ'. νεκρᾶς. Η νομοθεσία τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου ἔστι νεκρὰ Ἰουστινιανειος ρμ'. ἥτις οὐδὲ ὅλως ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Καὶ τὸ τὴν ἀπροικον γαμετὴν λαμβάνειν τὸ *τέταρτον* (2) τῆς ἀνδρώς περιουσίας ἐκ τοῦ ἀλόγως ἡεπουδικτεῦσκι αὐτὸν, μέρος ἔστι τῆς ριζ'. νεκρᾶς τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ πλὴν οὐδὲ τοῦτο ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά.

Κείμενον.

Τοσοῦτον δὲ ἀκώλυτός ἔστιν ἡ τῶν γάμων διάλυσις, ὅτι εἱρηται βιβλίω μέ. τίτ. ἀ. διατ. ιθ'. ώς ἐάν τις τῶν συνοικούντων ὄμολογήσῃ ποιηνήν, ἐκ τοῦ παρ' αἰτίαν αὐτοῦ λυθῆναι τὸν γάμον, οὐκ ἕρβωται ἀρκεῖ γάρ ἡ τῷ νόμῳ ἐπὶ τῶν τοιούτων ὠρισμένη ποιηνή, εἰ μὴ ἄρα καὶ ἡ ἐπερώτησις τοσαύτην περιέχει. Καὶ διάτ. ρλδ'. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι οὐ καλῶς ἐπερωτῶ τινα ποιηνήν ἐκ τοῦ μὴ γαμηθῆναι μοι, οὔτε μὴν τὴν ἥδη γαμηθεῖσάν μοι ποιηνήν ἐπερωτᾷν δύναμαι, ἐάν λύσῃ τὸν γάμον· τὰ αὐτὰ καὶ περὶ γυναικὸς ἐπερωτώσῃς τὸν ἀνδρον. Καὶ βιβλ. ἡ. τοῦ κώδικος τίτ. λή. διάτ. 6'. ὅτι ἀνισχύρως τις πακτεύει μὴ ἔξειναι αὐτῷ λῦσαι τὸν γάμον, καὶ οὐκ ἕρβωται ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐπερωτηθεῖσα ποιηνή.

Σχόλιον.

Τὸ ιθ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μέ. βιβλίου τῶν διατ. ἔστι

(1) Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ.—οὐχ εὑρηται ἐν Ε. Ι. Β.

κεφ. ιή. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μγ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, οὕτως
ἔχον· Εἴστι δὲ ἀνίσχυρος ἡ ἐπερωτωμένη ποινὴ, ἐκ τοῦ παρ'
αἰτίαν τινὸς τῶν συνοικούντων λυθῆναι τὸν γάμον, ἵνα μὴ
ἰδιωτικοῖς πάκτοις ἀνακρήται ἡ δημόσιος ποινή. Ζήτει καὶ β· β.
κη'. τίτ. ἐ. κεφ. ἐ καὶ τίτ. σ'. τοῦ μγ'. βιβλ. κεφ. θ'. καὶ θέ-
μα γ'. τοῦ Λζ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μγ'. βιβλ. καὶ θέμα ἀ.
τοῦ ρλδ'. κεφ. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. καὶ τίτ. καὶ θέμα θ'. τοῦ ρκά. κεφ.
καὶ βιβλ. θ'. τίτ. θ'. κεφ. σμγ'. καὶ βιβλ. κή. τίτ. ζ'. κεφ. ζ'.
ἢ. θ'. Τὸ ρλδ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μέ. βιβλίου τῶν διατά-
ξεών ἔστι κεφ. ρλδ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μγ'. βιβλ. τῶν βασιλι-
κῶν, οὕτως ᔁχον ὡς εἰς τὸ κείμενον ἐγράψη. Παρεγράψετο
δὲ δικούμνος ἔξωθεν σχόλιον ἐργάνεσσον τάχα τὸ κεφάλαιον,
καὶ διδάσκον, πότε τὰ γάριν μέλλοντος γάμου γινόμενα δε-
σμωτικὰ ἔγγραφα ὅφελουσιν ἔχειν τὸ ἐνεργόν, καὶ πότε ἀπρα-
κτεῖν· σὺ δὲ τῷ τοιούτῳ σχολίῳ μὴ προσχήσε, ἀλλὰ σημείωσαι
ἐκ τοῦ τοιούτου κεφαλαίου, ὅτι τὰ περὶ γάμων δεσμωτικὰ
ἔγγραφα, εἰ μὲν παρὰ μόνων τῶν μελλόντων συναρθῆναι γε-
γόνκσιν, εἰσὶν ἀνίσχυρα, ὅτον εἰς τὸ ποινὴν ἐκ παραβασίας
τούτων ἀπαιτηθῆναι· εἰ δὲ καὶ περὶ ἑτέρων τινῶν, ἔχουσι τὸ
ἰσχυρὸν, καὶ ἐκ τοῦ μὴ γενέσθαι τὸν γάμον ἐξ αἰτίας τινὸς
τῶν μελλουσῶν ἀπαίτεται τὸ πρόστιμον ἐκ τοῦ ἐπερω-
τηθέντος παρασκευάζειν αὐτὸν ποιησαὶ τὸν γάμον. Ζήτει καὶ
τὸν Παλαιὸν τοῦ ἀ. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ κή. βιβλ. καὶ κεφ. ιδ'.
ιε. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. καὶ τίτ. Η δὲ θ'. διάτ. τοῦ λή. τίτ. τοῦ η.
βιβλ. τοῦ κώδ. ἐστὶ κεφ. θ'. τοῦ σ'. τίτ. τοῦ μγ'. βιβλ. οὕτως
ἔχον, ὡς εἰς τὸ κείμενον ἐγράφη· καὶ τὰ μὲν τοῦ πολιτικοῦ
νόμου ἐν τούτοις. Γίνωσκε δὲ ὅτι πολλάκις ἐζητήθη εἰ δύνα-
ται ὁ δεσμωτικὰ τοιχύτα περὶ γάμου θέμενος μετά τινος γυ-
ναικὸς ἔγγραφα, ἢ καὶ γυμνήλια ἐπὶ μνηστείᾳ ἀσυστάτῳ, με-
τὰ τὸ ἀθετῆσαι τὰ δεσμωτικὰ ἔγγραφα, ἢ τὴν παράνομον
μνηστείαν, λαβεῖν ἑτέραν γυναῖκα, καὶ εἰς πρεσβυτέρου τόπον
ἀναχθῆναι. Σὺ γοῦν εἰπὲ, ὡς εἰ μὲν τὸ πρόσωπον τὸ κατεγ-
γυηθὲν τῷ θέλοντι λεφωθῆναι, μετὰ τὴν ἀθέτησιν τῶν ἔγγρά-
φων ὑπερέβη τὸν ἔκτον χρόνον, οὐ παραγγωρηθῆσεται ὁ τὰ
ἔγγραφα ἐκθέμενος, ἢ καὶ τὴν παράνομον μνηστείαν, ἑτέρῃ

συναφθῆναι γυναικὶ, καὶ οὕτως ἐξοικεῖναι, ὡς δίγχυρος λογιζόμενος διὰ τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ διὰ τὸ εἶναι δεκτικὴν ἔρωτος τὴν γυναικά. Εἰ δὲ ἡττον τῶν ἔξι χρόνων ἢν τὸ τοιοῦτον πρόσωπον, διε τὴν ἀθέτησις τῷ συμφώνῳ ἐγένετο, ἐνδυνάμως καὶ ἑτέρᾳ γυναικὶ ὁ τοιοῦτος συζευχήσεται, καὶ ἔλετος ἐρωτήσεται. Κατασκεύασον δὲ ταῦτα καὶ ἀπὸ τῆς νεαρᾶς νομοθεσίας τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ τῇδε διοριζομένης, ἀλλούς εἶναι τὰς μνηστείχες, ἐννόμους οὖσας, καὶ παρακελευμένης καὶν τύχῃ λυθῆναι μνηστείαν, ὡς μὴ κατὰ τοὺς νεομένους χρόνους γεγενημένην, μὴ ἔχειν ἐπ’ ἀδείας τὰ κεκωλυμένα συγγενικὰ πρόσωπα τῶν παρανόμως μνηστευθέντων πρὸς γάμου κοινωνίαν συνάπτεσθαι· καὶ ἀνάγνωθι τὴν τοιχύτην νεαρὰν καταστρωθεῖσαν εἰς τὸ θ'. κεφ. τοῦ παρόντος τίτ.

[Σημείωσαι τὴν παροῦσαν ἐρυηνείαν χάριν τῶν ἐπὶ γάμου ποιήσει γινομένων ἐγγράφων παρά τινων, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ παραπομπὰς καὶ λέγε κατὰ ταῦτας ἔχειν τὸ ἐνεργὸν τὰ δεσμωτικὰ, καὶ μὴ ἔχειν.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ πορνείας, μοιχείας, καὶ φθορᾶς, καὶ ἀρρενοκοιτίας. Ἀποστόλων κανὼν ἔξι. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν κ'. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν ἡ. Συνόδου σ'. κανὼν πς'. πζ'. λή. Βασιλείου κανὼν ζ'. ἡ. κά. κβ'. κέ. κς'. λ'. λδ'. λζ'. λθ'. μθ'. νή. νθ'. ξθ'. οζ'. Γρηγορίου Νύσσης κανὼν γ'.

Κείμενον.

Περὶ φθορᾶς, καὶ μοιχείας, καὶ ἀρρενοκοιτίας διαλαμβάνει δό νόμος, βιβλίῳ θ'. τοῦ κώδικος τίτ. θ'. καὶ βιβλ. μή. τίτ. ἐ. κεφαλικὴν τοῖς ταῦτα (1) πλημμελοῦσιν ἐπάγων τιμωρίαν· ἔνθα εἰρηται ὅτι τὸ μοιχικὸν οὐ μόνον

(1) Χ. Τρ.—τοιχύτα Ε. Ι. Β.

ἐπὶ φθορᾶς νομίμου γαμετῆς κινεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀσυ-
στάτου καὶ ἀθεμίτου γάμου, καὶ μνηστείας, καὶ παλλα-
κισμοῦ.

Σχόλιον.

Ο θ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τοῦ κώδικος κεῖται εἰς κεφ. μζ'.
τοῦ λζ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, καὶ δὲ οὐ τίτ.
τοῦ μή. βιβλ. τῶν διατ. κεῖται εἰς γ'. κεφ. τοῦ λζ'. τίτ. τοῦ
αὐτοῦ ξ'. βιβλ. καὶ ἀνάγνωθι διάφορα κεφ. τοῦ τοιούτου τίτ.
διδάσκοντα τοιαῦτα πολλὰ, οἷα σύνωψίσθησαν εἰς τὸ κείμενον.
Τὸ μέν τοις κεραλικῶς τιμωρεῖσθαι τοὺς μοιχοὺς, ή τοὺς ἀρρέ-
νοκοίτας, ή τοὺς φθορεῖς, οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικὰ, ἀλλὰ
φησὶ τὸ ογ'. κεφ. τοῦ βιβλίου λζ'. τίτ. Οἱ μοιχοὶ τυπτόμε-
νοι καὶ κουρευόμενοι ρινοκοπείσθωσαν· οἱ δὲ μέσοι καὶ οἱ
ὑπουργοὶ τῷ τοιούτῳ ἀσεβήματι γεγονότες, τυπτόμενοι καὶ
κουρευόμενοι διηνεκῶς ἔξοριζέσθωσαν. Ή δὲ ρλδ'. νεαρὰ τοῦ
βασιλ. ίουστινιανοῦ, ήτοι τὸ ιβ'. κεφ. αὐτῆς, δπερ ἐτέθη εἰς
τὸν ζ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλ. φησὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ταῦτα· Εἰ περὶ
μοιχείας δὲ ἀνὴρ νομίσει δύνασθαι τὴν ἔκυτοῦ γαμετὴν ἐλεγ-
χθῆναι, προσήκει τὸν ἄνδρα πρότερον ἐγγράφεσθαι τὴν γυναῖ-
κα, η καὶ τὸν μοιχὸν, καὶ εἴπερ τὸ τῆς μοιχείας ἔγκλημα
φανερῶς ἀποδειχθείη τηνικαῦτα διαζυγίου πεμπομένου, κε-
λεύομεν ἐκείνας τὰς ποινὰς τοῖς ἀμαρτάνουσιν ἐπάγεσθαι, ἃς
οἱ γόμοι διατυποῦσι· κάκείνων τὰς νομίμους ὑπομενόντων ποι-
νὰς, οἵτινες μέσοι η ὑπουργοὶ τῷ τοιούτῳ ἀσεβεῖ ἐγκλήματι
γεγόνασιν. Ἐκ τῆς οὐσίας δὲ τοῦ μοιχοῦ, εἰ ἔχει γαμετὴν, τὴν
προῖκα καὶ τὴν πρὸ γάμου δωρεὰν αὐτῇ περισώζεσθαι, η τὴν
ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου νόμου μοιραν, εἰ προικῷ συμβόλαιᾳ μὴ
παρηκολούθησαν· τὴν δὲ λοιπὴν αὐτοῦ περιουσίαν, εἰ μέν
εἰσιν ἀνιάντες η κατιόντες ἔως γ'. βαθμοῦ, λαμβάνειν αὐτοὺς
κατὰ τὰς τάξεις καὶ τοὺς βαθμούς· εἰ δὲ μή εἰσι τοιοῦτοι
τινες, τῷ δημοσίῳ προσκυροῦσθαι ταύτας κελεύομεν. Τὴν δὲ
μοιχευθείσαν γυναῖκα τὰς προσηκούσας ὑποβαλλομένην ποιναῖς
ἐν μοναστηρίῳ ἐμβάλλεσθαι, καὶ ἐφεζῆς ὅσα δὲ πατριάρχης
συνώψισεν. Ἀνάγνωθι καὶ τὴν λβ'. νεαρὰν τοῦ βασιλέως κυ-

ρίου λέγοντος τοῦ Σοφοῦ διορίζομένην τί ὄφείλει γίνεσθαι εἰς τοὺς μοιχοὺς, καὶ εἰς τὰς μοιχαλίδας. Περὶ ἀθεμίτων φησὶ τὸ οὗτον λόγον. τίτ. τοῦ ξ. βιβλ. ταῦτα· Οἱ αἰμομήται (1), εἴτε γονεῖς πρὸς τέκνα, εἴτε τέκνα πρὸς γονεῖς, ή ἀδελφοὶ πρὸς ἀδελφάς, ξίφει τιμωρείσθωσαν. Οἱ δὲ κατ' ἄλλην συγγένειαν πρὸς ἀλλήλους συμφθειρόμενοι, τούτεστι πατήρ εἰς γυναῖκα υἱοῦ, ή υἱὸς εἰς γυναῖκα πατρὸς ἥγουν μητριαὶν, ή πατρώδεις εἰς πρωγονὴν, ή ἀδελφὸς εἰς γυναῖκα ἀδελφοῦ, ή θεῖος εἰς ἀνεψιάν, ή ἀνεψιὸς εἰς θείαν, ή εἰς δύο ἀδελφάς, ή εἰς μητέρα ξένην καὶ τὴν αὐτῆς θυγατέρα ἐν εἰδήσει μιγνύμενος, οἱ τοιοῦτοι τυπτόμενοι ρινοκοπείσθωσαν αὐτοῖς τε καὶ αἷς αὐτοὶ συνεφθάρησαν. Ήσαύτως καὶ τὸ οὗτον λέγει· Οἱ πρὸς γάμον συναπτόμενοι, ή ἄλλως σαρκικῶς συμπλεκόμενοι ἔξαδελφοι, καὶ οἱ ἑξ αὐτῶν τικτόμενοι παιδες καὶ μόνον, ή πατήρ καὶ υἱὸς πρὸς μητέρα καὶ θυγατέρα, ή δύο ἀδελφοὶ πρὸς δύο ἀδελφάς, ή δύο ἀδελφοὶ εἰς μητέρα καὶ θυγατέρα, ή ἀνεψιὸς εἰς γεγενημένην τοῦ θείου γυναῖκα, εἴτε θεῖος πρὸς τὴν γεγενημένην τοῦ ἀνεψιοῦ γυναῖκα, πρὸς τῷ χωρισμῷ καὶ τυπτέσθωσαν. Τὸ οὗτον λέγει· Οἱ ταῖς μοναζούσαις, ή ταῖς διακονίσσαις, ή ταῖς ἀσκητρίαις ἐνασελγαίνοντες, ὡς τὴν νύμφην Χριστοῦ ἔκκλησίαν ἐνυδρίζοντες, ρινοκοπείσθωσαν αὐτοῖς τε καὶ αἷς οὗτοι συνεφθάρησαν. Τὸ οὗτον λέγει· Οἱ τῇ ιδίᾳ συγτέκνῳ ή ὄνδριᾳ γάμου μιγνύμενος, ή καὶ ἄλλως λαθραίως συμπλεκόμενος, ἀμα αὐτῇ ρινοκοπείσθω, δηλοντες πρότερον αὐτῶν ἀπ' ἄλλήλων διεσταμένων. Εἰ μέν τοι εἰς ὑπανδρὸν σύντεκτον διαπράττοιτο τοῦτο, ή μὲν ποινὴ ὠσαύτως προβαινέτω, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τυπτέσθωσαν. Λαγνωθεὶς καὶ τὸ οὗτον λέγει· Οἱ παρθένον ή χήραν ἀρπάσας, οὐ δύναται ταύτην γαμεῖν, οὐδὲ συναινοῦντος τοῦ ταύτης πατρὸς καὶ συγχωροῦντος τὸ ἔγκλημα. Οἱ μέν τοι γε ἀπὸ τοῦ ἀγίου βαπτίσματός τινα δεξάμενος οὐ δύναται ταύτην ὑστερον πρὸς γάμον ἀγαγέσθαι, ὡς δῆθεν θυγατέρα αὐτοῦ γενομένην, οὐδὲ τὴν ταύτης μητέρα ή θυγατέρα·

(1) Χ. Τρ. — αἰμομήται Β. Ι. Β.

αλλ' οὐδὲ ὁ νίδιος αὐτοῦ· ἐπειδὴ οὐδὲν ἄλλο οὕτω δύναται εἰσαγαγεῖν πατρικὴν διάθεσιν, καὶ δικαίαν γάμου κώλυσιν, ὡς ὁ τοιοῦτος δεσμὸς, δι' οὗ, Θεοῦ μεσάζοντος, αἱ ψυχαὶ αὐτῶν συνάπτονται. ἀνάγνωθε τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. κεφ. γ'. θέμα 6. καὶ γ'. καὶ κεφ. ιχ. καὶ βιβλ. ζ'. τίτ. ή. κεφ. δ'. καὶ βιβλ. μέ. τίτ. ή'. κεφ. ζ'. θέμα γ'. καὶ κεφ. ι. θέμα 6'. καὶ γ'. καὶ βιβλ. ζ'. τίτ. γ'. κεφ. ή. καὶ κεφ. ηζ'.

Κείμενον.

‘Η μέν τοι πορνεία οὐκ ἐπαινεῖται μὲν παρὰ (1) τῷ πολιτικῷ νόμῳ, οὐκ ἀπαγόρευται δέ. Ἀμέλει εἴρηται βιβλίων ιβ'. τίτ. έ. διάτ. δ'. ὅτι τὸ διδόμενον πόρνη οὐκ ἀποδίδοται· ἐπειδὴ γάρ ἐστι πόρνη, οὐκ ἔστιν αἰσχρὸν τὸ λαβεῖν αὐτὴν, εἰ καὶ αἰσχρόν ἐστι τὸ εἶναι αὐτὴν πόρνην. Καὶ βιβλ. λθ'. τίτ. έ. διάτ. στ'. ὅτι καὶ δι' ἀσεμνογ αἰτίαν γίνεται καλῶς δωρεὰ, οἷον εἰς πόρνην, καὶ ἔρρωται. Καὶ βιβλ. μζ'. τίτ. ή'. διάτ. λθ'. ὅτι δ ἀρπάζων ἢ κρύπτων ἀλλοτρίαν δούλην πόρνην οὕταν, οὔτε ὡς ἀνδραποδιστής, οὔτε ὡς κλέπτης ἐνέχεται· οὐ γάρ κλοπῆς, ἀλλ' ἥδονῆς χάριν τοῦτο ἐποίησεν. Εἰ γάρ καὶ θυρίδας τις κλάσσει τῆς πόρνης, καὶ εἰσελθόντες ἐτεροὶ μὴ παρ' αὐτοῦ εἰσαχθέντες κλέψουσι τὰ πράγματα αὐτῆς, οὐκ ἐνέχεται ὡς κλέπτης.

Σχύλιον.

Τὸ δ'. διάτ. τοῦ έ. τίτ. τοῦ ιβ'. βιβλίου ἐστὶ θέμα 6'. τοῦ έ. κεφ. τοῦ ή'. τίτ. τοῦ κδ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, τὰ αὐτὰ λέγον. Τὸ ζ'. διάτ. τοῦ έ. τίτ. τοῦ λθ'. βιβλ. ἐστὶ κεφ. έ. τοῦ ά. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, οὕτως ἔχον, ὡς εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθη. Τὸ λθ'. διάτ. τοῦ ή'. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλίου ἐστὶ κεφ. λθ'. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον ὡς ἐδηλώθη· καλῶς δὲ εἶπεν, ὅτι δ ἀρπάζων ἀλλοτρίαν

(1) οὐχ εὑρηται δ, παρὰ Ιν Χ. Τρ.

δούλην πόρην οἷσαν οἷς ἐνέχεται ὡς ἀνδραποδιστής, ἥγουν οἱ μεταλλίζεται, ὡς ἐν τῷ βασιλικῷ κεῖται ὁ γάρ ἀρπάζων δούλην μὴ οἷσαν πόρην μεταλλίζεται καὶ ζήτει τὸν μή. ὅλον τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου.

Κείμενον.

Λέγει δὲ καὶ βιβλίον λή. τίτ. ἡ. ὅτι οἱ πορνογενεῖς οὐ μόνον τῆς μητρὸς, ἀλλὰ καὶ τῶν κυτὰ μητέρα συγγενῶν κληρονομοῦσι, καὶ ὑπ' αὐτῶν κληρονομοῦνται. Ἡ δὲ Ἰλλουστρία νομίμους ἔχουσα παῖδας, καὶ περνογενεῖς, οὓς εἰν δύναται παραχρεῖν τοῖς πορνογενέσιν οὔτε ζῶσα, οὔτε τελευτώσα, ὡς βιβλίον στ'. τοῦ κώδικος τίτ. νξ'. διάτ. ἐ. 'Ο δὲ ἀπὸ πορνείς οὔτε λέγεται ἔχειν πατέρα, ὡς βιβλίον ἀ. τίτ. ἐ. διάτ. κγ'. 'Ο μέν τοι παλλακισμὸς νόμιμός ἐστι, κακείνας ἔχειν δυνάμεθα παλλακὰς ἄνευ ἐγκλήματος, πρὸς ἃς οὐ πληρεμελεῖται ἀθέμιτον, οἶον τὴν παλλακὴν τοῦ ἰδίου πατρὸς, ἣ πάππου, ἢ τὴν θυγατέρα τῆς ἰδίας ἀδελφῆς, ὡς βιβλίον κέ. τίτ. ξ'. καὶ βιβλίον κγ'. τίτ. 6'. διάτ. νέ. καὶ βιβλίον μή. τίτ. ἐ. διάτ. ιά. Παλλακεύονται δὲ αἱ ἀπελεύθεραι καὶ εὐγενεῖς ἀσημοι· ὁ γάρ εὐγενῆς καὶ σεμνῆν παλλακεύμενος χρήζει περὶ τούτου ἐκμαρτυρίου, ἐπεὶ γαμετὴν αὐτὴν ἔχει, ἢ τοῦτο παραιτούμενος, ἀθέμιτον πρὸς αὐτὴν πληρεμελεῖ, οὐ μήν καὶ μοιχείαν, ἐπειδὴ τὸ τῆς παλλακῆς ὄνομα ἔγνωσται τοῖς νόμοις· ὅθεν εἴρηται βιβλ. στ'. τοῦ κώδικος τίτ. νξ'. διάτ. ἐ. ὅτι ἡ ἐλευθέρα νομίμως ἐλευθέρω παλλακευθεῖσα τοὺς ἐκ τῆς τοιαύτης συναφείας τεχθέντας ἔξει κληρονόμους μετὰ τῶν νομίμων παίδων· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, πολλὰ περὶ τῶν ἀπὸ παλλακῶν τικτομένων, ἥγουν νόμων καὶ φυσικῶν, ὁ νόμος ἐν τῷ κώδικι καὶ ταῖς νεαραῖς διαλαμβάνει, διδάσκων τίνες εἰσὶ, καὶ πῶς δύνανται γίνεσθαι τῷ πατρὶ γνήσιοι, καὶ πότε, καὶ πόσον δύνανται λαβεῖν τῶν τοῦ πατρὸς πραγμάτων.

Σχόλιον.

Ό ή. τίτ. τοῦ λή. βιβλ. τῶν διγέστων ἐτέμη εἰς κεφ. σ'. τοῦ β'. τίτ. τοῦ μέ. βιβλ. τῶν βασιλ. καὶ φησι τὸ ζ'. κεφ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. Αὕτη ἡ διακατοχὴ (1) πάντας καλεῖ τοὺς συγγενεῖς, εἰ καὶ τῷ πολιτικῷ οὐ καλοῦνται ὅθεν καὶ οἱ πορνογενεῖς ἀδελφοὶ καὶ πρὸς ἄλλήλους, καὶ πρὸς τὴν μητέρα τὴν συγγενεῖς, θαύμασιν ἔχοντες, καὶ ἡ μήτηρ πρὸς αὐτούς. Τὸ αὐτὸ λέγομεν καὶ περὶ τῆς ἐλευθερωθείσης ἐγκύου δούλης. Καὶ τὸ θ'. κεφ. Ἡ τοῦ πορνογενοῦς κληρονομία οὐκ ἀνήκει τοῖς κατὰ πατέρα συγγενεῖσιν, οὐ γὰρ ἔχει πατέρα· τῇ μητρὶ δὲ αὐτοῦ καὶ τοῖς διμομητρίοις ἀδελφοῖς δίδοται ἡ συγγενεικὴ βαύθεια. Καὶ ταῦτα μέν φασιν οἱ νόμοι διδάσκοντες διαφορὰν τῶν πορνικῶν συναπτομένων, καὶ λέγοντες τοὺς ἐκ πορνείας κληρονομεῖσθαι παρὰ τῶν μητρώων συγγενῶν· πατέρα δὲ ἡ πατρῷος συγγενεῖς μὴ ἐπιγινώσκειν αὐτούς, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ μιᾷ οὐγγίᾳ τὸν νόθον υἱὸν κληρονομεῖν' τὸν πατέρα. Οἱ δὲ περὶ γάμων νόμοι καὶ οἱ κανόνες ἐπιγινώσκουσι καὶ τὴν πορνείαν συγγένειαν, καὶ τοὺς πορνικῶν συναπτομένους συγγενεῖς, ὡς τοὺς ἐννόμους συγγενεῖς τῇ αἴμομιξίᾳ παραπεσόντας κολάζουσι· καὶ ἀνάγνωθε τοὺς εἰς τὸ θ'. κεφ. κειμένους κανόνας, καὶ τὴν ριή· νεαρὰν τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ κειμένην ἐν τῷ τέλει τοῦ λ'. τίτ. τοῦ μέ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν. Ή ἐ. διάτ. τοῦ ν'. τίτ. τοῦ σ'. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. μβ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μέ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν λέγον· Εἴ τις ἐνδοξός γυνὴ υἱὸν ἀπὸ τῶν νομίμων γάμων ἔτεκε, καὶ ἄλλον πορνογενῆ ἔσχεν, ὥ τινε πατήρ ἄδηλος ἐστι, κατὰ ποῖον τρόπον τὰ πράγματα τὰ μητρῶα πρὸς αὐτοὺς ἔρχονται, εἴτε μόνον εἰς τοὺς νομίμους παῖδας, εἴτε καὶ εἰς τοὺς πορνογενεῖς, μήπιθαλλετο. Θεσπίζομεν τοίνυν, ἵνα μήτε ἐκ διαθήκης, μήτε ἐξ ἀδιαθέτου, μήτε ἀπὸ δωρεᾶς ἐν ζωῇ γενομένης, νομίμων παίδων ὑπόντων, τίποτε παντελῶς ἐκ τῶν ἐνδόξων μητέρων εἰς τοὺς πορνογενεῖς ἔλθῃ· ἐπειδὴ ἐν ταῖς γυναιξὶ ταῖς εὐγενέσι καὶ ἐνδόξοις, αἷς τισιν ἡ τῆς σωφροσύνης

(1) X. Τρ. Βασ. Β. — ἡ διαδοχὴ Έ.

παραφυλακή ἐξαίρετόν τι χρέος ἔστι, καὶ ὄνομάζεσθαι τοὺς πορνογενεῖς πάνυ ἀδίκον, πάνυ σφοδρὸν, καὶ τῶν ἡμετέρων καιρῶν ἀνάξιον κρίνομεν, καὶ τοῦτον τὸν νόμον αὐτῇ τῇ σωφροσύνῃ, ἢν διὰ παντὸς ἐπιμελητέαν κρίνομεν, ἀξίως καθιεροῦμεν. Εἶν δὲ παλλακὴ ἐλευθέρας τύχης ὑπάρχουσα, οἷον ἡ θυγατέρα ἀπὸ θεμιτῆς συνηθείας πρὸς ἀνθρώπουν ἐλεύθερον γενομένης ἔτεκε, τούτους καὶ μετὰ τῶν νομίμων παίδων εἰς τὰ μητρῷα ἐλθεῖν πράγματα, ἂτινα αὐτὴν νομίμω δικαίω καὶ ἐν ίδιᾳ οὐσίᾳ κέκτηται, οὐδεὶς φιλόνος ἔστι. Τὸ κγ'. διάτ. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τῶν διατ. ἔστι κεφ. ιθ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλ. λέγον· Οὐ μὲν ἐξ ἐννόμου γάμου τικτόμενος ἐπεται τῷ πατρὶ ὁ δὲ πορνογέννητος, τῇ μητρί. Καὶ τὸ κδ'. κεφ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τίτ. Οὐ μὴ ἀπὸ νομίμου γάμου τικτόμενος τῇ μητρὶ ἐπεται, εἰ μὴ νόμος ἴδικὸς ἐτερόν τι δρίζει. Οἱ ζ'. τίτλος τοῦ κέ. βιβλ. τῶν διατάξεων οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Οἱ δ'. τίτ. τοῦ κγ'. βιβλ. τῶν διατάξεων ἐτέθη ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν κή. τίτ. δ'. τὸ δὲ νέ. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. οὐ κεῖται εἰς τὰ βασιλικά. Οἱ ἐ. τίτ. τοῦ μή. βιβλίου τῶν διατάξεων κεῖται ἐν βιβλίῳ τῶν βασιλικῶν ξ'. τίτ. λζ'. τὸ δὲ ιά. διάτ. οὐκ ἐξελήφυη. Φησὶ δὲ τὸ δ'. θέμα τοῦ ἀ. κεφ. τοῦ λζ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου. Οἱ γυναῖκι σεμνὴν καὶ εὐγενῆ παλλακευόμενος, καὶ μὴ ποιῶν ἐν ἐκμαρτυρίῳ τοῦτο κατάδηλον, ἢ γαμετὴν αὐτὴν ἔχει, ἢ τοῦτο παραιτούμενος, ἀσέλγειαν πρὸς αὐτὴν πληρμελεῖ, οὐ μὴν καὶ μοιχείαν, δηλονότι ἐν ᾧ πόρον ἐκ τοῦ ίδίου σώματος οὐκ ἐποίησεν. Ή οἱ διάτ. τοῦ νζ'. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλίου τοῦ κώδικος οὐκ ἐτέθη ἐξ ὅλοκλήρου εἰς τὸ κείμενον, ἀναθεν οὖσα ἐν κεφαλαίῳ μβ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μέ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν. Τὸ δ'. κεφ. τῆς ιθ'. Ίουστινιανείου νεαρχεῖ, καὶ τὸ ιγ'. κεφ. τῆς ιη'. καὶ ἡ ιθ'. νεαρδ, καὶ τὸ γ'. κεφ. τῆς οή. καὶ τὸ γ'. κεφ. τῆς πθ'. περὶ τῶν ἐκ νομίμων, καὶ τῶν ἐκ παλλακῶν, καὶ περὶ τῶν ἐκ νόθων γενομένων γυνησίων παίδων διδάσκοντα, ἐτέθησαν εἰς τὸν ἀ. καὶ δ'. τίτ. τοῦ λδ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ ἀνάγνωθε τούτους.

Κείμενον.

Καὶ δούλας δὲ ιδίας δυνάμεθα παλλαχεύεσθαι. Εἴρηται γὰρ βιβλίῳ στ'. τίτ. δ'. διάτ. δ'. ὅτι ἡ τῷ δεσπότῃ μέχρι τελευτῆς αὐτοῦ παλλαχεύεται, μὴ ἔχοντες γκαμετὴν νόμιμον, ἀρπάζεται μετὰ τῶν παῖδων αὐτῆς εἰς εὐγένειαν, καὶ λαμβάνει τὸ πεκούλιον, ὅπερ εἶχεν ἐν τῷ τελευτᾷ τὸν δεσπότην, πρὸς τὸ νόμιμον μέτρον καὶ οὐκ ἔχουσι κατ' αὐτῆς πατρωγικὸν δίκαιον οἱ παιδεῖς, ἢ οἱ κληρονόμοι, ἣ οἱ συγγενεῖς τοῦ τελευτήσαντος. Καὶ βιβλίον ζ'. τοῦ αὐτοῦ κώδικας τίτ. ιε. διάτ. γ'. φησὶν, ὅτι δούλην παλλαχήν μέχρι τελευτῆς ἐτραχηλίας, δύναται περιών ὅπερ ἐθέλει ποιεῖν ἐπ' αὐτῇ, καὶ τοῖς ως εἰκὸς ἐξ αὐτῆς τεχθεῖσι, καὶ ἐν τελευταίᾳ βουλήσει καταλιμπάνειν ἄλλω, ἢ δητῶς τῷ κληρονόμῳ εἰ δὲ τελευτήσει μηδὲν εἰπών, ἀγαρπάζονται εἰς ἐλευθερίαν καὶ οἱ ως εἰκὸς τεχθέντες ταύτης (1), ἐνῷ μὴ ἔσχεν δ τελευτήσας νόμιμον γαμετήν ὁ γὰρ γεγαμημένος οὔτε ἐλευθέρον, οὔτε δούλην δύναται παλλαχεύεσθαι τὸ δὲ μοιχειὸν κινεῖται καὶ περὶ φθορᾶς παλλαχής, ως βιβλίον μή. τίτ. έ. διάτ. ιά. ιγ'. Παλλαχή δέ ἐστιν ἡ νομίμως τινὶ συζῶσα, χωρὶς γάμου· ἡ δὲ ηττον τιμιωτέρα παράκοιτις λέγεται, ως βιβλίον ν'. τίτ. ιε'. διάτ. ρυδ'.

Σχόλιον.

Τὸ δ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι θέμα δ'. τοῦ κή. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ μῆ'. βιβλίου οὗτος ἔχον, ως εἰς τὸ κείμενον συγωψίσθη. Ή γ'. διάτ. τοῦ ιε. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. γ'. τοῦ μῆ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. λέγον οὕτως. Έάν τις δούλην ἔχῃ ἐν τῇ ίδίᾳ συγκρείᾳ μὴ ἔχων γαμετὴν, καὶ μείην μετ' αὐτῆς μέχρι τελευτῆς, εἴτε ἔχων

(1) X. Ιρ. — ταῦτα 'Ε. Ι. Β.

παῖδας ἐξ αὐτῆς, εἴτε μὴ, καὶ μηδὲν εἶπῃ περὶ αὐτῆς ἐν τῷ
ἰδίᾳ διαθήκῃ, γίνεται ἐκείνη (1) ἐλευθέρα· ἀκούων δὲ ἀπὸ τοῦ
παρόντος κανόνος, ὅτι γίνεται ἐκείνη ἐλευθέρα, μὴ νομίσῃς ὅτε
οἱ παῖδες αὐτῆς δουλείᾳ ὑπόκεινται, ἐλευθεροῦνται γάρ καὶ αὐτοὶ,
ὡς τὸ ἀνωτέρῳ (2) κεφ. τοῦ μ.θ'. βιβλ. φησί, καὶ οἱ τοῦ παρόν-
τος κεφ. παράτιτλοι. Τὸ ιθ'. καὶ ιγ'. διάτ. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ μὴ.
βιβλ. οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Τὸ ρυ.δ'. διάταγμα τοῦ ιε'.
τίτ. τοῦ ν'. βιβλ. τῶν διατάξεών ἐστι κεφ. ρυ.δ'. τοῦ 6'. τίτ.
τοῦ 6'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον· Παλλακή ἐστιν ἡ
συζῶσά τινι ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ νομίμου χωρίς γάμου· ἡ δὲ
ἡττον τιμιωτέρα φέλη λέγεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Ἐὰν γυνὴ λαϊκοῦ μοιχευθῆ. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν
χ'. Συνόδου Νεοκαισαρείας κανὼν ἡ. Ἀνάγνωθι τὰ παρα-
γεγραμμένα ἐν τῷ λβ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ παρόντος
συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ φθορᾶς, καὶ γάμου χήρας, καὶ τίς λέγεται χή-
ρα. Βασιλείου κανὼν ιή. κδ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τῶν ἐπὶ γάμῳ γυναικας ἀρπαζόντων, ἡ βια-
ζομένων, ἡ φθειρόντων παρθένους, καὶ περὶ συνιστόρων
αὐτῶν. Ἀποστόλων κανὼν ξζ'. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν
ιά. κέ. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν κζ'. Συνόδου στ'.
κανὼν ιβ'. Βασιλείου κανὼν κβ'. λ'. λγ'. λη'. νγ'. Ἀνά-

(1) Χ. Τρ. — κάκείνη ἐ. ι. β. — (2) Χ. Τρ. — τὸ ἀνώτερον ἐ. ι. β.

γνωθει τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ λ'. κεφ. τοῦ θ'. τίτ
τοῦ παρόντος (1) συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῶν παρὰ γνώμην τῶν οἰκείων γονέων ἢ δε-
σποτῶν γαμουσῶν. Βασιλείου κανὼν λή. μά. μβ'.

Κ είμ εν ο ν.

‘Η (2) ὑπεξουσία, ἢ δ ὑπεξούσιος οὐ δύνανται νομίμως
γαμεῖν μὴ συναινοῦντος τοῦ ἔχοντος αὐτοὺς ὑπεξουσίους,
ώς βιβλίον ἐ. τοῦ κώδικος τίτ. δ'. καὶ βιβλ. κγ'. τίτ. 6'.
εἰμὴ γεγονυῖαν τὴν θυγατέρα κέ. ἐνιαυτῶν ὑπερέθετο
ζεῦξαι τότε γὰρ ἐαυτὴν ἐλευθέρω ζεῦξαι δύναται, ώς ἡ
περὶ τῶν ἐπὶ κλήρῳ ἀχαριστιῶν (3) ριέ. γεαρά.

Σχόλιον.

Ο δὲ δ'. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλ. τοῦ κώδικος ἐτέθη εἰς κεφάλαιον
κζ'. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου τῶν βασιλικῶν· οὐ κεῖται
δὲ τοιοῦτον κεφάλαιον ἐν ὅλῳ τῷ τίτ. οἷον ἐντὸς ἐγράφη. Ότι
δὲ οὐ δύναται ὑπεξούσιος, ἢ ὑπεξουσία νομίμως γαμεῖν, χω-
ρὶς γνώμης τῶν ἔχοντων *αὐτοὺς* (4) ὑπεξουσίους, δῆλον ἐστιν
ἀπὸ κεφ. πολλῶν. Ο δ'. τίτ. τοῦ κγ'. βιβλ. τῶν δικτ. κεῖ-
ται ἐν κεφ. ἀ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ κή. βιβλ. καὶ φησι τὸ δ' κεφ.
τοῦ αὐτοῦ τίτ. Οὐ γίνεται γάμος, εἰμὴ συναινέσσουσιν οἱ συνα-
πτόμενοι, καὶ οἱ ἔχοντες αὐτοὺς ὑπεξουσίους. Ή ριέ. γεαρὰ κεῖται
εἰς τὸν ἡ. τίτ. τοῦ λέ. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ φησι τὸ δ'.
ταύτης κεφ. ταῦτα. Εἴ τινι ἐκ τῶν εἰρημένων γονέων βουλο-
μένῳ τῇ ιδίᾳ θυγατρὶ ἢ ἐγγόνῃ ἀνδραῖ δοῦναι, καὶ προϊκα κα-

(1) Χ. Τρ. 'Ε. — τούτου συντάγματος 'Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. 'Ε. — ἄγεν τοῦ,
ἢ 'Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. ἐ. — ἡ περὶ τῶν ἐν κλήρῳ ἀχαριστιῶν 'Ι. Β. — (4) Χ. Τρ.
— εὐχ. αὔργυροι τῷ, αὔτοῖς ἐν ἐ. 'Ι. Β.

τὰ τὴν δύναμιν τῆς ιδίας περιουσίας ὑπὲρ αὐτῆς παρασχεῖν,
έκεινη μὴ συναινέσῃ, ἀλλ’ αἰσχρὸν βίον ἐπιλέξηται· εἰδὲ καὶ
μέχρι τοῦ χέ. (1) ἐνιαυτοῦ ἡλικίας ἡ θυγάτηρ γένηται, καὶ οἱ
γονεῖς ὑπέρθυνται ταύτην ἀνδρὶ συνάψαι, καὶ ἵσως ἐκ τούτων
συμβαίη εἰς τὸ ἔχυτῆς σῶμα ἀμαρτῆσαι, τοῦτο εἰς ἀχαριστίαν
τῇ θυγατρὶ λογίζεσθαι οὐ βουλόμεθα· ἐπειδὴ οὐ τῇ θαυτῇ,
ἀλλὰ τῇ τῶν γονέων αἰτίᾳ τοῦτο γινώσκεται πλημμελήσα-
σα (2). Καὶ ταῦτα μὲν ἡ ἐν τοῖς βασιλικοῖς καταστρωθεῖσα
νεκρά. Σὺ δὲ πρόσχεις, δτὶ τὸ δύνασθαι τὴν θυγατέρα μετὰ τὸν
χέ. χρόνον ἔχυτὴν ἐλευθέρω συζεῦξαι νόμῳ γάμου παρὰ γνώ-
μην τοῦ πατρὸς αὐτῆς οὐ προσελήφθη εἰς τὰ βασιλικὰ, καὶ
διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐνεργεῖ. Σημείωσαι (3) τὰ ἐν τῷ παρόντι θ'. κε-
φαλαίῳ γραφέντα περὶ ὑπεξουσίων θυγατέρων. ἐπειδὴ δέ τι-
νες εἴπον δτὶ πορνεύσασα μὲν ἡ θυγατήρ μετὰ τὸν χέ. ἐνιαυ-
τὸν οὐκ ἀποκληρωθήσεται κατὰ τὸ ιβ'. κερ. τοῦ ἡ. τίτ. τοῦ
λέ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, δπερ καὶ κατεστρώθη ἐνταῦθα·
γαμηθεῖσα δὲ ἀποκληρωθήσεται διὰ τὸ μὴ καταστρωθῆναι εἰς
τὰ βασιλικὰ τὸ δύνασθαι τὴν θυγατέρα μετὰ τὸν χέ. χρόνον
ἔχυτὴν συζεῦξαι ἀνδρὶ κατὰ νόμον γάμου παρὰ γνώμην τοῦ
πατρὸς αὐτῆς, λέγω, δτὶ ἐπεὶ ἡ αὐτὴ Ἰουστινιάνειος νεα-
ρὰ ἡ τὰς αἰτίας ἀπαρθυμούμενη, δι’ ἀς δύγανται οἱ γονεῖς παῖ-
δες ἀποκληροῦν, διορίζεται ἀποκληροῦσθαι τὸν οὐδὲν παρὰ τοῦ
πατρὸς μετὰ μήμων ἡ κυνηγῶν συνχναστρεφόμενον, ὁφείλομεν
λέγειν καὶ τὴν πόρνην καὶ τὸν γάμον ποτὲ μὲν συγγνωστέον
εἶναι, ποτὲ δὲ ἀσύγγνωστον. Εἰ μὲν γὰρ ἡ θυγατήρ κατὰ νό-
μον γάμου συζευχθῆ, εἴτε πρὸ τῆς τελείας ἡλικίας αὐτῆς, εἴτε
μετὰ ταῦτα μετ’ (4) ἀνδρὸς ἀνεπιψόγου, ὥστε μὴ τραχέως
διὰ τοῦ γάμου ὄθρισθηνται τὸν πατέρα, δ μὲν γάμος λυθήσεται
ἐκ προσελεύσεως τοῦ πατρὸς, ως ἀνυπόστατος· ἡ δὲ θυγατήρ
οὐκ ἀποκληρωθήσεται, δπερ δὴ γενήσεται, καὶ ἐὰν δμοίως πορ-
νεύσῃ εἰ δὲ τραχεῖται ὄθριν ἐπαγάγῃ τῷ πατρὶ, εἴτε γαμου-
μένη, εἴτε πορνεύουσα, (5) ἀποκληρωθήσεται. Τὸ αὐτὸ δὲ γε-

(1) Χ. Τρ. 'Ε. — χ'. Β. — (2) Χ. Τρ. 'Ε. — πλημμελησάση Β. — (3) ἀπα-
σα ἡ παροῦσα Σημείωσις οὐχ εἴρηται ἐν 'Ε. καὶ 'Ι. — (4) Χ. Τρ. — οὐχ εἴ-
ρηται ἡ μετὰ ἐν Β. — (5) Χ. Τρ. — πορνεύουση Β.

γήσται καὶ ἐπὶ υἱοῦ. Τὰ δὲ τῆς πορνείας μετὰ δικηρίσεως συζητηθήσεται· ἀλλη γάρ ἔστιν ἡ πολυχρόνιος, καὶ ἑτέρᾳ ἡ πρόσκαιρος.

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Ι'.

Περὶ τῶν πορνευουσῶν, καὶ ἀναιρουσῶν τὰ τικτόμενα, ἡ ποιουσῶν φθόρια. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν κά. Συνόδου στ'. κανὼν Κά. Βασιλείου κανὼν 6'. ἥ. νβ'.

Κείμενον.

Εἴρηται βιβλίω μζ'. τίτ. ιά. διατ. δ'. ὅτι ἡ ἐπίτηδες ἐκτρώσασα προσκαίρως ἔξορίζεται· τὸ αὐτὸν καὶ βιβλίον μή. τίτ. ἥ. διάτ. ἥ. Ἐν δὲ τῇ λθ'. διατάξει τοῦ θ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. φησίν, ὅτι ἡ ἐπὶ χρήμασιν ἐκτρώσασα κεφαλικῶς τιμωρεῖται· ἡ δὲ μετὰ διαζύγιον πρὸς μῆσος τοῦ ἀνδρὸς τοῦτο ποιήσασα προσκαίρως ἔξορίζεται. Καὶ διάτ. λή. τοῦ αὐτοῦ τίτ. ὅτι ὁ πόμχ δεδωκὼς πρὸς ἀμβλωθρίδιον, εὐτελῆς μὲν ὃν μεταλλίζεται, τίμιος δὲ ἔξοριζεται· μετὰ μερικῆς δημεύσεως· ἐσχάτῃ, δὲ τιμωρία ἐπάγεται, ἐάν τις ἀπέθανεν ἐκ τούτου· ταῦτα γὰν χωρὶς δόλου τὸ ἀμβλωθρίδιον (1) δέδωκε.

Σχόλιον.

Τὸ δ'. διάτ. τοῦ ιά. τίτ. τοῦ μζ'. βιβλ. τῶν διατ. ἐστὶ κεφ. δ'. τοῦ κβ'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν οὕτω λέγον ὡς εἰς τὸ κείμενον ἐγράφη. Τὸ ἥ. διάτ. τοῦ ἥ. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. εὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Τὸ λθ'. διάτ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. τῶν διατ. ἐστὶ κεφ. λθ'. τοῦ γά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. τῶν βασιλ. καὶ διορίζεται ὅσα ἐδηλώθησαν εἰς τὸ κείμενον. Τὸ δὲ λή. διάτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. καὶ τίτ. ἐστὶ θέμα σ'. τοῦ λή.

(1) Χ. Το. -- τὸ πόμχ Ἐ. Ι. Β.

κεφ. τοῦ νά. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. "τῶν βασιλικῶν" (1) τὰ παρὰ τοῦ πατριάρχου συνοψισθέντα διεξιόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Περὶ τῶν βδελυσσομένων τὸν γάμον, καὶ κρέα, καὶ οἶνον. Ἀποστόλων κανὼν υἱὸς Συνόδου Γάγγρας κανὼν ἀ. 6'. δ'. θ'. Βασιλείου κανὼν κή. πέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ λαϊκῶν ἔχυτούς ἀκρωτηριαζόντων. Ἀποστόλων κανὼν κδ'. κδ'. Συνόδου Νικαίας κανὼν ἀ. Λαγάνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ιδ'. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Περὶ λαϊκῶν ἔσθιόντων εἰδωλόθυτα, ἡ κρέα. ἐν αἷματι, ἡ πνεκτὰ, ἡ θηριάλωτα, ἡ θηρισμαῖα. Ἀποστόλων κανὼν ξγ'. Συνόδου Αγκύρας κανὼν γ'. Συνόδου Γάγγρας κανὼν 6'. Συνόδου στ'. κανὼν ξξ'. Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς περὶ τῶν τὰ εἰδωλόθυτα φαγόντων κανὼν ἀ. Βασιλείου κανὼν πά

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ λαϊκοῦ (2) ὑβρίζοντος βασιλέα. Ἀποστόλων κανὼν πδ'. Αγάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ λσ'. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

(1) Χ. Τρ. — οὐκ εὑρεται ἐν Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — περὶ λαϊκοῦ Ε. Ι. Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Περὶ ὁρθοδόξων λαμβανόντων εὐλογίας ἀπὸ αἱρετικῶν, ἡ Ἰουδαίων, ἡ συνεορταζόντων, ἡ συνηστευόντων Ιουδαίοις· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τῷ σαββάτῳ σχολάζειν, ἀλλὰ κατὰ τὸ δυνατὸν τῇ χυριακῇ. Καὶ περὶ τῶν εὐχομένων ἐν μοναστηρίῳ, ἡ ἐκκλησίαις αἱρετικῶν. Ἀποστόλων κανὼν ξέ. 6. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν θ'. χθ'. λβ'. λδ'. λζ'. λή. λθ'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν ξ'. λή. λθ'. Ἀνάγνωθι τὰ παραγράφεντα ἐν τῷ ιέ. κεφ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος, καὶ δ'. κεφ. τοῦ ζ'. τίτ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Περὶ λαϊκῶν πειρωμένων μὴ εἶναι τοὺς κληρικούς τῶν μοναστηρίων, καὶ πτωχείων, καὶ μαρτυρίων ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τῶν *ἐν ταῖς πόλεσιν⁽¹⁾ (1) ἐπισκόπων. Συνόδου Χαλκηδόνος κανὼν ἡ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Περὶ λαϊκῶν προστιθεμένων τοῖς ἀφοριζομένοις, ἡ ἀποσχίζουσι πρεσβυτέροις, καὶ χωρὶς τῶν ἐπισκόπων αὐτῶν θυσιαστήρια πηγνυμένοις (2). Ἀποστόλων κανὼν λά. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ιδ'. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Περὶ ἐπιόρχων, καὶ ἐν ποίοις δεῖ τοὺς διμνύοντας μὴ εὔορκειν. Βασιλείου κανὼν ι. ιζ'. χθ'. ξδ'. πβ'.

(1) Χ. Υρ.—εἰ κατέχει: η. ‘Ε, ‘Ι. Β.—(2) Σ. ‘Ρ.—πηγνυόντος Χ, Υρ, ‘Ε, ‘Ι. Β.

Κείμενον.

Περὶ ἐπιόρχων εἰρηται βιβλ. ιβ'. τίτ. 6'. καὶ βιβλίῳ δ'. τοῦ κώδικος τίτ. ἀ. Καὶ ὁ μὲν γενικὸς λόγος βούλεται μὴ ζητεῖσθαι *περὶ⁽¹⁾ ἐπιορχίας. Εἰσὶ δέ τινες ἔξαιρέσεις· εἰρηταὶ γὰρ βιβλ. ιβ'. τίτ. 6'. διατ. λά. ὅτι ἐν τοῖς ἀμφιβόλοις εἴωθεν ὁ δικαστὴς ἐπιφέρειν ὄρχον, καὶ οὗτω φηρίζεσθαι· ἐὰν οὖν ὁ οὗτω καταδικασθεὶς εὑρηκέναι μετὰ ταῦτα δικαιώματα λέγῃ, καὶ μόνοις αὐτοῖς θέλῃ χρήσασθαι, ἀνωθεν κινεῖ· εἰ δὲ ὁ ἀντίδικος αὐτοῦ ἐπάγει τὸν ὄρχον, οὐκ ἀναψηλαφᾶται ἢ ὑπόθεσις.

Σχόλιον.

Οἱ 6'. τοῦ ιβ'. βιβλίου τῶν δικτάξεων, διδάσκων περὶ ὄρχου ὄμοτέου, εἴτε προαιρετικοῦ, τούτεστιν ἐπακτοῦ, εἴτε ἀναγκαῖου, εἴτε δικαστικοῦ, κεῖται ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ ιβ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, καὶ φησι τὸ δ'. θέμα τοῦ γ'. κεφ. Καὶ γυνὴ ὀμνύουσα ἐγκυμονεῖν πέμπεται εἰς νομὴν, καὶ οὐκ ἐνάγεται μετὰ τὸν ὄρχον, ὡς κατὰ συκοφαντίαν εἰς νομὴν πεμφθεῖσα, καὶ οὐχ ὑπομένει βίαν ἐπὶ τῇ νομῇ. Εἰ δὲ ὁ ἀντίδικος ὀμόσσει μὴ ἐγκυμονεῖν αὐτὴν, οὐ πέμπεται πρόκριμα δὲ διὰ τῶν τοιούτων ὄρχων οὐ γίνεται τῇ ζητήσει τοῦ τοκετοῦ· ὁ γὰρ ἐτέρου δρόκος ἄλλον οὐκ ὠφελεῖ, οὔτε βλάπτει. Καὶ ὁ ἀ. τίτ. τοῦ δ'. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. μγ'. τοῦ αὐτοῦ ἐ. τίτ. τοῦ ιβ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν καὶ φησιν· Ἡ δίκη ὄρχου κατὰ συναίνεσιν ἐκατέρου μέρους, ἢ τοῦ ἀντιδίκου ἐπιφέροντος, ἐπενεχθέντος καὶ παρασχεθέντος ἢ συγχωρηθέντος τρικθεῖσα, οὐδὲ τῷ προσχήματι τῆς ἐπιορχίας ἀναζητεῖσθαι δύναται, εἰ μὴ ἄρχις ἴδιως τούτο νόμῳ ὑπεξαιρεῖται. Τὸ λά. διάτ. τοῦ ιβ'. τίτ. τοῦ ιβ'. βιβλ.. τῶν διγένειῶν ἐστὶ κεφ. λά. τοῦ αὐτοῦ ἐ. τίτ. τοῦ ιβ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν καὶ φησιν ὅσα εἰς τὸ κείμενον συνοψίσθησαν.

⁽¹⁾ Σ. Π. — ἡ περὶ οὐ κεῖται ἐν Χ. Τρ. Ε. Η. Β.

Κείμενον.

Ἐστι δὲ εύρεῖν βιβλίω δ'. τοῦ κώδικος τίτ. ἀ. διατ.
ιγ'. καὶ δρκον διοθέντα ἐξ ἐπαγωγῆς τοῦ ἀντιδίκου ἀνα-
ψηλαφώμενον φησὶ γὰρ διε ἐὰν δ ληγάτον ἀπαιτῶν, τῇς
διαθήκης μὴ φαινομένης, ἐξ ἐπαγωγῆς τοῦ κληρονόμου
διμόση χεχρεωστῆσθαι, καὶ λάβῃ, μετὰ ταῦτα δὲ εὔρεθη
μὴ κεχρεωστημένος, "ἢ κεχρεωστημένος μὲν" (1) μὴ ὄφει-
λων δὲ τὸ πᾶν λαβεῖν διὰ τὸν φαλκίδιον, ἀναδιδωσιν.

Σημειωτικόν.

Ἐμνήσθημεν ἔπισθεν* (2) νόμου διδάσκοντος μὴ ἀναψη-
λαφᾶσθαι τὸν δοθέντα δρκον· ἔτι ἔμνήσθημεν καὶ ἑτέρου νό-
μου, ἦτοι τοῦ λά. διατ. τοῦ ἐ. τίτ. τοῦ κβ'. βιβλ. τοῦ διδάσκον-
τος ἀναψηλαφᾶσθαι (3) τὸν δοθέντα δρκον. Διηρίζονται δὲ
καὶ κανόνες τοῦ ὁγίου Βασιλείου διάφοροι κολάζεσθαι μεγάλως
τοὺς ἐπιόρκους. Σητητέον *γοῦν* (4) πότε ἀναψηλαφᾶται ὁ
δοθεὶς δρκος, ὥστε καὶ χώραν ἔχειν τὰ κανονικὰ ἐπιτέμια κα-
τὰ τῶν ἐπιορκούντων, καὶ πότε οὐ. Φαμὲν τοίνυν ὡς κυρίως
δρκοι τέσσαρες εἰτιν, ὁ βουλουμπάριος, ἦτοι ὁ κατὰ θέλησιν
τῶν μερῶν ἔξιθεν τοῦ δικαστηρίου διδόμενος· ὁ νεκεσσάριος,
ὁ ἐξ ἐπαγωγῆς τοῦ ἐνάγοντος καὶ ἀπορέσεως τοῦ δικαστοῦ
διεδόμενος· ὁ ιουδαιάλιος, ὁ ἀπὸ κρίσεως δικαστικῆς καὶ μὴ θε-
λοντων (5) τῶν δικαζομένων τὴν ἀμφιβολίαν τέμνων· καὶ ὁ
ἰνλίτεμ, ἦτοι ὁ ἐνδικος, ὁ παριστῶν τὴν τοῦ ἐπιδίκου πράγμα-
τος ἀποτίμησιν εἰς ῥητὴν ποσότητα, διε κατὰ δόλον ἢ ἀπεί-
θειαν τοῦ ἐνχυρομένου τὸ τοιωτον πράγμα μὴ δίδοται· ἔστι καὶ
ὁ περὶ καλουμάτας, ἦτοι ὁ συκοφαντικός. Καὶ ὁ μὲν βουλουμπά-
ριος οὐδέποτε ἀναψηλαφᾶται· ὁ δὲ νεκεσσάριος ἀναψηλαφᾶται
ἴπει ἐνὸς καὶ μόνου θέματος, ἦτοι τοῦ τελευταίου κεφ. τοῦ ἐ.
τίτ. τοῦ κβ'. βιβλίου. Καν γὰρ ὁ Κωνίδης καὶ ὁ Στέφανος

(1) Σ. 'P.—οὐ κεῖται ἐν X. Tρ. 'E. 'I. B. — (2) X. Tρ. — ἐπεὶ δὲ ἴμνήσθημεν
νόμου 'E. I. B. — (3) X. Tρ. 'E. — οὐκ ἀναψηλαφᾶσθαι 'I. B. -- (4) X. T;
— οὐγ. αύρηται ὁ γρῖν ἐν 'E. 'I. B. -- (5) πολλάκις 'E. 'I. B.

έρμηνεύοντες τὸ λά. κεφ. τοῦ πέμπτου τίτ. τοῦ χδ'. βιβλ. φασὶ μόνον τὸν βουλουμπάριον μὴ ἀναψηλαρχᾶσθαι, τὸν δὲ νεκεσάριον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀναψηλαρχᾶσθαι· ἀλλὰ σὺ τῇ τοιαύτῃ ἔρμηνείᾳ μὴ προσχῆς πρὸς τὰ δίγεστα γεγραμμένη· τὸ γάρ μγ'. κεφ. τοῦ ἑ. τίτ. τοῦ χδ'. βιβλ. διάταχμα ὃν ἀ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ δ'. βιβλ. τοῦ χώδικος, καὶ λόγον οὔτω· Δίκη ὅρκου κατὰ συναίνεσιν ἐκατέρου μέρους, ἢ τοῦ διαδίκου ἐπιφέροντος ἐπενεγθέντος, καὶ παραπομέντος, ἢ συγχωρηθέντος τμηθεῖσα, οὐδὲ τῷ προσχήματι τῆς ἐπιφρίας ἀναζητεῖσθαι δύναται, εἰμὴ ἄρα ἴδιακῶς τοῦτο τῷ νόμῳ ὑπεξαἱρεῖται, ἀνεῖλε τὴν ἔρμηνείαν τοῦ Κωνσταντίου καὶ τοῦ Στεφάνου πρὸς τὰ δίγεστα συγγραφεῖσαν. Οἱ μέντοι λοιποὶ ὅρκοις ἀναψηλαρχῶνται, καὶνῶν εὑρισκομένων δικαιωμάτων, καθὼς τοῦτο φησι τὸ δικαιοφθὲν λά. κεφ. Τούτων γοῦν οὕτως ἐχόντων, μὴ εἴπης πάντα ὅρκον ἀναψηλαρχᾶσθαι, ὥστε τοὺς ἵσως εὑρισκομένους ἐπιόρκους κολάζεσθαι διὰ κανονικῶν ἐπιτιμίων ἀλλ' εἰπὲ κατὰ τὴν τῶν νόμων περίληψιν ἐκείνους ὡς ἐπιόρκους τιμωρεῖσθαι δι' ἐπιτιμίων, τοὺς κατακεχριμένους (1) ἀπὸ ἀναψηλαρχήσεως ὅρκου. Οὕτω συμβίβασον τοὺς κανόνας, ὅτι καὶ ὁ ἅγιος Βασίλειος ἐπὶ μὲν τοῖς κατὰ συναίνεσιν διδομένοις ὅρκοις οὐ τραχταῖτε τὰ τῆς ἐπιφρίας, ἀλλὰ διορίζεται ἔχειν τοὺς ὀμωμοκότας τὸ θεῖον τιμωρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς λοιποῖς ζήτησιν ποιεῖται ἐπιφρίας, καὶ ἐπιτίμια διδωσιν. Τίπειρες μοι τοὺς παρά τινων γινομένους ὅρκους διὰ μικροψυχίαν, μήτε ἐξ ἐπαγωγῆς ἀντιδίκου, μήτε ἐξ ἀνάγκης δικαστικῆς, ὡς δταν τις ὀμόση μὴ φαγεῖν χρέα, ἢ ἐν ἱεροσολύμοις ἀπελθεῖν, ἢ ἐτερόν τι ποιησαι ἀγαθὸν, καὶ μὴ ποιήσῃ τοῦτο. Ωσαύτως καὶ δταν τις ἔξομόσηται τόδε τι ποιησαι κακὸν, καὶ ἀθετήσῃ αὐτό· τηνικαῦτα γάρ οὐ κολασμήσεται μὲν ὡς ἐπιόρκος, ἀλλως δέ πως παρὰ τοῦ κατὰ χώραν ἐπισκόπου ἰατρευθήσεται. Ή ιγ'. διάτ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ δ'. βιβλ. τοῦ χώδικός ἐστι τελευταῖον κεφ. τοῦ ἑ. τίτ. τοῦ χδ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ ἐδηλώθησαν τὰ περὶ τούτου εἰς τὸ προλαβὸν σχόλιον. (2).

(1) κατακρινομένους Χ. Τρ. — (2) διπισθείσαν Χ. Τρ.

Κείμενον.

‘Η δὲ περὶ τῆς καθαρότητος τῶν ὄρχων τῶν δικῶν δικλαμβάνουσα ρκδ’. νεαρὰ δίδωσιν ἀδειαν ἐντὸς δ’ μηνῶν ἀναψηλαφᾶσθαι, ἥγουν ἐλέγχειν τὸ ψεῦδος τοῦ ὀμόσαντος. Εἴρηται δὲ καὶ βιβλ. ιβ'. τίτ. 6'. διατ. ιγ'. ὅτι δὲ ἐπὶ χρήμασι κατὰ τοῦ βασιλέως ὀμόσας, καὶ ἐπιορκήσας τυχὸν, ὅτι οὐ χρεωστεῖ, ἢ ὅτι χρεωσεῖται, ἢ ὅτι (1) δίδωσιν εἰσω προθεσμίας, βοπαλίζεται. ‘Ἐν δὲ τῷ 6'. βιβλίῳ τοῦ κώδικος τίτ. δ'. διατ. μά. φησὶν, ὅτι ὁ τέλειος τὴν κατὰ τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ βασιλέως ἐνωμότως χωρὶς ἀνάγκης γενομένην παρ’ αὐτοῦ διάλυσιν παραβαίνων, ἐν τῷ προσιέναι βασιλεῖ ἢ ἀρχουσιν, ἢ μὴ ποιεῖν τὰ δόξαντα, ἀτιμοῦται, καὶ τῆς ἀγωγῆς ἐκπίπτει, καὶ ὃν ἔμελλεν ἐκ τῆς διαλύσεως κερδαίνειν, καὶ διδωσι τὴν δρισθεῖσαν ποινὴν, καὶ πάντα λαμβάνουσιν οἱ ἐμμένοντες. Καὶ διάτ. μβ'. ὅτι ἐὰν ἀπὸ πλαστῶν δικαιωμάτων πάκτον ἢ διάλυσις γένηται, καὶ δρχον ἔχῃ προσκείμενον, ἀνατρέπεται, καὶ χρηματικῶς ἐζητήθη *τὸ* (2) πλαστὸν, εἰ μὴ καὶ ἐπ’ αὐτῷ γέγονε διάλυσις.

Σχόλιον.

Ή ρκδ'. Ιουστινιάνεος νεαρὰ κεῖται ἐν βιβλίῳ ζ'. *τῶν βασιλικῶν* τίτ. δ'. κεφ. 5'. καταστρωθέντει εἰς τὴν ἔρμηνείαν τοῦ ιε. κκνόνος τῆς ἐν Καθαργένη συνόδου· καὶ ἀνάγνωθι καὶ τοῦτο περὶ ιουδαικάλιου δρκου δικλαμβάνον, κἀντεῦθεν ἀναψηλαφωμένου. Τὸ ιγ'. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ ιβ'. βιβλ. τῶν διατάξεών ἐστι θέμα τελευταῖον τοῦ ιγ'. κεφ. τοῦ έ. τίτ. τοῦ κβ'. βιβλ. οὕτως ἔχον ως εἰς τὸ κείμενον ἐγράφη. Ή μά. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ 6'. βιβλ. τοῦ κώδικος ἐστι κεφ. νή. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ ιά. βιβλ. λέγον ὅσα εἰς τὸ κείμενον ἐγράφησαν. Πλὴν καὶ τὸν τοιοῦτον δρχον ιουδαικάλιον εἶπε (3) διὰ γάρ τοῦτο καὶ ἐξ

(1) Σ. 'Ρ. Βασιλ. — οὐ δίδωσι Χ. Τρ. Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — πλαστὸν Ε. Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — εἰπὲ Ε. Ι. Β.

ἀθετήσεως αὐτοῦ σὺν τῇ ζημίᾳ καὶ ἀτιμίᾳ ἐπακιλουθεῖ. Ἡ μᾶ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. καὶ τίτ. ἐστὶ κεφ. νθ'. τοῦ β'. τίτ. τοῦ ιά. βιβλ. οὕτως ἔχον ως ἐγράψη.

Κείμενον.

Καὶ βιβλ. δ'. τοῦ κώδικος τίτ. ιά. διάτ. β'. ὅτι εἰ καὶ κατὰ τῆς σωτηρίας τοῦ βασιλέως κατὰ θερμότητά τις ὄμόσας ἐπιορκήσει, οὐ βασινίζεται, οὔτε καθοσιώσει ὑπότεκνειται. Καὶ βιβλ. θ'. τοῦ κώδικος τίτ. ιά. διάτ. β'. ὅτι ὁ διὰ παντὸς ὀργίζεσθαι τῷ οἰκείῳ δούλῳ ὄμόσας οὐχ ὑπότεκνειται καθοσιώσει παυσάμενος τῆς ὀργῆς. Λέγει δὲ καὶ βιβλ. β'. τίτ. ιδ'. διάτ. ζ'. ὅτι παρὰ τὰ κοινὰ νόμιμα πακτεύειν *ἡ ληγατεύειν* (1) οὐκ ἔξεστι· καὶ ἐάν τις ἐπὶ τούτοις διμόσῃ μὴ ἐνάγειν, οὐκ ἔρδωται. Ή δὲ περὶ τῶν σκηνικῶν νά. νεαρά φησιν, ὅτι αἱ σκηνικαὶ, καν διμόσωσιν ώς οὐκ ἀποστήσονται τῆς πορνείας, ἀναχωρεῦσι μὴ φοβούμεναι τὴν ἐκ τῆς ἐπιορκίας (2) ποιήν· καὶ κανονικῶς προστίθησιν, ὅτι ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς οὐ δεῖ τὸν ὄρκον φυλάττειν.

Σχόλιον.

Η β'. διάτ. τοῦ ιά. τίτ. τοῦ δ'. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐτις κεφ. μδ'. τοῦ έ. τίτ. τοῦ κβ'. βιβλ. τῶν βασιλ. οὕτως ἔχον· Ούδεις κατὰ Θεοῦ ὄμόσας κινδυνεύει· ίκανὸς γάρ ὁ ὄρκος ἔχει τιμωρὸν τὸ θεῖον, εἰ γέγονε κατὰ Θεοῦ. Εἰ δὲ κατὰ βασιλέως κατά πινα θερμότητα ὄμοσέ τις συγχωρεῖται. Ὁρα (3) οὖν ὅτι καν τὸ κεφ. διελάμβανε πρότερον τὸν κατὰ θερμότητα ὄμόσαντα κατὰ βασιλέως, ἦτοι εἰς ὄνομα βασιλέως, μὴ ὑποκείσθαι καθοσιώσει· (4), ἀλλ' ὁ τὰ βασιλικὰ ἐκθέμενος τελείως συγχωρεῖσθαι τούτον εἴπε· τὸν δέ γε μὴ διὰ θερμότητα ἐπιορκήσαντα λέγει ῥοπαλίζεσθαι κατὰ τὸ τελευταῖον θέμα τοῦ ιγ'. κεφ. τοῦ αὐτοῦ

(1) Χ. Τρ. Σ. 'Ρ.—(2) Σ. 'Ρ.—τὴν ἐκ τῆς πορνείας; Χ. Τρ. 'Ε Ι. — (3) Χ. Τρ. — ἡρα οὖν Έ. Ι. Β. — (4) τὸ Χ. Τρ. προσθέτει, μηδὲ βαπτίζεσθαι, ίσως ἀντί μηδὲ βασανίζεσθαι.

τίτ. καὶ βιβλίου οὗτως ἔχον· Οἱ ἐπὶ χρήμασι κατὰ βασιλέως διμόσιας καὶ ἐπιορκήσεις ὅτι οὐ χρεωστεῖ, η̄ χρεωτεῖται, η̄ ὅτι δίδωσιν εἰσω προθεσμίας, ῥοπαλίζεται. Τὰ δὲ περὶ τοῦ ἔχειν τὸν ἐπιορκον πιμωρὸν τὸ θεῖον γραφέντα εἰς τὸ ῥηθὲν μᾶς'. κεφ. ἐρμήνευσον κατὰ τὸ δικισθεν γραφὲν πάρ' ἡμῶν μέγχ τχόλιον, καὶ εἰπὲ, ὅτι δι τοιούτος δρεκος βουλουμτάριος ἦν η̄ νεκεστάριος· ὁ γάρ *ἀπὸ* (1) μὴ τοιούτου δρκου ἐπιορκήσας μεγάλως κολάζεται· καὶ ζήτει τὸν πά. κανόνα τοῦ μεγάλου (2) βασιλείου, καὶ τὸ τελευταῖον κεφ. τοῦ λή. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου, καὶ τὸ δ'. κεφ. τοῦ λ'. τίτ. τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, καὶ ἐρμήνευσον καθὼς εἴπομεν καὶ εἰς τὸ ῥηθὲν σχόλιον, ἄλλως καὶ ἄλλως κολάζεσθαι τοὺς διὰ θερμότητα ἐπιορκήσαντας καὶ τοὺς μὴ τοιούτους. Ἡ δ'. διάτ. τοῦ η. τίτ. τοῦ θ'. βιβλ. τοῦ κώδικός ἔξι κεφάλ. ιε. τοῦ λς'. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. οὕτως ἔχον, ώς εἰς τὸ κείμενον ἐγράφη. Εἰπὲ οὖν καὶ περὶ τούτου ὅτι εἰ μὲν κατὰ θερμότητα ὠμοσεν οὐχ ὑπόκειται, εἰ δὲ μὴ, ὑπόκειται, ώς ἄγνωθεν εἰρηται. Τὸ ζ'. διάτ. τοῦ ιδ'. τίτ. τοῦ δ'. βιβλ. τῶν διατ. ἐστὶ θέμα ιγ'. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ιά. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, οὕτως ἔχον, ώς εἰς τὸ κείμενον ἐδηλώθη· εἰπὲ τοίνυν ἀπὸ τοιούτου δρκου μηδένα κολάζεσθαι ώς ἐπιορκον, διὰ τὸ προφανῶς εἶναι τοῦτον παράνομον καὶ ἀνυπόστατον, καὶ ώς μηδὲ γενόμενον λογίζεσθαι. Ἡ νά. νεαρὰ τοῦ βασιλέως ίουστινικοῦ ἐτέθη εἰς τίτ. λή. τοῦ ξ': βιβλ. τῶν βασιλικῶν, κωλύουσκα πᾶσαν πορνοβοσκίαν· ἐν δὲ τῷ τέλει τοῦ τίτ. ἐστὶ κεφ. οὕτως ἔχον· Ἡ ἐπὶ σκηνῆς σῦσα γυνὴ, κἄν ὁμόση καὶ ἔγγύας δώσῃ μὴ ἀναχωρεῖν τῆς πορνείας, ἀκινδύνως ἀφίσται, καὶ εἰ ἀπαντήσει τις τὰς τοιαύτας ἔγγύας, ὑπόκειται τῷ τῆς ἐπιορκίας ἐγκλήματι, καὶ προστιμοῦται 6. λιτρῶν χρυσοῦ. Σημείωσαι οὖν τὸ κεφ. διδάσκον τὴν μὲν ἐπιορκήσασαν μὴ τιμωρεῖσθαι, τὸν δὲ τιμωροῦντα αὐτὴν διὰ τὴν ἐπιορκίαν, ώς ἐπιορκον τιμωρεῖσθαι· ὅπερ ἐστὶ καίνον. Εἴτε σημείωσαι ὅτι ἔγκλημά ἐστιν η̄ ἐπιορκία, καὶ οἴομαι τὸ δεπεκουλάτους.

(1) Χ. Τρ. — (2) Χ. Τρ. — τοῦ ἀγίου Ε. Τ. Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Περὶ τῶν ὀμησόντων ὄρχους ἐλληνικούς. Συνόδου ἔκτης κανὼν ᷂δ'. Βασιλείου κανὼν πά.

Κείμενον.

Ἐν τῷ ἑ. διατάγματι τοῦ 6'. τίτ. τοῦ 16'. βιβλίου φησίν, ὅτι καλῶς ἐπιφέρω σοι κατὰ τῆς σωτηρίας σου ὀμόσαι· πᾶς γάρ θεμιτὸς ὄρχος ἐξ ἐπαγωγῆς ὁμοθεῖς φυλάττεται· καὶ ὃν τις "ὸμόσει" (1) κατὰ τὴν ἴδιαν θρησκείαν· ὁ δὲ κατ' ἀδοκίμου θρησκείας ὁμοθεῖς ὄρχος οὐ φυλάττεται.

Σχόλιον.

Τὸ ἑ. διάτ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ 16'. βιβλ. τῶν διατ. ἐστὶ κεφάλαιον ἑ. ιά. καὶ γ'. τοῦ ἑ. τίτ. τοῦ 16'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, τὰ κιντὰ λέγον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Περὶ ἀποστατῶν, καὶ θυτῶν, καὶ μάγων, καὶ ἐπαօδῶν, καὶ ἀστρολόγων, καὶ μαθηματικῶν, καὶ μάντεων, καὶ περιάπτων. Ἀποστόλων κανὼν ἔβ'. Συνόδου Νικαιας κανὼν ιά. 16'. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν γ'. δ'. ἑ. στ'. ἡ. 0'. 16'. κδ'. Συνόδου Λαοδικείας κανὼν λς'. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν μέ. Συνόδου στ'. κανὼν ἔα. ἔε. Πέτρου Ἀλεξανδρείας κανὼν ἀ. 6'. γ'. δ'. ἑ. στ'. ζ'. ἡ. 0'. ἡ. ιά. 16'. γ'. ιδ'. Βασιλείου κανὼν ζ'. ἡ. μδ'. ἔε. ἔε'. οδ'. ογ'. πά. πγ'. Γρηγορίου Νύσσης κανὼν ἀ. 6'. Ἀνάγνωθε τὰ παραγραφέντα ἐν τῷ κέ. κεφ. τοῦ 0'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

(1) Χ. Τρ. καὶ Σ. Γ. — σ), ἐμρησ. τὸ. φράκτ. ἐ. Ε. Ι. Β
(ΤΟΜ. Α').

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

Περὶ σκηνικῶν, καὶ μίμων, καὶ τῶν ὁμοίων μετανοσύντων. Συνόδου Καρθαγένης κανὼν μέ. ἔγ'. Συνόδου στ'. κανὼν νά.

Κείμενον.

‘Η λγ'. διάτ. τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος, καὶ ἡ κγ'. καὶ κ0'.(1) τοῦ δ'. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλ. καὶ ἡ λβ'. καὶ ἡ με'. μεγάλας ποιὰς ἐπιφέρουσι τοῖς πορνοβοσκοῖς, καὶ τοῖς ἀναγκάζουσι δούλας ἡ ἐλευθέρας συνεῖναι μίμοις, ἡ θεάτροις προστασθαι, καὶ διδόσαιν ἀδειὰν αὐταῖς ἀναχωρεῖν, καὶ μετὰ προικών (2) ζεύγνυσθαι καὶ ἀξιωματικοῖς εἰ δυνηθεῖεν, καὶ τῆς ἀτιμίας ἀπαλλάττεσθαι. Περὶ δὲ σκηνικῶν, καὶ θεωρείων, καὶ πορνοβοσκῶν, ἰδικός ἔστι τίτ. ὁ μά. τοῦ ιά. βιβλίου τοῦ κώδικος. Σκηνὴ δέ ἔστιν, ἔνθα τις ἴσταται, ἡ κινεῖται, σκηνικὴν ἐπιδειχνύμενος τέχνην, εἴτε ἐν δημοσίᾳ, ἡ ἰδιωτικῷ τόπῳ, ἡ ἀγρῷ, ἔνθα μέν τοι οἱ ἄνθρωποι χύδην διὰ θέαν εἰσίασιν ἀτιμοὶ δέ εἰσι πάντες οἱ διὰ πόρον εἰς ἀγῶνα κατιόντες, καὶ οἱ διὰ φιλοτιμίαν ἐπὶ σκηνῆς προϊόντες. ‘Ο δὲ μισθώσας ἑαυτὸν εἰς παιγνικὴν τέχνην, καὶ μὴ ἐπιδειξάμενος, οὐκ ἀτιμοῦται· καὶ ὁ ἑαυτὸν μισθώσας εἰς τὸ θηριομαχῆσαι, εἰ μὴ τὸ θηρίον τυχὸν λέων ἦν, ἡ ἄλλο τι, καὶ ἥμερον γέγονεν οὐ μὴν ὁ ἀνευ μισθοῦ θηριομαχῆσας, εἰ μὴ λαβεῖν ἐν τῷ κυνηγίῳ φιλοτιμίαν ἤνεσχετο. ‘Ο δὲ μισθώσας ἑαυτὸν, καὶ μὴ θηριομαχήσῃ, ἀτιμοῦται· οὐ μὴν ὁ μισθὸν λαμβάνων ἐπὶ τῷ καταπολεμῆσαι θηρίον ἔξωθεν κυνηγίου τὴν ἐπαρχίαν βλάπτον. Οὐκ ἔστι δὲ παιγνικὴ τέχνη, οὔτε ἀτιμοποιὸς ἡ τῶν ἀθλητῶν, καὶ τῶν λεγόντων ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις τὰ ἐνθύρια (3), καὶ τῶν ἐν ξυστῷ

(1) Χ. Τρ. — ρκγ'. ρκθ'. Ε. Ι. Δ. — (2) Χ. Τρ. — μετὰ προκῶν Ε. Ι. Δ.
— (3) τὰ ἐνθύρια Χ. Τρ.

ἀγωνιζομένων, καὶ τῶν ἡγιόχων, καὶ τῶν ἄλλως ὑπουργούντων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι, καὶ τῶν ῥαινόντων ὅδωρ τοῖς ἵπποις, καὶ τῶν βραχευτῶν. Ηροαγωγός ἐστιν ὁ πόρον αἰσχρὸν ἀπὸ δούλων ἡ ἐλευθέρων ποιούμενος, εἴτε πρωτοτύπως τοῦτο πραγματεύεται, εἴτε προσχήματι πραγματείας ἐτέρας ἔχει τὰ τοιαῦτα πρόσωπα, ώς κάπ πηλος, ἡ πανδοχεύς, ἡ βαλανεύς καὶ ὁ γενόμενος ἐν δουλείᾳ προαγωγὸς ἀτιμοῦται μετὰ τὸ ἐλευθερωθῆναι ταῦτα πάντα κεῖται ἐν βιβλ. γ'. τίτ. ἀ. διατ. ἀ. καὶ τίτ. 6'. διατ. δ'. καὶ βιβλ. κγ'. τίτ. 6'. διάτ. μή. πορνοβοσκὸς δέ ἐστι καὶ ὁ πορνευθεῖσαν τὴν ιδίαν γομετήν μὴ ἀπολύσας, οὐ μὴν ὁ μόνον (1) ὑποπτεύσας, ώς βιβλ. 0'. τοῦ κώδ. τίτ. θ'. διάτ. 6'.

Σχύλιον.

Ο δ'. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικος, καὶ ὁ δ'. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλ. τοῦ κώδικος ἔξελήρθησαν ἐν βιβλ. τῶν βασιλικῶν κή. τίτ. ἀ. αἱ δὲ διατάξεις αὗται οὐκ ἐτέθησαν εἰς τὰ βασιλικά. Ο μά. τίτ. τοῦ ἀ. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι τίτ. λζ'. τοῦ νδ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ ἔχει τὸ ἀ. αὐτοῦ κεφ. οὗτως· Ἐπιτελείσθωσαν μὲν οἱ ἀγῶνες ἀκωλύτως τοῦ λοιποῦ μηδεὶς δὲ ἀγωνίζεσθω ἀκων ἐκόντας γὰρ βουλόμεθα δαπανᾶν· ἀγάγνωθι καὶ κεφ. 6'. καὶ γ'. Ο ἀ. τίτ. τοῦ γ'. βιβλ. τῶν διατάξεών ἐστι βιβλ. ή. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἀ. 0 6'. τίτ. τοῦ κγ'. βιβλ. τῶν διατάξεών τίτ. 6'. Ο 6'. τίτ. τοῦ κγ'. βιβλ. ἐτέθη εἰς βιβλ. κή. τῶν βασιλικῶν τίτ. ἐ. Τὸ δὲ μή. διάτ. αὐτοῦ οὐκ ἐτέθη εἰς τὰ βασιλικά. Φησὶ δὲ τὸ τελευταῖον θέμα τοῦ 6'. κεφ. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ κά. βιβλ. Σκηνή ἐστιν, ἔνθι τις ἴσταται, καὶ ἐφεξῆς ὅσα εἰς τὸ κείμενον ἐγράφησαν χάριν τῶν σκηνικῶν. Τὸ ή. θ'. καὶ ί. θέμα τοῦ ἀ. κεφ. τοῦ ἀ. τίτ. τοῦ ή. βιβλ. τῶν βασιλικῶν φησὶ χάριν τῶν θηριομάχων ὅσα εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθησαν. Τὸ μὴ εἶναι ἀτιμοποιὸν τὴν τύχην τῶν ἀθλητῶν ἐστι κεφ. δ'. τοῦ 6'. τίτ. τοῦ κά. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ τὸ, προαγωγός ἐστιν ὁ πόρον τοιοῦτον, καὶ τὰ ἐξῆς, εἰσὶ

(1) Σ. Π.— τὸ, ὁ μόνον οὐ κείται ἐν Ε. Ι. Β.

θέματα 6'. καὶ γ'. τοῦ αὐτοῦ κεφ. οὗτω ῥητῶς ἔχοντα ώς κατεστρώθησαν εἰς τὸ κείμενον. Ἐρωτήσει δέ τις διατί ὁ μὲν μισθώσας ἔχυτὸν εἰς παιγνικὴν τέχνην καὶ μὴ ἐπιδειξάμενος οὐκ ἀτιμοῦται, ὁ δὲ μισθώσας ἔχυτὸν εἰς τὸ θηριούαχοῦσαι, καὶ μὴ θηριούαχόσῃ, ἀτιμοῦται. Ἐπὶ μὲν τῆς παιγνικῆς τέχνης τὸ ἔργον ἐπάγει τὴν ἀτιμίαν, οὐ μὴν δὲ σκοπός· καὶ τοῦτο δηλοῦται ἀπὸ τοῦ ἀτιμοῦσθαι καὶ τὸν μὴ ἐπὶ μισθῷ ἀλλὰ κατὰ φιλοτιμίαν ἐπιδειξάμενον παιγνικὴν τέχνην. Ἐπὶ δὲ τοῦ θηριούαχοῦντος οὐ τὸ ἔργον μισεῖται, ἀλλ' ὁ σκοπός· θηριούαχοῦσι γάρ καὶ βασιλεῖς, καὶ σρατιῶται τὴν οἰκείαν γενναίτητα ἐπιδεικνύμενοι· καὶ διὰ τοῦτο ὁ μὲν διὰ μισθὸν καὶ αἰσχροκέρδειαν προδοὺς τὴν οἰκείαν ζωὴν, καὶ μὴ θηριούαχόσῃ, ἀτιμοῦται· δὲ λαβὼν χρήματα χάριν τοῦ ἐπιδειξαθεὶς παιγνικὴν τέχνην, εἰ μὴ ἐπιδειξηται αὐτὴν οὐκ ἀτιμοῦται. Οὐδ'. τίτ. τοῦ θ'. βιβλίου τοῦ κώδικος ἐτέθη εἰς βιβλ. ξ'. τῶν βασιλικῶν τίτ. λζ'. κεφ. μή. ή δὲ 6'. διάτ. παρελείφθη καῖται δὲ ὅμοιον ἐν βιβλ. δ'. τοῦ κώδ. τίτ. ζ'. διατάξει ἐ. τῶν δὲ βασιλικῶν βιβλίων κδ'. τίτ. θ'. καὶ κεφ. ιδ'. οὗτως ἔχοντι κατὰ τὰς ἀρχάς· Οὐδὲν δὲ πορνεύεσθαι τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, καὶ σιωπῶν, πορνοβοσκίαν ποιεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Περὶ θεωρίων καὶ παιγνίων. Συνόδου Καρθαγένης κανῶν ιέ. ξ'. ξά. Συνόδου στ'. κανῶν νά. νθ'. ξθ'. ξέ. οά. ηζ'. ρ'.

Κείμενον.

Πῶς τὰ θεώρια τελοῦνται, καὶ πῶς γίνεται ἡ δαπάνη αὐτῶν, καὶ ὅτι δύναται ὁ ἄρχων τὰ θεωρικὰ πρὸς καιρὸν ἀφορίζειν εἰς ἀνανέωσιν τειχῶν, εἴρηται βιβλ. ιά. τοῦ κώδικος τίτ. μά. μβ'. μέ. καὶ μζ'. 'Ο δὲ μδ'. τίτ. ἀναιρεῖ τὴν θέαν τῶν μονοχάχων.

Σχόλιον.

Ο μά. τίτ. τοῦ ιά. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι τέτ. λζ'. τοῦ νδ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, καὶ ἐδηλώθη τὰ περὶ τούτου ὅπισθεν. Ὁ μὲν τίτ. μδ'. τοῦ αὐτοῦ βιβλ. κείται εἰς τίτ. λή. τοῦ ἡγέντος νδ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, πλὴν τὰ τούτου κεφ. εἰς τὰ βασιλικὰ οὐκ ἐτέθησαν. Οὐδὲ ὁ μδ'. τίτ. οὐδὲ ὁ μέ. οὐδὲ ὁ μδ'. Τοῦ δὲ μά. τὰ μὲν ἔ. κεφ. τὰ πρῶτα ἐτέθησαν, ὡς εἴρηται, εἰς τὸν λζ'. τίτ. τοῦ νδ'. βιβλ. τὰ δὲ λοιπὰ ἐτέθησαν εἰς τὸν λή. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν, περὶ πορνοβοσκῶν διδάσκοντα, καὶ παρακελευόμενα ἐλευθεροῦσθαι: διὰ τοῦ κατὰ χώραν ἐπισκόπου τοὺς ἀναγκαῖουμένους δούλους ποιῆσκί τι αἰσγρέν· καὶ ἀνάγνωθε τὸν ὅλον τίτλουν, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἴουστινάνειον νεαρὰν κολάζουσαν μεγάλως τὸ τῆς πηρείας ἐπιτήδευμα, καὶ πάντα πορνοβοσκόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Περὶ κλεπτῶν, καὶ τυμβωρύχων, καὶ λῃστῶν, καὶ ἑτρεσύλων. Βασιλείου κανὼν ξζ. ξεζ'. Γρηγορίου Νύσσης κανὼν ζ'. ἥ. θ'. Ἀνάγνωθε τὰ παραγγραφέντα ἐν τῷ κζ'. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

Κείμενον.

Περὶ δὲ λῃστῶν εἴρηται βιβλ. μή. τίτ. ιθ'. διατ. κή. ὅτι οἱ τὰς ἐφόδους ποιοῦντες διὰ τὸ πραιτεῦσαι, ἐσίκσι τοῖς λῃσταῖς· καὶ ἐὰν τοῦτο ποιῶσι μετὰ σιδήρου, καὶ πολλάκις, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς, εἰς κεφαλὴν κολάζονται· οἱ δὲ λοιποὶ ἐξορίζονται, ἢ δεπορτατεύονται· οἱ δὲ περιβόητοι φουρκίζονται, ἢ θρηιομαχοῦσιν ἐν οἷς ἐλήστευσαν τόποις. Παράδοξον δέ φησιν ἡ θ'. διάτ. τοῦ ιή. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλ. τοῦ κώδικος, ὅτι τοῖς οὖσι τῆς φαμιλίας τῶν λῃστῶν,

καὶ ἐκ βασιλικῆς φιλοτιμίας ἡ ἀύθεντίας τοῦ φίσκου γι-
νομένοις δούλοις, ἀναιρεῖται ἡ ἐλευθερία.

Σχόλιον.

Τὸ κή. διάτ. τοῦ ιθ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλ. τῶν διατ. ἐστὶ
θέμα ἵ. τοῦ κή. κεφ. τοῦ νά. τίτ. τοῦ ζ'. βιβλ. τὰ αὐτὰ λέγον
ὅσα εἰς τὸ κείμενον ἔγραψησαν. Ηἱ θ'. διάτ. τοῦ ιή. τίτ. τοῦ ζ'.
βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. γ'. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ μή. βιβλ.
τῶν βασιλικῶν οὔτως ἔχον ώς εἰς τὸ κείμενον συνωψίσθη. Περὶ
δὲ τῶν ψηλαφώντων θήκης τελευτησάντων χάριν τοῦ ἀπο-
συλῆσαι (1) τὰ ἐν τούτοις, ἀνάγνωθι τὴν ήτ'. νεκρὰν τοῦ
βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ σοφοῦ διοριζομένην τοὺς ἄπαξ
μὲν εἰς τοῦτο ἀλόντας συγγνώμης τυγχάνειν, τοὺς δὲ τολμῶντας
καὶ αὖθις τὸ κακὸν σωφρονίζεσθαι διὰ μαγκλαβίων καὶ κουρᾶς.
Οἶομαι δὲ τὰ τῆς τοιχύτης νεκρᾶς μὴ ἔχειν χώραν εἰς τοὺς
τυμβωρύχους ἄλλο γάρ ἐστι τὸ μεταβεῖναι λείψανα τεθνεώ-
των, καὶ ἔτερον τὸ κλεπτικὴ διαθέσαι ὑφελέσθαι τι ἐκ τῶν ἐν
αὐτοῖς ὅντων, καὶν καταχρηστικῶς καὶ τοῦτο τυμβωρυχίκ λέ-
γεται καὶ ἀνάγνωθι τὸ ξζ'. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόντος
συντάγματος περὶ τὸ τέλος διδάσκον περὶ τῆς κυρίως τυμβω-
ρυχίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Περὶ τοῦ μὴ βαλλέσθεν, ἢ ὄρχεῖσθαι ἐν γάμοις. Συ-
νόδου Λαοδικείας κανὼν νγ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

Περὶ τοῦ μὴ συλλούεσθαι γυναιξὶν ἄνδρας. Συνόδου
Λαοδικείας κανὼν λ'. Συνόδου στ'. κανὼν οζ'. Ἀνάγνωθι
τὰ παραγγραφέντα ἐν τῷ λά. κεφ. τοῦ θ'. τίτ. τοῦ παρόν-
τος συντάγματος.

(1) Χ. Τρ. — τοῦ ἐναποσυλῆσαι Ε. Ι. Β.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ'.

Περὶ τοῦ χλευάζοντος τοὺς ἀσθενεῖς. Ἀποστόλων κανών νέ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

Περὶ τοῦ μὴ εἰσιέναι γυναῖκα εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ ὅτι μόνοις τοῖς ιερατικοῖς ἔξεστι κοινωνεῖν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ. Συγόδου Λαοδικείας κανών θ'. μὲν. Συνόδου στ'. κανὼν ξο'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'.

Περὶ τοῦ μὴ ποιεῖν ἀπὸ συμβολῆς συμπόσια. Συνόδου Λαοδικείας κανών γέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'.

Περὶ κυβεύοντων, ἡ μεθυσκομένων. Ἀποστόλων κανών μγ'. Συγόδου στ'. κανὼν ν'.

Κείμενον.

Ἡ α. διάτ. τοῦ μγ'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλ. τοῦ κώδικός φησιν ὅτι ὁ ἡττηθεὶς εἰς κόττον οὐκ ἀπαιτεῖται, καὶ καταβαλῶν ἀναλαμβάνει μετὰ διαδόχων ἀπὸ τοῦ νικήσαντος καὶ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ διηγεκῶς, καὶ πέραν τριακονταετίας· εἰ δὲ μὴ θέλουσιν ἀναλαβεῖν, ὁ θέλων, καὶ μάλιστα ὁ τῆς πόλεως, ἐν ᾧ τοῦτο γέγονε, πατήρ η ἔκδικος ἀπαιτεῖ, καὶ διαπινᾶ εἰς ἔργα τῆς πόλεως. Καὶ ἡ γενομένη ἐπὶ κόττῳ ἀσφάλεια ἀκυρός ἐστι, καὶ ἀποδίδοται. Ηδὲ καὶ τις ἐν σχήματι κόττου ἡττηθῆ θερμίοις ἡ ἑτέρᾳ ὥλῃ, οὐκ

ἀπαιτεῖται, τῶν ἐπισκόπων ἀδειαν ἔχοντων ταῦτα ζητεῖν,
βοηθούντων αὐτοῖς τῶν ἀρχόντων, καὶ πατέρων, καὶ
ἐκδίκων. Μόνον δὲ παιζειν ἔξεστι μονόβολον *καὶ κοντο-
μονόβολον*⁽¹⁾, καὶ κυντανὸν κόντακα χωρὶς τῆς πόρ-
πης, καὶ περιχυτὴν, καὶ ἵππικὴν⁽²⁾ ἀνευ τέχνης καὶ
ἐπινοίας. Καὶ οἱ μὲν σφρόδρα πλούσιοι νομίσματος ἐνδε
ἐκάστην σύνθεσιν παιζουσιν· οἱ δὲ λοιποὶ, πάνυ ἥπτονος·
τὸ δὲ πλέον ἀπαιτησιν οὐκ ἔχει, καὶ διδόμενον ἀποδίδο-
ται. Προνοοῦσι τούτων οἱ ἄρχοντες, δέκα λιτρῶν ποιηῆς
ἐπικειμένης τοῖς παραβαίνοντισιν, ἢ συγχωροῦσι παραβαί-
νεσθαι. Ἡ δὲ δ'. διάτ. τοῦ αὐτοῦ τίτ. φῆσιν, ὅτι οὔτε
τοῖς καλουμένοις ξυλίνοις ἵπποις, οὔτε ἄλλῃ κυβείᾳ
παιζειν ἔξεστι, πλὴν τῶν ἐπιτραπέντων ἐν τῇ προλα-
βούσῃ διατάξει καὶ οἱ τύποι, καθ' οὓς ἐν τοῖς τοιούτοις
ἵπποις παιζουσι, δημόσιοι γίνονται, καὶ τὰ διδόμενα ἀπο-
δίδονται· ἢ μὴ βασιλομένων ἀναλαβεῖν τῶν δεδωκότων,
ἀπαιτοῦνται διὰ τοῦ ἐπάρχου καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρ-
χιῶν, καὶ προσκυροῦνται τοῖς ἔργοις τῶν πόλεων.

Σχόλιον.

Η ἀ. διάτ. τοῦ μγ'. τίτ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. έ. τοῦ ή.
τίτ. τοῦ ξ'. βιβλ. τῶν βασιλικῶν οὕτω λέγον· Ἡ διάταξις κω-
λύει τὰ παγνια, καὶ πέντε ὑπεξαιρούμενων, ὁρίζει καὶ τινα ἐπιτ-
μια κατὰ τῶν κυθευόντων, ἐπιτρέπουσα τῷ ἐπάρχῳ τῆς πόλεως,
καὶ τοῖς ἄρχοσι τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ τοῖς ἐπισκόποις, ζητεῖν καὶ
κωλύειν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς γινόμενα συναλλάγματα ἀπο-
τρέπειν. Διδωσι δὲ ἀγωγὰς ἐκ τῶν ἐπιτετραμμένων *πέντε*⁽³⁾
παρηγίων, καὶ ἀπαίτησι τῶν ἐντεῦθεν γεωστικέντιων⁽⁴⁾, δέκα
λιτρῶν ἐπιτίψιου ὁρίζουσα κατὰ τῶν συγχωρούντων παραβῆναι

(1) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται ἐν 'Ε. Ι. Β. ἀλλ' ἐν τῇ λατινικῇ μεταφράσει ἐν δέ
τῷ Σ. 'Ρ. ἀναγινώσκεται, μενίθολον καὶ κοντομονίθολον, καὶ κυνίτανον, καὶ κόν-
δακα χωρὶς τῆς ὄρπης, καὶ περιχύτην, καὶ ἵππικὸν κτλ. — (2) Χ. Τρ. — ἵππι-
κὴν 'Ε. Ι. Β. — (3) Χ. Τρ. — οὐχ εὑρηται ἐν Ε. Ι. Β. — (4) Χ. Τρ. — γεω-
τεικέσσαν 'Ε. Ι. Β.

τὴν διάταξιν. Ή δὲ διάτ. 6'. τοῦ μγ'. τίτ. τοῦ γ'. βιβλ. τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. 5'. τοῦ ή. τίτ. τοῦ ξ'. βιβλίου τῶν βασιλικῶν, λέγον οὕτω ῥητῶς· Ή διάτ. κωλύει τὰ λεγόμενα ξυλικὰ ἵππικὰ ἀπαιτοῦσα κίνδυνον κατὰ (1) τῶν παιζόντων, καὶ δήμευσιν κατὰ τῶν οἰκων, ἐν οἷς τὰ τοιαῦτα γίνεται παιγνια. Διδοται δὲ καὶ ἀνάδοσις τῷ ἡττηθέντι καὶ καταβαλόντι η ἐὰν μὴ βούληται ἀναλαβεῖν, κελεύει ταῦτα εἰς ἔργα δημόσια τῆς πόλεως ἔχεινης* (2) δαπανᾶσθαι. Ωστε σημείωσαι ὅτι ἐν τῷ βασιλικῷ οὐκ ἐτέθη τὸ ὑπερβαίνειν τὴν τριακονταετίαν τὴν ἀπαίτησιν τῶν χάριν παιγνίου κωλυομένου δοθέντων. Ωσαύτως οὐδὲ τὸ συνθηκίζειν τοὺς πλουσίους μέχρις ἐνὸς νομίσματος, καὶ ἀλλα πολλά. Καὶ ἐπεὶ ταῦτα οὕτως ἔχουσιν, ὁφείλεις εἰπεῖν δτι καὶ αἱ περὶ τοιούτων παιγνίων ἀγωγὴ τῇ τριακονταετίᾳ κλείονται, καθὼς καὶ πᾶσα προσωπικὴ ἀγωγὴ, καὶ ἐπὶ τῶν ἐ. δὲ παιγνίων τῶν ἐπιτετραχυμένων, ἔξεστι συνθηκίζειν καθὼς τοῖς μέρεσι δόξει, καὶ οὐ μέχρι νομίσματος ἐνὸς κατὰ τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν. Γίνωσκε δὲ ὅτι μονόβολον λέγεται ὁ δρόπιος, κοντομονόβολον, τὸ πήδημα, κυντανὸς κόντας χωρὶς τῆς πόρπης ὁ ἀκοντισμὸς ἀνευ περόνης, ἦτοι σιδήρου, ἀπὸ Κυίντου τινὸς οὕτω κληθεὶς, περιχυτὴ ἡ πάλη, καὶ ἴππικὴ τὸ ἴπποδρόπιον. Περὶ δὲ τοῦ ξυλίνου ἴππικοῦ ποτε γέγονεν ἀντιφεύολίκις παρὰ τῷ βασιλικῷ βήματι, καὶ τινες μὲν εἶπον εἶναι τοῦτο τὸ συνήθιτο παρὰ τῶν παιδῶν γινόμενον παιγνιον ἔξωθεν τοῦ ἴππικοῦ, ἀντὶ ἴππων χρωμένων ἀνθρώπων εἰς διφρηλασίαν· τινὲς δὲ εἰπον τοῦτο εἶναι ξύλεινόν τι κατασκεύασμα διὰ κλιμάκων λοξοειδῶν ἀνυψούμενον, ἔχουσῶν διὰ μέσου ὄπας διαφέροντος οἱ γὰρ συνθηκίζοντες ἐπὶ τῷ τοιούτῳ παιγνιῷ βώλους τέτταρας ἐτεροβαφεῖς ἀναθεγεν τῶν κλιμάκων τιμέμενοι πρὸς τὸ κάταντες ἀπολύοσσι, καὶ ὁ πρῶτος ἀπὸ τῶν *βαλ-ρημένων* (3) ἔξερχόμενος βώλος διὰ τῶν ὄπῶν ἐκ τῆς τελευταίας διπῆς τὴν νικῶσκην διδωσι τῷ ἔχοντι αὐτόν. Εἰσιεν οὖν κάμοι τοῦτο τὸ μεύτερον παιγνιον παρὰ τοῦ νόμου ἀποτρέπεσθαι καὶ κολαΐζεσθαι, ὃς ἔχον αἰτίαν κότου. Ηερὶ δὲ τῶν κυρευόντων κληρικῶν ἀνάγνωθε καὶ τὴν πζ'. νεαρὸν τοῦ βασιλέως κυρίου λέοντος τοῦ φιλοσόφου.

(1) Χ. Τρ. Εκσιλ. — ἀπὸ Ε. Ι. Β. — (2) Χ. Τρ. — (3) Χ. Τρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ δαιμονιζομένων. Ἀποστόλων κανὼν οθ'. Συνάδους
σ'. κανὼν ξς'. ξζ'. Τιμοθέου κανὼν β'. γ'. ιδ'. ιέ.

Κείμενον.

Εἴρηται βιβλίῳ ἐ. τοῦ κώδικος τίτ. ο. διατάξει δ'.
ὅτι ἐὰν γυνὴ μαίνηται αὐτεξουσίᾳ σύσα, μόνος ὁ ἀνήρ
δύναται πέμπειν ρεπουδίον. Ἐν δὲ τῷ κβ'. διατάγματι
τυῦ γ'. τίτ. τοῦ κδ'. βιβλίου φρσὸν. ὅτι ἐὰν ὁ εἰς τῶν
συναίκουτων μανῆ, αὐτὸς μὲν οὐ δύναται στέλλειν διαι-
σιον· εἰ δὲ φορητή ἔστιν ἡ μανία, εἴτε διηνεκής, εἴτε ἐκ
διαλειμμάτων, οὐκ ὀφεῖται ὁ νήρων τῷ μαίνομένῳ στέλ-
λειν διαζύγιον· εἰ δὲ στείλῃ, ὑποπίπτει τοῖς ἐπιτιμίοις τῆς
ἀλόγου διαζεύξεως· εἰ δὲ ἀνύποιστός ἔστιν ἡ μανία, καὶ
οὐκ ἔστιν ἐλπῖς ἀνανήψεως, ἔξεστι διὰ τὸν ἐντεῦθεν
φόβον, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ παιδοποιῆσαι ρεπουδίῳ λύειν
τὸν γάμον, μηδὲ ἔτέρου ζημιουμένου· εἰ μέν τοι μὴ λύει
τὸν γάμον, ἀλλὰ περιφρονεῖ αὐτὴν, ἀναγκάζεται διὰ τοῦ
ἄρχοντος τρέφειν αὐτὴν, καὶ φροντίζειν τῆς ιατρείας
αὐτῆς, καὶ μηδὲν παραλείπειν τῶν ἀνδρὶ πρεπόντων, πρὸς
τὸ ποσὸν τῆς προικός. Εἰ δὲ σκορπίζει τὴν προΐκη, με-
σεγγυᾶται, εἰφ' ὃ τὴν γυναικα καὶ τὴν φαμιλίαν αὐτῆς
ἀξίαν σχεῖν ἐντεῦθεν παραμυθίαν, φυλαττομένων τῶν ἐξ
ἀρχῆς συμφώνων. Ἀλλὰ ταῦτα σῆμερον οὐ προβλίνει,
οὔτε διὰ μανίαν εὐλόγως λύεται γάμος, τῆς περὶ ρε-
πουδίων ριζ'. νεαρᾶς ρητᾶς αἵτίας λεγούστης, καὶ ὑποβαλ-
λούσης τὸν παρ' αὐτὰς στέλλοντα ρεπουδίον τῇ ἐκπτώ-
σει τῶν γαμικῶν ἐπιδότεων, καὶ ἄλλοις ἐπιτιμίοις.

Σχόλιον.

Διέσιόν ἔστι φθόγγος μουσικὸς οὗτοι λεγόμενοι παρὰ φιλο-

σόφοις καὶ χωρίζων τὴν διὰ πασῶν ἀρμονίαν, ἐξ οὗ καὶ διέγειρε τηρηται. Τῶν γοῦν ὁμοζύγων μιᾶς ἀρμονίας τόπου ἐπεχόντων (ἔσονται γάρ, φησίν, εἰς σάρκα μίαν) ἐὰν ἐξ εὐλόγου αἰτίας ὀπως δήποτε διάστασις καὶ χωρισμὸς γένηται μέσον αὐτῶν, λέγομεν γίνεσθαι διέσιον, ὅπερ ἐπὶ τῶν μνηστήρων χώρων οὐκ ἔχει κυρίως ἀλλὰ διαζύγιον· μήπω γάρ γενομένου γάμου καὶ συναφείς, κανὸν δοκῶσι συναψίηναι οἱ μνηστῆρες, ἀλλὰ τοῖς σώμασι κεχωρισμένοι εἰσὶν, ὡς τὰ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ὅντα ζῶα· πλὴν ἥρεσε τοῖς νομοθέταις ἀδικιφέρως καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοζύγων τὸ διαζύγιον λέγεσθαι, ὅπερ ὠνόμασται παρὰ Λατίνοις ῥεπούδιον· καὶ ἀνάγνωθε βιβλ. 6'. τίτ. 6'. κεφ. ρδ'. Η δ'. διάτ. τοῦ δ. τίτ. τοῦ ἐ. βιβλίου τοῦ κώδικός ἐστι κεφ. κά. τοῦ 6. τίτ. τοῦ λῆ. βιβλίου τῶν βασιλικῶν τὰ αὐτὰ λέγον, ὅσα εἰς τὸ κείμενον ἐγράφησαν. Γό καὶ διάτ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ κδ'. βιβλίου τῶν διατάξεών ἐστι θέμα θ'. τοῦ κδ'. κεφ. τοῦ ή. τίτ. τοῦ κή. βιβλίου τῶν βασιλικῶν οὕτως ἔχον, ὡς εἰς τὸ κείμενον ἐγράφησαν. Ήλὴν γίνωσκε δτι τὸ τοιοῦτον κεφ. ἀνήρεθη ὑπὸ τῆς ριζ'. Ίουστινιανείου νεκρᾶς τῆς κειμένης ἐν βιβλίῳ κή. τῶν βασιλικῶν τίτ. ζ'. καὶ λεγούσης τὰς αἰτίας δι' ἀς ῥεπούδιον πέμπεται, τῆς δὲ μανίας ὄλως μὴ ἐπιμνησθείσης. Ή μέν τοι ρ'. καὶ ρά. νεκρὰ τοῦ βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ, διορίζονται τὸν μὲν ἄνδρα καρτεροῦ ἐπὶ τριετίᾳ, καὶ ἐντὸς ταύτης μὴ διαλύει τὴν μετὰ τῆς μανείσης γυναικὸς αὐτοῦ συζυγίαν, τὴν δὲ γυναικα μὴ διαζεύγνυσθαι τοῦ μακέντος ἄνδρὸς αὐτῆς, εἰμὶ παρέλθη πενταετία. Ἀνάγνωθε καὶ τὴν νεκρὴν τοῦ βασιλέως κυροῦ Νικηφόρου Βοτανειάτου περὶ μανέντων ὁμοζύγων διαλεγομένην τὰ αὐτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΑ'.

Περὶ λαϊκοῦ ἀφορισθέντος, καὶ δεχθέντος ἐξ ἑτέρου παρὰ γνώμην τοῦ ἀφορίσαντος. Ἀποστόλων κανὼν ιβ'. ιγ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν στ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΒ'.

Περὶ τῶν ἐν κυριακῇ ἡ σαββάτῳ νηστευόντων. Ἀποστόλων κανὼν ξς'. Συνόδου Γαγγρῶν κανὼν εῆ. Συνόδου σ'. κανὼν νέ. νς'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΓ'.

Περὶ τῶν θειδασκόντων τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς συνάξεις εὐχαταφρονήτους. Συνόδου Γαγγρῶν κανὼν ἔ. χ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΔ'.

Περὶ λαϊκῶν πειθωμένων ὀθετεῖν τὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνόδου. Συνόδου Ἐφέσου κανὼν σ'. Ἀνάγνωθι τὰ παραγραφέντα ἐν τῷ σ'. κεφ. τοῦ ιά. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΕ'.

Περὶ τῶν ἀκρωμένων τῶν γραφῶν, καὶ μέχρι τέλους μὴ προσκαρτερούντων, ἡ μὴ κοινωνούντων. Ἀποστόλων κανὼν θ'. Συνόδου Ἀντιοχείας κανὼν 6'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΣΤ'.

Περὶ τῶν ἴδιᾳ ἐκκλησιαζόντων. Συνόδου Γαγγρῶν κανὼν σ'. Συνόδου σ'. κανὼν λά. νθ'. Ἀνάγνωθι τὰ παραγεγραμμένα ἐν τῷ ιδ'. κεφ. τοῦ γ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΖ'.

Περὶ τοῦ ἐπιθυμήσαντος συγκαθευδῆσαι γυναικί, καὶ
μὴ πράξαντος. Συνόðου Νεοχαισαρείας κανὼν δ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ'.

Περὶ μὴ νηστευόντων τὴν τεσσαρακοστήν, καὶ τετράδα,
καὶ παρασκευήν. Ἀποστόλων κανὼν ξο'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ'.

Περὶ τῶν ἀφαιρουμένων τῆς ἔκκλησίας κηρὸν ἢ ἔλαιον.
Ἀποστόλων κανὼν οθ'.

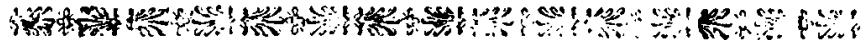
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ'.

Περὶ λαῖκῶν *δι' ἀδικίαν*⁽¹⁾ ἀκοινωνήτων γενομένων.
Θεοφῆλου ἐκ τῆς πρὸς Μηνᾶν ἐπίσκοπον ἐπιστολῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ'.

Περὶ τοῦ μὴ διδάσκειν λαῖκούς. Συνόðου στ'. κανὼν ζδ'

(1) Χ. Τρ.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΔ'.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ πλεονεξίας. Γρηγορίου Νύσσης κανών στ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἀλογευομένων. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν ιε'.
ιζ'. Βασιλείου κανὼν ἔγ'. Γρηγορίου Νύσσης κανὼν γ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ φονέων, καὶ ληστῶν. Ἀποστόλων κανὼν ξέ. Συνόδου Ἀγκύρας κανὼν κά. κβ'. κγ'. λέ. Βασιλείου κανὼν ζ'. η. ιά. ιγ'. λγ'. μγ'. νβ'. νδ'. νέ. νς'. νζ'. Γρηγορίου Νύσσης κανὼν δ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοὺς τοὺς ἐπιτίμιους ἀκοινωνησίας ἔχοντας ὁφείλειν κοινωνεῖν μέλλοντας τελευτᾶν, καὶ τί γίνεται ἐὰν

(1) περὶ κοινῶν πραγμάτων Χ. Τρ.

διὰ τοῦτο μεταλαβόντες μὴ ἀποθάνωσι. Συνόδου Νικαίας κανὼν ιγ'. Γρηγορίου Νύσσης κανὼν ἐ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τοῦ δινειρασθέντος, ἢ ἀπὸ κοίτης τῆς ιδίας γαμετῆς ὄντος, καὶ θέλοντος κοινωνῆσαι· καὶ ποίας ἡμέρας δεῖ τῆς πρὸς ἄλλήλους μίξεως διὰ τοῦτο ἀπέχεσθαι. Διονυσίου ἐκ τῆς πρὸς Βασιλείδην ἐπιστολῆς κανὼν γ'. δ'. Τιμοθέου κανὼν ἐ. ιβ'. ιγ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Πῶς γίνεται προτφορὰ ὑπὲρ τοῦ ἔχυτὸν ἀνελόντος.
Τιμοθέου κανὼν ιδ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τοῦ ἔχοντος γαμετῆγεν δαιμονιζομένην, καὶ διὰ τοῦτο θέλοντος ἄλλην λαβεῖν. Τιμοθέου κανὼν ιέ.

Σχόλιον.

Περὶ τοῦ παρόντος κεφχλαίου ἐγράψαντες ἀρκούντως ἐν τῷ λ'. κεφ. τοῦ ιγ'. τίτ. τοῦ παρόντος συντάγματος, καὶ ἀνάγνωσι τὰς εἰς τὸ σχόλιον τοῦτο συνοψίσας νεκρὰς τοῦ βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ φιλοσόφου, καὶ κατ' ἐκείνας λέγε τὰ τῶν δαιμονώντων γίνεσθαι διαδύγει.

Γ Ε Λ Ο Σ.

ΠΕΡΙ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ
ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΠΡΟΣ ΑΝΘΙΜΟΝ

ΤΟΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΝ ΔΙΑΚΟΝΟΝ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Λόγος διηγηματικὸς περὶ τε τῶν ἀγίων συγόδων καὶ τῶν
κατὰ καιροὺς ἀνέχαθεν τῷ ἀποστολικῷ κηρύγματι
ἀναφυεισῶν αἱρέσεων.

ά. ΣΟΦΩΝ ἀνδρῶν αἱ ἐρωτήσεις μελέτης δέονται καὶ νῆ-
ψεως οὐ τῇς τυχούσῃς, ἵνα ἐν κυρίῳ γένωνται αὐτῶν αἱ ἐπι-
λύσεις· εἰ γὰρ ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν, σοφία λογισθή-
σεται(1), τί ἄρα ἡ τούτων ἔσαι ἐπερώτησις; Τί δὲ ἂλλο ἢ πε-
πυκνωμένη τις καὶ ἔνθεος ἀνερεύνησις, καὶ ὅντως ἔχουσα τὸ
ἄξιαγαστον, καὶ πανταχόθεν ἀπαστράπτουσα τοῖς νοήμασι,
πεποικιλμένη τε τῷ θείῳ κάλλει, καὶ τῇ ὥραιότητι τῶν γρα-
φικῶν νοημάτων φωτίζουσα καὶ τοὺς πόρρωθεν; ἐγὼ μὲν
ἐπὶ πολὺ ὕκνουν καὶ νῦν ἐγχειρῆσαί σου τὰ ἐπιτάγματα· τῇ
δὲ ἀνενδότῳ ὁχλήσει ὑμῶν εἴζας ἐπαποκριθῆναι τούτοις ἐν
κυρίῳ προάγομαι.

β'. Ἡ μὲν οὖν ἐκκλησία ἡμῶν, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ καταφυτευθείσα, καὶ τῷ θεῖκῷ ἄλατι τὴν δυ-
σώδη τῆς δαιμονικῆς πλάνης ἀποθεμένη δυσσέβειαν, πεπυκα-
σμένη τε ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς αὐλαῖς αὐτοῦ ἐξαν-
θοῦσα δσημέραι, εἰς κάλλος ἀμήχανον ἐπεδίδου τε καὶ προέ-

(1) Παροιμ. ιζ'. 28.

κοπτεν· ἄρτι δὲ ὁ πανηρὸς καὶ δόλιος δράκων ἐξ αὐτῆς ἐλασθεὶς, καὶ μὴ φέρων τὴν ἀποπλάνησιν, ἐπιφερόμενος τοὺς ἔχυτοὺς κύνας, πάλιν ἐπειρᾶτο προστρίβεσθαι αὐτῇ, καὶ τοῖς καλοῖς δόγμασιν αὐτῇς ἐπιτύγχασθαι. Τῆς τε γὰρ τῶν Ἰουδαίων σκαιότητος τοῖς προρητικοῖς ἐλέγχοις κατατρωθείσης, ἔτι δὲ καὶ τῇς ἐλληνικῇς ἀπάτῃς ἐξελεγχθείσης, αὐτὴν ἡμῶν τὴν καλὴν ἄμιλλαν λυμήνασθαι ἐκυτῷ ἐπενόησε, καὶ τὰ τέκνα ταῦτα τὰ γνήσια τὸ γνήσιον ἀποθέμενα, καὶ τὸ νόθον εἰσδεξάμενα, κατὰ τῆς οἰκείας μητρὸς ἐξώπλιζεν.

γ'. Εὔθεως οὖν Σίμωνα τὸν μάγον κατ' αὐτῇς ἐξανέστησεν, ὅστις τῇ τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου Πέτρου γλώσσῃ, μᾶλλον δὲ τοῦ ἐν αὐτῷ λαλοῦντος Θεοῦ, κατατιτρώσκεται, καὶ εἰς τέλειον ἀπωλείας βυθὸν ἀποπέμπεται· δοκῶν γὰρ εἶναι ὁ δεῖλαιος δύναμις Θεοῦ ἡ μεγάλη, καὶ Θεὸς μέγχες, οὐδὲ κνωδάλων καὶ ἑρπετῶν τὴν ισχὺν ἔχειν ἀπελέγχεται, τελείως αὐτοῦ ἐξαφανισθέντος, ὃσπερ οὐδὲ ἦρχθαι αὐτὸν δοκεῖν τοὺς πολλοὺς τῆς ἡμετέρας πίστεως. Κήρινθός τε μετὰ ταῦτα, ἔτι δὲ καὶ οἱ λεγόμενοι Νικολαΐται, Βασιλείδης, καὶ Καρποκράτης, καὶ οἱ τούτων ὁμόφρονες ἀγεράντο, τὴν ἐλληνικὴν εἰκαιομυθίαν μᾶλλον εἰσδεξάμενοι, καὶ ῥυπαρίχες βίωσιν μᾶλλον ως νομιμων τῷ βίῳ νομοθετήσαντες, καὶ καινούς τινας αἰῶνας, καὶ βυθὸν σκότους εἰσηγησάμενοι· οἵτινες αὐτίκα δὴ ὑπό τε αὐτῶν τῶν μακαρίων Ἀποστόλων, καὶ μάλιστα Ἰωάννου τοῦ τῆς βροντῆς υἱοῦ, καὶ τῶν τούτοις μαθητευθέντων τὴν καταστροφὴν ὑπομεμενήνεισχν.

δ'. Ἔτι δὲ Μανιχαῖοι καὶ Μοντανοί, καὶ οἱ τούτοις προσόμοιοι, ἀνέστησκαν κατ' αὐτῆς, οὐ τοὺς τυχόντας αὐτῇ παρέχοντες ἀγῶνας· τοῦ μεν Μανιχαίου πολλὴν ματαιοσύνην καὶ πλάνην καὶ ῥυπαρίαν τοῖς ἐκυτοῦ δόγμασιν ἀναμίξαντος, καὶ τέλος τὴν μὲν ἐκυτοῦ παλαιὰν νομοθεσίαν, καὶ αὐτὴν τὴν κτίσιν κακοῦ τινος καὶ οὐκ ἀγαθοῦ εἶναι λέγοντος ἐπίταγμα· ἀγαθοῦ δὲ μᾶλλον τὴν νέαν ἡ τὴν μέλλουσαν, καὶ βίαν τινὰ ὑπομένειν ἐκείνην ἐκ τούτου· ως καὶ δύο φύσεις νομοθετεῖν ἐν τῷ κόσμῳ, τουτέστιν ἀγαθὴν τε καὶ πονηράν· καὶ μὴ ἐξ ἀγαθοῦ εἶναι τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν ἔργον, μήτε τὴν ἄλλην, ως εἴρηται,

χτίσιν ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὖσαν· καὶ πλήρεις ἀσεβείας τοὺς ἔχυτοῦ λόγους ἐμπλήσαντος, καταδύσεις τινὰς ἐναγεῖς, καὶ νυκτερινὰς τελετὰς, καὶ ἀποβλήτους μίζεις ἐπιτηδεύσαντος, τὰ τῶν Ἑλλήνων μάταια δόγματα κυρώσαντος, καὶ εἰμαρμένην εἰσάγοντος, καὶ μετενσωματώσεις νομοθετήσαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐν σαρκὶ γεγονέναι μὴ βουληθέντος· κἀντεῦθεν τέλος ἐπάξιον τῆς τοιαύτης αὐτοῦ νομοθεσίας ἀπενεγκαμένου, ὑπὸ τινος τῶν ἔθνικῶν βασιλέων, ζῶντος ἔτι τὴν δορὰν ἀποσπασθῆναι, ὡς φασιν, οὕτω τε τῷ θανάτῳ παραδοθῆναι. Μάλιστα δὲ Κύριλλος ὁ Ἱεροσολύμων τὴν τούτου κατεγράφατο καὶ ἐστηλίτευσεν ἀσεβῆ διάνοιαν, αὐτὰ τὰ γράμματα τῆς μιαρᾶς αὐτοῦ καὶ ἀσέμνου διατάξεως κατὰ λεπτὸν προτάξας, καὶ εἴθ' οὕτω τὸν ἔλεγχον ἐπαγγαγὼν τοῖς ἀθέοις αὐτοῦ καὶ παρανόμοις διδάγμασιν (1). ὁ γὰρ ἀσεβῆς οὗτος ἐτόλμησε καὶ ἔχυτὸν Ἀπόστολον ὄνομάσαι, καὶ τέσσαρα συντάξαι βιβλία, δὲ καὶ ἐπεκάλεσε τὸ εὐαγγέλιον, τῶν θησαυρῶν βιβλίον, τῶν μυστηρίων, ἔτερον τῶν τελετῶν.

έ. Τῶν δὲ Μοντανῶν διάφορος εἶναι λέγεται δόξα, καὶ οὐ μονομερῆς ἀλλὰ πολύτροπος· τὸ δὲ τέλειον αὐτῶν δόγμα ἐν τούτοις ἐστὶν, ὅτι τε αὐτὸν τὸν Μοντανὸν λέγουσιν εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, καὶ πάλιν τὸν αὐτὸν λόγον καὶ πνεῦμα· ἔτι δὲ καὶ ὥκτῳ οὐρανοὺς εἶναι νομοθετοῦσι, κολαστήριά τε φοβερὰ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἐξηγοῦνται, δράκοντάς τινας καὶ λέοντας ἐκ τῶν μυκτήρων πῦρ ἀποπέμπειν μέλλοντας, καὶ κατακαίειν τοὺς ἀδίκους, καὶ ἔτερους ἀποκρέμασθαι ἀπὸ τῶν σαρκῶν, καὶ ἀλλὰ τινὰ πλήρη ματαιοσύνης μυθολογοῦσιν· εἰς κρίσιν δὲ τοὺς ἐκ πορνείας ἢ μοιχείας γεννηθέντας ἄγεσθαι καὶ κολάζεσθαι, ὑπὸ κολαστήρια τὰ δεινότατα, ὅτι τε μόνον ἐκ τούτων γεγέννηνται, καν αὐτῶν ὁ βίος μὴ παράνομος πέψυκεν. Ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἀμαρτάνοντας ἔτι εἰς μετάνοιαν δέχονται, ἢ τοὺς διγαμοῦντας συναχθῆναι μετ' αὐτῶν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν ἀνέχονται, καὶ ἔτερα δὲ πάμπολλα παρόμοια τούτων ἐπιτελεῖται αὐτοῖς. Ταῦτα δὲ οἱ τῆς ἐξαιρέτου

(1) Κυρίλλου Ἱεροσολ. κατήχ. στ'.

αὐτῶν τῷ δοκεῖν μοίρας ἐπείγονται διαπράττεσθαι τῶν λοιπῶν, καὶ ἔτερον πλείω τούτων δεδρακότων ἕργα ἀσεβείας, καὶ τῷ βίῳ ἐπισφαλῆ, καὶ κρημνῶν πλήρεις ἀτραποὺς ἔξηπλωκότων. Ἐλέγχεται δὲ καὶ τούτων ἡ σκοτώδης νομοθεσία καὶ ὑπὸ τῶν πάλαι γεγενημένων διδασκάλων ἡμῶν· ἔτι δὲ καὶ παρά τινος ιερέως τῆς Θράκης αὐτοψεὶ παραγεγονότος ἐν τῇ Ἀσίᾳ πρὸς Μοντανὸν, Γράτου τότε ἀνθυπατευόντος, καὶ τὸν λαλοῦντα δι' αὐτοῦ καὶ τῆς Μαξιμίλλης δαίμονα ἐλέγξαντος(1). λοιπὸν δὲ καὶ ὑπὸ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, καὶ Ἐπιφανίου τοῦ Κυπρίου μάλιστα κατὰ πασῶν τῶν αἰρέσεων προχρυματείαν ἔγγραφον ἐκθεμένου.

ς'. Ἐτι δὲ ἡμῶν ἐλυμήνατο τὴν ἐκκλησίαν καὶ Μαρκίων, καὶ Παῦλος ὁ Σαμοσάτων, καὶ Οὐαλεντίνος, καὶ Μάρκελλος, οἱ μὲν δοκήσει καὶ οὐ κατὰ ἀληθειαν τὴν τοῦ κυρίου σάρκωσιν λέγουσιν· ἔτι δὲ καὶ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοῦ ἐκούσιον θάνατον, καὶ τὰ θαύματα αὐτοῦ γεγενῆσθαι, καὶ ἐκ στοιχείων καὶ ἀριθμῶν Θεὸν συγκείμενον, καὶ καινοὺς αἰῶνας καὶ μύθους εἰσπρησάμενος, καὶ δυάδα τινὰ καὶ τριακάδα τιμήσας τῶν ἀριθμῶν, καὶ ἴσαριθμους αἰῶνας τούτοις ἀναπλάσας, ὥσπερ καὶ Σίμων ὁ τούτου διδάσκαλος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν τότε ἡμῶν ἐξελέγχεται καὶ ἀποδιώκεται πατέρων. Οὐαλεντίνου δὲ ἡ ἄθεος τοῦ ἐνὸς Θεοῦ εἰς δύο κατατομὴν, εἰς ἀγαθὸν καὶ δημιουργὸν ληρωθόοντος, ἀποδιώκεται· δηλονότι ὡς τοῦ δημιουργοῦ κατ' αὐτὸν μὴ ἀγαθοῦ τινος ὑπάρχοντος, καὶ ὁ βυθὸς, καὶ ἡ σιγὴ, καὶ οἱ μυθικοὶ αἰῶνες, τὰ βυθοῦ καὶ σιγῆς ὡς ἀληθῶς κατὰ τὸν εἰπόντα ἀξια.

ζ'. Παῦλος δὲ ὁ Σαμοσάτων, ἐκ τῆς ἀχράντου καὶ δεσποινῆς ἡμῶν θεοτόκου ἔλεγε τὴν ἀρχὴν εἰληφέναι τῆς θεϊκῆς ὑπάρξεως τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ προείναι πρὸ τοῦ κατὰ σάρκα τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐπιφανῆναι. Αὐτίκα δὲ σύνοδος τοπικὴ κατ' αὐτοῦ ἐν Ἀντιοχείᾳ συνίσταται, προεδρεύοντος ἐν αὐτῇ τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ τῆς Νεοκαισαρέων γεγονότος πόλεως· τούτῳ δὲ συνήν καὶ Λέων Ταρσοῦ, καὶ Μάξιμος Βόστρης, Ιεροσολύμων Μάγνης τις

(1) Ἰδε καὶ Εὐσεβ. Ἐκκλ. Ἰστορ. βιβλ. Ε. 16 καὶ 18.

ιερεὺς, καὶ τῆς ἡμετέρας Καππαδοκίας Φιρμιλιανὸς ὁ θαυμάσιος· σὺν τούτοις συνηριθμεῖτο καὶ Θεότεκνος ὁ Παλαιστίνης· καὶ Φωτεινὸς δὲ καὶ Μάρκελλος, τῆς αὐτῆς [ἡσαν] ἐν τούτῳ γεγονότες ἀθετής, ψιλὸν ἄνθρωπον καὶ αὐτοὶ τὸν κύριον δρισάμενοι, καὶ ἀπὸ Μαρίας ἀρχόμενον.

η. Καὶ τούτων τοίνυν ἐλευθερωθεῖσα ἡμῶν ἡ ἔκκλησία, καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς ὅψος ἄρασα, καὶ τῆς πλάνης ἀπάσης κατεξαναστᾶσα, καὶ τὰ ἴδια τέκνα τὰ γνήσια ἐναγκαλίζομένη, καὶ εἰς ὅψος ἄφατον ἐκτείνεσα ἑαυτὴν, Σαβέλλιος ὁ Λίβυς κατεξανίσταται αὐτῆς, ἀνάχυσίν τινα καὶ κατάποσιν ἐπιτηδεύσας νομοθετῆσαι, τὸν πατέρα καὶ Θεὸν λέγων συγηματίζεσθαι καὶ ἐκτείνεσθαι ποτὲ μὲν εἰς υἱὸν, ποτὲ δὲ εἰς πνεῦμα· καὶ οὕτως ἐξχπλούμενον πάλιν συστέλλεσθαι, καὶ ἐνα μόνον εἶναι οὕτω Θεὸν λέγεσθαι, μηδαμῶς ἐν ίδιᾳ ὑποστάσει θεωρούμενον τοῦ τε λόγου αὐτοῦ καὶ υἱοῦ, ἔτι δὲ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος. Κατὰ τούτου πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν γνησίων ἡμῶν θηρευτῶν τὰ ἑαυτῶν ἐξέτεινον λίνα, ἔτι δὲ καὶ Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρείας, καὶ τὸν θῆρα τοῦτον ἀγρεύσαντες, τῇ ίδιᾳ μαχαίρᾳ τοῦ λόγου κατέθυσαν, οὐ πρὸς βρῶσιν ἐπιτήδειον, ἀλλὰ πρὸς ἀπορρίφην καὶ γέκρωσιν ἐτοιμότατον, πᾶσι τοῦ θηρὸς τὰ μέλη ἐμφανῆ καταστήσαντες, καὶ τὴν φαρέτραν αὐτοῦ τῆς ἀλαζονείας ἐκτινάξαντες, καὶ πατεῖσθαι ὑπὸ πάντων ποιήσαντες. Πολλὴν δὲ τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπληστίαν ἐνδειξάμενος ὁ λεχθεὶς Διονύσιος, σπέρματα μᾶλλον τῇ ἀφυεῖ διαστάσει τῶν ὑποστάσεων παρασχὼν Ἀρείῳ τῷ δυσσεβεῖ, ὡς φησι Βασίλειος (1) ὁ ἀκρότατος καὶ μέγας πατήρ ἡμῶν· καὶ διατάστα μάλιστα ὑπεραπολογεῖται αὐτοῦ Ἀθανάσιος ὁ ἀοιδόμυος, τοὺς ἀγῶνας αὐτοῦ ἐξηγούμενος, καὶ μὴ γνώμης κακότητι, ἀπλῆς δὲ διεκνοίας τρόπῳ, τοῦτο ὑπερμεμηκέναι αὐτόν· φαίνεται δὲ ὁ Μάρκελλος καὶ εἰς τὸ τούτου πως ἐμπεσὼν δόγμα.

θ'. Εὐθέως οὖν μετὰ τοῦτον, ἥ καὶ πρὸ τούτου, οἱριγένης ὁ ματαιόπονος καὶ λῆρος ἀνέφυ, τὰ τῶν ἀμφοτέρων κυρῶν, καὶ ἀρειανίζων· καὶ προύπαρξιν τῶν ψυχῶν καὶ μεταποίησιν, καὶ αἰώνων

(1) Ἐπιστ. πρὸς Μάξιμον.

τινῶν ἐνχλλαγήν, καὶ ἀναστάσεως τοῦ πεσόντος ζώου ἄρνησιν· σφαίροειδῆ δέ τινα σώματος ἔγερσιν, καὶ μὴ αὐτὴν τὴν πλάσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἴδιῳ σχήματι ἀνίστασθαι μυθευόμενος, ὡς ἔστι καταμαθεῖν ἐκ τοῦ πονηθέντος κατ' αὐτοῦ λόγου Μεθοδίῳ τῷ μεγάλῳ. Καὶ ἔτερος δὲ μυρία ἀσεβείς πλήρη δόγματα καταφορτώσας εἰς μέσον κατέβριψε, καὶ τοῖς δι' αὐτοῦ τὴν παρόδιον τρίζον ποιουμένοις δολερῶς, ἐπότισε καὶ ἀνέτρεψεν· ὅμως καὶ μᾶλλον τιτρώσκεται ὑπὸ Πέτρου τοῦ μεγάλου ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Ἀλεξανδρείας, ἕτι δὲ καὶ Ἡρακλᾶ, καὶ Δημητρίου (1), καὶ ἔτερων τινῶν· κανὸν δὲ μάλιστα ὁ πολυμαθὴς, ἢ οὐκ οἴδ' ὅπως εἰπεῖν, Εὔσεβος ὁ Παμφίλου συνίσταται τούτῳ ὑπεραπολογούμενος αὐτοῦ, καὶ κυρῶν μᾶλλον τὴν τε ληρῷδίαν αὐτοῦ καὶ τῆς ἄλλης τῆς τε ἀρειανικῆς καὶ τῆς ἐλληνικῆς εἰκαιομούθίας τὸ ἔκλιτον, ὡς ἐν πλάσματι ἀπολογίας ταῦτα συνιστῶν, ὡς ἔστι καταμαθεῖν ἐκ τοῦ πονηθέντος λόγου Ἀντιπάτρῳ τῷ Βοστρηνῷ σαφῶς ταῦτα διαγορεύοντι.

6. Ἄρειος οὖν πάλιν ὁ Ἀλεξανδρείας πρεσβύτερος ἐπεμάνη τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, καὶ ἤρξατο μὲν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, ἐξέτεινε δὲ τὴν αὐτοῦ ἀσέβειαν ὡς εἰπεῖν εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, ὑπὸ πολλῶν κρατυνομένην καὶ περιεπομένην βασιλέων τε καὶ ἀρχόντων, καὶ σιφῶν, καὶ ἐλλογίμων, ἐξῶν ὑπῆρχε τότε καὶ ὁ ἐπιμνησθεὶς Εὔσεβος, ὡς τὰ τούτων δηλοῦσι συγγράμματα. Ἀναθεματίζεται δὲ διερημένος Ἄρειος ὑπό τε τοῦ προλεγούμεντος Πέτρου τοῦ θαυμασίου, μὴ προσηκρένοντον τοῦτον μήτε ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου, πολλῶν γονυπετούντων αὐτὸν καὶ περὶ τοῦ δεγχθῆναι αὐτὸν καθικετεύοντων, δῆτε καὶ τὸν κύριον ὁ μάρτυς ἔλεγεν διφθῆναι αὐτῷ, ἐρήγημένους χιτῶνας ἀμπελόμενον, καὶ πρὸς αὐτοῦ προσερωτηθέντα, τίς σὲ περιέσχισε κύριος; εἰπεῖν, Ἄρειός με περιέσχισεν· ἀλλὰ μὴ προσδέξῃ αὐτὸν, εἶναι γὰρ τοῦτον κατακεκριμένον ἔλεγε καὶ ἐν τῷ νῦν αἰώνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντας παρῆγγειλεν ἀποστρέφεσθαι τῆς πρὸς αὐτὸν κοινωνίας· αὐτὸς γάρ ὁ Ἄρειος ἔφεσε κτίσμα εἶναι τὸν οἰλὸν τοῦ Θεοῦ· καὶ εἶναι καιρὸν δτε σύκην ὁ οἰλός· καὶ προτετέθειν

(1) Εὔσεβ. Ἐκκλ. Ἰστορ. ΣΤ'. 8 καὶ Ἱερων. κεφ. 54.

τούτου τὸν χρόνον καὶ τὴν θέλησιν γενέσθαι δὲ αὐτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ διὰ τὸ κτίσαι ἡμᾶς μὴ δύνασθαι, ἔλεγε, τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς τὴν κτίσιν ὑπενεγκεῖν τὴν θεότητα· καὶ λοιπὸν ἐπιτηδευθῆναι μετ' αὐτὸν τι κτίσμα, τῆς τε ἀνθρωπίνης καὶ τῶν λοιπῶν κτισμάτων φύσεως, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ· ὃστε δύνασθαι κτιζομένην πελάζειν αὐτῷ τὴν κτίσιν, καὶ μὴ ἐξαπλοῦσθαι τῇ ἀκροτάτῃ τοῦ Θεοῦ καταφλεγομένην δυναστείᾳ, εἴπερ ἄρα υπὸ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγετο.

ιά. Τότε, ἦ καὶ μικρὸν πρὸ τούτου, καὶ τῷ μεγάλῳ ἡμῶν πατρὶ καὶ θαυματουργῷ Γρηγορίῳ ἐπιζητοῦντι περὶ τούτων, ἦ τοῦ δόγματος ἐξεκαλύψθη θαυμάσιος διδασκαλία, ὅτε τὴν ἀγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον Μαρίαν καὶ ἱωάννην τὸν παρθένον καὶ Ἀπόστολον ἐθεάσατο, φωνερῶς ὑποδεικνύοντων αὐτῷ τὴν τῶν ἐπιζητουμένων ἀκρίβειαν. Αὕτη ἐστὶν ἡ διδασκαλία ἡ παρὰ πᾶσιν ἀδομένη τοῖς πέρασι, καὶ τὴν ἀπαρχὴν ἐκ τῆς πατρικῆς θεότητος ποιουμένη, εἰς Θεὸς λέγων πατὴρ λόγου ζῶντος, σοφίας ὑφεστώσης, καὶ δυνάμεως, καὶ χαρακτῆρος, ιδίου· ὁμόδοξόν τε καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ διδάσκοντος· καὶ μηδὲν εἶναι κτίσμα, ἢ δοῦλον, ἢ ἐπείσακτον ἐν τῇ τριάδι διαγορεύοντος, ὡς πρότερον μὲν οὐκ ὅν, ὕστερον δὲ ἐπεισελθόν· ἀκτιστόν τε καὶ ἀθάνατον εἶναι ἀεὶ τὴν τριάδα τριῶν διδαχθέντος αὐτοῦ καὶ διδάξαντος. Τότε καὶ βασιλεὺς ὁ Ἄμασείας ἐπίσκοπος, ὁ ὄντως βασιλεὺς τῷ φρονήματι τῆς πίστεως, καὶ τῷ λόγῳ τῆς διδασκαλίας, καὶ διμολογίᾳ τοῦ μαρτυρίου, ἐν Νικομηδείᾳ τῇ πόλει ὑπὸ Λικιννίου ἀγθείς καὶ μαρτυρήσας, τοῖς ἐρωτήσασιν αὐτὸν περὶ τῆς τοιαύτης ἐρωτήσεως τὴν ἔννομον ἐποιήσατο ἀπόρχισιν, ὅμως οὐ τοὺς τὴν τριάδα διαγορεύων, καὶ δαιμονικῆς πλάνης ἀνάμεστον τὴν ἀρειανικὴν λέγων φληγαφίαν εἰναι, ὡς ἔστι καταμαθεῖν ἐκ τῆς ἐμφερομένης ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ διδασκαλίας.

ιε'. Καὶ Ναυάτος πρὸ Ἀρείου καὶ ἑτέρων αἱρέσεων, πρεσβύτερος Ρώμης γενόμενος, τὴν μετάνοιαν ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκκήρυκτον ἐποιήσατο, καὶ μήτε τοὺς ἐν τῷ διωγμῷ παραπεσόντας ἀνθρώπους μετανοοῦντας, μήτε ἐν ἄλλῳ ἀμαρτήματι, ἢ ποργείᾳ, ἢ διγαμίᾳ, τῆς μεταλήψεως ἡξίου μεταδίδοσθαι, καὶν

άξια τῆς μετανοίας ἔργα ἐπιδείξαιντο· ὅστις εὐθέως κατάκριτος γίνεται, συμφρονησάντων καὶ τῶν τῆς ανατολῆς ἐπισκόπων· περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ μέγας ἡμῶν ποιμὴν ἐπειρήσθη Γρηγόριος ἐν ἐνὶ τῶν πανηγυρικῶν αὐτοῦ λόγων(1), τελείως τὴν αἵρεσιν αὐτοῦ βδελυξάμενος.

ιγ'. Τοῦ δὲ ἀρειανικοῦ κχπνοῦ εἰς μεγάλην πυρὰν ἀναφθέντος, καὶ πανταχόσε διαδραμόντος, καὶ τὴν οἰκουμένην δακρύων ἐμπλήσαντος, θεόθεν αἰθρίας ἡμῖν ἐκ τῶν διωγμῶν γεγενημένης, καὶ τοῦ ἐπιφανοῦς βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου τὸ βασίλειον ἀναδησαμένου κράτος, κανταῦθι παραγεγονότος, ἀνδρὸς ἐναρέτου καὶ πλήρη τὸν τοῦ Θεοῦ φόρον ἐν τῇ καρδίᾳ κατέχοντος, τῷ κόσμῳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν μάλιστα ἐπιφανέντος, τὴν τῶν ιερέων ὄμηγυριν συνήγαγε, καὶ σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συγκροτεῖσθαι προσέταξεν, ἵτις ἥδη ἐπὶ αὐτοῦ καὶ ἐγεγένητο, παρόντος αὐτοῦ καὶ τοῖς ιερεῦσι συνεδρεύοντος. Ἀλέξανδρος διμέγας πατριάρχης Ἀλέξανδρείας παρῆν ἐκεῖσε, Ἀθηνάσιος δι τούτου διάκονος, Ἰούλιος Ῥώμης(2), Εὐστάθιος Ἀντιοχείας, Μακάριος Ἱεροσολύμων, Ὅσιός τε ὁ Κορδούβης, Μέμνων Ἐφέσου, Λεόντιος δι τῆς ἡμετέρας Καισαρείας τῶν Καππαδοκῶν, Παφνούτιος τε δι θαυμαστὸς ὄντως ἀνὴρ, καὶ Σπυρίδων δι θαυματουργὸς, καὶ ἔτεροι πλεῖστοι, οἱ τὸν ἀριθμὸν τῶν τιὴν ἀνεπλήρουν πατέρων λέγεται δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ μέγας, τότε διάκονος ὃν ἐκ τῆς ἡμετέρας ταύτης πόλεως, παρὰ Μητροφάνους τοῦ μεγάλου, ως ἐν κλίνῃ τούτου διὰ τὸ γῆρας κατακειμένου, ἐκεῖσε ἀποσταλῆναι, καὶ συνεδρεύειν αὐτοῖς. Πολλοὶ δὲ τῶν ἐκεῖσε συνδεδραμηκότων ἐπισκόπων, ὥυολογητκὶ τῆς πίστεως ἐτύγχανον, ἐν τοῖς διωγμοῖς ἀκρωτηριασθέντες ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀνόμων βασιλέων, καὶ τῶν μὲν τὰ νεῦρα τῶν ποδῶν, τῶν δὲ οἱ ὄφθαλμοι, καὶ ἐτέρων ἄλλα μέλη τοῦ σώματος ἀποτεμημένα ἐτύγχανον, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν αὐτὸν πίστεως καὶ διο-

(1) Ὁμιλία λθ'.

(2) Τοιοῦτον διομεα οὐχ εὑρηται μεταξὺ τῶν ἐν Νικαίᾳ τιὴν θεοφόρων πατέρων, διθεν δι σοφὸς ἐκδότης τῆς Ῥωμαικῆς Σταχυολογίας Κ. Ἀγγελος Μάνης εἰκάζει δτι ή κατὰ μνημονικὸν λάθος ἀναφέρεται ὁ Ἰούλιος, ἢ ὑπῆρχε πρεσβύτερός τις ἢ διάκονος τούτου τοῦ ὀνόματος μετὰ τῶν τοποτηρητῶν τῆς Ῥώμης πεμφθεὶς παρὰ τοῦ Πίπα Σιδεστρου.

λογίας καὶ δημοσίας ἐντάσεως. Ήσαν δὲ τότε ἐν αὐτῇ τῆς ἀρειανής ὑπέρμηχοι μανίας, Εὔσεβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ Ἐλεύσιος, καὶ Εὔσεβιος τὸ πρότερον ὁ τοῦ Παμφίλου λεγόμενος, καὶ Θεόγνιος ὁ Νικαίας, καὶ ἔτεροι πλεῖστοι ρήτορές τε καὶ σοφοί, τὴν αἵρεσιν εἰς τὸ ἀκρότατον συγχωροῦντες.

ιδ'. Πολλῆς δὲ τῶν δογμάτων ἐκεῖσε ἐξαπλώσεως καὶ ζητήσεως γεγενημένης, καὶ ὑπὸ τῶν προλεχθέντων πατέρων καὶ διαιρογήτῶν ἐμφόνως καὶ εὐλαβῶς προτεινομένης, κυροῦται μᾶλλον τὸ δόγμα τῶν ὄρθιοδόξων, καὶ ὁμοούσιον τοῦ πατρὸς τὸν οὐδὲν ἐκφωνήσαντες, καὶ τοὺς λέγοντας προτερεύειν χρόνῳ τοῦ οὗτοῦ, ἢ ὅτι ἦν ποτε καιρὸς ὅτε οὐκ ἦν ὁ οὐδὲς ἐπιφημίζοντας, ἀναθεματίσαντες σὺν τῷ Ἀρείῳ, οὕτω τὴν ἔχυτῶν σύνοδον ἔλυσαν, συμφωνήσαντος αὐτοῖς καὶ Εὐσεβίου τοῦ λεγομένου Παμφίλου· καὶ φέρεται αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν οἰκείαν γεγραμμένη πόλιν, καὶ ἑτέροις τισὶν, ἐν οἷς πρότερον ἀπαναχωρῶν, ἔγγραφον καταλέλοιπε πίστιν, τρανῶς διμοούσιον κηρύττουσαν, καὶ οὐ ξένην εἶναι τὴν λέξιν διαγορεύουσαν· καὶ τούτου ἔνεκεν, ἵνα μὴ τῇ προτέρᾳ αὐτοῦ ἐξακολουθοῦντες πίστει, ἀπωθοῦνται τὸ διμοούσιον· ἔτι δὲ καὶ ἄλλαι τινὲς πρὸς τοῦτο ὑστερον ἀντιρρήσεις αὐτοῦ πρός τινας τοὺς τὸν οὐδὲν κτίσμα λέγοντας γεγονοῦσι· κανὸν ὅτι μάλιστα πάντα αὐτοῦ τὰ λοιπὰ συγγράμματα, ἐν οἷς δογμάτων ἐν αὐτοῖς γένηται μνήμη τὴν ἀρειανικὴν δηλοῦσιν αἵρεσιν· ταύτης γάρ ὁ ἀνὴρ τῆς δόξης εἶναι ἐν ἀπασιν αὐτοῦ τοῖς συγγράμμασι φαίνεται· ἡ μόνον ἐν τοῖς κατὰ Μαρκέλλου τοῦ Γαλάτου ποσῶς τὴν τοιαύτην ὑπέφυγεν ὑπόληψιν, πάντως τοῦτο τὸ σύνταγμα μετὰ τὴν σύνοδον πεπονηκότος αὐτοῦ, ὡς οἱ τῷ πονήσατε τούτῳ ἐντυχόντες παραδεδώκασιν ἡμῖν· εἰς ἡμετέρας γάρ χειρας οὐκ ἐλήλυθεν ἡ τοιαύτη αὐτοῦ πραγματεία ὅλη. ἔστι δὲ ὁ ἀνὴρ εὐστομίᾳ καταπεποικιλμένος, καὶ κάλλει ὑπαγορίας περιεστιλβωμένος, ἀρχαίων τε πραγμάτων μνήμης ὡς ἀληθῶς ἀξίαν τὴν διαγόρευσιν ποιούμενος· δῆμος ἐν τῇ τῶν ψαλμῶν ἐρμηνείᾳ πολὺ παρὰ τὸ εἰκὸς εἰς τινα μέρη τὴν ἔχυτον ἐξεκάλυψε φρόνησιν λογικοὺς ἀστέρας καὶ ἔτερά τινα προσειπών· διὰ ταύτας γάρ αὐτοῦ τὰς λεχθείσας δόξας, καὶ οἱ τὴν βιβλιοθήκην ἡμῖν κατα-

σκευάσαντες, οὐδαμῶς τοῖς ὄρθιοδόξων πονήμασι τὰ βιβλία
αὐτοῦ συνκρέθεντο, ἀλλὰ χωρὶς μετὰ τὸ πλήρωμα τούτων,
εἰς τὴν ἀπαρχὴν τῶν αἱρετικῶν βιβλίων ἐν τῷ ίδιῳ κινητίῳ
ἐγκατέθεντο.

ἰε. Τοῦ δὲ ἐπιμνησθέντος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἡμῶν
βασιλέως, εὐλαβείας τρόπῳ ἀναγκάζοντος Ἀθανάσιον τὸν μέ-
γαν, ἥδη πατριάρχην Ἀλεξανδρείας γεγενημένον, δέξασθαι
Ἄρειον εἰς κοινωνίαν τῶν πρεσβυτέρων, ώς ἃτε μετανοοῦντος
αὐτοῦ, ως ἐνόμιζε, καὶ ἵνα μὴ καταλίπῃ σχίσμα τῇ ἐκκλησίᾳ,
τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἑκείνου αὐτοῦ Ἄρειου μᾶλλον τὴν οἰκείαν ἀσέ-
βειαν κρυπτῶς ἐπικυροῦντος, αὐτίκα τοῦ Ἀθανασίου τοῦτο μὴ
καταδεξαμένου, διὰ τὸ κρυπτόμενον αὐτοῦ τῆς ἀθετίας ως
λέλεκται ἄθεον, ἐξορίζεται τοῦ οἰκείου θρόνου ὁ ἄγιος, μά-
λιστα καὶ διὰ τὰς κατ' αὐτοῦ γενομένας συστάσεις ὑπὸ τῶν
κρυπτῶς ἄρειανιζόντων, φοβηθέντος τοῦ βασιλέως μήπως ἐπι-
βουλεύσαντες ἀποκτείνωσι τὸν Ἀθανάσιον· καὶ τότε τοὺς κατ'
αὐτοῦ συγγράφει λόγους, καὶ τῶν τὴν ὁμοίαν αὐτῷ νοσούντων
ἀσέβειαν. Λέγεται γὰρ αὐτὸς ὁ Ἅρειος συντάξῃ ἐν μικρῷ χάρ-
τῃ τὴν οἰκείαν ἀσέβειαν, καὶ οὕτως ὑπὸ τὸν φελόνην ἐγκα-
τακρύψαι, καὶ τῇ χειρὶ ἐπαγόμενον τοῦτον, προσελθεῖν τῷ
βασιλεῖ· καὶ τῷ δοκεῖν αὐτῷ ὅμονύμιν πιστεύειν οὕτως, ἐπιφε-
ρόμενος κρυπτῶς τὸν χάρτην, καὶ τῇ χειρὶ περιδεδραγμένον
ἔτερον καὶ ἐπισείοντα· οὐ μετὰ πολὺ δὲ ἀποθνήσκει Κων-
σταντίνος ὁ μέγκις βασιλεὺς, βαπτισθεὶς ὑπό τεινος Ἄρειανοῦ
πρεσβυτέρου, ἑκείνου μὴ ἐπεγνωκότος τοιοῦτον εἶναι τὸν πρε-
σβύτερον· ἦν γὰρ ὁ ἄγιος ἐπιθυμίαν ἔχων μεγίστην εἰς αὐτὸν
τὸν Ἰορδάνην κατελθεῖν ποταμὸν, κἀκεῖσε τὸ σωτήριον δέξα-
σθαι βάπτισμα, ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
Χριστὸς, δτε μεθ' ἡμῶν σαρκὶ ἐγένετο, τὸ τοιοῦτον ἐπλήρωσε
μυστήριον· τότε δὲ τοῦ θανάτου κατεπείγοντος αυτὸν, ἑκεῖσε
ἐβαπτίσατο, καὶ μετ' αὐτῶν τῶν ἐμφωτίων, ώς εἰπεῖν, τῷ τάφῳ
τὸ σῶμα αὐτοῦ παρεπέμφθη.

ἰε'. Καὶ διαδέχεται τὴν τῆς ἀνατολῆς βασιλείαν Κωνσάντιος
ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τῇ τοῦ εἰρημένου πρεσβυτέρου ὑπαχθεὶς ἀσεβεῖ
αἱρέσει· ἦν γὰρ αὐτὸς ὁ πρεσβύτερος τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐγ-

χειρισθεὶς δικτήκην, ἐν ᾧ ἐγέγραπτο ἐτέρχες μοίρας εἶναι τὸν Κωνστάντιον βασιλέα, τῆς δὲ ἀνατολῆς ἄλλον τῶν υἱῶν αὐτοῦ· δὲ πρεσβύτερος τοῦτον μετέμηκεν εἰς τὴν ἀνατολὴν, τὸ ἔγγυον ὑπὸ αὐτοῦ λαβών, τῆς αἱρετικῆς αύτοῦ ἔνεκεν βλασφημίας. Καὶ τότε πολὺς δὲ πόλεμος τῶν ἐπισκόπων τῶν ὁρθοδόξων ἐγεγόνει, καὶ τῶν ιδίων αὐτῶν θρόνων ἐκδιωγμός· τῶν δὲ Ἀρειανῶν ἡ ἐπικράτησις πανταχοῦ διεφαίνετο· Μελετίου τοῦ μεγάλου, καὶ Εὐσταθίου, καὶ ἐτέρων τινῶν, καὶ αὐτοῦ Ἀθανασίου πάλιν τῆς ἐπισκοπῆς ἐκδιωχθέντων, ἐπειδὴ ἦν δὲ ἄγιος Ἀθανάσιος κεκρατηκὼς τοῦ ιδίου θρόνου, Κώνσαντος ἐν Πόμη βασιλεύοντος, καὶ ἐκ τῶν Γαλλιῶν πρὸς τὴν ιδίαν πόλιν αὐτὸν ἀπείλαντος, τοῦτο καὶ τοῦ ιδίου πατρὸς βουληθέντος, ὡς αὐτός φησι, δικράξασθαι· ἐκείνου δὲ τελευτήσαντος, εἰς μνήμην αὐτοῦ, τοῦτον τὰς αὐτοῦ ἐντολὰς ἀποπληρῶσαι τῆς συνόδου πικρῶν ἀναθεματιζουμένης· καὶ κατ’ αὐτοῦ Ἀθανασίου δικαῖοις συνιτίχμενα, ὅτε καὶ κατεψεύσθη δὲ ἄγιος πάμπολλα, ὡς δηλοῦσιν αἱ περὶ αὐτοῦ συγγραφαί. Λέγεται δὲ καὶ Εὐσέβιον τὸν Παμφίλου συνασπιστὴν εἶναι τῶν κατ’ αὐτοῦ κινητάντων τὸν διωγμὸν, καὶ προτερεύειν ἐν τῇ καθέδρᾳ τῶν κατ’ αὐτοῦ συλλόγων, ὡς οἱ παραθεμένοι ἐν τῷ λόγῳ τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ θεολόγου τῷ πονηθέντι αὐτῷ εἰς αὐτὸν τὸν Ἀθανάσιον διαγορεύουσι, καὶ ἔτεροί τινες ιεραρχοί ἐκεῖνος γάρ, ὡς λέγει, τὸ δνοματικούς ὑπερτίθεται φανερῶσαι, αἰδούμενος τὸ τοῦ ἀνδρὸς πολυμαθὲς, καὶ μὴ δινομάσαι τοῦτον ὑπέρμαχον τῶν Ἀρειανῶν καὶ συνασπισθὲν ἐθέλων.

ἰ'. Τότε καὶ Μακεδόνιος ὁ ἀσεβῆς προσάτης ἦν τῆς ἀσεβείας, τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίου τὸ σῶμα ἐκβαλεῖν καὶ μεταθήσειν ἐτέρωσε βουληθεὶς, τοῦ δὲ ὁρθοδόξου λαοῦ οὐκ ἐνεγκόντος τὸ τοιοῦτον ἐγχείρημα, εἰς ἔργον τὴν λύπην ἐξέφρεον, καὶ κωλύειν τοῦτον παρεβιάζοντο· ἐπιστάντος τε αὐτοῖς τοῦ ἀρειανικοῦ σμήνους, πλεῖστος μὲν ἐγεγόνει φόβος, καὶ αἰμάτων οὐ τῶν τυχόντων ἐκχυσις· μόλις δὲ τὸ σῶμα διαφυγὸν ταῖς εὐτρεπισθείσαις ἐναπετέθη θήκαις, μετὰ πολλῆς οἰκωγῆς καὶ δακρύων συνεχῶν.

ι'. Ἀρειον δὲ τὸν τῆς μαγίας ἐπώνυμον, τέως ἔτι τῷ βίῳ ἐν-

διατρίβοντα, βασιλεύων Κωνστάντιος ἐβιάζετο τοὺς τῆς ἐκ-
κλησίας ἡγῶν εἰςδέχεσθαι, καὶ κοινωνικὸν αὐτὸν προσλαμβάνε-
σθαι. Τοῦ δὲ μεγάλου ἡγῶν πατρὸς καὶ πατριάρχου Ἀλεξάν-
δρου πρὸς τῷ θυσιαστηρίῳ τὰς χεῖρας εἰς ὄψος ἀνατείναντος,
καὶ ἐστηλωμένου ὥσπερ ἐστῶτος, καὶ τῷ Θεῷ τὴν δέησιν
προσάγοντος, ἐλεῆσαι τὸν αὐτοῦ λαὸν καὶ λυτρώσασθαι τῆς ἀρεια-
νικῆς δολιότητος ἰκετεύοντος, ἐκείνου μετὰ πολλῆς προπομπῆς
εἰσιόντος, καὶ ἐν τῷ φόρῳ ἥδη γεγενημένου, πλήθους δὲ οὐ
τοῦ τυχόντος παρεπομένου, καὶ τῶν ιδίων αὐτοῦ συναγωνι-
σῶν, ἀπ' αὐτοῦ βασιλέως καὶ ἑτέρων πλείστων παραχθαρ-
ρούντων τὸν δεῖλαῖον καὶ ἐπιγελώντων ἡμῖν, θεόθεν γί-
νεται ἡ τῶν καταπονουμένων ἐκδίκησις· πρὸς γὰρ τὴν λε-
γομένην φῶσσαν ἀπονεύσας δὲ ἄθλιος, ὥστε αὐτὸν τὰ πε-
ριττὰ τῆς γαστρὸς ἀποτινάξασθαι, τὴν κοιλίαν αὐτοῦ καὶ
τὰ ἐντὸς αὐτοῦ συγκαταφέρει δὲ ἄνομος, καὶ τῶν τῆς γλώσ-
σης ἀμαρυγμάτων τὸν μισθὸν κομίζεται τοῦτον, ἐπαξίως τῆς
αὐτῆς δυσωδίας τὴν ζωὴν διαλύσας πρὸς τὸν θάνατον ἀπενεχ-
θείς· οὕτως τῆς ἐκεῖσε κολάσεως, κανταῦθα τὰ ἐπίχειρα τῆς
αὐτοῦ ζωῆς δεξάμενος. Τινὲς δὲ ἐπ' αὐτοῦ Κωνσταντίου τοῦτο
ὑπομεῖναι τὸν Ἀρείον ἀποδεδώκασιν, εἴτε δὲ ἐπ' ἐκείνου εἴτε
ἐπὶ τούτου οὗτος δὲ σεβής τὴν τοῦ Ἰούδα ῥῆξιν ὑποστάς, τοῦ
παρόντος ἀπελαύνεται βίου· ἐγὼ δὲ ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦτο
φημὶ γενέσθαι· τοῦτο ἡμῖν διέγας Γρηγόριος δὲ θεολόγος ἐξηγεί-
ται τὸ θαῦμα(1), ὃς ἐν στήλῃ τινὶ περιβοήτῳ θριαμβεύων τὴν
ἔννομον καὶ δικαίαν τοῦ ἀνδρὸς ἀπώλειαν· κανὸς δὲ περὶ πολ-
λοῦ ἐποιήσαντο οἱ τότε Ἀρείῳ συντρέχοντες ἀποκρυβῆναι τῷ
βασιλεῖ, διὰ τῶν εὔνούχων τοῦτο ἀποπείσαντες, ιδίῳ θανάτῳ
μᾶλλον καὶ κοινῷ τέλει παρελθεῖν αὐτόν· μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ
δὲ προλεχθεὶς Κωνστάντιος ἀποθνήσκει, καὶ ὁ Ἀθανάσιος εἰς
τὸν ἴδιον ἐπανάγεται θρόνον.

ιθ'. Καὶ διάγον ἡμῖν χρόνον ἐπιμανέντος τοῦ ἀσεβοῦς Ἰουλια-
νοῦ, ὃφ' οὖ καὶ πάλιν Ἀθανάσιος ἔξορίζεται, Ἰουθιανὸς εὐθέως
ὁ μέγας ἐν τῇ Περσίδι βασιλεὺς ἀναγορεύεται, ἀνὴρ ὁρθόδοξος

(1) Θμ. κα.

καὶ πλήρης συνέσεως καὶ ὄρθιοδόξου πίστεως· ἀλλ᾽ ὡς τῆς ἡμετέρας ἀμαρτίας, ὡς τῆς ἐπιγενομένης ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀνομιῶν ἀξίας τιμωρίας· οὕπω γὰρ τῇ πόλει ταύτη τὸν ἄνδρα ἐπιστάντα, μετὰ τὸ ἀποκαταστῆσαι, ἐπιζητῆσαι τε καὶ ἐκμαθεῖν ὑπὸ Ἀθηνασίου τοῦ μεγάλου τὴν ὄρθην καὶ ἀλώβητον τῶν χριστιανῶν πίστιν, πρὶν ἢ τῇ πόλει ἡμῶν ταύτῃ ἐπιβῆναι τὸν ἄνδρα, ὡς λέλεκται, μεταίρει τοῦτον δὲ Θεὸς, καὶ πρὸς αὐτά που τὰ τέρματα τῆς Βιθυνίας γεγονότος αὐτοῦ. Οὐάλης δὲ εὐθέως τῶν τῇ δὲ ἀνχυροεύεται βασιλεὺς, ἀνὴρ παράνομος καὶ ἐναγῆς, Ἀρεικὸς καὶ βλάσφημος, καὶ δύο τὰ μέγιστα νοσήσας ἀπληστίαν καὶ βλασφημίαν, κατὰ τὸ περὶ αὐτοῦ εἰρημένον· ὅστις ὡς νόμον ἔννομον τὴν παρανομίαν ἐκέκτητο, ἀκρασίᾳ δὲ τὴν πλεονεξίαν, ὡς κρᾶσιν μᾶλλον δὲ κρίσιν πεπηγμένην ἐν ἑαυτῷ κατεπήξατο· οἱ μεγάλοι οὖν ἡμῶν πατέρες Βασίλειός τε καὶ Γρηγόριος ἀνδρίζονται· τότε καὶ δὲ προλεχθεὶς Εὔσταθιος, καὶ Μελέτιος, καὶ Εὐσέβιος δὲ Σαμοσάτων, ὡς ἔστι τοῦτο καταμαθεῖν παντὶ τῷ περὶ τούτων ἐθέλοντι ἀνερευνᾶν.

κ'. Μάλιστα δὲ τῆς πόλεως ἡμῶν ταύτης ἐπινευηθείσης τῆς ἀσεβοῦς αἱρέσεως, ἔτι δὲ καὶ τῆς Μακεδονίου κατὰ τοῦ ἀγίου πνεύματος μιαρᾶς ὑλακῆς κατεσθιούσης κύτην, οὓς καὶ ἡμιαρείους τοὺς ἐξ αὐτοῦ οἱ πατέρες ὠνόμαζον· πρεσβυτέρων τε ἐμπρησμοὶ τότε γινόμενοι δημόσιοι, καὶ παρθένων καθυβριζομένων ἐμφανῶς, εἰ μὴ τὸ τῆς αἱρέσεως δέξιονται μίασμα, ἵερεῖς τε ἀπεμπολούμενοι, καὶ τὰ ἄγια βεβηλούμενα, καὶ κατὰ θυσιαστηρίων αἱρετικῶν ἔξορχουμένων. Ταῦτα δὲ ἡμῶν ἥδη τὰ νοσήματα, καὶ προφανέντα καὶ προκηρυχθέντα ὑπὸ τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ περίβοήτου τὸ τέλος ἐλάμβανον· καὶ πέμπεται ἐνταῦθα Γρηγόριος δὲ μέγας πατὴρ ἡμῶν καὶ θεολόγος καὶ τῇ σφενδόνῃ τῆς ἀληθοῦς ὁμολογίας λιθοβολεῖ τοὺς ἀλλοφύλους· καὶ διαλύει τὰς πράξεις αὐτῶν, καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας ἀναλαμβάνει ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ Πνευματομάχων, καὶ Ἀπολλιναριτῶν, τῶν ἄνουν λεγόντων τὸν χυριακὸν ἄνθρωπον· κατασχεθέντος Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ πατριάρχου ἡμῶν, καὶ προαποκτανθέντος ὑπὲρ τῆς καλῆς ὁμολογίας, καὶ τῶν αὐτοῦ νοταρίων Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

κά. Επεφύη δὲ καὶ Εύνόμιος δὲ Κυζίκου ἐπίσκοπος, ὅστις ἀνόμοιος τῷ πατρὶ τὸν υἱὸν ἐδογμάτιζε, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀνόμοιον αὐτὸς καὶ οἱ τῆς αὐτοῦ αἱρέσεως ἐπεκλήθησαν· κατ' αὐτοῦ Βασίλειος ὁ μέγας ἡμῶν πατὴρ ὁ τῆς ἀληθείας κήρυξ ἔβδησε καὶ τὸν κύνα τοῦτον τῆς ἐκκλησίας ἀπήλασε· πάλιν δὲ κρυπτῶς συντάξαντος αὐτοῦ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, ὡς ἥδη ἐγχειρισθέντων αὐτῷ τῶν ἐξ αὐτοῦ πρὸς τὰ τοῦ αὐτοῦ Εύνομίου γεγονότα συγγράμματα, καὶ μετὰ τὸν αὐτοῦ Βασίλειου θάνατον ἐμφανίσαντος τὸ τοιοῦτον ἀμαθὲς ποίημα, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ καὶ τῇ πίστει καὶ τοῖς τρόποις Γρηγόριος ὁ Νύσσης τοῦτο ἐπεγνωκὼς, ὡς εἰς χεῖρας αὐτοῦ τῶν συγγραμμάτων ἐληλυθότων ἀγωνίζεται κατ' αὐτοῦ, καὶ τελείω ἀναθέματι τοῦτον παραδίδωσιν, ὡς ἔστιν ἰδεῖν σαφῶς τοῦτο ἐκ τῶν πονηθέντων αὐτῷ πρὸς τοῦτο λόγων.

κβ'. Τούτων δὲ τέως κατασιγασθέντων, τῆς τοῦ Μακεδονίου κατὰ τοῦ ἀγίου πνεύματος λύσσης ἐπινεμομένης, τῆς πονηρᾶς βασιλείας ἐκ ποδῶν γεγενημένης, καὶ Θεοδοσίου τοῦ ὀρθοδόξου ἡμῶν βασιλέως τὸ βασίλειον ἀναδησαμένου κράτος, συγκροτεῖται τῶν ιερῶν ἐπισκόπων ἐνταῦθι σύνοδος ρν'. τούτους ἀριθμεῖν παρειλήφαμεν, καὶ τὴν τοῦ ἀγίου πνεύματος θεότητα τρανῶς ἐκδιδάσκουσα, προσθέντες τῇ ἐκφωνήσει τῆς πρώτης συνόδου, πιστεύειν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον καὶ ζωοποιὸν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ οἷς συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, καὶ τὰ λοιπά. Κυρώσαντες δὲ τὴν πρώτην σύνοδον, καὶ τὰ αὐτῆς καλῶς ὄρισαντες, καὶ εὐσχημοτέρως παραδεδωκότες τὸ σύμβολον ταύτης, ἐξεδήμουν τῆς θεοφυλάκτου ἡμῶν πόλεως, ἀναθεματίσαντες Ἀρειον, Εύνόμιον, Εὔδοξιον, καὶ τοὺς τούτων σύμφρονας· ἐν αὐτοῖς ὑπῆρχον οἱ προειρημένοι, Μελέτιος ὁ μέγας, Γρηγόριος ὁ Νύσσης, Γρηγόριος δὲ θεολόγος, Κελεστῖνος δὲ Ρώμης, Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας, Κύριλλος Ἱεροσολύμων, καὶ οἳ συνελθόντες αὐτοῖς ὅσοι τὸν ἀριθμὸν συνεπέρανον τοῦτον· ἐνταῦθα δὲ τοῦ ἀγίου Μελετίου τελευτήσαντος, καὶ τῶν Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπων μικρὸν στασιαζόντων, ὡς τοῦ μεγάλου ἡμῶν πατρὸς Γρηγορίου παρὰ γνώμην αὐτῶν τὸ δοκεῖν τὸν ἐγ-

ταῦθα θρόνον κατεσχηκότος αὐτοῦ, καίτοι γε αὐτοῦ τοὺς αἰρετικοὺς ἐκδιώξαντος, κακεῖθεν, ως εἰπεῖν, ἀναλαβόντος πάσας τὰς ἐκκλησίας, ως εἴδε τούτους θορυβοῦντας, τὸν συντακτήριον αὐτοῖς προσφωνήσας λόγον, καὶ βασιλέα καθικετεύσας ἀπολυθῆναις αὐτὸν, ἐκδημεῖ τῶν ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν ιδίαν παραγίνεται χώραν, τὴν ήσυχίαν ἀσπαζόμενος.

κγ'. Κἀκεῖσε ἀπολλιναρίου τοῦ Σύρου σπέρματα καὶ μαθητὰς εὑρηκὼς ἐνίσταται κατ' αὐτῶν, καὶ γράφει τὰς δύο κατ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς πρὸς Κληδόνιον, καὶ κατακρίνει τοῦτον, καὶ ἀναθεματίζει, καὶ τελείως τῆς ὁρθοδόξων ἐξελαύνει ἐκκλησίας αὐτὸς γὰρ ὁ ἀπολλινάριος ἔλεγεν, ὡσπερ ἔργιμεν, καὶ ἀνουν εἶναι τὸν ἄθρωπον δν ἀνείληρεν δ Θεὸς λόγος, οἵγουν μὴ ἐνυπάρχειν ψυχὴν λογικήν τε καὶ νοερὰν τῷ ἀνθρωπίνῳ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ἀντὶ ψυχῆς, τὴν θεότητα λογίζεσθαι ἐνοικεῖν ἐν τῇ φύσει τῆς ἀνθρωπότητος, μᾶλλον δὲ ἀντὶ τοῦ νού; τοῦτο γὰρ ὑστερὸν ἐκύρωσεν, ἀντὶ τῆς ψυχῆς ἔλεγε δὲ καὶ τὴν σάρκα ἀνωθεν κεκομίσθαι αὐτὸν, καὶ ως διὰ σωληνὸς διελθεῖν τῆς παρθένου, καὶ ἔτερά τινα προσετίθει φλυαρῶν ἀξία τῆς αυτοῦ παροινίας ὑπάρχων δὲ πολύλογος ὁ ἀνὴρ, καὶ μάλιστα μέτρων ἐπισήμη καὶ ῥυθμῶν (1) θέσει, μὴ κατὰ τάξιν μάλιστα ἐπιβάσις αὐτῇ, ἀλλ' ὑπὲρ δῆν ἐκυτὸν λογισάμενος, τινὰς γραφικὰς βίβλους μεταποιήσας πρὸς τὸ ἔμμετρον, πολλοὺς ἐπειρᾶτο πρὸς τὴν οἰκείαν κατασύρειν παρανομίχν τότε δὲ αὐτοῦ ἀπορρίφεντος, μικρόν πως ἡ ἐκκλησία ἡμῶν ἀνανεύσασκ, μετ' οὐ πολὺ αἱ αὐταὶ μᾶλλον δὲ καὶ χείρους, ἐπεχειροῦντο ταρχαῖ, ἔτι μὴ τῆς προτέρας τέως ἐπιλησθείσης αὐτῆς ἀνάγκης, καὶ τῶν προλεχθέντων πολέμων καὶ διωγμῶν.

κδ'. Ἐνταῦθα γὰρ εἴς ἔτερας τινὸς χώρας, ὡς φασί τινες τῆς Ἀντιοχείας, ἀγχγόντες Νεστόριον τινα, ἀνδρα δυσσεβῆ καὶ κακότροπον, προχειρίζονται ιερέα, τοῦ θρόνου τότε χηρεύοντος οὐ ποιμένα λογικῶν προβάτων, λύκον δὲ μᾶλλον κατεσθίοντα τὸ ποίμνιον, καὶ εἰς ἀπωλείας πυθμένα κατάγοντα· ιουδαϊκὸν γὰρ φρόνημα ἀναδεξάμενος, οὐ τὸν λόγον σάρκα ἀτρέπτως γεγενῆσθαι ἔλεγεν, ἀλλ' εἴς τινα ἀνθρωπὸν ἐνοικῆσαι ως ἐν τῶν προ-

(1) ἀριθμῶν Σ. 'Ρ.— ἀλλὰ καὶ ὁ Κ. Μάης ἀποδοκιμάζει τὴν γραφὴν ταύτην.
(ΤΟΜ. Α').

φητῶν, καὶ ἴδιοποιεῖσθαι τοῦτον ἐξαιρέτῳ ἀγαπήσει· καὶ εἶναι ἄλλον μὲν υἱὸν λόγον, ἄλλον δὲ λέγεσθαι μὲν, μὴ εἶναι δὲ γνήσιον, θετὸν δὲ υἱὸν τὸν λεγόμενον Ἰησοῦν Χριστόν· ως ἐντεῦθεν δύο υἱοὺς καὶ μὴ ἕνα λέγεσθαι εἶναι· ἐξήγειρεν δὲν δὲ Θεὸς κατ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα Κυρίλλου, τοῦ γεγονότος πατριάρχου Ἀλεξανδρείας· καὶ πρῶτον μὲν γράφει πρὸς αὐτὸν Νεστόριον ἐπιδιορθούμενος αὐτὸν, καὶ πρὸς τὴν ὁρθὴν αὐτὸν ἐμβούλας πίστιν, καὶ θεοτόκον τὴν παρθένον ὀνομάσκει παρακαλῶν· ως δὲ οὐκ ἐνεδίδου, ἔτερη πάλιν κατέπειρψε γράμματα μετὰ καὶ δώδεκα κεφαλαίων ἔχοντων καὶ ἀνάθεψε· ὥστε τὸν μὴ οὕτω φρονοῦντα ἀναθεματιζεῖσθαι.

κέ. Ἀντιλέγοντος δὲ αὐτοῦ καὶ πρὸς ταῦτα, σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ συγκροτεῖται, καὶ παραπέμπεται ἐκεῖσε Νεστόριος μετὰ τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως καὶ ἑτέρων πολλῶν περιεχόντων αὐτὸν, καὶ πρὸς τὴν σύνοδον διαβιβάζονταν. Θεοδόσιος δὲν δὲ νέος τὰς ἡνίας τῆς βασιλείας ἐγκεχειρισμένος τότε· προέδρευε δὲ ἐν αὐτῇ τῇ λεγομένῃ τρίτῃ συνόδῳ Κύριλλος μὲν Ἀλεξανδρείας, Κελεστῖνος ὁ Ρώμης, Ιουδενάλιος Ἱεροσολύμων, καὶ Ἀκάκιος ὁ Μελιτεινῆς· καὶ καθαιρεῖται μὲν Νεστόριος, χυροῦνται δὲ ἐν αὐτῇ καὶ αἱ προειρημέναι δύο σύνοδοι, τέλειον τε τὸν αὐτὸν ἐν υἱὸν ἐν θεότητι, καὶ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι ὁμολογοῦσιν, ἵνα καὶ οὐ δύο υἱούς· ως δηλοῦται σαφῶς ὁ παρ' αὐτῶν ἐκφωνηθεὶς τῆς εὐσεβείας θεόπνευστος ὄρος· καὶ οὕτως δὲ σύνοδος ταῦτα ἐκφωνήσασα ἀπέλυσεν ἔκαστον τῶν ἐπισκόπων μετασκηνῶσαι εἰς τὸν ἴδιον τόπον.

κζ'. Ἰωάννου δὲ τοῦ Ἀντιοχείας καὶ Θεοδωρήτου ἀνθισταμένων τῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ κατὰ πρόφασιν τοῦ δοκεῖν χωρὶς αὐτῶν ἐκφωνηθῆναι τὸν ὄρον ἐν τῇ συνόδῳ, καίτοι γε τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκδεξαμένου αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐριτικῷ πρὸς αὐτὸν καὶ οὐκ ὁρθῷ διακειμένων αὐτῶν, μετέβαινον καὶ αὐτοὶ ἀσυμφώνως πρὸς τὰς ἰδίας πόλεις, πολλὰ μεταξὺ θορυβήσαντες καὶ κινήσαντες· ως καὶ Θεοδώρητον ἐπίσκοπον κατὰ τῶν δώδεκα κεφαλαίων τοῦ ἀγίου Κυρίλλου ἔτερα δώδεκα συντάξαι κεφάλαια, καὶ πάλιν αὐτὸν Κύριλλον πρὸς ταῦτα ἀπολογήσασθαι, καὶ τὰ ἴδια δεόντως ἐρμηνεῦσαι καὶ ἐπιλῦσαι κεφάλαια. Θεοδοσίου δὲ τοῦ βασιλέως ταῦτα ἐπεγνωκό-

τος, καὶ κινηθέντος καὶ καθ' ἑτέρων μὲν, μάλιστα δὲ κατὰ Κυρίλλου τοῦ ἐν ἀγίοις, πέμπεται ἐνταῦθα Ἀκάκιος ὁ Μελιτεῖης, ἀνὴρ θεοσεβῆς καὶ εἰς ἄκρον ἐληλακώς εὐταξίχες καὶ εὐλαβείας, καὶ τὰ τῆς συνόδου ἐμφανίζει τῷ βασιλεῖ, καὶ τὸν τούτου καταστέλλει θυμόν· καὶ τὰ τῆς ἐκφωνήσεως τὸ κύρος λαμβάνουσι, καὶ Κύριλλος ὁ πατριάρχης εἰς τὴν ἴδιαν ἀπαίρει πόλιν.

πξ'. Οὕτω τούτων πραχθέντων, καὶ τέως μικρᾶς ἀνέσεως γενομένης, ἐπιφύεται Εὐτυχῆς τις λεγόμενος μοναχός καὶ ἀρχιμανδρίτης, καὶ ἀποσπᾷ ὅπισω αὐτοῦ οὐκ ὀλίγον τι μέρος λαοῦ, κυρῶν τὰ τοῦ Νεστορίου, καὶ ἔτερά τινα φλυαρῶν· Εὐσέβιος δὲ ὁ τοῦ Δορυλαίου ἐμφανίζει τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ ἐπὶ Φλαβιανοῦ τοῦ ἐν ἀγίοις τῶν ἐνταῦθα γεγονότος πατριάρχου, Κυρίλλου ἥδη ἐκποδῶν τοῦ παρόντος βίου γεγενημένου· καὶ παραγίνεται μὲν Εὐτυχῆς ἐν δημοσίῳ Σεκρέτῳ, τοῦ ἐν ἀγίοις Φλαβιανοῦ προκαθημένου, καὶ Βασιλείου τοῦ Σελευκείας, Εὐσέβιου κατ' αὐτοῦ ἐστῶτος, καὶ προφέζοντος τὰ ἀκούσθεντα αὐτῷ περὶ αὐτοῦ ἀρνεῖται τοίγινον ὁ Εὐτυχῆς, καὶ συνίστανται τὰ ἐνταῦθα πεπραγμένα· καὶ τέως ὑπέξεισιν αὐτὸς τοῦ δι' αὐτὸν συγχροτηθέντος εὐσεβοῦς συνεδρίου μετ' ὀλίγον δὲ πάλιν διὰ βασιλικῆς ἰσχύσαντος χειρὸς, ἔτέρα σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ ληστροκή τις καὶ οὐχ ὁσία συνάγεται, ἐκεῖσε παραπεμφθέντος καὶ Φλαβιανοῦ τοῦ ἐν ἀγίοις, ὅστις μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἐνταῦθα πεπραγμένα καὶ τὰ Εὐτυχοῦς ἐπὶ χειρας κατέχων ἐν τῇ συνόδῳ παρῆν· ἐδίδοτο δὲ ἡ πᾶσα ἔξουσία διοσκόρῳ τῷ Ἀλεξανδρείας τότε πατριάρχῃ, καὶ αὐτῷ Εὐτυχεῖ. Καὶ φονεύεται μὲν Φλαβιανὸς ὁ ἄγιος ἐν αὐτῇ· ἀνατρέπεται; δὲ ἡ ἐν Ἐφέσῳ πρώτη σύνοδος, καὶ ὅρος ἔγγραφος ἔξυφαντο, ὑπογραψάντων βίᾳ φονικῇ τῶν ἐπισκόπων, καὶ αὐτοῦ Βασιλείου τοῦ Σελευκείας. Ἡν οὖν πάλιν κλόνος οὐχ ὁ τυχῶν καὶ θόρυβος μέγας κατὰ πάσης τῆς οἰκουμένης, τῶν τοῦ Νεστορίου δημοσιευμένων δογμάτων, καὶ ἀπερικαλύπτως περιφερομένων· ἥδη καὶ τοῦ μεγάλου Προτερίου ἱερέως ἐν ἀνατολῇ φονευθέντος, καὶ ἑτέρων πλείστων ἀσεβῶς τολμηθέντων. ἐν Ῥώμῃ δὲ λέων ὁ μέγας προεδρεύων ἵερεὺς παντοίως ἡγωνίζετο γράφων πρὸς ἀπαντας, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἐν ἀγίοις Φλαβιανὸν ἔτι τότε περιόντα, ὅτε τὰ Εὐτυχοῦς ἐτολμᾶτο· ἤνυετο δὲ οὐδὲν, τῆς αἱρετικῆς ἐπικρατούσης ἀνάγκης.

κή. Μετ' οὐ πολὺ δὲ θεόθεν Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἀνίσταται, ἀνὴρ ἔνθεος, καὶ εἰδὼς μελετῆσαι τὸ εὔταχτον, καὶ πρὸς τοῦτο ἐξ ἀταξίας συνελάσσαι τὰ πράγματα· συνάγει τοίνυν ἐν Χαλκηδόνι, τῇ πλησίον ἡμῶν πόλει, τοὺς ιερεῖς, χλ'. πατέρων συναθροίσας διηγυρίν· καὶ παρῆσαν ἀπὸ Ρώμης τινὲς ἐκ προσώπου τοῦ ἐν ἀγίοις Λέοντος, μετὰ γραμμάτων τὸν τόπον αὐτοῦ ἐκπληροῦντες· Ἀνατόλιος ἢν ὁ Κωνσταντινουπόλεως προεδρεύων, Ἰουθενάλιος Ἱεροσολύμων, Εύσταθιος ὁ Δορυλαίου, Μάξιμός τε δ Ἀντιοχείας, καὶ Θεσσαλονίκης Ἀναττάσιος. Ἐπὶ πολὺ δὲ ἀναζητουμένων ἐν αὐτῇ διαφόρων κεφχλαίων, καταχρίνεται μὲν Διόσκορος ἐκεῖσε παρὼν, καὶ πρὸς ἐξορίαν ἐκπέμπεται· ἀναθεματίζεται δὲ καὶ Εύτυχης, καὶ Νεστόριος πάλιν. Πολλὰ δὲ κατὰ Θεοδωρήτου τινὲς τῶν τῆς ἐναντίκας μοίρας κινήσαντες, μεταγνόντα τοῦτον ἡ σύνοδος προσεδέχετο· ἔλεγον γὰρ Νεστορίῳ μᾶλλον συναίρειν αὐτὸν, διὰ τὸ κατὰ ἀληθειαν γεγραφέναι αὐτὸν τότε πρὸς αὐτὸν Νεστόριον· εἰ καὶ τὰ μάλιστα πάλιν φαίνεται ὁ αὐτὸς τὸν τόμον τοῦ ἀγίου Κυρίλλου προσδεξάμενος, καὶ τὰ δόγματα αὐτοῦ κυρῶν, καὶ Νεστόριον καταμεμφόμενος. Ὅμως καὶ αὐτὸν Θεοδώρητον καὶ Βασιλείου τὸν Σελευκείας συναρθμίου αὐτῆς ἡ σύνοδος ἐποιήσατο, ἐν αὐτῇ καὶ αὐτῶν ὑπογραψάντων, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χλ'. ὑπαρχόντων πατέρων, τῆς ληστρικῆς συνόδου παντελῶς ἀνατραπείσης, καὶ δημοσίως ἀναθεματισθείσης. Ἐκφωνεῖται δὲ δρος ἐν αὐτῇ, καὶ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν προλεχθέντων ὑπὸ τῶν τριῶν συνόδων, ἵνα καὶ αὐτοὶ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν ὄρίζουσιν ἐνθεότητι τέλειον, καὶ ἐν ἀνθρωπότητι τέλειον, Θεὸν ἀληθινὸν καὶ ἀνθρωπὸν ἀληθινὸν, ἐν δύο φύσεσι γυναικόμενον, ἀσυγχύτως, ἀδιαιρέτως, ἀχωρίστως· ἐν τὸν αὐτὸν ὄμολογεῖν πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν διδάσκουσιν υἱὸν, οὐδαμοῦ τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς ἀνηρημένης διὰ τὴν ἔνωσιν, σωζομένης δὲ μᾶλλον, καὶ εἰς ἐν πρόσωπον καὶ μίαν ὑπόστασιν συντρεχούσης, οὐκ εἰς δύο πρόσωπα καὶ δύο υἱοὺς μεριζόμενον ἡ διαιρούμενον· ταῦτα τε ἐκφωνήσαντες καὶ τυπώσαντες, καὶ τοῦ βασιλέως Μαρκιανοῦ πλεῖστα ἐπειξάμενοι καὶ ἀνευφημένατες, ἀπέτρεχεν ἕκαστος εἰς τὴν ἴδιαν πόλιν πλὴν ὅτι κάκεῖσε

πολὺς ἐγεγόνει φόνος, ως λέγουσιν, ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἀλεξανδρείας, τοῦ ιερέως αὐτῶν Διοσκόρου ἐκποδὼν γινομένου καὶ πρὸς τὴν ἔξορίζεν ἀπαγομένου.

κθ'. Ἐτι δὲ τῶν ιερέων ἐν τῇ συνόδῳ διατριβόντων, τινὲς τῶν ἀπὸ Παλαιστίνης μοναχῶν, ἔχοντες ἔξαρχοντα αὐτῶν τῆς ἀρχῆς Θεοδόσιον, ἡρξαντο διασπᾶν τὸ σῶμα τῆς ἐκκλησίας, καὶ μερίζειν τὸν ἀλυτὸν αὐτῆς χιτῶνα, καὶ τοὺς ἐν τῇ συνόδῳ ἐπισκόπους ἀναθεματίζειν, καὶ ἑτέρους ἀντ' αὐτῶν ἐπισκόπους χειροτονεῖν, φημίζοντες ως ἡ σύνοδος τὸ Νεστορίου δόγμα ἐκύρωσε, προφάσει τοῦ δοκεῖν τῆς δυτικῆς φωνῆς τῶν φύσεων τοῦτο τερατευομένων αὐτῶν. Κατέδραμον οὖν πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, ἔτι δὲ καὶ τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναστήρια διέλαμπε δὲ ἐκεῖσε ὁ ἐπιφανῆς ἥμῶν πατὴρ Εὐθύμιος ὁ παχυβόητος, δι; μόνος μετὰ τῶν ἰδίων μοναχῶν ἀπέστη τῆς καλοδοξίας αὐτῶν· δεξάμενος δὲ καὶ τὸν ἐκφωνηθέντα ὄρον ἐν τῇ συνόδῳ συνεῖχεν αὐτοὺς ἐξ αὐτοῦ, καὶ πείθειν ἐπεχείρει ως ἄρα ἡ σύνοδος δικαίαν καὶ ἔνομον ἐποιήσατο τὴν ἀπόφασιν, καὶ πολλοὺς μᾶλλον μετήγαγεν, ἀνέπεισέ τε οὕτω φρονεῖν.

λ'. οἱ δὲ τὸ κακὸν ἐπενέμετο κρατινόμενον καὶ τῇ τῆς βασιλίδος Εὔδοκίας χειρὶ, ἐκεῖσε περὶ τοὺς ἀγίους τόπους διατριβούστης αὐτῆς, συνταξάμενος καὶ αὐτὸς, καὶ παραγγείλας τοὺς ἑαυτοῦ μοναχοὺς μὴ κοινωνῆσαι τῇ κακοδοξίᾳ Θεοδοσίου, ἀπεδήμησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Μετ' οὐ πολὺ δὲ γνωρίσαντος αὐτοῦ τῇ προλεγθείσῃ Εὔδοκίᾳ τὴν φχνερωθεῖσαν αὐτῷ ἐκ Θεοῦ μετάστασιν αὐτῆς, ἐκείνης τε ἀνιψιμένης διὰ τὰ συμβάντα αὐτῇ ἐν ῥώμῃ δεινὰ, τῶν αὐτῆς συγγενῶν ἐκεῖσε αἰχμαλωτισθέντων, ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ διὰ τὴν τῆς αἵρεσεως κοινωνίαν κατὰ Θεοῦ συγχώρησιν ἐπενεχθῆναι αὐτῇ, μετέβη ἐκείνη τῆς τοιαύτης αἵρεσεως, καὶ μᾶλλον τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκοινώνησε, καὶ τὰ Θεοδοσίου ἀνεθεμάτισε δόγματα, μίαν φύσιν τοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκὸς δογματίζοντος αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον πᾶσαν ἔξοστραχίσαντος πολλοὶ δὲ τῶν ἀποσχιστῶν συνεκοινώνησαν αὐτῇ, καὶ τὰ τῆς ὀρθοδοξίας ἡσπάσαντο δόγματα.

λδ. Ταράχου δὲ πάλιν καὶ ἀγῶνος οὐ τοῦ τυχόντος κατέχοντος τοῖς ὄρθοῖς ἥμῶν δόγμασι, Λέοντος τότε βασιλέως μετὰ Μαρ-

κιανὸν ἀνακηρυχθέντος, εἰθέως ἐδούλετο σύνοδον συγκροτῆσαι περὶ τούτου. Γνοὺς δὲ μετ' οὐ πολὺ τὴν σύνοδον, μὴ θέλων τοὺς ἐπισκόπους διὰ τῆς ὁδοῦ κατατρίβεσθαι καὶ ἀνισθαι, ἀπέστειλε μᾶλλον κατ' ἐπαρχίας κελεύσεις, δηλώσας δι' αὐτῶν ὥστε πάντας τοὺς ἐπαρχιώτας ἐπισκόπους, ὅποιον ἔχουσι φρόνημα περὶ τῆς συνόδου σημᾶνται αὐτῷ· τούτου δὲ οὕτω γεγονότος, πλείους ἦ χίλιοι ἐπίσκοποι καθιυπέγραφον, καὶ τὴν σύνοδον ἐπεκύρουν, καὶ πάλιν καὶ αὐτὴ ἡ λεγομένη τετάρτη ἐν Χαλκηδόνι σύνοδος τὸ ἴδιον κράτος ἐλάμβανεν.

λβ'. Αὐτοῦ δὲ τοῦ λεχθέντος λέοντος τοῦ βίου ὑπεξελθόντος, καὶ Ζήνωνος ἔτι μὴν καὶ Λαναστασίου μετ' ὄλιγον ὕστερον βασιλευσάντων, παρέργασίν τοῦ λέγειν οἱ διὰ ἐναντίας κατὰ τῆς συνόδου ἐλάμβανον, καὶ τὸ τῶν Ιακωβίτῶν καὶ Θεοδοσιανῶν ἐπεκώμασε πλῆθος, μίαν φύσιν τοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκὸς πρεσβευόντων, καὶ τὴν τετάρτην ἀναθεματιζόντων σύνοδον ἐπειρῶντο δὲ ἀνατρέπειν καὶ τὸν τόμον λέοντος τοῦ μακαρίου γεγονότος πάπκη Ρώμης. Ἀλλ' Εὐλόγιος ὁ ἐν ἀγίοις τὸν τότε τόμον ἐπεξηγήσατο, καὶ καλῶς ἔχειν πάντα ἀπέδειξε, μηδὲν σκολιόν ἐν τοῖς γράμμασι τοῦ προλεγθέντος λέοντος ἐντετυπώσθαι διδάξας, μᾶλλον δὲ πλήρη εἶναι θεοσεβείας καὶ δογμάτων ὄρθων τὰ τούτου συγγράμματα ἀποδείξας· ὅμως ἡ τε σύνοδος ἐπὶ πολὺ ἀμνημόνευτος ἔμεινε, καὶ πᾶς ἔχυτῷ τὴν νομιζομένην καὶ δοκοῦσαν ἀρχὴν ἐπεσπάτο, καὶ ὡς εἰπεῖν ἔκαστον πρὸς τὴν οἰκείαν πίστιν καὶ γνώμην ἀποτρέχειν, καὶ πλῆθος πολὺ διεποσχιστῶν κάντεῦθεν ἐβλάστησεν.

λγ'. Ἀναστάσιος δὲ ὁ ἀντιοχείκης μεγάλως ὑπὲρ τῆς συνόδου συνίσταται, καὶ δογματικοὺς κανόνας ἐγγράφως ἐξέθετο, αὐτὴν τε τὴν σύνοδον καλῶς ὄρισκε πάντα ἀποδείξας, καὶ πλήρη θεοσεβείας ὑπάρχειν τὰ ταύτης δόγματα. Ὁ δὲ Φιλόπονος τότε, μᾶλλον δὲ ματαιόπονος, ἀνὴρ ἀλεξανδρείας γραμματικὸς, εὐγλωττίᾳ καταγοητεύομενος, καὶ τῇ λεγομένῃ ἐλληνικῇ σοφίᾳ αὐχῶν, ἀστρονομίᾳ τε καὶ τῇ τῶν ἀριθμῶν θέσει ἐπικομπάζων, κατὰ τῆς συνόδου ἡγωνίζετο· μικροῦ καὶ τῷ ὀριγένει συμπνέων εἰς τοὺς περὶ ἀναστάσεως λόγους, ἔχων καὶ λόγον ἐπιδρέοντα αὐτῷ κατὰ θεϊκὴν παραγώρησιν. Λεόντιος δὲ ὁ τῆς ἐρήμου μονα-

χός βιβλίον συνέθηκεν εὐαπόδεκτον, ὑπὲρ τῆς τοιαύτης σύνοδου ἐνιστάμενος· πολλὰς δὲ μαρτυρίας ἐν αὐτῷ καταγράψας περὶ τῆς δυϊκῆς φωνῆς, ὅθεν καὶ ΛΕΟΝΤΙΑ τὸ βιβλίον ἔχ τούτου ἐκλήθη. Πολλὴ δὲ σύγχυσις καὶ στάσις διαφόρως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἡμῶν ἐγένετο ἐνεκεν τοῦ τὴν σύνοδον μνημονεύεσθαι, καὶ μὴ ἀνωνύμως ταύτην παρέρχεσθαι· ὡς καὶ τοὺς Ἱερεῖς ἐπιτηρεῖν τοὺς λαοὺς, καὶ πρὸς τὴν κιγκλίδα τοῦ θυσιαστηρίου ἐστάναι αὐτοὺς καθωπλισμένους, καὶ παίειν μέλλοντάς τινας, εἰμὴ ποιήσοιντο τὴν συνόδου ἐκφώνησιν· ὡς καὶ τινας τῶν πατριαρχῶν ἀνδρισαμένους ὑπὲρ τῆς συνόδου, καὶ ταύτην ἐν διπτύχοις κατατάξαντας, ὑπὸ βασιλικὴν ἀγανάκτησιν γενέσθαι, καὶ μήτε μετὰ θάνατον ἐν διπτύχοις κατατάττεσθαι.

λδ'. Ιουστινιανοῦ δὲ τοῦ μεγάλου βασιλέως εἰς τὴν βασιλέως προαρχθέντος ἀρχὴν, πάλιν εἰς τὰς ἑαυτῶν καταδύσεις καὶ τοὺς φωλεοὺς οἱ θηριώδεις οὗτοι συνήλαυνον· καὶ σύνοδος ἐνταῦθα συνεκροτεῖτο τῶν ρεζέ. ἀγίων πατέρων, ὄντος ἐν αὐτῇ Εύτυχίου τοῦ τῆς πόλεως ἡμῶν προέδρου, Ἀπολλιναρίου τοῦ Ἀλεξανδρείας, καὶ τὸν τοῦ Βιγιλίου τοῦ πάπα Ρώμης τόπον ἀναπληροῦντος, Ἡλία τε τοῦ Θεσσαλονίκης, καὶ ἑτέρων πλείστων· ἐν ᾧ κυροῦται ἡ ἐν Χαλκηδόνι τετάρτη σύνοδος, τῶν αὐτῶν δογμάτων ἐκφωνηθέντων ἐν αὐτῇ, καὶ πρὸς ταῖς τρισὶ καὶ αὐτὴν τετάρτην μνημονεύεσθαι θεσπισάντων, καὶ τὸ σύμβολον ὁμοίως τῆς πίσεως ὑπαγορευσάντων· καθ' ἐκατέραν τε φύσιν θελητικόν τε καὶ ἐνεργητικὸν τὸν χύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τῆς ἡμῶν ἐνεκεν σωτηρίας ὑπάρχειν ὄρισαντες· ἀναθεματίζουσι δὲ τὰ δώδεκα κεφάλαια Θεοδωρήτου, καὶ τὴν λεγομένην Ἰβα τινὸς ἐπιστολὴν πρὸς Μάριν γεγράφθαι τὸν Πέρσην, καὶ τὰ τοῦ Ἰδριγένους ἐλληνικὰ συγγράμματα, ἔτι δὲ καὶ Θεόδωρον τὸν Μοψουεστίας· καὶ οὕτως εἰς τὴν ἔχυτοῦ ἔκχεστος πατρίδα μετέβαινεν.

λέ. Οὐ μετὰ πολὺ πάλιν Σευπῆρος ἡμᾶς διετάραξεν ὁ ἀκέφαλος, μᾶλλον δὲ πολυκέφαλος δράκων, μίαν καὶ αὐτὸς φύσιν τοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκὸς παρεξηγούμενος· καὶ οὐδὲ ἐν τούτῳ ιστάμενος, ἀλλὰ καὶ βίβλους τῷ δοκεῖν κατασκευάζων, καὶ ἐρμηνεύας γραφικὰς συντιθείς· ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς ὑπὸ Μηνᾶ

τοῦ γενομένου ἡμῶν πατριάρχου κατακρίνεται, καὶ τὰ τούτου δόγματα τελείω παραδίδονται ἀφανισμῷ· συνεπαμυνομένων τῷ προλεχθέντι ἡμῶν προέδρῳ Μηνᾷ, καὶ Ἀγαπητοῦ Ρώμης προέδρου, καὶ Πέτρου τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου, καὶ Ἐφραιμίου τοῦ μεγάλου ἀντιοχείας ἀνδρὸς, δοτις καὶ ἀγωνιστικὰ καταλέλοιπεν ἡμῖν πλήρη θεολογίας δόγματα, καὶ Σωτηρίου Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ Ἰπατίου Ἐφέσου. Τέως δὲ μικρὸν ἐκ τῆς πολλῆς ταραχῆς καὶ τοῦ περιέχοντος θορύβου ἐλευθερωθὲν, ἐν ἡσυχίᾳ τὸ σῶμα τῆς ἑκκλησίας διετέλει, τῶν ὀρθοδόξων παρρησιαζομένων, καὶ τῶν ἐτεροδόξων ἐπιγινωσκομένων, καὶ μὴ ὑπαρχόντων, ἀλλὰ καὶ ὑπό τινα καταβιβασμὸν καὶ ἔξουσίας ὑποταγὴν διαγόντων.

λζ'. Ἄρτι δὲ Ἡρακλείου βασιλεύσαντος, καὶ Σεργίου ἔκείνου τῆς βασιλευομένης ἡμῶν πόλεως προεδρεύσαντος, τὸ τῶν δύο θελημάτων καὶ ἐνεργειῶν ἐκινεῖτο ζήτημα, οὐδηὶ καὶ τῶν τῆς ἀνατολῆς μερῶν εἰς τοῦτο κεκινημένων, Σωφρόνιος τε ὁ σοφώτατος ἐξ Ἱεροσολύμων πρὸς Σέργιον εἰσεληλυθώς τὸν περὶ τούτων ἐποιεῖτο λόγον, ἐπανορθούμενος τὸν ἄνδρα, καὶ μὴ πάλιν εἰς ἀγῶνας τὴν ἑκκλησίαν ἐμπίπτειν ὑποτιθέμενος. Αὐτοῦ δὲ Σωφρονίου ἐκδημήσαντος, καὶ πατριάρχου Ἱεροσολύμων προσδεχθέντος, Ἡρακλείω τοῦ εἰρημένου Σεργίου συμφρονήσαντος, μίαν μὲν ἐνέργειαν καὶ ἐν θέλημα τοῦ Θεοῦ λόγου καὶ τῆς σαρκὸς ἔδογμάτισαν, δύο δὲ φύσεις καλῶς λέγεσθαι ὠρίζοντο· καὶ πάλιν μήτε μίαν, μήτε δύο λέγεσθαι ἐνεργείας η̄ θελήματα δογματίζουσι, καὶ γράμματα δημοσίως περὶ τούτου τιθέασι, καὶ διασπῶσι τὰ τέκνα τῆς ἑκκλησίας, καὶ εἰς ἀνοδίας κατακρημνίζουσι. Συνεπελάθετο δὲ αὐτοῖς καὶ Ὁνώριος ὁ Ρώμης, καὶ Κῦρος ἀλεξανδρείας, μετδὲ τοῦτο καὶ Πέτρος, καὶ Παῦλος, καὶ Πύρρος, οἱ τῶν ἐνταῦθα προεδρεύσαντες, καὶ ἔτεροι πλεῖστοι, Πολυχρόνιος τε καὶ Μακάριος δ ἀντιοχείας, καὶ Στέφανος δ αὐτοῦ μαθητὴς, οἱ καὶ πρὸς τὴν σύνοδον εἰς ὕστερον ἀνετάξαντο.

λζ'. Ήδη λοιπὸν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐν Σικελίᾳ Κωνσταντίνου, συστάσης ἐνταῦθα τῆς ἑκτῆς συνόδου τῶν ρό, ἐν η̄ Γεώργιος τις τῶν τῆδε προέδρευε, παραγεγόνασι δὲ καὶ τινες ἀπὸ Ρώμης ἐπίσκοποι, ἐκ προσώπου τοῦ ἀγάθωνος τοῦ

αὐτῶν πατριάρχου, συνεπιφερόμενοι καὶ πεπραγμένα τῆς συνόδου αὐτῶν, καὶ ὑπογραφάς ρχέ. Ἡ καὶ πρὸς, ἐπισκόπων ἀμφοτέρων (1) τῆς δύσεως ὑπαρχόντων, κυρούντων τὰ θεῖα δόγματα Σωφρονίου πατριάρχου, καὶ Μαξίμου τοῦ ὅμολογητοῦ, καὶ τῶν ἀμφ' αὐτῶν· τουτέστι τοῦ λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐνὸς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύο φύσεις, καὶ δύο φυσικὰ θελήματα, καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν. Εν τῇ συνόδῳ ταύτῃ παρῆν καὶ Στέφανος Ἡρακλείας, τοῦ Πόντου ἐπίσκοπος, ἀνὴρ ἐλλόγιμος εἰ καὶ τὰ μάλιστα, πᾶσαν, ὡς εἰπεῖν, γραφὴν ἔχμελετήσας καὶ ἐπιστάμενος καὶ ἐπὶ στόματος φέρων· καὶ ἔτερός τις ἐπίσκοπος Ἰωάννης Ἀθηνῶν, ὄρθοδοξος εἰς τὸ ἦκρον, καὶ φιλοσοφίᾳ ἀμφοτέρωθεν κεκοσμημένος. Ἐκφωνεῖται τοῖνυν ὁ ὅρος ἐν αὐτῇ, ἐν ᾧ κυροῦνται αἱ προμνημονευθεῖσαι πέντε σύνοδοι, καὶ τὸ αὐτὸ σύμβολον ὑπαγορεύεται τῆς πίστεως· δύο τε φύσεις ἐπὶ τοῦ ἐνὸς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καλῶς δογματίζουσι, καὶ δύο φυσικὰς θελήσεις ἥτοι θελήματα, καὶ τὰς ἐνεργείας αὐτῶν. Σέργιος τε καὶ Ὄνωριος, καὶ οἱ μετ' αὐτῶν ἀναθεματίζονται· καὶ λαμβάνει πάλιν ἀνάπτασιν [ἀπὸ] (2) τῶν συνεχῶν πόνων καὶ ἀσάτων κινήσεων ἡ ἄσειστος ἡμῶν καὶ ἀκαταμάχητος ἐκκλησία, ἡς πύλαις ἔδου, εἴτοιν ἀπιστίας, τὴν πίστιν οὐ κατισχύσκει ποτὲ δυνηθῶσιν, ὡς ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπεφήνατο.

λή. Εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἐδοκίμασκαν καὶ μετὰ τοῦτο τινες τὴν αὐτὴν ἔκτην ἀνατρέψῃ σύνοδον, καὶ τόμους ἔξεθεντο, καὶ ὑπογραφάς βιαίως ἐν αὐτῇ πεποιήκασι, βχσιλικῇ χειρὶ πάντων συνωθουμένων, καὶ πρὸς ἀναίρεσιν αὐτῆς παραπεμπομένων· δις ἦν φιλιππικὸς μᾶλλον δὲ Βαρδάνης, διώνυμος γὰρ ὁ κακώνυμος ἐλέγετο ὁ κατ' αὐτῆς ἀναστὰς βασιλεύς. Καὶ τινος Ἰωάννου Κολωνείας γεγονότος πρεσβύτερου, καὶ Νικολάου σοφιστοῦ, καὶ ἑτέρων, ὃν τὰ ὀνόματα ἔκών ὑπερβήσομαι, συντρεχόντων τῷ κράτει τῆς ἄσεβείας, καὶ λυμανομένων τὸ ὑγίες τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν δόγματος πέρι ταύτης πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, πλείω δὲ πάντων Ζήνων ἔκεῖνος δοκιμάριος καὶ ἀληθῶς ἐπίσκοπος ἔστη

(1) ἵσως ἀπάντων ἀντὶ ἀμφοτέρων. — (2) ἵν τῇ Σ. Π. ἀναγινώσκεται τὰ, ἀντὶ ἀπό.

γενωνίας καὶ ἡγωνίσατο, Σινώπης πρόεδρος χεχειροτονημένος, ὑπὲρ ἣς καὶ ἐν ἔξορίᾳ ἐπέμπετο, πολλῶν παραφύεντων καὶ νικηθέντων τῇ ἀνενδότῳ ἐνστάσει, καὶ ταῖς πολυτρόποις ἀπειλαῖς, καὶ τῇ ἐπιγενομένῃ ἐνστάσει, τῷ Καιάφᾳ πάντοτε συνέδριον συγχροτούμενον ὄρασθαι καθ' ἐκάστην αὐτῶν συνέλευσιν.

λθ'. Καὶ πάλιν ἡ κακὴ βασιλεία ἐκποδῶν ἐγίνετο, καὶ τὸ χειρόγραφον ἡφανίζετο, πανταχόθεν τῆς αἱρετικῆς ἐκδιωχθείσης μανίας, ἡ ἀδικία ἐξηλαύνετο, καὶ ἡ ἐκκλησία ἡμῶν τὸν ἴδιον ἀπελάμβανε κόσμον, πανταχόθεν τῆς αἱρετικῆς δυσσεβείας ἐκβεβήλημένης· ἐδόκεσαν γάρ οἱ φύλακες τῆς ἐκκλησίας, οἱ διὰ παντὸς ὑπεράνω τῶν νοητῶν αὐτῆς ἐπαγρυπνοῦντες ἐπάλξεων, καὶ τοὺς πολεμίους ἀπώσαντο, καὶ ταύτην ἀσπάρακτον διετήρησαν· κατέστησε γάρ ἐν αὐτῇ, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ὁ κύριος τοὺς ἐπισκόπους αὐτῆς καὶ κριτὰς, πόρρωθεν τὰς προφυλακτικὰς ποιουμένους ἐπαγρυπνήσεις, καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἐπιστήμης καὶ πνευματικῆς ἐνστάσεως πᾶσαν τὴν παράταξιν τῶν ἐναντίων καταστρεφομένους· οὐδὲ γάρ ἀποίμαντον ἡ ἀνεπίσκοπον ποτὲ καταλέλοιπεν ὁ ἀλγθινὸς ἡμῶν ποιμὴν Χριστὸς, ὁ τεθεικώς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων αὔτοῦ. Καὶ γάρ πολλάκις ἡμῶν δοκιμάζων τὴν πίστιν, καὶ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἐλπίδος στερρότητα, εἰς πειρασμὸν καὶ ὀδύνας καὶ θλίψεις ἡμᾶς ἐμπεσεῖν παρεχώρησεν, ἵσως ἡμῶν τὴν ἀνεσιν οὐ καλῶς διοικησαμένων, ὃστε καὶ διὰ τούτων τὴν εἰς αὐτὸν στοργὴν ἡμῶν διαφαίνεσθαι· καὶ πάλιν τὴν εἰρήνην ἐπαφῆκε τῆς ἀντιλήψεως, καὶ τὸ νέφος τῶν πειρασμῶν διεσκέδασεν.

μ'. Ἐπισημαντέον δὲ ὅτι τῷ παρόντι γραμματείῳ ἀνατάξασθαι δεῖν ωήθημεν καὶ τὴν νυνὶ περιέχουσαν ἀκοσμίαν καὶ ἀτάξίαν, καὶ διπως ἡ τοῦ Σατανᾶ ἀντίπαλος δύναμις πολυμόρφῳ καὶ πολυπλόκῳ σκαιότητι θωπευσαμένη, τῷ καθαρωτάτῳ συστήματι τῆς ἐκκλησίας ἐπέσκηψεν. ἀνέφу γάρ τις ἐπίσκοπος Νακωλείας οὗτῳ καλουμένης, πολίχνης τῆς Φρυγῶν ἐπαρχίας, ἀνὴρ οὐκ ἐλλόγιμος, ἀλογίκη δὲ μᾶλλον τὴν ἑαυτοῦ ἐκκαλύπτειν φρόνησιν φανταζόμενος, διὰ ψιλῆς τῇ τοῦ γράμματος θεωρίᾳ ἐν τῇ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν ἀναγνώσει προσκεχγηνώς καιγουργεῖν παρὰ τὰ ἱεροπρεπῶς ἐκπεφρασμένα παρεδογμάτιζε, καὶ ταῖς

πατρικαῖς κατεξανίστασθαι παραδόσεσιν ἀνθωπλίζετο ἀεὶ γὰρ φίλον τῷ μισανθρώπῳ δαιμόνι πολυτρόποις ἀπάταις παρασφάλλειν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐκοσμίας ἀνασοθεῖν τὴν κατάστασιν δὲ δὴ καὶ τὰ νῦν ἐπεδείξατο, καὶ τὸν κατ' ἀλλήλων δρᾶσθαι πόλεμον τὰς ἐκκλησίας ὑπέθετο, δι' ὃν ὁργάνων εἰς τοῦτο συνασπίζόντων ἐφεύρατο, τῷ μὲν ιερατικῷ σχήματι τὴν δολερὰν συσκιαζόντων διάνοιαν, τοῖς δὲ φιλοχρίστοις λαοῖς οἰκείαν ἐξενγομένων κατήχουσιν καὶ τούτων ἔξαρχός τε καὶ ἡγήτωρ ὁ τῆς λεχθείσης καθέστηκε πόλεως πρόδρος, ὀπαδοί τε καὶ συναιρέται, καὶ σύνδρομοι, καὶ ἔτεροι τοῦ ιερατικοῦ κλήρου γεγόνασιν, οὓς καὶ κατ' ὅψιν ἡ ὑμετέρᾳ τιμίτης ἐγνώρισε· καὶ γὰρ ὑποπλάττονται τὰ ὄρθα βουλεσθαι φρονεῖν, καὶ δόκησιν ἑαυτοῖς τῆς εἰς τοῦτο ῥοπῆς, καθάπερ τι προσωπεῖον ἐν αὐτοῖς ἐναρμόσαντες, κακουργότατα πειρῶνται τοὺς τῶν ἀγίων χαρακτῆρας μεταφέρειν ἐπὶ τὰ εἰδώλα, εὐσέβειαν ἐπιζήμιον ἀνοσίως ἐπιτηδεύοντες, ὡς δῆθεν καὶ τὰς πρὸ τὴν γενεᾶς ἐν πλάνῃ βιῶνται ἀποκλαιόμενοι, καὶ ἐλεεῖσθαι μᾶλλον ἡ μακαρίζεσθαι μυθευόμενοι.

μά. Εἴφ' οἵς τὰληθῆ πρὸς ἡμῶν τούτοις εἰρήσεται· εἰ, ὡς φατὲ ὑμεῖς, εἰδώλων δίκην τὰ σεπτὰ τῶν ἀγίων ἀπείργετε εἰκονίσματα, μικροῦ καὶ αὐτὰ τὰ καίρια τῆς πίστεως ἀνατρέπετε· εἴποιεν γὰρ οἱκοὶ ἔθνικοι διαμπάξ, ἐπει καὶ χριστιανῶν παῖδες, ὡς οὐδὲν ἀπὸ τοῦ νῦν βέβαιον τι ἡ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν παράδοσίς ἔξειν δυνήσεται, τὰ πρὸν ἀθετήσασα· ἀληθῶς γὰρ πᾶσι πιστοῖς καὶ ὄρθοδξοις εὔδηλον πέφυκεν, ὡς ἡ προσκύνησις καὶ ἡ λατρεία ἡμῶν εἰς μόνην τὴν ἀκτιστὸν καὶ ἀπειροδύναμον ὑπεράρχιόν τε καὶ ὑπεράγαθον ζωαρχικὴν καὶ ὑπερούσιον ἀγίαν Τριάδα, τὴν μίαν θεότητά τε καὶ δύναμιν, ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ καὶ στόματι διμολογεῖται· αἱ δὲ ἐν εἰκόσι τῶν ἀγίων μορφοποιίαι, διὰ πόθον μόνον καὶ οὐ δι' ἔτερον τρόπον προήσαν, καθὼς πάλαι ἐν τῇ σκηνῇ τὰ τῶν Χερουσίμῳ ἀπεικάσματα, τύπον τῶν οὐρανίων δυνάμεων ἔχοντα· ὅθεν τῇ χρονίᾳ παρεκτάσει τὰ πλήθη χειραγωγούμενα, ἀνωθεν παῖς παρὰ πατρὸς διαδεξάμενοι, εἰς μόνην ὑπόμνησιν καὶ ἀνδρείας ἐπίδειξιν τὰς τοιαύτας σκιαγραφίας ἀγέκαθεν παρεδέξαντο. Τοῦ δὲ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

κατὰ τὸν ἀνθρώπινον χαρακτῆρα ἀναστηλουμένου, ὡγούν κατὰ τὴν ὄρατὴν αὐτοῦ θεοφάνειαν, παρειλήφαμεν εἰς διηνεκῆ μνήμην τῆς ἐνσάρκου πολιτείας, τοῦ τε πάθους αὐτοῦ καὶ τοῦ σωτηρίου Θυνάτου, καὶ τῆς ἐντεῦθεν γενομένης τῷ κόσμῳ ἀπολυτρώσεως, δι' αὐτοῦ τὸ τῆς ταπεινώσεως ὑψος τοῦ Θεοῦ λόγου καταγοοῦντες.

μ.β'. Οἱ δὲ ἐξ ἀλαζονείας ἀπονενοημένοι διχοστασίας τοῖς λαοῖς ἐπεγείρειν οὐ παύονται· ὑπὸ γὰρ τῆς σφῶν συμμορίας συνελισσόμενοι, ἔκόντες πρὸς τὴν σύνεσιν τῆς ἀληθείας δικιαρτάνουσι, καὶ τῶν Ἱερῶν ἀναθημάτων ἀδεῶς κατατολμῶσιν ἐφάπτεσθαι· διὸ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς βασιλείας, καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ κρατούντων τὰ πράγματα, ἔκμανῆς ἀγανάκτησις τοῖς εὐλαβῶς διάγειν προαιρουμένοις ἐπινενόηται· τοῦ γε χάριν, καὶ κίνδυνος οὐχ ὁ τυχῶν, ἀλλὰ καὶ λίαν ὀλέθριος, πᾶσαν σχεδὸν τὴν οἰκουμένην ἐμπειρείληχε, πλείστων Ἱερέων τε καὶ λαϊκῶν, περισσοτέρως δὲ τῶν τῷ μοναχικῷ ἀσκουμένων τάγματι θεοσεβεστάτων ἀνδρῶν, μεταναστῶν τῶν οἰκείων γεγενημένων, καὶ ἐν ἔξορίᾳ καὶ γυμνητεύσει, μετὰ καὶ τῶν τοῦ σώματος μελῶν ἀφαιρέσεως, εἰς διασπορὰν καὶ ἐρήμωσιν παραπεμφθέντων οὐ γὰρ ἕρχεσθησαν οἱ τὰ νῦν τοῦ κηρύγματος τὸν λόγον ἐπιδεικτικῶς ὑποφαίνοντες, τῇ διὰ σανίδων μόνον ἐκποιήσει τὰ τῶν ἀγίων περιαιρεσθαι είκονίσματα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν γραφίδι ἐφάμιλλον τούτοις κόσμησιν τῶν σεπτοτάτων ναῶν ὀλικῶς ἔξορύτεσθαι· καὶ ἐμπαλιν τὰ τοῖς θείοις θυσιαστηρίοις τῶν σεβασμίων καὶ Ἱερῶν τραπεζώσεων συρβολικὰ ἐπενδύματα, ἐν χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ συμποικιλθέντα, χύδην ἀπομορξάμενοι, ἐν τοῖς ἑαυτῶν οἴκοις ἀνέθεσαν, ὅτι καὶ χαρακτῆρες ἀγίων εὑρηνται ἴστορούμενοι. Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τὸ πάσις ἀνοσιοργίας ἀνάμεστον δρᾶν οὐκ ἐνάρκησαν· τὰ γὰρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων μαρτύρων λείψανα, ὑπὸ τῶν τῆς ἐκκλησίας διδασκάλων συγχομισθέντα, καὶ ἐν τιμίοις κιβωρίοις σορηδὸν ἐντεθέντα ἀπογυμνώσαντες, πυρὶ κατηνάλωσαν· τὸ δσον ἐπ' αὐτοῖς τοὺς διὰ πίστειν ἥθληκότας καταπατῆσαι καὶ ἀτιμάσαι σπουδάσαντες· ἀλλ' οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρον τῶν δικαίων· μετὰ γὰρ τὸν σάλον καὶ τὴν χρατοῦσαν νῦν ἀταξίαν, εὗ οἶδα ἡ

αἰθρία τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος ἐπιλάμψει φαεινέστερον· καὶ τοῦ περικειμένου χειμῶνος τὸν λαὸν αὐτοῦ κλυδωνιζόμενον ἔξελεῖται ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης· οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ῥίζωθήσεται ἡ κακία ὡς τῆς ἀγαθῆς ὑπερισχύσαι δυνάμεως.

μ.γ'. Ταῦτα ἡμῖν ἐπιτόμως πρὸς τὸ περὸν εἰρήσθω, εἰ μὴ εἰς μῆκος τὸν λόγον ἐκτείνεσθαι λογιζομένων ὑμῶν εἶναι δίκαιον· ἄλλως τε μήτε βιβλίου τινὸς ἡμῖν νῦν πρὸς τοῦτο ὑπόντος, ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς, ἀλλ' ὑφ' ἐτέρων χειρῶν κατεχομένων, καὶ μηδὲ πρὸς τὸ εὔπορίστως ἐντυχεῖν ταύταις ἡμῶν τυγχανόντων, ὡς ἵστε καὶ ὑμεῖς ταῦτα πλεῖον ἡμῶν ἐπιστάμενοι· ταῦτα δὲ ὡς ἐκ τῆς προτέρας ἀναγνώσεως καθὼς ἡδυνήθημεν ἐπιμνησθῆναι, ἐν ἀληθείᾳ τῇ ὑμετέρᾳ ἐσημήναμεν τιμιότητι. Τύπομνηστέον δὲ δίκαιον ὑμᾶς καὶ τοῦτο, ὡς πολλοὶ καὶ ἕτεροι γεγόνασιν αἱρετικοί, καὶ κατ' ὄνομα πάντων πρέπων αὐτοῖς πρόσεισιν ἀναθεματισμός· ἡμῖν δὲ νῦν ἐπονήθη πρὸς τὰς ὑμετέρας ἐρωτήσεις, ἐν ἐπιδρομῇ τὰς συνόδους, καὶ τὰ δόγματα αὐτῶν, καὶ τὴν τῆς κινήσεως αὐτῶν καὶ συνελεύσεως αἰτίαν ἔξειπεῖν· εἰ καὶ μικρὸν ἄνωθεν τὸν λόγον ἡγάγομεν, καὶ ποίας ἔκαστος τῶν αὐτῶν ἐπισήμων πατέρων ἔξηρχε συνόδου, καὶ τίνος τὸ τηνικαῦτα βασιλεύσαντος, καὶ τίς πρὸς ποίαν παρετάξατο αἱρετικὴν φάλαγγα.

μδ'. Λῦται δὲ μᾶλλον αἱ μνημονευθεῖσαι τῶν ἄλλων αἱρέσεών εἰσιν κεφαλαὶ καὶ προέχουσαι τῶν λοιπῶν, ὥσπερ παραφυάδων ὑποβλαστησασῶν αὐταῖς. Τινὲς δὲ αὐτῶν τὴν ἔκτην μὴ καταδεξάμενοι σύνοδον ἀνατρέπουσι καὶ τὴν πέμπτην ἔτεροι δὲ τὰς δύο ἀποβαλλόμενοι τὴν τετάρτην προσδέχονται, καὶ εἰσὶ μαχόμενοι μετὰ τῶν Ἰακωβιτῶν· κακεῖνοι τούτους ὡς ἀνοήτους κατακρίνουσιν, ὅτι γε τὴν τετάρτην δεχόμενοι σύνοδον τὰς ἄλλας δύο μὴ προσδέχεσθαι φιλονεικοῦσιν· εἰσὶ δὲ οὗτοι οἱ λεγόμενοι Μαρωνεῖται, μοναστήριον δὲ τούτων πρὸς αὐτὰ τὰ δρία τῆς Συρίας κατωκημένον ὑπάρχει· οἱ πλεῖστοι δὲ μᾶλλον αὐτῶν παντελῶς καὶ τὴν ἔκτην, ἔτι δὲ καὶ τὴν πέμπτην, καὶ τὴν τετάρτην ἀποβάλλονται· διὸ γὰρ τὴν τετάρτην δεχόμενος καὶ τὴν ἔκτην ἐδέξατο, εἴπερ λογισμοῦ καὶ νοὸς κεκρυμένου ἐντὸς καθέστηκεν· ἡ γὰρ τῆς ἔκτης συνόδου ῥίζα καὶ, ὡς εἰπεῖν,

θεμέλιος καὶ βάσις ἐστηριγμένη ἡ τετάρτη πέφυκε σύνοδος· ἔχείνης γὰρ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι τὸν ἐνα κύριον ὄριζούσης, καλῶς αὐτὴ τὸ τέλειον τοῦ ἀνθρώπου ἀκούσασα, ἐν αὐτῷ εἶναι καὶ θέλημα καὶ ἐνέργειαν, καὶ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον αὐτοῦ ἔχειν αὐτὸν φυσικῶς ὠρίσατο· δμοίως καὶ Θεὸς τέλειος εἶναι κηρυττόμενος οὐκ ἀθέλητος οὐδὲ ἀνενέργητος ὑπάρχει Θεός.

μέ. Δι' ὧν δείκνυται καὶ ἀλήθειαν εἰς καὶ αὐτὸς ἐν θεότητι τέλειος, καὶ ἐν ἀνθρωπότητι τέλειος, υἱὸς μονογενῆς καὶ γνήσιος, καὶ μὴ ἄλλος, εἰ καὶ ἄλλως καὶ ἄλλως τὰ ἔξ ὧν ὁ Χριστὸς καταφαίνεται· ἐκ θεότητος γὰρ καὶ ἀνθρωπότητος εἰς πέφυκεν υἱὸς, οὐ συγχυθεῖς εἰς ἐκ τῶν δύο, ἀλλ᾽ ἐκατέρας φύσεως κυρίως τὴν ἰδιότητα καὶ φυσικῶς καὶ ἀλωβήτως ἐν ἑαυτῷ διαφυλάξας, ἀδιάστατον πάλιν καὶ ἀμέριστον κεκτημένος τὴν ἔνωσιν, ἐπειδὴ ἐνὸς καὶ τὰ αὐτοῦ πάθη καὶ τὰ θαύματα γινώσκομεν· ἐνεργεῖ γάρ, φησιν, ἐκατέρα μορφὴ μετὰ τῆς θατέρου κοινωνίας τοῦτο ὅπερ ἴδιον ἔσχε, τοῦ μὲν λόγου κατεργαζομένου τοῦτο ὅπερ ἐστὶ τοῦ λόγου, τοῦ δὲ σώματος ἐκτελοῦντος ἂπερ ἐστὶ τοῦ σώματος, ως λέοντι τῷ μεγάλῳ προέδρῳ καὶ τῇ ἀληθείᾳ δοκεῖ· οὕτω μὲν καὶ δύο θελήσεις ἥγουν θελήματα ἐν αὐτῷ εἶναι πιστεύομεν· οὐκ ἐν διαιρέσει προσώπων ἢ νοημάτων, ἥγουν ἐναντιώσει τινὶ τούτων παρ' ἡμῶν λαμβανομένων, ἀλλὰ διὰ τὸ θελητικὸν καθ' ἐκατέραν φύσιν τὸν αὐτὸν τῆς ἡμετέρας ἔνεκεν σωτηρίας ὑπάρχειν· καὶ τῆς τελειότητος τῆς καθ' ἡμᾶς ἐν αὐτῷ λογικῆς φύσεως, διὰ τῆς θελητικῆς γνωρίζεσθαι δυνάμεως· ἴδιον γὰρ τοῦτο τῆς νοερᾶς φύσεως πέφυκε κίνημα, οὕτως ἡμᾶς νοεῖν περὶ τούτων καὶ λέγειν ὃ τῆς ἀληθείας ἐξεδίδητε λόγος, καὶ ὃ ταύτης ὑπέρμαχος μᾶλλον δὲ διδάσκαλος καὶ ἀποστολικὸς ὅντως ἀνήρ.

μέ. Κάκεῖνο δὲ ἡμᾶς τῶν ἀναγκαίων γινώσκειν, ως καὶ ἕτεραι γεγόνασι τοπικαὶ σύνοδοι, καὶ κανόνας τούτων κατέχομεν, εἰ καὶ μὴ κυρίως τῷ ἀριθμῷ τῶν ἔξ συναριθμοῦνται συνόδων· ὥσπερ ἡ ἐν Γάγγραις, ἵτι δὲ καὶ ἡ ἐν Σαρδικῇ, καὶ Λαοδικείᾳ, καὶ Αὐτιοχείᾳ, καὶ Νεοκαισαρείᾳ, καὶ Αγκύρᾳ, καὶ εἴ τις ἐτέρα τοιαύτη γέγονε τοπικὴ σύνοδος· αἱ μὲν γὰρ καὶ τοπικῶν, ως λέλεκται, ζητήσεων ἔνεκα συνέστησαν, μήτε βασι-

λέων συνεδρευσάντων αὐταῖς, ἡ προστάξει αὐτῶν ἵσως συνελη-
λυθότων τῶν ὅλων αὐτῶν, τινῶν δὲ αὐτῶν καὶ πρὸ τῆς κατα-
στάσεως τῶν Χριστιανῶν βασιλέων γεγενημένων· αἱ δὲ κυρίως
οἰκουμενικαὶ σύνοδοι κρατούμεναι παρ' ἡμῖν αὗται εἰσι· πρώτη
ἡ ἐν Νικαίᾳ ἡ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως συνελθοῦσα·
δευτέρα, ἡ ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι πόλει ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ με-
γάλου, ρν'. ἀγίων πατέρων τὸν ἀριθμὸν ἀποφερομένη· τρίτη, ἡ
ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, σ'. καὶ αὕτη ἐτύγχανεν ἴε-
ρῶν ποιμένων σύνοδος· τετάρτη δὲ, ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἐπὶ Μαρ-
κιανοῦ τοῦ τῆς θείας λήξεως βασιλέως ἡμῶν συναθροισθεῖσα, χλ'.
πατέρες τὸν ταύτης συνεστήσαντο σύλλογον· πέμπτη δὲ, καὶ
ἔκτη, αἱ ἐνταῦθα συνελθοῦσαι, ἡ μὲν ἐπὶ Ιουστινιανοῦ τοῦ μεγά-
λου, ἡ δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ ἔχγρου ἐκ γένους Ἡρακλείου,
ἐν ὑστάτοις καιροῖς συγκροτηθεῖσα.

μζ'. Ἄλισις ὕσπερ εἰπεῖν καὶ σειρὰ ἀδιάσπαστος ἀλλήλων
έχομένη καὶ ἐκκρεμαμένη· τῆς μὲν πρώτης ὄρισάσης ὄμοούσιον
τῷ πατρὶ τὸν οἶδεν, παρεγγυησάσης δὲ καὶ εἰς τὸ πνεῦμα πι-
στεύειν τὸ ἄγιον· τῆς δὲ δευτέρας ὄμοούσιον καὶ τὸ πνεῦμα
τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ οἴου τρανῶς ὄρισάσης, ὡς ἐκ τοῦ πατρὸς
ἐκπορευόμενον, καὶ σὺν αὐτῷ καὶ τῷ οἴῳ προσκυνούμενον· τῆς
τρίτης πάλιν αὐτὸν τὸν ἔνα κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τέ-
λειον ἐν θεότητι καὶ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι τρανῶς ὄρισάσης,
ἔνα καὶ οὐ δύο οἰούς· τῆς δὲ τετάρτης τὰ προλεχθέντα κυρού-
σης, καὶ τὸ τέλειον ἐν θεότητι καὶ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι δια-
γορευσάσης ἔχειν αὐτὸν, καὶ δύο φύσεις ἐν αὐτῷ γνωρίζεσθαι
ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως δοξαζούσης· ἡ πέμπτη τὰ αὐτὰ, ὡς
εἰπεῖν, ἐκφωνήσασα, καὶ καθ' ἐκατέραν φύσιν θελητικὸν αὐτὸν
καὶ ἐνεργητικὸν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τῆς ἡμῶν
ἔνεκκα σωτηρίας, εἰναί τε καὶ γνωρίζεσθαι· ἡ δὲ ἔκτη, καθὼς
ἔφαμεν, τὰ τῶν ὅλων συνόδων ἐπεξέρχεται καὶ τὰ τῶν ἀμφο-
τέρων κυροῖ, καὶ τὸν δρόν οὕτως ἐκτίθεται, καὶ αὐτὴ τέλειον
ἐν θεότητι, καὶ τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι ὄμοίως ὄριζει, καὶ δύο
θελήσεις, ἥτοι θελήματα, καὶ δύο τὰς ἐνεργείας ἐν αὐτῷ διδά-
σκει· ἐπόμενόν τε καὶ ὑπεῖκον τῷ θεϊκῷ θελήματι τὸ ἀνθρώπεινον
θέλημα ἐκφωνήσασα, καὶ μὴ ἀντιπίπτον ἢ ἀντιτασσόμενον ἔκου-

σίως γάρ αὐτὸν τὸν ἔνα κύριον ἡμῶν τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀναδέξασθαι σαρκὶ θάνατον ὑποτίθεται, καὶ θελήσει ἵδιᾳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ἀποσολικῶς εἰπεῖν, γεύσκοσθαι τοῦ θανάτου.

μὴ. Γειτονοῦσι δέ πως καὶ ἀγχίθυροι, ὡς εἰπεῖν, εἰσὶ τινες τῶν αἱρετικῶν, ἦγουν ἐν τισι τῶν δογμάτων αὐτῶν βλασφημοῦσι πρὸς ἄλληλους οὕτως· Ἀνόμοιος τῷ Ἀρείῳ· Ναυάται τοῖς Σαββατιανοῖς· ἀμφότεροι δὲ εἰς τὸν περὶ μετανοίας λόγον τοῖς Μοντανοῖς· Ιακωβῖται δὲ καὶ Σεμηρῖται, οἱ λεγόμενοι Ἀκέφαλοι, καὶ Θεοδισιανοὶ καὶ Γαϊανῖται πλησιάζουσί πως ἄλληλοις, ἀμφότεροι κατὰ τῆς τετάρτης ιστάμενοι συνόδου· οἵ τε Σαμαρεῖται τοῖς λεγομένοις Ἀθιγγάνοις ἐν τῇ τοῦ μὴ προσάπτεσθαι τισι βλασφημίᾳ συνέρχονται, καὶ Παυλιανῖται τοῖς λεγομένοις Μανιχαίοις καὶ Ἀρειανοῖς, καὶ ἄλλοι ἄλλοις, ὡς ἔστιν ἐξευρεῖν τῷ περὶ τούτων σοφῷ; ἐπισκήπτοντι. Μάρκελλος τε καὶ Φωτεινὸς, καὶ Θεόδωρος ὁ Μοψουεστίας, καὶ Οὐαλεντīνος, τῆς ἴστης ἐν τισι τυγχάνουσιν ἀνοίας, κοινωνοῦντες πως καὶ αὗτοὶ Νεστορίῳ τῷ ἀσεβεστάτῳ, ἥνικα μάλιστα καὶ ψιλὸν ἀνθρωπόν τινες αὐτῶν τὸν κύριον διωρίσαντο, καὶ ἐκ Μαρίας ἀρχόμενον· οἱ δὲ κατὰ τῆς ἕκτης ιστάμενοι Ἀπολλιναρίῳ συμφωνοῦσι τῷ δυσσεβεῖ πάντες αὐτοὶ ἀποτρόπαιοι καὶ μιαροί, καὶ τῆς ἄνω βασιλείας ἔξοριστοι.

μθ'. ἔχεις παρ' ἡμῶν τῶν ἐπιζητηθέντων, ὃ φιλόθεον τέκνον, τὴν ἐπίλυσιν, οὐ παρ' ἡμῶν δὲ, ἀλλὰ παρὰ τῆς θείας χάριτος τυπωθείσης, εἴπερ ἅρα καὶ μὴ τι ἐν αὐτοῖς ὡς ἀνθρώποις ἐσφάλμεθε καὶ μέτιας τοῦτο γάρ ίσως ἀνθρώπινον, περὶ ὄνομάτων, ἢ καιρῶν, ἢ τόπων ἐξ ἀγνοίας διαφέρεσθαι· πλὴν ὅτι αὐτῆς καὶ ἡμεῖς δούλοι καθεστήκαμεν τῆς μακαρίας καὶ μόνης ἀληθιγῆς τριάδος, τῆς μοναδικῶς μὲν ἐν θεότητι κηρυττομένης, κατὰ τὸν θεολόγον Γρηγόριον εἰπόντα· ὅταν μὲν πρὸς τὴν θεότητα βλέψωμεν, καὶ τὴν πρώτην αἰτίαν καὶ μοναρχίαν, ἐν ἡμῖν τὸ φανταζόμενον· ὅταν δὲ πρὸς τὰ ἐν οἷς ἡ θεότης, καὶ τὰ ἐκ τῆς πρώτης αἰτίας ἀχρόνως ἐκεῖθεν ὅντα καὶ ὄμοδός τως, τρία τὰ προσκυνούμενα.

ν'. Αὐτὴν οὖν καὶ ἡμεῖς ἀδιαλείπτως προσκυνοῦντες τὴν μίαν θεότητα, καὶ κυριότητα, καὶ βασιλείαν, ὡς ἔστιν ἡμῖν δυνατόν,

εύχόμεθα μὴ ξενωθῆναι τῆς δόξης αὐτῆς καὶ θεωρίας, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένθε αποδημίαν, ὅταν ὅλην αὐτὴν οἱ δίκαιοι ἀπολάβωσι, καὶ τὸν αὐτὸν αὐθίς εἰπεῖν τὸν μέγαν Γρηγόριον· εἰς τοῦτο γὰρ ἐμοί, φησι, φέρει τὸ μέτριον ἐνταῦθα φέγγος τῆς ἀληθείας, λαμπρότητα Θεοῦ καὶ ἴδειν καὶ παθεῖν ἀξίαν τοῦ καὶ συνδήσαντος καὶ λύσαντος, καὶ αὐθίς συνδήσοντος ὑψηλότερον· ἵσοδυναμοῦντα τούτοις καὶ ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ ἁγίου Βασιλείου φθεγγόμενον, ὅταν λέγῃ· εἰ δὲ μετασταίημεν, δέξαι κάκεῖσε ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ σκηναῖς, ὡς ἂν, ἀλλήλοις συζῶντες καὶ συμπνέοντες, τὴν ἄγίαν καὶ μακαρίαν τριάδα καθαρώτερόν τε καὶ τελεώτερον, ἃς νῦν μετρίως δεδέγμεθα τὰς ἐμφάσεις, δρῶμεν· κάνταῦθα σαίημεν τῆς ἐφέσεως, καὶ ταύτην λάβοιμεν ὡν τε πεπολεμήκαμεν καὶ πεπολεμήμεθα τὴν ἀντίδοσιν· τὰ ὅμοια τούτοις φάσκων καὶ ἐν τῷ εἰς Καισάριον ἐπιταφίῳ, ἔτι δὲ καὶ τῷ εἰς τὰ Φῶτα λόγῳ, οὕτω λέγων· ἴνα φῶτα τέλεια τῷ μεγάλῳ φωτὶ παραστάντες, καὶ τὴν ἐκεῖσε μυηθῆτε φωταγωγίαν, ἐλλαμπόμενοι τῇ τριάδι καθαρώτερον καὶ τρανώτερον, ἃς νῦν μετρίως ὑποδέδεχθε τὴν μίαν αὔγην ἐκ μιᾶς τῆς θεότητος. Σὺ δὲ ὡς μακαρία καὶ μόνη τριάς καὶ μονὰς, καὶ τὸν βίον ἡμῖν διεξάγοις πρὸς τὸ λυσιτελέστατον, καὶ πόρρω ποιήσαις ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν τὴν τῶν ἐναντίων προσδολὴν, καὶ σώσαις τοὺς [σοὺς] (1), εἴπερ ἄρα σοὶ οἱ σὲ χυρίως διμολογοῦντες καὶ μὴ τῇ αἵρετικῇ ἀπάτῃ καὶ πλάνῃ συμμοιλυθέντες, ἀλλὰ παρθένον σοι παραστήσαντες ἐν τούτῳ τὴν ἐστῶν ψυχὴν, τῇ πλάνῃ τῶν ἐναντίων μὴ συμφθαρεῖσαν.

(1) καὶ σώσαις τοὺς, εἴπερ ἄρα σοί. Σ. 'P. ἐφαλμένως.

ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΞ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ.

— · · —
Α'.

ΧΡΗ γινώσκειν ὅτι σ'. εἰσὶν αἱ ἄγιαι καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδοι· καὶ ἡ μὲν ἀ. γέγονεν ἐν Νικαίᾳ ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγίοις ἡμῶν βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ Σιλεύστρου πάπα Ῥώμης, καὶ Ἀλεξανδρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· ὑπῆρχον δὲ οἱ ἄγιοι πατέρες τριακόσιοι δέκα ὅκτω· συνηλθον δὲ κατὰ Ἀρείου τοῦ ματαιόφρονος, πρεσβυτέρου γενομένου μὲν τῇ; ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, βλασφημοῦντος δὲ τὸν Γιὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· κτίσμα γὰρ αὐτὸν ἔλεγεν ὁ δυσσεβής, καὶ οὐχ ὁμοούσιον τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ· ὅθεν τοῦτον ὡς ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας ἀμα τοῖς δομόφροσιν αὐτοῦ ἀναθεματίσαντες ἀπεβάλοντο· τὴν δὲ ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυναν, δομούσιον τῷ Πατρὶ κηρύξαντες, κτίστην δὲ τῶν ἀπάντων καὶ οὐ κτίσμα, ἀλλὰ Θεὸν ἀληθινὸν, καθὼς καὶ τὸ σύμβολον περιέχει τῆς πίσεως, δπερ αὐτῇ τῇ ἐμπνεύσει τοῦ ἀγίου Πνεύματος ὑπηγόρευσαν.

Β'.

Ἀπέχει ἡ σύνοδος β'. ἀπὸ τῆς ἀ. ἐτη ν'.

Ἡ δὲ δευτέρα ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τῶν ἀγίων ρν'. πατέρων γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, καὶ Δαμάσου πάπα Ῥώμης, καὶ Νεκταρίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, κατὰ Μακεδονίου τοῦ δυσσεβοῦς, τοῦ ληστρικῶς μὲν τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀρπάσαντος, βλασφημοῦντος δὲ τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον· ἔλεγε γὰρ αὐτὸ μὴ εἶναι Θεὸν, ἀλλὰ τῆς θεότητος τοῦ Πατρὸς ἀλλότριον· ὅθεν τοῦτον μὲν ὡς ἐχθρὸν τῆς εὐσεβείας

άμα τοῖς δύσφροσιν αὐτοῦ ἀναθεματίσαντες κατέχριναν· Θεὸν δὲ ἀληθινὸν καὶ κύριον καὶ ζωοποιὸν τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐτράνωσαν, δύσοούσιον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεῷ ὑπάρχειν αὐτὸν κηρύξαντες, καὶ τῆς αὐτῆς θεότητος καὶ δυνάμεως, καθὼς τὸ σύμβολον περιέχει τῆς πίστεως, ὅπερ αὐτοὶ τρανώτερον τῇ τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐξεφώνησαν χάριτι. Εἴτε δὲ καὶ Ἀπολλιναρίου τοῦ Λαοδικείας τὴν βλασφημίαν σὺν αὐτῷ καὶ τοῖς δύμοις φρονοῦσιν ἀναθεματίσαντες, ὡς ἄψυχον τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν σάρκα λέγοντος, ἔμψυχον εἶναι ταύτην ἐθεβάσαντο, ψυχὴν ἔχουσαν ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς δύσοούσιον.

Γ'.

'Απέχει ἡ γ'. σύροδος ἀπὸ τῆς β'. ἐτη κθ'. μῆνας γ'.

Η δὲ τρίτη ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος γέγονεν ἐν Ἐφέσῳ, ἡ πρότερον ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τοῦ μικροῦ συναθροισθεῖσα σ'. ἀγίων πατέρων ὑπάρχουσα, κατὰ Νεστορίου τοῦ ἀνθρωπολάτρου καὶ ἀσεβοῦς, πατριάρχου μὲν γενομένου Κωνσταντινουπόλεως, τὸν Χριστὸν δὲ διαιροῦντος καὶ κατατέμνοντος. Ψιλὸν μὲν γὰρ ἀνθρωπὸν εἶναι ἔλεγε, καὶ οὐ Θεὸν σεσαρκωμένον· διὸν οὐδὲ θεοτόκον, ἀλλὰ χριστοτόκον τὴν ἀγίαν παρθένον Μαρίαν τὴν τεκοῦσαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὠνόμαζε. Τούτου χάριν σὺν Κελεστίνῳ τῷ πάπᾳ Πάμικος, καὶ τῷ προμάχῳ τῆς εὐσεβείας Κυρίλλῳ τῷ πάπᾳ Ἀλεξανδρείας, ἡ ἀγία αὕτη σύνοδος ἐμμένοντα τῇ τοιαύτῃ βλασφημίᾳ καθεῖλεν ὡς Ἰουδαιόφρονα τὸν ἀνθρωπολάτρην Νεστόριον. Κυρίως δὲ καὶ ἀληθῶς θεοτόκον τὴν ἀγίαν Μαρίαν ἀπέδειξε, καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς ἀσπόρως σαρκωθέντα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν Γίδην τοῦ Θεοῦ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ἀνεκήρυξεν. Ή γὰρ ἐν αὐτῇ τῇ Ἐφέσῳ γενομένη σύνοδος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὡς ληστρικὴ ὑπάρχουσα, καὶ τὰ τοῦ κακόφρονος δὲ Διοσκόρου, καὶ τοῦ ματαιόφρονος Εύτυχοῦς φωραθεῖσα κρατεῖν, τελείως ἐκ τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἐκβέβλητο.

Δ'.

Η δὲ δ', ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος γέγονεν ἐν Χαλκ-

δόνι επὶ Μαρκιανοῦ τοῦ εὐσεβεῖτου βασιλέως, καὶ Λέοντος πάπα Ρώμης, καὶ Ἀνατολίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ χλ'. πατέρων ὑπάρχουσα, κατὰ Διοσκόρου γενομένου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ Εύτυχοῦς. Οὗτοι γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνανθρώπησιν παρεποιοῦντο σχεδὸν παντελῶς, ἐν φαντασίᾳ αὐτὸν λέγοντες φορέσαι τὴν σάρκα· ὅθεν καὶ ἐν μιᾷ φύσει αὐτὸν ἐμυθολόγουν, τῇ θεότητι τὰ πάθη προσνέμοντες. Διὰ τοῦτο οὖν ταῦτη μὲν ἐμμένοντας τῇ πλάνῃ ἀνεθεμάτισαν ἀμα τοῖς δομόφροσιν αὐτῶν· θεῖον δὲ ὅρον ἔξεφώνησαν, τέλειον Θεὸν καὶ τέλειον ἄνθρωπον ἐν δύο φύσεσιν ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ Θεὸν κηρύξαντες· τὴν δὲ τοῦ ἀγίου Λέοντος ἐπιστολὴν, τὴν πρὸς τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανὸν, ως στήλην ὁρθοδοξίας ἀπεδείξαντο. Χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅτι οἱ λεγόμενοι Θεοδοσιανοὶ οἱ ἀπὸ Θεοδοσίου τινὸς, καὶ Ἰακωβῖται οἱ ἀπὸ Ἰακώβου τινὸς, καὶ οἱ Σευηριανοὶ οἱ ἀπὸ Σευήρου, τὰ ὅμοια τῶν γεγράμμένων Διοσκόρου καὶ Εύτυχοῦς τῶν βενήλων αἱρετικῶν, ως καὶ αὐτοὶ βένηλοι τυγχάνοντες, φρονοῦσι· διὸ καὶ ἀνθίστανται μετὰ ἑτέρων αἱρέσεων τῇ τοιαύτῃ ἀγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ τετάρτῃ συνόδῳ, ἐκατοὺς ἀπαλλοτριοῦντες τῆς ἀγίας καθολικῆς ἐκκλησίας.

Ε'.

'Απέχει η πέμπτη ἀπὸ τῆς τετάρτης ἔτη ξή.

Ἢ δὲ έ. ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει επὶ Ιουστινιανοῦ τοῦ πάλαι βασιλέως, καὶ Βιγιλίου πάπα Ρώμης, καὶ Εύτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· ὑπῆρχον δὲ ρξέ. ἀγιοι πατέρες, ἥτις ἀγία σύνοδος ἐπεκύρωσε μὲν τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον, καὶ ως ὁρθόδοξα αὐτῆς πάντα τὰ σωτήρια ἐκράτησε δόγματα, τὰς αὐτὰς αἱρέσεις ἀναθεματίσασα. Ἀπεβάλετο δὲ καὶ ἀνεθεμάτισεν ἡ ἀγία σύνοδος ἐν πρωτοτύπῳ μὲν Ὁριγένην τὸν παράφρονα, καὶ πάντα αὐτοῦ τὰ ἀσεβῆ δόγματα καὶ συγγράμματα, Εὐάγριόν τε καὶ Δίδυμον, ως συμμύστας τούτου καὶ σύμφρονας, καὶ Ἐλληνικοῖς ἐμφορουμένους δόγματι. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὰ τὰ σώματα, ὃς νῦν περικείμεθα, ἀνοήτως εἰπον μὴ ἀναστήσεσθαι ὑπὸ

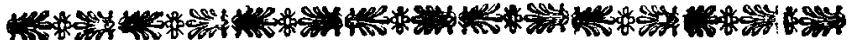
Θεοῦ, μήτε εἶναι, καὶ ἐν σάρκὶ μὴ πλασθῆναι τὸν Ἀδὰμ, καὶ τέλος εἶναι τῆς κολάσεως, καὶ δαιμόνων εἰς τὸ ἀρχαῖον κατάστασιν. Οὐ μόνον δὲ ταῦτα ἀλλὰ καὶ ἄλλα τινὰ παρά τισιν ἐν τῷ κρυπτῷ κατεχόμενα τελείως οὐκ ἔθριψιθεύμησαν ἐπὶ συνδῷ, εἰ καὶ τινες τῶν ἀγίων πατέρων εἶχον αὐτά· καὶ γὰρ προγενέστεροι τῆς ἀγίας ταύτης συνόδου οἱ τρεῖς ὑπῆρχον αὐτοὶ αἱρετικοί. Ὁπηνίκα δὲ πολὺν λαὸν τὰ τοιαῦτα πονηρὰ ἔξηπάτησαν βλαστήματα, τηνικαῦτα καὶ αὐτὴν ἡ ἀγία σύνοδος συναθροισθεῖσα τούτους τε καὶ τοὺς ὄμόφρονας αὐτοῖς, καὶ τὰς αὐτῶν βλασφημίας ἀνεθεμάτισεν· ἔτι δὲ καὶ τὸν Μοψουεστίας Θεόδωρον, τὸν Νεστορίου διδάσκαλον, σὺν τοῖς αὐτοῦ βλασφήμοις συντάγμασιν, ὡς μυστὴρὸν ἐκρίπτει ζιζάνιον, καὶ τοῦ Θεοδωρήτου τὰ κακῶς γεγονότα κατὰ τοῦ τῆς εὐσεβείας προμάχου Κυρίλλου, καὶ δυσσεβῶς ἐκτεθέντα συγγράμματα, καὶ δσα κατὰ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἀγίας ἁ. συνόδου καὶ τῆς ὄρθης ἡμῶν κατηγόρει πίστεως Νεστορίῳ τῷ δυσσεβεῖ χαριζόμενος.

ΣΤ'.

'Απέχει η ἔκτη ἀπὸ τῆς πέμπτης ἔτη ρέγ.'

Η δὲ σ'. ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως πατρὸς Ἰουστινιανοῦ, καὶ ἐπὶ Ἀγάθωνος πάπα Πώμης, καὶ Γεωργίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὑπῆρχον δὲ ρό. ἄγιοι πατέρες. Συνηθροίσθησαν δὲ κατὰ τῶν καινοτομησάντων αἱρεσιν ἐν τῇ ἀγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, λέγω δὴ Θεοδώρου τοῦ τῆς Φαράν ἐπισκόπου, Όνωρίου Πώμης, Κύρου Ἀλεξανδρείας, Σεργίου, καὶ Πύρρου, Πέτρου, καὶ Παύλου Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπων· ἔτι δὲ καὶ τῶν ἀνακαινισάντων τὴν αἱρεσιν τούτων τῶν προγεγραμμένων αἱρετικῶν ἐν ταύτῃ τῇ ἀγίᾳ συνδῷ, τοῦ τε Μακαρίου, τοῦ ὀνομασθέντος Ἀντιοχείας προέδρου, καὶ Στεφάνου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τῶν ἐκείνων. Οὗτοι γὰρ οἱ προλεχθέντες αἱρετικοὶ Θεόδωρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ματαιόφρονες δυσσεβεῖς ἀπετόλμησαν εἰπεῖν ἐν θέλημα καὶ μίαν ἐνέργειαν ἔχειν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ μετὰ τὴν σάρκωσιν, σύνδεσμον τῆς ὄρθοδοξίας διαλῦσαι θελήσαντες. Τού-

του χάριν ἡ ἀγία αὕτη καὶ οἰκουμενικὴ ἔκτη σύνοδος τοὺς προγεγραμμένους αἱρετικοὺς ὡς θεομάχους ἀνεθεμάτισε, καὶ πάντα αὐτῶν τὰ βλάσφημα δόγματα, καὶ πάντας τοὺς τὰ αὐτὰ τούτοις φρονοῦντας, καὶ φρονεῖν μέλλοντας, καὶ ἀμετανοήτους διαμένοντας· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ Πολυχρόνιον, τὸν νηπιόφρονα γέροντα, τὸν νεκροὺς ἐγείρειν ἐν τῇ τοιαύτῃ πλάνῃ τῆς αἱρέσεως μεγαλορήματον ἱσχντα, ἀδείας τε τυχόντα, καὶ ἐν τῷ μὴ ἐγεῖρκι μειζόνως τὴν βλασφημίαν τῆς τοιαύτης αἱρέσεως θριαμβεύσαντα. Τῆς ὁρθοδοξίας δὲ τὰ δόγματα τρανώτερον ἡ τοιαύτη ἀγία σύνοδος ἐμρανίσασα, δύο θελήματα φυσικὰ ἥγουν θελήσεις, καὶ δύο φυσικὰς ἐνεργείας ἐνεργείασεν ἔχειν μετὰ τὴν σάρκωσιν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, οὐκ ἐν διαιρέσει προσώπων (μὴ γένοιτο) ἀλλὰ τὸ μηδεμίαν φύσιν τῶν ἐπὶ Χριστοῦ, τουτέστι τῶν δύο, ἀνεθέλητον ὑπάρχειν καὶ ἀνενέργητον· οἱ γὰρ τὰ τοιαῦτα τῶν φύσεων ἀνατροῦντες ἴδιώματα, ἐνεργείας τε καὶ θελήματα, καὶ τὰς φύσεις συναντιθοῦσιν, ὥνπερ εἰσὶν ἴδιώματα.

ΦΩΤΙΟΥ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΜΙΧΑΗΛΟΝ

ΤΟΝ ΑΡΧΟΝΤΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ,

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Η πρωτη και οικουμενικη αγια συνοδος εν τη κατα Βιθυνιαν Νικαια συνεκροτηθη, δκτω δε και δέκα και τριακοσίων θείων αρχιερέων δμήγυρις την της ἀληθείας κρίσιν ἐνεχειρίζοντο. Έν την προέχοντες; Ἀλέξανδρος τε, ὁ τὸν της Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιερατικὸν θρόνον λαχών διευθύνειν, ἀνήρ βαθείᾳ μὲν πολιᾷ, παραπλησίῳ δὲ φρονήματι σεμνυνόμενος, βίου δὲ λαμπρότητι και δσιότητι γνώμης και πίστεως ἀκριβείᾳ τὴν εἰς τὸ θεῖον παρήρησιν πολλὴν οἰκειούμενος· και δὴ και Σίλβεστρος, και Ιούλιος, της Ρωμαικῆς ἐκκλησίας ἐπίσημοι τε και διαβόητοι πρόεδροι· αὐτῶν μὲν οὐδέτερος παρηγεγονὼς, Βίτωνα δε και Βικέντιον, ἐκάτερος ἀνθ' ἔχυτοῦ, κατὰ τὸν οἰκεῖον της ἀρχιερατείας χρόνον, τῇ κοινῇ παρεῖνκι συνελεύσει προδικλόμενοι, ἀνθρώπους ἀρετὴν τιμῶντας, και εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτερίου ἀξιωμα παραγγέλλοντας· οἵς και ὁ Κορδούνης ἐπίσκοπος συνετέτακτο, δς κατὰ τοὺς Ἐλληνικοὺς διωγμοὺς τὴν κλῆσιν ἐπαληθεύουσαν ἔδειξεν· Όσιος γάρ ὄνομαζόμενος ἀβέβηλον αὐτοῦ τὴν δμολογίαν της εἰδωλολατρείας διετήρησεν. Ὁ μέντοι Ἀλέξανδρείας Ἀλέξανδρος, αὐτός τε παρῆν, ιεροῖς ἐνδιαπρέπων κατορθώμασιν· ἦγε δε συνχρωνιστὴν ἔχατῷ και Ἀθανάσιον, δς τότε μὲν τοῦ τάγματος τῶν διακόνων ἦγειτο, μετ' οὐ πολὺ δε και τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου κατέστη διάδοχος· ναὶ δὴ και ὁ κλεινὸς Εὔσταθιος συμ-

παρῆν, τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας τὸ ἔγκαλλόπισμα, πίσεως μὲν ἐναστράπτων καθαρότητι, λόγων δὲ καὶ νοημάτων σωφροσύνη θαυμαζόμενος· μεβ' ὃν καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Μαχάριος, πολλαῖς ιδέαις ἀρετῶν ἐνευθηνούμενος· ἄλλοι τε πλεῖστοι ἀποστολικοῖς χαρίσμασι καὶ μαρτυρικοῖς παθήμασι διαλάμπουντες, ὃν Πα-
φινούτιος, καὶ Σπυρίδων, Ἰάκωβος τε, καὶ Μάξιμος, ἀγαθοῦ καὶ θαυμασίου συσήματος ἀγαθοὶ καὶ θαυμάσιοι πρωτοσάται ἐγνωρί-
ζοντο· ἐφ'οἷς ἀπασι καὶ ὁ μέγας καὶ ἀξιάγαξος Κωνσαντῖνος, τῆς Ρωμαικῆς ἀρχῆς ιθύνων τὰ σκῆπτρα, διέπρεπε, τὴν τε σύ-
νοδον ἀθροίζων, καὶ λαμπροτέραν τῇ παρουσίᾳ ἀπεργαζόμενος.
Ἄλλ' ἐκ τοσούτων μὲν καὶ τοιούτων διερὸς ἐκεῖνος συνίστατο
σύλλογος, Ἄρειόν τινα νεωτεροποιὸν δυσσεβείας δίκας εἰσιπρατ-
τόμενοι, καὶ τὸ ἀποστολικὸν καὶ θεῖον κρατύνοντες κήρυγμα.
Ἵν δὲ οὗτος ὁ δεῖλαιος ἔλκων μὲν τὸ γένος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρου-
εῖς κλῆρον δὲ καταλεγεὶς τῆς ἐκεῖσε ἐκκλησίας, καὶ εἰς πρε-
σβυτέρου βαθμὸν ἀνελθὼν, πρότερον μὲν κατὰ τοῦ ἰδίου ποι-
μένος ὑπερήφανον ἀνέλαβε φρόνημα, ἐκεῖθεν δὲ κατὰ τοῦ κοινοῦ
ποιμένος καὶ δεσπότου παρέτεινε τὴν ἀπόνοιαν· τὸν γὰρ Γίδην
καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ὃ τολμηρᾶς ἐκείνης καὶ γλώττης καὶ δια-
νοίας, εἰς κτίσμα καὶ ποίημα κατεβίβαζεν, οὐδὲ τοῦτο συ-
νιδεῖν ἐθέλων, κοινὸν ὑπάρχον πᾶσι καὶ αὐτοδίδακτον δικολό-
γημα, ὡς ἀπας υἱὸς τῆς αὐτῆς ἐστι τῷ γεγεννηκότι καὶ οὐσίας
καὶ φύσεως· καὶ διὸ τὸν υἱὸν τάττων ἐν κτίσμασι, καὶ τὸν πα-
τέρα κτίσμα προσανηγόρευσεν, ὥσπερ δὲ τὸν πατέρα δημιουργο-
κῆς οὐσίας καὶ ἀιδίου φύσεως δικολογῶν, τῆς αὐτῆς εἶναι καὶ
τὸν υἱὸν συνομολογήσειε. Ποῦ δ' ἀν εἴη τὸ γνήσιον τῆς υἱότη-
τος, ἄλλης μὲν οὐσίας τοῦ πατρὸς, ἔτερας δὲ τοῦ υἱοῦ χρημα-
τίζοντος; Πῶς δ' οὐ τῆς Ἑλληνικῆς πλάνης ἀνακύψει τὸ πολύ-
θεον, εἰς ἐλάττω καὶ μείζω οὐσίαν τεμνομένης τῆς θεότητος,
καὶ τῆς μὲν εἰς πρῶτον καὶ δημιουργὸν καὶ πρεσβύτερον Θεὸν
ἀφοριζομένης, τῆς δὲ εἰς δεύτερον Θεὸν διακρινομένης καὶ
ὑπουργὸν καὶ νεώτερον; ταῦτα γὰρ τῆς τοῦ Ἄρειου πονηρᾶς
σπορᾶς τὰ γεννήματα. ἄλλὰ τοῦτον μὲν, ὡς χείλη βλάσφημα
κατὰ τοῦ πεποιηκότος ὑπλισάμενον, τῆς ιερωσύνης διερὸς
ἀπεγύμνωσεν διιλος· τὴν δὲ δυσσεβεστάτην καὶ θεομάχον

αύτοῦ αἵρεσιν τῷ ἀναθέματι καθυπέβαλεν δικούσιον δὲ, καὶ διμοφυῆ, καὶ συναίδιον τὸν γίδην καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ τῷ γεγεννηκότι Πατρὶ, καὶ τῆς αὐτῆς ἔχουσίας καὶ κυριότητος, ὡς οἱ θεῖοι χρησμοὶ, καὶ τῶν εὔσεβούντων τὰ κοινὰ δόγματα, ιστορογήσαντες διετράνωσαν, καλῶς εἰδότες, δτι, ὥσπερ τὸ εἰς ἐν συγκλείειν πρόσωπον τὴν τριαδικὴν μοναρχίαν καὶ κυριότητα Ἰουδαϊκόν ἐστι καὶ μισθριστον, οὕτω καὶ τὸ κατατέμνειν εἰς ἀνίσους φύσεις τὴν ὑπερούσιον καὶ ὑπερφυῆ καὶ ἐνιαίαν θεότητα Ἑλληνικὸν ὑπάρχει καὶ πολύθεον. Ἀλλ' ἐν τούτοις μὲν ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ πρώτη σύνοδος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Η δὲ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ δευτέρα σύνοδος τῶν μὲν ιερῶν φροντισμάτων τὴν βασιλίδα πόλιν ιερὸν ἐδείκνυ φροντιστήριον· εἰς πεντήκοντα δὲ καὶ ἑκατὸν ἄνδρας ιεροὺς συνηγείρετο, ἔξαρχους ἔχουσα Τιμόθεόν τε τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ τὸν ἀξιοθαύμαστον τῆς Ἀντιοχείας Μελέτιον, Κυριλλόν τε τῶν ιεροσολύμων, τοὺς ιεραρχικοὺς θρόνους ιθύνοντας· καὶ δὴ καὶ Νεκτάριον, δις ἅρτι τῆς τῶν κατηχουμένων ἀγέλης ἀφορισθεὶς, καὶ τῷ θείῳ λουτρῷ τὸν τοῦ βίου ὁύπον ἀποπλυνάμενος, καθαρὸς ἦδη, τὸ καθαρώτατον τῆς ιεραρχίας ἀξιωμα περιβάλλεται, ψήφῳ μὲν κοινῇ τῆς συνόδου, χειροθεσίᾳ δὲ τῶν προκρίτων καὶ ἀμα τε τῆς βασιλευούσης ἐπίσκοπος, καὶ τῆς συνόδου ἔχρημάτιζεν ἔξαρχος· μεθ' δν Γρηγόριος, δτε τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ Νύσσης ἐπίσκοπος, καὶ δ τῆς θεολογίας ἔξ ἔργων ἐπώνυμος· οἶ;, οὐ πολὺς χρόνος, καὶ Δάμασος, δ τῆς Ρώμης, τὰ αὐτὰ κρατύνων ἐγνωρίζετο, σύμφωνος τοῖς προλαθοῦσι καθιστάμενος. Οὕτος δὴ οὖν δ ιεροφάντης χορὸς Μακεδόνιδν τινα, τὸν τῆς Κωνσαντινουπόλεως θρόνον ἄρπαγμα πάλαι ποιησάμενον, δτι τὸ πανάγιον καὶ ζωαρχικὸν ἐδυσφήμει Πνεῦμα, εὐθύνας ἐδικαίου δοῦναι· ὡς γάρ Ἄρειος κατὰ τοῦ γίδην, οὕτω καὶ αὐτὸς κατὰ τοῦ παναγίου παρατατόμενος Πνεύματος, εἰς δούλους καὶ ὑπηρέτας τὴν δεσποτικὴν καὶ ὑπερκειμένην αὐτοῦ συνέταττε κυριότητα. Καί τοις ῥᾷσον ἦν τῷ ἀθλίῳ, εἴπερ ἐβούλετο, συνορῆν, δτι, καθάπερ οἱ τὸν γίδην εἰς κτίσμα τάττουτες τὴν οὔδεν ἥττον τῷ Πατρὶ

προσάπτουσιν, οὕτω καὶ οἱ τὸ πανάγιον αὐτοῦ Πνεῦμα τοῖς ποιήμασιν ἐναριθμοῦντες τὴν ἵσην καὶ ὁμοίαν βλασφημίαν ἀφιᾶσι κατ' αὐτοῦ. Εἰ γὰρ τὸ Πνεῦμα κτίσμα, κἀκεῖνος, οὗ τὸ Πνεῦμα, μετὰ τῶν κτισμάτων. Εἰ δὲ καὶ ἀκοαῖς ἀφόρητος ἡ τῆς ἀθεότητος ταύτης ὑπερβολὴ, πῶς οὐ συνῆκεν ὁ ταλαίπωρος ἔκεινο φυγεῖν, δι᾽ οὗ πρὸς τούτους ἀνάγκη πεσεῖν τοὺς θεομάχους λογισμούς; Ἀθετεῖς τὸ Πνεῦμα εἴναι Θεόν; πῶς ἐρευνᾷ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐδὲν κρύψιον ἀπ' αὐτοῦ; πῶς ἐστιν ἄλλος παράκλητος; πῶς συντάσσεται Πατρὶ καὶ Γίῳ; Πορευθέντες, γάρ φησιν αὐτὸς ὁ Γίος, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Γίοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Εἰ ἐν τι τῶν τριῶν κτίσμα, ἐν οἷς φωτιζόμεθα, οὐδὲ τὰ λοιπὰ καθαρεύσει τῆς ὕδρεως· ἀλλ' εἰ κτίσμα, πῶς κτίζει; πῶς ἀγιάζει; πῶς ζωοποιεῖ; πῶς διαιρεῖ χαρίσματα; πῶς δὲ Θεός; ἀλλὰ τούτων οὐδὲν ἔκεινος ὁ φρενοβλαβῆς ἐπὶ νοῦν θέμενος, τῆς μοναρχικῆς αὐτὸς καὶ μιᾶς ἀδιαιρέτου θεότητος διασπᾶν ἐτόλμα καὶ ἀπεθρασύνετο· διὸ καὶ τῆς ἀσεβείας ἐπάξια εἶληφε τὰ ἐπίχειρα, αὐτὸς τε ἀφαιρέσει τῆς ιερωσύνης ζημιώθεις, καὶ πάντες ὅσοι τῆς αὐτοῦ θεομάχίας τὸ ἀνίατον παρεζήλωσαν· καὶ ως ἔκεινος τὸ πανάγιον Πνεῦμα τῆς τριάδικῆς μιᾶς θεότητος τε καὶ κυριότητος ἀλλοτριοῦν ἐφρυάττετο, οὕτως αὐτὸν ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος καὶ τῆς ιερωσύνης καὶ τῆς τῶν πιστῶν μερίδος καὶ συναυλίας οἵα δεύτερον ἀλλοτρίωσεν Ἄρειον. Τὸ δὲ πανάγιον καὶ ζωαρχικὸν Πνεῦμα, ἀτε δὴ διοφυέστε καὶ διοούσιον, ισοσθενέστε καὶ παντοδύναμον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ συμπροσκυνεῖσθαι καὶ συνδοξολογεῖσθαι, κατὰ τὰς πατρικάς τε καὶ θεολογικάς φωνάς, ἀνεκήρυξαν, ἐκθερίσαντες τέλεον καὶ εἴ τι τῆς Ἄρειανῆς σπορᾶς ζιζάνιον ὑπεφύετο. Τηνικαῦτα δὲ τὰς τῆς βασιλείας ἡνίας ὁ μέγας ως ἀληθῶς καὶ μεγάλης εὑφημίας ἄξιος περιεζώνυτο Θεοδόσιος, πρόμαχος καὶ αὐτὸς τῆς εὔσεβείας γνωριζόμενος· Ἀλλ' ἐν τούτοις μὲν καὶ αὕτη ἡ ἀγία σύνοδος.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Η δὲ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ τρίτη σύνοδος ἐν μὲν τῇ κατὰ

τὴν Ἀσίαν Ἐφέσῳ συνεκροτήθη, εἰς διακοσίους δὲ ἐπληθύνετο. Ἐν οἷς ἡγεμόνες ἐγνωρίζοντο Κύριλλός τε ὁ ἐν πατράσι περιώνυμος, διὸ δι' ἀρετὴν καὶ σοφίας πλοῦτον τῆς Ἀλεξάνδρου μεγαλοπέλεως ιθύνων τὸν Θρόνον, καὶ τοῦ Ῥώμης Κελεστίνου τὴν καθέδραν ἀνεπλήρουν καὶ τὸ πρόσωπον μεθ' ὧν καὶ Μέμνων, διὰ τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας ἐμπεπιστευμένος τοὺς οἰκακας, καὶ δὴ καὶ ὁ τῶν Ἰεροσολύμων Ιουδενάλιος οἵτινες σὺν παντὶ τῷ τῆς συνόδου πληρώματι τὸν δυσσεβῆ Νεστόριον, ὃν ἡσέβει, δίκας εἰσεπράττοντο· διὸ ἐκ τῆς Ἀντιόχου, τῆς πρὸς τῷ Ὁρόντῃ, δρυμώμενος, τὸν Κωνσταντινουπόλεως Θρόνον οὐκ εὐαγῶς ἐνεκεχειρίζο· ἀλλ' ὅγε ταλαίπωρος οὗτος, ἐκ τῶν Διοδώρου καὶ Θεοδώρου θιλερῶν τῆς ἀσεβίας ἐκροφήσας ναυμάτων, καὶ εἰς φρενῶν μέθην ἐμπεσὼν, ἀπηγχεῖς καὶ ἐκτόπους φωνὰς, ἐπὶ λύμη τοῦ ποιμνίου, πολλῶν ἀκοστὶ ἐναπηρεύξατο· Χριστὸν γάρ, τὸν ἔνα Θεοῦ Γίδην, τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, διὸ δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκὸς ἡμίν παραπλησίως κοινωνήσας καὶ αἴματος, καὶ εἰς ἔχυτὸν τὸ ἡμέτερον ὑποστησάμενος φύραμα, εἰς ἐκ δύο ἐχρημάτισε τῶν ἐναντίων, Θεὸς ὁ αὐτὸς ὑπάρχων καὶ ἄνθρωπος, εἰς Χριστὸς, εἰς Γίδης, ὁ αὐτὸς ἄνω ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ, καὶ κάτω ἐκ μητρὸς ἀπάτωρ, ὁ αὐτὸς καὶ οὐκ ἄλλος, ἐν πρόσωπον, μία ὑπόστασις· τοῦτον δὴ τὸν ἔνα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς δύο τέμνειν καὶ διαιρεῖν ὑποσάσεις ὁ τρισάθλιος ἐκεῖνος οὐ πεφρικώς, τὸν μὲν ϕιλὸν ἄνθρωπον, καὶ χωρὶς τοῦ προσλαβόντος Λόγου, κατ' ἴδιαν ὑπόστασιν ἐπλαττε· τὸν δὲ Θεὸν ἀνὰ μέρος καὶ γυμνὸν τοῦ προσλήμματος· ὥσπερ δεδοικώς δ ἀνόητος, μή τι Θεὸς πάθοι, τὸ οἰκεῖον πλάσμα δι' ἄφατον φιλανθρωπίαν εἰς θεραπείαν καὶ ἀνάπλασιν ὑποδυδμενος· οὐδὲ τοῦτο συνιδών, ως οἵ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν τῆς τοῦ Λόγου ἐδίχαζεν ὑποσάσεως, ἀνίατον αὐτὴν καὶ ἀθεράπευτον ἀνεκήρυττε, καὶ τῆς ἴδιας ἔξαρνος σωτηρίας ἐγίνετο. Ἀλλὰ γάρ τοὺς λογισμοὺς ὅλως ἐκ τούτων διαστραφεὶς, οὐδὲ τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα μητέρα, τὴν παναγίαν παρθένον, τὴν κυρίως καὶ ἀληθῶς τὸν Θεὸν Λόγον σεσαρκωμένον τεκοῦσαν, οὐδὲ ταύτην καλεῖν θεοτόκον ἡνέσχετο· ἀλλ' ὥσπερ τὸν υἱὸν ἀπεστέρει τῆς θεότητος, οὕτως ἡλλοτρίου καὶ τὴν γεννησαμένην τῆς θεότ-

καὶ κλήσεως. Διὸ τοῦτον, ἀξίως τῆς τηλικαύτης ἀπονοίας καὶ τῆς βλασφήμου γλώττης, τῶν μακαρίων πατέρων δὲ σύλλογος πάστος τε ιερωσύνης ἐγύμνωσε, καὶ σὺν τῷ οἰκείῳ καὶ θελυρωτάτῳ φρονήματι τῷ αἰωνίῳ παρέπεμψεν ἀναθέματι· τὸν δὲ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ὑποστάσει πατροπαραδότως καὶ δσιοπρεπῶς προσκυνεῖσθαι καὶ κηρύττεσθαι δογματίσαντες, ἀκολούθως καὶ τὴν πανάχραντον αὐτοῦ καὶ ἀειπάρθενον μητέρα κυρίως καὶ ἀληθῶς καλεῖσθαι καὶ ἀνευφημεῖσθαι θεοτόκον παραδεδώκασιν· ἡ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον αφρὶ γεννηθῆναι καταδεξάμενον τέτοκε, θεοτόκος ἐνδίκως δοξολογεῖσθαι καὶ δονομάζεσθαι ἐξωσίωται. Ἀλλ᾽ ἐπὶ τούτοις μὲν καὶ αὕτη τὸ τέλος ἔσχηκεν, ἡνίκα τὸν νέον Θεοδόσιον ἡ Ρωμαϊκὴ πολιτεία γαληνοῖς ἐώρα ὁφθαλμοῖς τὴν πατρῷαν καὶ βιαζεῖσιν ἀρχὴν ἐκ τριγονίας διακύνοντα.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Ἡ δὲ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ τετάρτη σύνοδος τὸν ἐν βασιλεῦσιν εὑσεβεῖστατον Μαρκιανὸν συμπαρόντα καὶ συμπνέοντα ἔχουσα, τῶν ἀληθινῶν μὲν δογμάτων ἀκροατήριον ἀφιέρου τὴν Χαλκηδόνα, πόλιν Βιθυνίας οὖσαν ἐπίσημον, ἐν τριάκοντα δὲ καὶ ἕξακοσίαις τὸν ἀριθμὸν ἔξετείνετο· ἡς λογάδες ἐχρημάτιζον Ἀνατόλιός τε δὴ τῆς βασιλίδος πόλεως τοὺς ιερατικοὺς θεσμοὺς ἐγκεχειρισμένος, καὶ δὴ Πασχασίνος τε καὶ Λουκίνσιος, ἐπισκοπικῷ διαπρέκοντες ἀξιώματι, σὺν Βονιφατίῳ πρεσβυτέρῳ, τὸν τόπον ἐπέχοντες Λέοντος τοῦ ἀγωνάτου πάπα Θώμης, οὐ κλέος μέγα, καὶ πολὺς δὲ ὑπὲρ τῆς εὑσεβείας ζῆλος μεθ' ὃν Μαξιμός τε δὲ Ἀντιοχείας, καὶ δὲ Ιεροσολύμων ἰουθενάλιος· οἵτινες Εύτυχη τε τὸν δυστυχῆ καὶ τὸν προασπιστὴν αὐτοῦ καὶ ἀλαζόνα Διόσκορον, τὸν ποτὲ ἀλεξανδρείας, δυσσεβημάτων εἰσπράξεις ἀπήτησαν· καὶ γὰρ καὶ αὗτοι τὴν ἐκ διαμέτρου Νεστορίῳ πλάνην οἰκειωσάμενοι εἰς τὴν ὅμοιαν ἐκείνων ἐξέπεσαν ἀθλιότητα· τὸν γὰρ ἐνα Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ θεότητος τε καὶ ἀνθρωπότητος γνωριζόμενον, καὶ ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ προσκυνούμενον φύσειν, εἰς μίαν τολμηρῶς καὶ ἀφρόνως ἀνεκίρνων καὶ συνέχεον φύσιν ἐξ ὃν τῇ τε πατρικῇ οὔσιᾳ ἐτερόφυλον, καὶ τοῖς ἀν-

Θρώποις ἑτεροφυῖς οὐ συνίεσαν οἱ δεῖλαιοι συμπεραίνοντες. Εἰ γάρ μία ἡ τοῦ Χριστοῦ φύσις, ἢ θεία πάντως, ἢ ἀνθρωπίνη ἔσεται· ἀλλ' εἰ μὲν μόνη θεία, ποῦ τὸ ἀνθρώπινον; εἰ δὲ ἀνθρωπίνη, πῶς οὐκ ἔξαρνοι τῆς θεότητος; εἰ δ' ἑτερόν τι παρὰ ταῦτα (τοῦτο γάρ ὑπολείπεται, καὶ πρὸς τοῦτο μᾶλλον αὐτῶν νεύει τὸ φρόνημα) πῶς οὐχ ἑτεροφυής αὐτοῖς δὲ Χριστὸς καὶ τοῦ Πατρὸς καὶ ἡμῶν ἀναπλασθήσεται; οὐ τί ἀν δυσσεβέζερον ἢ ἀφρονέστερον, ἀνθρωπὸν γενέσθαι φάσκειν τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον καὶ Θεὸν, ἐπὶ τε φθορᾶς τῆς οἰκείας θεότητος, καὶ ἐπὶ ἀναιρέσει τῆς προσληφθείσης ἀνθρωπότητος; τοῦτο γάρ ἐπεται πάντως τοῖς μηδετέρας φύσεως, ἀλλ' ἑτέρας παρὰ ταῦτας τὸν Χριστὸν εἰπειν ἐκτολμήσασι. Διὸ καὶ τῆς τοσαύτης δυσσεβείας οἱ τῶν χριστομάχων τούτων δογμάτων εἰσηγηταὶ ἄξιαν τὴν δίκην δεδωκότες, ἀφηρέθησάν τε τῆς ιερωσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης τῆς ἐκκλησίας γεγόνασιν ἀνάθεμα, συναπελαθείσης αὐτοῖς καὶ τῆς χριστομάχου αἱρέσεως· τὸ δὲ ὄρθον καὶ ἀπαράτρωτον τῆς ὄρθοδοξίας φρόνημα ἔτι μᾶλλον ταῖς γραφικαῖς τε καὶ πατρικαῖς μαρτυρίαις ἀνεκηρύχθη καὶ διέλαμψεν· ἐνα τὸν Χριστὸν, ἥτοι μίαν αὐτοῦ τὴν ὑπόστασιν, καὶ δύο τὰς φύσεις, θεότητά τε καὶ ἀνθρωπότητα, ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως ἐνθεωρουμένας, τῶν τρισμακαρίσων ἀρχιερέων περιφανῶς θεολογησάντων, καὶ παραδεδωκότων ἀδισάκτως διολογεῖν καὶ κηρύσσειν εἰς πάντα τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. Δῆλον δὲ κάντεῦθεν, ὡς δι' ὃν μὲν χωλοῖς αἱ βάσεις ὠρθοῦντο, καὶ τυφλοῖς τὸ πάθος εἰς διμιάτων βλάστην ὑπεφεστο, νεκροί τε τῶν πυλῶν ἀνεσπῶντο τοῦ ἔδου, καὶ πρὸς τὸ ζῆν μετετάπτοντο, αἵ τε ἄλλαι θεοσημεῖαι, ἃς οὐ ράδιον ἀριθμεῖν, ἐπετελοῦντο καὶ ἐπεδείκνυντο, τῆς θείας φύσεως ἐναργῶς παρεδηλοῦτο τὸ ἄξιωμα· δι' ὃν δὲ κόπους καὶ πόνους, καὶ πειναν, καὶ δίψαν, καὶ τὰ τούτοις ὑφίστατο συγγενῆ καὶ παραπλήσια, τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας ἐτρανοῦτο τὸ ἰδίωμα ὃν τὰ μὲν θεοπρεπῶς δὲ αὐτὸς Χριστὸς δὲ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ἐπιτελέσας καὶ διαπραξάμενος, μίαν μὲν αὐτοῦ καὶ ἐνιαίαν την υπόστασιν, δύο δὲ καὶ διαφερούσας τὰς φύσεις ἐν ἀσυγχύτῳ ενώσει σαφῶς τε καὶ ἀναντιρρητῷ λόγῳ παρέστησε καὶ ἐπιστώσατο. Άλλ' ἐν τούτοις καὶ τὰ τῆς τετάρτης συνόδου.

ΠΕΜΠΤΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Η δὲ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ πέμπτη σύνοδος, τέμενος μὲν αὐτῇ
ιερὸν ἡ Κωνσταντίνου μεγχλόπολις ἀφιέρωτο· πέντε δὲ καὶ
ἕξηκοντα καὶ ἑκατὸν θεοφόρων πατέρων παρουσίᾳ, καὶ συνδρο-
μῇ ἐκρατύνετο. Ὡν ἡγοῦντο καὶ προέλαμπον Μηνᾶς; μὲν τὴν
ἀρχὴν, εἴτα δὲ καὶ Εὐτύχιος, τῆς αὐτῆς βασιλίδος ἐκ διαδοχῆς
τοὺς ἀρχιερατικοὺς πηδαλιουχήσαντες οἴανας· καὶ Βιγίλιος ὁ
τῆς Ρώμης τὴν ιερὰν λαχῶν ἐφορείαν, παρὼν μὲν τῇ πόλει,
οὐ παρὼν δὲ τῇ συνόδῳ· δές εἰ καὶ μὴ πρόθυμος εἰς τὴν συν-
δρομὴν τῆς ιερᾶς διηγύρεως κατέστη, ἀλλ’ οὐδὲν ἔλαττον
ὅμως τὴν κοινὴν τῶν πατέρων πίστιν ἐπεκύρου λιθέλλῳ. Σὺν οἷς
Ἀπολλινάριος τε ὁ Ἀλεξανδρεῖας, καὶ Δάμνος ὁ Ἀντιοχείας, τῷ
ἀρχιερατικῷ ἀξιώματι κεκοσμημένος· καὶ δὴ καὶ Δίδυμος, καὶ
Εὐάγριος, Εὐστοχίου τοῦ ιεροσολύμων ἀρχιερέως τὸν τόπον
ἀναπληροῦντες· τηνικαῦτα δὲ καὶ Ιουστινιανὸς ὁ κράτιστος
ἐν βασιλεῦσι τῆς Φωμακῆς ἀρχῆς τὰς φροντίδας ἐνεχειρίζετο,
καὶ τῷ ἐκκλησιαστικῷ συνεφώνῃ φρονήματι. Αὕτη τοιγαροῦν
ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος Νεστορίου πάλιν τὰ μιαρὰ
παραφυόμενα δόγματα εἰς τὸ παντελὲς ἐξεθέρισεν, ἅμα αὐτῷ
ἔκεινῷ τῷ σπορεὶ τῶν ζιζανίων, μεθ’ ὃν Θεόδωρον καὶ Διόδω-
ρον, ὃν δὲ μὲν Ταρσοῦ πόλεως, ὁ δὲ Μοψουεστίας ἐπεσκόπη-
σεν· οὐ Νεστορίου πρότερον τὴν τοιαύτην ὡδίνοντες αἱρεσιν,
καὶ ἔγγραφον ἀπολελοίπασι, τῆς νόθου διανοίχς τὰ νόθα καὶ
ἔκφυλα κυήματα. ἔτι δὲ κατεδίκασε καὶ ἀνεθεμάτισεν Όριγέ-
νην, Δίδυμον, Εὐάγριον, παλαιὰ τῶν πιστῶν ἀρρωστήματα,
ἄνδρας τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίᾳ πα-
ρεισενεγκείν φιλονεικήσαντας. Προϋπάρχειν τε γάρ οὗτοι τὰς
ψυχὰς τῶν σωμάτων ἐληρώδουν, καὶ πολλὰ σώματα τὴν αὐτὴν
μετενδύεσθαι· δόγμα μιαρὸν καὶ κατάπτυστον, καὶ μόνων ὡς
ἀληθῶς ἔκεινων τῶν ψυχῶν ἀξιον. Καὶ τέλος δέ τῆς ἀτελευτῆ-
του κολάσεως ἐψηφίζοντο, ἄλλη τοῦτο παράκλησις πρὸς ἀμαρ-
τίαν πᾶσαν καὶ ἀπώλειαν· καὶ τοῖς πονηροῖς δαίμοσι τὸ
ἀρχαῖον ἀξιώματα ἔχαριζοντο, ἐπαναδραμεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν
ἄνωθεν δόξαν, ἐξ ἣς ἔξεπεσον, ἀναπλάττοντες. ἔτι δὲ οὐδὲ τὰ

σώματα ταῖς ψυχαῖς ἔβούλοντο συνανίστασθαι, γυμνὰς δὲ αὐτὰς σωμάτων ἀνιστῶσιν· οὐ οἰδ' ὅτι καὶ καλοῦντες ἀνάστασιν, εἴπερ τοῦ πεπτωκότος καὶ θανόντος ἡ ἀνάστασις, οὐχὶ δὲ τοῦ ἀεὶ ἐστῶτος καὶ ἐν ἀφθαρσίᾳ διαμένοντος, οἶδόν πέρ ἐστιν ἡ ψυχή· οὐδὲ τοῦτο δυσωπηθέντες οἱ ἄθλιοι, ἡλίκον οἶνον ἀδίκημα, δι' ὃν ληροῦσι, τοῦ δικαίου κριτοῦ κατηγοροῦσι· πῶς γὰρ οὐκ ἐσχάτην αὐτοῦ ἀδικίαν καταμαρτυροῦσι, τὰ μὲν συναθλήσαντα σώματα ταῖς ψυχαῖς ἐν τοῖς κατ' ἀρετὴν πόνοις, τῶν κοινῶν ἐπάθλων ἀποστερεῖν αὐτὸν βλασφημοῦντες· τὰ δ' αὖ πάλιν συνεξαμαρτόντα τῆς κοινῆς αἵτίας καὶ πράξεως ἀνεπιτίμητα καταλιμπάνειν, μόνας δὲ τὰς ψυχὰς, χωρὶς τῶν διαπραξαμένων σωμάτων, ἢ διπλῆν εἰσπράττειν τιμωρίαν, ἢ διπλῆς ἀξιοῦν μισθαποδοσίας. Οὐ μόνον δὲ ταύτας τὰς δυσφημίας διερδός οὗτος τῶν πατέρων χορὸς ἀπεκρύζεν, ἀλλὰ καὶ πρός γε τούτοις, οὐ πολλῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ, καθεῖτε καὶ ἀνεθεμάτισεν Ἄνθιμόν τε τὸν Τραπεζούντιον, τὸ Εύτυχοῦς ὑποθάλποντα φρόνημα, καὶ Σευῆρον, Πέτρον τε τὸν Ἀπαμείας, καὶ Ζωόραν, καὶ πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐκείνην καὶ πολυκέφαλον διασπορὰν καὶ συμμορίαν· Ἀγαπητοῦ μὲν μάλιστα, τοῦ Ρώμης, τῆς εὐαγοῦς προκατάρξαντος πράξεως, συμψήφων δὲ καὶ συνεργῶν ἀναφανέντων τῶν περιωνύμων ἀρχιερέων· ὃν ὁ μὲν Εὐφραίμιος, ὁ κλεινὸς τῆς Ἀντιόχου καὶ οὗτος, τῶν Ιεροσολύμων δὲ Πέτρος διερδός ἐπεσκόπευε. Τούτους οὖν ἀπαντας τὸ θεῖον τῶν ἀρχιερέων συνάθροισμα ἐκκηρύξαντές τε καὶ ἀποβαλλόμενοι, τὰ ἀπλανῆ καὶ θεῖα τῆς ἀγίας καθολικῆς καὶ ἀποσολικῆς ἐκκλησίας ἐκραταίωσάν τε καὶ ἐπεκύρωσαν δόγματα. Καὶ τὰ μὲν τῆς οἰκουμενικῆς πέμπτης συνόδου ἐν τούτοις.

ΕΚΤΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Η δὲ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ ἔκτη σύνοδος ἐν τῇ βασιλείᾳ μὲν τῶν πόλεων καὶ αὐτὴ τῶν μυστικῶν τῆς ἀληθείας θεαμάτων τὸ ιερὸν ἐπήγυνυτο θέατρον· ἐβδομήκοντα δὲ καὶ ἐκατὸν θεοφόροις ἀνδράσι τὸν ἀγῶνα ὑποδυομένη, λαμπρῶς νικῶσσαν ἀπεδείχνυε τὴν εὔσέρειαν. Ταύτης ἀρχηγὸς καὶ τῶν ἀλλων προνομεύειν ἐκρίνοντο ἀξιοι, Γεώργιος τε, ὃ τῆς βασιλείδος πόλεως ὁ ἀρχιερατικὸς θεσμὸς ὑπῆρχεν ἐγκεχειρισμένος, καὶ Θεόδωρος, καὶ Γεώρ-

γιος, ἐν πρεσβυτέρων ἀξιώματι κατειλεγμένοι, ἅμα διακόνῳ Ἰωάννῃ, οἱ ἀντὶ Ἀγάθωνος, τοῦ ἀγιωτάτου πάπα Ἐφύμης, εἰς τὴν τῶν ἑξάρχων τάξιν ἡριθμοῦντο, καὶ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρου μεγαλοπόλεως θρόνου Πέτρος μοναχὸς τὸν τόπον ἀνεπλήρου μεθ' ὧν καὶ Γεώργιος μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀρχιερατικῆς τῶν Ἱεροσολύμων παρηγγελλε καθέδρας· οὗτοι δὴ, σὺν τοῖς αλλοις Ἱεροῖς καὶ ἀγίοις πατράσι, Σέργιον, Πύρρον, Παῦλον, Κωνσταντινουπόλεως κατάρχαντας, καὶ ὘νώριον τὸν Ἐφύμης, Κῦρον τε τὸν Ἀλεξανδρεῖας, καὶ Θεόδωρον τὸν τῆς Φαράν, τὴν ἀλληλόπλοκον τοῦ φεύδους σειρὰν διαρρήχαντας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Μακάριον τὸν Ἀντιοχείας ἅμα Στεφάνῳ τῆς αἵρεσεως μαθητῇ, σὺν γεροντὶ τινὶ ἀθλίῳ τοῦνομα Πολυχρονίῳ ἐπιπλακέντας αὐτοῖς, καὶ τῆς ἐκείνων δυσσεβείας ὑπερμαχεῖν μελετήσαντας, ὑπὸ δικαίαν καταδίκην ἐποιήσαντο, ὅτι μίαν θέλησιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ ἐκ δύο πεφυκότος φύσεων, δυσσεβεῖ καὶ ἀλόγῳ φρονήματι ἐτόλμησαν ἀποφήνασθαι· μηδὲ τοῦτο λογισμοῖς ἀναλαβόντες οἱ ἀσύνετοι, ῥάδιον ὃν καὶ προχειρον εἰς κατάληψιν, ὡς οὐκ ἔστι τῆς αὐτῆς ἐνεργείας χωλὸν κατ' ἔξουσίαν ὄρθωσαι, καὶ κόπους ὁδοιπορίας μετέρχεσθαι· οὐδὲ τυφλοὺς ὄμματῶσαι, καὶ γῆν σιάλῳ δακτύλων ἔργοις φυράσαι, καὶ πηλὸν ποιῆσαι, καὶ ἐπιβαλεῖν τοῖς ὄμμασιν· οὐδὲ νεκρὸν ἀναστησαι, καὶ δακρύειν ἐπὶ τελευτήσαντι· οὐ μὴν οὐδὲ τῆς αὐτῆς ἔστι θελήσεως παραιτεῖσθαι τὸ ποτήριον τοῦ θενάτου, καὶ δοξαν αὐτὸν καλεῖν πάλιν, καὶ βούλεσθαι τὸ ἀθέλητον· ἀλλὰ πῶς οὐχὶ συνήσθοντο διὰ τούτων, καὶ τῶν φύσεων τὴν διαφορὰν ἑξανούμενοι; πᾶσα γὰρ φύσις πηγὴ ἐνεργείας, καὶ ταῖς διαφόροις ἐνεργείαις αἱ φυσικαὶ θελήσεις συνδιασχίζονται· καὶ εἰ κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς πλάνην ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ θέλησις μία, καὶ ἡ φύσις πάντως, εἴ τοι ταῦτα, μία· εἰ δὲ δύο αἱ φύσεις, (οὕπω γὰρ εἰς τοῦτο μάνιας ἑξάκειλαν ἐν ὄφθαλμοῖς ἔχοντες τὴν διασπορὰν τῶν καταρξάντων καὶ ἀπώλειαν) πῶς οὐχὶ ἐκατέρα πηγάσσει τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν καὶ τὴν θέλησιν; ἀλλὰ καὶ οὗτοι μὲν τῆς ἰδίας αὐτῶν καὶ δυσφήμου δοξῆς οὐδὲν προτιμησάντες, σὺν αὐτῇ ἐκείνῃ, τῷ αἰώνιῳ πατεδικάσθησαν ἀναθεματι. Διο τὸ δὲ θελήσεις φυσικάς, καὶ δύο ἐνέργειας ἐπὶ τοῦ ενος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ημῶν, τῶν θεοφόρων

πατέρων ιερολογήσας ὁ σύλλογος, ταῖς ἀπανταχοῦ ἐκκλησίαις τὸ διπλοῦν ὄμολογεῖν καὶ κηρύσσειν, ὥσπερ τῶν φύσεων, οὕτω καὶ τῶν ἐνεργειῶν καὶ θελήσεων, δρθιδόξως παραδεδώκασι. Κωνσταντίνος δὲ τηνικαῦτα, ὁ ἀπόγονος Ἡρακλείου, τὸν προγονικὸν τῆς βασιλείας κλῆρον ἔχρημάτιζεν ἀναδεδεγμένος, τά τε ἄλλα συμπράττων τῇ συνόδῳ, καὶ τὸ δρθὸν τῆς ἐκκλησίας φρόνημα πρεσβεύων. Άλλ' ἐν τούτοις μὲν καὶ ἡ ἔκτη.

ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

Η δὲ ἀγία καὶ οἰκουμανικὴ ἑδόμη σύνοδος, Νίκαιαν μὲν, τῶν Βιθυνῶν μητρόπολιν οὗσαν, καὶ τῶν δρθιδόξων δογμάτων δικαστήριον πάλαι γεγονοῖται, καὶ αὐτὴ τῆς εὔσεβείας κριτήριον ἔδειξεν, ἐπτὰ μὲν καὶ ἕξήκοντα καὶ τριακοσίων ιερῶν ἀνδρῶν τῷ πλήθει πλατυνομένῃ ταξιάρχους δὲ καὶ πρωτοσάτας τῆς ιερᾶς αὐτῶν καὶ μεγάλης φάλαγγος προβαλλομένη. Ταράσιόν τε τὸν ἐν ἀρχιερεῦσι Θεοῦ περιβόλοτον (θεῖος οὗτος καὶ πανάριστος ἀνὴρ, καὶ τῆς βαπτιλίδος πόλεως τοὺς ιεραρχικοὺς οἴκας, εἴπερ τις ἄλλος, περιάγειν ἄξιος) καὶ δὴ καὶ Πέτρον τὸν εὐλαβέστατον πρωτοπρεσβύτερον τῆς κατὰ Ρώμην ἀγίας ἐκκλησίας· καὶ Πέτρον ἄλλον, πρεσβύτερον καὶ αὐτὸν, καὶ τῆς ἐκεῖσε μονῆς ἡγούμενον τοῦ ἀγίου Σάββα, οὐ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας διεκληροῦντο τὸν τόπον, Αδριανοῦ τότε τὸ ἀρχιερατικὸν κοσμοῦντος ἀξιωματικοῦ ἀμα δὲ τούτοις Ιωάννην καὶ Θωμαν, ἔνδρας μοναδικῆς πολιτείᾳ περιωνύμους, καὶ ιερατικῆς τιμῆς διαλάμποντας, καὶ τῆς ἀνατολικῆς ἀπάσης διοικήσεως τῶν ἀποστολικῶν καὶ μεγάλων θρόνων τοποτηρητὰς, καὶ τὸ τῶν ἀρχιερέων προνόμιον ἔχοντας λέγω δὴ Ἀπολλιναρίου τε, καὶ Θεοδωρήτου, καὶ Ἡλία, ὃν δὲ μὲν Ἀλεξανδρείας, δὲ δὲ Ἀντιοχείας, καὶ δὲ λοιπὸς δὲ ιεροσολύμων, ιεροπρεπῶς τε καὶ πανσόφως προειστήκεισαν. Τότε Κωνσταντίνος καὶ Εἰρήνη, δρθιδόξεις στεφάνῳ κοσμούμενοι, καὶ τὴν αὐτοκράτορα τῆς Ρωμαϊκῆς ἀρχῆς πορφυρίδα ἐστολίζοντο. Αὕτη τοιγαροῦν ἡ ιερὰ καὶ μεγάλη σύνοδος ἀρτιφανῆ τε καὶ βάρβαρον αἴρεσιν, ὑπὸ δυσσεβῶν τε καὶ ἀνιέρων ἀνδρῶν παρεισαχθείσαν, θεοκρίτῳ καὶ κοινῷ ψηφίσματι κατεδίκασε, καὶ τοὺς εἰσηγητὰς καὶ

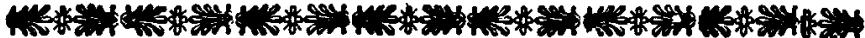
(ΤΟΜ. Λ').

προμάχους αύτης τῷ αὐτῷ συνυποβαλοῦσα χρίματι. Οὗτοι γάρ οἱ δεῖλχιοι Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν βλασφημεῖν οὐχ ὅμολογοῦντες τοῖς ἥρημασι, διὸ τῶν ἕργων πᾶσαν ἐπενδουν ὑβριν, καὶ βλασφημίαν, καὶ κτένειαν· καὶ αὐτὸν ἔκεινον δισφημεῖν ἀμέσως καὶ χωρίς τινος παραπετάσματος οὐ θαρρήσκοντες, διὰ τῆς σεπτῆς εἰκόνος; τὸ πᾶν αὐτῶν τῆς χριστομάχου γνώμης ἐξεπλήρουν θέλημα· εἴδωλον γάρ (ῷ τολμηρᾶς καὶ ἀθέου γλώσσης καὶ δικνοίας ἀπήχημα) τὴν προσκυνητὴν εἰκόνα Χριστοῦ, δί τῆς εἰδώλων πλάνη διώκεται, προσηγόρευσαν καθιυθρίζοντες, καὶ πάσαις αὐτὴν ἀτιμίας περιβάλλοντες ἀνὰ τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς λεωφόρους ποσὶ κατέπατουν, περιέσυρον, πυρὶ παρεδίδοσαν, θέρμα χριστιχνοῖς ἐλεσιγόν, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς χριστομάχίας μόνης ἔχον. Τὰ αὐτὰ δὲ καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ιερῶν εἰκόνων καὶ εἰκονισμάτων, ποσὶ ταχεινοῖς ἐκχέει αἷμα (1), χερσί τε παλαμναίαις, καὶ βεβήλοις χειλεσιν ἐνησέλγαινον, καὶ κόρον οὐδένα τῆς τηλικαύτης μανίας καὶ παραπληξίας οὐδαμῶς ἐλάμβανον οἱ ἀλάστορες· ἀλλὰ τῶν Ἑλληνικῶν βδελυγμάτων οὐδὲν ἔλεττον, εἰ καὶ μὴ μᾶλλον, τὰ χριστιανῶν ιερὰ σύμβολά τε καὶ ἐκτυπώματα διὰ μίσους ἄγοντες ἐβδελύτσοντο· δι’ ὧν κύτοις καὶ ὁ ἀσπονδος πόλεμος κατὰ Χριστοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ ἀγίων συνεκρυτεῖτο καὶ ἐκρατύνετο. Δῆλον γάρ ἀπασιν ὡς ἡ τιμὴ τῶν εἰκονισμάτων τιμὴ γίνεται τῶν εἰκονιζομένων, ὥσπερ καὶ ἡ ἀτιμία εἰς αὐτὰ διακείνει τὰ εἰκονιζόμενα. Ἀλλ’ οὗτοι, τὰ νέα τῶν χριστομάχων ίουδαίων γεννήματα, δι’ ὧν μὲν τὴν σεπτὴν εἰκόνα Χριστοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ ἀγίων ἐνύβριζον, τὸ προγονικὸν ἀνεπλήρουν ὑστέρημα, εἰς τὰ τῶν ίουδαίων τολμημάτα ἐκφερόμενοι, καὶ νικᾶν φιλονεικοῦντες τῇ ὑπερβολῇ τῆς προθυμίας τοὺς γεννήτορας· δι’ ὧν δὲ, χριστιανῶν ἐν μέσῳ, οὐκ ἔσχον τολμῆσαι τὸν Χριστὸν καὶ χείλεσιν ἀπαρνήσασθαι, καὶ αυτοῦ ἔκεινου τοῦ ίουδαϊκοῦ καὶ πατρῷου ζήλου ἡλέγχοντο διαπίπτοντες, καὶ νόθον καὶ ταύτην αὐτῶν δεικνύντες τὴν μίμησιν, καὶ μηδαμοῦ στάσιν ἔχοντες, ἀλλ’

(1) Έκδ. Ριχάρδου Μοντακούπιου ἐν Λονδίνῳ, 1851. — ποσὶ ταχεινοῖς ἐκχέαι, ἄμα χερσί τε κτλ. &c.

ώσπερ τῷ κακῷ καρωθέντες τῆς αἱρέσεως, ὡδε κάκεῖσε διερή-
πτοῦντο καὶ παρεφέροντο. Χριστιανοὺς μὲν γάρ ἔχυτοὺς ὄνο-
μάζοντες κατὰ Χριστοῦ ἐφρυάττοντο, καὶ τὴν Ἰουδαίων κλῆσιν
οὐ προσιέμενοι τὸ χριστομάχον αὐτῶν παρεζήλουν διὰ τῆς
εἰκονομαχίας καὶ ὑπερέβαλλον. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς
εἰδωλολατρείας ἐκκλίνοντες σὸνομα, οὐδὲν εἰδωλολατρῶν ἀνεκτό-
τερχ εἴς τε χριστικοὺς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ τῶν χριστιανῶν
θεῖα καὶ ἄχραντα μυστήρια ἐπεδείξαντο. Διὸ τούτους μὲν, ὅσοι
μὴ τῆς μοιχαλίδος ταύτης καὶ πολυσπόρου καὶ συμπεφυρμένης
δόξης φυγεῖν ἡθέλησαν τὴν δυσγένειαν, ὡς νόθη γένη καὶ ἔκ-
φυλα τῆς τῶν πιστῶν εὐγενείας, ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ δια-
κρίνασσα σύνοδος, δεσμοῖς ἀλύτοις τοῦ ἀναθέματος καθυπέβα-
λε· τὴν δὲ εἰκόνα Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κατὰ τὰς
ἀνέκαθεν ἀποστολικάς τε καὶ πατρικάς παραδόσεις, καὶ τὰς
τῶν ιερῶν λογίων ἐκφαντορίας, ἐπὶ τιμῇ καὶ σεβασμιότητι τοῦ
εἰκονιζομένου, προσκυνεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι ψήφοις ἀπάσαις ἐπε-
κύρωσέ τε καὶ επεσφραγίσκτο· τῆς προσκυνήσεως καὶ τιμῆς
δηλονύτι προσαγομένης, καθ' θν τρόπον καὶ τοῖς ἄλλοις ιεροῖς
τύποις καὶ συμβόλοις τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης λατρείας προσ-
ερχόμεθα. Οὐ γάρ ἐν αὐτοῖς ιστῶμεν καὶ συμπερικλείομεν τὴν
τιμὴν καὶ προσκύνησιν, οὐδὲ εἰς ἐτερόφυλα καὶ διάφορα τέλη
σχιζόμεθα, ἀλλὰ διὰ τῆς φαινομένης διαφόρου καὶ μεριστῆς
αὐτῶν θεραπείας καὶ προσκυνήσεως, ιεροπρεπῶς τε καὶ ἀδιαι-
ρέτως εἰς τὴν ἀμέριστον ἐκείνην ἐνοειδῆ τε καὶ ἐνοποιὸν
θεότητα ἀναγόμεθα. Οὕτω τὸν τίμιον σταυρὸν προσκυνοῦμεν,
ἐν ᾧ τὸ δεσποτικὸν ἔξετανύσθη σῶμα, καὶ τὸ τοῦ κόσμου κα-
θάρσιον ἀνέβλυσεν αἷμα· καὶ ἡ τοῦ ξύλου φύσις ταῖς ἐκεῖθεν
ρίοις ἀρδευθεῖσα τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐβλάστησεν ἀντὶ τοῦ θανάτου.
Οὕτω τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ προσκυνοῦμεν, δι' οὐ δικιαζόντον
ἐλαύνεται στίφη, καὶ πάθη θεραπεύεται ποικίλα· τῆς ἀπαξὲ ἐν
τῷ πρωτοτύπῳ χάριτος καὶ δυνάμεως ἐνεργηθείσης, καὶ μέχρις
αὐτῶν τῶν τύπων μετὰ τῆς ὁμοίας ἐνεργείας συμπροϊούσης.
Τούτων τοιγχροῦν ἔκαστον, τὸν τε Χριστοῦ εἰκόνα, φημὶ, καὶ
αὐτὸν τὸν σταυρὸν, καὶ δὴ καὶ τοῦ σταυροῦ τὸν τύπον,
παραπλησίως τῇ σεβασμιότητι καὶ προσκυνήσει ἔξοσοις,

οὐκ ἐν αὐτοῖς περιγράφομεν καὶ περιορίζομεν τὴν τιμὴν καὶ τὸ σέβχει, ἀλλ᾽ εἰς τὸν δι᾽ ἡμῶν ἐνανθρωπήσαντα πλούτῳ φιλανθρωπίκες ἀφάτω, καὶ τὸν υπὲρ ἡμῶν ἐπονείδιστον θάνατον ἔκουσίως ὑπενεγκόντα, ταῦτην ἀναφέρομεν καὶ ἀνιεροῦμεν. Οὕτω δὴ καὶ ναοὺς ἀγίων, καὶ τάφους, καὶ λείψανα, πιστοῖς βρύσοντα ιάσεσι, πισῶς προκυνοῦμεν, τὸν αὐτὰ δοξάσαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν μεγαλύνοντες καὶ ἀνευφημοῦντες· καὶ δὴ καὶ εἴ τι τούτοις κατὰ τὰς μυστικὰς καὶ ἀγίας ἡμῶν τελετάς ἔστι παραπλήσιον, διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐνεργουμένης δωρεᾶς τε καὶ χάριτος, τὸ ἀρχικόν τε καὶ πρωτουργὸν αἵτιον ἐπιγινώσκομέν τε καὶ δοξολογοῦμεν. Διὸ καὶ τῶν μακαρίων ἔκείνων καὶ ιερῶν ἀνδρῶν ἡ θεοφρόσυος καὶ ἀγία πανήγυρις, οὐ μόνον τὴν εἰκόνα Χριστοῦ, καθάπερ ἔφημεν, ἀλλά γε δὴ καὶ τῆς παναχράντου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων τὰς ιερὰς εἰκόνας, κατ᾽ ἀναλογίαν τῆς τῶν πρωτοτύπων ὑπεροχῆς καὶ σεβασμιότητος, τιμᾶσθαι καὶ προσκυνεῖσθαι, κοινῶν θεσπισμάτων δροὶς ἐπεσφράγισέ τε καὶ ἐπεκύρωσε· καὶ γὰρ καὶ δι᾽ αὐτῶν εἰς ἐνοποιόν τινα καὶ συναγωγὸν ἀναγόμεθα θεωρίαν, καὶ τῆς πρὸς τὸ ἀκρότατον τῶν ὄρεκτῶν δι᾽αὐτῆς ἀξιούμεθα θείας καὶ ὑπερφυοῦς συναφείας. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν σοφῶς τε καὶ θεαρέστως τελεσαμένη διώρισε· πᾶσαν δὲ αἱρετικὴν γόσον καὶ πᾶσαν ἀκοσίαν τῆς λογικῆς ἀγέλης ἀπελάσασα, τὸν οἰκεῖον κόσμον καὶ τὸ κάλλος τὴν ἔκκλησίαν ἐπαναλαβοῦσαν ἀπέδεξε· καὶ οἶα δὴ νύμφην, οὐκ ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, ἀλλ᾽ ἐν νοεροῖς ἐξωραϊσθεῖσαν εἰκονίσμασιν, ἐκ δεξιῶν τοῦ νυμφίου Χριστοῦ παραστήσασα, ἵλαροῖς καὶ χαίρουσιν ὁφθαλμοῖς καθορᾶσθαι καὶ ἐναγλαΐζεσθαι παντὶ τῷ τῷ πιστῶν πληρώματι παρεσκεύασεν.

ΝΕΙΛΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΡΟΔΟΥ
ΔΙΗΓΗΣΙΣ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ
Σ Υ Ν Θ Δ Ω Ν.

Ο ΠΟΙΜΗΝ ὁ καλὸς, ὁ γινώσκων τοὺς ἴδίους, καὶ γινωσκόμενος ὑπὸ τῶν ἴδιων, παρευθέντες, εἴπε, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἴδού ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσις τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰώνος.

'Ex τοῦ ἀγίου Πέτρου.

Ποιμένες ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον ἔχουσίως, καὶ μὴ βιαστῶς, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλ' ὡς τύποι γενόμενοι τοῦ ποιμνίου, καὶ, φανέντος τοῦ ἀρχιποιμένος, κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον στέφανον, δν ἡτοίμασεν δὲ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν (1).

'Ex τοῦ ἀγίου Παύλου.

Ἐγὼ παρέλαθον ἀπὸ τοῦ κυρίου δὲ καὶ παρέδωκα ὑμῖν (2). εἰ τις οὖν εὐαγγελίζεται ὑμᾶς παρ' ἐπαρελάθετε, ἀνάθεμα ἔστω (3). Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ εἰς δὲ ὑμᾶς *τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον* κατέστησεν ἐπισκόπους (4).

ΠΡΩΤΗ.

Ἔδια καὶ οίκουμενικὴ πρώτη σύνοδος, ἡ ἐν Νικαίᾳ συναθροισθεῖσα ὑπὸ τριακοσίων δεκαοκτὼ θεοφόρων πατέρων ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ ἰσαποστόλου Κωνσταντίνου κατὰ τοῦ χριστονος Ἀρείου πρεσβυτέρου τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας. Ἡγοῦντο

(1) ἀ. Πέτρ. Ε, 2. — (2) ἀ. Κορ. ΙΑ, 23. — (3) Γαλ. Α. 8. — (4) Πράξ. Κ', 28.

δὲ τῆς συνόδου Σίλβεστρος Ῥώμης, Ἀλέξανδρος Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας, Εὐστάθιος Ἀντιοχείας, καὶ Μακάριος Ἱεροσολύμων. Γέγονε δὲ κατὰ τὸ εωιέ. ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τῶν ἀπὸ Χριστοῦ κατὰ τὸ τιή. Ἀπὸ τῆς πρώτης συνόδου ἔως τῆς δευτέρας ἔτη νδ'. Ἡμεῖς, ὡς παρελάβομεν, καὶ πιστεύομεν, ὅτι οὐ κτίσμα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ἀλλ' ὁ ἀν ἐπὶ πάντα Θεὸς εὐλογητὸς, κατὰ τὴν τοῦ Παύλου φωνὴν, καὶ ὁμοούσιος τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτοῦ· καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι κατὰ τὴν αὐτοῦ θεότητα, καὶ τὸν μὴ οὔτω φρονοῦντα ἀναθεματίζομεν.

ΔΕΥΤΕΡΑ.

Η ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ δευτέρα σύνοδος, ἡ ἐν Κωνσταντίνοις πόλει, γέγονεν ἐπὶ τῆς βχσιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, συγχροτηθεῖσα ὑπὸ ἑκατὸν πεντήκοντα ἐπισκόπων κατὰ Μακεδονίου τοῦ πνευματοράχου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Σαβελίου τοῦ Λίβυος, καὶ Απολλιναρίου Λαοδικείας. Ἅγοῦντο δὲ τῆς συνόδου Δάμασος Ῥώμης, Νεκτάριος Κωνσταντινουπόλεως, Τιμόθεος Ἀλεξανδρείας, Κύριλλος Ἱεροσολύμων, Μελέτιος Ἀντιοχείας, Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, Γρηγόριος Νύσσης, καὶ Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου· ἦν δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη εωοβ'. ἀπὸ δὲ Λριζοῦ τοῦ· ἀπὸ τῆς δευτέρας ἔως τῆς τρίτης ἔτη μά. Ἡμεῖς παρελάβομεν καὶ πιστεύομεν, ὅτι τὸ πανάγιον Πνεῦμα Θεός ἐστιν ἀληθινὸς, ὡς ὁμοούσιον τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, ἐπεὶ ὁ Κύριος Ἰησοῦς οὕτως εἰπε, βαπτίζεσθι καὶ πιστεύειν εἰς ὅνομα Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ ἀγίου Πνεύματος, ὅπερ οὐκ ἀν εἶπεν, εἰ κτίσμα ἦν· τῷ οὖν μὴ οὔτω φρονοῦντι χνάθεμα.

ΤΡΙΤΗ.

Η ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ τρίτη σύνοδος, ἡ ἐν Ἐφέσῳ, γέγονεν ἐπὶ τῆς βχσιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, συγχροτηθεῖσα ὑπὸ διακοσίων ἀγίων πατέρων κατὰ Νεστορίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἅγοῦντο δὲ αὐτῆς Κελεστῖνος Ῥώμης, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Ιουσεγάλιος Ἱεροσολύμων, Μέμνων Ἐφέσου· ἦν δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη εθιγ'. ἀπὸ δὲ Χριστοῦ υιγ'. ἀπὸ δὲ τῆς τρίτης ἔως τῆς τετάρτης, ἔτη τριάκοντα. Ἡμεῖς παρελάβο-

μεν καὶ πιστεύομεν ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐστιν ὁ Γίδες τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· οὕτω γάρ ὁ Πέτρος εἶπεν, ἐρωτηθεὶς παρὰ τοῦ Κυρίου περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπηγένθη παρὰ τῆς αὐτοκληθείας καὶ ἐμφανίσθη, ως αὐτὴ ἡ γνῶσις ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἀπεκκλύθη· τῷ οὖν μὴ οὕτω φρονοῦντι ἀνάθεμα.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Η ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ τετάρτη σύνοδος, ἡ ἐν Χαλκηδόνι, γέγονεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ, συγκροτηθεῖσα ὑπὸ ἑκαστίων τριάκοντα ἀγίων πατέρων κατὰ Διοσκόρου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, καὶ Εύτυχοῦ, ἀρχιμανδρίτου Κωνσταντινουπόλεως. Ἅγοντο δὲ αὐτῆς Λέων Ρώμης, Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπόλεως, ίουβενάλιος Ἱεροσολύμων, Μάξιμος Ἀντιοχείας. Ἡν δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη, επημμ'. ἀπὸ τετάρτης ἕως τῆς πέμπτης ἔτη ροβ'. Πίμενις παρελάθομεν καὶ πιστεύομεν ὅτι αἱ δύο φύσεις, αἱ συνελθοῦσαι ἐν μιᾷ ὑποστάσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀσυγχύτως, οὕτω καὶ μεμενήκασι καθ' ἑαυτὰς, ἐκατέρας ἔχούσης τὰς ἰδίας ἐνεργείας· ἐδήλωσε γάρ τοῦτο ὁ Κύριος νῦν μὲν λέγων, ὅτι νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται, Πάτερ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· νῦν δὲ λέγων, ὅτι οὐδεὶς αἴρει τὴν ψυχήν μου ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ἔξοσίσιαν ἔχω θεῖναι καὶ πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ὡς τὸ μὲν ταράττεσθαι τῆς κτιστῆς εἶναι φύσεως, τὸ δὲ ἔξουσίαν ἔχειν ἰδιαῖδντας τῆς ἐνούσης αὐτῇ θεότητος. Τοὺς λέγοντας οὖν ὅτι εἰς μίαν φύσιν ἀμφότεραι γεγόνασι, καὶ μίαν ἐπὶ τοῦ Κυρίου πρεσβεύοντας φύσιν, τῷ ἀναθέματι ἀναπέμπομεν.

ΠΕΜΠΤΗ.

Η ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ πέμπτη σύνοδος γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς βασιλείας Ιουστινιανοῦ, συγκροτηθεῖσα ὑπὸ ἐκατὸν ἑκάκοντα ἀγίων πατέρων κατὰ Μριγένους τοῦ παράφρονος. Ἅγοντο δὲ της συνόδου Βιγίλιος πάπας Ρώμης, Εὐτύχιος Κωνσταντινουπόλεως, Ἀπολλινάριος Ἀλεξανδρείας, Δόμνος Ἀντιοχείας, καὶ Δαμιανὸς Ἱεροσολύμων. Ἡν δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη, σμέ'. ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ἔτη φμε'. ἀπὸ πέμπτης ἕως τῆς ἔκτης ἔτη ἐκατὸν δύο.

ΕΚΤΗ.

Η ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ ἔκτη σύνοδος γέγονεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, συναθροισθεῖσα ὑπὸ ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἀγίων πατέρων, ἡς ἤγοῦντο ἀγάθων Ρώμης, Γεώργιος Κωνσταντινουπόλεως, Πέτρος μοναχὸς, τοποτηρητὴς τῆς Ἀλεξανδρείας, Θεοφάνης Ἀντιοχείας, κατὰ Ὀνωρίου πάπα Ρώμης, Κύρου Ἀλεξανδρείας, Σεργίου τε, καὶ Πύρρου, καὶ Παύλου, καὶ Πέτρου, ἐπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως. Ἡν δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη ,ςροθ'. ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ψιθ', ἀπὸ ἔκτης ἕως ἑβδομῆς ἔτη ἑκατὸν ἑννέα.

ΕΒΔΟΜΗ.

Η ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ ἑβδόμη σύνοδος, ἡ ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον, γέγονεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Βίρτηνς τῆς μητρὸς αὐτοῦ, συγκροτηθεῖσα ὑπὸ τριακοσίων ἑζήκοντα τριῶν ἀγίων πατέρων κατὰ τῶν εἰκονομάχων. ἤγοῦντο δ' αὐτῆς Ἀδριανὸς πάπας Ρώμης, Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως, Πολιτιανὸς Ἀλεξανδρείας, Θεοδώρητος Ἀντιοχείας, Ἡλίας Ἱεροσολύμων. Ἡν δὲ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη . . . (1) ἀπὸ δὲ Χριστοῦ ἔτη ψιθ'. ἀπὸ ἑβδόμης ἕως δύοδόης ἔτη ἑκατὸν εἴκοσιν.

ΟΓΔΟΗ.

Η ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ αὕτη δύοδη σύνοδος τῶν τριακοσίων δύοδοηκοντα ἀγίων πατέρων γέγονεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος (2), καθ' ἣν σύνοδον γέγονεν εἰρήνη μεταξὺ

(1) Οἱ ἀριθμὸς τῶν ἔτῶν σύκη ἀναγινώσκεται οὕτε ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ Νομοκάνονος τοῦ Φωτίου ὅπὸ τοῦ Χριστοφόρου Ἰουστέλλου τοῦ ἔτου 1615 ἐν Παρισίοις, οὕτε ἐν τῇ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ ἀρχαίου κανονικοῦ δικαίου ὑπὸ Οὐιλέλμου Βοέλλου καὶ Ἐρβίκου Ἰουστέλλου τοῦ ἔτου 1661. ἐν δὲ τῷ περιστελίδῳ τῆς τελευταίας ἑκδόσεως παρατηρεῖ ὁ ἑκδότης ὅτι κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ὅπολογίειν τοῦ συγγραφέως τῆς παρούσης περὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων πραγματείας σημειωτός ἐστιν ἐνταῦθα ὁ ἀριθμὸς ,ςπη. ἀλλ' ὅτι αὐτός τε ὁ ἀριθμὸς καὶ οἱ ἀνωτέρω σημειωθέντες στερεοῦνται ἀκριβείας.

(2) Κατὰ τὸ ἀπὸ Χριστοῦ 879 ἔτος, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ 869 ὡς ἵσταλμένιος σημειεῦται ἐν τῷ περιστελίδῳ τῆς βιβλιοθ. τοῦ Ἰουστέλλου καὶ Βοέλλου. Τῷ ὅντι δὲ

τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀλλων πατριαρχείων, φανερῶς ὁμοιογητάντων τῶν δυτικῶν, ὅτι οὕτως ἀναγινώσκομεν καὶ πι-
στεύομεν, ως καὶ ὑμεῖς, χωρὶς προσθήκης τινὸς τὸ σύμβολον τὸ
ἄγιον, ως οὕτως ἔχον δοντως σύμβολον εἶναι τῆς ἀληθοῦς πίστεως,
ἀλλὰ καὶ τοὺς προστιθέντας, ή ἐλλείποντας ἀναθεματίζομεν.
δοντος τηνικαῦτα Ἰωάννου πάπα Ρώμης, Φωτίου πατριάρχου Κων-
σταντινουπόλεως, καὶ τοποτηρητῶν τῆς Ρωμαίων ἐκκλησίας, Παύ-
λου καὶ Εὐγενίου ἐπισκόπων, καὶ Πέτρου πρεσβυτέρου καὶ καρ-
διναλίου, καὶ τῶν ἄλλων πατριαρχῶν διὰ τοποτηρητῶν. Ὡν συ-
νελθόντων ὑπὲρ τῆς καινῆς ὁμονοίας τῶν ἐκκλησιῶν, οἱ μὲν το-
ποτηρηταὶ τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης ἐβόησαν, πρέπον ἐστὶ μὴ
ἔτερον κακινουργηθῆναι, ἀλλ' αὐτὸν τὸν ἀρχαῖον ὄρον, καὶ ἀνὰ
πᾶσαν τὴν οἰκουμένην κρατούμενόν τε καὶ δοξαζόμενον ἀναγνω-
σθῆναι τε καὶ ἐπιβεβαιωθῆναι· καὶ τοῦ ιεροῦ συμβόλου ἀναγνω-
σθέντος ἀνευ προσθήκης, ως ἔχει, ή ἀγία σύνοδος ἐξεβόησεν. Ἡμεῖς
κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίαν, καὶ τὴν τῶν Ἀποστόλων πα-
ράδοσιν, ἔτι δὲ καὶ τοὺς κανονικοὺς τύπους τῶν ἀγίων καὶ οἰ-
κουμενικῶν ἐπτὰ συνόδων, τὸν ἀνωθεν ἐκ πατέρων καὶ μέχρις
ἥμων κατεληλυθότα τῆς ἀκραιφνεστάτης τῶν Χριστιανῶν πί-
στεως ὄρον, καὶ ἐπινοίᾳ, καὶ γλώττῃ, στέργομέν τε καὶ πᾶσι
περιαγγέλλομεν διαπρυσίως, οὐδὲν ἀφαιροῦντες, οὐδὲν προστιθέν-
τες κατὰ διάνοιαν, ή λέξιν, οὐδὲν ἀμείβοντες, οὐδὲν κιβδηλεύον-
τες. Καὶ μετὰ τοῦτο οἵτε τοποτηρηταὶ Ρώμης καὶ ή σύνοδος
ἄπασα ἐξεβόησαν, ἔτερον ἐκθέσθαι σύμβολον, καὶ ὄρον ἀνακινῆ-
σαι, ή προσθήκην, ή ὑφαίρεσιν ποιῆσαι ἐν τῷ ἀναγνωσθέντι ιερῷ
καὶ ἀγίῳ συμβόλῳ, ἀνάθεμα ἔστω. Ταῦτα καὶ ἐν τοῖς Ρωμαϊκοῖς
κανόσι τοῖς ἐκ τῆς πράξεως τῆς συνόδου ταύτης εὑρίσκεται ἀπὸ
τῆς ἐπιστολῆς Ἰωάννου πάπα Ρώμης πρὸς Φώτιον πατριάρχην
Κωνσταντινουπόλεως· καὶ ή σὴ ἀδελφότης ἐπίσταται, ως ὅτε
πρὸς ἡμᾶς παρεγένετο ὁ μικρὸν ἐμπροσθεν ἀποσταλεὶς παρ' αὐ-
τῆς περὶ τοῦ ἀγίου συμβόλου καὶ ἡμᾶς ἐδοκίμασεν, εὗρεν ἀπαρά-

Νεῖλος ἴστορεῖ ἐνταῦθα τὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς ἀγίας Σοφίας σύνοδον ἥτις, συγκειμένη
ἐκ 383 Πατέρων, ἐπεκύρωσε μὲν τὴν Ζ'. Οἰκουμενικὴν σύνοδον, ἀνεκήρυξε δὲ τὸν
πατριάρχην Φωτίον ως ἐννομον καὶ κανονικὸν Πατριάρχην, τὴν δὲ κατ' αὐτοῦ
ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ἔτος 869 συνελθεῦσαν σύνοδον ἀπεκήρυξε.

τρωτον, καθώς ἀρχῆθεν παρεδόθη ἡμῖν, διαπηροῦντας, καὶ μήτε προστιθέντας τι, ἢ ἀφαιροῦντας, ἀκριβῶς εἰδότας, ώς τὰ τοιαῦτα τολμῶσι βρεία καταδίκη ἀναμένουσα ἀπόκειται. Καὶ πάλιν οὖν παραδηλοῦμεν τῇ αἰδεσιμότητί σου, ἵνα περὶ τοῦ ἄρθρου τούτου, δι' ὃ συνέβη τὰ σκάνδαλα μέσον τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, ἔχη πληροφορίαν εἰς ἡμᾶς, διτι οὐ μόνον λέγομεν τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρῶτον θαρρήσαντας τῇ ἑαυτῶν ἀπονοίᾳ τοῦτο ποιῆσαι, παραβάτας τῶν θείων λόγων κρίνομεν, καὶ μεταποιητὰς τῆς θεολογίας τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, καὶ τῶν ἀγίων πατέρων, οἵ συνοδικῶς παρέλαθον τὸ ἅγιον σύμβολον, καὶ μετὰ τοῦ Ἰούδα αὐτοὺς τάττομεν, διτι καὶ ταυτὸν ἔκείνῳ τετολμήκασιν, οὐ παραδόντες εἰς θάνατον τὸ κυριακὸν σῶμα, ἀλλὰ τοὺς πιστοὺς, οἵ τινες εἰσι μέρη τοῦ σώματος αὐτοῦ, διασχίσαντές τε, καὶ διατέμνοντες ἀλλήλων.

ENNATH.

Ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ αὕτη ἐννάτη σύνοδος γέγονεν ἐπὶ τῇ; βασιλείᾳ τοῦ μακαρίτου καὶ ἀοιδίμου βασιλέως, κυρίου Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ μεν αὐτοῦ, κατὰ Βαρλασαμ καὶ Ἀκινδύνου Ἦδογμάτισκην γάρ οὗτοι νῦν μὲν οἱ δεμίαν διέκρισιν εἶναι ἐπὶ τῇ; θείας φίσεως, οὐσίας, καὶ ἐνεργείας, ἀλλὰ ταυτὸν εἶναι καὶ ἀδιάφορον· νῦν δε διάκρισιν μὲν εἶναι ἔλεγον· πλὴν τὴν μὲν οὐσίαν ἀκτιστον, τὰς δὲ αὐτῆς οὐσιώδεις ἐνεργείας καὶ φυσικὰς συγχωροῦντες ἐτέρας εἶναι, πλὴν οὐκ ἀκτίστοις, ἀλλὰ κτιστάς· καὶ ἔτι τὸ ἐν τῷ Θασωρίῳ ἔκλαμψαν θεῖον ἔκεινο φῶς φάσμα ἀπλῶς, καὶ κτίσμα, γινόμενον καὶ ἀπογινόμενον, ἀλλ' οὔτε θείας φύσεως φυσικὴν αἴγλην, καὶ θεότητα, καὶ φῶς ἀπρόσιτον, καὶ καίον λεγόμενον. Κατὰ τούτων οὖν οὕτω λεγόντων συνήχθη ἡ ἀγία σύνοδος αὕτη ἔλεγξασα τούτους ἀνοηταίνοντας καὶ ψευδομένους κατὰ πᾶν εἶδος λόγου, καὶ ἀσεβοῦντας μᾶλλον τῶν ἄλλων αἵρετικῶν. Παρῆσαν δὲ τῇ συνόδῳ ταῦτη Ἰσίδωρος Κωνσταντινουπόλεως, Λάζαρος Ἱεροσολύμων, ὁ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὁ Ἀντιοχείας διὰ τοποτηρητῶν. Γρηγόριος ὁ Παλαιμᾶς, Φιλόθεος ὁ Κόρκκινος, καὶ ἔτεροι μοναχοὶ πολλοὶ ἐνάρετοι καὶ λογάδες, οἵ καὶ αὐτοὺς ἀγεθεμάτισκην. Παρελάβομεν, διτι Θεόν,

ἐνεργοῦντα δηλοῖ, θεότητος δὲ ἐνέργειαν· οὐδὲν δὲ τῶν τριῶν
ἐνέργεια· παρελάθομεν ὅτι τὸ μηδεμίαν δύναμιν η ἐνέργειαν ἔχον
οὔτε ἔστιν, οὔτε τι ἔστιν· οὐδέ ἔστιν αὐτοῦ θέσις, η ἀφαίρεσις·
τὸ δὲ ἔχον ἔτερόν ἔστι πάντως οὗ ἔχει.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΑΡΟΜΗΤΩΝ.

ΑΘΗΝΩΝ.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ.

Ό Πανος. Κ. Γρηγόριος, Ίερομόναχος Μαραθέγιας, ἡ-		
γούμενος τῆς Ίερᾶς Μονῆς Βάθειας.	Σώμ.	1
» » Θεοδόσιος μοναχὸς, ἡγούμενος τῆς ἐν		
τῷ δήμῳ Λιλαντίων Ίερᾶς Μονῆς		
τοῦ ἀγίου Δημητρίου.	»	1
» » Ἰωακεῖμ Σταυρατίου, ἡγούμενος τῆς ἐν		
τῷ δήμῳ Αἰγαίων Ίερᾶς Μονῆς τοῦ		
Γέροντος.	»	1
» » Ἀθανάσιος Ροῦσσας, ἡγούμενος τῆς ἐν		
τῷ δήμῳ Αἰγαίων Ίερᾶς Μονῆς Γα-		
λατάκη.	»	1
» » Ἀρσένιος Κωνσταντίνου· ἡγούμενος τῆς		
κατὰ τὸ Ξηροχώριον Ίερᾶς Μονῆς		
Ηλια	»	1
» » Ἰάκωβος Βρυσιεῖδας, ἡγούμενος τῆς κα-		
τὰ τὴν Καρυστίαν Ίερᾶς Μονῆς τοῦ		
Σωτῆρος.	»	1
» » Παρθένιος Ρούπακας, ἡγούμενος τῆς		
Ίερᾶς Μονῆς Μάντζαρας	»	1

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ό Παναγιώτατος Οίκουμενικὸς Πατριάρχης Κων-

σταντινουπόλεως, Κύριος Ἄνθιμος, μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν

Ίερᾶς Συνόδου διὰ τοὺς εἰς τὸν Οίκουμενικὸν Θρόνον

ὑπαγομένους σεβασμιωτάτους ἀρχιερεῖς. » 100

Ό Παναγιώτατος πρώην Πατριάρχης Κωνσταντινου-

πόλεως, Κύριος Κωνστάντιος. » 2

Ό Παναγιώτατος πρώην Πατριάρχης Κωνσταντινου-

πόλεως, Κύριος Ἄνθιμος ὁ ἀπὸ Ἐφέσου » 2

Ό Παναγιώτατος πρώην Πατριάρχης Κωνσταντινου-

πόλεως, Κύριος Γρηγόριος. » 1

Ό Παναγιώτατος πρώην Πατριάρχης Κωνσταντινου-

πόλεως, Κύριος Γερμανός. » 1

Ο μακαριώτατος Πατριάρχης Ίεροσολύμων, Κύριος

Κύριλλος	Σώμ. 10
Ο Σεβασμιώτατος γέρων ἄγιος Καισαρείας, Κύριος	
Παΐσιος.	» 1
Ο Σεβασμιώτατος γέρων ἄγιος Διδυμοτοίχου, Κύ-	
ριος Μελέτιος	» 1
Ο Σεβασμιώτατος γέρων ἄγιος Δέρκων, Κύριος Νεδ-	
φυτος	» 1
Ο Σεβασμιώτατος γέρων ἄγιος Νικομηδείας, Κύριος	
Διονύσιος	» 1
Ο Σεβασμιώτατος γέρων ἄγιος Βιδίνης, Κύριος Πατ-	
σιος.	» 1
Ο Σεβασμιώτατος γέρων ἄγιος Σερρῶν, Κύριος Ιά-	
κωβίος.	» 1
Ο Σεβασμιώτατος ἄγιος Δρύζης, Κύριος Γρηγόριος.	» 1
Ο Πανιερώτατος ἄγιος Σωζοαγαθουπόλεως, Κύριος	
Προκόπιος.	» 1
Ο Πανιερώτατος ἄγιος Πελαγωνίας, Κ. Γεράσιμος.	» 1
Ο Πανος. Ἀρχιμανδρίτης, Κύριος Ἄνθιμος Μαζαρά-	
κης, Διευθυντής τῆς ἐν Χάλκη Ελληνικῆς Σχολῆς. .	» 1
Ο Ὅψηλότατος Πρέγκιψ, Κύριος Βογορίδης. . . .	» 1
Ο Ἐκλαμπρότατος μέγας Λογοθέτης, Κ. Ἀριτάρχης.	» 5
Ο Εύγενέστατος Κύριος Ιωάννης Φωτιάδης, Μέγας	
Ποστέλυκος	» 1
Οι ΚΚ. Θεόδωρος Μπαλτατζῆς	» 1
Στέφανος Καραθεοδωρῆς.	» 1
Γ. Ζαρίφης	» 1
Ζαχαρίας Ζαχάρωφ	» 1
Μελέτιος Μουσοῦρος	» 1
Εύσρατιος Κλεόβηος.	» 1
Λάμπρος Τρωτανός	» 1
Ηλίας Ν. Ἀντύππας.	» 1
Νικόλαος Κούρτελης.	» 1
Παντιάς Τζιτζίνας	» 1
Δημήτριος Ταπεινός	» 1

ΒΑΡΝΗΣ.

Ό Πανιερώτ. ἄγιος Μητροπολίτης, Κ. Πορφύριος. Σώμ. 1

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ.

Η Αύτοῦ ὑψηλότης ὁ ἡγεμῶν τῆς Βλαχίας, Κύριος		
Κ. Βάρδος Δημ. Στέρβενς.	.	.
»	14	
Ο Σεβασμιώτατος ἄγιος Μητροπολίτης Οὐγγρο-Βλα-		
χίας, Κύριος Νήφων.	.	.
»	10	
Η ἐπὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας Ἐπιτροπή.	.	.
»	12	
Ο Πανιερώτατος ἄγιος Ἐπίσκοπος Λιβύης, Κύριος		
Καλλίστρατος.	.	.
»	4	
Ο Πανιερώτατος ἄγιος Ἐπίσκοπος Ἀγαθονικείας,		
Κύριος Γρηγόριος.	.	.
»	1	
Ο Πανοσιώτατος ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Ιώνιος,		
ἡγούμενος τῆς Ιερᾶς Μονῆς Βακαρεστίου.	.	.
»	10	
Ο Πανοσιώτατος ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Με-		
λέτιος, ἡγούμενος τῆς Ιερᾶς Μονῆς Κοτροτζανίου.	.	.
»	1	
Ο Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Ἀβέρχιος,		
ἡγούμενος τῆς Ιερᾶς Μονῆς τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.	.	.
»	1	
Ο Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης, ἡγούμενος τῆς Ιερᾶς		
Μονῆς Πάδου Βόδα.	.	.
»	2	
Ο Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Ἀγάπιος		
Σοῦτσος, ἡγούμενος τῆς Ιερᾶς Μονῆς Σαρανταρίου.	.	.
»	1	
Ο Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Χρύσανθος		
Πενέτης, ἡγούμενος τῆς Ιερᾶς Μονῆς Χορεζίου.	.	.
»	10	
Ο Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Μακάριος		
Σιναΐτης, ἡγούμενος τῆς Ιερᾶς Μονῆς Μαρτσινέντ.	.	.
»	2	
Ο Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Διονύσιος Π.		
Ἀγιαννήτης.	.	.
»	1	
Ο Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Λεόντιος		
Κωτάκης, ἡγούμενος τῆς Ιερᾶς Μονῆς Σταυρουπόλεως.	.	.
»	1	
Ο Πανος. Κύριος Ιωαννίκιος, ἡγούμενος τῆς Ιερᾶς		
Μονῆς Βάλιας.	.	.
»	1	

Ό Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Νικηφόρος. Σώμ.	1
Ό Εξοχώτατος ἄρχων Ποστέλνικος, Κύριος Ιωάννης Μάνος, Ἰπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν	5
Ό Εξοχώτ. Κύριος Κόμης Σκαρλάτος Ρωσσέτος. . .	15
Ό Πανευγενέστατος Κύριος Σ. Καλλιάδης, Μέγας Ποστέλνικος	4
Ό Εὐγενέστατος ἄρχων Κλοτζιάρης, Κύριος Ἀθα- νάσιος Ξενοκρήτης.	2
Ό Σοφολογιώτατος Κύριος Κ. Γ. Σταυρίδης, Καθη- γητής .	1
Ό Εὐγενέστατος Κύριος Γεώργιος Στεφάνου Τσιενός.	"

ΙΑΣΙΟΥ.

Ή Αύτοῦ Ὅψηλότης ὁ Ἡγεμών τῆς Μολδαβίας, Κύριος Κύριος Γρηγόριος ὁ Γκίκας.	100
Ό Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Ἀθανάσιος, Ἐξάρχος τοῦ Παναγίου Τάφου	2
Ό Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης, Κύριος Ἱερόθεος, ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παπαουτζίου	4
Ό Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης Κύριος Διονύσιος, ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τζατζαουτζίας. . . .	1
Ό Πανοσιολογιώτατος ἄγιος Δευτερεύων τοῦ Μακα- ριωτάτου Ιεροσολύμων Κ. Ἱερόθεος	1
Ό παρὰ τῷ Σ. Εξάρχῳ τοῦ Παναγίου Τάφου πανο- σιολογιώτατος Ιεροδιάκονος, Κ. Κύριλλος	1
Ό Εὐγενέστ. Κ. Ιωάννης Κυριακός	1

ΓΑΛΑΖΙΟΥ.

Ό Πανος. ἄγιος Ἀρχιμανδρίτης, Κ. Πολύκαρπος. . .	1
Ό Κ. Γ. Ζήσης.	1
Ό Κ. Ν. Ι. Σικιάρης	1
Ό Κ. Π. Ξένος.	1
Ό Κ. Ν. Κουκούλης.	1

Ό Κ. Α. Βοσκόφ.		Σώμ.	4
Ό Κ. Ν. Έλευθεριάδης.		"	1
Ό Κ. Κ. Σακουμάνος.		"	1

ΚΕΡΚΥΡΑΣ.

Ό Πανιερώτατος ἄγιος Μητροπολίτης Κερκύρας,			
Κύριος Ἀθανάσιος.		"	1
Ό Πανοσιώτ. Κύριος Φώτιος Κάντας.		"	1
Ό Πανος. Κ. Γρηγόριος Βάλμης.		"	1
Ό Πανοσιολογιώτατος ἀρχιδιάκων Κύριος Λρσένιος Παντῆς.		"	1
Ό Έκλαμπρότατος Κύριος Γ. Κανδιάνος Ρώμας,			
Πρόεδρος τῆς Γερουσίας		"	1
Ό Έκλαμπρότ. Κύριος Π. Βραΐλας Άρμένης, Πρόεδρος τῆς Ίουείου Βουλῆς.		"	1
Οι Εύγενέστ. ΚΚ. Κωνς. Μεταξᾶς, Γερουσιαστής.		"	1
Ἀλέξ. Δαμασκηνὸς	"	"	1
Δ. Φραγγόπουλος	"	"	1
Σπυρίδων Βαλαορίτης	"	"	1
Βίκτωρ Ζαβός	"	"	1
Α. Λ. Δούσιμανης, Γραμματεὺς τῆς Γερουσίας		"	1
Περικλῆς Φλαμπουριάρης.		"	1
Δ. Κουρκουμέλης, Βουλευτής.		"	1
Άνας. Τυπάλδος Ξυδιᾶς, μέλος τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου.		"	1
Γεώργιος Μαρκορᾶς.	"	"	1
Νικόλαος Χαριτάτος.		"	1
Π. Λαζαράτης		"	1
Ἐκτωρ Ρίκκης, Ἐφόρος τῆς Δημοσίας Παιδείας.		"	1
Α. Ιόσης, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημείου.	"	"	1
Σπυρίδων Ἄλ. Κατσάκης		"	1
Στυλιανὸς Πασχάλης.		"	1

Οἱ ΚΚ. Λ. Τρύφωνας.	Σύμ.	1
Ἀνδρέας Μαυρομάτης, Καθηγηγητής τοῦ							"	1
Πανεπιστημίου	"	1
Χριστόφορος Φιλητᾶς	"	1
Λ. Ἀναγνώστης Πιέρης	"	1
Π. Λάζαρος	"	1

* Τὰ σύνορα τῶν ἐν τοῖς μὴ ἐπιστραφεῖσιν εἰσέτι καταλόγοις
ΚΚ. Συνδρομητῶν θέλοντιν ἐκδοθῆ ἐν τῷ Γ'. Τόμῳ
